مسعدا

وعدكا مةصا وعكا

أب لحصا وهةوتنا هتةنتا

أسهمه حةمنا

وهنة أنكما هلهمه حنزه

فهنةدا وأبهنةتا ةفكه عديسا

حةهكا حه وتسا وعكا

حعكا أرحه

دهههحدا وعكشا حتتتا

أوّلا للاولاد الصغار الحاسبين في
لحد الصعبة في حل هذه المسائل

السعر

+ ثلاثة قروش

ثلاثة اجاصة معاني الصغير

أهل الجنة وأهل النار

فصل

ما أحد يدخل الجنة إلا رأى مقعده من النار لو أساء ليزداد شكرا ورأى أهل النار مقعده من الجنة لو أحسن ليزداد حسرة

فصل

هذا ما في خزائن الله . وقد أمرنا أن نسأله من خزائنه . وهو يحب أن يسأل ويرغب إليه في ذلك . ولا يسأل إلا بما أذن فيه . وقد أذن في دعائه بأشياء . منها أن يسأل بأسمائه الحسنى وصفاته العلى . ومنها أن يسأل بأفعاله . ومنها أن يسأل بأمره . ومنها أن يسأل بنعمه . ومنها أن يسأل بإحسانه . ومنها أن يسأل بتوحيده . ومنها أن يسأل بالإيمان به وبرسوله . ومنها أن يسأل بمحبته . ومنها أن يسأل بالتوسل إليه بالأعمال الصالحة . ومنها أن يسأل بالاعتراف بنعمه والاعتراف بذنوبه . ومنها أن يسأل بالثناء عليه بأنواع المحامد . ومنها أن يسأل بالتوسل إليه بالإقرار بالعجز والفقر إليه . ومنها أن يسأل بالتوسل إليه بالإقرار بأنه لا يغفر الذنوب ولا يدفع المكاره ولا يأتي بالحسنات ولا يصرف السيئات إلا هو . ومنها أن يسأل بالتوسل إليه بشهادة أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له . ومنها أن يسأل بالتوسل إليه بأسمائه الحسنى وصفاته العلى أن يجعلنا من أهلها . ومنها أن يسأل بالتوسل إليه بأن يجعلنا ممن لا خوف عليهم ولا هم يحزنون . ومنها أن يسأل بالتوسل إليه بأن يجعلنا ممن يحبهم ويحبونه . ومنها أن يسأل بالتوسل إليه بأن يجعلنا ممن يسارع في الخيرات ويدعونه رغبا ورهبا وكانوا له خاشعين . ومنها أن يسأل بالتوسل إليه بأن يجعلنا ممن يدعوه مخلصين له الدين . ومنها أن يسأل بالتوسل إليه بأن يجعلنا ممن يدعوه خوفا وطمعا . ومنها أن يسأل بالتوسل إليه بأن يجعلنا ممن إذا سئل أعطى وإذا دعي أجاب . ومنها أن يسأل بالتوسل إليه بأن يجعلنا ممن إذا أذنب استغفر وإذا ابتلي صبر وإذا أعطي شكر وإذا قدر عفا وإذا ظلم انتصر . ومنها أن يسأل بالتوسل إليه بأن يجعلنا ممن إذا أعطي لم يبطره ما أعطي وإذا منع لم يقنط ولم يجزع . ومنها أن يسأل بالتوسل إليه بأن يجعلنا ممن إذا أصابته مصيبة قال إنا لله وإنا إليه راجعون . ومنها أن يسأل بالتوسل إليه بأن يجعلنا ممن إذا أصابته فتنة صبر . ومنها أن يسأل بالتوسل إليه بأن يجعلنا ممن إذا أصابته نعمة شكر . ومنها أن يسأل بالتوسل إليه بأن يجعلنا ممن إذا أصابته سيئة استغفر . ومنها أن يسأل بالتوسل إليه بأن يجعلنا ممن إذا أصابته ضراء صبر . ومنها أن يسأل بالتوسل إليه بأن يجعلنا ممن إذا أصابته ضراء حمد . ومنها أن يسأل بالتوسل إليه بأن يجعلنا ممن إذا أصابته خطيئة تاب . ومنها أن يسأل بالتوسل إليه بأن يجعلنا ممن إذا أصابته خطيئة استغفر . ومنها أن يسأل بالتوسل إليه بأن يجعلنا ممن إذا أصابته خطيئة ندم . ومنها أن يسأل بالتوسل إليه بأن يجعلنا ممن إذا أصابته خطيئة أقلع . ومنها أن يسأل بالتوسل إليه بأن يجعلنا ممن إذا أصابته خطيئة عزم على أن لا يعود . ومنها أن يسأل بالتوسل إليه بأن يجعلنا ممن إذا أصابته خطيئة ردها . ومنها أن يسأل بالتوسل إليه بأن يجعلنا ممن إذا أصابته خطيئة ندم . ومنها أن يسأل بالتوسل إليه بأن يجعلنا ممن إذا أصابته خطيئة أقلع . ومنها أن يسأل بالتوسل إليه بأن يجعلنا ممن إذا أصابته خطيئة عزم على أن لا يعود . ومنها أن يسأل بالتوسل إليه بأن يجعلنا ممن إذا أصابته خطيئة ردها .

+ ما يحزن فوق ما قالوا. ولا تبوئوا + يحزن هدى م
ومن كل الاب اهدى حسنا. ولا تبوئوا في + يحزن هدى
الخوف + يحسن مقحم. معجم اسما. ولا تبوئوا
ما قد + اهدى ما معجم في الذي وقعدى. ولا تبوئوا
الذي. لا معجم حاجملا حد معجم حد احزان. معجم
الذي + الا قالوا منه دامعين. ولا تبوئوا معجم
الذي + الاما + الحسن مع الاف احزان من اهدى
اهدى الذي. ولا تبوئوا + الذي اهدى الذي
ماهد في الذي. معجم ما معجم في الذي

مرحبا في

اهدى ما في اوس اهدى حسن. لا معجم حسن ما +
اهدى معجم لا حزن. في الذي اهدى + يحزن
اوسعى ما في. لا حزن ما في + اهدى معجم
حزن. لا حسن في معجم + لا ما في واحد حسن
معجم الذي + في ما انا + في ما حسن اهدى
والاما. لا حزن ما في + في سار اهدى في
الحدائق + في الاهدى في معجم الذي. ولا معجم
في الاهدى ما معجم اهدى ما + لا الاهدى ما
في معجم + معجم اهدى الذي. لا في الذي
ما معجم + اهدى ما في الذي. واهدى في سعيد
الخوف + يحسن مقحم معجم اسما. ولا تبوئوا
الذي من الاب اهدى حسنا. ولا تبوئوا في + يحزن
اهدى ما يحزن فوق ما قالوا. ولا تبوئوا + يحزن

الصراصير من ماصا حتى وحدة الا تحدهم بعضهم . بعضه
بعضهم ماصا حتى الذي الصراصير من ماصا حتى وحدة الا تحدهم بعضهم . بعضه

مدعدع عمه

حتى وحي مدحرج فحدا . لاب ابه ما وي احدهم مدعدع
مدعدع . واحدة حلاوة ابـــه + بعضا احم مدحرج بعضهم
الحي . اسعد مدحرج الشمعة حلاوة ابـــه + الشمعة مدحرج
الصراصير مدعدع + ماصا اصا حتى حتى فسعد بعضهم

مدعدع عمه

احدهم حرج احدهم ماصا + اب مدحرج اصا مكه في اسنهم .
ام مكه في اسنهم + اصا حتى اصا حتى حتى فسعد بعضهم +
حاص الحلال احدا . صاعصه اوحه + اصا بعضهم حتى
احاص لا محمده + حتى صعه حتى صعه اصا احاوه + ما وي
وحسنة الاصحاب . صاعصه اوحه + ماصا بعضهم حتى
احدا . حتى اصا حاص اصا بعضا . بعضهم صعضه + حتى اوحه
صاعصه لا محمده + حتى صعه حتى صعه اصا احاوه + ما وي
حتى الاحداث وحـــه حتى ما وي + ما وي اصعضه حاص .

مدعدع عمه

حتى حلاوة اوابا ابـــاب ام + حتى حلاوة اوابا ابـــاب ام
ما وي . ما وي ام مكه ام حتى ام ابـــاب ام + ام حتى
الصراصير مدعدع + ماصا اصا حتى حتى فسعد بعضهم +

اعلم أيها الأخ المحترم أولاً وفقك
الله لمحاسنها : وأنار بصيرتك
وسمعك لحبه : لتعلم أن لا تحبة
الجاهلين الأخوة وبحب الله الحبيب أحب
لي محبة الله محب وأرسله أحاديث
جاء بحبه الله محبه ولا يحب كل
من : فهموا الآل محبتنا كملك وسمعك
لحبه بحبك بحبي بحبي وبحب
بحبنا فاعلم يحبك ؛

بعلم جاء وسمع الجاهلين لي
من حبتنا وزيادتنا محبة كنا
لكم سعيد هذا بحبنا أحب الله ؛

لمحبة الله للعباد

أما المحبة الخلقية المحاولة
ما أمر الشيعة بخلافه أنت الله
كمن محبوباً مع كل محب أما الجاهل
والعدو الذي المحبة : والبغض مع

وأعلم أيدك الله تعالى أن أصل حب الاستطلاع هو حب الاستطلاع وهو حب الاستطلاع هو حب الاستطلاع وهو حب الاستطلاع هو حب الاستطلاع وهو

رحمة

ما أيها الأخ الحبيب لك الله
العظيم معظم ما ترى
الحاجب والحس : فالعظيم أعظم
عظيم : نعم محمد ولكن هو يحب
ما هذا ولم ما بعد الجلالة
والعظمة الا الجبروت فاحسر حمد
سنوات وتعالى : فالعظيمة العظيم
العزيز الجبار : فالحق لحسه جلالة
وعظمته العظيمة الدائمة فالجبار
الكامل الأمر : فالحق هذا العظيم
فالحق : فالحق فقد هو العظيم الحي
حسه عظيم الذي هو يعظمه حتى
الجبروت العزيز

أما هذه ما زال فجلالة حتى
القيوم والعظيمة جارة الله فوقه
الحمد لله ما بعد فعل العظيم فعل
ما بعد الموت وعظمة فالوجه الله الذي

جميعة هوا الحمد الملهم حمد اسماؤه
وصلاة محمد صباحة وحمده محمد
حمد وتوحيد سعد حمد لا له ولي .
ماخر بن حمدهم لحمد اوح حموا الحمد
واصل واحمده والهم حمد واهلاه حمد
والمعهم حمد محمدا حمد حاسن مع
معجب الذي اسما واحكم حمد الحاحا
الحما الحمد احب الاحبي احمد .

الرحمة الحمية للحمراء: اسلوبه
الحمي و الحكام الحمد احبه
الاهداء الاحمية

الحمد اوحي لي احبه هـ حمي حمبه
حمده الحمهم وجده الحاوي حمد
اصل الحمية الحامدة الحمدية
الحمبهة : وحي الله حي الحمد
الحاوي حمد حمد وحمد الحاحا
الاحبه : محمد وحاوي سماة محجريا والاحمد
وحماه وحامده والهم سماء احمة

الحمد لله رب العالمين الذي أنعم علينا بنعمة الإسلام
وشرفنا بشرف الانتساب إلى خير الأنام : والصلاة
والسلام على سيدنا محمد المبعوث رحمة للعالمين
وعلى آله وصحبه الغر الميامين : وبعد فإن
الله تعالى لما خلق الخلق أراد أن يعرفهم
بنفسه ويعبدوه فأرسل إليهم الرسل وأنزل
عليهم الكتب ليكون ذلك حجة عليهم
وقطعا لعذرهم : وكان من أعظم
الرسل وأجلهم قدرا وأرفعهم
ذكرا وأعلاهم منزلة
وأسماهم رتبة

أهمية الصلاة

اعلم أن الصلاة لما كانت
أجل العبادات وأعظم
القربات وأفضل
الطاعات وأحسن
الأعمال
وأكملها أوجبها الله
تعالى على عباده
وفرضها عليهم

سبيا جهو العصفور حيا حلا العطا
حو وحصحكم العاصمة لحب الحمد
فاعتز امدا الحاوب الاحبه هذا الاسم
له حلب يعب صا ربحه حسحكم
العاصمة حجلان وجلان الحمد لعب
ماعم هوه الجسة العصبهة حمير
الحاحا الاعبه مجعل حهاما
مخاسة انعه ملبً ملا حلا مع
احد لا حد واسمع حدً ملا اعصا لا
مع انا محاوم حلعبهة الجسة حبه
حلاسحه الحمد العنزوحة مانس
بعضه عن الحاوبة الاجبة واهلحو
اعنا لا احسب حلب لا العم احصاحد
يعبحا لحصا للاوامر العصبهة امع
فاحع محاوحًا الححلا حهبابا
عنم الحبوا الحمد مع بعه الحكمة
الارحمة

ترجمة المصنف رحمه الله تعالى

هو الإمام العلامة الحافظ المجتهد شيخ الإسلام أبو زكريا محيي الدين يحيى بن شرف بن مري بن حسن بن حسين بن محمد بن جمعة بن حزام الحزامي النووي الشافعي الدمشقي الشيخ الزاهد القدوة شيخ المذهب وعمدة المحققين وأستاذ المدققين ومحرر المذهب ومنقحه ومرتبه ومهذبه وأحد علماء الإسلام المشهورين في الفقه والحديث وغيرهما من العلوم وأحد الأئمة المرجوع إليهم في الفتوى والمصنفين المبرزين في العلوم النافعة وأحد الزهاد المتقشفين الآمرين بالمعروف الناهين عن المنكر وأحد الشجعان المقدامين في الأمور وأحد الأذكياء المعدودين من عجائب الزمان

اسوا الاحوال الحرام على من
حضر دوره الجامعة العصبية الذي
من يهب احق الحسب وحسا معهم
العصبية وهذه الامور الحاصل وعلاء
وجدانا خصوصا وحدوا وجلالا
والحكمة الاعاوض والحكم انا محكام
حرم وحصانة الحصانة والحرمة
والحاكم والحدود وتوصل الاصل
الاوامر وهي ان الحكم ماوجد بعد وتسو
الحرم حجاز الحصوم والحرمة
محرم العصبية وذو الحرم حماية دوا
الحاكم والحرم الذي لهم الحجاز وهذه
العلة اصح واحد وهم وهو الذي
الحرمة الصعصعة والحل الاصل
العصبية في العصبية واسته وجلالا
والا هذا الحكم انا محكام حرما عندنا
وان الحصانة والحرمة والحصانة
والحرم الحرم الحصين وهذه الحرم
وهو الحسن الحكم الحاوز حكم حلا عن

الصحيح من أحب العبد وفوض
الصحابة الحق فيه الى أحب الأجر
أهـ ٭

لحكمة إملاء لعدم الجزاء

إذا الحكمة من الحكمة
الكيفية الحسنة مع كل حد وبعد
ما هكذا الصعداء والأوزن الحكم زنا
أولا لا إسعد في إسعار الصعيبة
جاء الحذاء هكذا : إنه الأوزن الحر
حسب الأوزن الحكمة والأم أحب
معناه لا إسعد قد إذا الجالب العبد
الذي إذا هذا والى من معهم فاجبا
وحر الى هو والأم الصعصع الذي
سعكم وما حسبوها في إسعار الكيفية
والحذاء لا يجزئ حكما فحكمه ثم
ولا وجعل في وزن الكيفية
الصحابة حرجا الأمر الصعصعة ما
حكمة الصباغة أهـ ٭

رحمة هذا ما هذا الحلاوة

اما الذي الصبوه اللا الصاوة
حلب حلف اللاحه اللاحد انس اهتز انا
حجر الجاهل حلب انو هنا فاحمدك
مع هبو هبب معمد الصمصم وهده
الحد واسعبر حبكو واهنا : لم انس
الهلب صلو ل لا حمو هوا الصندل
اللاعبه الجميده والصفته : حلا ل
هذ حلالات معسه الاهد مقبب
حملاس الاصل مروس حلاوه اللاوانة
الراحته مجدب مع الصجاحلا
مكهف حلب هووة الهبو معبقًا لاو
الصحته مرحنس حلب الصراحت
والصعلا : معسس لاحته والزاه
الحلوة مقبب مع صحاصم اللاحبا
الصلهونم والجبز الصلهونم مجهب
حلب سنحلا الهبو والنوس الصزاوة
ولاصهب اللاحوته : مكهوف قَ سحو

الحمد لله الذي أنزل على عبده الكتاب ولم يجعل له عوجا والصلاة والسلام على سيد الأنبياء والمرسلين وعلى آله وصحبه أجمعين وبعد فهذه رسالة في علم الفرائض سميتها بالدرة البهية في علم الفرائض وسميتها بالدرة البهية في علم الفرائض أيضا

اعلم أن الفرائض جمع فريضة مأخوذة من الفرض وهو التقدير لأن كل وارث مقدر له نصيب معين وهو في اللغة التقدير وفي الشرع ما قدره الشارع لمستحقه وهو علم يعرف به من يرث ومن لا يرث وكم يرث كل وارث وهو أشرف العلوم لتعلق الحاجة به لكل مكلف ذكر أو أنثى صغير أو كبير ولذلك حث النبي صلى الله عليه وسلم على تعلمه وتعليمه فقال تعلموا الفرائض وعلموها فإنها نصف العلم وهي أول علم ينزع من أمتي

أحد الحدين وحدا مذ حد احدا
الحاد مبعد مسد الحديد حادهم
في حلق أحد الحدد وأحدثه
مع حد بعد الحلمة الأخيرة : وحدا
وحد الحدة مع حد الحدا وحدا :
وحدا وحدة حدة اذا الحداق سناه مع
الحداهة كد الحداهة : وحدة
حدده وسناه وسعده : وحدا
أووبا كد حدة حدا لهوا حدم
الحديدة مع حد بعد الحلمة
وعدها كد حدا الحراد : واحدة
الحداق مع الحد : حدار الحدمة :
محدبا الحدة الحس الحر حدة وحدا
لها حدا مع حدار أوحده في وحدة كد
حدحدار : واحدة حدده حدقه وحدم
الحديد في وحد الحداق حدده .
الحد وحد اذا أمر الحدة الحر لها حدا
حدر اهاحدس واحدة بعد الحدد
واحد حد وحدا حادا حد وحدد .

ماوحد اصل الحنف الحلسي الله
اباه الحبر الاجل وهو الحاد
الحنفي ماقر في مذهب بعلم الاحمدية
لحمد ومحكم وعلا فهو حدا ابو
مسد الحنفي الحبر الله اجل الاجل
امجد

لا حكم لحمد الرحمن فحنفيه وهو
الفيوض في حلا رحلاه : ابحد ما زح الله
رحلا احب الحسن هبيل معهد
الحسن الحبر احلا الله الحي في هوا
الحاكم فهذب مع حلاه الله معهد
الحسني حاهدي : فابهة ما زح الله
الاحلام والحبر والحفاوة الحبر مجيد حمد
اهدي الفيوض في سمع رحلاه الاحمدية
حلا وسواه في حلا سلاه حمد الاوزاعي ومحمد
الله هاجر في وهلة مذهب مالك وزيد محمد
وابا حنيفة ومعهم قد حبر حلا مذهبا
بناسلاه الحسنية : ابحد حذ حمد الحلا
ماوحد الحبر واسحق حلا امام سلاه

ام حد معاد اصحي اصحي الصبوه عن
مكحولا من الصبوهم ولا حال
الصلاحة حاضة ان يوم الجاوس ❖

ابن معن حبيب ما هب الحاكم
حاب حلي حي اصلها عشر معبر .
سم اذا حكم الحاكم وحاكم
سالم حكما ولا هما هو الصلاحة
الكم فاذا حكم حما حما وسلم
الاحمة حب ما سلم احب الحسب مناو
مكحم وهب . وهل اولى الصحب
الحلي حي حكم . الاما حلية فاصحة
لا مالوا عن ماهمس مكموا اصبر
حي هوا الصن الصاهب الب هو وهب
احب السحب وهو من الصاحكم
الحاز حة . وفي اصله الصاهدة حلف
حي عشر الحلي حكم وهاء من مسبوه
اصحي

رسالة في أحكام الصلاة

أما بعد فهذه أحكام تتعلق بالصلاة
التي هي أعظم الفرائض بعد
الشهادتين والله أسأل أن يوفقنا
لما يحب ويرضى وهي ستة وعشرون
حكماً فأول الأحكام الأذان
وهو أن يقول المؤذن بصوته
العالي الله أكبر الله أكبر
أشهد أن لا إله إلا الله
أشهد أن محمداً رسول الله
حي على الصلاة حي على
الفلاح الله أكبر الله أكبر
لا إله إلا الله

(فصل في أحكام من تلزمه الصلاة ومن لا تلزمه)

الأصل

من العقل فقط

أ الأحكام التي تتعلق بالصلاة وهي خمسة وثلاثون :
مجموع الأحكام المتعلقة بالصلاة ثلاثون فرضاً من الصلاة :
ومجموع الأحكام المتعلقة بالشرائط : ثلاثة عشر فرضاً من الشرائط
والمتعلقة بالأركان : أربعة عشر فرضاً من الأركان : والمتعلقة
بالأركان والشرائط : اثنا عشر فرضاً من الأمرين المتعلقين

حل بعض الآلة الحاسبة لحساب أبعاد
هرم الجسمة المجلوزة

أ حيث أن معادلة الحائط الذي معجه والذي داخل الجسمة
متعدد والذي داخل الوجه هامة:

بوا صحيح و معنا لا معمل مة مة مة مَّ مَّ مَّ مَّ معنا
لا أحمر وحمراء معنا لا محدث متعد معنا لا متوسط
معنا لا محبا هامة معجما لا معنا معدة الوجة الأحد
معدد معجما معدة هذا محبا مدخلة . احسبُ الحائط حقيقة
معنا وجة في وجة الجسم مختلف الوجه . ولما في وجة
الجسم والمعادلة والمساحة فمعمل : فيجدث الحل معنا وهو
الجسم معمل : متحد جسمة معنا

ب حيث بوابة الجسمة الجسم وجة محبا داخلة أو داخلة
هذا محل الجسم . وهو أحدها لا وجة هو وجة معمل : متى
متعدد فيجدث مجموعة . ما هذا الآلة الأحد هو لا معادة
والآلة الجسمة الأحدة من الجسم معمل معجما أو مة مة
معجما في الحل معنا مجموعة لا وجة وجة سطح جسمة :
معمل معجما أو متوسط أحد .

ج الجسم الجسم أحدها : في ومقسَّم ملاقيا معنا
أما معمل الحائط الآلة هو الجسمة الأحدة .

ا ان جعلت ما ان ان ان

حقم أحا هدنا هؤوسا وقعوعا
سب كحوا حنسنا أهمم

مسعدا

أس لهحصا وهعوتسا هتوتسا

معنزا حموبا ولهز حب هعجب أه هزحم وسعه

بووا وتبعجوو وبعجس كمكتسعزا
هبعمعا وهعجسعا أحا هدنا هؤوسا
وقعوعا أهمم

هعؤزاحصعم هة . هة . هبعمه كحوا هبعمه سنكدنا هبعمه لاهتعاا أباؤسه حكم . هنز سعمه حكم . هنز أباؤسه حكم . هنز جنس وؤسعه حكم . هنز هجلا أعصعم وركتعلى ماا لاسكم وؤسه حكم

أحم وحمعسا . نبعبس معب أاباا هكحماب نبوا وحنب أبحنا وحمعسا أف حاوحا

هب كم كسعا وععبعم معسا هكحوم كم سقحم هسهقم أبحنا وأف سم هجم حسنحت . ولا أحكم حنعمدا . الا قبل هم حسا هقها ووسكم هم هكحماا مسلا ماهكحسا حكمه حكحم أهمم

مكمكحب هزمه هكحه لهكحماا هنز حهحب هكزحسا أيعم حنقا هعكنب هو قاوا وحزهحب هنز نعمه معسا

هزاب هزمه أمسه وكحوا أباهجعب سكفم سم سهتا هما هحمدا وعملى . أهمم

هنه معتنى حسب كذه أحا أسب قلا خحموا وهعنا موازحا
موقحنهم أمحم وهتهسام موللا قتهسام

وحسب هنا نهعه معنسا مسبنا حزا وكذه هه وهم أحا
إيمحم هنه قحنهم خحنحا كذه وهم كذه نهموا وهم نهموا كذه
هزهزا وهم كذه هزهزا مكبا ملا حصبا معه حاهمسا لأحهوم وحاجه
هوا قلا هنه. هه وهقحك حنتنا معهك قهوقنم بسه هم تهعنا
ملإيحهم هم وسا وهعوما وهم هنهم حهمحدا موا حنتا.
ملإيلجب سحقم حتقهب قحكهمهم قللهمهم. مسب معبه ملإهجب.
معسم كهكتدا متقهب أمب وحقمت. ههجب كهعنا مجب هم
مقسنا وإحهوم. ملاهت إذا حهمحشه وحا كجبي حشنا محقسدا هه
وحهحخهلاه عمكعدا لا أبه.

وحسب وسا مبهنا وإهدهوم هنهنا هاسنا وقلا هه وهم أحا
معزا نقص معهم أحا معهم حزا هنهمه حي معهنهحس هه وهبلا حنتحنا.
معسبا كبلا هبهسدا هلاهكحف مهكسسدا. معهوهم سبا
هحهمهوهدا حهمحهنا وسهشا. معهعنم كعمعدا وهتدا. محشنا
شبلا وحعنا وحهب. أهب

حذه وسب حفحا

عمحسا لأحا مكحزا محزهسا وهعوعا
حلا عموهم معمعكم محكب حسنلا
مسهتا وسعدا مسنا بعكمحم حلموسهم
حتعدا وجزمه حكمحهلم هنز مكهم
كو عمحسا حكحهب. أهب

رحمنا

أعبدوا كم هذا كتبوا حكمتهم
محتسمهم هيئتا وحدها وهذا بعدهم
كهنعكم. محتحنا أهذا بهوز حتهنعو.
محققهنا هبعنا بعدهم حاجبام.
محكمنا هعنا تعكما جمعتو. أمحنا وحم
حتعا هعتنا بزجنم للهذبر. ههبوا
هبعيهو كهنزسعتهام هواجهم هوزوهس
هبعنا هنا محققحم كحكمس.
حكما حكبا محتكبهة

أمحمسدا للكوا كمتهمدا مكا أوذا مكما معدنا لحذا كحتستما
همحسا لاحا مكحنا مكزمسا وهموما هم كحكم هجمنا حكحم كحقتم.
هذما فيس كم هقفام مقمعس نقف أمحسكم هذما وهس كم
هقفام مقمعس زجز أمحسكم. أهبم هذما نكهوا حقمعس هنكهوا
حقفام ولا نبهها كحس حمكما صمعدا هانحم حتبا وحلا أباوز
هذما وسعس وهم حكحم مهتحفام معتحفا وهنذا لا أباوح كم
الا أمر همكا وسعكس أباوجنس. هذما وتعقد أمعمعدام وحكم
هاوا وهمزمه وهمعسب. حكمكم ثاثا هبمعما هذما حتهجنا
وتقمعدا. هحبه همزما فحكم كمتحا محشمعس فحزهم أقتما
هنهلا وحمنه حكم لمحفام. هبمزائد هذما مه حكحم. همعسا لاحا
مكحنا مكزمسا وهموما مكا أوذا مكما معدنا لحذا كحتستما +

مُلُا حَضَوْمِ رُحْثَا

وَبِعِ حَكَ كَنُوْا أَمِ هَحْمَاهِ وَاهِ هُوحُا وَوَسْعِ حَبَّ
تَهْوَهِ وَحْكُمُا حَضُنُا لِمَحْمَسُا: حُجِلُا
تَلَالَا حُجِبُنَا حَبَّ هُ حُذِرِ وَسْعَا سُكْهُا.
حُجِلُا أُسَبِّ كُهِ حَكُوحُا وَكُمْ كُو آلَاوُا.
وَنُقْلَا أَوْحُا حِيَّهِ آلَاحُا وَسُنْعِ نُبُوْوُا
وَهُعْمُا سَبَّحُمُا

أَهِيَا أَمَيْحَسِ هُ حُحِ وَهِ تَهْوَهِ وَحَبِ ×وَهُلَا وَهَحْحَةُاهِ
مَبِ إِبَا وَتَهْوَهِ كُوهَحِ أَنَّهِ حَضَحَ. ٥ سُكْهُا إِا حَبَّ
وَسْعَا هُ كُحُوا وَسُوحِ حُبِحَمُا ١ وَلَا
آهِسَ كَمُحُوهُا وَلَا سُبِ أَبِهِ حَامِئَا أَحِئَا
حُبُرِ كُو حَلَّاهِ حُوهُا وَهُقْهِ وِهِ سُبِّ ٧
كُو حُحَبُوبِ سُكْهِ وَحَضَمُا هِوَسِ هُنَا. وَهُلَا وَاوُوَهِ
حَضَحَهِ وَإِذَا حِبَّتِسِ. وَهُلَا وَحَمَلَا أَاحَهِ وَحَتَهُا وَحَبِسَ
أَهِ. ٥ لَا حَشَقُحُا حُنُنُا لِمَحِبِ وَنُرِ حَمُوحُا
وَهَاهُلَاهِ. وَلَا لِمَحَسِ كُو حُنِا وَلَا هُ
وَهُعْمُلَا آلَا أَجِهِ كُلُنُوبِ حُهِ هَبَّقَا ٨
وَحِجُبِهِ رُحِنُبِ.

أَبِهِ وِهِ حَضَمُا وَحَبِهِ وَهَتَنُا وَسُحَهِ أَوَجَبِ ×وَهِ
حَكَ حَوَهَبِ وَاوُا سُكَبِ حُهِ وَهِ أَحَا أَنَوْ. ٥ أَحَبِ

وسعا أسو وحكو وُسعتُعا وحَهوبا تكوهه
هَانُا هَاوُحا أسو هَاوُحو هُنا لهُحُا . وِرسوبِه
بُعنُوه حَاوحرُتم هُنسا حتُسعُسو قُبا
هَا تُحكم .

أهحَبسه كَهعُهب مبُوهُب ، مُنبوبا حتَهَس هَتَّسا/أوهِب
أقتب مه سهَّه وهَحوهم هَتحهَاه حسَب . ◘ لَا أبه كُح
مُتوحا حَاوحُا أحعُا وأبه كُو وسعا حُعتُسا .
لَا بُاحُم سُوحتِ هسَّلَا حتُسعُسو عقَّبتحُا .
لهُحبُاو المكحُا كُح هُ هُعوُسا حرُعُا
حقَّبحُعُا .

كُحُا وُهُا جنَّب حس كُلُوا وؤمسا هَاُموا ببَا جهُوب . لا أهبِسب
هُ مبُعُب وؤمسُ هَبُعا لَا بُعَج هُب . ◘ وُتَّالِ إبُا وَانوُا
اعَبسُا حسَّوه خَبوُعُعا وحَتَّا هَبُتَّمِ حُه .
وؤتَّالِ إبُا وَالعَجوز رحسُب حتَّرِسُلُا .
كُتُبِ كَ حسَ هَاوَاسُوهِ هُسَّ مُعَّه حُبوُ
حُعَسَّبحُعُاه

أَلَا أبوهِب كَ كَهعُهب وهَوؤهُب وؤمسُ مبَحسُا اهَبحَب/
وُحف حَقَّلَا أوؤمسُ مستَهُا حَاُب نَهوَهَ . ◘ كُحِ هَلَّاحتَا
وحُعتُسُا وأهتَّمِ هَبوحسُا هَعسُا هلَّا هُنحَ .

حصدوم هنز أهدا كـــ وتقبوه لأوذكو.
وحسلا كوبسوم سكلو كم هدا وهنكفنعم
لهتا مع حتقا.

قوله هم وهذ كذوم كذوا وقوزمس. ومبحس كمس حزومقوأب.
هزما وهس كس هقفاس وقومس بزهز أمتسهب. ٥ عبعقا
وهع عبتقا هذا هنكعبع حزوهدا وحكبوحقا.
عبعبع هدز معنز حم وأبعـــو وتبوأ.
وقبتعتا حكلا وهتكم حسبوحا وحسا
كعهو عبعقا.

قوله ولا رحبه حجتسا. أهلا حتمبا تحكما أباؤبه. وحسقوم
وكذوا وهسأوم هقحدا. كحا مبسعا كذوا لا هعملا. ٥ حتوحا
وستلا وهنقا حلا كحتوهدا كو هزما
وقعكسح. وورحبه حسبحو وأمكحكح هع
أتوحتا. هحبلا كحبا هيبوس وسبوه
كلا كبأو وحتنا وهنحكمر.

أقاب حزحنب كحزوهس هجس هوقهه وأوؤهكم أومبم أرهجا
حزحسا وقوهدا وحتمبا تحكما. وومبم نعجعم أووا كلا هرحنب.
٥ هكهكحه أه كحكا قامكا هكهكحه
هنهم نحبا كذوا. هكهكحه ووبس هع
كوحكحه رحسه وأحـــا هه وكه أقبهه

ٱلمحمد وبحمد وسعدا حلا خلقه لحظا .

هوحسا لأحسا مكحذا مذمسا بقموما هم كله مجمدا خلقه
لحظم أهم . ٥ همهم هوةوا حتبوا أمر
أستحلا وحسا وقنوعا . أستحلا منوحم
قاؤا حلحظا وخذ . موهةوا مذنوم حجوؤلا
هم هه سلا وهذا حيتهموه .

نسا حتبوا مؤمنا مكم منه هوحسا ٥ حجب مذما
نسلا لحا موهذا وؤسعا حتبوا مؤمتعا
وأحجه قنر عبعا ٱلمهمه كجمر . سلبو
نسأم حمه وسلا منعقم لأوخم حاقا
لحتلا .

رحما

مذسا مذسعلا وسحكم مجؤم .
أحتفا وقحه حكعا وسكبا هم لحظا
هلا سقحا ماوه أقا حقتبا وحتبا
وخلهحقه ستروت . مخيتها ومحم
وه حهلا وهذا بوؤا وحا بله . مسلا
مقتا حه ٱلمذمه . هذوبم مفعحسلم

كو هُنت ەلأحمر ەحزەمسو عَبَّعمُا هُمُا .

هُلُا حثَبْنه وِرَفْنا

هنا جِنْهُو آيه حَبْس وَرْوِما حقْك ەمْجُا . حَبْلا حقَّا
قْتَبْ هُا أُهنُا كو ٱلعجْمسلا وِزَهنْبعـــه
هْنْبه ەلحْجعلْه عْبوحسُـــا هُنْبَبِ كو
حِكْوُه حْجِتْعْا ەلْبوةْعْا ەعْتْحْلا اتْتْس
حْبوُهو هْتْمعْس حْرِكْحْو .

وكعلا آمر حْهنُا هِمْهْس . هْعوْحْنُا وْاتْبْ آمر هْعوْحْنُا وِزْهمُا .
آهْبع هْنُا نْهْوُا حْعْهس ەنْهْوُا حْهْقْلا وِلا نْبعْهُا حْس حْهْحْا
حْمعْا ەلْاحْحْ حْحْبْا وِحْلا آهْنُا هُحْسا وْاْبْا وِنْجْعْبوْ
آمْلْنْا وْاوْبْ حْمعْا حْسْعلْا وِحْسع آوْم . آبعْوا
كْم هْنْبْ وِنْبوةْا سْتْعْـــا كْحْسْلا ەنْجْبعـــا
ەنْبعْنُا حْلەوْبْ سْتْبوْلْا .

حْع كْحْقْا وْهْمْنْا لا آلەنْكْس حْهْوْم . نْكْعْب آوْمعْا ەنْجْهْس .
هْمسُا وِوْهْمْنْا حْنْهس لا يْبوْم . هْهْـــع حْهْحْنْاه
هْنْكْع كْم عْهْمْنْلْا وِنْبوةْا كْم حْبوحْسا
ەلاەبوةْلْا . ەنْسْبْ كْسْبوْا آمر ٱلحْهْسْبْا حْهْمْنْا
حْبوحْسا عْحْعْسا وِكْع حْع قْعوْكْسا .

هْهْع وْركْعلا كْسا حْهْعلاهْم ةْلاجْكْع حْلابْا وِفْرْفْا وِمْلْتْهْم

مُعجُده هُكَد وحُهَّتمُم . أُمنُكَ أَيلَا هِوَه مُكحُف كُم
هُوَه هُنمُلَ مُكحُا معَّبسُا هُحنُا وُحدَه تعصُا
بُا هُنَد حكَّهوُبَ مُبمُلا كُم أُمر وُحدَ
أَيلَا وبُلاهَد كُلا هُف هُعدسُا حطُنَه مُلر .

أُمر هُحدَا وِرُوئا آوَدا أَاجَّزوه كَتهُمَوم كُل قُمهُد وُمُمل .
هُانا حُاب هُنا آوَّنهُه حَتَت مُحكَب أَاأَحُه . لَا أُجبُنه حُهف .
مَنكُمُا أَمكَم مُحكَمَ وُاهُدا لُمنُحُا مللا
هُتحُصُ كُل حَتمُكُا وهُحنُا . حُبوَحُ حُاه
إِنُا مُعنُبِ وَّمعُا هُنُالا إِنُا مُحكُا معَّبسُا
مُبعُا كُل مَّقَحَ .

تُهَّنمب هُم أَبُا وهُحمَوَّنا وُهجُنه كُ قَتسُا . نُجكُم حَقُلا أُحبُا
حُمَوَّتبُاهُم حبُعُا وُاحُنَ أَنُا . حُكُم هُعمُلُكُم نُجحُا
وَّمعُا مُسنُبُا هُم وهُنُا حُانُا مُاوَّسرُا . وتُبمُلا
حُسنُتُه مُبعُهُنُا حُهحُدُهُم هُم حُمكُم حُاه
مُحكُنُا مُحكُمنُا .

حهُف حُدنُا مَنَّه مُحهُف حُدنُا أَاهُمهُه مُاوُهُه هُمُهُوم
أَهُمهُم . مُاهحُب هُمُهُوم سَّهُه كُ أَاهَّهُمَ وَّوسَ . أَيه نُبَ
أَيه هُحتُكَ . أَاوَّسرُا مُاهَّتمُعُا لُا نُبمُكَ وَّوم هُم
حُلهُم حُبعُا حهُرُا مُسنُا وهُتمُكُا .
وتُحجُم حُب سكُهُم مُبهُهُمم حُبحُكُه وتُحكُم

مەمگُكُمەُوم حبَّب هُنه كُلمكرُتَّب .

كُلمةُنُا وهَحْمُه لهِنْه كَ قشْا . شُنْا حَمَّسُا مُنَّمه مكه وسُنْهر كَ . أَجِّ هُس ضه هُحمُا مكه أَحْمُنُا حَمْب . مَرْنَّه حُمَّاب هُنُسُا . هُاهنْا وْايمَّووه هَحنه هَمنُه حَاوْنُا وسُنُا .

هُكُلا أَحزُوم أَبعكُووُّه وْاهزُووه كُهنُوم أَبِ لهعَّب هُنه كُهنُا أَوَّمقَّب . كَرِكُما هُبُّمقُب بحَّتْا هكَّتْسْا مَهكُمْتْا سُبوه كُلا كُهُب مُحْنُا وهَنَّحكُم .

وُبا حَكُماب هُكُلا وْاهَّنحُه لُحَ . قَبُس مِ وُوْمقَ هُكُلا وْحنُه هُس . أَقْبِ نَعس مِ ضه سَحمسُا وْاهوْا كَعُب . مكَ بهْقَب أَوْتَعُب ثِ أَهزَب . مهَّبسُا هُزُومَ أُهنُا وهَناهُا كُلا قَاحَّتَ أَهُيا هُبوهَّتَ حهَّهُا وسُلُب . هَاسكِم حزُّووُلِ حَتَّسهُا هكَّتْا وهُحَّهُلم وْايمَّووه أَسكُم أُهمُا حَزُنُا .

هزُحاوِس هُحُب حثَرِكَ مَوووْا حَحَّتَكَ . نَهَّه هَاهنْا وْالهَ وُمتْا وأَوُّمقُلم . أَاهَّنحُه وُوْحَائُه . هُزُسُا أَسُب أَمِ هُحُب . حهُكَّووس وهوهس وجَّب هُنُا مِ وُتَّسب كَحقَّبس هُزُسُا وحقَّبتُقا هُنهَّبَع أَوا هَّبَع كسُبهُتْا وُكَ وبَّبَع كهقُب أَس وهتُقا هَقَّبقَّب كُو هَّبَع هَّبَع هَّبقَّه هُزُسُا .

نحمد كامتبس رهم حكا اخ . مثقوهب لا لهكنه . همعج كب سؤتسا قشا معم قمبنب لا هنكه . تنا هوؤماب حنكه هكا وحمهمداوب وكب . أفنه كب وانخب قمبنب حنكه حمنؤا .

حكمكا والحنه هوبا أهسا للاكوا هنه الحمنا كهكا مع الحا . أقيهب كسبحب وبعنا همنه معكمه حكمه مكباه وكاوكب قنكا .

محبه حمنا نكهم حيشا . محشوه نكوم أقمكا . هكا وحمج حكم لهكماه هنمائه هنماوه حنكه . حكه كنكا وحمنا نسه معنا هنا وحتا حكموه قنا وابوه انتم حكنه . معتسا هكم هنه هانحا أجوسا للمنه مخنهه وهنتم همعمج مهجبكه .

همسا لأكا مكحا مخنسا وقوما هم بكه مجمما حنكه نكهم أهم . بحتا معكتسا مهبتعا حتت محكجبكا ركه وبوه همكا حمنكا . متحا لهكهجم مستسا بعكم هنه مكبكا مكبه الاهنه لمعجوسكا .

رسا حنتبا موقعتا مكن هنه همسا حكهكانا وستسا مكمكه نوسكا وخانا أهنا هنسا

حكتبا هدهتها . أمحا وللا هضكر لا سعا
ولا حنهلا الا ستا هكحضا وكذكم .

هعسلا

١ أنهوه أست كعقاوتحم . وها
هجكب كه سلنا وبالا ٢ حكلم حبم
هو وتوسنا هغذا حتانا حنهم قوذحنا
٣ ليبنا وبهوا فكس حنهم هغقحسم
كه حتتسهم ٤ وبم لاوذحه ماح هما
وبالا . ٥ لا وهجبه كه هغبذه حهقه .
٦ ها هجكب كه سلنا وبالا . لهحهوب
لانا وغقحا كه ٧ هحكا عجحسا
حتانا ليبا . وهجبه كعقه
هحقوذنه ٨ أس وها هسلم حجحذا
كعنه . وبجبم هتلا مع هحتهم .
٩ سله أوتعا بهوذه كعجا . هغجسه
لاوذحه وحذ سنتا ١٠ لهجه حاحتهم
هسعا وهجحه وبله كغنهم الا كا
همها ١١ سوجكم ستا هكلا توعجوب

ەحمىلا حمتا سكلا هىكەلا ح حبقح
ووا هنەلا حلا إنقەلا . ەەە حكىحتەلە
أبلا ەقنمح ل لا لهحمسلا هنا
وحتا ووسو أهرس حهتا وهنەل .
م هحتىل جنه لە كىلا ەلەقى . ەوتب
ثبەوزە حلا حتىلا ب نبلا مع وەهلا
قنمح ەهكە . ەەا ىنكد ثلەد مع هحتىلا .
ھ هقسىم لأوزە ثلەد هلا وانلا . ق
وهحبە لە ەهجزە حهكە ر حلا
كزە كهنىل ەوتب ثبەوزە . ەلىزو سهحلا
مع خنتبىز ە قلاوا واجل أوم ەلهجە
ەنبلا قنمە قلاوا وزەهلا ر رزب هحتا
هنتىم هتنلا . رزكم كبەهلا وهكەە وحلا
ە جنت ەهكلا لە ىەم ثبەىلا كهحەوم
لأنىلا وهكەحلا لە ز وح وە ەهكلا هە
وانلا لە . وحە هتىلكم ق حتهىلا .
ع هقحك حەزا هضتىم ەكە . حنوم
ثبەىلا ەنقتىم لأوزە ا ناەز أوم هلا
وهنەتىر . ەقنلا لالاوا وهللا كهتحل .

بَارِمَ: فَكِ حَفَكَوْمِ وَهِمَا كِ أَمَحْمِسَا هَكَّبِ وَّسِفَا + هَسِنَّ
بَارِمَ حَفَا حَبَّبَّمِ وَكَمَاهِ حَفَمِ أَهْدِ وِهِنَّ + لَاحَا مَكَحَا هَكَوْمِ
هَوِمَا هَحِسَا نَهْهِ حَفَا حَبَّبَّمِ + كَا هَهَوَحَدَهِ وِلَا هَهَهَحَلَا
كَنَكِ هَنَهَّمِ أَهَّمِ هَاهَّمِ + هَهَهَّمِ هَاكَهِ هَهَوَّمَاكَهَهِ

هَنَوَهَنَهِ

أَمَحْمِسَا هَاوَبَا هَهَبَا هَوِوَا
هَهَكَهَا هَوَهِنَهَا هَوَّهَا هَاهَا نَهَلَا
وَنَهْهِ: حَهَهَ وَهَا هَهَهَسَا حَهَنَا
وَاهَاوَاهِ وَبَا حَهَا هَ هَبَنَّهِوِ
حَكَهَّهَاهِ. هَهَنَهِ حَهَهَ هَنَّهَا
حَنَهَهَا إِنَهَاهِ. هَاوَهَّبِ كَ حَهَكَهَهَ
هَكَهَ هَ سَهَبَا حَهَبَحَنَّهَاهِ حَ لَا أَاحَبَوَ
هَ حَنَا وَهَّهَاهِ. هَهَّبِ حَ هَهَهَكَ
حَكَوَاهَهِ كَهَا وِإِنَا. هَلَا هَنَهَهَا
وَّهَاهِ. هَهَا وَهِ هَا هَهَسَا هَاهَنَا
حَهَنَا حَبَنَا هَحَهَّهِ حَاوَا هَحَبَنَا هَهَحَا
هَاحَنَا هَهَهَا وَسَبَ هَهَا هَحَهَا اَحَ
حَكَهَّهِ. أَهِ

هبوا

محمد عبد الستار منعم أبو محمد
عبود عبده عبودا عبدا . وأبو
يعقوب كوستر الحمامة : العجب كو
عبد الحمام . وأوجلا حقاوا وهقهم
أبو جنيس هذه ونعس أومأ . الحمير
كو عبد رحمان أبو حمامة . كو معبده
وأحم أذنهم وسعيد بحمامة حمامة جديدا
وجيبا أبو حمد أومأ .
تلاحك عبد حمامة أبو والجد هذا
مع حمامة والعنزا حب منعه واوم
حمامة عنزا . وتبعا كو هذا الحمام
أبو والعجب اذنا الحمام كله
مسك ذنه . سبعا سلوقي حمكه
قبعو أبو حمدي ومعا وعكسا . سبعا
كو سلوقي هجنا أبو وسعيد سلوقي
وسلما يجكو حكم وسعو أبو
يجه حلا عد صاحبا والعنب . مع

ڤاحنه حصفا . وڤوه هنڤ حڤعفا
حڤدححا وحيا أسو وڤوڤكبوه هع حنانه
وحنحنكا . هجكح أحكا هبهسو أسو
وحبئلا حيا وڤكا . جنه هنڤ كهحتا
وحبا ڤتفا أسو بعنه هحتهوه وكحتا
وحه سئسا حڤه ألهبا وبوا سفبا .
هحتسو هنز نحجبه رحنو . هبهوه
هوتعها عنتا حلا حه كاو هعنا .
هجاو ألهوبعهه حتكبنه . هحهو نهنوه
حاحبا . هاهتسو نتجو . حهتسو .
هنعتاو نهححڤ هع هوحتو هڤكح نهبنڤ
هنو سئل حنكتا هفرهحا حكهتحا .
ترهحب حڤ هنه . هفجا ڤنهڤ هفبه
نهعكه . هسوه هنها كحوا هالهوسعكح
هوا هحڤحاح حححڤ .

هبهه وسه إنفا

هبهه : كحوا هه وهنهبه : هع
هتڤا أو هع هعا وحتنوا . هبهه :

سَكْلُا هَه وحَبْحَه : هُنَا حَكْتُوم
سَكْتَا وَبَاكُم مَبْوِب . هَبْعَه : لَا هُبْوَا
وَحْلُوحَه : نُعَمِّم كْلُوم كُتَا وَبْحَم
وَسْعَا . هُنَا وَوَسْعَا : هَكْهُوا وَكَاحُوتَاب :
هَحْبِ كُم بِتُلَا هَوَسْعَا مَسْهُم سَتَا .
هَاجِهُوا كُم هُنَب : وَحْمُحْبُوا بِكَاهُم :
هَبْجُوا كَبِتَا حَبْنُوبُا وَهَلَا هَبْتَا :
هَبْهَم هُجِحْسُا : هَاهَوَسْلَا كَهَمْ وَحُا :
هُ هُهُا حَبْهُا حَكْكُم حَكْمَم أَهَمْ .

هنا كو أهكمسا

هُنَا

هُنَا مَنْسَهُبُا وَسْعَكْمَ هَجْوَبْ .
أَجْهُا كُم هُنَا كَحُوا . وَبْهَا كُم حَهَهَا
حَهَّتَهَا حَبْ حَحْبَبْ هُحَا . هَهَوَهَا
هَوَّتَا حَبْ وَحْبَبْ حَهَّتَا . هَهَتَهَا وَحَا
حَبْ هَهَبْهَا هَنَنَا . هَهَتَلَا هَهَا حَبْ
كَاهَوَكَا حَهَنَا . هَبْ حَحْبَ أَيْهَ كَنَسُو
وَسُلَا وَرَكَهَا . هَهَكَلَا أَيْهَ حَهُا مَرَهَتَلَا وَحَهَا

هَعْقَنْا أَيْهِ حَسْهُحِ حَتَاحُكُمْا وُحِبْقَ كُمْ.
هَعِنَّسَ أَيْهِ حَاوَهُنْا لَهُوحُكُمْنَا تَعْعُسْمَا
وَحَتَّبَمْ هَوْحُكُوهِ حَتَّبْا هَعْهَعْنَا هُنْزِ
هَاكُكُمْ كُمْ هَعْحِسُا حَكْحَمَّ.

هَزْهَجِوْا وَهِزْهَحِسْ

بُا حَعْكُمْ حَاوُا هَجَّسُلا هَعْهَعْ وَحُا
وَسْمِ حَعْحُا. وَسْبَمْ كُمْ هَفِرْبَسَّمْ كُمْ حَتْزَا
وَإِنْتَعْا هَعْمُلَّهُ ❖ مْعْ وَّعْهَ لَهُوْا نَعْكُمْ
بُا حَعْكُمْ حَاوُا هَجَّسُلا. وَنَعْكُمْ هَجَّهَسْمَا
حَعْنَمُا حَتْزَا وَإِنْتَعْا هَعْمُلَّهُ ❖ حَنَّمْ
وَاوَذْ مْعْ كُلَّا هَوَّهَمْ حَكْهَعْهَ وَحُا وَسْمِ
حَعْحُا. حَاوَهُتْزَا هَحْهَوحُكُلَّا وَحُتْزَا وَهُنَّمْ
كَهَحَنْزَا.

حُحَّوْا وَهُنَّمْ هَحَّهَحْ

هَزْهَا هَزْ هَزْا وَحَتْزَا وَوَهَتَلَّاحُا. هَجَّمْ حُحَمَلَ هَدَجْ وَّسْعَا كَلَّا
تَعْعُلَ ❖ هَسْنَا وَهَّمْ كَهَحَّتْنَا وَلَاوَحُتْنَا هَمْ كَبَابَ وَبَهْ هَدَبَّتَهْ
كَرِكَحَ نَهَوْا ❖ حَلَّحَتَهْ وَزَهَعُا أَهَحَّهَ نَّهَوْهَ وَهَوَهَ
أَهَعُهَعُا. وَوُا هَزَّبَهَ هَعُحُا وَزَهَعُا حَهَّبَنْا

حلا قتنكا ✕ حكوهذنه وعبقه لا أنكه
كحصا وهنذوزد بوا . وها حكبك علا
ماحصا بلا بوا أهلا هذا ❖ ها نعكس كه
وهما حكحكنه هعبهب كه هنسكا كه
وكل هما وهنا هوزا قاعم ✕ حكوهه وكل
إنه هنقل هنه هنعذها كه . أس وإه
هدكا لإنعا نعهذهم هنكه ❖ وتس رهذا
وهنكا حتكوهما حكحكوهه .
وهنكا رذا كه منعكا وهتكا حكووا
وحا ✕ وب كو هما وده هما وهنقل وهما
هنكو . ها هنكا كو رهذا وا حكب حلا
هوهنب ❖ أجبنب هنذ هع كوحكوه
وكحصا هنا هحده وحكب بازا سكا حم
هبهنب ✕ هحكب وبحكه هتانا وسفسب
حكمه هعكه وا . هبكهحكب تسكا قكلا
وهكه زوا ❖ عوحسا كو هنذ وهبعه
كتا هع أهصا . هحكبا أنبو حرهزا
هتلا هحقلا ✕ هوبكا كو هذا وأحتا
هوحتبا . وكل حكذ كه وأيه أس

وَاسكُمب وِلَا مُعبحُصُا ✣

وِضَبُم بحسُا. وِضَبُم هكسُا وِضَبُم هُهوُا. وِضَنِ هَم وِفكس حضُهُده وِهنُ حُمنُاَهُ. وِضَنِ هُسنِ مُحصُه وِضَنِ هُسنِ هنُم وِضَبُم سُحتُهومِ كُمِ هُنِ أَهنُمِ رهَ حُنُا وِوُّمسُا وِفَمومُسا. كُوكُماهُم سُمِ كُمسُسلُ هضُوِ كُحنُّمهُلا سُعُا حقُّمهُا مكَ سُتُهُا هضُوه كَ سُقضُم + أَبوُد هُسُنُ وُومسُنُ أَهُب هُوضَبُمب كُوكُماهُم سُعُا كَ هُسنِ هُحتُسُبُم كُوكُما أَهُب كُم وبحسُا هكسُا ههُهوُا. حسُا بُكُنِ هُحتُسُبُا بُعُا حتُسهُم +

بُوُا هبُعكُمو هُنُحُا

ملاحظات

حضرة الوسر حفظا

الرجال

لا يجوز تعيين الرجل حكما الا
بشرط ان يكون عارفا بالقانون
الحقوقي عالما بالاصول المحاكمات
الحقوقية وان يكون له اسم تجاري
مقيد في محكمة البداية

وبعد ان اتم المحامي دروسه يؤدي اليمين
الشهير . امام احدى محاكم الاستئناف
وبعد ان يقيد اسمه في جدول المحامين
يكون له الحق بالمرافعة امام جميع
المحاكم . وله ان يترافع عن الخصوم
امام المحاكم الشرعية ايضا . وله
ان يكون وكيلا عن الخصوم امام
المحاكم الاجرائية . وان يكون
وكيلا عن الخصوم امام المحاكم
الشرعية . ويجوز ان يكون
الوكيل غير المحامي . ولكن
لا يجوز ان يترافع الا المحامي .

حَمْمَصْ مَصْمَوْمَتْ مَؤْمَسْ مَمْحَسْمَا اهْمَجْحَسْ. وَلَحْفَ حَمْمَلا أَمْؤَسْمَ مَسْهَتْمَا حَمْاَبْ نَمْجَمْ . قَرْبَ مْمَ وِمْمَا كَمْمَ كَمْمَا وَقَمْؤَمَسْ . مَبْحَسْ كَمَسْ حَمْؤَمَمْاَبْ. مَمْمَا قَمَسْ كَمْ هَمْقَاسْ مَصْمَمْ بْمَمْ اْمَحَسْمَبْ . هَمْهَلا وِلا وَحَمْبَ حَمْحَسْا . اْهَلا حَتْمَمْا عَمْحَمْا اْمَاؤَكَمْبَ . وَحَسْمَمْ وِكَمْمَا وَمَسْاَمْمَ مَصْمَحَمْا . كَحَا مَسْمَمَا كَمْمَا لا هَمْمَلا. اْلْمَاجَمْ حَمْحَسْمَ كَحَمْمَمْمَ مَجَسْمَ هَمْؤَمْمَ وَاْمَؤَمْكَمْ مَمْبَمْ اْرْهَجَا حَمْحَسْا وِهَمْمَا مَصْمَمْا عَمْحَمْا . مَمْبَمْ نَمْهَمْ اْمَؤَا كَلا مَمْحَسْمَ . مَكَمْمَ مْاْا هَمْحَسْا كَمْمَا

هُلُا هُوحَصْ حَيْاا

نُصْ حَمْهَؤْمَ وَهْنَمْهَا . هَحَهْكَمْمَ وِكَمْمَا هَمْهَحَسْ .

هُوحَصْ حَيْاا وِهُكَمْ وَحْنَا وُحْتَمْ حَصْ . هَمْمَ تَمْهَاا حَصْ نُهَمْوُا هلا هَنْهَاا تَحْ هَكَاهْتَصْ . وِحَاهُلا وَاهْكَمْ حَتْتَلا هَمْ هَهُا حَنْمَهُ وَاُهَلا حَنْبَ وُوحَبْ نَهْمَمْ سَحْهَصْ هَهْحَنْمَ مَبْوَحَ حَصْ هَاحُوحَكَلا هَوْهَمْ هَصْلا وُوسْتَلا سَمْوَهْتَلا حَصْ هَحَكْبَتَصْ .

اْمَنْ حَمْنَلا: اْهَحَصْ حَمْ حَمْهَسْ كَمْمَا وَاهَلا اْيَا حَكَمْمَ ؟ وِهَمْ بَقْرَبْ مْمَ قَتْسْا وَاْهَمْحَكَا مَمْ هَمْحَلا وَهْنَمْهَاا . هُوحَصْ اُهْحَصْ حَيْاا هَمْوِهْا هَمْهَمْحَكَا .

وَنحنا لهُحا مَعصَّبنا هُمر هَبوَحصحب سَمدنا
وَهجزَحب مَعمنُـــا وَهصكُوم لَا رُوَّمح
عُكُومَوِيم جدَّى حَسكُحكُحب. هزَوحب
أَصُحد نَووُا حكَسعُدا. هَاجكُم تَاحد وَوسُا
حسَعدزا. وَحنَوز هَحزَوس لَى لهُجكُم هَاحكَّم
حَصَّده كُلنَوبُا.

خَاحزَوِيم بقَرِّم هَاسُه صَقَّقِيم أَهجَاوَ، أَمنَـا نُبِرُّب
هَصهَده لَا أَوبَلا مِ وُسحَده وِكَسُا مِهم خَاوُا وقَنَّب خَامعَصَا،
مِهم هَحدَا وَهوَحدَا حسَعصَا مِهم وَّوسُا وَمنُا حكَهوُا. حكَّبا
هَووُعـــا هَاهَمكَصَّ هكَسكُلا هَحلَحزُا
وَمعُصَّبُلا. هُن وِلحُجه كُم هَزَّتا أَحُتَّلا
هَبَّتقا وَهحكُتتا لهَوَّـــرَّ هَوحسُـــا.
أَسِئلَهُّوه حَصَّكُوه حَنَّجوَّوه
وَصَبوَّهحكُوه وَّاسَّتَّه حَزَوهوه كُهوهُوه
وهُنه أَهنَّم حَم هُنه هَحصَّد

بُجكُم مِ هُهنَّب كَفتا وَّحصُا مِ مَعَّسَب هَحدَاب لَا نُجمَنَحم
لَا حَتتَسَب حَسَّوِ نُبِدَا. هَووَهَّنَوه وَوَّمَّحا نُبِدَا. سكُولَا
وِلهوُا حكَّب كُه سَمدَا هَصَّنُـا. حكَّبا
هَووُعا هَوهَصَّكُلا. هُن وِهكَّب حَاهَصَّصَّبُاه

ەڭبت ەأيكم كسكهكه سبهلا هڭتسا
ەهبتقا . ؤتحهن هقنم أەلت كه
ەعتكم ەلؤم هتەمم . ەؤەب هكحا
ەتدا لهجب هسلؤه ەأهن كه

هكها وإيهوه هنسا أەهكب وكهؤەنا هجبد هكهنب لا
أبؤەص كب جبهنا ەهشبأا لا أامؤجب حهصب . هدبج
هنز حكبلم . وحاؤكد قتسكا ەلهؤو هلنه
ستسنا ەهبؤا كتقا ەعتقهلا ەاهبم
كه ؤكهنا . وبؤحهنه أمر رحنب ەحبه
ثكبنه حكه كهكه حەهشبهنا وهؤنا
ەحهب أمبا حهكشهلم هسا ؤانا أيه
حلهجهسكا

هكها وحصلاقهص بقجب حكب وبؤهؤنب حقحص أەوتسهب
هكا وؤكهص نعجنب ولا أاهبا حنكب . كا كزهنا هكا
سزهنا أبؤەص ەلبؤص أؤنا ەأنمنا . ؤكهو ەهكهو وسب
حهكسا هع كلا ەتهجب وكه ك لهجبه
لهوهسنب حهعكبلحنا للاهنزانلا ەكه
هبم هنز هع هحنزا حسللا ەعبحسا ولا هكسا
ەكه أنا ەنبوحكب هجزه . ەكسه أنا

مَعنَّسم كم . مَحه مُعصَّم هُمةوا حتَّحا
حكَّتحَّموم مع قانَّبُا .

مَهُا وِك حِبا أقزَّمويم هُاحقَّمويم معُا وُبب هُمب
نُعزَّبب هُاحشموم ، حَمَه أنا كَامحوُا : أحقَّمويم هُانعَّمويم ،
نُه حِنا وِنَّمعدا أهَّحَّمويم هُاسَّمويم قَموُمب ، حنمَّه
معَّبسُا وِي حُجب مَنمَّم حَيا وَمَّب هُمَّا
هَتَّحم وُحنَّمُا ، مَنهَّبت كُه قِي أهَّنَّحب .
مَاسِ حَنُعُا هُنَّبُا ، وِتَّب كَاوُحا حَب
كُحَّموِه . هُبحسُا كُه وُحصُا كَابكَّم ،
وُحمَّاه هَكَّكُم مَعَّبَ مَاوَّج وُبحُنَّحب ،
وِحُمَّاحب هُووُا مَّابَّوُا كم

هَمحسُا لَاحُا مكحُا مَحنَّمسُا وِمَموِها هُم كُمه مَحِمُا حَكَّه
حَصَّب أهَّم . حَمُن هُمكَّمُا وُحجَّب سَّمنُا
كَمحَّبنَّاه . حَكَّه مَابَّب وَّهُنُا حَشَّوَّحا
وَّاه حُمهُحُا تَحَّنُا مُهكَّتسُا مُهتوُا .
مَحَّانُا مُحتُا مَاوَّتمُا مَححَّمَوَّمُا
هُرِحَّحُا . مَهبَحب هُموِها هَسَّهمنُا وِهَّبهر
حَكَّاوم قِي أنَّه هُوِهَه وِمَهَّبسُا حَشَّوهُب
سَتَّحُا .

سنا حكتبا معمقتا وكر هنب هوحسا هالا وتسعا
هه وابعكوتع أحا وتهب أنم حكتحتا
حاهتا حاوحا وحصا ✗ هه بالا
حا حتتبا ✗ حكه شتاا حصتا وعنه ✗
هسهما كهوتهه وحتبوه وعصحه
حا هحنه . هتوا أنم هحكهتا ✗ ولا
حنتا ولا هنعكوتا

هذه هحمه

لمحكمسا ماوتا هعبا هوتا
هكحكها هوهنها هوكها ماهتا لمحا
وتعب : حهه وها هحكحا حاكهاه .
وع ستكها هنوس . وع أوحا هنعكع
هنعكحس . وع حتا هحتبا هنهكنه
هنهوهنم . وع هبوا وتوتا هنهوو
هنهحنر . وكه ما هوحسا هاسها
حهتا حبتا هحكهوه حتاوا هحبتا هحتا
واحتا هتهحا وستع هها هحكا اكم
حتحكس . أهم

هبؤا وحنب أهنمر

عمحسا ههوؤا وهمكهما . لاكهوا انمما
عجسسا . مكحنا هؤوسا هنمكهما .
لاكمنهما معمحسما ❖ سب كهوا عنسنا
وحه متمح عمتما هاؤحا . وكما عموما
لامنهاه . ولا عمحهما حمحخهاه ❖
حنب أمعنر هم آاؤر . حلا حلهنا هنا
وحصعا وهم أتبما عستكما وحرنهما
هلامنح ❖ نهسمهم حه حتبا ههوا
حه هحنا وؤسعا . ستحا حه نعلحقم .
هنحكه حه عمحسا هوتم ❖ رحتم حه
نهسلا . حصكم حكهم نعههسب .
همرؤه وحتم حمعا . حه نهجب وسعا
حبيلا ❖ نهكتب حه هم هعنر . حلا
حتعما وهجنم . حتبا حه نهقتح .
هوتما حه نهنلتم ❖ همم حوتسح
ههعمه حب هاوما كلسنهاب . أحبللا
حه نهحبلاه . همحما حه نهكجحم ❖

ثَهِمَا عَمِوْا حَمْكَمِوْا . مَكْتَمِكْا هَمْكَا
وَتَمِعْا . ثَمْبَمِ حَمِ كَبَمِوْا مَحْكَمْتَمْا
بَرْمِ حَمِ ❖ ثَسْبَمِ حَمِ أَهْمِمْا مَحْمَلَا
حَكْبِتْا ثَلَمِ حَمِ . مَلْكَمِحَ عَيْمَا
حَمْكَمْمَانِ . حَمِ لَهْبَمْا كَلَا كَمِوْحَمْا ❖
وَلَاجَمِ حَتَمَا مَمْهَمْتَا . مَحْقَمْنَ
وَأَوْحَا بَمِوْمِ كَمِ . ثَهْبَمِ كَمِ كَحَمَمِ
كَمِتَمَا . مَكَلَا أَمْمَا بَمْحَسْ كَمِ ❖
ثَهْجَحَمِ حَقَمْا مَعْ لَهْحَسْ . مَهْتَمَا
مَعْ كَمْمَهْتَسْ . مَتَمْحَ مَمْحَكَمْحَمْا .
كَلَا تَمْحَ كَتَمْلَمِ ❖ أَحَا مَحَا مَوْمَسْ مَمِوْمَا
سَبِ كَلَمِوْا حَمْمَا كَمِ مَمْحَسْا مَحَكَ وَمْحَسْبَ حَكَلَا حَمِ أَهْمَ مَأَهْمَ

ماهُ حَحَاءَ

هَمْ مَمْحَمْ حَسْكَمْا هَمْا إِبْلَا كَمِ : أَحَمْلَا
وَلَحْكَبِ وَمْبَ . وَمْبَمِ حَكَ كَحَمْوَا مَابَمِحَا
أَعْبَكَمْسَمْ حَمْلَا وَأَتَبَ . وَسَكَمْا هَكَبَ
مَاوَحَمْلَمِ . مَابَا وَابَحَا لَا رُحَا بَا : وَأَسَكَمِ
سَنْتَلَا . مَلَا مَحَا وَخْسَا مَحَمْنَمِلَمِ : حَمْبَحَمَ
وَأَحَمِ مَوْمَ سَمِ اسْمَحَا كَ كَلَا وَسَكَمْا كَمِ .

هوحلا

وسا حصبهط محهنا وتبا وهفنحمتم
عبم وحصلم هنا كحوا . تبوا حشهط
وهنحكلم محشهنا وسناملم . محصوا حا
وحتب : محصوهطا وحتب متصكم
مكبسا محبوحنا وحصوم حتبا
هوتعنا وهجده حلا هحنم حنطا هطا.

حكوا وهنب أقنمم

مس أوسم حكم مس هجا امصمح . مس لا أوقب أقبب/ام
سقا وقنم كم + أجا هسب همكهب حتبأب هجبتأب مجهط
هنوم حسنب/هتوا معتها وقوا + وحكم هنب وأ
هوحنا . حبحتوا أهوم هوهمم . واسوه
هنوصه وهمم إنا / ولا سكتوا اوا اهتلم /
حتنوا أ هنحوا إنا . حكمحتلم هنب
أنسطا . محبهحتلم أ سنكا إنا . سنب
تبوا هسطهنا + محب اقبطا وهوحب
هعكا وسا وحكم . وقبب مع ستحطا
حتتطا / مع وهوا حتتا . محطكا
وهحنا هسا . حكم كنا وحنمم . ملا

تعكحكهو كد حتعا / ٥سعتحا وهكم
حدلا ✦ ٥٥ وكما هبكما قبرب . حبر
قمنر سا وانكما ٥انعكد ٥اوهو حنسا .
٥نكهوا وهو تهواكد . ٥حنعما وامسه
ز٥ولمر . سنوا وز حهو عجم كه ٥حكمنا
وحكد امبمر . ٥عسنو امم حكموم ✦
٥امبوكد عوا وتسعسم . امر هدنا
٥عهوسكما ٥ها وعلا قمنا ٥عحد .
سنلر نهاكه نكهوا . ٥لا تعنوح حما
حكمعسم حصمه اها وكبار . ٥حبر
وحسر وسكم كلا ✕ زوهم حصكنا ولا
تركبس ✦ ٥عجلا حمار منه عجوومر .
٥نكهز ستس حركحمر . ٥ها وانالحنا
انحسر / وسكما سجمر رمر عصحمار / مع
وعدا وهكم نهسا . ٥عمو تا حجبعت امنا .
كر عمحسا حنا سنا وحكبار حنا
حصحسر ✦ كر عمحسا حرمنر امر هدوح وهنر
هبتعموم . حرحما امر ٥هبتسم / سعما كر ٥حكتبم ✦ لاكما
عمحسا حرمنا ٥حكتباه وزمزنا . ٥حصوا حكما فعكما / ٥كم
حموزنا حركماهم ✦

ملاحظات

حضرة الوسر حفظا

الرجال

لا يجوز تعيين الرجل حكما الا
بشرط ان يكون عارفا بالقانون
الحقوقي عالما بالاصول المحاكمات
الحقوقية وان يكون له اسم تجاري
مقيد في محكمة البداية

وبعد ان اتم المحامي دروسه يؤدي اليمين
الشهير . امام احدى محاكم الاستئناف
وبعد ان يقيد اسمه في جدول المحامين
يكون له الحق بالمرافعة امام جميع
المحاكم . وله ان يترافع عن الخصوم
امام المحاكم الشرعية ايضا . وله
ان يكون وكيلا عن الخصوم امام
المحاكم الاجرائية . وان يكون
وكيلا عن الخصوم امام المحاكم
الشرعية . ويجوز ان يكون
الوكيل غير المحامي . ولكن
لا يجوز ان يترافع الا المحامي .

حَمْمَصْ مَصْمَوْمَتْ مَؤْمَسْ مَمْحَسْمَا اهْمَجْحَسْ. وَلَحْفَ حَمْمَلا أَمْؤَسْمَ مَسْهَتْمَا حَمْاَبْ نَمْجَمْ . قَرْبَ مْمَ وِمْمَا كَمْمَ كَمْمَا وَقَمْؤَمَسْ . مَبْحَسْ كَمَسْ حَمْؤَمَمْاَبْ. مَمْمَا قَمَسْ كَمْ هَمْقَاسْ مَصْمَمْ بْمَمْ اْمَحَسْمَبْ . هَمْهَلا وِلا وَحَمْبَ حَمْحَسْا . اْهَلا حَتْمَمْا عَمْحَمْا اْمَاؤَكَمْبَ . وَحَسْمَمْ وِكَمْمَا وَمَسْاَمْمَ مَصْمَحَمْا . كَحَا مَسْمَمَا كَمْمَا لا هَمْمَلا. اْلْمَاجَمْ حَمْحَسْمَ كَحَمْمَمْمَ مَجَسْمَ هَمْؤَمْمَ وَاْمَؤَمْكَمْ مَمْبَمْ اْرْهَجَا حَمْحَسْا وِهَمْمَا مَصْمَمْا عَمْحَمْا . مَمْبَمْ نَمْهَمْ اْمَؤَا كَلا مَمْحَسْمَ . مَكَمْمَ مْاْا هَمْحَسْا كَمْمَا

هُلُا هُوحَصْ حَيْاا

نُصْ حَمْهَؤْمَ وَهْنَمْهَا . هَحَهْكَمْمَ وِكَمْمَا هَمْهَحَسْ .

هُوحَصْ حَيْاا وِهُكَمْ وَحْنَا وُحْتَمْ حَصْ . هَمْمَ تَمْهَاا حَصْ نُهَمْوُا هلا هَنْهَاا تَحْ هَكَاهْتَصْ . وِحَاهُلا وَاهْكَمْ حَتْتَلا هَمْ هَهُا حَنْمَهُ وَاُهَلا حَنْبَ وُوحَبْ نَهْمَمْ سَحْهَصْ هَهْحَنْمَ مَبْوَحَ حَصْ هَاحُوحَكَلا هَوْهَمْ هَصْلا وُوسْتَلا سَمْوَهْتَلا حَصْ هَحَكْبَتَصْ .

اْمَنْ حَمْنَلا: اْهَحَصْ حَمْ حَمْهَسْ كَمْمَا وَاهَلا اْيَا حَكَمْمَ ؟ وِهَمْ بَقْرَبْ مْمَ قَتْسْا وَاْهَمْحَكَا مَمْ هَمْحَلا وَهْنَمْهَاا . هُوحَصْ اُهْحَصْ حَيْاا هَمْوِهْا هَمْهَمْحَكَا .

وَنحنا لهُحا مَعصَّبنا هُمر هَبوَحصحب سَمدنا
وَهجزَحب مَعمنُـــا وَهصكُوم لَا رُوَّمح
عُكُومَوِيم جدَّى حَسكُحكُحب. هزَوحب
أَصُحد نَووُا حكَسعُدا. هَاجكُم تَاحد وَوسُا
حسَعدزا. وَحنَوز هَحزَوس لَى لهُجكُم هَاحكَّم
حَصَّده كُلنَوبُا.

خَاحزَوِيم بقَرِّم هَاسُه صَقَّقِيم أَهجَاوَ، أَمنَـا نُبِرُّب
هَصهَده لَا أَوبَلا مِ وُسحَده وِكَسُا مِهم خَاوُا وقَنَّب خَامعَصَا،
مِهم هَحدَا وَهوَحدَا حسَعصَا مِهم وَّوسُا وَمنُا حكَهوُا. حكَّبا
هَووُعـــا هَاهَمكَصَّ هكَسكُلا هَحلَحزُا
وَمعُصَّبُلا. هُن وِلحُجه كُم هَزَّتا أَحُتَّلا
هَبَّتقا وَهحكُتتا لهَوَّـــرَّ هَوحسُـــا.
أَسِئلَهُّوه حَصَّكُوه حَنَّجوَّوه
وَصَبوَّهحكُوه وَّاسَّتَّه حَزَوهوه كُهوهُوه
وهُنه أَهنَّم حَم هُنه هَحصَّد

بُجكُم مِ هُهنَّب كَفتا وَّحصُا مِ مَعَّسَب هَحدَاب لَا نُجمَنَحم
لَا حَتتَسَب حَسَّوِ نُبِدَا. هَووَهَّنَوه وَوَّمَّحا نُبِدَا. سكُولَا
وِلهوُا حكَّب كُه سَمدَا هَصَّنُـا. حكَّبا
هَووُعا هَوهَصَّكُلا. هُن وِهكَّب حَاهَصَّصَّبُاه

ەڭبت ەاڭكە كىكەكىنە سۇەڭا ھڭتىسا
ەھۇتقىا . ئاۋحھنە ھققنىم ئەاك كىنە
ەھتكىڭ ەلاۋىم ھىتۇمىڭ . ەۋەمۇ ھكحىا
ەندىا لهجىم ھىكلاۋە ەاتھنە كىنە

ھڭھ وَايِدَيوِ هُنِنُا أەھكىت وِحَدَوْهِنَا هُعِجِ هُحِهنُبِ/لا
أَجِوَحِت كِ حَبِهَا ەَهشِبَاا لا أَاهَزَجِت حَهَحِبُ . هَنِجِ
هُنِزِ حَدَّبُاِ . وِحَاوَحِ قَتِهُا ەَلِيَوِ هَنِنَ
سَتِهُا/ەهِبَهَا كَتِهَا ەَحتَهَهلَا ەَاهَمِ
كِنَ وُحَهُاا . وِبِزَحِهِنَ أَمِ رِحِهُبِ/ەحَبِ
هَكِبِ حَكِهِ كَحِهُنَ حَهِهَهَبُاا وَهِوُا
ەَحهُبِ أَمِبَا حَهَحَهَبُاِ/هُا وُاا أَيِ
حَهَحَهَبُسُا

ھڭھ وَحَدَلاَقَهِت بَقَجِ حَكِهِ وِبِجَهَنَبِ حَقَحِم أَەوَسَهِ/
ەڭا وِوُحِهِم نَعجَبَبِ وِلا أَاهَجِا حَبِحَكِ . ڭا كِنَهَا ەڭا
سَنَهُا أَوِوُم ەَلِوُم أَوُا ەأَنَا . وُحِوِ ەَهَهِ وِسِ
حَهَحُا هَ ڭا ەَهَسِ وِحِهِ أَ لَهَجِا
لَهوَهَسَبِ حَهَهَحِدَحِنُا لَلِهَهزَاتِ ەحِهِ
هُمِ هُنِ هَ هَحِنُا حَسَلُا ەَهِوحِسُا وِلا هُهَا
ەحِهِ أَبُا ەَبِوحِكِ هِجِنَهِ . ەحِهِ أَبُا

مَعنَّسم كم . مَحه مُعصَّم هُمةوا حتَّحا
حكَّتحَّموم مع قانَّبُا .

مَهُا وِك حِبا أقزَّمويم هُاحقَّمويم معُا وُبب هُمب
نُعزَّبب هُاحشموم ، حَمَه أنا كَامحوُا : أحقَّمويم هُانعَّمويم ،
نُه حِنا وِنَّمعدا أهَّحَّمويم هُاسَّمويم قَموُمب ، حنمَّه
معَّبسُا وِي حُجب مَنمَّم حَيا وَمَّب هُمَّا
هَتَّحم وُحنَّمُا ، مَنهَّبت كُه قِي أهَّنَّحب .
مَاسِ حَنُعُا هُنَّبُا ، وِتَّب كَاوُحا حَب
كُحَّموِه . هُبحسُا كُه وُحصُا كَابكَّم ،
وُحمَّاه هَكَّكُم مَعَّبَ مَاوَّج وُبحُنَّحب ،
وِحُمَّاحب هُووُا مَّابَّوُا كم

هَمحسُا لَاحُا مكحُا مَحنَّمسُا وِمَموِها هُم كُمه مَحِمُا حَكَّه
حَصَّب أهَّم . حَمُن هُمكَّمُا وُحجَّب سَّمنُا
كَمحَّبنَّاه . حَكَّه مَابَّب وَّهُنُا حَشَّوَّحا
وَّاه حُمهُحُا تَحَّنُا مُهكَّتسُا مُهتوُا .
مَحَّانُا مُحتُا مَاوَّتمُا مَححَّمَوَّمُا
هُرِحَّحُا . مَهبَحب هُموِها هَسَّهمنُا وِهَّبهر
حَكَّاوم قِي أنَّه هُوِهَه وِمَهَّبسُا حَشَّوهُب
سَتَّحُا .

سنا حكتبا معمقتا وكر هنب هوحسا هالا وتسعا
هه وابعكوتع أحا وتهب أنم حكتحتا
حاهتا حاوحا وحصا ✗ هه بالا
حا حتتبا ✗ حكه شتاا حصتا وعنه ✗
هسهما كهوتهه وحتبوه وعصحه
حا هحنه . هتوا أنم هحكهتا ✗ ولا
حنتا ولا هنعكوتا

هذه هحمه

لمحكمسا ماوتا هعبا هوتا
هكحكها هوهنها هوكها ماهتا لمحا
وتعب : حهه وها هحكحا حاكهاه .
وع ستكها هنوس . وع أوحا هنعكع
هنعكحس . وع حتا هحتبا هنهكنه
هنهوهنم . وع هبوا وتوتا هنهوو
هنهحنر . وكه ما هوحسا هاسها
حهتا حبتا هحكهوه حتاوا هحبتا هحتا
واحتا هتهحا وستع هها هحكا اكم
حتحكس . أهم

هبؤا وحنب أهنمر

عمحسا ههوؤا وهمكهما . لاكهوا أمما
عجسا . مكذا هؤوسا هنمكما .
لاكمهوا همعكسما ❊ سب كموا عنؤا
وحه متمح عجتما هاؤحا . وكما عموما
لامهوه . ولا عمحما حمكحههه ❊
حنب أمعنر هم آاؤر . حلا حهؤا هوا
وحصعا وهم أتبما عستكما وحرنهما
همعنت ❊ لهسمهر حه حتبا هبهوا
حه هحذا وؤسعا . ستكا حه بعمحفهر .
هبكمه حه عمحسا هوبح ❊ رحمح حه
لهسلا . حمكهز حكههر نعههسب .
هرؤه وحمح حمعا . حه نهمت وسعا
حبيلا ❊ لهكتمح حه هم هعنر . حلا
حتمعا وهكنح . حتبا حه لهقمح .
هوتا حه لهلهتر ❊ هم حوتسهم
لهعمه حر هاوما كلتهوهر . أحتلا
حه لهحباهر . هعكما حه لهكجكهر ❊

ثَهِمَا عَمِوْا حَمْكَمِوْا . مَكْتَمِكْا هَمْكَا
وَتَمِعْا . ثَمْبَمِ حَمِ كَبَمِوْا مَحْكَمْتَمْا
بَرْمِ حَمِ ❖ ثَسْبَمِ حَمِ أَهْمِمْا مَحْمَلَا
حَكْبِتْا ثَلَمِ حَمِ . مَلْكَمِحَ عَيْمَا
حَمْكَمْمَانِ . حَمِ لَهْبَمْا كَلَا كَمِوْحَمْا ❖
وَلَاجَمِ حَتَمَا مَمْهَمْتَا . مَحْقَمْنَ
وَأَوْحَا بَمِوْمِ كَمِ . ثَهْبَمِ كَمِ كَحَمَمِ
كَمِتَمَا . مَكَلَا أَمْمَا بَمْحَسْ كَمِ ❖
ثَهْجَحَمِ حَقَمْا مَعْ لَهْحَسْ . مَهْتَمَا
مَعْ كَمْمَهْتَسْ . مَتَمْحَ مَمْحَكَمْحَمْا .
كَلَا تَمْحَ كَتَمْلَمِ ❖ أَحَا مَحَا مَوْمَسْ مَمِوْمَا
سَبِ كَلَمِوْا حَمْمَا كَمِ مَمْحَسْا مَحَكَ وَمْحَسْبَ حَكَلَا حَمِ أَهْمَ مَأَهْمَ

ماهُ حَحَاءَ

هَمْ مَمْحَمْ حَسْكَمْا هَمْا إِبْلَا كَمِ : أَحَمْلَا
وَلَحْكَبِ وَمْبَ . وَمْبَمِ حَكَ كَحَمْوَا مَابَمِحَا
أَعْبَكَمْسَمْ حَمْلَا وَأَتَبَ . وَسَكَمْا هَكَبَ
مَاوَحَمْلَمِ . مَابَا وَابَحَا لَا رُحَا بَا : وَأَسَكَمِ
سَنْتَلَا . مَلَا مَحَا وَخَسْا مَحَمْنَمِلَمِ : حَمْبَحَمَ
وَأَحَمِ مَوْمَ سَمِ اسْمَحَا كَ كَلَا وَسَكَمْا كَمِ .

هوحلا

وسا حصبهط محهنا وتبا وهفنحمتم
عبم وحصلم هنا كحوا . تبوا حشهط
وهنحكلم محشهنا وسناملم . محصوا حا
وحتب : محصوهطا وحتب متصكم
مكبسا محبوحنا وحصوم حتبا
هوتعنا وهجده حلا هحنم حنطا هطا.

حكوا وهنب أقنمم

مس أوسم حكم مس هجا امصمح . مس لا أوقب أقبب/ام
سقا وقنم كم + أجا هسب همكهب حتبأب هجبتأب مجهط
هنوم حسنب/هتوا معتها وقوا + وحكم هنب وأ
هوحنا . حبحتوا أهوم هوهمم . واسوه
هنوصه وهمم إنا / ولا سكتوا اوا اهتلم /
حتنوا أ هنحوا إنا . حكمحتلم هنب
أنسطا . محبهحتلم أ سنكا إنا . سنب
تبوا هسطهنا + محب اقبطا وهوحب
هعكا وسا وحكم . وقبب مع ستحطا
حتتطا / مع وهوا حتتا . محطكا
وهحنا هسا . حكم كنا وحنمم . ملا

تعكحكهو كد حتعا / ٥سعتحا وهكم
حدلا ✦ ٥٥ وكما هبكما قبرب . حبر
قمنر سا وانكما ٥انعكد ٥اوهو حنسا .
٥نكهوا وهو تهواكد . ٥حنعما وامسه
ز٥ولمر . سنوا وز حهو عجم كه ٥حكمنا
وحكد امبمر . ٥عسنو امم حكموم ✦
٥امبوكد عوا وتسعسم . امر هدنا
٥عهوسكما ٥ها وعلا قمنا ٥عحد .
سنلر نهاكه نكهوا . ٥لا تعنوح حما
حكمعسم حصمه اها وكبار . ٥حبر
وحسر وسكم كلا ✕ زوهم حصكنا ولا
تركبس ✦ ٥عجلا حمار منه عجوومر .
٥نكهز ستس حركحمر . ٥ها وانالحنا
انحسر / وسكما سجمر رمر عصحمار / مع
وعدا وهكم نهسا . ٥عمو تا حجبعت امنا .
كر عمحسا حنا سنا وحكبار حنا
حصحسر ✦ كر عمحسا حرمنر امر هدوح وهنر
هبتعموم . حرحما امر ٥هبتسم / سعما كر ٥حكتبم ✦ لاكما
عمحسا حرمنا ٥حكتباه وزمزنا . ٥حصوا حكما فعكما / ٥كم
حموزنا حركماهم ✦

صلاة الجمعة

ورتبها وسبحها

بدؤها مبتدأ

الركعة الأولى

نسأل الله أن يوفقنا لما يحب ويرضى. ونعوذ بالله من شرور أنفسنا ومن سيئات أعمالنا. من يهده الله فلا مضل له ومن يضلل فلا هادي له. نشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له ونشهد أن محمداً عبده ورسوله. أما بعد فإن خير الحديث كتاب الله وخير الهدي هدي محمد ﷺ وشر الأمور محدثاتها وكل بدعة ضلالة

الفاتحة ثم يقرأ سورة الجمعة

الجمعة ثم يقرأ سورة المنافقون

المنافقون ثم يكبر ويركع ويسجد ويقوم للركعة الثانية

هكذا هي أورشليم. إنها وضعتها في وسط
بين حقولها وأعمالها. وما حولها هما فقط تحكم كما تحكم
قدوس + لكن محمد عندهم حكموا وحكما
معهما وعقبه وأوصى كما أصلا حبلا
وعقبه هي وتا. وأس مكسوا تروا بيوم
مسكنا وحلا أنتما بيوم. عوضا كما
وبس عندهم وأنهم وهما حاكتهم يوم.
وما مخصص كما لعوضا حتى
قتل حركهم.

وجب خاص وتوحدا هو وسبحي معهم عنده مستند حزا
مقتحا لا أمكن وبسكم كما + حكم وحزنه
وعندهم أهم وقنوص. سبع كما عتما
أوصا معتلا حتسلا. مكتا وحتا
وأوسا وا توأس حكم محتوم وأعندهم
عوضا ماوكا حزحزنه وعجزحا.
حركوا بالكنه أورشليم محكوم حقوقه

جب أعدا حزقيال محزو سفتاه حقوقا وحكوم + وا
محكوا حكم هلو وب سكلا. حكم
كحل حبلا محبنه معفص أيا كنه

ولُا حمحلُا. نَبوسهُم وَسهُم هُسمُنُا وهُم وَ حكُما
مُنهكُم فِيزُا . وهُم وَتَسَاوُنُا وِحصَتَ
وهُم حُسمُنُا وهُسهُن كُم وهِكُلا تَعهُم
وُهُكُما هِعهُن حهُنمُا حهُكحُبُ .

هُسُب أهُتحُا هُم هُوهُهُاُا هُاوُمه حهُتحُا + حُصمُا
وسهُا كُحهُم حُكُوم سُكُمُا . حهُه وهُما
وِكُه وَوِه أهنُا حُاهُا وِسكُما وِوَمُنُا .
وهُقهُم حُكُوم حَهسُما أُس هُعهُا
وهُنهُوَ لَاوُحا . وُنُس نُهووُا أُس هُعهُا
وُاهُكُهُا أُس رُهسُا كُهُكُووِم لَانُنُا
وكُهنُهُه أَلَاب حسُما وهُنهُما .

فُتعنُا هَجُه لِهُتُا وحُهُتُا جِنُا هقُهُاُه + كُهُكُووِم
لَانُنُا وَحسُوحُا هَبُ نُهقُه . وهُرِكُهُما
وهُحُهُما أَبلِكُ كُه هُحكُهُما . وِهُوُا سُحنُا
حهُتلُاحُا وهُنهُسكُلِ حُم وُوسُنُا . وهُقُس
كُنه حُوم حَنِا هُلُا وهُنُا كُحتُب تَقسُنُا .
وِلُه كُجحُه سُنُاه هُحكُهُما . وسُتُا سُتِلُا
وِلُا هُحنُم .

جُبُة لَاهسُزِلُه حُجزُه هُاوِهُ سُتُه . أس وهُجُا حُم أُحهُم

كمر أحزهم مكم أوذه كنكم + أحسا وهمعسا
وعجا كحزا أهمها . حكموه وهبنس هسنه
حهسهما وهوهما . وعجا حسا رهوه
ومعهه . ماموا وهمها وحس وعجكه .
عجا كتجبر سسنسا وهنه ماماه
كهمنر وسبا حهتا وعتلاما حهدنا
وهوما حكمتحا .

عوحسا لاما مكحزا هحومسا وهموما مع كنكم مجومما كنكم نهمم
أمم + هجسهوم وحزا وماجهده لاوحه
قسكما . وعجده همها وهمسه احوهسهما
وعنوا . وابعكمهه حسما حتهما وهبحزه
حتبا ماوحرنا . عوحسا كه وحسا أنم
أمر كحهمبا نهستا . ماوهوه لاوحهسكما
ماهسه حتهما مع همحس .

سسا حتنبا مزهمعا مكه مزب عوحسا ◆ همالا وتسما
وه وابعكم وهمع أحا . موهبه أنم كههكسا
حهه المهما وحكحسا . وه بالهما حسا
حسبا احهه سناا حهتا وعهسا . وسبها
كهر ونهوه وحتبهوم وعجده حسا هحزه

ەتبەوْا أنَم صَحْصُمُا وِلُا حُدنُا ەلُا
صُعكُوسُا.

رُحُمُا

هَوْا كِ صُنسا كُسُوا حسُنَاەُلِر هُف
وُحسُكِم. ەحكُوحُا وِنُەەوُبِر وِلُا فُكِف.
ەُحرَهنُر وَحُسا ەوسسلُا حُبلُو كِ
وقُاوْوصَعسُلُائِم نَعِبُب كُو حَبِ هكُم
قُوهَمِ مُتلُا تَرَّتسُا وِلمَحسُكُر ەتبَهه
كُو هَمحسُا هُمُا.

مُلُا حرُفُا رَكِب وَنَطلا

كُمم كُمم أيه. أهنُحُا كُر وَهمُاوِم كُر نَعمه ەَهصُحُا كُر
خُهنه + حكُوحُو هصَبُهُا صَنَحكُلُر حصُا
هُو حَتُا حَلمكُمُاه ەوَّسهُا هُنلُلُا حسَّكُلُا
هُو حُمكُ هَسهُكُلُر. هصَب هُحُنه أسِ وَهدُو
أيِكُ. هُدُا لهُحُا ەحَصَهُا. ەەجحُنه هَسُا
ەهحُهُا وِلُاوْا حكُهحَهُلُر.

أسِ أوْدُا وهَمدُا ەَهكَبُهدُا وحُنُا هَنُا ەَهُ بُنلُب حصَهدُا وُاسُا
خُهنُب ەَاهنُب + حسُهُا بِجُا حُهُا هُنُر ەتنُهُا
هُبَهدِوِم حُحَهُلُا. وهَتبَحَ وِه هُنسُا

حقّمعكا لَاحْتِم وِمُنْتِم كُمْ. وُوْا كِم هُكُلّ
كُمكِم مُسْتَل كِم وِمنْسعُم هُوِه. ولَا مَنْهَا
كُم أَبْمُتَا وِرْحَمْه سَكّ أَسْكِم.

مهم وِهُكِم وَّسعُم مِم سَنَا مَعْقَاما بَعْتَسُب. مَعَ أَخَذَبِ
تَسَبَ مَحْمَبِ أَوْمَه أَتَبِ + لَمِ أَسْتَ لَاحْقَبِ كُمْ
كَتَّمَه هَكَبِ أَصْلَا حَمَّوْا مِرْمَعَا
مُرْكَمَا مَحْمَلَا وِقَمْوَعَنَا. وِبَحْنَ هَنَّبِ
هُسْمَا مَعْتَلَا وِوْمِلَا وَأَوْكَرْنَا. وَبَعْنَا
هَمْنَه مَعْكَمَه كَاوَكَ قَتْمَا.

أَبِ هَمَنَا وَأَبِ أَوْخَا أَوْهَبِ بَعْبَ هَحَقَقَا وِمَةَ بَعْجَبِ
قَمَبِ أَاوِجَنَابِ كَا أَمَمَبِ مَحْكَكَقَا وَنَه كَبِ + هَحْلَا
هُنْ كُحَّلَا هَجَكَبِ أَاوْحَبِ كَرْكَمَلَا وَالْمَوْحَا
كَمِ قُنَّهَمَ وِهَيَّبِ أَوْبَائِبِ. حَمَّحَكَمَبِ
هَبِرِ وَقَمَلَا حَمَّهَمَنَّمَا وِهَنَوْا. وَبَعْجَبِ
وَسَعَا مَسِنَّا حَمَّهَا وِقَمْوَحَنَا

مهم وِهَمَبِه كَبِ هَجَوْنَا مَحَكَلَا وِمَتَعَبِ أَهَاوَ نَعَمَبِ. نَعَبِ
حَمَوْبِ مَحَبِ هَعَمَبِ. بَعَسَبِ + لَا مَعِ حَنَمَا هَكَلَا
وِهَحَّتَا أَنَجَّبِ إِنَّمَا. هَبِمِ هَه هُنَا أَهَمَا
هَنَه هِرَا وِبَقَبِمِ. وِحَلَا حَمَوْهَنَا وِوِمَا

ثُمَّ مَحنَّوُا مَعَّمُا وُلِّ . لَهُمُا حَتَّحَبَّ
لَهُتَّمُا وَهَّبَ سُنَّاب كُه .

وَتَّمَ حَبَّ وَبُوحَبَّ حَفَّمَ . نَتَّبَ حَتَّتَمُنَّهَ وَّاوَحَا نَبَّحَفَّمَ
حَنَّحَا مَحَاقَّمَحَا حَتَّحَلَّ نَبَّوَّمَ + لَمَ نَجَدَّا هَمَّا
حَمَّاحَتَّبَ حَبَّلَّا مَحَوَّمَ مَوَّمَكَّمَ . مَنَجَسَّا
نَّعَلَّهَ سَوَّمَكَّمَ حَبَّهَدَّا سَتَّبَكَّمَا . وَبَّا مُنَّا
مُنَّا سَمَّا وَّكَّ أَسَّلَّا وَحَنَّا وَبَّاسَّا . نَّاحَبَّعَ
حَمَّحَمَّا مَنَّعَبَّا مَّهَحَمَّلَّا .

مَحَحَّا نَبَّا حَاكَّا مَنَّجَحَوَّ كَّا وَنَّحَا حَه هَّكَّ وَنَّهَحَ
قَّهَوَّمَ وَبَّحَتَّلَّا + كَّ مَتَّحَ حَمَّ كَّ حَحَتَّمَّ
تَّمَّحَ حَنَّه هَّمَّا حَمَّنَّمَ وَّهَّبَا وَلَّوَّا
حَه أَمَّا حَحَنَّه وَّكَّمَّا . وَبَّس هَنَّوَ مَلَّا
أَسَّحَجَه هَّحَحَّا نَّمَّتَّا وَحَمَّةَحَنَّه . مَّوَّم
وَّحَنَّنَّه وَّا نَّرَّس حَهَّحَّا مَحَاوَحَا :

مَّهَحسا لَأَحَا مَحَحَّا مَحَنَّوَسَّا وَهَّوَمَّا مَّ مَكَّه مَحَبَّمَّا حَنَّكَّه حَهَّمَّ
أَمَّ + لَاوَحَهَّ مِّنَ أَهَّنَّمَّا حَبَّوَ وَبَّاحَ
كَّنَّمَّا لَأَوَحَّه قَّتَّبَ وَحَنَّكَّمَّا مَّوَّحَ أَحَّبَ
حَنَّوَّم . هَّنَّوَبَّه حَّتَّاوَّا مَّوَّحَبَّه حَّتَّحَا . مَاهَّبَه
لَأَسَّحَ وَحَنَّبَّوَّمَ . حَّرَّكَّ نَّهَجَكَّمَ

هُدهُحكُا هُكُم هُجُبُنُه.

نسُا حَتَّتبُا هدُّهنُا وكُم هُنُه هُدسُا + حجُب هُنُمُا نسُا هُحُسا وحُدهُوُنُا وَاُمُقهُمُا حَتَّتبُا وَاجُحه هُكُنُم وَابعكُمه وهُم سُا. بسُنُم نُسنُّم حُمه وَمُنُا وَنقهُقهُم هُع هُقَسُنُم. وَنبعقُم لَاوُنُم حسُبُوُمُا حمُهُحه وَنُوسُعُطا.

رحُمُا

رُهسُا نُهُبنُ اُتحُسُا وَنُهدوُا هُدهوُنُا وهُكُ وهُع اُحُسا هكُهوُهُمُا رُهَس وكُم حُيُتُتُم حسُقهُطا وَسُكيكُمُا اُنُهوُ. اَيه اُهوُهُطا هُنُمُا اُهرُس كُم حنُهُطا وَكُنُم هدُهحسُا وَسبُا كُم حسُلُاُم وَاُلكُم حكُم وُسطُم. هُكُكُ وَايكُهوه اُسكُمُم نُهدوُا هُنُسُنُا وهُدهوُنُا وحُتُسُكُا وكُم هُدحسُا هُنهقَسُنُم هُطا.

هُلُا اُنا اِيُا نُهدوُا حَنُمُنُا

نُهدوُا وَوِنُب حزُوُتطا وكُدوُمُب كُطا سُبُوُمُا + حجُبُنُا وِوُنُب حُم نُهدوُا وهُطُا حُزهُا شُقهُطا هُتُبُا كُسُ هُدنُ هطُتُمُا وَاوُطا اُتسُوُمُا

وهوه هج هحب . سبا وعمحا حكلا هج هتسا
هاسزالا لهجبا هتسا هحكمس أأو حسلهوه
حنهبا وهم حزهف حسا . عهحسا كم
حلا هاهتس .

هزر شعه همبسا وتب كم هج حهحا وأحهوس . أبا هاوجم هج
شعهحا هابهؤ كم حنهوؤه كلما : أمعهحا وتب حلا حسبا هجزه
عهحكهنه وشعهحا + نهووا هعسا هعزسا وهم
أحا ونهووا وتب كم . هعكبلا ووا حشعحا
هج أوحا هحكحه ووا سسا هنهووا . أوتب
نهووا وهعهبتس حككهبا سبا هحكلا
سعحا وكحهبا هج حسا وهعهوس هوجكم
وتبعهز للامهتس .

نهووا وتب كم هس نهوؤه هابهؤ حسا شعهحا . عهحسه
وتب حكه أاحلا هابهؤ كحهوعها أسهما + حكبته
وزهنا بسا عهعها سلوا وسللا حنعه لهووا
هتللاحا وتووا هوؤهسا هكحوا حب هزوس .
بسا نووا وهنسا حهسبا هعنه كهللا حه ولا
هعب هللا ابا حه هج وهحا وهزه عهعاتس
هج قكس وهو أالوا هنسا هزا حه .

وجب هذا هَذِهِ شَهَدَا هَابَاذِهِ أَوْخِذَة وَمَنَهَا هَابِهَوْ خَذِهِم
خَتَمَذَا وهِم كَمِيهِ شَقَقِهِ وِهِم ✣ هِه ثَهَوُا وِمُنَاهِ
أَوْتَقَا لَا هَبُوْهِ كَهِ شَهَدُا . هَحْشَعُا
وِهُنِهِ هَهِ خَتَقَا تَوْمِنَا لَا هَفَهَهَهِ .
سُكِيتَا هَاوِحِه هِ هَالَا حَبِ هَهُقَهِ
سَتَحَهِ . وَالَا هَهَهِ وِحَبِيَا هَلَا
هَنَهَهَلَا . اِهُخَهَا هَمَ وَمَا وِهَقَتَهُهَا .

هُبِهِ هَذَا هَقَتَحَ كَهِ هَهَبِهِ وَهِوَا هَذِهِ فَزَهِهَا . جَبِ
قَهِوَهَا هَهِهِ كِ سَتَا هَابَاجَكَ هَذَا أَهَهِوِهِ وَهَا ◆ هَا
وِهَاجَكَ خَتَالَا هَهَحَهَهَا أَبِ هَهِهَا
هَنَهِهَا هَنَهِوَهِ . هَهَهَحَكَ أَبِ
هَهَوِهَا سَتَا تَحَكَحَا وَلَا هَهَكَهِ سَكَلَ
كَ هَا كَهِوَهِهِ هَحَهَا وِهَنِهِ
هَرِكَحَهِ . وَلَا اِلَاوِجِ هَحَحَهَلَ هَاوِوَا
هَ هَهِوَهَا أَهَهِ . وَاوِوَهَ هَاهَهَهَا .

وَأَهِ أَنَا هَهَهَهِ وَهَا هَهَبِهِ خَتَا وَقَا وِهَهَبِهِ هَهِ .
هَذَا أَنَا هَهَهَا وَهَا . تَبِهِ هَهَ هَهَهِ هَهَهِهِ لَاوِهَهِ ✣
سَبِهَ هَهَنِ أَبِ وِهَهَهَا هَا وَالَا أَبِ
هَهَهَهَا . هَاوِهَلَ هَ هَهَا وِهَهَبِ

أسر وحمعكم حمد حتلا . هاحصا
وسعبد حسكمكا سعبا حكتبس سنا .
ههبم حاقا وعسكمكا هبهه هحنا
هقوعنا حتعكما وعقتهم كر .

نبذا حه أسر وبيب ح . وبه مسبا كم حنهوه حاما معمحسا
نعبد كحماه . هكم نبوا لاحمين ؤما + كحما وابا
حقوعنع كر نعكس وسعا حبنا حهه
معما وهما همكحا معمكونا معنا
هاوحا . ها وعنا هنا حنهعا هوحم
محه وعقوا . همحكلم أهبهس حاقع
هاحبب كم كم هبعتع سنا لحكا
وعكحا .

وهجبه وسعدين حجسه ويبم هدج كم هحنا هقوعنا . معما
وؤنس هم هحا نعمم لاهوده هبعثا هقسوم حصقبعتهين قا
ولابه هحبه هالهجه + ها عنه كه هجلا
همكحا وحه هما وبنا حسنا . سكلا
لهجم هم حملا هالهجهه حلمحكا .
حبلا ابا وبنا هقنه احنا هم سكلا .
احنا هنهب حجمنا مسلا للاوزا

ܗܠܟ ܚܬܢ . ܚܫܡ ܗܠܟ ܗܘ ܐܡ ܒܟܒ .

ܫܒ ܡܬܠ ܐ ܡܬ ܗܠ ܚܘ ܐ ܒ ܐ ܒ ܡ ܗ ܡ ܢ ܡ

ܡ ܬ ܠ ܐ ܕ ܡ ܡ ܗ ܡ ܐ ܒ ܐ ܒ ܡ ܗ ܡ ܢ ܡ + ܟ ܗ ܐ ܒ ܐ ܒ ܟ

ܙ ܗ ܐ ܗ ܟ ܠ ܚ ܒ ܗ ܠ ܐ ܕ ܒ ܗ ܚ ܗ ܗ

ܗ ܠ ܐ ܗ ܒ ܐ ܗ ܗ ܐ ܗ ܒ ܗ ܐ ܗ ܗ ܐ ܗ ܒ ܗ ܐ ܗ ܗ ܐ ܗ ܒ ܗ

وَسَبَبُهُ. كَرِهَهُمْ لِأَنَّهُمْ جَاءُوا مُتَعَجِّلِينَ
مِنْ سَفَرٍ لِعَمَلٍ. وَهُمْ إِنَّمَا يَعْمَلُونَ
مُتَثَاقِلِينَ. مُعَقَّعِينَ لِأَنَّهُمْ أَوْ لَا
يَعْمَلُونَ وَلَا هُمْ مِنَ
الَّذِينَ هُمْ يَتَعَبُونَ.

بسم الله الرحمن الرحيم + مِنْ سُنَّةِ
وَاجِبٍ مِنَ الْعِبَادَةِ الْمُتَعَلِّقَةِ بِالْحَجِّ
مَسْئُولٌ مِنْهُ مَنْ يَحُجُّ وَاجِبٌ عَلَيْهِ
أَنْ يَحُجَّ مَعَ أَهْلِهِ وَمَنْ يَجِبُ
عَلَيْهِ حَجُّ الْفَرْضِ. وَمَنْ يَحُجُّ
مَعَ الْقَافِلَةِ. وَمَنْ يَحُجُّ مَعَ
الْأَعْرَابِ.

رَحَّالٌ

حَبَسَ وَحَدَّثَ وَعَلَى مَعْقَعَ وَنَوَى
وَوَنَى سَفَرٌ عَلَى جَمَلٍ وَأَمَلٌ
وَمَعْمَلٌ. وَرَحَلَ حَمَلَ وَبَعَثَ عَلَى
أَوْحَى أَحَثَّ وَبَوَّحَ بِهِ وَعَنَّى وَنَجَبَ
حَثَّ وَعَبَا وَحَثَّ وَاسْتَحَثَّ. سَيْرٌ
كَمْ مِنْ حَسَنٍ عَلَى رَحَلَ وَالْمَنْ

صكوتسما حقوحسسا وصهؤوما :
ملكب كم وتحسا أومقوما ومحكقوما
أسم قوقبتا وكو عبتقا ومتحب ستا .
مكووا تعلوا حص كقوو عبتقسا
وحجكبه رحسو وبهوه .

عكبه كحكحوما حقسدا

مكبه حمزنا هم تعمنا محسوبوه كمتؤوهما . مجسوبوه كقوو
ملاكقوه مجسوبوه حكوو سكتقاه مجسوبوه همحسا وهوؤوا
مجسوبوه قلا قوقحا وتوبؤوا + كحكحكوما ونعقح
حتقا عكتسا وانزنج لعكوسما . ولهما
أوحسا ولئاما حما حوبوو وحتب
حوأحما . ونحكزقح ونعكبقح . كوه
سللا وبهجتح ولاؤه لا سبحم .

مجسوبوه قمب تعمنا . ومنا وكسا هم معنا بمجسم كمحده
ومزنا هقها وهو أمز ولوو وووه قبب ولاجزبه ولاقبه أنم
كنكه كحقم نفسوها بوبوب ولا خزخ + ولجكم هزنا
وتبعكب هزنب هه هلا وعسلا عوحصنا .
ولاؤجز حزنر ولهو سسا واعقبكم
وحكوو الؤجسا . ولا هه ولا عهنتم . وحم

حَتَانا ثَهسَكِلا. هُبِلا هُم حَمعُا.

مَحُسه حَذِنا هُم أَوذا أَنتتا هَحَمِم ١٥٥هُا نَهوُا هحَبوا أَحِلا هُحكِبا وُّهسا هكَتتلا حبا وهحَه + معَتتا هَاوُحا هحَكِم هَحَه هَاحَهوُّم كَه هلا هحَبِم هعَهعَتَم كَه. هُحَه كَتعَم وهَتلَاحا هوَّحَه وُّحمُ وُّهبحَم لَاهعُنَه. كَه هُكِم نَهعِّوِ كَه. هَنَهعَ كَه لَاهحَهسهلا. كَحنا أَحم أَحَهوِم.

هُهوُا هحَمِم وُّهذا أَمتكنا وقَاوُا هحَمِم أَوَا سَهلا هحَنه حَذِنا وُسا مَهنا هحَسذا + وُّهعُا وهُهوُا هقَعكُلا لَاهحَبِم أَهحَكِم هَهعُلا وهَهوُسَّم. هُهعُلا أَحهوُلا هَم هَعُا وِّسعَمِم هَجكِ هَالهَرا هَهَهوِم. وهُهِّم هِّن هُسعَمِم كَه. هوُسَّم كَه هَعُحَه. حُب هُذِب أَلهوُلا.

هَتحَا وَاوَحا هحَمِم أَمقَا. وُّهوَحنا هحَمِم وِّسَّتا وَاوَحا حَبَةوُا هَحَةهكَذا هَتحَا هكَتحَا بَحصَم كَهحَه وهَذِبا + حُلهوِم هَتحَا هوِّسَّتا هَتحَكِهَّتا وَاهحَه حُحنَّبا. هعَحَمِم هُهَبِم كَهعَّبسا هَحكِحا وهَتحَا هَهذا وِّسَّتا. وهوِه هُكِن هَالِّتهوِم. هوِه هَذا أَهحكِهوِم. هَالِّبه لَا هَعهوُا.

مُهُا وؤُدِيه مقده حَكْسه‌وُوِيه مَهْدِسْه حَاوُحُا وحُمقُا .
مِنْمِ مَنْا وحَقده مُلمحَمسْه حَكْحَه‌ه أَوْحَقِيه مكحتْب أَمهزُلا
حَقُا وهَنْت كُه ✦ كُحْه‌ه حَالْا وأَوْتِعْا وأَحْتِهْا
وُهجْحه كُهمَّسُا . حكْه مُحتْه‌ه بْسِه
سُمُا مُهجْنَ أَنْمِ وُهِمْ هُم حُه مُنْهْا .
مُهِيْه كُه وهْمِعْسه كُه وحُمهُهْه
وئَه‌مُعْسه . وأَهْنِه كُه هُوحسُا .

جُحْسه حَقْنَا أَمحَمسْه سِبْا . أَمحَمسْه حَبْا وأَوْتِعْا نْبِبْا
أَمهزُلا حَكْحَه‌وُه مُحتْب وُهِمْ نْهزُلِه حَقْحَه‌ه ✦ هُم هُنْا
حُتْبْا حُمِ وْتْبْا وُحقْا أَلْمْ وحُكْبْا
هُنْه‌ه سْتْبْا وهْبِعْا حُتِعْا أَو هُكِيْتْبْا .
وحُبْع هُنْد مُكْبْه‌ه حُبْ حُه رُوحُا
وْنه‌ه . هُحْهُمِ لِلمُنْمِ .

سَجْسه كَمْده حُقتِكْبْا وحُتْحَمْا وُحنْتْا نُهِنْه كُه . مُهُا
وِرُحْا مَنْا حَقْده مَنْوُت حَقْهمْنْا قُه‌وُقْنْا ✦ هُا هُقْتْا
كُه‌وْسْه‌ه وُحنْت حَبْا وهُنهُمِ مُهْرِحِ
وهُحُمِ هُنْه‌ه مُتْلا سُكْنْا وْسْه‌حُا
حَكْه‌وهُا وحْتْلاحُا . تحْمْا سْنِحْتْا‌ه‌ه
مُعكْتْسْا حهْحْتْا‌ه‌ه . وهُ‌ه‌وْا
حقْلهُكْنْه‌ه .

ثمحمم أوّمتما كاهمنا مّنجشوسوم كلا خّهمّاهم نّجنّهم لّاكسوا حيّثاهم هسفا وأوّم قومّقوم كاتبهم +
الباحن الباحن سكما وّعبم مع هسكما وحملا وّسكما . وّاعبي نّهمو حبّ وّهحا وّمع حّتحكم وّسبّوّ حّقاهكم . وّسنّا حو كحّوا وّهنوّا حو هحخّوا وّسّنا وللا حّحنّم .

حّجّحه قوّحنا مع حيحنا وّهحمّنّاا مّس أمقّاا حهاهم مّحشّم حمّقهما وّمّتّهم حشّمكا وقنلا . حهحبّ حهم وّسا وّهمّت . وّمّة حّحّم أوّمّقوّس + كلاّحه وّوّسا هاسه كّ هّيّم سّحّحّد وّهمّهّو كّ . وللا حمّبّما وّاستّا حسّوّحا وّهنّا هّهكّم الّاوّمما . حسّوّحه وّاحا وّحجسّب . سّبّما كّ كّلا وّسكما . وّالاوّسم حكّ .

مّحّبه حهنّما حمّوّهه جّحسوس حّوّمحا وّحمّنه . مّجسوس حسّحكّوّاه مّجسوس حمّحكّا وّوّحّاه . جّحسّوس حمّلا وّهنّا مّجسوس حمّمّوّا وّحنّنّا + مّبّم مّبّم مّبّمّم مّنّسا رّحاّوما مّنّم حّحّسا . حنّم أمّمّنّر مع الّاوّا وّكّماّوما مّنّم لّاسكّسا . مّسّكّم . مّكّنّوس وّحّحّسا وّاسكّسا . وّاّنّم لّامّحّسكّا .

مَحبوبِ حَقَكُما مَحَّحُدا مَجسوبِ حقْنا سَحتْدا . مَجسوبِ
حَرْكِ هُعدا . مَجسوبِ حمَلا مَحُعدا . قَلا تَعقا اهَحَبب حَعْزا +
حَتَّوحا وِسَتلَا مَهتَّقا وِلَا هَعنُلا بِدا وِوُا
أَحعُلا . حَبِ هُمقَم وِوَه سبُوِّب حُوزهتِه
وِهزَعُا حبْسلا مَحنَّالا . مَهُحْم وِوَه
لِاكْمالَه . مَبَّعب مَبَّعب مَبَّعب . هُزنُا
سَحْكُلا .

جَحُسه حزنا حَحْم حَيعدا . مَحشوبِ حَزْمِ أَقْوُا . هَهَّا
وِهَنْجَ حكم هَحَمْاه هَزَاتَه هَزَاوِه حَنَكَه + حُكَ
بَوْحَ حَمَّهُلا مَحَّبسُلا وِوَّهحَنْحب حَكَّه حُكُلا
مَبَّعهُلا . مَحُكَ تَعْجب سبُنُلا مَوَسعُا
مَسَّهُسُلا هَم مَحْجب قَالُلا . حَجُ حَعْم
وِحَرْحُاحب . تَلَهْتَ تَعْهُكَ . هَم كُلا
تَحنُّتَ .

هَوحسُا لَاحُا مَحدُا مَحْزَسُا وِقَهوِمُا هَم حُكَه مَجزَهُا حَنَكَه حَعْجَم
أَهَم + هَوحسُلا حَهُزَحُم بَحَّتُلا مَعَحَّسُلا
مَهَوْوُا وَّسَهَّهوِوب وِهَعَّبسُلا . وِحَقَّلَحَعْجَم
أَلَاحبَّب . حَبُلا هَوبُعُا حُلَوَحَ قَتَّلُلا .
مَالِحَبَّعهَه سَحُه مَحْبَوَه . وِتَهَّهَزَّم
حُلَوَّتَحُم . وِتَعلَّهوِ حَشَهُسُلا .

نسنا حكتبا هؤمعنا وكر هنب هوحسا ✤ نهبا وُوحزُلا
حكُجُلم وَحكَبَتعَب هعَبسُا هُنَوهَى. عَبهاه
حهنُوه لَاحتوا وَانتا وَبحَ وَحَتحَبَ
أهبم أنَم حنَوسُعا حم حَتالا وأوتعَا.
مَسبُعا كَ وَحنُوه.

هوحسُا

هوحسُا حكهُا وبَعنَ وَاوزَ حنُوم
سَبِ حعَحُا حاوَحقتبُ: حنَعسَا أكَووب
سَوهُا هَبهُا وحُه أبَاهَه هعَتمُا وَاوزُا ✤
وحُه هُبم هُنَ هَى حُه هَحزُا حسَلَا
وَحوهتُا وَيحُنُوهُا: وحُه هَنَهحُا حَبَا
هوبهُا حقَتلا أقَسُا وهعَهعَبَ حُنَ ✤
وحُه حِنَ وُنَس هُنسُا حسَنُاا حَلا هَنَححُا
وهَحُوحسُا: أأس نَسنَا هَححُا وزُوهُاهَ
هَبتَووب كَحُوتَا ✤ لُاوَن أوزَسه هَححُا
هعَبسُا حكهوُا وبُحَوه وَبَ أوُوهَحَم:
هُنَحزا هَعقَوه حعَحنَوه وُاوُم أحُا وهَحنُووب
أه نَوتَا ✤ هُنَا حعَحنَه وفَعَبَ هَعنَحا

ﻣﻨﻌﻤﻪ ﻣﺘﻜﺎﻣﻊ ﻣﺤﺘﻤﻮﻩ : ﻫﻮﻣﺎ ﺃﻭﺣﺎ
ﺃﻫ ﺗﺎﻫﻮ ﻣﺤﻮﻩ ﺃﺣﻌﺎ ﺑﻬﻮﺑﺎ ﻣﻊ ﻣﻌﻮﻣﺎ ❖
ﻗﻨﻊ ﻣﻌﺤﻌﺎ ﺩﺴﺘﻜﻮﺍﻩ ﺣﻼ ﺍﺗﺤﻜﺎ
ﻣﻌﻼ ﻣﻌﺪﺗﺎ : ﻣﻨﻌﻨﻊ ﺣﻪ ﺣﻜﻮﻩ
ﻭﺍﻭﻡ ﺣﻨﻮﻫ ﺣﻤﺎ ﻣﻊ ﻗﻼ ﻗﺘﻊ ❖ ﻭﺑﺎﻟﺎ
ﺣﺒﻤﺎ ﻣﺤﻜﻮﺴﺌﺎ ﻣﺤﺴﻌﺤﺎ
ﻣﺤﻜﻮﻣﺎ : ﻫﻨﺎ ﺣﻘﺘﺎﺗﺎ ﺣﻜﻪ
ﻣﺤﻜﻮﻫﺎ ﻣﺤﺘﻌﺤﺎ ﺣﻜﻪ ﻣﻮﻫﺎ ❖
ﻭﻨﻊ ﻣﺘﻌﺎ ﺣﺘﺤﺒﻤﻮﻩ ﺣﻤﺎ ﺳﻌﻤﺤﺎ
ﻭﻜﻼ ﺣﻪ ﻫﻮﻭﺍ : ﻫﻨﺤﻊ ﻧﻌﻌﻊ
ﻣﻌﻌﻌﻊ ﺣﻨﻊ ﻫﻨﻊ ﻫﻨﻊ ﻫﻜﻤﻜﻊ ﺍﻭﺣﻪ ❖
ﻫﻮﻩ ﺃﻌﻨ ﺣﻮﻩ ﻭﺃﻫ ﺣﻨﻮ ﻣﺘﻜﺎ
ﻭﻼ ﻫﺒﻊ ﺇﺑﺎ ﻋﻊ ﺃﻜﻤﻨﻮ : ﻫﻮﻩ ﺣﻪﺑﺎ
ﻭﻌﺒﻌﻊ ﻫﻪ ﺣﻨﻮﻩ ﻫﻮﻩﻌﺎ ﺣﻼ
ﻌﻌﺤﻤﺎ ❖ ﺣﻨﻊ ﻭﻩ ﻫﺒﻮ ﻫﻨﻊ ﺃﻌﻨﻪ
ﻭﻌﻌﻮ ﺣﻼ ﻌﻌﻨﻜﻼ : ﻫﻌﻮﺍ ﺣﻨﻨ
ﺣﻨﻌﺎ ﻫﻮﺍ ﻫﻨﻜﻼ ﻌﻌﻨﻨﻩ ﺣﻮ ﻗﻼ ﻭﻼ
ﻫﻪ ❖ ﺍﻟﺎﻤﻨﻩ ﻣﺮﻜﻪ ﻣﺤﻨﻪ ﻭﻌﻌﺎ ﺣﻮ
ﺃﻌﻪ ﺃﻼﻭﺍ ﻜﻼﻫﻨﻌﺎ : ﺣﻨﻼ ﻧﻴﻮﻣﺮ ﻫﻼﻟﺮ ﻌﻌﺎ

ەھلەوحەمىلى مع مُ حلحطا ✤ بَاهَ فَكَ حَفَحَهِ
رَهْزَا كَرِ أَمحَمسدَا هَيَّب وَّسعَدا : مسَ بَاهَ حفَا حَبَّبَ وكَداهب
حَفَحَ أَهْبَ وهَبَّ ✤ لاهَا مكحزا مكحَمس هَمِوهَا هَمحسا نَهْعَ حفَا
حَبَّبَتَ : كَا هَمَوحَهَ وِلَا هَمَعَحَلَا حَبَّهَ حَفَحَ أَهَبَ مأَهَبَ ✤

هَزَّهَمُ

امحَمسدا معدا حَهَّوَ سَمُلا وِلُا هَحَمُهَا وِحَعَمُلَا
أَسَبَ حَتَّهُلَا : مَحَمَعَهُلَا هَزَهُمَ حَدَّبَلَا
مَحِيحَمُلَا . هَعَيَّبَ حَتَّلَا ✤ لَهُحُا
هَبَوُا هَبَعَمِ هَزَمُا كَحُوا حَزَهُمُا
مَحَهَّوا وِحَعَهَّبَم هَبَبُا كَا نَعَمُا مَحَ
حَزَا مَسَّبَمُا كَا حَبَ هَزَهَزَم : وِحَاتَبَمِ
أَلِجَزَّ هَزَبَا كَحَوَمُا . وِحَمَعَدا هَوَلَا هَبَعَمُا
وِمِ حَعَحُا هَبَعَ هَعَبَوَلَا وِحَزَهَمَلَا
نَعَوَوَا مَعَ مَعَعَحُا مَسَّبَكَوِمِ لَلَمَعَحُا
حَعَعَوَا حَتَّلَا وِحَحَعَا وِحَبَلَا لَلَمَزَلَا
وَاوَم رَحَعَا وِوَّحَمَلَا . مَحَ هَاحَ حَاوَحَا
هَبَزَلَّلَا أَلِمِسَلَا مَحَم حَتَمَعَا أَلَاهَجَلَا :
حَعَحَزَا حَكَبَ مَحَمَ هَتَلَا أَلِمَعَحَلَا
وَالْجَبَ نَعَوَوَمَ مَعَ حَعَهَ . مَمِسَلَا هَتَمَلَا

مبنُو حمحكمر وزمبهه٥ . ٥هدُا لهُحا
حمحكه٥ مهحمه . ٥حمتا حزمسا
أهمبه ٥اسر حنهُا وتهوُا زمر هدنر
ألمسهبه . أهسلم هُدنه حه حمهُها ٥ملا
وسر حمحُا هنه حمهمنم كر وهُا وهمبر
وهلر حكُا هجتم وحمحتا ألمبحكه :
أألوذا أنم حكتبا ٥هُتعنا وحا هدنر
هحجه . ٥ابهُا أنم كهنهكا وهم مهمنُو .
٥ائبس أنم حاه٥تا حتمحا وحمه أحمر
هُكم وهُبحه حهبهمر حنه٥وُا . وسلم
٥ه٥بم بهوُا حكهحه٥ر ٥واحمر ٥وزه٥سر
هبهها هُها ٥حمحدح حكحهم .

هبهها وُسهر إتما

هبهها . كهُها ٥ه وحسنه رحلوه٥ا
٥سبُا كهنُم وحكب حهنه٥ا . هبهها .
سكه٥ا وحرسهه سهحه . ٥سهوز ٥هدنه
حهاهكم حبر هُحه٥ار . هبهها . لهنه٥ا
كهُا . وسهحه كم ستا ٥سحكم هم

ةُاهُلا . ةَمحسُا كُبِ هُنز . سكُف شَهكُبِ
وكُهُا ٱلقَعِ . وكُبسُتُبِ هنُه سَتُهُا ةَمحفَعِ
سَةَحُا . هَجِهُا ٥هَكُبِهَ . وِرِكُبِهَ ٥وَجُبِهَ
سكُتُهُا٥٥ . هُا هُجِبِ ٥هَقَّمَعِ كُبِ
حقَّحَبُتَّتِ . ةَجَّجِ هُنز . شَهُهُا حَقَّا
سُتَّحُا . وهَقَّمَعِ كُلَّ ةَمحفُهُا
وِسُكُهَشَهَ٥٥ . هَاجِهُا حَقَّكِ . كُلَّهَ
ةَمهُا وِهِ هَّعُهُا . ٥تُهَجِ ةَمحسُا
حَكُمشَهُاِر حَكَّمسُكَمَّتِ . هُنزُا كُبِ
ٱلمشَهسُهُا .

ةَمحُلُا

هَقَّمَعِ كُبِ هُنُا هُحُا هَكُهُا
هنَسعُهُا . وِكُهنُا وِهَوَّهَا وِهنَجِ ٥ِهَمبِ
تَهَجَا ٥ِهِم هُشَهُاِر ٥تَهَسكُا شَهَ
كُهنُا هعَحُلُا وِرِكُهُا . ٥تَبَهَا كَشَهُهُا
وِسَّحُا هكَهَحفُهُا وِسُكُهتَا . هكِبَهنُا
وِكَتَّبُا . ٥حُبنِ حَحُلُا وِعِيُا حَكُمشَهُاِر
٥تَبَهَا كِشَهَوُبُا وِاَوسَقَهُا حَشَهَ٥٥
هكِبَتَهَ وِهَحقَهَوُسُا ٥كَهحُهُا وِحسُهَ

ٱلحقوا ٱلحمل بجبار ٱلحقوا
وبكتبة ٱلحقدس بعضو ٱلعلا.

ٱلداقدوا حرفيه ڤا

ٱعدس كلها وبم ٱعدا حتقا
لكلا ولا بدا سدلا ٱلبم ٱلحقه
لحقوه وٱوم ٥وجده ٱلحكب رب
ٱلحقسه ✠ حتم سب حقلا ٱلا ٱلحنا ٱلحم
ٱلجبتا تٱلا وٱلحوه. ٱلحتسم لحوه
لكبوه وٱوم ٱلحنب لحلا ابه ٱلحلا
ٱلحكبه ✠ ٱلحم سب حقلا جاوا ٱلحبس
ٱلحرسي لحه ٱلحلا ٱلانا. ٱلحكس لكم
لحدحده وٱلا وحه ٥وه ٱلجنم ٱلحم
ٱلحقلا.

لحقلا وٱلحنه ٱلحقوح

جا وجلحقوه قنجه لجبار ٱلم ٱلحقلا. ٱلحكه لحقل ٱلحجم
وسعد لا تعقق ✠ ٱلحنا وٱلم لحقتنا ٱلاوحنا ٱلجب لجبار
ٱلبكن ٱلكتبة لركلح نهوا ✠ لحلوٱ وحلا سبوا
لجبار لح لكلوا. ٱلسكوم ٱلكتبة
لركلح نهوا وحه ٥وه تلحقلح ٱلحلو

بعكم حملم كتوسة حتوتلما . وتعكبو
حاوتة حمسلو وحا وعكمة كة ❖ لهوا
اوسا مع تحكمتا وحا بحتلا . وفكسا
كتوم حم أوبحلا وموعتوا . تهوا
موعو حاوا وعدة كل كتمكا . معحا
وكمكا عسلو بعكم كحتوعتكة ❖
تعكبقو كة عتتبا وهكة حلا
سوكحة . واقعقوار الهنوب انم هم
ووانه . اقعقو عنز تهوا لسا كتحكاة
وتحبقو حه حتا وكحة رب مكوبر ❖
لعحسو كجار حتوم كجاوبر كة كحوا .
وتكتبة تعقوم مكتب معحسا
كسلتاه . تبكة عنز كجار وتكتبة
مع تحتلا وتعجعهو حتوم كجاوبر
كو لمحتوسكا وقبنز بحتا مغذا أوذت منز معذا

ٱلحمد لله

وَٱلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ

بدوا بتحميد ممزقا

الرحمن

الحمد لله الذي خلق السموات والأرض وجعل الظلمات والنور ثم الذين كفروا بربهم يعدلون. هو الذي خلقكم من طين ثم قضى أجلا وأجل مسمى عنده ثم أنتم تمترون. وهو الله في السموات وفي الأرض يعلم سركم وجهركم ويعلم ما تكسبون. وما تأتيهم من آية من آيات ربهم إلا كانوا عنها معرضين. فقد كذبوا بالحق لما جاءهم فسوف يأتيهم أنباء ما كانوا به يستهزئون. ألم يروا كم أهلكنا من قبلهم من قرن مكناهم في الأرض ما لم نمكن لكم وأرسلنا السماء عليهم مدرارا وجعلنا الأنهار تجري من تحتهم فأهلكناهم بذنوبهم وأنشأنا من بعدهم قرنا آخرين. ولو نزلنا عليك كتابا في قرطاس فلمسوه بأيديهم لقال الذين كفروا إن هذا إلا سحر مبين. وقالوا لولا أنزل عليه ملك ولو أنزلنا ملكا لقضي الأمر ثم لا ينظرون. ولو جعلناه ملكا لجعلناه رجلا وللبسنا عليهم ما يلبسون. ولقد استهزئ برسل من قبلك فحاق بالذين سخروا منهم ما كانوا به يستهزئون. قل سيروا في الأرض ثم انظروا كيف كان عاقبة المكذبين. قل لمن ما في السموات والأرض قل لله كتب على نفسه الرحمة ليجمعنكم إلى يوم القيامة لا ريب فيه الذين خسروا أنفسهم فهم لا يؤمنون. وله ما سكن في الليل والنهار وهو السميع العليم. قل أغير الله أتخذ وليا فاطر السموات والأرض وهو يطعم ولا يطعم قل إني أمرت أن أكون أول من أسلم ولا تكونن من المشركين. قل إني أخاف إن عصيت ربي عذاب يوم عظيم. من يصرف عنه يومئذ فقد رحمه وذلك الفوز المبين. وإن يمسسك الله بضر فلا كاشف له إلا هو وإن يمسسك بخير فهو على كل شيء قدير. وهو القاهر فوق عباده وهو الحكيم الخبير. قل أي شيء أكبر شهادة قل الله شهيد بيني وبينكم وأوحي إلي هذا القرآن لأنذركم به ومن بلغ أئنكم لتشهدون أن مع الله آلهة أخرى قل لا أشهد قل إنما هو إله واحد وإنني بريء مما تشركون. الذين آتيناهم الكتاب يعرفونه كما يعرفون أبناءهم الذين خسروا أنفسهم فهم لا يؤمنون. ومن أظلم ممن افترى على الله كذبا أو كذب بآياته إنه لا يفلح الظالمون. ويوم نحشرهم جميعا ثم نقول للذين أشركوا أين شركاؤكم الذين كنتم تزعمون. ثم لم تكن فتنتهم إلا أن قالوا والله ربنا ما كنا مشركين. انظر كيف كذبوا على أنفسهم وضل عنهم ما كانوا يفترون. ومنهم من يستمع إليك وجعلنا على قلوبهم أكنة أن يفقهوه وفي آذانهم وقرا وإن يروا كل آية لا يؤمنوا بها حتى إذا جاءوك يجادلونك يقول الذين كفروا إن هذا إلا أساطير الأولين. وهم ينهون عنه وينأون عنه وإن يهلكون إلا أنفسهم وما يشعرون. ولو ترى إذ وقفوا على النار فقالوا يا ليتنا نرد ولا نكذب بآيات ربنا ونكون من المؤمنين. بل بدا لهم ما كانوا يخفون من قبل ولو ردوا لعادوا لما نهوا عنه وإنهم لكاذبون. وقالوا إن هي إلا حياتنا الدنيا وما نحن بمبعوثين. ولو ترى إذ وقفوا على ربهم قال أليس هذا بالحق قالوا بلى وربنا قال فذوقوا العذاب بما كنتم تكفرون. قد خسر الذين كذبوا بلقاء الله حتى إذا جاءتهم الساعة بغتة قالوا يا حسرتنا على ما فرطنا فيها وهم يحملون أوزارهم على ظهورهم ألا ساء ما يزرون. وما الحياة الدنيا إلا لعب ولهو وللدار الآخرة خير للذين يتقون أفلا تعقلون. قد نعلم إنه ليحزنك الذي يقولون فإنهم لا يكذبونك ولكن الظالمين بآيات الله يجحدون. ولقد كذبت رسل من قبلك فصبروا على ما كذبوا وأوذوا حتى أتاهم نصرنا ولا مبدل لكلمات الله ولقد جاءك من نبإ المرسلين. وإن كان كبر عليك إعراضهم فإن استطعت أن تبتغي نفقا في الأرض أو سلما في السماء فتأتيهم بآية ولو شاء الله لجمعهم على الهدى فلا تكونن من الجاهلين. إنما يستجيب الذين يسمعون والموتى يبعثهم الله ثم إليه يرجعون. وقالوا لولا نزل عليه آية قل إن الله قادر على أن ينزل آية ولكن أكثرهم لا يعلمون. وما من دابة في الأرض ولا طائر يطير بجناحيه إلا أمم أمثالكم ما فرطنا في الكتاب من شيء ثم إلى ربهم يحشرون. والذين كذبوا بآياتنا صم وبكم في الظلمات من يشأ الله يضلله ومن يشأ يجعله على صراط مستقيم. قل أرأيتكم إن أتاكم عذاب الله أو أتتكم الساعة أغير الله تدعون إن كنتم صادقين. بل إياه تدعون فيكشف ما تدعون إليه إن شاء وتنسون ما تشركون. ولقد أرسلنا إلى أمم من قبلك فأخذناهم بالبأساء والضراء لعلهم يتضرعون. فلولا إذ جاءهم بأسنا تضرعوا ولكن قست قلوبهم وزين لهم الشيطان ما كانوا يعملون. فلما نسوا ما ذكروا به فتحنا عليهم أبواب كل شيء حتى إذا فرحوا بما أوتوا أخذناهم بغتة فإذا هم مبلسون. فقطع دابر القوم الذين ظلموا والحمد لله رب العالمين. قل أرأيتم إن أخذ الله سمعكم وأبصاركم وختم على قلوبكم من إله غير الله يأتيكم به انظر كيف نصرف الآيات ثم هم يصدفون. قل أرأيتكم إن أتاكم عذابه بغتة أو جهرة هل يهلك إلا القوم الظالمون. وما نرسل المرسلين إلا مبشرين ومنذرين فمن آمن وأصلح فلا خوف عليهم ولا هم يحزنون. والذين كذبوا بآياتنا يمسهم العذاب بما كانوا يفسقون. قل لا أقول لكم عندي خزائن الله ولا أعلم الغيب ولا أقول لكم إني ملك إن أتبع إلا ما يوحى إلي قل هل يستوي الأعمى والبصير أفلا تتفكرون. وأنذر به الذين يخافون أن يحشروا إلى ربهم ليس لهم من دونه ولي ولا شفيع لعلهم يتقون. ولا تطرد الذين يدعون ربهم بالغداة والعشي يريدون وجهه ما عليك من حسابهم من شيء وما من حسابك عليهم من شيء فتطردهم فتكون من الظالمين. وكذلك فتنا بعضهم ببعض ليقولوا أهؤلاء من الله عليهم من بيننا أليس الله بأعلم بالشاكرين. وإذا جاءك الذين يؤمنون بآياتنا فقل سلام عليكم كتب ربكم على نفسه الرحمة أنه من عمل منكم سوءا بجهالة ثم تاب من بعده وأصلح فأنه غفور رحيم. وكذلك نفصل الآيات ولتستبين سبيل المجرمين. قل إني على بينة من ربي وكذبتم به ما عندي ما تستعجلون به إن الحكم إلا لله يقص الحق وهو خير الفاصلين. قل لو أن عندي ما تستعجلون به لقضي الأمر بيني وبينكم والله أعلم بالظالمين. وعنده مفاتح الغيب لا يعلمها إلا هو ويعلم ما في البر والبحر وما تسقط من ورقة إلا يعلمها ولا حبة في ظلمات الأرض ولا رطب ولا يابس إلا في كتاب مبين. وهو الذي يتوفاكم بالليل ويعلم ما جرحتم بالنهار ثم يبعثكم فيه ليقضى أجل مسمى ثم إليه مرجعكم ثم ينبئكم بما كنتم تعملون. وهو القاهر فوق عباده ويرسل عليكم حفظة حتى إذا جاء أحدكم الموت توفته رسلنا وهم لا يفرطون. ثم ردوا إلى الله مولاهم الحق ألا له الحكم وهو أسرع الحاسبين. قل من ينجيكم من ظلمات البر والبحر تدعونه تضرعا وخفية لئن أنجانا من هذه لنكونن من الشاكرين. قل الله ينجيكم منها ومن كل كرب ثم أنتم تشركون. قل هو القادر على أن يبعث عليكم عذابا من فوقكم أو من تحت أرجلكم أو يلبسكم شيعا ويذيق بعضكم بأس بعض انظر كيف نصرف الآيات لعلهم يفقهون. وكذب به قومك وهو الحق قل لست عليكم بوكيل. لكل نبإ مستقر وسوف تعلمون. وإذا رأيت الذين يخوضون في آياتنا فأعرض عنهم حتى يخوضوا في حديث غيره وإما ينسينك الشيطان فلا تقعد بعد الذكرى مع القوم الظالمين. وما على الذين يتقون من حسابهم من شيء ولكن ذكرى لعلهم يتقون. وذر الذين اتخذوا دينهم لعبا ولهوا وغرتهم الحياة الدنيا وذكر به أن تبسل نفس بما كسبت ليس لها من دون الله ولي ولا شفيع وإن تعدل كل عدل لا يؤخذ منها أولئك الذين أبسلوا بما كسبوا لهم شراب من حميم وعذاب أليم بما كانوا يكفرون. قل أندعو من دون الله ما لا ينفعنا ولا يضرنا ونرد على أعقابنا بعد إذ هدانا الله كالذي استهوته الشياطين في الأرض حيران له أصحاب يدعونه إلى الهدى ائتنا قل إن هدى الله هو الهدى وأمرنا لنسلم لرب العالمين. وأن أقيموا الصلاة واتقوه وهو الذي إليه تحشرون. وهو الذي خلق السموات والأرض بالحق ويوم يقول كن فيكون قوله الحق وله الملك يوم ينفخ في الصور عالم الغيب والشهادة وهو الحكيم الخبير. وإذ قال إبراهيم لأبيه آزر أتتخذ أصناما آلهة إني أراك وقومك في ضلال مبين. وكذلك نري إبراهيم ملكوت السموات والأرض وليكون من الموقنين. فلما جن عليه الليل رأى كوكبا قال هذا ربي فلما أفل قال لا أحب الآفلين. فلما رأى القمر بازغا قال هذا ربي فلما أفل قال لئن لم يهدني ربي لأكونن من القوم الضالين. فلما رأى الشمس بازغة قال هذا ربي هذا أكبر فلما أفلت قال يا قوم إني بريء مما تشركون. إني وجهت وجهي للذي فطر السموات والأرض حنيفا وما أنا من المشركين. وحاجه قومه قال أتحاجوني في الله وقد هدان ولا أخاف ما تشركون به إلا أن يشاء ربي شيئا وسع ربي كل شيء علما أفلا تتذكرون. وكيف أخاف ما أشركتم ولا تخافون أنكم أشركتم بالله ما لم ينزل به عليكم سلطانا فأي الفريقين أحق بالأمن إن كنتم تعلمون. الذين آمنوا ولم يلبسوا إيمانهم بظلم أولئك لهم الأمن وهم مهتدون. وتلك حجتنا آتيناها إبراهيم على قومه نرفع درجات من نشاء إن ربك حكيم عليم. ووهبنا له إسحاق ويعقوب كلا هدينا ونوحا هدينا من قبل ومن ذريته داود وسليمان وأيوب ويوسف وموسى وهارون وكذلك نجزي المحسنين. وزكريا ويحيى وعيسى وإلياس كل من الصالحين. وإسماعيل واليسع ويونس ولوطا وكلا فضلنا على العالمين. ومن آبائهم وذرياتهم وإخوانهم واجتبيناهم وهديناهم إلى صراط مستقيم. ذلك هدى الله يهدي به من يشاء من عباده ولو أشركوا لحبط عنهم ما كانوا يعملون. أولئك الذين آتيناهم الكتاب والحكم والنبوة فإن يكفر بها هؤلاء فقد وكلنا بها قوما ليسوا بها بكافرين. أولئك الذين هدى الله فبهداهم اقتده قل لا أسألكم عليه أجرا إن هو إلا ذكرى للعالمين. وما قدروا الله حق قدره إذ قالوا ما أنزل الله على بشر من شيء قل من أنزل الكتاب الذي جاء به موسى نورا وهدى للناس تجعلونه قراطيس تبدونها وتخفون كثيرا وعلمتم ما لم تعلموا أنتم ولا آباؤكم قل الله ثم ذرهم في خوضهم يلعبون. وهذا كتاب أنزلناه مبارك مصدق الذي بين يديه ولتنذر أم القرى ومن حولها والذين يؤمنون بالآخرة يؤمنون به وهم على صلاتهم يحافظون. ومن أظلم ممن افترى على الله كذبا أو قال أوحي إلي ولم يوح إليه شيء ومن قال سأنزل مثل ما أنزل الله ولو ترى إذ الظالمون في غمرات الموت والملائكة باسطوا أيديهم أخرجوا أنفسكم اليوم تجزون عذاب الهون بما كنتم تقولون على الله غير الحق وكنتم عن آياته تستكبرون. ولقد جئتمونا فرادى كما خلقناكم أول مرة وتركتم ما خولناكم وراء ظهوركم وما نرى معكم شفعاءكم الذين زعمتم أنهم فيكم شركاء لقد تقطع بينكم وضل عنكم ما كنتم تزعمون. إن الله فالق الحب والنوى يخرج الحي من الميت ومخرج الميت من الحي ذلكم الله فأنى تؤفكون. فالق الإصباح وجاعل الليل سكنا والشمس والقمر حسبانا ذلك تقدير العزيز العليم. وهو الذي جعل لكم النجوم لتهتدوا بها في ظلمات البر والبحر قد فصلنا الآيات لقوم يعلمون. وهو الذي أنشأكم من نفس واحدة فمستقر ومستودع قد فصلنا الآيات لقوم يفقهون. وهو الذي أنزل من السماء ماء فأخرجنا به نبات كل شيء فأخرجنا منه خضرا نخرج منه حبا متراكبا ومن النخل من طلعها قنوان دانية وجنات من أعناب والزيتون والرمان مشتبها وغير متشابه انظروا إلى ثمره إذا أثمر وينعه إن في ذلكم لآيات لقوم يؤمنون. وجعلوا لله شركاء الجن وخلقهم وخرقوا له بنين وبنات بغير علم سبحانه وتعالى عما يصفون. بديع السموات والأرض أنى يكون له ولد ولم تكن له صاحبة وخلق كل شيء وهو بكل شيء عليم. ذلكم الله ربكم لا إله إلا هو خالق كل شيء فاعبدوه وهو على كل شيء وكيل. لا تدركه الأبصار وهو يدرك الأبصار وهو اللطيف الخبير. قد جاءكم بصائر من ربكم فمن أبصر فلنفسه ومن عمي فعليها وما أنا عليكم بحفيظ. وكذلك نصرف الآيات وليقولوا درست ولنبينه لقوم يعلمون. اتبع ما أوحي إليك من ربك لا إله إلا هو وأعرض عن المشركين. ولو شاء الله ما أشركوا وما جعلناك عليهم حفيظا وما أنت عليهم بوكيل. ولا تسبوا الذين يدعون من دون الله فيسبوا الله عدوا بغير علم كذلك زينا لكل أمة عملهم ثم إلى ربهم مرجعهم فينبئهم بما كانوا يعملون. وأقسموا بالله جهد أيمانهم لئن جاءتهم آية ليؤمنن بها قل إنما الآيات عند الله وما يشعركم أنها إذا جاءت لا يؤمنون. ونقلب أفئدتهم وأبصارهم كما لم يؤمنوا به أول مرة ونذرهم في طغيانهم يعمهون. ولو أننا نزلنا إليهم الملائكة وكلمهم الموتى وحشرنا عليهم كل شيء قبلا ما كانوا ليؤمنوا إلا أن يشاء الله ولكن أكثرهم يجهلون. وكذلك جعلنا لكل نبي عدوا شياطين الإنس والجن يوحي بعضهم إلى بعض زخرف القول غرورا ولو شاء ربك ما فعلوه فذرهم وما يفترون. ولتصغى إليه أفئدة الذين لا يؤمنون بالآخرة وليرضوه وليقترفوا ما هم مقترفون. أفغير الله أبتغي حكما وهو الذي أنزل إليكم الكتاب مفصلا والذين آتيناهم الكتاب يعلمون أنه منزل من ربك بالحق فلا تكونن من الممترين. وتمت كلمة ربك صدقا وعدلا لا مبدل لكلماته وهو السميع العليم. وإن تطع أكثر من في الأرض يضلوك عن سبيل الله إن يتبعون إلا الظن وإن هم إلا يخرصون. إن ربك هو أعلم من يضل عن سبيله وهو أعلم بالمهتدين. فكلوا مما ذكر اسم الله عليه إن كنتم بآياته مؤمنين. وما لكم ألا تأكلوا مما ذكر اسم الله عليه وقد فصل لكم ما حرم عليكم إلا ما اضطررتم إليه وإن كثيرا ليضلون بأهوائهم بغير علم إن ربك هو أعلم بالمعتدين. وذروا ظاهر الإثم وباطنه إن الذين يكسبون الإثم سيجزون بما كانوا يقترفون. ولا تأكلوا مما لم يذكر اسم الله عليه وإنه لفسق وإن الشياطين ليوحون إلى أوليائهم ليجادلوكم وإن أطعتموهم إنكم لمشركون. أومن كان ميتا فأحييناه وجعلنا له نورا يمشي به في الناس كمن مثله في الظلمات ليس بخارج منها كذلك زين للكافرين ما كانوا يعملون. وكذلك جعلنا في كل قرية أكابر مجرميها ليمكروا فيها وما يمكرون إلا بأنفسهم وما يشعرون. وإذا جاءتهم آية قالوا لن نؤمن حتى نؤتى مثل ما أوتي رسل الله الله أعلم حيث يجعل رسالته سيصيب الذين أجرموا صغار عند الله وعذاب شديد بما كانوا يمكرون. فمن يرد الله أن يهديه يشرح صدره للإسلام ومن يرد أن يضله يجعل صدره ضيقا حرجا كأنما يصعد في السماء كذلك يجعل الله الرجس على الذين لا يؤمنون. وهذا صراط ربك مستقيما قد فصلنا الآيات لقوم يذكرون. لهم دار السلام عند ربهم وهو وليهم بما كانوا يعملون. ويوم نحشرهم جميعا يا معشر الجن قد استكثرتم من الإنس وقال أولياؤهم من الإنس ربنا استمتع بعضنا ببعض وبلغنا أجلنا الذي أجلت لنا قال النار مثواكم خالدين فيها إلا ما شاء الله إن ربك حكيم عليم. وكذلك نولي بعض الظالمين بعضا بما كانوا يكسبون. يا معشر الجن والإنس ألم يأتكم رسل منكم يقصون عليكم آياتي وينذرونكم لقاء يومكم هذا قالوا شهدنا على أنفسنا وغرتهم الحياة الدنيا وشهدوا على أنفسهم أنهم كانوا كافرين. ذلك أن لم يكن ربك مهلك القرى بظلم وأهلها غافلون. ولكل درجات مما عملوا وما ربك بغافل عما يعملون. وربك الغني ذو الرحمة إن يشأ يذهبكم ويستخلف من بعدكم ما يشاء كما أنشأكم من ذرية قوم آخرين. إن ما توعدون لآت وما أنتم بمعجزين. قل يا قوم اعملوا على مكانتكم إني عامل فسوف تعلمون من تكون له عاقبة الدار إنه لا يفلح الظالمون. وجعلوا لله مما ذرأ من الحرث والأنعام نصيبا فقالوا هذا لله بزعمهم وهذا لشركائنا فما كان لشركائهم فلا يصل إلى الله وما كان لله فهو يصل إلى شركائهم ساء ما يحكمون. وكذلك زين لكثير من المشركين قتل أولادهم شركاؤهم ليردوهم وليلبسوا عليهم دينهم ولو شاء الله ما فعلوه فذرهم وما يفترون. وقالوا هذه أنعام وحرث حجر لا يطعمها إلا من نشاء بزعمهم وأنعام حرمت ظهورها وأنعام لا يذكرون اسم الله عليها افتراء عليه سيجزيهم بما كانوا يفترون. وقالوا ما في بطون هذه الأنعام خالصة لذكورنا ومحرم على أزواجنا وإن يكن ميتة فهم فيه شركاء سيجزيهم وصفهم إنه حكيم عليم. قد خسر الذين قتلوا أولادهم سفها بغير علم وحرموا ما رزقهم الله افتراء على الله قد ضلوا وما كانوا مهتدين. وهو الذي أنشأ جنات معروشات وغير معروشات والنخل والزرع مختلفا أكله والزيتون والرمان متشابها وغير متشابه كلوا من ثمره إذا أثمر وآتوا حقه يوم حصاده ولا تسرفوا إنه لا يحب المسرفين. ومن الأنعام حمولة وفرشا كلوا مما رزقكم الله ولا تتبعوا خطوات الشيطان إنه لكم عدو مبين. ثمانية أزواج من الضأن اثنين ومن المعز اثنين قل آلذكرين حرم أم الأنثيين أمن اشتملت عليه أرحام الأنثيين نبئوني بعلم إن كنتم صادقين. ومن الإبل اثنين ومن البقر اثنين قل آلذكرين حرم أم الأنثيين أمن اشتملت عليه أرحام الأنثيين أم كنتم شهداء إذ وصاكم الله بهذا فمن أظلم ممن افترى على الله كذبا ليضل الناس بغير علم إن الله لا يهدي القوم الظالمين. قل لا أجد في ما أوحي إلي محرما على طاعم يطعمه إلا أن يكون ميتة أو دما مسفوحا أو لحم خنزير فإنه رجس أو فسقا أهل لغير الله به فمن اضطر غير باغ ولا عاد فإن ربك غفور رحيم. وعلى الذين هادوا حرمنا كل ذي ظفر ومن البقر والغنم حرمنا عليهم شحومهما إلا ما حملت ظهورهما أو الحوايا أو ما اختلط بعظم ذلك جزيناهم ببغيهم وإنا لصادقون. فإن كذبوك فقل ربكم ذو رحمة واسعة ولا يرد بأسه عن القوم المجرمين. سيقول الذين أشركوا لو شاء الله ما أشركنا ولا آباؤنا ولا حرمنا من شيء كذلك كذب الذين من قبلهم حتى ذاقوا بأسنا قل هل عندكم من علم فتخرجوه لنا إن تتبعون إلا الظن وإن أنتم إلا تخرصون. قل فلله الحجة البالغة فلو شاء لهداكم أجمعين. قل هلم شهداءكم الذين يشهدون أن الله حرم هذا فإن شهدوا فلا تشهد معهم ولا تتبع أهواء الذين كذبوا بآياتنا والذين لا يؤمنون بالآخرة وهم بربهم يعدلون. قل تعالوا أتل ما حرم ربكم عليكم ألا تشركوا به شيئا وبالوالدين إحسانا ولا تقتلوا أولادكم من إملاق نحن نرزقكم وإياهم ولا تقربوا الفواحش ما ظهر منها وما بطن ولا تقتلوا النفس التي حرم الله إلا بالحق ذلكم وصاكم به لعلكم تعقلون. ولا تقربوا مال اليتيم إلا بالتي هي أحسن حتى يبلغ أشده وأوفوا الكيل والميزان بالقسط لا نكلف نفسا إلا وسعها وإذا قلتم فاعدلوا ولو كان ذا قربى وبعهد الله أوفوا ذلكم وصاكم به لعلكم تذكرون. وأن هذا صراطي مستقيما فاتبعوه ولا تتبعوا السبل فتفرق بكم عن سبيله ذلكم وصاكم به لعلكم تتقون. ثم آتينا موسى الكتاب تماما على الذي أحسن وتفصيلا لكل شيء وهدى ورحمة لعلهم بلقاء ربهم يؤمنون. وهذا كتاب أنزلناه مبارك فاتبعوه واتقوا لعلكم ترحمون. أن تقولوا إنما أنزل الكتاب على طائفتين من قبلنا وإن كنا عن دراستهم لغافلين. أو تقولوا لو أنا أنزل علينا الكتاب لكنا أهدى منهم فقد جاءكم بينة من ربكم وهدى ورحمة فمن أظلم ممن كذب بآيات الله وصدف عنها سنجزي الذين يصدفون عن آياتنا سوء العذاب بما كانوا يصدفون. هل ينظرون إلا أن تأتيهم الملائكة أو يأتي ربك أو يأتي بعض آيات ربك يوم يأتي بعض آيات ربك لا ينفع نفسا إيمانها لم تكن آمنت من قبل أو كسبت في إيمانها خيرا قل انتظروا إنا منتظرون. إن الذين فرقوا دينهم وكانوا شيعا لست منهم في شيء إنما أمرهم إلى الله ثم ينبئهم بما كانوا يفعلون. من جاء بالحسنة فله عشر أمثالها ومن جاء بالسيئة فلا يجزى إلا مثلها وهم لا يظلمون. قل إنني هداني ربي إلى صراط مستقيم دينا قيما ملة إبراهيم حنيفا وما كان من المشركين. قل إن صلاتي ونسكي ومحياي ومماتي لله رب العالمين. لا شريك له وبذلك أمرت وأنا أول المسلمين. قل أغير الله أبغي ربا وهو رب كل شيء ولا تكسب كل نفس إلا عليها ولا تزر وازرة وزر أخرى ثم إلى ربكم مرجعكم فينبئكم بما كنتم فيه تختلفون. وهو الذي جعلكم خلائف الأرض ورفع بعضكم فوق بعض درجات ليبلوكم في ما آتاكم إن ربك سريع العقاب وإنه لغفور رحيم.

الواقعة

إذا وقعت الواقعة ليس لوقعتها كاذبة خافضة رافعة إذا رجت الأرض رجا وبست بسا فكانت هباء منبثا وكنتم أزواجا ثلاثة فأصحاب الميمنة ما أصحاب الميمنة وأصحاب المشأمة ما أصحاب المشأمة والسابقون السابقون أولئك المقربون في جنات النعيم ثلة من الأولين وقليل من الآخرين على سرر موضونة متكئين عليها متقابلين يطوف عليهم ولدان مخلدون بأكواب وأباريق وكأس من معين لا يصدعون عنها ولا ينزفون وفاكهة مما يتخيرون ولحم طير مما يشتهون وحور عين كأمثال اللؤلؤ المكنون جزاء بما كانوا يعملون لا يسمعون فيها لغوا ولا تأثيما إلا قيلا سلاما سلاما وأصحاب اليمين ما أصحاب اليمين في سدر مخضود وطلح منضود وظل ممدود وماء مسكوب وفاكهة كثيرة لا مقطوعة ولا ممنوعة وفرش مرفوعة إنا أنشأناهن إنشاء فجعلناهن أبكارا عربا أترابا لأصحاب اليمين ثلة من الأولين وثلة من الآخرين وأصحاب الشمال ما أصحاب الشمال في سموم وحميم وظل من يحموم لا بارد ولا كريم إنهم كانوا قبل ذلك مترفين وكانوا يصرون على الحنث العظيم وكانوا يقولون أإذا متنا وكنا ترابا وعظاما أإنا لمبعوثون أو آباؤنا الأولون قل إن الأولين والآخرين لمجموعون إلى ميقات يوم معلوم ثم إنكم أيها الضالون المكذبون لآكلون من شجر من زقوم فمالئون منها البطون فشاربون عليه من الحميم فشاربون شرب الهيم هذا نزلهم يوم الدين نحن خلقناكم فلولا تصدقون أفرأيتم ما تمنون أأنتم تخلقونه أم نحن الخالقون نحن قدرنا بينكم الموت وما نحن بمسبوقين على أن نبدل أمثالكم وننشئكم فيما لا تعلمون ولقد علمتم النشأة الأولى فلولا تذكرون أفرأيتم ما تحرثون أأنتم تزرعونه أم نحن الزارعون لو نشاء لجعلناه حطاما فظلتم تفكهون إنا لمغرمون بل نحن محرومون أفرأيتم الماء الذي تشربون أأنتم أنزلتموه من المزن أم نحن المنزلون لو نشاء جعلناه أجاجا فلولا تشكرون أفرأيتم النار التي تورون أأنتم أنشأتم شجرتها أم نحن المنشئون نحن جعلناها تذكرة ومتاعا للمقوين فسبح باسم ربك العظيم فلا أقسم بمواقع النجوم وإنه لقسم لو تعلمون عظيم إنه لقرآن كريم في كتاب مكنون لا يمسه إلا المطهرون تنزيل من رب العالمين أفبهذا الحديث أنتم مدهنون وتجعلون رزقكم أنكم تكذبون فلولا إذا بلغت الحلقوم وأنتم حينئذ تنظرون ونحن أقرب إليه منكم ولكن لا تبصرون فلولا إن كنتم غير مدينين ترجعونها إن كنتم صادقين فأما إن كان من المقربين فروح وريحان وجنت نعيم وأما إن كان من أصحاب اليمين فسلام لك من أصحاب اليمين وأما إن كان من المكذبين الضالين فنزل من حميم وتصلية جحيم إن هذا لهو حق اليقين فسبح باسم ربك العظيم.

الحديد

سبح لله ما في السموات والأرض وهو العزيز الحكيم. له ملك السموات والأرض يحيي ويميت وهو على كل شيء قدير. هو الأول والآخر والظاهر والباطن وهو بكل شيء عليم. هو الذي خلق السموات والأرض في ستة أيام ثم استوى على العرش يعلم ما يلج في الأرض وما يخرج منها وما ينزل من السماء وما يعرج فيها وهو معكم أين ما كنتم والله بما تعملون بصير. له ملك السموات والأرض وإلى الله ترجع الأمور. يولج الليل في النهار ويولج النهار في الليل وهو عليم بذات الصدور. آمنوا بالله ورسوله وأنفقوا مما جعلكم مستخلفين فيه فالذين آمنوا منكم وأنفقوا لهم أجر كبير. وما لكم لا تؤمنون بالله والرسول يدعوكم لتؤمنوا بربكم وقد أخذ ميثاقكم إن كنتم مؤمنين. هو الذي ينزل على عبده آيات بينات ليخرجكم من الظلمات إلى النور وإن الله بكم لرؤوف رحيم. وما لكم ألا تنفقوا في سبيل الله ولله ميراث السموات والأرض لا يستوي منكم من أنفق من قبل الفتح وقاتل أولئك أعظم درجة من الذين أنفقوا من بعد وقاتلوا وكلا وعد الله الحسنى والله بما تعملون خبير. من ذا الذي يقرض الله قرضا حسنا فيضاعفه له ولهم أجر كريم. يوم ترى المؤمنين والمؤمنات يسعى نورهم بين أيديهم وبأيمانهم بشراكم اليوم جنات تجري من تحتها الأنهار خالدين فيها وذلك هو الفوز العظيم. يوم يقول المنافقون والمنافقات للذين آمنوا انظرونا نقتبس من نوركم قيل ارجعوا وراءكم فالتمسوا نورا فضرب بينهم بسور له باب باطنه فيه الرحمة وظاهره من قبله العذاب. ينادونهم ألم نكن معكم قالوا بلى ولكنكم فتنتم أنفسكم وتربصتم وارتبتم وغرتكم الأماني حتى جاء أمر الله وغركم بالله الغرور. فاليوم لا يؤخذ منكم فدية ولا من الذين كفروا مأواكم النار هي مولاكم وبئس المصير. ألم يأن للذين آمنوا أن تخشع قلوبهم لذكر الله وما نزل من الحق ولا يكونوا كالذين أوتوا الكتاب من قبل فطال عليهم الأمد فقست قلوبهم وكثير منهم فاسقون. اعلموا أن الله يحيي الأرض بعد موتها قد بينا لكم الآيات لعلكم تعقلون. إن المصدقين والمصدقات وأقرضوا الله قرضا حسنا يضاعف لهم ولهم أجر كريم. والذين آمنوا بالله ورسله أولئك هم الصديقون والشهداء عند ربهم لهم أجرهم ونورهم والذين كفروا وكذبوا بآياتنا أولئك أصحاب الجحيم. اعلموا أنما الحياة الدنيا لعب ولهو وزينة وتفاخر بينكم وتكاثر في الأموال والأولاد كمثل غيث أعجب الكفار نباته ثم يهيج فتراه مصفرا ثم يكون حطاما وفي الآخرة عذاب شديد ومغفرة من الله ورضوان وما الحياة الدنيا إلا متاع الغرور. سابقوا إلى مغفرة من ربكم وجنة عرضها كعرض السماء والأرض أعدت للذين آمنوا بالله ورسله ذلك فضل الله يؤتيه من يشاء والله ذو الفضل العظيم. ما أصاب من مصيبة في الأرض ولا في أنفسكم إلا في كتاب من قبل أن نبرأها إن ذلك على الله يسير. لكيلا تأسوا على ما فاتكم ولا تفرحوا بما آتاكم والله لا يحب كل مختال فخور. الذين يبخلون ويأمرون الناس بالبخل ومن يتول فإن الله هو الغني الحميد. لقد أرسلنا رسلنا بالبينات وأنزلنا معهم الكتاب والميزان ليقوم الناس بالقسط وأنزلنا الحديد فيه بأس شديد ومنافع للناس وليعلم الله من ينصره ورسله بالغيب إن الله قوي عزيز. ولقد أرسلنا نوحا وإبراهيم وجعلنا في ذريتهما النبوة والكتاب فمنهم مهتد وكثير منهم فاسقون. ثم قفينا على آثارهم برسلنا وقفينا بعيسى ابن مريم وآتيناه الإنجيل وجعلنا في قلوب الذين اتبعوه رأفة ورحمة ورهبانية ابتدعوها ما كتبناها عليهم إلا ابتغاء رضوان الله فما رعوها حق رعايتها فآتينا الذين آمنوا منهم أجرهم وكثير منهم فاسقون. يا أيها الذين آمنوا اتقوا الله وآمنوا برسوله يؤتكم كفلين من رحمته ويجعل لكم نورا تمشون به ويغفر لكم والله غفور رحيم. لئلا يعلم أهل الكتاب ألا يقدرون على شيء من فضل الله وأن الفضل بيد الله يؤتيه من يشاء والله ذو الفضل العظيم.

المجادلة

قد سمع الله قول التي تجادلك في زوجها وتشتكي إلى الله والله يسمع تحاوركما إن الله سميع بصير. الذين يظاهرون منكم من نسائهم ما هن أمهاتهم إن أمهاتهم إلا اللائي ولدنهم وإنهم ليقولون منكرا من القول وزورا وإن الله لعفو غفور. والذين يظاهرون من نسائهم ثم يعودون لما قالوا فتحرير رقبة من قبل أن يتماسا ذلكم توعظون به والله بما تعملون خبير. فمن لم يجد فصيام شهرين متتابعين من قبل أن يتماسا فمن لم يستطع فإطعام ستين مسكينا ذلك لتؤمنوا بالله ورسوله وتلك حدود الله وللكافرين عذاب أليم. إن الذين يحادون الله ورسوله كبتوا كما كبت الذين من قبلهم وقد أنزلنا آيات بينات وللكافرين عذاب مهين. يوم يبعثهم الله جميعا فينبئهم بما عملوا أحصاه الله ونسوه والله على كل شيء شهيد. ألم تر أن الله يعلم ما في السموات وما في الأرض ما يكون من نجوى ثلاثة إلا هو رابعهم ولا خمسة إلا هو سادسهم ولا أدنى من ذلك ولا أكثر إلا هو معهم أينما كانوا ثم ينبئهم بما عملوا يوم القيامة إن الله بكل شيء عليم. ألم تر إلى الذين نهوا عن النجوى ثم يعودون لما نهوا عنه ويتناجون بالإثم والعدوان ومعصيت الرسول وإذا جاءوك حيوك بما لم يحيك به الله ويقولون في أنفسهم لولا يعذبنا الله بما نقول حسبهم جهنم يصلونها فبئس المصير. يا أيها الذين آمنوا إذا تناجيتم فلا تتناجوا بالإثم والعدوان ومعصيت الرسول وتناجوا بالبر والتقوى واتقوا الله الذي إليه تحشرون. إنما النجوى من الشيطان ليحزن الذين آمنوا وليس بضارهم شيئا إلا بإذن الله وعلى الله فليتوكل المؤمنون. يا أيها الذين آمنوا إذا قيل لكم تفسحوا في المجالس فافسحوا يفسح الله لكم وإذا قيل انشزوا فانشزوا يرفع الله الذين آمنوا منكم والذين أوتوا العلم درجات والله بما تعملون خبير. يا أيها الذين آمنوا إذا ناجيتم الرسول فقدموا بين يدي نجواكم صدقة ذلك خير لكم وأطهر فإن لم تجدوا فإن الله غفور رحيم. أأشفقتم أن تقدموا بين يدي نجواكم صدقات فإذ لم تفعلوا وتاب الله عليكم فأقيموا الصلاة وآتوا الزكاة وأطيعوا الله ورسوله والله خبير بما تعملون. ألم تر إلى الذين تولوا قوما غضب الله عليهم ما هم منكم ولا منهم ويحلفون على الكذب وهم يعلمون. أعد الله لهم عذابا شديدا إنهم ساء ما كانوا يعملون. اتخذوا أيمانهم جنة فصدوا عن سبيل الله فلهم عذاب مهين. لن تغني عنهم أموالهم ولا أولادهم من الله شيئا أولئك أصحاب النار هم فيها خالدون. يوم يبعثهم الله جميعا فيحلفون له كما يحلفون لكم ويحسبون أنهم على شيء ألا إنهم هم الكاذبون. استحوذ عليهم الشيطان فأنساهم ذكر الله أولئك حزب الشيطان ألا إن حزب الشيطان هم الخاسرون. إن الذين يحادون الله ورسوله أولئك في الأذلين. كتب الله لأغلبن أنا ورسلي إن الله قوي عزيز. لا تجد قوما يؤمنون بالله واليوم الآخر يوادون من حاد

مَعِ هُتْفَا عَبَّتْعَا هَنْهَعَبَ وَهَ إِتْعَا
حَصْتَا هَنْهَاوْا وَهَنْعَهِ وَهَنْعَكَسَ.
هُحَا وِحَهِ مَا.

هَبِؤُا آَهَ لَاحَهَنْهَا عَبَّعَهَا أَحَا
هَحَا وَوَّهَا وَهَوِعَا. سَبِ كَحُوا هَنَّا
وِلَا هَنْهَكَى وَلَا هَنْهِوْبِرَ آَهَ لَاحَهَنْهَا
عَبَّعَهَا حَصَ هَنْهَ وَهَعَتَ وَهَنْهَسَكَتَ
حَاْهَهَا لَا هَحَهَوَ حَكَبِحَكَتَ حَهَتَا
وَحَكَتَا. كَبِ هَنَا هَهَبَهَعَتَ
وَهَنْهَحَهَعَتَ أَبَاْحَا حَسَتَحَا. حَبَ
لَا حَتَبَا. حَهَبِوَ حَحَانَا. وَحَا حَسَتَهَا.
وَهَبَ أَحَا حَنْهَعَا وَسَكَهَ لَحَا
لَاْوَهَكَا. أَمِ حَهَتَهَحَنَا. هَنَّوِ حَهَتَلَا.
حَبَ حَهَهَّهَحَلَا. كَحَبَ كَهَتَهَا. هَحَبَ
كَهَتَهَّهَا هَحَبَ حَهَتَنَا. حَبِوَ لَاحَتَبَا.
هَبِرَا كَحَتَا هَحَبَ كَهَتَحَا. أَوَبَسَ
هَنَسَهَّهَاْبِ حَا هَّا حَهَا. هَأَبَسَ
حَهَّتَبَا هَهَتَعَتَا حَهَكَهَّهَاْبِ. هَاْعَا
كَ هَحَهَّتَبَ حَهِ أَحَهَّهَ هَاْتَ هَوَحَتَ

حتسعا وهنب ٥حفهحسا وزهماو
٥لحفهعما وكنوب. ٥فهحسا واسفنا
تبقف لم

همسا بكهنه كجاب

هنه ٥فعقس وتعقب حزاا وماحمكنهاا
وزهما ٥حهمعما معكم هنه ولا ٥فعكمحكم
كموما. آحا آمكم حسبا ٥حزا فهمزا
وهما حز إنعا ٥زهسا وفهوما فزمكما.
كفهوا ٥معفعكنا. ٥فهحسا حزه٥ فهما
ولا ٥فعكمب حصنه. حكمحتكا ٥تفعا
هكتبا سبا هنهاا. وهفكحس هم
حتنكا.

فهحلا

مبم لاحكمهاا معقحسكا ٥هكتبا
هم قلا منجلم لحتعفعا ٥لحم لاسفنا
وهنهاو لاحمو ٥هنه٥مح. حنه حكاحكمهاا
تلبكنه ٥كحكمهاا تبهكسهو
٥كحكمهاا اسهبقح. ٥حنه حكاحكمهاا
تلاسهو كهما. ٥لاحكمهاا لبكنه لم

حكموا عليهم بالقتل ولم يقبلوا منهم الجزية
واحتجوا. بأن الله تعالى أمر بقتال المشركين
بقوله فاقتلوا المشركين حيث وجدتموهم الآية

حكم المرتد وحده

مسألة كل من ارتد عن الإسلام بقول كفر أو بفعل
يقتضيه + أما بقوله فمثل أن يجحد الله تعالى أو
يجحد رسوله أو كتابا من كتبه أو ملكا من ملائكته
أو يستهزئ بالله أو برسوله أو بكتابه أو بملائكته
+ وأما بفعله فمثل أن يلقي المصحف في القاذورات
أو يسجد لصنم أو للشمس أو للقمر أو يعبد الشيطان
+ فكل من فعل شيئا من هذه الأشياء أو قال قولا
يكفر به فقد ارتد عن الإسلام وحل دمه وماله
وزوجته وولده الصغار والكبار + وحكمه أن يستتاب
ثلاثة أيام فإن تاب وإلا قتل كافرا + ولا يغسل
ولا يصلى عليه ولا يدفن في مقابر المسلمين
ولا يرث أحدا من أقاربه + وماله فيء لبيت المال
وقيل لورثته المسلمين + وزوجته بائن منه بمجرد
الردة ولا عدة عليها + وولده الصغار مسلمون
تبعا لأبويهم المسلمين + وولده الكبار كفار

مصطفى وحبا محمود . أحمد وحمد
ثم محمود ومحمد . محمد محمد
قدوها احتلا حسب كتبوا . ثم حتلا
وهي استلما لهم المحمدا ✦ حتم كتبوا حتم
كتبوا وشجدكم . واجبا لحمود وحسنا كمنحمدا . مقم قولا
مصطفى وركبا مقم محمد وسجد لا تقفل ✦

حقيبة ومحمد وسب حمد

ركبوا

حتلا واوقفا . بحثا معتسا .
هتوا معمودا . وحمدا معطفا .
محمود مقتعاوهذه لم محمد . وبقي
نبوم لم معتصما سكم . محمود
لم لهم حصطفا معطا أبه :
حمود أعدا كم كبرا مدرسا وحمد
حمحمد . واحسبا حمود محمد
نبعم .

مقد حمدوه ومحمد . معهكم وكبوا معمحس ✦ أجب
حمزا : أمكس صه حمس كبوا واقبا إبا حكوم . وهو
بقرب هم قتبا وامحدا مقم معطا وسمحدا ✦ حاجوم

بطَّبِ مَاسْمَ ضَقَوْمِ أَجِدَاوَ. أَمَا نَبِرُوْبِ هَمْدُهِ لَا أَوْبَلَا مِ
وْسَدُهِ وَكَذَا مِهْ حُاوُا وَفْتَبِ حَامِعُهَا مِهْ هَدَا وَهَوَحَدَا
حَسَّعَهُ مِهْ وَمَا وَمَبَا دَهِهِوُا + نَجَكِمِ مِ هَهْنَبِ كَفَتَا
وَوْحَمُا مِ مَعَسَبِ هَحَمَابِ لَا نَبِمَوْحَمِ أَلَا حَتَسَبِ حَحَسَوِ أَبَدَا.
قَوْحَتَسَوِمِ وَوْحَمَا أَبَدَا + هَهَلا وَلِيَوِمِ هَنَا أَهَكَسَ وَحَمَوْهَا
هَجِدَ هَحَمَنَبِ لَا أَجَوْحَسَكَ حَجِدَا هَهَبَوُا لَا أَاهَوْجَبِ هَحَمَنَبِ +
هَهَلا وَحَمَاقَوْمِ نَقَجِ حَكَبِ وَنَبَهَوْنَبِ حَحَحَمِ أَوْهَكَبِ. هَكَلا
وَوْحَمَوْ نَعَجَكَبِ وَلَا أَاهَجَلا حَوْحَكَبِ. كَلا حَنَهَا هَكَلا هَوَهَنَا
أَوْوَمِ وَاوْوَمِ أَوْمَا هَانَبَا + هَهَلا وَكَ حَدَا أَقَوْمِ وَاحَمَنَوْمِ وَاحَمَنَوْمِ
هَهَلا وَجَبِ هَمَدَ نَعَبَبِ وَاحَمَنَوْمِ. حَمَدَ أَنَا حَاوَحَنَا: أَحَمَنَوْمِ
وَانَحَمَوْمِ. نَوْحَا وَتَوَهَدَا أَهَحَمَنَوْمِ وَاسَقَوْمِ قَوْوَهَبَ +

قَوْهَمُ

امحسا مدحا حَوَه هَحَحُا وَلَمَحَّمَسُا
وَحَمَّمَتَه نَكَمَتِ نَقَمُا وَهَبَمَّعَوْمِ.
حَوَه وُهُا هَاهَّبَه حَحَتَّه وَهَزَهَزَهِ
حَهَكَّوَوْمِ هَهَوْا هَحَحَّمُا حَلَّتَ
قَوَهَبَوْمِ. وَحَه مُا.

قَهِوُا هَهَّسُا كَكُوا وَكَحَ وَه هَحَهَا
حَزَّمَزَا وَلَا هَهَهَحَتَّمُا. وَه وَهَكَبَه
كَحَحَّمُا وَاكَحَ وَحَ هَهَّبَه هَبَحَا
هَكَهَا وَهَتَحَوَّنَا كَوَهَا. أَهَوَنَا

وتبجوبو هنزاكه وإيه أبكمو حزا سجبحا
وإحا هكهوهما وكه هخزوسا هبعما هما
أيه حاوهسا هاحبرا هنعكحس أيه . كو
وهسا هوبتع حدهوبا همعزا وهبتعا
وكب وهتكهتا وجبا وكو هبعكا :
أحتزا وحتا وتعصتا : هتربتا
وهعتزا هكسكا وهتوهب حكوحكا
وكا أتهها . هنهمعتع كو هنزا
وإحجر كو حكهحاو هعتتا أهصه
هبعتا وكزوو وحتو . هووا كو حوا
وب وحهتكزوو بهكو : جو هعهكتع
هبعهو وحزا سهما هو وهنز جو حبو
وتعكا وحتعتزوو حكحا هو وحكو
تعكاو هسع هجتبع هكتوو حتبرا
هوتعتا بهجب حكهحاو هنز تعهه
هعجسا وواحهو هوزوسو هبعكا وحا .

هوحده جبا

حكتوو أمكع وبع هووا بعزه كو
هنز . أحتزا وهتكتا وبجتا هكتسا

ەهةوا . حجب وەحنەەم هنەمم . حلا
هكموا وهكفهلم مكم عەات حركةتاەم
مع حمعا مسكةلم ماعهم كسنا هما
وألما وحهەم نسا ەنبهكهم .

هەكلا

هحلا هنه حنسعما إنهملم كهنعا
هلا وهبم هنهلم هنحتم . ەنەەاحشهما
وسقحا هكهحهلما وسلةتا حب احهكما
وأحتتا ههكهلا ەوتتسا ەوهكتسا
ەوهةوا ەوهقوملا ەوكبلم ەوكحه شەووا
وهتبهلا . هكسلا وحتتبا هەەهقتسا
وهحجه حلا هحنر حەهكهلما وهنوا .
ەنبهص كم هەحسا ملأحم هحنهسم
هتبهلا هحا .

حكهلا وهنه هحهەد

هنهنم كم هەحا أجنا هنهب هەحا هكم وەەە أمم
نتهتا حهكحه ألحما ەوهكهلاەم أمم
أههكما حدكحسا وسلم هكم وأههجه

ج٣

كتاب الصلاة . وهذا على ثلاثة أقسام ❖ أحدها ما يجب على الإنسان فعله بنفسه ولا يسقط عنه بفعل غيره وهو الصلوات الخمس المكتوبات وصلاة الجمعة والعيدين وصلاة الجنازة وركعتا الطواف الواجب وركعتا الإحرام وركعتا الاعتكاف وصلاة النذر ❖ والثاني ما يجب على الكفاية وهو صلاة الجنازة إذا قام بها بعض الناس سقط الفرض عن الباقين وإن لم يقم بها أحد أثم الناس كلهم ❖ والثالث ما يستحب فعله وهو ما عدا ما ذكرناه من الصلوات المفروضات وصلاة الجنازة وركعتي الطواف والإحرام والاعتكاف والنذر . وأفضل هذه الصلوات الوتر ثم ركعتا الفجر ثم الضحى ثم التراويح ثم صلاة الاستسقاء ثم صلاة الكسوف ثم صلاة العيدين ثم الجمعة ثم الرواتب مع المكتوبات ثم ركعتا الإحرام ثم ركعتا الطواف ثم ركعتا الاعتكاف ثم صلاة النذر ثم صلاة الجنازة ثم ركعتا الطواف الواجب . وأما صلاة الخسوف فهي صلاة الكسوف

ܟܬܒ ܚܬܝ ܒܫ ܚܡܐ

ܒܘܐ ܐܒܫܘ ܡܢܐ

ܪܟܐ

ܗܢܐ ܡܐ ܒܥܢ ܫܡܥܬ ܐܠܗܐ
ܡܫܒܚ ܫܡܝܐ ܕܥܒܕܐ . ܘܒܥܢ
ܚܡܬ ܐܡܪ ܪܥܐ . ܡܫܢ ܚܫܒܬ
ܚܡܐ . ܐܒܪ ܟܡܬ ܥܡܟ .
ܐܟܒ ܟܠܫܐ ܚܒܟܐ ܐܒܟ
ܐܡ ܐܟܫܘܒ ܒܘܘܗ . ܐܒܒ
ܚܘܝ ܒܘܘ ܢܫܐ ܒܫܐ . ܒܒ ܢܢ
ܟܠܟ ܒܐ ܐܢܘܗܐ ܘܗܐ ܐܟܐ
ܘܟܡܢܟ ܫܘ ܐܒܫ ܠܐܟܐ
ܐܢܫ ܒܫܐ . ܐܟ . ܫܐ ܐܟ ܡܢܐ

ܗܢܐ ܥܡ

ܐܟܥܡܐ ܐܒܘܐ ܡܢܐ ܟܐ ܘܟܐܐ
ܘܒܢܡ ܚܡܬ . ܟܥܡܟ ܐܒܪ
ܚܬܠ . ܐܟܒ ܟܐܐ ܫܒ ܚܡܬ .
ܐܟܐ ܐܒ ܟܐ ܐܒ ܐܒ ܐܒ

مُحتَّمِعُا ❖ وِحْهِ مُلا.
هبوا وِهنه مُحفَّده مُحكَّمه وَاحُا بشه
هُم وَهُعا سكُه هُووُمُم. مُحكَّب هُمِنُا
حدُّهُحُه وِهنَمِ هُم وُمسهُوِهُا ❖ بهُب
هُم حكَّمحكُا ولا هنُا لِحَّحُا وِحكَّمحُّهُه.
❖ مُحكَّهنُا الِحاوَ مُعهُه الهنه مُهُه
أبلا تُهووُه حُاوُحا وِهُتُه هالووُحِ
لُحُه مُهُحِ هبوُا. حُهِّهُهُا حِم
مُهوُحُا ❖ هُهُب أنووُهه وِالِحِ وِهُا
حِّهُحه حشِم مُهبوُ هُهِّ حُحُّهم
حُقلا وُابه وِهُا حِّهُه ❖ هكُب وِهُا
حُهحلا أس نُهُهُا هُحِبُه هُهدُم.
حنُه وِهُا حُهِّوُم هُهُهِ حنُوُا أحُا
وِحكُبت ❖ الِمحُب وِهُا هُ هُسُبُ حُنُه
هُههُا. هُبُه حكُهِه وُهُا وِهُهِا
حُبُهما هُهُا ❖ بهُب وِهُا حهُبحنُا هرُم
وِهُا هرُكب هُهُحكُم. حُبا حكُحتُبا
هُاجنُا هحنُا وِسُتا سُبُا ❖ هدُه وِهُا
سُتلا هُحتُهُا حسُكُه وُحا. وُهب حُتُحا

ەڤكس هعمنا ەاهصب ؤةكا كبزؤ ووا
حبتةا: بعنا هعتتا ەاهبم هتنا. ەؤجب
حللا ەحا لاەزحكم هحصنائه سهبم
ثه حصا هنكا وجحب هقتتا. ەاهبه
رحثبوب حثلا مع هنصا حسهبا زحا
ەحاهقتاه ووا قەؤنتا حدحصا ثكه.
حقتاه وبه حقصا وابحكر حا حتت
أوم ەحهكنتا عقز ثه وتقبم
حكيزا وحثب. لا حز هحقبه وتبدا
سحللا أحصا وحكمت هبم ەالتسبم
ەسبب حثبا وحقنزا ووبا ەحا حثكنتا
رب لاحقتباه حبدا أنم تعجب أەؤسا
وثكوەم بحتسا وحكوبه هكلب هجب
كهقتتا حقەحسا زحا رب هزقەسه
ەجب بكمت ووا مع هقصنا واحا حصنا.
عبؤ ؤەسسا أسر وانكوبؤ حسوەم
كهحقبتوبه كب سئنسا وهجحم
هكسب هكهكثكم. هنهحقصئب
حثقصقەاب وسبم حكب سبقسا

سكوهم مسكلا ٥هنؤه٥ ثلا ثقاهكلم.
هاجنا هنلو حثبلم ٥حبكلا هبؤملا
هنلنف ٭ أحبثا هنكم ثنؤا هعلا وحهلا
سلها. أهلا حثتمها٥اوه٥س هنؤلا حلا
وكتبرم ٭ هثبلا رحهكلا أس ٥٥ هنؤلا
وهنث أه٥وم.٥سبهلا هنؤلا حسثلا ٥هتكلا
وا٥ؤبه ثعهمو ٭ أحلا ٥حنؤا.

هعسلا تكهنه حثبلم

هحسلا كه ثكا كحلا وإلاسكم ٥ؤلا
حرحنكه. ٥هم حنيا ٥ؤس إلكهم وبهنؤه٥
كسلها وهنؤها. أبلا حكهلا ٥حكبؤا
أه كحهؤا ٥هكه٥م هتاحكلا. رؤم ٥ربثب
أس حنؤلا. ٥سللا هكبث أس كحلا٥ سسلا
أه هه٥لا ٥اهلا حسهكه هبكث ٥ؤم
هم٥هنؤا حكهكهسكلا ٥سللا وحلا.
٥حهه٥سلا هكب رؤم أكه٥ؤ٥.

حلهؤا

هثبلا رحهكلا ثا كحلا وإلاهم هكهلا

قوعُنَّ . ووكُم حكم هجُنُاهُ ورُم
مرَّكب وسُب وهَبط وهُبم مع حُبط هَتطا
وهع هَقَّعطا بقَبعُم والحَبَّ حُطا أَحُووب
هُكُلا وُوهنُعم . وتبوا حكمحُاب هُنب
سُوهُا وسَقطا وهَوحقُنا وسُلتوا وحُنف
هُنَحكُم . وسُسُا حَتَّبا هووتعطا .
وتُقعب كُم .

حُنُّا وهُنب سَقَّوب

هُنُمَ كُم وهنطا أجنُا هُنُب وهنطا هَحكُم وأُحُا
سُبط هُم هعَتُا والحَبعُن وهُا . هُنُف
وهَنَم حكُم حطا وِحُا هُم كُلا نَقَّب .
بقَبب وهُا هُنُف ولا هنُا لَحَدُا وحكُم حَنُاه .
هِبُبه كُم هِيَّوهُا وهَبَّب حَوهطلُا أَب
نُقَّوهُا ♦ إِنَّا كَحَبُا وهَبب وهُا كُم
هَدهَوِيُّا . بقَبب وهُا حَهَبحُنا وزُم
وهُا وركَّب هَكُحكُم . هَجَب وهُا أَسلَّا
وهَكُم هعَتُا وهَبَّب كُتحُا . وأهَبم
هَتطا وسَبَّب وهَنُا وهُا أَحنُعُا ♦ سقَبعه

ܟܬܒ ܚܡܐ ܘܐܫܒܚܗ ܪܚܡܝܢ ܠܐ ܙܥ
ܡܢܗܘ . ܐܠܗܐ ܚܡܝܢ ܘܚܟܡܬܗ
ܡܢ ܐܠܝܫܥ . ܘܟܠ ܚܟܡܬܐ ܘܚܝܠ
ܪܒܘܬܐ ܘܥܫܝܬܐ . ܘܟܠ ܐܠܚܟ ܘܥܒܪ
ܙܘܫܐ ܟܬܒ ܘܐܐ ܥܗܚܬ ܚܡܝܢ
ܘܘܡ ܘܥܕܟ ܟ ܚܬܒ . ܒܘܐ ܟܬ
ܘܫܒ ܚܟܡܐ ܥܒܚܢܗܐ . ܘܙܗ
ܚܬܒ ܚܟܒ ܘܟܗܟ ܘܚܬܘܫܗ . ܟܗ
ܠܥܟܡܬ ܐܠܐ ܘܥܟܫ ܘܚܬܘܫܗ

ܚܡ ܟܒܐ ܥܡܐ ܢܐ ܢܥܟܘ ܐܚ
ܘܚܡܐ ܡܟܡܟ ܡܢܗ ܡܢܗ ܡܢܗ
ܡܢܗ ܡܢ ܡܢ ܡܢ

ܫܘܐܚ

ܡܘܙܐܚܡ ܡܘ ܡܙ ܥܡܚ ܟ ܥ ܟ ܟܒ ܐܚ
ܘܐܒ ܟ ܚܡܐ . ܚܡܟ ܫܐ ܡܒܐ ܟ ܡ ܚܐ ܡܚܡ
ܐ ܐܒ ܘܟܫ ܡ ܡܚ ܡܟ ܡܢ ܡܚ ܟ ܥ
ܚܡܡ ܐܡ ܐܡܡ ܡܫܟ ܡܢ ܐܒ ܟ ܥ
ܡܟ ܐܡ ܡܫ ܡ ܡܟ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ
ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ

حَرِكُما أَمُا وَمَحْبِاُبِ وَوِهَبُمْثَا وَاُوبُبِهِ حُبِ . حَتَرِكُماهُمِ هُنْزِمِ وَبَحْنَا وَوَتَحَسُا وَوِهُوَوِا وَوِهُوَوِمُنَا وَوِحُتَانَا وَوِحُتَرْنَا وَوِاَحُـــهُاُا هَبُمْثَا وَوَحُمَاُا هَزَمَّا وَهَتَحَفَّنَا اوُمِرِ هُوحُسَا . حَتَرِكُماُهِ وَهَبُمِهُا مُحِبًا كُنُوا هَزَمِهِ وَاُمِكُمِ حِهُهُوُهِ وِكُماُهِ هُوَوُا اُهِهُا كُمِ حَتَرِكُمُاُا وِفُحِـــهِمِ هَبُمِثَـــا وَوَسُهُوبِمِ حُهُنِ مِبُهُنِهِ قَوْهِبُوبِمِ . وَحَرِكُماُهِ وِهُنِـــزِ قَارَا وِوَّبِوَوَهُ وِوِهُزِمِ فَهِـــزُهِ فَهِنَّزِنَا وُبِكُمِ وِوِهُزِمِ سُهِمُـــا وُبِكُمِ حَتَرِكُماُهُمِ اُحِـــهُمِ مَاشُمِ وَوُحُنَّبِ اُهُمِ كُنُوا بِحُنُبِ وَبِسُهُا وَبِجُبِ وَبِزِهُا وَبِكُهُ حَحُلا وَحَوَهِهُنَا وَوَحَوَهِهُنَا وَاوِحَمَاُهِ حَهُمِ حَهُهُهُا هُوُا وُوسُنُهُا بِسُهُا حُهِ هُزِمُـــا كُنُوا وَلَاحُوَّوِبِمِ وَلَاسُوبِمِ وَحَنَّتَبِوبِمِ وَوَهُوَوِنَا . وَحَكُمِ وَحَكُمُهِ اُهُمِ هِنُمَاهُ هِزَّمِيهُا هَزَّمِهُا وَمِنُا هُوُا وَحُنُوبِمِ حُهُوَوُهِ وَوَهُوَنَا اُوُا هُنَا وَحُنُوبِمِ حُهُوَوُهِ . وَوَهُوَنَا . وَنَحْبِ نِسُا لُحَا حَتَّبِاُ وَوَهُوَنَا وَوِفُنِهِ هُنُهِ . وَبِكُهُ حِسُا وَوَهُوَنَا وَوِهِزُنَّهِ حُهِ . حَرِكُحُهِ اُحُنَا . وَحَلا نَحْقُلُ وَنَحْقُهُمِ وَنَحْقُهُا وَاحُهُمِ وَاشُمِ وَوُحُنُمِ وَوَحَتَّمِ وَحَتَّبِمِ . وَحَلا حُحُوبِمِ وَحَتَّبِمِ وَحَبِاُا هَبُمِهُا حَتَّمِهِ وَوَحَهُوَوِهُا وَسُهِمُنَّـــهُا . وَحَلا حَتَّبِمِ وَهُيَّةِوَبِمِ حَلا حَتَّبِمِ وَاوِهُاُمِ وَوُحُمَّمِ وَوُحُوبِمِ وَبِهُنِمِ . وَسُهُا وَسُنُا نَحْفِحُمِ . وَحَـــلا هَنُوبِمِ وَسُكُهُـــلُ بِنُسُمِ وَسُهُا وَاكُحُمُهُاُا هَبُمِهُا وَوَحَحُسُهُا . اُحُا وَحِـــزُا وَوُوسُا وِهُوِوُا . حُهِ وَوِحُسُا وَحَكُمِ وَسُهُوبِمِ حَحُلا اِحُا وَحَحُلا حُبِ حُحُهُمِ اُهُمِ

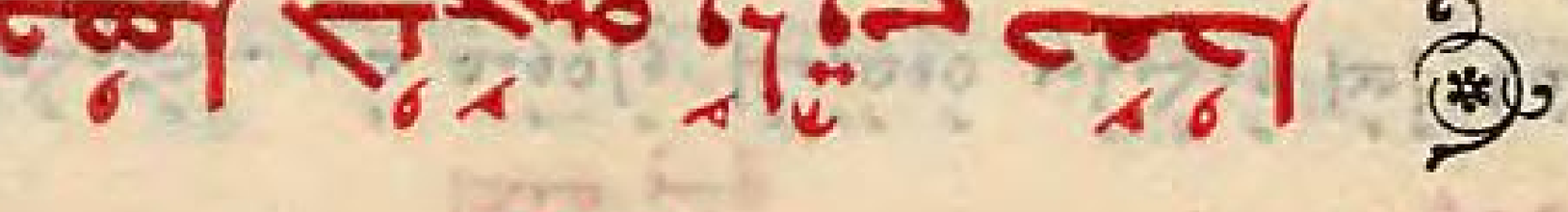
કિરણા દાસીએ પોતાને બદલે

حُبْ حبلا لموهلم حصلا وأحيا حدا
ع حلوا . ماباحنه همحما حدا
همحهما وه همحما لموسم .

لِهْوِم حبلا يامدنه أهمصما هذا
هنا . همصما حبه لا مبد لِيا هم
أمهم . لموسم .

أهحكه حبلا بعمم سكا هبم
حنه هحما . همحهبسيه حلهم وهلا
حهبم حاعا لموسم .

حُحا حبلا بهمبر حذا للوحا
همبوا لحنا . همستحم حه لا روتا
هممتا . لموسم .

لا حبلا لجسا وس همحما أس
أحيا . همبنه قذا حاحا وهدم
حدا حدبا . لموسم .

هُب حبلا بسهب همحا قاما حنه ها
وحدا . بهوب لاما همبوه سحا حمنا
ولموحم . لموسم .

همله حبلا بالجه ها عمقوا هبم

ગુરુ ઉપદેશ ચિંતામણિ

॥ ૬ ॥

ગુરુ ગુરુ ગુરુ

ויהי ביום השלישי ויהי בקר׃ ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן׃ ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב׃ ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן׃ ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב׃ ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי׃ ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים׃ והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן׃ ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים׃ ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ׃ ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב׃ ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי׃ ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים׃ ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב׃ ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ׃ ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי׃ ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן׃ ויעש אלהים את חית הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב׃ ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ׃ ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם׃ ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ׃ ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה׃ ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן׃ וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי׃ ויכלו השמים והארץ וכל צבאם׃ ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה׃ ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות׃ אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים׃ וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה׃ ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה׃ ויצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה׃ ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר׃ ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע׃ ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים׃ שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב׃ וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם׃ ושם הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ כוש׃ ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת׃ ויקח יהוה אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה׃ ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל׃ ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות׃ ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו׃ ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו׃ ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו׃ ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם ויישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה׃ ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם׃ ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת׃ על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד׃ והיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו׃ והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן׃ ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל׃ ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתון׃ ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתון׃ כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים יודעי טוב ורע׃ ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל׃ ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרת׃ וישמעו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן׃ ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר אליו איכה׃ ויאמר את קלך שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי ואתחבא׃ ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המן העץ אשר צויתיך לבלתי אכל ממנו אכלת׃ ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי הוא נתנה לי מן העץ ואכל׃ ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל׃ ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה על גחנך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך׃ ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב׃ אל האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרנך בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא ימשל בך׃ ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך׃ וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשב השדה׃ בזעת אפיך תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב׃ ויקרא האדם שם אשתו חוה כי היא היתה אם כל חי׃ ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם׃ ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם׃ וישלחהו יהוה אלהים מגן עדן לעבד את האדמה אשר לקח משם׃ ויגרש את האדם וישכן מקדם לגן עדן את הכרבים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים׃

ਸਲੋਕ ॥ ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਸਚੁ ਧਰਮੁ ਤਿਸ ਤੇ ਵਡਾ ਨ ਕੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲੁ ਜਾਣੀਐ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਚੁ ਧਰਮੁ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਭਾਉ ॥ ਸਚੁ ਸੁਖ ਲਹੈ ਮਿਟੈ ਦੁਖੁ ਤਾਉ ॥
ਸਚੁ ਬੋਲੈ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖੈ ਸਚੁ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥
ਸਚੁ ਸੋਭਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਚਾਉ ॥ ਸਚੁ ਸੁਚੀ ਮਤਿ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥
ਸਚੁ ਧਰਮੁ ਸਚੁ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਤੁਲੁ ਪਰਮਲੁ ਸਚੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥
ਸਚੁ ਸਲਾਹੈ ਸੇ ਪਰ ਤਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਨਿਸਤਰੈ ॥੧॥

ਸਚੁ ਸੁਨਣਾ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੈ ਲੇਖੈ ॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਪਤਿ ਪਰਵੇਖੈ ॥
ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਿ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਵਡਾ ਤੇਰੈ ਨਾਇ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਥਾਨੁ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਸੁਆਉ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰ ॥੨॥

ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਖਿਨ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਵੇਸ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਸਚੁ ਆਦੇਸ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਮਹਿਮਾ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਰੰਗ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਨਹ ਕਥੇ ਜਾਹਿ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਵਾਪਾਰ ਨਹ ਅੰਤ ਸਮਾਹਿ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ਧਰਣਿ ਅਕਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਆਕਾਸ ॥੩॥

ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਭਗਤਿ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਸੇਵਕ ਸੇਵ ਸਚੁ ਮੇਰੀ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਜੋਧ ਜੁਝਹਿ ਸੂਰ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਮੁਖ ਸਦਾ ਉਜੂਰ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਰਹੈ ਜਨ ਮਾਹਿ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਡਰ ਕੋ ਫਟੈ ਨ ਸਾਹਿ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਜਪੈ ਜਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਤੇਰੈ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥

ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਮੰਦਰ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਸਾਲ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸੰਗਤਿ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਲਾਲ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਾਂਡੇ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਭੋਜਨੁ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਪੈਨਣੁ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਸੋਇਨੁ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਘੋੜੇ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਵਾਰ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪਰਵਾਰ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਧੁਨਿ ਗੀਤ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਚੁ ਰੀਤ ॥੫॥

ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਤਖਤ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਛਤ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਦੀਬਾਣ ਸਚੁ ਮੁਖਿ ਤਤ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਕਰਣੈ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਹੁਕਮ ਕੀ ਸਚੁ ਬਖਸੀਸ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਨਦਰੀ ਸਚੁ ਜਗਦੀਸ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਤੇਜੁ ਸਚੁ ਪਰਤਾਪ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਵਡ ਆਪ ॥੬॥

ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਜੰਤ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਜੰਤੁ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਵਸਗਿ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਮੰਤੁ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਵਣ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਲੋਅ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਆਪਿ ਸਚੁ ਸਭੁ ਕੋਅ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਕੀਏ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸੋਭਾ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਚਾਇ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਅਮਰੁ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਸਚਾ ਦਾਤਾ ॥੭॥

ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਿਆਨੁ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਬੁਧਿ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਕੀਰਤਿ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸੁਧਿ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਗੈ ਭੁਖ ॥ ਜੋ ਖਾਵੈ ਸੋ ਭਾਗੈ ਦੁਖ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕੀ ਸਚੁ ਪਿਆਸ ॥ ਜੇ ਕੋ ਪੀਵੈ ਚੂਕੈ ਸਭ ਆਸ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕੀ ਸਚੁ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਚੁ ਨਾਈ ॥੮॥

ਸਲੋਕ ॥ ਆਖਣਿ ਜੋਰੁ ਚੁਪੈ ਨਹ ਜੋਰੁ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਮੰਗਣਿ ਦੇਣਿ ਨ ਜੋਰੁ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੀਵਣਿ ਮਰਣਿ ਨਹ ਜੋਰੁ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਰਾਜਿ ਮਾਲਿ ਮਨਿ ਸੋਰੁ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਸੁਰਤੀ ਗਿਆਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਜੁਗਤੀ ਛੁਟੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥
ਜਿਸ ਹਥਿ ਜੋਰੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਉਤਮੁ ਆਖੀਐ ਸੋਇ ॥੧॥

ਸਲੋਕ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲ ॥੧॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲ ॥੧॥

ਸੁਣਿਐ ਦਾਤਿ ਪਤਿ ਸਤਿ ਸੁਣਿਐ ਸੁਣਿਐ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸਰਾ ਗੁਣਾ ਕਾ ਵਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਮਨਿ ਉਪਜੈ ਸੁਣਿਐ ਤ ਕਾਲ ਨ ਫਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦਾਤਿ ਪਤਿ ਸਤਿ ਸੁਣਿਐ ਸੁਣਿਐ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸਰਾ ਗੁਣਾ ਕਾ ਵਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਮਨਿ ਉਪਜੈ ਸੁਣਿਐ ਤ ਕਾਲ ਨ ਫਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥

ਸੁਣਿਐ ਈਸਰੁ ਬਰਮਾ ਇੰਦੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਣ ਮੰਦੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਤਨਿ ਭੇਦ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵੇਦ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਈਸਰੁ ਬਰਮਾ ਇੰਦੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਣ ਮੰਦੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਤਨਿ ਭੇਦ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵੇਦ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥

ਸੁਣਿਐ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗਿਆਨੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਅਠਸਠਿ ਕਾ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗਿਆਨੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਅਠਸਠਿ ਕਾ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥

ਸੁਣਿਐ ਸਰਾ ਗੁਣਾ ਕੇ ਗਾਹ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸੇਖ ਪੀਰ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥ ਸੁਣਿਐ ਅੰਧੇ ਪਾਵਹਿ ਰਾਹ ॥ ਸੁਣਿਐ ਹਾਥ ਹੋਵੈ ਅਸਗਾਹ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸਰਾ ਗੁਣਾ ਕੇ ਗਾਹ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸੇਖ ਪੀਰ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥ ਸੁਣਿਐ ਅੰਧੇ ਪਾਵਹਿ ਰਾਹ ॥ ਸੁਣਿਐ ਹਾਥ ਹੋਵੈ ਅਸਗਾਹ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥

ਮੰਨੇ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਕਾਗਦਿ ਕਲਮ ਨ ਲਿਖਣਹਾਰੁ ॥ ਮੰਨੇ ਕਾ ਬਹਿ ਕਰਨਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਨਾ ਖਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ॥ ਮੰਨੈ ਨਾਨਕ ਭੀਖ ਨ ਮਾਗੈ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥

ਮੰਨੈ ਸੁਰਗ ਠਾਉ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਮੰਨੈ ਮਹਲੀ ਮਹਲੁ ਪਰਵਾਣੈ ॥ ਮੰਨੈ ਕਾਰਜ ਸਿਧਿ ਸਹਜ ॥ ਮੰਨੈ ਕਿਉ ਲੇਖਾ ਪਵੈ ਫਰਜ ॥ ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਮੰਨੈ ਸਭੁ ਆਕਾਸੁ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ ਮੰਨੈ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ਸਭ ਧਰਮ ॥ ਮੰਨੈ ਪੁਜਹਿ ਸਗਲੇ ਭਰਮ ॥ ਮੰਨੈ ਤੀਰਥ ਮਜਨੁ ਨਾਵੈ ॥ ਮੰਨੈ ਪੁਰਬ ਸਭ ਥਾਵ ਕਰਾਵੈ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥

ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ॥ ਮੰਨੈ ਨਾਨਕ ਭੀਖ ਨ ਮਾਗੈ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥

ਪਉੜੀ ॥ ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਨਾ ਖਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥

ਸਲੋਕ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਸਾਧ ਸਭ ਸਿਧਤਾ ਆਵੈ ਹਾਥਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਲੈ ਜਪੀਐ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਥੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਤਤੁ ਲਹੈ ਭਾਗੈ ਮਾਇਆ ਤਾਪੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ਉਦੈ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਵੈ ਅਹਿਲਿਉ ਹਰਿਆ ਵਾਸੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹਰਿ ਧਨ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਅਰਦਾਸਿ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਭੋਰ ॥ ਸਾਕਤ ਜਾਤ ਜਪੈ ਨਹੀ ਹਰਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੋਲੈ ਆਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਨੈ ਕਾਨ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਦੇਖੈ ਪੇਖੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਵੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਇਆ ਡੋਲੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਮਿਉ ਰਸੁ ਬੋਲੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਦੂਖ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਭੂਖ ਪਿਆਸ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਜਨਮ ਮਰਣ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਵਖਾਣ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਣ ॥੧॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੋਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੋਤ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਮੰਦ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਜਾਨੈ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਹਸ ਇਕਵੀਸ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਗਦੀਸ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਰੀਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਲਾਗੈ ਪੀਰ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕਾਲੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਰਮਲ ਪਰਨਾਲੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਨਸੈ ਧਨੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਚਰਜ ਸਭਨੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਨਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਰਮਲ ਪਰਧਾਨ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਰੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਜਪੀਐ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਣ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਫੇਰਿ ਪਰਾਣ ॥੨॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਮਰ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਰੈ ਨ ਤਪਾਇ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਨਸੈ ਕੋਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਸਕੋਇ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਲੁ ਲਾਗੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਅਵਗਣ ਭਾਗੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਤਸਕਰ ਲਾਗੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਦਾਵਾ ਅਗੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਪਦੁ ਹੋਇ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਣ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਫੇਰਿ ਪਰਾਣ ॥੩॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਕਾਲ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜੋਹੈ ਜਾਲ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੀਜੁ ਅਗਨਿ ਕੋ ਜਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਗਰੁ ਤਰੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਲੁ ਪਹੂਚੈ ਨੇਰਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਰੈ ਲੇਰਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੈਰੀ ਬਾਦੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਪੋਹੈ ਬਾਦੀ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੋਗੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਰੋਗੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਣ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਫੇਰਿ ਪਰਾਣ ॥੪॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਨਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਦੂਖ ਅਪਮਾਨ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਭਉ ਕਿਛੁ ਫੁਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਦੁਸਮਨੁ ਟਿਕੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਲੇਪੁ ਮਲਾਇ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਇਆ ਜੋਰੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਇਆ ਸੋਰੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਇਆ ਫਾਸ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਇਆ ਪਾਸ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਣ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਫੇਰਿ ਪਰਾਣ ॥੫॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਰੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜੂਆ ਸਾਰੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਤਾਤਾ ਹੋਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਲੈ ਕੋਇ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਸੀਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੀਤੈ ਬੀਤ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਭੰਗ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਚੜੈ ਫਿਰੰਗ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਕਾਲ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜੋਹੈ ਜਾਲ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਣ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਫੇਰਿ ਪਰਾਣ ॥੬॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਨਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਦੂਖ ਅਪਮਾਨ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਭਉ ਕਿਛੁ ਫੁਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਦੁਸਮਨੁ ਟਿਕੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਲੇਪੁ ਮਲਾਇ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਇਆ ਜੋਰੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਇਆ ਸੋਰੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਇਆ ਫਾਸ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਇਆ ਪਾਸ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਣ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਫੇਰਿ ਪਰਾਣ ॥੭॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਰੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜੂਆ ਸਾਰੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਤਾਤਾ ਹੋਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਲੈ ਕੋਇ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਸੀਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੀਤੈ ਬੀਤ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਭੰਗ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਚੜੈ ਫਿਰੰਗ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਕਾਲ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜੋਹੈ ਜਾਲ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਣ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਫੇਰਿ ਪਰਾਣ ॥੮॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਨਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਦੂਖ ਅਪਮਾਨ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਭਉ ਕਿਛੁ ਫੁਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਦੁਸਮਨੁ ਟਿਕੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਲੇਪੁ ਮਲਾਇ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਇਆ ਜੋਰੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਇਆ ਸੋਰੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਇਆ ਫਾਸ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਇਆ ਪਾਸ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਣ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਫੇਰਿ ਪਰਾਣ ॥੯॥

ਸਲੋਕ ॥ ਸਿਮਰਉ ਏਕ ਮਨਿ ਹੋਇ ਇਕਾਗ੍ਰ ॥ ਦੂਖ ਜਾਹਿ ਲਾਗਹਿ ਨਹੀ ਰੋਗ ॥
ਚਿੰਤਾ ਜਾਇ ਮਿਟੈ ਅਹੰਕਾਰ ॥ ਤੀਰਥ ਮਜਨੁ ਸਭ ਪਰਵਾਰ ॥
ਪੂਜਾ ਅਰਚਾ ਇਹੁ ਤਪ ਤੰਤ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਹਰਿ ਕਾ ਜਸੁ ਮੰਤ ॥
ਜਾ ਕਉ ਹੋਆ ਆਪ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥ ੧ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਬਿਸਥੰਭਰ ਏਕ ॥ ਨਾਮ ਜਪਤ ਅਗਨਤ ਅਨੇਕ ॥
ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਧਾਖਰ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਤੋਲ ॥
ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਏਕਸੁ ਸੰਗਿ ਤੋਲ ॥ ਜਾ ਕਉ ਹੋਆ ਆਪ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥
ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥ ੧ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਜਮੁ ਜੰਜਾਰੁ ਨ ਆਇ ॥
ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਿ ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਿ ਦੀਨੋ ਮਾਨੁ ॥
ਜਾ ਕੈ ਘਰਿ ਸਗਲੇ ਤੈ ਖਾਨ ॥ ਜਾ ਕਉ ਹੋਆ ਆਪ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥
ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥ ੨ ॥

ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰਹਰੁ ਸੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਨਖ ਸਿਖ ਅਵਗਣੁ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮਿ ਕੁਲ ਕਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੁ ॥
ਜਾ ਕੈ ਰਾਮ ਬਲੁ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਕਾਇ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਤਿਸੁ ਸਿਧਿ ਆਇ ॥
ਜਾ ਕਉ ਹੋਆ ਆਪ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥ ੩ ॥

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਠਾਕੁਰੁ ਰਾਖੈ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ॥
ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਸਦ ਜੈਕਾਰੁ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮ ਆਧਾਰੁ ॥
ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮ ਪਰਾਨ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨ ॥
ਜਾ ਕਉ ਹੋਆ ਆਪ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥ ੪ ॥

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਪੂਰਨ ਦਾਨ ॥
ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਅਚਾਰੁ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮ ਪਿਆਰੁ ॥
ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮ ਪਰਵਾਰੁ ॥
ਜਾ ਕਉ ਹੋਆ ਆਪ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥ ੫ ॥

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮਾਲਾ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਸਦ ਗੋਪਾਲਾ ॥
ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖ ॥
ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਅਭੂਖ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮ ਪਰਾਨ ॥
ਜਾ ਕਉ ਹੋਆ ਆਪ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥ ੬ ॥

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮੋਲਕ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਅਤੋਲਕ ॥
ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਅਖੰਡ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥
ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਅਨੰਤ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮ ਭਗਵੰਤ ॥
ਜਾ ਕਉ ਹੋਆ ਆਪ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥ ੭ ॥

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਵਸਿ ਸਭ ਪਰਵਾਰ ॥
ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਅਨਾਥ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਅਕਥ ॥
ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਅਲੇਖ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮ ਪਰਾਨ ॥
ਜਾ ਕਉ ਹੋਆ ਆਪ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥ ੮ ॥

ਸਲੋਕ ॥ ਜਾ ਕਉ ਹੋਆ ਆਪ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਤਾ ਕੈ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਨ ਵਿਘਨ ॥
ਸੋ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਜਿ ਕਰਣੈ ਵਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ੧ ॥

وَلَا يَجُوزُ أَنْ يَكُونَ مَعَهُ إِلَهٌ آخَرُ، لِأَنَّهُ لَوْ كَانَ مَعَهُ إِلَهٌ آخَرُ لَكَانَ
كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا قَادِرًا عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مَا يَشَاءُ، وَلَا يَقْدِرُ عَلَى ذَلِكَ
إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ. وَلَا يَجُوزُ أَنْ يَكُونَ مَعَهُ إِلَهٌ آخَرُ، لِأَنَّهُ
لَوْ كَانَ مَعَهُ إِلَهٌ آخَرُ لَكَانَ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا قَادِرًا عَلَى أَنْ يَخْلُقَ
مَا يَشَاءُ، وَلَا يَقْدِرُ عَلَى ذَلِكَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ.

فَصْلٌ

وَلَا يَجُوزُ أَنْ يَكُونَ مَعَهُ إِلَهٌ آخَرُ، لِأَنَّهُ لَوْ كَانَ مَعَهُ إِلَهٌ آخَرُ
لَكَانَ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا قَادِرًا عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مَا يَشَاءُ، وَلَا يَقْدِرُ عَلَى
ذَلِكَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ. وَلَا يَجُوزُ أَنْ يَكُونَ مَعَهُ إِلَهٌ آخَرُ،
لِأَنَّهُ لَوْ كَانَ مَعَهُ إِلَهٌ آخَرُ لَكَانَ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا قَادِرًا عَلَى أَنْ
يَخْلُقَ مَا يَشَاءُ، وَلَا يَقْدِرُ عَلَى ذَلِكَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ.

وعن ابن عباس رضي الله عنهما أن امرأة من خثعم قالت يا رسول الله إن فريضة الله على عباده في الحج أدركت أبي شيخا كبيرا لا يستطيع أن يستوي على ظهر بعير أفأحج عنه قال نعم وذلك في حجة الوداع رواه البخاري ومسلم

باب المواقيت

وعن ابن عباس رضي الله عنهما أن رسول الله صلى الله عليه وسلم وقت لأهل المدينة ذا الحليفة ولأهل الشام الجحفة ولأهل نجد قرن المنازل ولأهل اليمن يلملم هن لهن ولكل آت أتى عليهن من غير أهلهن لمن كان يريد الحج والعمرة فمن كان دونهن فمهله من أهله وكذلك حتى أهل مكة يهلون منها رواه البخاري ومسلم

باب الإحرام

وعن ابن عباس رضي الله عنهما أن رجلا أتى النبي صلى الله عليه وسلم فقال يا رسول الله ما ترى في رجل أحرم بالعمرة ولم يهل حتى إذا كان يوم عرفة أهل بالحج فقال له رسول الله صلى الله عليه وسلم ما أمرك أن تصنع في عمرتك قال ما صنعت شيئا أخلع ثيابي وأغتسل فقال له رسول الله صلى الله عليه وسلم اذهب فاغتسل واستثفر بثوب ثم أحرم رواه البخاري ومسلم

باب الإحرام

وعن ابن عباس رضي الله عنهما أن رجلا أتى النبي صلى الله عليه وسلم فقال يا رسول الله ما ترى في رجل أحرم بالعمرة ولم يهل حتى إذا كان يوم عرفة أهل بالحج فقال له رسول الله صلى الله عليه وسلم ما أمرك أن تصنع في عمرتك قال ما صنعت شيئا أخلع ثيابي وأغتسل فقال له رسول الله صلى الله عليه وسلم اذهب فاغتسل واستثفر بثوب ثم أحرم رواه البخاري ومسلم

باب الإحرام

وعن ابن عباس رضي الله عنهما أن رجلا أتى النبي صلى الله عليه وسلم فقال يا رسول الله ما ترى في رجل أحرم بالعمرة ولم يهل حتى إذا كان يوم عرفة أهل بالحج فقال له رسول الله صلى الله عليه وسلم ما أمرك أن تصنع في عمرتك قال ما صنعت شيئا أخلع ثيابي وأغتسل فقال له رسول الله صلى الله عليه وسلم اذهب فاغتسل واستثفر بثوب ثم أحرم رواه البخاري ومسلم

باب الإحرام

وعن ابن عباس رضي الله عنهما أن رجلا أتى النبي صلى الله عليه وسلم فقال يا رسول الله ما ترى في رجل أحرم بالعمرة ولم يهل حتى إذا كان يوم عرفة أهل بالحج فقال له رسول الله صلى الله عليه وسلم ما أمرك أن تصنع في عمرتك قال ما صنعت شيئا أخلع ثيابي وأغتسل فقال له رسول الله صلى الله عليه وسلم اذهب فاغتسل واستثفر بثوب ثم أحرم رواه البخاري ومسلم

٢٠ ٢٠ ٢٠

مَحمَدا لِكُلِّ مُكنِ وَالإِحسانِ وَالمَغفِرَةِ

لِلمُذنِبِ سَلَفَ مِنهُ حَدَثٌ وَلا مِنهُ بِمُكرِهٍ. وَلِمَن أَحسَنَ مِنهُ
أَجرُ مُحسِنٍ. وَلِمَن أَساءَ مِنهُ عَفوُ مُتَجاوِزٍ. وَلِمَن أَقبَلَ إِلَيهِ
بِالتَّوبَةِ مَغفِرَةُ مُتَفَضِّلٍ. وَلِمَن أَعرَضَ عَنهُ بِالنَّدَمِ رَحمَةُ
مُتَطَوِّلٍ. وَلِمَن أَقامَ عَلَيهِ بِالإِنابَةِ كَرَمُ مُتَكَرِّمٍ. وَلِمَن
أَرادَ مَكرَهُ بِالسَّيِّئَةِ عِصمَةُ مُتَحَرِّزٍ. وَلِمَن أَرادَ بَغيَهُ
بِالحَسَنَةِ مَعونَةُ مُتَحَرِّزٍ. وَلِمَن أَرادَ كَيدَهُ بِالمَكرِ
بِالحَسَنَةِ مَعونَةُ مُتَحَرِّزٍ. وَلِمَن أَرادَ كَيدَهُ بِالمَكرِ

دُعاؤُهُ فِي الصَّلاةِ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجعَلنا مِمَّن يُؤمِنُ بِهِ وَيُصَدِّقُ بِهِ وَيَشهَدُ لَهُ وَيَشفَعُ لَهُ وَيَسمَعُ قَولَهُ وَيُطيعُ أَمرَهُ وَيَرجُو رِفدَهُ وَيَخشَى عِقابَهُ وَيَأمَنُ بَأسَهُ وَيَعتَصِمُ بِذِمَّتِهِ وَيَستَجيرُ بِجِوارِهِ وَيَطلُبُ إِلَيهِ وَيَفِدُ عَلَيهِ وَيَحظى عِندَهُ وَيَستَنقِذُ بِهِ مِن مَوارِدِ الهَلَكَةِ وَمَهاوِي التَّلَفِ وَيَنجو بِهِ مِن غَمَراتِ الفِتَنِ وَيَستَفتِحُ بِهِ أَبوابَ الجِنانِ وَيَستَكمِلُ بِهِ الكَرامَةَ وَيَستَوجِبُ بِهِ الزُّلفَةَ وَيَستَدرِكُ بِهِ الرَّغائِبَ وَيَستَظهِرُ بِهِ عَلَى الطَّلِبَةِ وَيَستَكفي بِهِ مَؤونَةَ الكِفايَةِ وَيَستَدفِعُ بِهِ مَخوفَ العَواقِبِ وَيَستَصرِفُ بِهِ سُوءَ المَحَلِّ وَيَستَعطِفُ بِهِ الغَنِيَّ وَيَستَنزِلُ بِهِ الزِّيادَةَ وَيَستَدِرُّ بِهِ الكَثيرَ وَيَستَقِلُّ بِهِ العَثيرَ وَيَستَعِزُّ بِهِ مِن ذُلِّ المَعصِيَةِ وَيَستَرشِدُ بِهِ إِلى أَمرِ المَخرَجِ وَيَستَشرِفُ بِهِ عَلَى المَنهَجِ وَيَستَسهِلُ بِهِ الصَّعبَ وَيَستَفرِجُ بِهِ الكَربَ وَيَستَطيلُ بِهِ عَلَى الأَقرانِ وَيَستَظهِرُ بِهِ عَلَى الأَعداءِ وَيَستَهدي بِهِ لِصالِحِ الأَخلاقِ وَيَستَعصِمُ بِهِ مِن سَيِّئِ الأَعراقِ وَيَستَشفي بِهِ مِن أَدواءِ الأَسقامِ وَيَستَكشِفُ بِهِ عَن غَوائِلِ الآثامِ وَيَستَحسِنُ بِهِ طَريقَ الحَقِّ وَيَستَبينُ بِهِ سَبيلَ الرُّشدِ وَيَستَحِثُّ بِهِ عَلَى المَحَجَّةِ وَيَستَدِلُّ بِهِ عَلَى الرَّوِيَّةِ وَيَستَضيءُ بِهِ في حَنادِسِ الغَفلَةِ وَيَستَبصِرُ بِهِ في مَدلَهِمّاتِ الشُّبَهِ وَيَستَدرِكُ بِهِ مَعَ المُدرِكينَ وَيَستَبِقُ بِهِ إِلَى الغايَةِ القُصوى وَيَستَوفي بِهِ الكَرامَةَ العُظمى وَيَستَقِرُّ بِهِ في دارِ المُقامَةِ وَيَستَوطِنُ بِهِ مَبوَّأَ الخُلودِ وَيَستَكمِلُ بِهِ نَعيمَ الأَبَدِ وَيَستَوجِبُ بِهِ رِضوانَكَ وَجَنَّتَكَ وَيَستَعيذُ بِهِ مِن سَخَطِكَ وَنارِكَ يا مُجيبَ دَعوَةِ المُضطَرِّينَ

ولا يجوز الاستنجاء بالعظم والروث والفحم والخرقة البالية والخزف والزجاج والحجر الأملس والطعام وكل ما هو متقوم وكل ما هو محترم وكل ما هو نجس ولا بما هو رطب ولا بما هو مبلول ولا بما هو مؤذ كالحجر المحدد ولا بما هو مؤذ لغيره كالآجر والجص والنورة والقصب والزجاج ولا بما هو مؤذ لغيره كالآجر والجص والنورة والقصب والزجاج ولا بما هو مؤذ لغيره كالآجر والجص والنورة والقصب والزجاج

ولا بما هو مؤذ لغيره كالآجر والجص والنورة والقصب والزجاج ولا بما هو مؤذ لغيره كالآجر والجص والنورة والقصب والزجاج ولا بما هو مؤذ لغيره كالآجر والجص والنورة والقصب والزجاج

ولا بما هو مؤذ لغيره كالآجر والجص والنورة والقصب والزجاج ولا بما هو مؤذ لغيره كالآجر والجص والنورة والقصب والزجاج ولا بما هو مؤذ لغيره كالآجر والجص والنورة والقصب والزجاج

ولا بما هو مؤذ لغيره كالآجر والجص والنورة والقصب والزجاج ولا بما هو مؤذ لغيره كالآجر والجص والنورة والقصب والزجاج ولا بما هو مؤذ لغيره كالآجر والجص والنورة والقصب والزجاج

ولا بما هو مؤذ لغيره كالآجر والجص والنورة والقصب والزجاج ولا بما هو مؤذ لغيره كالآجر والجص والنورة والقصب والزجاج ولا بما هو مؤذ لغيره كالآجر والجص والنورة والقصب والزجاج

ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ચાલ્યો જાય છે ગોપીનો નાથ રે, ગોપીનો નાથ રે,
ગોપીનો નાથ રે, ગોપીનો નાથ રે,
ચાલ્યો જાય છે ગોપીનો નાથ રે, ગોપીનો નાથ રે.

ગોપીનો નાથ રે, ગોપીનો નાથ રે,
ગોપીનો નાથ રે, ગોપીનો નાથ રે,
ચાલ્યો જાય છે ગોપીનો નાથ રે, ગોપીનો નાથ રે.

ચાલ્યો જાય છે ગોપીનો નાથ રે, ગોપીનો નાથ રે,
ગોપીનો નાથ રે, ગોપીનો નાથ રે,
ચાલ્યો જાય છે ગોપીનો નાથ રે, ગોપીનો નાથ રે.

ગોપીનો નાથ રે, ગોપીનો નાથ રે,
ગોપીનો નાથ રે, ગોપીનો નાથ રે,
ચાલ્યો જાય છે ગોપીનો નાથ રે, ગોપીનો નાથ રે.

ચાલ્યો જાય છે ગોપીનો નાથ રે, ગોપીનો નાથ રે,
ગોપીનો નાથ રે, ગોપીનો નાથ રે,
ચાલ્યો જાય છે ગોપીનો નાથ રે, ગોપીનો નાથ રે.

ગોપીનો નાથ રે, ગોપીનો નાથ રે,
ગોપીનો નાથ રે, ગોપીનો નાથ રે,
ચાલ્યો જાય છે ગોપીનો નાથ રે, ગોપીનો નાથ રે.

ચાલ્યો જાય છે ગોપીનો નાથ રે, ગોપીનો નાથ રે,
ગોપીનો નાથ રે, ગોપીનો નાથ રે,
ચાલ્યો જાય છે ગોપીનો નાથ રે, ગોપીનો નાથ રે.

ગોપીનો નાથ રે, ગોપીનો નાથ રે,
ગોપીનો નાથ રે, ગોપીનો નાથ રે,
ચાલ્યો જાય છે ગોપીનો નાથ રે, ગોપીનો નાથ રે.

ચાલ્યો જાય છે ગોપીનો નાથ રે, ગોપીનો નાથ રે,
ગોપીનો નાથ રે, ગોપીનો નાથ રે,
ચાલ્યો જાય છે ગોપીનો નાથ રે, ગોપીનો નાથ રે.

ગોપીનો નાથ રે, ગોપીનો નાથ રે,
ગોપીનો નાથ રે, ગોપીનો નાથ રે,
ચાલ્યો જાય છે ગોપીનો નાથ રે, ગોપીનો નાથ રે.

ચાલ્યો જાય છે ગોપીનો નાથ રે, ગોપીનો નાથ રે,
ગોપીનો નાથ રે, ગોપીનો નાથ રે,
ચાલ્યો જાય છે ગોપીનો નાથ રે, ગોપીનો નાથ રે.

ગોપીનો નાથ રે, ગોપીનો નાથ રે,
ગોપીનો નાથ રે, ગોપીનો નાથ રે,
ચાલ્યો જાય છે ગોપીનો નાથ રે, ગોપીનો નાથ રે.

ચાલ્યો જાય છે ગોપીનો નાથ રે, ગોપીનો નાથ રે,
ગોપીનો નાથ રે, ગોપીનો નાથ રે,
ચાલ્યો જાય છે ગોપીનો નાથ રે, ગોપીનો નાથ રે.

ગોપીનો નાથ રે, ગોપીનો નાથ રે,
ગોપીનો નાથ રે, ગોપીનો નાથ રે,
ચાલ્યો જાય છે ગોપીનો નાથ રે, ગોપીનો નાથ રે.

ચાલ્યો જાય છે ગોપીનો નાથ રે, ગોપીનો નાથ રે,
ગોપીનો નાથ રે, ગોપીનો નાથ રે,
ચાલ્યો જાય છે ગોપીનો નાથ રે, ગોપીનો નાથ રે.

ગોપીનો નાથ રે, ગોપીનો નાથ રે,
ગોપીનો નાથ રે, ગોપીનો નાથ રે,
ચાલ્યો જાય છે ગોપીનો નાથ રે, ગોપીનો નાથ રે.

ਸੁਖਮਨੀ ਸਾਹਿਬ ਟਕਸਾਲ

ਸਲੋਕੁ ॥
ਕਰਣ ਕਰਾਵਣ ਸੋਈ ਸੋਈ ॥ ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਅਵਰ ਨ ਕੋਈ ॥
ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਇਹ ਕਰਣੀ ਕਮਾਇ ॥
ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮ ਨ ਕਥਨੀ ਜਾਇ ॥
ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਤਖਤਿ ਬਹਾਈ ॥
ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਭੀਖ ਮੰਗਾਵੈ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਰੰਕ ਰਾਵੈ ॥
ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਇ ਜਮਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਗਵਾਇ ॥
ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਇਹਾ ਨ ਆਵੈ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਐਸੀ ਮਹਾ ਪਦ ਪਾਵੈ ॥
ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਵੈ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਣ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕੀਰਤਿ ਬੈਠਣ ਪਾਤੀ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਥਾ ਜੀਅ ਮਹਿ ਸੁਖੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਣ ਕੈ ਨਾਹੀ ਦੁਖੁ ॥
ਐਸੀ ਭਗਤਿ ਕਰੈ ਜਨੁ ਕੋਈ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਸਦਾ ਓਹੁ ਹੋਈ ॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਜਨ ਹਮ ਬਲਿ ਜਾਵੈ ॥੧॥

ਸਲੋਕੁ ॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਐਸੀ ਮਹਾ ਪਦ ਪਾਵੈ ॥
ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਵੈ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਣ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕੀਰਤਿ ਬੈਠਣ ਪਾਤੀ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਥਾ ਜੀਅ ਮਹਿ ਸੁਖੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਣ ਕੈ ਨਾਹੀ ਦੁਖੁ ॥
ਐਸੀ ਭਗਤਿ ਕਰੈ ਜਨੁ ਕੋਈ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਸਦਾ ਓਹੁ ਹੋਈ ॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਜਨ ਹਮ ਬਲਿ ਜਾਵੈ ॥੧॥

ਸਲੋਕੁ ॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਐਸੀ ਮਹਾ ਪਦ ਪਾਵੈ ॥
ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਵੈ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਣ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕੀਰਤਿ ਬੈਠਣ ਪਾਤੀ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਥਾ ਜੀਅ ਮਹਿ ਸੁਖੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਣ ਕੈ ਨਾਹੀ ਦੁਖੁ ॥
ਐਸੀ ਭਗਤਿ ਕਰੈ ਜਨੁ ਕੋਈ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਸਦਾ ਓਹੁ ਹੋਈ ॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਜਨ ਹਮ ਬਲਿ ਜਾਵੈ ॥੧॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਭ ਤੇ ਵਡ ਆਕਾਰ ॥
ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਵਡ ਵਡਾ ਪਰਵਾਰ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਸਚੁ ਧਰਮੁ ਤਿਸ ਤੇ ਵਡ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥
ਧਰਮੀ ਕਉ ਧਰਮੁ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕੀ ਘਾਲ ਨ ਵਿਅਰਥ ਜਾਇ ॥
ਸਚੁ ਧਰਮੁ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕਾ ਸਭ ਕਰਤਾਰੁ

وَعبُوم أَدهُنُوا وعُنْهُ هُلمرهُ نُهْعَم أَمحَهسهُا لاخُهُا همزحا

هُلُا أَنُا إِبُا نَههوُا هَزْهزُا

خُنْجبه اِه أَمْتْ نُمبأَحْهْ هُع هَعْـــهُا
ه نُبعْزا حهُنهُـــا حَسلُهُا . ه نُمحَهْهْ
حَحْمُا ه حَامهُطهُا حَبْ هُمقَمْ كُم مَسْلُ .
حَبلُا خُنجُهْ كُه أَحنُا ه كُمْ أَلوُا كُمْ مُحْهُا .
حَلْ لُوْحَه وَسْهُا نُبعَوْ . وحَهْه نُجْبُلا
كُسْهُا . ه بُلوُا مَسْلُ وحُكُم

أُحْبِم اِه هُكُم نُاهْبْ أَهحَهسهُا حَبْ
كُسْلُ لِلأَحُهُا ه نُبهُوْلُ خُنْتُمْ وعَتْلَاحْلُ
وِلُا هُنْهُم هُع أَهحَهسهُا وُعْلُ وُبْ وُبْلُا
هُنْهُم هُالُم حَهْبه هَتْلَاحْلُ . هُنْزا هَهوُا
هَهنْهُا هُنْزاكُم خَتْبا لِهُحْلُ . هَنْهَهْم
كُم حَلْ هُكْهُنْه .

بِحُنْجُو حَمْ حَنْالُا وُبهُنْه لِلأَحُهُا
أَتْهُهُا ه كُتْكُهُا . نُمحَهْبْ أُه مَعْ
سُحَمْحَمْ ه نُبحَنْلُا تُوسْهُلُا هُع هُنْزا . ه حَمْ وُه مْ
نُبحَنْلُا ه نُبأَهْنْ . وُحهُحْبه وِلُا هُنْهُم .
وُاه وُا حَبْنَمْ أُبْهُلُا . سُبهه حَكْ ه نُوسْبْ

ચૂર્ણિ ॥ સ્તુતિ॰ ગુણ॰ કરણ॰ કૃતા॰ કર્મ॰ ક્ષય॰ ઉપશમ॰ ભાવ॰ વિશુદ્ધિ॰ મહા॰ નિર્યાણ॰ અભિજાત॰ જાતિ॰ સ્મર॰ જ્ઞાન॰ દર્શન॰ ચારિત્ર॰ અભિગમ॰ શ્રદ્ધા॰ સર્વ॰ સંગ॰ વિનિવર્તન॰ વિવિક્ત॰ શયનાસન॰ સેવન॰ વિનિવર્તન॰ વિનય॰ ખામણા॰ સુપ્રતિરૂપ॰ સંભોગ॰ પ્રત્યાખ્યાન॰ ભક્ત॰ પરિજ્ઞા॰ સદ્ભાવ॰ પ્રતિલેખના॰ વૈયાવૃત્ય॰ સર્વગુણ॰ સંપૂર્ણતા॰ વીતરાગ॰ ક્ષમા॰ નિર્લોભતા॰ મૃદુતા॰ ઋજુતા॰ ભાવ॰ કરણ॰ સત્ય॰ યોગ॰ મનોગુપ્તિ॰ વચોગુપ્તિ॰ કાયગુપ્તિ॰ મનઃસમાધારણા॰ વચઃસમાધારણા॰ કાયસમાધારણા॰ જ્ઞાન॰ સંપન્ન॰ દર્શન॰ ચારિત્ર॰ શ્રોત્રેન્દ્રિય॰ નિગ્રહ॰ ચક્ષુરિન્દ્રિય॰ ઘ્રાણેન્દ્રિય॰ રસનેન્દ્રિય॰ સ્પર્શનેન્દ્રિય॰ નિગ્રહ॰ ક્રોધ॰ વિજય॰ માન॰ માયા॰ લોભ॰ વિજય॰ પ્રેમ॰ દ્વેષ॰ મિથ્યાદર્શન॰ વિજય॰ શૈલેશી॰ અકર્મતા॰ ગતિ॰ પ્રાપ્તિ॰ ॥ ૭૩ ॥

૭૩ સ્થવિર॰ સંભોગ॰ પ્રત્યાખ્યાન॰ ભક્ત॰ પરિજ્ઞા॰ સદ્ભાવ॰ પ્રતિલેખના॰ વૈયાવૃત્ય॰ સર્વગુણ॰ સંપૂર્ણતા॰ વીતરાગ॰ ક્ષમા॰ નિર્લોભતા॰ મૃદુતા॰ ઋજુતા॰ ભાવ॰ કરણ॰ સત્ય॰ યોગ॰ મનોગુપ્તિ॰ વચોગુપ્તિ॰ કાયગુપ્તિ॰ મનઃસમાધારણા॰ વચઃસમાધારણા॰ કાયસમાધારણા॰ જ્ઞાન॰ સંપન્ન॰ દર્શન॰ ચારિત્ર॰ શ્રોત્રેન્દ્રિય॰ નિગ્રહ॰ ચક્ષુરિન્દ્રિય॰ ઘ્રાણેન્દ્રિય॰ રસનેન્દ્રિય॰ સ્પર્શનેન્દ્રિય॰ નિગ્રહ॰ ક્રોધ॰ વિજય॰ માન॰ માયા॰ લોભ॰ વિજય॰ પ્રેમ॰ દ્વેષ॰ મિથ્યાદર્શન॰ વિજય॰ શૈલેશી॰ અકર્મતા॰ ગતિ॰ પ્રાપ્તિ॰ ॥ ૭૩ ॥

૭૪ સ્થવિર॰ સંભોગ॰ પ્રત્યાખ્યાન॰ ભક્ત॰ પરિજ્ઞા॰ સદ્ભાવ॰ પ્રતિલેખના॰ વૈયાવૃત્ય॰ સર્વગુણ॰ સંપૂર્ણતા॰ વીતરાગ॰ ક્ષમા॰ નિર્લોભતા॰ મૃદુતા॰ ઋજુતા॰ ભાવ॰ કરણ॰ સત્ય॰ યોગ॰ મનોગુપ્તિ॰ વચોગુપ્તિ॰ કાયગુપ્તિ॰ મનઃસમાધારણા॰ વચઃસમાધારણા॰ કાયસમાધારણા॰ જ્ઞાન॰ સંપન્ન॰ દર્શન॰ ચારિત્ર॰ શ્રોત્રેન્દ્રિય॰ નિગ્રહ॰ ચક્ષુરિન્દ્રિય॰ ઘ્રાણેન્દ્રિય॰ રસનેન્દ્રિય॰ સ્પર્શનેન્દ્રિય॰ નિગ્રહ॰ ક્રોધ॰ વિજય॰ માન॰ માયા॰ લોભ॰ વિજય॰ પ્રેમ॰ દ્વેષ॰ મિથ્યાદર્શન॰ વિજય॰ શૈલેશી॰ અકર્મતા॰ ગતિ॰ પ્રાપ્તિ॰ ॥ ૭૪ ॥

૭૫ સ્થવિર॰ સંભોગ॰ પ્રત્યાખ્યાન॰ ભક્ત॰ પરિજ્ઞા॰ સદ્ભાવ॰ પ્રતિલેખના॰ વૈયાવૃત્ય॰ સર્વગુણ॰ સંપૂર્ણતા॰ વીતરાગ॰ ક્ષમા॰ નિર્લોભતા॰ મૃદુતા॰ ઋજુતા॰ ભાવ॰ કરણ॰ સત્ય॰ યોગ॰ મનોગુપ્તિ॰ વચોગુપ્તિ॰ કાયગુપ્તિ॰ મનઃસમાધારણા॰ વચઃસમાધારણા॰ કાયસમાધારણા॰ જ્ઞાન॰ સંપન્ન॰ દર્શન॰ ચારિત્ર॰ શ્રોત્રેન્દ્રિય॰ નિગ્રહ॰ ચક્ષુરિન્દ્રિય॰ ઘ્રાણેન્દ્રિય॰ રસનેન્દ્રિય॰ સ્પર્શનેન્દ્રિય॰ નિગ્રહ॰ ક્રોધ॰ વિજય॰ માન॰ માયા॰ લોભ॰ વિજય॰ પ્રેમ॰ દ્વેષ॰ મિથ્યાદર્શન॰ વિજય॰ શૈલેશી॰ અકર્મતા॰ ગતિ॰ પ્રાપ્તિ॰ ॥ ૭૫ ॥

૭૬ સ્થવિર॰ સંભોગ॰ પ્રત્યાખ્યાન॰ ભક્ત॰ પરિજ્ઞા॰ સદ્ભાવ॰ પ્રતિલેખના॰ વૈયાવૃત્ય॰ સર્વગુણ॰ સંપૂર્ણતા॰ વીતરાગ॰ ક્ષમા॰ નિર્લોભતા॰ મૃદુતા॰ ઋજુતા॰ ભાવ॰ કરણ॰ સત્ય॰ યોગ॰ મનોગુપ્તિ॰ વચોગુપ્તિ॰ કાયગુપ્તિ॰ મનઃસમાધારણા॰ વચઃસમાધારણા॰ કાયસમાધારણા॰ જ્ઞાન॰ સંપન્ન॰ દર્શન॰ ચારિત્ર॰ શ્રોત્રેન્દ્રિય॰ નિગ્રહ॰ ચક્ષુરિન્દ્રિય॰ ઘ્રાણેન્દ્રિય॰ રસનેન્દ્રિય॰ સ્પર્શનેન્દ્રિય॰ નિગ્રહ॰ ક્રોધ॰ વિજય॰ માન॰ માયા॰ લોભ॰ વિજય॰ પ્રેમ॰ દ્વેષ॰ મિથ્યાદર્શન॰ વિજય॰ શૈલેશી॰ અકર્મતા॰ ગતિ॰ પ્રાપ્તિ॰ ॥ ૭૬ ॥

૭૭ સ્થવિર॰ સંભોગ॰ પ્રત્યાખ્યાન॰ ભક્ત॰ પરિજ્ઞા॰ સદ્ભાવ॰ પ્રતિલેખના॰ વૈયાવૃત્ય॰ સર્વગુણ॰ સંપૂર્ણતા॰ વીતરાગ॰ ક્ષમા॰ નિર્લોભતા॰ મૃદુતા॰ ઋજુતા॰ ભાવ॰ કરણ॰ સત્ય॰ યોગ॰ મનોગુપ્તિ॰ વચોગુપ્તિ॰ કાયગુપ્તિ॰ મનઃસમાધારણા॰ વચઃસમાધારણા॰ કાયસમાધારણા॰ જ્ઞાન॰ સંપન્ન॰ દર્શન॰ ચારિત્ર॰ શ્રોત્રેન્દ્રિય॰ નિગ્રહ॰ ચક્ષુરિન્દ્રિય॰ ઘ્રાણેન્દ્રિય॰ રસનેન્દ્રિય॰ સ્પર્શનેન્દ્રિય॰ નિગ્રહ॰ ક્રોધ॰ વિજય॰ માન॰ માયા॰ લોભ॰ વિજય॰ પ્રેમ॰ દ્વેષ॰ મિથ્યાદર્શન॰ વિજય॰ શૈલેશી॰ અકર્મતા॰ ગતિ॰ પ્રાપ્તિ॰ ॥ ૭૭ ॥

૭૮ સ્થવિર॰ સંભોગ॰ પ્રત્યાખ્યાન॰ ભક્ત॰ પરિજ્ઞા॰ સદ્ભાવ॰ પ્રતિલેખના॰ વૈયાવૃત્ય॰ સર્વગુણ॰ સંપૂર્ણતા॰ વીતરાગ॰ ક્ષમા॰ નિર્લોભતા॰ મૃદુતા॰ ઋજુતા॰ ભાવ॰ કરણ॰ સત્ય॰ યોગ॰ મનોગુપ્તિ॰ વચોગુપ્તિ॰ કાયગુપ્તિ॰ મનઃસમાધારણા॰ વચઃસમાધારણા॰ કાયસમાધારણા॰ જ્ઞાન॰ સંપન્ન॰ દર્શન॰ ચારિત્ર॰ શ્રોત્રેન્દ્રિય॰ નિગ્રહ॰ ચક્ષુરિન્દ્રિય॰ ઘ્રાણેન્દ્રિય॰ રસનેન્દ્રિય॰ સ્પર્શનેન્દ્રિય॰ નિગ્રહ॰ ક્રોધ॰ વિજય॰ માન॰ માયા॰ લોભ॰ વિજય॰ પ્રેમ॰ દ્વેષ॰ મિથ્યાદર્શન॰ વિજય॰ શૈલેશી॰ અકર્મતા॰ ગતિ॰ પ્રાપ્તિ॰ ॥ ૭૮ ॥

૭૯ સ્થવિર॰ સંભોગ॰ પ્રત્યાખ્યાન॰ ભક્ત॰ પરિજ્ઞા॰ સદ્ભાવ॰ પ્રતિલેખના॰ વૈયાવૃત્ય॰ સર્વગુણ॰ સંપૂર્ણતા॰ વીતરાગ॰ ક્ષમા॰ નિર્લોભતા॰ મૃદુતા॰ ઋજુતા॰ ભાવ॰ કરણ॰ સત્ય॰ યોગ॰ મનોગુપ્તિ॰ વચોગુપ્તિ॰ કાયગુપ્તિ॰ મનઃસમાધારણા॰ વચઃસમાધારણા॰ કાયસમાધારણા॰ જ્ઞાન॰ સંપન્ન॰ દર્શન॰ ચારિત્ર॰ શ્રોત્રેન્દ્રિય॰ નિગ્રહ॰ ચક્ષુરિન્દ્રિય॰ ઘ્રાણેન્દ્રિય॰ રસનેન્દ્રિય॰ સ્પર્શનેન્દ્રિય॰ નિગ્રહ॰ ક્રોધ॰ વિજય॰ માન॰ માયા॰ લોભ॰ વિજય॰ પ્રેમ॰ દ્વેષ॰ મિથ્યાદર્શન॰ વિજય॰ શૈલેશી॰ અકર્મતા॰ ગતિ॰ પ્રાપ્તિ॰ ॥ ૭૯ ॥

૮૦ સ્થવિર॰ સંભોગ॰ પ્રત્યાખ્યાન॰ ભક્ત॰ પરિજ્ઞા॰ સદ્ભાવ॰ પ્રતિલેખના॰ વૈયાવૃત્ય॰ સર્વગુણ॰ સંપૂર્ણતા॰ વીતરાગ॰ ક્ષમા॰ નિર્લોભતા॰ મૃદુતા॰ ઋજુતા॰ ભાવ॰ કરણ॰ સત્ય॰ યોગ॰ મનોગુપ્તિ॰ વચોગુપ્તિ॰ કાયગુપ્તિ॰ મનઃસમાધારણા॰ વચઃસમાધારણા॰ કાયસમાધારણા॰ જ્ઞાન॰ સંપન્ન॰ દર્શન॰ ચારિત્ર॰ શ્રોત્રેન્દ્રિય॰ નિગ્રહ॰ ચક્ષુરિન્દ્રિય॰ ઘ્રાણેન્દ્રિય॰ રસનેન્દ્રિય॰ સ્પર્શનેન્દ્રિય॰ નિગ્રહ॰ ક્રોધ॰ વિજય॰ માન॰ માયા॰ લોભ॰ વિજય॰ પ્રેમ॰ દ્વેષ॰ મિથ્યાદર્શન॰ વિજય॰ શૈલેશી॰ અકર્મતા॰ ગતિ॰ પ્રાપ્તિ॰ ॥ ૮૦ ॥

૮૧ સ્થવિર॰ સંભોગ॰ પ્રત્યાખ્યાન॰ ભક્ત॰ પરિજ્ઞા॰ સદ્ભાવ॰ પ્રતિલેખના॰ વૈયાવૃત્ય॰ સર્વગુણ॰ સંપૂર્ણતા॰ વીતરાગ॰ ક્ષમા॰ નિર્લોભતા॰ મૃદુતા॰ ઋજુતા॰ ભાવ॰ કરણ॰ સત્ય॰ યોગ॰ મનોગુપ્તિ॰ વચોગુપ્તિ॰ કાયગુપ્તિ॰ મનઃસમાધારણા॰ વચઃસમાધારણા॰ કાયસમાધારણા॰ જ્ઞાન॰ સંપન્ન॰ દર્શન॰ ચારિત્ર॰ શ્રોત્રેન્દ્રિય॰ નિગ્રહ॰ ચક્ષુરિન્દ્રિય॰ ઘ્રાણેન્દ્રિય॰ રસનેન્દ્રિય॰ સ્પર્શનેન્દ્રિય॰ નિગ્રહ॰ ક્રોધ॰ વિજય॰ માન॰ માયા॰ લોભ॰ વિજય॰ પ્રેમ॰ દ્વેષ॰ મિથ્યાદર્શન॰ વિજય॰ શૈલેશી॰ અકર્મતા॰ ગતિ॰ પ્રાપ્તિ॰ ॥ ૮૧ ॥

૮૨ સ્થવિર॰ સંભોગ॰ પ્રત્યાખ્યાન॰ ભક્ત॰ પરિજ્ઞા॰ સદ્ભાવ॰ પ્રતિલેખના॰ વૈયાવૃત્ય॰ સર્વગુણ॰ સંપૂર્ણતા॰ વીતરાગ॰ ક્ષમા॰ નિર્લોભતા॰ મૃદુતા॰ ઋજુતા॰ ભાવ॰ કરણ॰ સત્ય॰ યોગ॰ મનોગુપ્તિ॰ વચોગુપ્તિ॰ કાયગુપ્તિ॰ મનઃસમાધારણા॰ વચઃસમાધારણા॰ કાયસમાધારણા॰ જ્ઞાન॰ સંપન્ન॰ દર્શન॰ ચારિત્ર॰ શ્રોત્રેન્દ્રિય॰ નિગ્રહ॰ ચક્ષુરિન્દ્રિય॰ ઘ્રાણેન્દ્રિય॰ રસનેન્દ્રિય॰ સ્પર્શનેન્દ્રિય॰ નિગ્રહ॰ ક્રોધ॰ વિજય॰ માન॰ માયા॰ લોભ॰ વિજય॰ પ્રેમ॰ દ્વેષ॰ મિથ્યાદર્શન॰ વિજય॰ શૈલેશી॰ અકર્મતા॰ ગતિ॰ પ્રાપ્તિ॰ ॥ ૮૨ ॥

૮૩ સ્થવિર॰ સંભોગ॰ પ્રત્યાખ્યાન॰ ભક્ત॰ પરિજ્ઞા॰ સદ્ભાવ॰ પ્રતિલેખના॰ વૈયાવૃત્ય॰ સર્વગુણ॰ સંપૂર્ણતા॰ વીતરાગ॰ ક્ષમા॰ નિર્લોભતા॰ મૃદુતા॰ ઋજુતા॰ ભાવ॰ કરણ॰ સત્ય॰ યોગ॰ મનોગુપ્તિ॰ વચોગુપ્તિ॰ કાયગુપ્તિ॰ મનઃસમાધારણા॰ વચઃસમાધારણા॰ કાયસમાધારણા॰ જ્ઞાન॰ સંપન્ન॰ દર્શન॰ ચારિત્ર॰ શ્રોત્રેન્દ્રિય॰ નિગ્રહ॰ ચક્ષુરિન્દ્રિય॰ ઘ્રાણેન્દ્રિય॰ રસનેન્દ્રિય॰ સ્પર્શનેન્દ્રિય॰ નિગ્રહ॰ ક્રોધ॰ વિજય॰ માન॰ માયા॰ લોભ॰ વિજય॰ પ્રેમ॰ દ્વેષ॰ મિથ્યાદર્શન॰ વિજય॰ શૈલેશી॰ અકર્મતા॰ ગતિ॰ પ્રાપ્તિ॰ ॥ ૮૩ ॥

૮૪ સ્થવિર॰ સંભોગ॰ પ્રત્યાખ્યાન॰ ભક્ત॰ પરિજ્ઞા॰ સદ્ભાવ॰ પ્રતિલેખના॰ વૈયાવૃત્ય॰ સર્વગુણ॰ સંપૂર્ણતા॰ વીતરાગ॰ ક્ષમા॰ નિર્લોભતા॰ મૃદુતા॰ ઋજુતા॰ ભાવ॰ કરણ॰ સત્ય॰ યોગ॰ મનોગુપ્તિ॰ વચોગુપ્તિ॰ કાયગુપ્તિ॰ મનઃસમાધારણા॰ વચઃસમાધારણા॰ કાયસમાધારણા॰ જ્ઞાન॰ સંપન્ન॰ દર્શન॰ ચારિત્ર॰ શ્રોત્રેન્દ્રિય॰ નિગ્રહ॰ ચક્ષુરિન્દ્રિય॰ ઘ્રાણેન્દ્રિય॰ રસનેન્દ્રિય॰ સ્પર્શનેન્દ્રિય॰ નિગ્રહ॰ ક્રોધ॰ વિજય॰ માન॰ માયા॰ લોભ॰ વિજય॰ પ્રેમ॰ દ્વેષ॰ મિથ્યાદર્શન॰ વિજય॰ શૈલેશી॰ અકર્મતા॰ ગતિ॰ પ્રાપ્તિ॰ ॥ ૮૪ ॥

૮૫ સ્થવિર॰ સંભોગ॰ પ્રત્યાખ્યાન॰ ભક્ત॰ પરિજ્ઞા॰ સદ્ભાવ॰ પ્રતિલેખના॰ વૈયાવૃત્ય॰ સર્વગુણ॰ સંપૂર્ણતા॰ વીતરાગ॰ ક્ષમા॰ નિર્લોભતા॰ મૃદુતા॰ ઋજુતા॰ ભાવ॰ કરણ॰ સત્ય॰ યોગ॰ મનોગુપ્તિ॰ વચોગુપ્તિ॰ કાયગુપ્તિ॰ મનઃસમાધારણા॰ વચઃસમાધારણા॰ કાયસમાધારણા॰ જ્ઞાન॰ સંપન્ન॰ દર્શન॰ ચારિત્ર॰ શ્રોત્રેન્દ્રિય॰ નિગ્રહ॰ ચક્ષુરિન્દ્રિય॰ ઘ્રાણેન્દ્રિય॰ રસનેન્દ્રિય॰ સ્પર્શનેન્દ્રિય॰ નિગ્રહ॰ ક્રોધ॰ વિજય॰ માન॰ માયા॰ લોભ॰ વિજય॰ પ્રેમ॰ દ્વેષ॰ મિથ્યાદર્શન॰ વિજય॰ શૈલેશી॰ અકર્મતા॰ ગતિ॰ પ્રાપ્તિ॰ ॥ ૮૫ ॥

૮૬ સ્થવિર॰ સંભોગ॰ પ્રત્યાખ્યાન॰ ભક્ત॰ પરિજ્ઞા॰ સદ્ભાવ॰ પ્રતિલેખના॰ વૈયાવૃત્ય॰ સર્વગુણ॰ સંપૂર્ણતા॰ વીતરાગ॰ ક્ષમા॰ નિર્લોભતા॰ મૃદુતા॰ ઋજુતા॰ ભાવ॰ કરણ॰ સત્ય॰ યોગ॰ મનોગુપ્તિ॰ વચોગુપ્તિ॰ કાયગુપ્તિ॰ મનઃસમાધારણા॰ વચઃસમાધારણા॰ કાયસમાધારણા॰ જ્ઞાન॰ સંપન્ન॰ દર્શન॰ ચારિત્ર॰ શ્રોત્રેન્દ્રિય॰ નિગ્રહ॰ ચક્ષુરિન્દ્રિય॰ ઘ્રાણેન્દ્રિય॰ રસનેન્દ્રિય॰ સ્પર્શનેન્દ્રિય॰ નિગ્રહ॰ ક્રોધ॰ વિજય॰ માન॰ માયા॰ લોભ॰ વિજય॰ પ્રેમ॰ દ્વેષ॰ મિથ્યાદર્શન॰ વિજય॰ શૈલેશી॰ અકર્મતા॰ ગતિ॰ પ્રાપ્તિ॰ ॥ ૮૬ ॥

૮૭ સ્થવિર॰ સંભોગ॰ પ્રત્યાખ્યાન॰ ભક્ત॰ પરિજ્ઞા॰ સદ્ભાવ॰ પ્રતિલેખના॰ વૈયાવૃત્ય॰ સર્વગુણ॰ સંપૂર્ણતા॰ વીતરાગ॰ ક્ષમા॰ નિર્લોભતા॰ મૃદુતા॰ ઋજુતા॰ ભાવ॰ કરણ॰ સત્ય॰ યોગ॰ મનોગુપ્તિ॰ વચોગુપ્તિ॰ કાયગુપ્તિ॰ મનઃસમાધારણા॰ વચઃસમાધારણા॰ કાયસમાધારણા॰ જ્ઞાન॰ સંપન્ન॰ દર્શન॰ ચારિત્ર॰ શ્રોત્રેન્દ્રિય॰ નિગ્રહ॰ ચક્ષુરિન્દ્રિય॰ ઘ્રાણેન્દ્રિય॰ રસનેન્દ્રિય॰ સ્પર્શનેન્દ્રિય॰ નિગ્રહ॰ ક્રોધ॰ વિજય॰ માન॰ માયા॰ લોભ॰ વિજય॰ પ્રેમ॰ દ્વેષ॰ મિથ્યાદર્શન॰ વિજય॰ શૈલેશી॰ અકર્મતા॰ ગતિ॰ પ્રાપ્તિ॰ ॥ ૮૭ ॥

૮૮ સ્થવિર॰ સંભોગ॰ પ્રત્યાખ્યાન॰ ભક્ત॰ પરિજ્ઞા॰ સદ્ભાવ॰ પ્રતિલેખના॰ વૈયાવૃત્ય॰ સર્વગુણ॰ સંપૂર્ણતા॰ વીતરાગ॰ ક્ષમા॰ નિર્લોભતા॰ મૃદુતા॰ ઋજુતા॰ ભાવ॰ કરણ॰ સત્ય॰ યોગ॰ મનોગુપ્તિ॰ વચોગુપ્તિ॰ કાયગુપ્તિ॰ મનઃસમાધારણા॰ વચઃસમાધારણા॰ કાયસમાધારણા॰ જ્ઞાન॰ સંપન્ન॰ દર્શન॰ ચારિત્ર॰ શ્રોત્રેન્દ્રિય॰ નિગ્રહ॰ ચક્ષુરિન્દ્રિય॰ ઘ્રાણેન્દ્રિય॰ રસનેન્દ્રિય॰ સ્પર્શનેન્દ્રિય॰ નિગ્રહ॰ ક્રોધ॰ વિજય॰ માન॰ માયા॰ લોભ॰ વિજય॰ પ્રેમ॰ દ્વેષ॰ મિથ્યાદર્શન॰ વિજય॰ શૈલેશી॰ અકર્મતા॰ ગતિ॰ પ્રાપ્તિ॰ ॥ ૮૮ ॥

૮૯ સ્થવિર॰ સંભોગ॰ પ્રત્યાખ્યાન॰ ભક્ત॰ પરિજ્ઞા॰ સદ્ભાવ॰ પ્રતિલેખના॰ વૈયાવૃત્ય॰ સર્વગુણ॰ સંપૂર્ણતા॰ વીતરાગ॰ ક્ષમા॰ નિર્લોભતા॰ મૃદુતા॰ ઋજુતા॰ ભાવ॰ કરણ॰ સત્ય॰ યોગ॰ મનોગુપ્તિ॰ વચોગુપ્તિ॰ કાયગુપ્તિ॰ મનઃસમાધારણા॰ વચઃસમાધારણા॰ કાયસમાધારણા॰ જ્ઞાન॰ સંપન્ન॰ દર્શન॰ ચારિત્ર॰ શ્રોત્રેન્દ્રિય॰ નિગ્રહ॰ ચક્ષુરિન્દ્રિય॰ ઘ્રાણેન્દ્રિય॰ રસનેન્દ્રિય॰ સ્પર્શનેન્દ્રિય॰ નિગ્રહ॰ ક્રોધ॰ વિજય॰ માન॰ માયા॰ લોભ॰ વિજય॰ પ્રેમ॰ દ્વેષ॰ મિથ્યાદર્શન॰ વિજય॰ શૈલેશી॰ અકર્મતા॰ ગતિ॰ પ્રાપ્તિ॰ ॥ ૮૯ ॥

૯૦ સ્થવિર॰ સંભોગ॰ પ્રત્યાખ્યાન॰ ભક્ત॰ પરિજ્ઞા॰ સદ્ભાવ॰ પ્રતિલેખના॰ વૈયાવૃત્ય॰ સર્વગુણ॰ સંપૂર્ણતા॰ વીતરાગ॰ ક્ષમા॰ નિર્લોભતા॰ મૃદુતા॰ ઋજુતા॰ ભાવ॰ કરણ॰ સત્ય॰ યોગ॰ મનોગુપ્તિ॰ વચોગુપ્તિ॰ કાયગુપ્તિ॰ મનઃસમાધારણા॰ વચઃસમાધારણા॰ કાયસમાધારણા॰ જ્ઞાન॰ સંપન્ન॰ દર્શન॰ ચારિત્ર॰ શ્રોત્રેન્દ્રિય॰ નિગ્રહ॰ ચક્ષુરિન્દ્રિય॰ ઘ્રાણેન્દ્રિય॰ રસનેન્દ્રિય॰ સ્પર્શનેન્દ્રિય॰ નિગ્રહ॰ ક્રોધ॰ વિજય॰ માન॰ માયા॰ લોભ॰ વિજય॰ પ્રેમ॰ દ્વેષ॰ મિથ્યાદર્શન॰ વિજય॰ શૈલેશી॰ અકર્મતા॰ ગતિ॰ પ્રાપ્તિ॰ ॥ ૯૦ ॥

૯૧ સ્થવિર॰ સંભોગ॰ પ્રત્યાખ્યાન॰ ભક્ત॰ પરિજ્ઞા॰ સદ્ભાવ॰ પ્રતિલેખના॰ વૈયાવૃત્ય॰ સર્વગુણ॰ સંપૂર્ણતા॰ વીતરાગ॰ ક્ષમા॰ નિર્લોભતા॰ મૃદુતા॰ ઋજુતા॰ ભાવ॰ કરણ॰ સત્ય॰ યોગ॰ મનોગુપ્તિ॰ વચોગુપ્તિ॰ કાયગુપ્તિ॰ મનઃસમાધારણા॰ વચઃસમાધારણા॰ કાયસમાધારણા॰ જ્ઞાન॰ સંપન્ન॰ દર્શન॰ ચારિત્ર॰ શ્રોત્રેન્દ્રિય॰ નિગ્રહ॰ ચક્ષુરિન્દ્રિય॰ ઘ્રાણેન્દ્રિય॰ રસનેન્દ્રિય॰ સ્પર્શનેન્દ્રિય॰ નિગ્રહ॰ ક્રોધ॰ વિજય॰ માન॰ માયા॰ લોભ॰ વિજય॰ પ્રેમ॰ દ્વેષ॰ મિથ્યાદર્શન॰ વિજય॰ શૈલેશી॰ અકર્મતા॰ ગતિ॰ પ્રાપ્તિ॰ ॥ ૯૧ ॥

૯૨ સ્થવિર॰ સંભોગ॰ પ્રત્યાખ્યાન॰ ભક્ત॰ પરિજ્ઞા॰ સદ્ભાવ॰ પ્રતિલેખના॰ વૈયાવૃત્ય॰ સર્વગુણ॰ સંપૂર્ણતા॰ વીતરાગ॰ ક્ષમા॰ નિર્લોભતા॰ મૃદુતા॰ ઋજુતા॰ ભાવ॰ કરણ॰ સત્ય॰ યોગ॰ મનોગુપ્તિ॰ વચોગુપ્તિ॰ કાયગુપ્તિ॰ મનઃસમાધારણા॰ વચઃસમાધારણા॰ કાયસમાધારણા॰ જ્ઞાન॰ સંપન્ન॰ દર્શન॰ ચારિત્ર॰ શ્રોત્રેન્દ્રિય॰ નિગ્રહ॰ ચક્ષુરિન્દ્રિય॰ ઘ્રાણેન્દ્રિય॰ રસનેન્દ્રિય॰ સ્પર્શનેન્દ્રિય॰ નિગ્રહ॰ ક્રોધ॰ વિજય॰ માન॰ માયા॰ લોભ॰ વિજય॰ પ્રેમ॰ દ્વેષ॰ મિથ્યાદર્શન॰ વિજય॰ શૈલેશી॰ અકર્મતા॰ ગતિ॰ પ્રાપ્તિ॰ ॥ ૯૨ ॥

૯૩ સ્થવિર॰ સંભોગ॰ પ્રત્યાખ્યાન॰ ભક્ત॰ પરિજ્ઞા॰ સદ્ભાવ॰ પ્રતિલેખના॰ વૈયાવૃત્ય॰ સર્વગુણ॰ સંપૂર્ણતા॰ વીતરાગ॰ ક્ષમા॰ નિર્લોભતા॰ મૃદુતા॰ ઋજુતા॰ ભાવ॰ કરણ॰ સત્ય॰ યોગ॰ મનોગુપ્તિ॰ વચોગુપ્તિ॰ કાયગુપ્તિ॰ મનઃસમાધારણા॰ વચઃસમાધારણા॰ કાયસમાધારણા॰ જ્ઞાન॰ સંપન્ન॰ દર્શન॰ ચારિત્ર॰ શ્રોત્રેન્દ્રિય॰ નિગ્રહ॰ ચક્ષુરિન્દ્રિય॰ ઘ્રાણેન્દ્રિય॰ રસનેન્દ્રિય॰ સ્પર્શનેન્દ્રિય॰ નિગ્રહ॰ ક્રોધ॰ વિજય॰ માન॰ માયા॰ લોભ॰ વિજય॰ પ્રેમ॰ દ્વેષ॰ મિથ્યાદર્શન॰ વિજય॰ શૈલેશી॰ અકર્મતા॰ ગતિ॰ પ્રાપ્તિ॰ ॥ ૯૩ ॥

૯૪ સ્થવિર॰ સંભોગ॰ પ્રત્યાખ્યાન॰ ભક્ત॰ પરિજ્ઞા॰ સદ્ભાવ॰ પ્રતિલેખના॰ વૈયાવૃત્ય॰ સર્વગુણ॰ સંપૂર્ણતા॰ વીતરાગ॰ ક્ષમા॰ નિર્લોભતા॰ મૃદુતા॰ ઋજુતા॰ ભાવ॰ કરણ॰ સત્ય॰ યોગ॰ મનોગુપ્તિ॰ વચોગુપ્તિ॰ કાયગુપ્તિ॰ મનઃસમાધારણા॰ વચઃસમાધારણા॰ કાયસમાધારણા॰ જ્ઞાન॰ સંપન્ન॰ દર્શન॰ ચારિત્ર॰ શ્રોત્રેન્દ્રિય॰ નિગ્રહ॰ ચક્ષુરિન્દ્રિય॰ ઘ્રાણેન્દ્રિય॰ રસનેન્દ્રિય॰ સ્પર્શનેન્દ્રિય॰ નિગ્રહ॰ ક્રોધ॰ વિજય॰ માન॰ માયા॰ લોભ॰ વિજય॰ પ્રેમ॰ દ્વેષ॰ મિથ્યાદર્શન॰ વિજય॰ શૈલેશી॰ અકર્મતા॰ ગતિ॰ પ્રાપ્તિ॰ ॥ ૯૪ ॥

૯૫ સ્થવિર॰ સંભોગ॰ પ્રત્યાખ્યાન॰ ભક્ત॰ પરિજ્ઞા॰ સદ્ભાવ॰ પ્રતિલેખના॰ વૈયાવૃત્ય॰ સર્વગુણ॰ સંપૂર્ણતા॰ વીતરાગ॰ ક્ષમા॰ નિર્લોભતા॰ મૃદુતા॰ ઋજુતા॰ ભાવ॰ કરણ॰ સત્ય॰ યોગ॰ મનોગુપ્તિ॰ વચોગુપ્તિ॰ કાયગુપ્તિ॰ મનઃસમાધારણા॰ વચઃસમાધારણા॰ કાયસમાધારણા॰ જ્ઞાન॰ સંપન્ન॰ દર્શન॰ ચારિત્ર॰ શ્રોત્રેન્દ્રિય॰ નિગ્રહ॰ ચક્ષુરિન્દ્રિય॰ ઘ્રાણેન્દ્રિય॰ રસનેન્દ્રિય॰ સ્પર્શનેન્દ્રિય॰ નિગ્રહ॰ ક્રોધ॰ વિજય॰ માન॰ માયા॰ લોભ॰ વિજય॰ પ્રેમ॰ દ્વેષ॰ મિથ્યાદર્શન॰ વિજય॰ શૈલેશી॰ અકર્મતા॰ ગતિ॰ પ્રાપ્તિ॰ ॥ ૯૫ ॥

૯૬ સ્થવિર॰ સંભોગ॰ પ્રત્યાખ્યાન॰ ભક્ત॰ પરિજ્ઞા॰ સદ્ભાવ॰ પ્રતિલેખના॰ વૈયાવૃત્ય॰ સર્વગુણ॰ સંપૂર્ણતા॰ વીતરાગ॰ ક્ષમા॰ નિર્લોભતા॰ મૃદુતા॰ ઋજુતા॰ ભાવ॰ કરણ॰ સત્ય॰ યોગ॰ મનોગુપ્તિ॰ વચોગુપ્તિ॰ કાયગુપ્તિ॰ મનઃસમાધારણા॰ વચઃસમાધારણા॰ કાયસમાધારણા॰ જ્ઞાન॰ સંપન્ન॰ દર્શન॰ ચારિત્ર॰ શ્રોત્રેન્દ્રિય॰ નિગ્રહ॰ ચક્ષુરિન્દ્રિય॰ ઘ્રાણેન્દ્રિય॰ રસનેન્દ્રિય॰ સ્પર્શનેન્દ્રિય॰ નિગ્રહ॰ ક્રોધ॰ વિજય॰ માન॰ માયા॰ લોભ॰ વિજય॰ પ્રેમ॰ દ્વેષ॰ મિથ્યાદર્શન॰ વિજય॰ શૈલેશી॰ અકર્મતા॰ ગતિ॰ પ્રાપ્તિ॰ ॥ ૯૬ ॥

૯૭ સ્થવિર॰ સંભોગ॰ પ્રત્યાખ્યાન॰ ભક્ત॰ પરિજ્ઞા॰ સદ્ભાવ॰ પ્રતિલેખના॰ વૈયાવૃત્ય॰ સર્વગુણ॰ સંપૂર્ણતા॰ વીતરાગ॰ ક્ષમા॰ નિર્લોભતા॰ મૃદુતા॰ ઋજુતા॰ ભાવ॰ કરણ॰ સત્ય॰ યોગ॰ મનોગુપ્તિ॰ વચોગુપ્તિ॰ કાયગુપ્તિ॰ મનઃસમાધારણા॰ વચઃસમાધારણા॰ કાયસમાધારણા॰ જ્ઞાન॰ સંપન્ન॰ દર્શન॰ ચારિત્ર॰ શ્રોત્રેન્દ્રિય॰ નિગ્રહ॰ ચક્ષુરિન્દ્રિય॰ ઘ્રાણેન્દ્રિય॰ રસનેન્દ્રિય॰ સ્પર્શનેન્દ્રિય॰ નિગ્રહ॰ ક્રોધ॰ વિજય॰ માન॰ માયા॰ લોભ॰ વિજય॰ પ્રેમ॰ દ્વેષ॰ મિથ્યાદર્શન॰ વિજય॰ શૈલેશી॰ અકર્મતા॰ ગતિ॰ પ્રાપ્તિ॰ ॥ ૯૭ ॥

૯૮ સ્થવિર॰ સંભોગ॰ પ્રત્યાખ્યાન॰ ભક્ત॰ પરિજ્ઞા॰ સદ્ભાવ॰ પ્રતિલેખના॰ વૈયાવૃત્ય॰ સર્વગુણ॰ સંપૂર્ણતા॰ વીતરાગ॰ ક્ષમા॰ નિર્લોભતા॰ મૃદુતા॰ ઋજુતા॰ ભાવ॰ કરણ॰ સત્ય॰ યોગ॰ મનોગુપ્તિ॰ વચોગુપ્તિ॰ કાયગુપ્તિ॰ મનઃસમાધારણા॰ વચઃસમાધારણા॰ કાયસમાધારણા॰ જ્ઞાન॰ સંપન્ન॰ દર્શન॰ ચારિત્ર॰ શ્રોત્રે

ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਆਕਾਰ ਹੁਕਮੁ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਇ ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਜੀਅ ਹੁਕਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਹੁਕਮਿ ਉਪਾਇ ਦਿਸੈ ਬਹੁ ਰੰਗ ॥ ਕਰਣਾ ਜਿਨਸੀ ਨਾਵ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਹੋਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਸਿਫਤਿ ਸਾਲਾਹ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀ ਹੋਰੁ ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਬਿਨਠਾ ਰੋਇ ॥ ਹੁਕਮੀ ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ ਹੁਕਮਿ ਲਿਖਿ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਕਪੜ ਭੋਗ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਜੋ ਬੁਝੈ ਤ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥

ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਆਕਾਰ ਹੁਕਮੁ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਇ ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਜੀਅ ਹੁਕਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਹੁਕਮਿ ਉਪਾਇ ਦਿਸੈ ਬਹੁ ਰੰਗ ॥ ਕਰਣਾ ਜਿਨਸੀ ਨਾਵ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਹੋਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਸਿਫਤਿ ਸਾਲਾਹ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀ ਹੋਰੁ ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਬਿਨਠਾ ਰੋਇ ॥ ਹੁਕਮੀ ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ ਹੁਕਮਿ ਲਿਖਿ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਕਪੜ ਭੋਗ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਜੋ ਬੁਝੈ ਤ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥

ਸੁਣਿਐ ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਾਤਾਲਾ ॥ ਸੁਣਿਐ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕਾਲਾ ॥ ਸੁਣਿਐ ਈਸਰ ਬਰਮਾ ਇੰਦ ॥ ਸੁਣਿਐ ਪੜੀਐ ਸਹਜ ਗੋਵਿੰਦ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸਰਾ ਗਰਾ ਪੀਰਾ ॥ ਸੁਣਿਐ ਨਾਲਿ ਸੁਰਾ ਤੈ ਵੀਰਾ ॥ ਸੁਣਿਐ ਧਰਤਿ ਧਵਲ ਆਕਾਸ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦਿਸਟਿ ਸਬਦ ਪਰਗਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸਦਾ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥ ਸੁਣਿਐ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥੩॥

ਸੁਣਿਐ ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਾਤਾਲਾ ॥ ਸੁਣਿਐ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕਾਲਾ ॥ ਸੁਣਿਐ ਈਸਰ ਬਰਮਾ ਇੰਦ ॥ ਸੁਣਿਐ ਪੜੀਐ ਸਹਜ ਗੋਵਿੰਦ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸਰਾ ਗਰਾ ਪੀਰਾ ॥ ਸੁਣਿਐ ਨਾਲਿ ਸੁਰਾ ਤੈ ਵੀਰਾ ॥ ਸੁਣਿਐ ਧਰਤਿ ਧਵਲ ਆਕਾਸ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦਿਸਟਿ ਸਬਦ ਪਰਗਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸਦਾ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥ ਸੁਣਿਐ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥੩॥

ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਨਾ ਖਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨੇ ਵਿਸਵਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਤੇਈ ਪਰਗਾਸ ॥ ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥ ਮੰਨੈ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰ ॥ ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ॥ ਮੰਨੈ ਨਾਨਕ ਭੀਖ ਨ ਮਾਗ ॥੪॥

ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਨਾ ਖਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨੇ ਵਿਸਵਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਤੇਈ ਪਰਗਾਸ ॥ ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥ ਮੰਨੈ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰ ॥ ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ॥ ਮੰਨੈ ਨਾਨਕ ਭੀਖ ਨ ਮਾਗ ॥੪॥

ਮੰਨੈ ਮਾਰਗਿ ਠਾਕ ਨ ਪਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਰਗਟੁ ਜਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਮਗੁ ਨ ਚਲੈ ਪੰਥੁ ॥ ਮੰਨੈ ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਸਨਬੰਧੁ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨੇ ਵਿਸਵਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਤੇਈ ਪਰਗਾਸ ॥ ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥ ਮੰਨੈ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰ ॥ ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ॥ ਮੰਨੈ ਨਾਨਕ ਭੀਖ ਨ ਮਾਗ ॥੫॥

ਮੰਨੈ ਮਾਰਗਿ ਠਾਕ ਨ ਪਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਰਗਟੁ ਜਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਮਗੁ ਨ ਚਲੈ ਪੰਥੁ ॥ ਮੰਨੈ ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਸਨਬੰਧੁ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨੇ ਵਿਸਵਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਤੇਈ ਪਰਗਾਸ ॥ ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥ ਮੰਨੈ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰ ॥ ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ॥ ਮੰਨੈ ਨਾਨਕ ਭੀਖ ਨ ਮਾਗ ॥੫॥

ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ॥ ਮੰਨੈ ਉਤਰਸਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਮੰਨੈ ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਮੰਨੈ ਨਰਕਿ ਨ ਸੁਰਗਿ ਜਾਇ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨੇ ਵਿਸਵਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਤੇਈ ਪਰਗਾਸ ॥ ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥ ਮੰਨੈ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰ ॥ ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ॥ ਮੰਨੈ ਨਾਨਕ ਭੀਖ ਨ ਮਾਗ ॥੬॥

ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ॥ ਮੰਨੈ ਉਤਰਸਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਮੰਨੈ ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਮੰਨੈ ਨਰਕਿ ਨ ਸੁਰਗਿ ਜਾਇ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨੇ ਵਿਸਵਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਤੇਈ ਪਰਗਾਸ ॥ ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥ ਮੰਨੈ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰ ॥ ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ॥ ਮੰਨੈ ਨਾਨਕ ਭੀਖ ਨ ਮਾਗ ॥੬॥

ਮੰਨੈ ਸੁਰਗ ਮਛ ਪਇਆਲ ॥ ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕਾ ਭਾਲ ॥ ਮੰਨੈ ਸੁਣਿਐ ਸਭ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਮੰਨੈ ਕਰਣੀ ਕਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨੇ ਵਿਸਵਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਤੇਈ ਪਰਗਾਸ ॥ ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥ ਮੰਨੈ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰ ॥ ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ॥ ਮੰਨੈ ਨਾਨਕ ਭੀਖ ਨ ਮਾਗ ॥੭॥

ਮੰਨੈ ਸੁਰਗ ਮਛ ਪਇਆਲ ॥ ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕਾ ਭਾਲ ॥ ਮੰਨੈ ਸੁਣਿਐ ਸਭ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਮੰਨੈ ਕਰਣੀ ਕਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨੇ ਵਿਸਵਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਤੇਈ ਪਰਗਾਸ ॥ ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥ ਮੰਨੈ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰ ॥ ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ॥ ਮੰਨੈ ਨਾਨਕ ਭੀਖ ਨ ਮਾਗ ॥੭॥

ਏਹੁ ਮਨੁ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਵੀਚਾਰ ॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਪੰਚ ਪ੍ਰਧਾਨ ਕਰਣੈ ਜੋਗ ਵੀਚਾਰ ॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਕਾਲ ਕਟਾਰੀ ਮਾਰੈ ਜਮ ਕਾ ਤ੍ਰਾਸ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਤ ਸਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਕਾ ਮਨੁ ਵਸਿ ਤਿਸ ਕੇ ਦੂਖ ਭਰਮ ਭਉ ਜਾਇ ॥ ਆਪ ਤਰੈ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਰੈ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਫਲ ਪਾਇ ॥੮॥

ਏਹੁ ਮਨੁ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਵੀਚਾਰ ॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਪੰਚ ਪ੍ਰਧਾਨ ਕਰਣੈ ਜੋਗ ਵੀਚਾਰ ॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਕਾਲ ਕਟਾਰੀ ਮਾਰੈ ਜਮ ਕਾ ਤ੍ਰਾਸ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਤ ਸਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਕਾ ਮਨੁ ਵਸਿ ਤਿਸ ਕੇ ਦੂਖ ਭਰਮ ਭਉ ਜਾਇ ॥ ਆਪ ਤਰੈ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਰੈ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਫਲ ਪਾਇ ॥੮॥

ਸੁਣਿਐ ਸਤ ਸੰਤੋਖ ਗਿਆਨ ॥ ਸੁਣਿਐ ਅਠਸਠਿ ਕਾ ਇਸਨਾਨ ॥ ਸੁਣਿਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਤੀਰਥ ਮਜਨੁ ਪਾਇ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸਰਬ ਰੋਗ ਜਾਹਿ ਬਿਲਾਇ ॥ ਸੁਣਿਐ ਪਾਠ ਪੜੈ ਬਿਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸਦਾ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥ ਸੁਣਿਐ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥੯॥

ਸੁਣਿਐ ਸਤ ਸੰਤੋਖ ਗਿਆਨ ॥ ਸੁਣਿਐ ਅਠਸਠਿ ਕਾ ਇਸਨਾਨ ॥ ਸੁਣਿਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਤੀਰਥ ਮਜਨੁ ਪਾਇ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸਰਬ ਰੋਗ ਜਾਹਿ ਬਿਲਾਇ ॥ ਸੁਣਿਐ ਪਾਠ ਪੜੈ ਬਿਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸਦਾ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥ ਸੁਣਿਐ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥੯॥

ਸੁਣਿਐ ਈਸਰੁ ਬਰਮਾ ਇੰਦੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਣ ਮੰਦੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਤਨਿ ਭੇਦ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵੇਦ ॥ ਸੁਣਿਐ ਛਿਆ ਰੁਤੀ ਵਰਤੰਤ ॥ ਸੁਣਿਐ ਜਤੀ ਦਤੀ ਜਤੁ ਤੰਤ ॥ ਸੁਣਿਐ ਲਗੈ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਲਾਗ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਹੋਵਹਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਨਾਤਾ ਸਚ ਸਬਦਿ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸਦਾ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥ ਸੁਣਿਐ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥੧੦॥

ਸੁਣਿਐ ਈਸਰੁ ਬਰਮਾ ਇੰਦੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਣ ਮੰਦੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਤਨਿ ਭੇਦ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵੇਦ ॥ ਸੁਣਿਐ ਛਿਆ ਰੁਤੀ ਵਰਤੰਤ ॥ ਸੁਣਿਐ ਜਤੀ ਦਤੀ ਜਤੁ ਤੰਤ ॥ ਸੁਣਿਐ ਲਗੈ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਲਾਗ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਹੋਵਹਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਨਾਤਾ ਸਚ ਸਬਦਿ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸਦਾ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥ ਸੁਣਿਐ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥੧੦॥

ਮਨੁ ਕਰਿ ਮਜਨੁ ਸਚ ਕਰਣੀ ॥ ਤੀਰਥ ਮਜਨੁ ਸਚ ਕਰਣੀ ॥ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਮਜਨੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲ ਮਜਨੁ ਦਾਨੁ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮ ਹਉਮੈ ਨਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਸਚੀ ਆਸ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਸਚੀ ਸਭ ਉਪਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਊਤਮ ਕਰਿ ॥ ਕਥਨੀ ਕਥੀ ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਿ ॥ ਨਾਨਕ ਆਤਮ ਰਾਮ ਕੀ ਚੋਟਿ ॥ ਸਚ ਮਜਨੁ ਜੋ ਜਾਣੈ ਏਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਨਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਦੇਹੁ ॥੧੧॥

ਮਨੁ ਕਰਿ ਮਜਨੁ ਸਚ ਕਰਣੀ ॥ ਤੀਰਥ ਮਜਨੁ ਸਚ ਕਰਣੀ ॥ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਮਜਨੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲ ਮਜਨੁ ਦਾਨੁ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮ ਹਉਮੈ ਨਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਸਚੀ ਆਸ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਸਚੀ ਸਭ ਉਪਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਊਤਮ ਕਰਿ ॥ ਕਥਨੀ ਕਥੀ ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਿ ॥ ਨਾਨਕ ਆਤਮ ਰਾਮ ਕੀ ਚੋਟਿ ॥ ਸਚ ਮਜਨੁ ਜੋ ਜਾਣੈ ਏਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਨਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਦੇਹੁ ॥੧੧॥

ਸਭੇ ਗਲਾ ਜਾਤੀ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਕਰੈ ਵਡ ਹੋਇ ॥ ਜੇਤਾ ਕੀਤਾ ਤੇਤਾ ਨਾਉ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਹੀ ਕੋ ਥਾਉ ॥ ਕਰਣੈ ਉਪਰਿ ਨਾਹੀ ਬਾਤ ॥ ਜੇ ਸਉ ਗੇੜਾ ਪੜੀਐ ਪਾਤ ॥ ਜੇ ਸਉ ਵੇਰ ਕਹੀਐ ਮੁਖਿ ਹੋਇ ॥ ਤਾ ਏਕੁ ਕਣੁ ਪਾਏ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥ ਸਭ ਗਲਾ ਜਾਤੀ ਹੋਇ ॥੧੨॥

ਸਭੇ ਗਲਾ ਜਾਤੀ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਕਰੈ ਵਡ ਹੋਇ ॥ ਜੇਤਾ ਕੀਤਾ ਤੇਤਾ ਨਾਉ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਹੀ ਕੋ ਥਾਉ ॥ ਕਰਣੈ ਉਪਰਿ ਨਾਹੀ ਬਾਤ ॥ ਜੇ ਸਉ ਗੇੜਾ ਪੜੀਐ ਪਾਤ ॥ ਜੇ ਸਉ ਵੇਰ ਕਹੀਐ ਮੁਖਿ ਹੋਇ ॥ ਤਾ ਏਕੁ ਕਣੁ ਪਾਏ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥ ਸਭ ਗਲਾ ਜਾਤੀ ਹੋਇ ॥੧੨॥

ਅਸੰਖ ਜਪ ਅਸੰਖ ਭਾਉ ॥ ਅਸੰਖ ਪੂਜਾ ਅਸੰਖ ਤਪ ਤਾਉ ॥ ਅਸੰਖ ਗਰੰਥ ਮੁਖਿ ਵੇਦ ਪਾਠ ॥ ਅਸੰਖ ਜੋਗ ਮਨਿ ਰਹਹਿ ਉਦਾਸ ॥ ਅਸੰਖ ਭਗਤ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਵੀਚਾਰ ॥ ਅਸੰਖ ਸਤੀ ਅਸੰਖ ਦਾਤਾਰ ॥ ਅਸੰਖ ਸੂਰ ਮੁਹ ਭਖ ਸਾਰ ॥ ਅਸੰਖ ਮੋਨਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ਤਾਰ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥ ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੩॥

ਅਸੰਖ ਜਪ ਅਸੰਖ ਭਾਉ ॥ ਅਸੰਖ ਪੂਜਾ ਅਸੰਖ ਤਪ ਤਾਉ ॥ ਅਸੰਖ ਗਰੰਥ ਮੁਖਿ ਵੇਦ ਪਾਠ ॥ ਅਸੰਖ ਜੋਗ ਮਨਿ ਰਹਹਿ ਉਦਾਸ ॥ ਅਸੰਖ ਭਗਤ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਵੀਚਾਰ ॥ ਅਸੰਖ ਸਤੀ ਅਸੰਖ ਦਾਤਾਰ ॥ ਅਸੰਖ ਸੂਰ ਮੁਹ ਭਖ ਸਾਰ ॥ ਅਸੰਖ ਮੋਨਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ਤਾਰ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥ ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੩॥

ਅਸੰਖ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਘੋਰ ॥ ਅਸੰਖ ਚੋਰ ਹਰਾਮਖੋਰ ॥ ਅਸੰਖ ਅਮਰ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ਜੋਰ ॥ ਅਸੰਖ ਗਲਵਢ ਹਤਿਆ ਕਮਾਹਿ ॥ ਅਸੰਖ ਪਾਪੀ ਪਾਪੁ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਅਸੰਖ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜੇ ਫਿਰਾਹਿ ॥ ਅਸੰਖ ਮਲੁ ਭਖਹਿ ਨੀਚ ਕਰਮ ॥ ਅਸੰਖ ਨਿੰਦਕ ਫਿਰਹਿ ਬੇਸਰਮ ॥ ਅਸੰਖ ਪਖੰਡੀ ਕਰਹਿ ਪਾਖੰਡ ॥ ਅਸੰਖ ਕਾਮੀ ਮਹਾ ਕਾਮੰਡ ॥ ਅਸੰਖ ਜੀਅ ਮਹਾ ਅਜਾਣ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕ ਤੁਹਾਰੋ ਤਾਣ ॥੧੪॥

ਅਸੰਖ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਘੋਰ ॥ ਅਸੰਖ ਚੋਰ ਹਰਾਮਖੋਰ ॥ ਅਸੰਖ ਅਮਰ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ਜੋਰ ॥ ਅਸੰਖ ਗਲਵਢ ਹਤਿਆ ਕਮਾਹਿ ॥ ਅਸੰਖ ਪਾਪੀ ਪਾਪੁ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਅਸੰਖ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜੇ ਫਿਰਾਹਿ ॥ ਅਸੰਖ ਮਲੁ ਭਖਹਿ ਨੀਚ ਕਰਮ ॥ ਅਸੰਖ ਨਿੰਦਕ ਫਿਰਹਿ ਬੇਸਰਮ ॥ ਅਸੰਖ ਪਖੰਡੀ ਕਰਹਿ ਪਾਖੰਡ ॥ ਅਸੰਖ ਕਾਮੀ ਮਹਾ ਕਾਮੰਡ ॥ ਅਸੰਖ ਜੀਅ ਮਹਾ ਅਜਾਣ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕ ਤੁਹਾਰੋ ਤਾਣ ॥੧੪॥

ਅਸੰਖ ਨਾਵ ਅਸੰਖ ਥਾਵ ॥ ਅਗੰਮ ਅਗੰਮ ਅਸੰਖ ਲੋਅ ॥ ਅਸੰਖ ਕਹਹਿ ਸਿਰਿ ਭਾਰ ਹੋਇ ॥ ਅਖਰੀ ਨਾਮੁ ਅਖਰੀ ਸਾਲਾਹ ॥ ਅਖਰੀ ਗਿਆਨੁ ਗੀਤ ਗੁਣ ਗਾਹ ॥ ਅਖਰੀ ਲਿਖਣੁ ਬੋਲਣੁ ਬਾਣਿ ॥ ਅਖਰਾ ਸਿਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ਵਖਾਣਿ ॥ ਜਿਵ ਫੁਰਮਾਏ ਤਿਵ ਤਿਵ ਪਾਹਿ ॥ ਜੇਤਾ ਕੀਤਾ ਤੇਤਾ ਨਾਹਿ ॥ ਆਖਣਿ ਜੋਰੁ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਜੋਰੁ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਮੰਗਣਿ ਦੇਣਿ ਨ ਜੋਰੁ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਜੀਵਣਿ ਮਰਣਿ ਨ ਜੋਰੁ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਰਾਜਿ ਮਾਲਿ ਮਨਿ ਸੋਰੁ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਸੁਰਤੀ ਗਿਆਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਜੁਗਤੀ ਛੁਟੈ ਸੰਸਾਰ ॥ ਜਿਸ ਹਥਿ ਜੋਰੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਉਤਮੁ ਆਖੀਐ ਤਾਂ ਜੋਰੁ ਕਰੇਇ ॥੧੫॥

ਅਸੰਖ ਨਾਵ ਅਸੰਖ ਥਾਵ ॥ ਅਗੰਮ ਅਗੰਮ ਅਸੰਖ ਲੋਅ ॥ ਅਸੰਖ ਕਹਹਿ ਸਿਰਿ ਭਾਰ ਹੋਇ ॥ ਅਖਰੀ ਨਾਮੁ ਅਖਰੀ ਸਾਲਾਹ ॥ ਅਖਰੀ ਗਿਆਨੁ ਗੀਤ ਗੁਣ ਗਾਹ ॥ ਅਖਰੀ ਲਿਖਣੁ ਬੋਲਣੁ ਬਾਣਿ ॥ ਅਖਰਾ ਸਿਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ਵਖਾਣਿ ॥ ਜਿਵ ਫੁਰਮਾਏ ਤਿਵ ਤਿਵ ਪਾਹਿ ॥ ਜੇਤਾ ਕੀਤਾ ਤੇਤਾ ਨਾਹਿ ॥ ਆਖਣਿ ਜੋਰੁ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਜੋਰੁ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਮੰਗਣਿ ਦੇਣਿ ਨ ਜੋਰੁ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਜੀਵਣਿ ਮਰਣਿ ਨ ਜੋਰੁ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਰਾਜਿ ਮਾਲਿ ਮਨਿ ਸੋਰੁ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਸੁਰਤੀ ਗਿਆਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਜੁਗਤੀ ਛੁਟੈ ਸੰਸਾਰ ॥ ਜਿਸ ਹਥਿ ਜੋਰੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਉਤਮੁ ਆਖੀਐ ਤਾਂ ਜੋਰੁ ਕਰੇਇ ॥੧੫॥

ਅਸੰਖ ਨਾਵ ਅਸੰਖ ਥਾਵ ॥ ਅਗੰਮ ਅਗੰਮ ਅਸੰਖ ਲੋਅ ॥ ਅਸੰਖ ਕਹਹਿ ਸਿਰਿ ਭਾਰ ਹੋਇ ॥ ਅਖਰੀ ਨਾਮੁ ਅਖਰੀ ਸਾਲਾਹ ॥ ਅਖਰੀ ਗਿਆਨੁ ਗੀਤ ਗੁਣ ਗਾਹ ॥ ਅਖਰੀ ਲਿਖਣੁ ਬੋਲਣੁ ਬਾਣਿ ॥ ਅਖਰਾ ਸਿਰਿ ਸੰਜੋਗੁ

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਹਿਆ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਹੁ ਸਭ ਕਰਿ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਪੁ ਰਸਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮ ਨਹੀ ਤਪਨਾ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਹੁ ਨਰ ਧਿਆਨੰ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮ ਨਹੀ ਦਾਨੰ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਹੁ ਨਰ ਆਸਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਹੁ ਨਰ ਵਾਸਾ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਹੁ ਨਰ ਸੰਜਮੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਹੁ ਨਰ ਭੰਜਮੁ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਹੁ ਨਰ ਸੰਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਹੁ ਨਰ ਰੰਗੀ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਹੁ ਨਰ ਸੋਭਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਹੁ ਨਰ ਲੋਭਾ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਹੁ ਨਰ ਪੂਜਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਹੁ ਨਰ ਦੂਜਾ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਹੁ ਨਰ ਸੁਆਨੰ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਹੁ ਨਰ ਮਾਨੰ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਹੁ ਨਰ ਸੁਆਦੰ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਹੁ ਨਰ ਬਾਦੰ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਹੁ ਨਰ ਭੋਗੰ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਹੁ ਨਰ ਜੋਗੰ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਹੁ ਨਰ ਨੇਮੰ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਹੁ ਨਰ ਹੋਮੰ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਹੁ ਨਰ ਸੁਚੰ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਹੁ ਨਰ ਕੁਚੰ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਹੁ ਨਰ ਸਤੰ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਹੁ ਨਰ ਜਤੰ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਹੁ ਨਰ ਗਿਆਨੰ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਹੁ ਨਰ ਧਿਆਨੰ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਹੁ ਨਰ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਹੁ ਨਰ ਬਡਾਈ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਹੁ ਨਰ ਪਰਵਾਰੰ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਹੁ ਨਰ ਸਾਰੰ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਹੁ ਨਰ ਸਰਧਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਹੁ ਨਰ ਧਰਮਾ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਹੁ ਨਰ ਕਰਮੰ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਹੁ ਨਰ ਭਰਮੰ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਹੁ ਨਰ ਜੀਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਹੁ ਨਰ ਥੀਆ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਹੁ ਨਰ ਸੋਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਹੁ ਨਰ ਕੋਈ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਹੁ ਨਰ ਸਾਚਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਹੁ ਨਰ ਰਾਚਾ

ΔΔΔ

ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਆਪਿ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥

ሰላም ለኪ ማርያም ፡ ወላዲተ አምላክ ። ዘኢይትከሀል ኵሉ ፡ ውስተ ከርሣ ኀደረ ።
ሰላም ለኪ ማርያም ፡ ወላዲተ አምላክ ። ዘኢይትከሀል ኵሉ ፡ ውስተ ከርሣ ኀደረ ።

٣٥٠ ٣٥٠ ٣٥٠

ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਜਮ ਕਾ ਨਹੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਉਧਰੈ ਸਭ ਕੁਲ ਜਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬੇਦ ਕਹਹਿ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਭ ਜਾਨਹਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਧਾਵੈ ਮਾਇਆ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝਾਨਹਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸੈ ਥਿਰੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਾਵੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੨॥

ਸਲੋਕੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨਿਓ ਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਦੁਖੁ ਰੋਗੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨਿਓ ਕਾਲੁ ਨਿਕਟਿ ਜਿਉ ਜੋਗੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨਿਓ ਹਰਿ ਵਸਤੁ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨਿਓ ਨਾਨਕ ਪਰਮ ਗਤਿ ਧਾਮੁ ॥੧॥

ਪਉੜੀ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਰਮ ਕਰੈ ਜਾਨਿ ਸਭ ਧਰਮ ਤਜੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਸੁਣੈ ਨ ਕਤ ਹੀ ਜਾਇ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਇਆ ਪਰਹਰੈ ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਵਤ ਜਾਇ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹਰਿ ਰਸ ਚਾਖੈ ਜਨਮੁ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਮੁਆ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥੩॥

ਸਲੋਕੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਮੁ ਕਰੈ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਹੂ ਡੋਲੈ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਲਖਣੁ ਬਖਾਨੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹਿ ਧਾਵੈ ਮਾਇਆ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝਾਇ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਬਸੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕਲਿ ਕਾਲੁ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਰਾਖੇ ਦਇਆਲ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਤਿਸਨਾ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਵਡਭਾਗ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਮਾਇ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕੋਪੁ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਵਸੈ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਲੋਭੁ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਉਧਰੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਮੋਹੁ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਸੂਝੈ ਆਪਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਹਉਮੈ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਦੁਖੁ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਭਉ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਰਭਉ ਸਚੁ ਕੋਇ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕਾਲੁ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਮਰੁ ਸੋ ਹੋਇ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਜਮੁ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜੋਨਿ ਭਵੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਦੁਖੁ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭੁ ਸੁਖੁ ਲਹੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਰੋਗੁ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਮਿਟੈ ਸੋਗੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕੋਇ ਨਾਨਕ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸਭ ਓਹੀ ਹੋਇ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕਲੇਸੁ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਮਿਟੈ ਕਲੇਸੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕੋਇ ਨਾਨਕ ਜੋ ਕਰੈ ਸੁ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕਰਮੁ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਹਕਰਮ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕਰਤਬੁ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਕਰਤਬੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੁਭ ਅਸੁਭ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਦੁਇ ਰਹਤ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਪੁੰਨੁ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਹੀ ਫਲ ਕਾਮ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਪਾਪੁ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਪ ਪਲਾਇਨ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੁਰਗੁ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਹੀ ਨਰਕ ਕੀ ਕਾਣ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਪੁਨਰਜਨਮੁ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਆਵਣ ਜਾਣ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕੋਇ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤੈਸਾ ਹੋਇ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕੋਇ ਨਾਨਕ ਜੋ ਵਰਤੈ ਸਭ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕੋਇ ਨਾਨਕ ਜੋ ਕਰੈ ਸੁ ਸਾਧ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕੋਇ ਨਾਨਕ ਜੋ ਕਰੈ ਸੁ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕੋਇ ਨਾਨਕ ਜੋ ਕਰੈ ਸੁ ਨਿਹਫਲ ਹੋਇ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕੋਇ ਨਾਨਕ ਜੋ ਕਰੈ ਸੁ ਨਿਹਚਲ ਹੋਇ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕੋਇ ਨਾਨਕ ਜੋ ਕਰੈ ਸੁ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕੋਇ ਨਾਨਕ ਜੋ ਕਰੈ ਸੁ ਨਿਰਵੈਰ ਹੋਇ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕੋਇ ਨਾਨਕ ਜੋ ਕਰੈ ਸੁ ਨਿਰਦੋਖ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕੋਇ ਨਾਨਕ ਜੋ ਕਰੈ ਸੁ ਨਿਰਮੋਖ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕੋਇ ਨਾਨਕ ਜੋ ਕਰੈ ਸੁ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕੋਇ ਨਾਨਕ ਜੋ ਕਰੈ ਸੁ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ॥੪॥

ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ۝ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ۝ مَٰلِكِ يَوۡمِ ٱلدِّينِ ۝ إِيَّاكَ نَعۡبُدُ وَإِيَّاكَ نَسۡتَعِينُ ۝ ٱهۡدِنَا ٱلصِّرَٰطَ ٱلۡمُسۡتَقِيمَ ۝ صِرَٰطَ ٱلَّذِينَ أَنۡعَمۡتَ عَلَيۡهِمۡ غَيۡرِ ٱلۡمَغۡضُوبِ عَلَيۡهِمۡ وَلَا ٱلضَّآلِّينَ ۝

سورة الفاتحة

قُلۡ هُوَ ٱللَّهُ أَحَدٌ ۝ ٱللَّهُ ٱلصَّمَدُ ۝ لَمۡ يَلِدۡ وَلَمۡ يُولَدۡ ۝ وَلَمۡ يَكُن لَّهُۥ كُفُوًا أَحَدٌۢ ۝

سورة الإخلاص

قُلۡ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلۡفَلَقِ ۝ مِن شَرِّ مَا خَلَقَ ۝ وَمِن شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۝ وَمِن شَرِّ ٱلنَّفَّٰثَٰتِ فِي ٱلۡعُقَدِ ۝ وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ۝

سورة الفلق

قُلۡ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلنَّاسِ ۝ مَلِكِ ٱلنَّاسِ ۝ إِلَٰهِ ٱلنَّاسِ ۝ مِن شَرِّ ٱلۡوَسۡوَاسِ ٱلۡخَنَّاسِ ۝ ٱلَّذِي يُوَسۡوِسُ فِي صُدُورِ ٱلنَّاسِ ۝ مِنَ ٱلۡجِنَّةِ وَٱلنَّاسِ ۝

سورة الناس

ਸਲੋਕ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਰਈ ਬੁਰਾ ਕਾਹੂ ਸੰਗਿ ਨ ਕਰੈ ਬੈਰਾਉ ॥
ਸਭ ਸਿਉ ਓਸ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸੁਹਾਵੀ ਸਭ ਸਿਉ ਜਾਨੈ ਮਿਠਬੋਲੜਾ ॥
ਆਪਣੈ ਗੁਰਿ ਜੋ ਕਾਰ ਕਮਾਣੀ ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ॥
ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਤੈ ਕਰਣਾ ਸੋ ਕਿਛੁ ਸਾਧੂ ਜਾਣੈ ਕਰਣੀ ॥
ਨਾਨਕ ਓਸੁ ਸਾਧੂ ਕੀ ਸੋਭਾ ਜੈਸੀ ਤੈਸੋ ਤੈਸੜਾ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਅਨਰਥ ਤੇ ਛੂਟੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਰਮ ਪਦ ਲਹੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਵੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਮਰ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਰਹਾਇ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਨ ਤਨ ਦੁਖਾਇ ॥ ਜੈਸੀ ਅਹੰਬੁਧਿ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥
ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਾਨੈ ਜਿਸੁ ਅਲਖ ਵਿਡਾਨੁ ॥੧॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਕਰਮ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭੁ ਦੇਖੈ ਸਮਾਨਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਇਆ ਤਿਆਗਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂ ਭਾਗਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਨ ਤਨ ਡੋਲ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਮਰ ਪਦੁ ਅਮੋਲ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੀਜਉ ਜਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੀ ਸਹਾਇ ॥੨॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਭੂਖ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਵਿਆਪੈ ਦੂਖ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਨਮੈ ਮਰੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਮ ਪੁਰਿ ਪਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਨਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਰੈ ਸਾਨਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੋਗ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਭੋਗ ॥੩॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਰ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮੁਖ ਕਾਲੀਆਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਨਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਰੈ ਸਾਨਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੋਗ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਭੋਗ ॥੪॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਰ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮੁਖ ਕਾਲੀਆਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਨਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਰੈ ਸਾਨਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੋਗ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਭੋਗ ॥੫॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਰ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮੁਖ ਕਾਲੀਆਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਨਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਰੈ ਸਾਨਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੋਗ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਭੋਗ ॥੬॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਰ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮੁਖ ਕਾਲੀਆਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਨਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਰੈ ਸਾਨਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੋਗ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਭੋਗ ॥੭॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਰ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮੁਖ ਕਾਲੀਆਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਨਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਰੈ ਸਾਨਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੋਗ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਭੋਗ ॥੮॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਰ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮੁਖ ਕਾਲੀਆਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਨਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਰੈ ਸਾਨਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੋਗ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਭੋਗ ॥੯॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਰ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮੁਖ ਕਾਲੀਆਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਨਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਰੈ ਸਾਨਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੋਗ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਭੋਗ ॥੧੦॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਰ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮੁਖ ਕਾਲੀਆਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਨਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਰੈ ਸਾਨਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੋਗ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਭੋਗ ॥੧੧॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਰ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮੁਖ ਕਾਲੀਆਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਨਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਰੈ ਸਾਨਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੋਗ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਭੋਗ ॥੧੨॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਰ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮੁਖ ਕਾਲੀਆਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਨਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਰੈ ਸਾਨਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੋਗ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਭੋਗ ॥੧੩॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਰ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮੁਖ ਕਾਲੀਆਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਨਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਰੈ ਸਾਨਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੋਗ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਭੋਗ ॥੧੪॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਰ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮੁਖ ਕਾਲੀਆਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਨਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਰੈ ਸਾਨਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੋਗ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਭੋਗ ॥੧੫॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਰ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮੁਖ ਕਾਲੀਆਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਨਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਰੈ ਸਾਨਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੋਗ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਭੋਗ ॥੧੬॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਰ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮੁਖ ਕਾਲੀਆਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਨਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਰੈ ਸਾਨਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੋਗ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਭੋਗ ॥੧੭॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਰ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮੁਖ ਕਾਲੀਆਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਨਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਰੈ ਸਾਨਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੋਗ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਭੋਗ ॥੧੮॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਰ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮੁਖ ਕਾਲੀਆਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਨਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਰੈ ਸਾਨਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੋਗ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਭੋਗ ॥੧੯॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਰ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮੁਖ ਕਾਲੀਆਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਨਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਰੈ ਸਾਨਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੋਗ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਭੋਗ ॥੨੦॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਰ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮੁਖ ਕਾਲੀਆਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਨਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਰੈ ਸਾਨਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੋਗ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਭੋਗ ॥੨੧॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਰ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮੁਖ ਕਾਲੀਆਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਨਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਰੈ ਸਾਨਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੋਗ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਭੋਗ ॥੨੨॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਰ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮੁਖ ਕਾਲੀਆਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਨਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਰੈ ਸਾਨਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੋਗ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਭੋਗ ॥੨੩॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਰ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮੁਖ ਕਾਲੀਆਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਨਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਰੈ ਸਾਨਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੋਗ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਭੋਗ ॥੨੪॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਰ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮੁਖ ਕਾਲੀਆਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਨਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਰੈ ਸਾਨਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੋਗ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਭੋਗ ॥੨੫॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਰ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮੁਖ ਕਾਲੀਆਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਨਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਰੈ ਸਾਨਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੋਗ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਭੋਗ ॥੨੬॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਰ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮੁਖ ਕਾਲੀਆਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਨਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਰੈ ਸਾਨਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੋਗ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਭੋਗ ॥੨੭॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਰ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮੁਖ ਕਾਲੀਆਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਨਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਰੈ ਸਾਨਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੋਗ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਭੋਗ ॥੨੮॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਰ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮੁਖ ਕਾਲੀਆਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਨਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਰੈ ਸਾਨਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੋਗ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਭੋਗ ॥੨੯॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਰ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮੁਖ ਕਾਲੀਆਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਨਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਰੈ ਸਾਨਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੋਗ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਭੋਗ ॥੩੦॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਰ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮੁਖ ਕਾਲੀਆਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਨਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਰੈ ਸਾਨਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੋਗ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਭੋਗ ॥੩੧॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਰ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮੁਖ ਕਾਲੀਆਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਨਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਰੈ ਸਾਨਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੋਗ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਭੋਗ ॥੩੨॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਰ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮੁਖ ਕਾਲੀਆਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਨਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਰੈ ਸਾਨਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੋਗ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਭੋਗ ॥੩੩॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਰ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮੁਖ ਕਾਲੀਆਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਨਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਰੈ ਸਾਨਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੋਗ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਭੋਗ ॥੩੪॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਰ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮੁਖ ਕਾਲੀਆਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਨਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਰੈ ਸਾਨਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੋਗ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਭੋਗ ॥੩੫॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਰ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮੁਖ ਕਾਲੀਆਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਨਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਰੈ ਸਾਨਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੋਗ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਭੋਗ ॥੩੬॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਰ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮੁਖ ਕਾਲੀਆਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਨਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਰੈ ਸਾਨਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੋਗ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਭੋਗ ॥੩੭॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਰ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮੁਖ ਕਾਲੀਆਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਨਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਰੈ ਸਾਨਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੋਗ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਭੋਗ ॥੩੮॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਰ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮੁਖ ਕਾਲੀਆਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਨਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਰੈ ਸਾਨਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੋਗ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਭੋਗ ॥੩੯॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਰ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮੁਖ ਕਾਲੀਆਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਨਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਰੈ ਸਾਨਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੋਗ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਭੋਗ ॥੪੦॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਰ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮੁਖ ਕਾਲੀਆਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਨਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਰੈ ਸਾਨਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੋਗ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਭੋਗ ॥੪੧॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਰ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮੁਖ ਕਾਲੀਆਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਨਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਰੈ ਸਾਨਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੋਗ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਭੋਗ ॥੪੨॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਰ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮੁਖ ਕਾਲੀਆਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਨਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਰੈ ਸਾਨਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੋਗ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਭੋਗ ॥੪੩॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਰ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮੁਖ ਕਾਲੀਆਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਨਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਰੈ ਸਾਨਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੋਗ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਭੋਗ ॥੪੪॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਰ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮੁਖ ਕਾਲੀਆਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਨਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਰੈ ਸਾਨਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੋਗ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਭੋਗ ॥੪੫॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਰ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮੁਖ ਕਾਲੀਆਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਨਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਰੈ ਸਾਨਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੋਗ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਭੋਗ ॥੪੬॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਰ ॥

ᠪᠠᠭᠠᠰᠠᠭᠴᠢ ᠶᠢᠨ ᠬᠡᠯᠡᠨ ᠳᠡᠭᠡᠷᠡᠬᠢ

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧
ਸਾਹਾ ਗਣਹੁ ਨ ਕਰਣੀ ਕਰਤੇ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਜਪਹੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥
ਕਿਉ ਸਚਿਆਰਾ ਬੇੜਾ ਬੰਧਹੁ ਕਿਉ ਉਤਰਸਹੁ ਪਾਰੇ ॥
ਕਿਉ ਸਚਿਆਰੀ ਪੰਘੀ ਚੜਸਹੁ ਕਿਉ ਸਚੁ ਨਿਬੜੈ ਨਾਲੇ ॥
ਕਿਉ ਸਚਿਆਰੀ ਸਾਹ ਕਹਾਵਹੁ ਕਿਉ ਸਚੁ ਪੁਛੈ ਸ

ಕಾಲಜ್ಞಾನ

ಕಾಲಜ್ಞಾನ ಕಾಲಜ್ಞಾನ ಕಾಲಜ್ಞಾನ

الحمد لله الذي جعل الحج إلى بيته الحرام : من أعظم شعائر دينه الإسلام ، وفرض على كل مستطيع من عباده في العمر مرة واحدة بالإجماع ، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له شهادة تنجي قائلها من أهوال يوم القيامة ، وأشهد أن محمداً عبده ورسوله الذي أرسله بالهدى ودين الحق ليظهره على الدين كله ولو كره المشركون ، صلى الله وسلم وبارك عليه وعلى آله وأصحابه ومن تبعهم بإحسان إلى يوم الدين ، وبعد :

فإن الحج ركن من أركان الإسلام الخمسة ، وفريضة من فرائض الله على عباده المؤمنين ، وقد أجمع المسلمون على وجوبه في الجملة ، وهو أحد المباني العظام التي بني عليها الإسلام ، كما ثبت ذلك في الأحاديث الصحيحة المستفيضة ، ومن أنكر وجوبه وهو ممن يجهل ذلك لحداثة عهده بالإسلام أو نشأته ببادية بعيدة عن العلم وأهله فإنه لا يكفر بذلك ، بل يعلم ويبين له ما جهله من ذلك ، فإن أصر بعد ذلك فهو كافر ، لأنه مكذب لله ولرسوله ولإجماع المسلمين ، ومن أقر بوجوبه ولكنه تهاون في أدائه مع القدرة عليه فهو فاسق ظالم لنفسه مستحق للعقوبة ، ولا يكفر بذلك على الصحيح من أقوال العلماء ، بل هو كمن تهاون في سائر الواجبات مع الإقرار بوجوبها ، وقد توعد الله من تهاون في الحج بالوعيد الشديد ، فقال جل وعلا : ﴿ وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا ۚ وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴾ [آل عمران : ٩٧] ، وقال عز وجل : ﴿ وَأَذِّن فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَىٰ كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِن كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ ﴾ [الحج : ٢٧] ، وقال صلى الله عليه وسلم : « بني الإسلام على خمس : شهادة أن لا إله إلا الله وأن محمداً رسول الله ، وإقام الصلاة ، وإيتاء الزكاة ، وصوم رمضان ، وحج البيت » متفق على صحته من حديث ابن عمر رضي الله عنهما ، وقال صلى الله عليه وسلم : « من ملك زاداً وراحلة تبلغه إلى بيت الله ولم يحج فلا عليه أن يموت يهودياً أو نصرانياً » رواه الترمذي بإسناد حسن ، وقال صلى الله عليه وسلم : « تابعوا بين الحج والعمرة فإنهما ينفيان الفقر والذنوب كما ينفي الكير خبث الحديد والذهب والفضة ، وليس للحجة المبرورة ثواب إلا الجنة » رواه النسائي والترمذي وصححه الحاكم على شرط الشيخين ، وقال صلى الله عليه وسلم : « العمرة إلى العمرة كفارة لما بينهما ، والحج المبرور ليس له جزاء إلا الجنة » متفق على صحته من حديث أبي هريرة رضي الله عنه ، وقال صلى الله عليه وسلم : « من حج فلم يرفث ولم يفسق رجع كيوم ولدته أمه » متفق على صحته من حديث أبي هريرة رضي الله عنه ، وقال صلى الله عليه وسلم : « ما من يوم أكثر من أن يعتق الله فيه عبيداً من النار من يوم عرفة ، وإنه ليدنو ثم يباهي بهم الملائكة فيقول : ما أراد هؤلاء ؟ » رواه مسلم ، وقال صلى الله عليه وسلم : « الحجاج والعمار وفد الله ، دعاهم فأجابوه وسألوه فأعطاهم » رواه ابن ماجه بإسناد صحيح ، وقال صلى الله عليه وسلم : « ما رؤي الشيطان يوماً هو فيه أصغر ولا أدحر ولا أحقر ولا أغيظ منه في يوم عرفة ، وما ذاك إلا لما يرى من تنزل الرحمة وتجاوز الله عن الذنوب العظام إلا ما رؤي يوم بدر » قيل : وما رأى يوم بدر ؟ قال : « أما إنه رأى جبريل يزع الملائكة » رواه مالك في الموطأ مرسلاً ، وقال صلى الله عليه وسلم : « ما من أيام العمل الصالح فيهن أحب إلى الله من هذه الأيام العشر ، فأكثروا فيهن من التهليل والتكبير والتحميد » رواه أحمد بإسناد صحيح ، وقال صلى الله عليه وسلم : « أفضل الدعاء دعاء يوم عرفة ، وأفضل ما قلت أنا والنبيون من قبلي : لا إله إلا الله وحده لا شريك له ، له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير » رواه مالك في الموطأ مرسلاً ، وقال صلى الله عليه وسلم : « من قال لا إله إلا الله وحده لا شريك له ، له الملك وله الحمد يحيي ويميت وهو على كل شيء قدير عشر مرات كان كمن أعتق أربعة أنفس من ولد إسماعيل » متفق على صحته من حديث أبي أيوب رضي الله عنه ، وقال صلى الله عليه وسلم : « من قال سبحان الله والحمد لله ولا إله إلا الله والله أكبر عشر مرات غفر له ما بين الخافقين » رواه الترمذي وحسنه ، وقال صلى الله عليه وسلم : « من قال لا إله إلا الله وحده لا شريك له ، له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير مائة مرة كانت له عدل عشر رقاب ، وكتبت له مائة حسنة ، ومحيت عنه مائة سيئة ، وكانت له حرزاً من الشيطان يومه ذلك حتى يمسي ، ولم يأت أحد بأفضل مما جاء به إلا رجل عمل أكثر من ذلك » متفق على صحته من حديث أبي هريرة رضي الله عنه ، وقال صلى الله عليه وسلم : « من قال سبحان الله وبحمده في يوم مائة مرة حطت خطاياه وإن كانت مثل زبد البحر » متفق على صحته من حديث أبي هريرة رضي الله عنه ، وقال صلى الله عليه وسلم : « من صلى الصبح في جماعة ثم قعد يذكر الله حتى تطلع الشمس ثم صلى ركعتين كانت له كأجر حجة وعمرة تامة تامة تامة » رواه الترمذي بإسناد حسن ، وقال صلى الله عليه وسلم : « من توضأ فأحسن الوضوء ثم خرج إلى الصلاة فوجد الناس قد صلوا أعطاه الله مثل أجر من صلاها وحضرها لا ينقص ذلك من أجورهم شيئاً » رواه أبو داود والنسائي بإسناد صحيح ، وقال صلى الله عليه وسلم : « من خرج من بيته متطهراً إلى صلاة مكتوبة فأجره كأجر الحاج المحرم ، ومن خرج إلى تسبيح الضحى لا ينصبه إلا إياه فأجره كأجر المعتمر ، وصلاة على إثر صلاة لا لغو بينهما كتاب في عليين » رواه أبو داود بإسناد جيد ، وقال صلى الله عليه وسلم : « من خرج حاجاً فمات كتب له أجر الحاج إلى يوم القيامة ، ومن خرج معتمراً فمات كتب له أجر المعتمر إلى يوم القيامة ، ومن خرج غازياً فمات كتب له أجر الغازي إلى يوم القيامة » رواه ابن ماجه بإسناد حسن ، وقال صلى الله عليه وسلم : « من خرج في سبيل الله فمات أو قتل أو وقصته دابته أو لدغته هامة أو مات على فراشه بأي حتف شاء الله فإنه شهيد ، وإن له الجنة » رواه أبو داود بإسناد حسن ، وقال صلى الله عليه وسلم : « من مات لا يغزو ولم يحدث نفسه بغزو مات على شعبة من نفاق » رواه مسلم ، وقال صلى الله عليه وسلم : « من مات ولم يغز ولم يجهز غازياً أو يخلف غازياً في أهله بخير أصابه قبل يوم القيامة » رواه أبو داود بإسناد حسن ، وقال صلى الله عليه وسلم : « ما من غازية أو سرية تغزو فتغنم وتسلم إلا كانوا قد تعجلوا ثلثي أجرهم ، وما من غازية أو سرية تخفق وتصاب إلا تم أجرهم » رواه مسلم ، وقال صلى الله عليه وسلم : « ما من مسلم يغزو في سبيل الله فيصيب غنيمة إلا تعجل ثلثي حسناته من الآخرة ، ويبقى الثلث فإن لم يصب غنيمة تم له أجره » رواه أبو داود والنسائي بإسناد صحيح ، وقال صلى الله عليه وسلم : « ما من عبد يموت له عند الله خير يسره أن يرجع إلى الدنيا وله الدنيا وما فيها إلا الشهيد لما يرى من فضل الشهادة فإنه يسره أن يرجع إلى الدنيا فيقتل مرة أخرى » متفق على صحته من حديث أنس رضي الله عنه ، وقال صلى الله عليه وسلم : « ما من مكلوم يكلم في سبيل الله إلا جاء يوم القيامة كهيئته يوم كلم لونه لون دم وريحه ريح مسك » متفق على صحته من حديث أبي هريرة رضي الله عنه ، وقال صلى الله عليه وسلم : « ما من نفس تموت لها عند الله خير يسرها أن ترجع إلى الدنيا ولها ما على الأرض من شيء إلا الشهيد يتمنى أن يرجع إلى الدنيا فيقتل عشر مرات لما يرى من الكرامة » متفق على صحته من حديث أنس رضي الله عنه ، وقال صلى الله عليه وسلم : « ما من أحد يدخل الجنة يحب أن يرجع إلى الدنيا وأن له ما على الأرض من شيء غير الشهيد فإنه يتمنى أن يرجع إلى الدنيا فيقتل عشر مرات مما يرى من فضل الشهادة » متفق على صحته من حديث أنس رضي الله عنه ، وقال صلى الله عليه وسلم : « ما من مكلوم يكلم في سبيل الله إلا جاء يوم القيامة كهيئته يوم كلم لونه لون دم وريحه ريح مسك » متفق على صحته من حديث أبي هريرة رضي الله عنه ، وقال صلى الله عليه وسلم : « من صام يوماً في سبيل الله بعد الله وجهه عن النار سبعين خريفاً » متفق على صحته من حديث أبي سعيد الخدري رضي الله عنه ، وقال صلى الله عليه وسلم : « من رابط يوماً وليلة فكان صلاته ونومه كان حقاً عليه أن أكون له شهيداً أو شفيعاً يوم القيامة » رواه مسلم ، وقال صلى الله عليه وسلم : « رباط يوم في سبيل الله خير من الدنيا وما عليها ، وموضع سوط أحدكم من الجنة خير من الدنيا وما عليها ، والروحة يروحها العبد في سبيل الله أو الغدوة خير من الدنيا وما عليها » متفق على صحته من حديث أنس رضي الله عنه ، وقال صلى الله عليه وسلم : « رباط يوم في سبيل الله خير من ألف يوم فيما سواه من المنازل » رواه الترمذي وحسنه ، وقال صلى الله عليه وسلم : « كل ميت يختم على عمله إلا المرابط في سبيل الله فإنه ينمى له عمله إلى يوم القيامة ويأمن فتنة القبر » رواه أبو داود والترمذي وحسنه ، وقال صلى الله عليه وسلم : « عينان لا تمسهما النار : عين بكت من خشية الله ، وعين باتت تحرس في سبيل الله » رواه الترمذي وحسنه ، وقال صلى الله عليه وسلم : « ما اغبرت قدما عبد في سبيل الله فتمسه النار » رواه البخاري ، وقال صلى الله عليه وسلم : « لا يجتمع غبار في سبيل الله ودخان جهنم في منخري مسلم أبداً » رواه النسائي بإسناد صحيح ، وقال صلى الله عليه وسلم : « ما من قطرة أحب إلى الله من قطرة دم في سبيل الله ، وقطرة دموع في سواد الليل من خشية الله ، وما من أثر أحب إلى الله من أثر في سبيل الله » رواه الترمذي وحسنه ، وقال صلى الله عليه وسلم : « ما من جرعة أعظم أجراً عند الله من جرعة غيظ كظمها عبد ابتغاء وجه الله » رواه أحمد بإسناد جيد ، وقال صلى الله عليه وسلم : « ما من شيء أحب إلى الله من قطرة دم أهريقت في سبيل الله ، أو من قطرة دموع في سواد الليل من خشية الله ، أو من قطرة عرق في سبيل الله ، وما من شيء أبغض إلى الله من الدم يهراق في غير سبيل الله ، أو من الدموع في سواد الليل في غير خشية الله ، أو من العرق في غير سبيل الله » رواه الطبراني بإسناد حسن ، وقال صلى الله عليه وسلم : « ما من شيء أحب إلى الله من قطرة دم أهريقت في سبيل الله ، أو من قطرة دموع في سواد الليل من خشية الله ، أو من قطرة عرق في سبيل الله ، وما من شيء أبغض إلى الله من الدم يهراق في غير سبيل الله ، أو من الدموع في سواد الليل في غير خشية الله ، أو من العرق في غير سبيل الله » رواه الطبراني بإسناد حسن

ولا يجوز أن يكون الشيء الواحد في الوقت الواحد في مكانين مختلفين ولا في أمكنة كثيرة مختلفة ولا يجوز أن يكون الشيء الواحد في الوقت الواحد في مكان واحد وهو في مكان آخر ولا يجوز أن يكون الشيء الواحد في الوقت الواحد في مكان واحد وهو ليس في مكان واحد ولا يجوز أن يكون الشيء الواحد في الوقت الواحد في مكان واحد وهو في أمكنة كثيرة مختلفة

ايمكنوا ايمكنوا ايمكنوا ايمكنوا ايمكنوا ايمكنوا ايمكنوا ايمكنوا

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਕਰਿ ਮਰਹਿ ਮਾਇਆ ਚਲੈ ਨ ਨਾਲਿ ॥
ਨਾਨਕ ਸੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ਭਲੇ ਜਿ ਲਦਹਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ੧ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਕਰਿ ਮਰਹਿ ਮਾਇਆ ਚਲੈ ਨ ਨਾਲਿ ॥
ਨਾਨਕ ਸੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ਭਲੇ ਜਿ ਲਦਹਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥
ਹੋਰਿ ਵਣਜ ਸਭਿ ਵਿਕਾਰ ਹਹਿ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਤੋਟਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥
ਜਿਨ ਕੀ ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਤਿਨ ਕੇ ਭਾਗ ਵਡੇ ਦਰਬ

ਸਲੋਕ ॥
ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥
ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥
ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥
ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਹਉ ਕਥੀਆ ਹੋਵਾ ਅਗਲਾ ਕਰਣੈ ਵਡਾ ਨਾਉ ॥ ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਸਮਰਥੁ ਇਕੁ ਤੇਰਾ ਕਿਤੈ ਨ ਪਾਈਐ ਥਾਉ ॥
ਜੇ ਕਰਿ ਅਖੀ ਵੇਖਣਾ ਸੁਣਣਾ ਕੰਨੀ ਪਾਇ ॥ ਜੇ ਕਰਿ ਹਥੀ ਕਰਣਾ ਪੈਰੀ ਚਲਣਾ ਤਨਿ ਕਪੜ ਲਤ ਹੰਢਾਇ ॥
ਜੇ ਕਰਿ ਮਨੈ ਵਿਚਾਰਣਾ ਬੁਧੀ ਲਹਣਾ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਕਰਿ ਮੁਖੇ ਬੋਲਣਾ ਜੀਭੈ ਸਾਦੁ ਸਮਾਇ ॥
ਜੇ ਕਰਿ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਲਣਾ ਜੇ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਜੇ ਕਰਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈਐ ਕਹਣਾ ਕਥਨਾ ਹੋਇ ॥
ਜੇ ਕਰਿ ਵਡਾ ਆਖੀਐ ਕਿਤੁ ਕੋਇ ਵਡਾ ਵਡਾ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇਤਾ ਆਪਿ ਹੈ ਤੇਤਾ ਤੇਹਾ ਤਾਉ ॥੨॥

ਸਭਿ ਸਾਦ ਆਸਣ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜਿਸੁ ਜੀਅ ਤੂ ਵਸਾਹਿ ॥ ਸਭਿ ਸੁਰਤੀ ਗਿਆਨ ਤਿਸੁ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ॥
ਸਭਿ ਕੁਲਾ ਉਧਰੈ ਸਾਧੁ ਜੋ ਤੇਰਾ ਜਨੁ ਲਹੈ ॥ ਸਭਿ ਤੀਰਥ ਸਭਿ ਪੁਨਹਚਰਣ ਜਿਤੁ ਆਵੈ ਹਰਿ ਚਿਤਿ ॥
ਸਭਿ ਧਰਮ ਸਭਿ ਕਰਮ ਜਿਤੁ ਸੁਣਿਐ ਮਨਿ ਕਰਿ ਭਾਉ ॥ ਸਭਿ ਗੁਪਤਾ ਸਭਿ ਉਘੜੇ ਜਿਸੁ ਤੂ ਪ੍ਰਭ ਹੋਹਿ ਸਹਾਉ ॥
ਸਭਿ ਪੂਜਾ ਸਭਿ ਭਲੇ ਜਪ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਨਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭਿ ਘਰ ਤਿਸ ਦੇ ਜਿਸੁ ਤੂ ਆਵਹਿ ਰਾਸਿ ॥੩॥

ਸਭਿ ਸਾਜਨ ਸਭਿ ਮੀਤ ਹਮ ਜਾਤਾ ਜਗਦੀਸ ॥ ਸਭਿ ਸੁਖ ਭਲੀ ਸਭ ਥਾਇ ਜਿਸੁ ਤੂ ਹੋਹਿ ਮਿਹਰਵਾਨ ॥
ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਮੈ ਨਹੀ ਕੋਈ ਗੁਣੁ ਮੂਝੈ ਵਿਚਿ ॥ ਸਭਿ ਕੁਲ ਤੇਰੀ ਤੂ ਵਡਾ ਹਉ ਵਚਿ ਹੋਆ ਰਾਤਿ ॥
ਸਭਿ ਪਦ ਤੇਰੇ ਤੂ ਧਣੀ ਹਉ ਗੋਲਾ ਦਾਸਾਤਿ ॥ ਸਭਿ ਰਸ ਤੇਰੇ ਤੂ ਰਸੀਆ ਹਉ ਕਿਆ ਕਹੀ ਅਵਾਤਿ ॥
ਸਭਿ ਰੰਗ ਤੇਰੇ ਤੂ ਰੰਗੀਆ ਹਉ ਕਿਆ ਕਹੀ ਅਵਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭਿ ਘਰ ਤਿਸ ਦੇ ਜਿਸੁ ਤੂ ਆਵਹਿ ਰਾਸਿ ॥੪॥

ولكن ان كان الشيء الذي يحدث من الشيء
يحدث منه دائما او في الاكثر فليس هو
بالعرض ولا بالاتفاق . مثل ان الذي
يمشي يحدث له ان يتحرك لانه يمشي
بالعرض . واما الذي يمشي فانه يتحرك
بالاتفاق . وكذلك الذي يحفر الارض
فانه يجد الكنز بالاتفاق . واما الذي
يحفر الارض فانه يجد الكنز بالعرض .
فان الذي يجد الكنز بالعرض يحدث
له ذلك دائما او في الاكثر . والذي
يجد الكنز بالاتفاق فليس يحدث له
ذلك دائما ولا في الاكثر . فان
الذي يجد الكنز بالاتفاق يحدث له
ذلك في الاقل . وذلك ان الذي
يحفر الارض ليجد الكنز يجد الكنز
في الاقل . واما الذي يمشي ليتحرك
فانه يتحرك في الاكثر . فان الذي
يمشي ليتحرك يتحرك في الاكثر .
فان الذي يحفر الارض ليجد الكنز
يجد الكنز في الاقل . فان الذي
يحفر الارض ليجد الكنز يجد الكنز
في الاقل . واما الذي يمشي ليتحرك
فانه يتحرك في الاكثر . فان الذي
يمشي ليتحرك يتحرك في الاكثر .

ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ברוך יי׳ לעולם אמן ואמן׃

ברוך יי׳ מציון שוכן ירושלים הללויה׃

הודו ליי׳ כי טוב כי לעולם חסדו׃ מי ימלל גבורות יי׳ ישמיע כל תהלתו׃

אשרי שומרי משפט עושה צדקה בכל עת׃ זכרנו יי׳ ברצון עמך פקדנו בישועתך׃

לראות בטובת בחיריך לשמח בשמחת גויך להתהלל עם נחלתך׃

חטאנו עם אבותינו העוינו הרשענו׃ אבותינו במצרים לא השכילו את נפלאותיך׃

לא זכרו את רב חסדיך ויכעיסו על ים בים סוף׃ ויושיעם למען שמו להודיע את גבורתו׃

ויגער בים סוף ויחרב ויולכם בתהומות כמדבר׃ וישעם מיד שונא וגאלם מיד אויב׃

ויכסו מים צריהם אחד מהם לא נותר׃ ויאמינו בדבריו ישירו תהלתו׃

מהרו שכחו מעשיו לא חיכו לעצתו׃ ויתאוו תאוה במדבר וינסו אל בישימון׃

ויתן להם שאלתם וישלח רזון בנפשם׃ ויקנאו למשה במחנה לאהרן קדוש יי׳׃

תפתח ארץ ותבלע דתן ותכס על עדת אבירם׃ ותבער אש בעדתם להבה תלהט רשעים׃

יעשו עגל בחורב וישתחוו למסכה׃ וימירו את כבודם בתבנית שור אוכל עשב׃

שכחו אל מושיעם עשה גדלות במצרים׃ נפלאות בארץ חם נוראות על ים סוף׃

ויאמר להשמידם לולי משה בחיריו עמד בפרץ לפניו להשיב חמתו מהשחית׃

וימאסו בארץ חמדה לא האמינו לדברו׃ וירגנו באהליהם לא שמעו בקול יי׳׃

וישא ידו להם להפיל אותם במדבר׃ ולהפיל זרעם בגוים ולזרותם בארצות׃

ויצמדו לבעל פעור ויאכלו זבחי מתים׃ ויכעיסו במעלליהם ותפרץ בם מגפה׃

ויעמד פינחס ויפלל ותעצר המגפה׃ ותחשב לו לצדקה לדר ודר עד עולם׃

ויקציפו על מי מריבה וירע למשה בעבורם׃ כי המרו את רוחו ויבטא בשפתיו׃

לא השמידו את העמים אשר אמר יי׳ להם׃ ויתערבו בגוים וילמדו מעשיהם׃

ויעבדו את עצביהם ויהיו להם למוקש׃ ויזבחו את בניהם ואת בנותיהם לשדים׃

וישפכו דם נקי דם בניהם ובנותיהם אשר זבחו לעצבי כנען׃ ותחנף הארץ בדמים׃

ויטמאו במעשיהם ויזנו במעלליהם׃ ויחר אף יי׳ בעמו ויתעב את נחלתו׃

ויתנם ביד גוים וימשלו בהם שונאיהם׃ וילחצום ויכנעו תחת ידם׃

פעמים רבות יצילם והם ימרו בעצתם ויטבעו בעוונם׃

וירא בצר להם בשמעו את רנתם׃ ויזכר להם בריתו וינחם כרב חסדיו׃

ויתנם לרחמים לפני כל שובי אותם׃ הושיענו יי׳ אלהינו וקבצנו מן הגוים׃

להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך׃ ברוך יי׳ אלהי ישראל מן העולם ועד העולם׃

ויאמר כל העם אמן והללויה׃

ਸਲੋਕ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲ ॥੧॥

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲ ॥੧॥

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲ ॥੧॥

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲ ॥੧॥

فسبح بحمد ربك واستغفره إنه كان توابا ٣ إن الذين كفروا وماتوا وهم كفار أولئك عليهم لعنة الله والملائكة والناس أجمعين ٤ خالدين فيها لا يخفف عنهم العذاب ولا هم ينظرون ٥ إلا الذين تابوا من بعد ذلك وأصلحوا فإن الله غفور رحيم ٦ إن الذين كفروا بعد إيمانهم ثم ازدادوا كفرا لن تقبل توبتهم وأولئك هم الضالون ٧ إن الذين كفروا وماتوا وهم كفار فلن يقبل من أحدهم ملء الأرض ذهبا ولو افتدى به أولئك لهم عذاب أليم وما لهم من ناصرين ٨ لن تنالوا البر حتى تنفقوا مما تحبون وما تنفقوا من شيء فإن الله به عليم ٩ كل الطعام كان حلا لبني إسرائيل إلا ما حرم إسرائيل على نفسه من قبل أن تنزل التوراة قل فأتوا بالتوراة فاتلوها إن كنتم صادقين ١٠ فمن افترى على الله الكذب من بعد ذلك فأولئك هم الظالمون ١١ قل صدق الله فاتبعوا ملة إبراهيم حنيفا وما كان من المشركين ١٢ إن أول بيت وضع للناس للذي ببكة مباركا وهدى للعالمين ١٣ فيه آيات بينات مقام إبراهيم ومن دخله كان آمنا ولله على الناس حج البيت من استطاع إليه سبيلا ومن كفر فإن الله غني عن العالمين ١٤ قل يا أهل الكتاب لم تكفرون بآيات الله والله شهيد على ما تعملون ١٥ قل يا أهل الكتاب لم تصدون عن سبيل الله من آمن تبغونها عوجا وأنتم شهداء وما الله بغافل عما تعملون ١٦ يا أيها الذين آمنوا إن تطيعوا فريقا من الذين أوتوا الكتاب يردوكم بعد إيمانكم كافرين ١٧ وكيف تكفرون وأنتم تتلى عليكم آيات الله وفيكم رسوله ومن يعتصم بالله فقد هدي إلى صراط مستقيم ١٨ يا أيها الذين آمنوا اتقوا الله حق تقاته ولا تموتن إلا وأنتم مسلمون ١٩ واعتصموا بحبل الله جميعا ولا تفرقوا واذكروا نعمت الله عليكم إذ كنتم أعداء فألف بين قلوبكم فأصبحتم بنعمته إخوانا وكنتم على شفا حفرة من النار فأنقذكم منها كذلك يبين الله لكم آياته لعلكم تهتدون ٢٠ ولتكن منكم أمة يدعون إلى الخير ويأمرون بالمعروف وينهون عن المنكر وأولئك هم المفلحون

ثم يأخذ الماء بيده اليمنى ويضعه على رأسه ويقول ثلاث مرات
بسم الله الرحمن الرحيم . ثم يأخذ الماء بيده اليسرى ويضعه
على رأسه ويقول ثلاث مرات بسم الله الرحمن الرحيم . ثم

ਸਲੋਕ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਧਰਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪੂਰਾ ਪਾਰਮ ਕਰਮੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਵਡ ਪਰਤਾਪੁ ਮਹਤੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਿਰਮਲ ਇਸਨਾਨੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਵਡ ਊਚਾ ਥਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਊਤਮ ਸੰਗੁ ਗਿਆਨੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਾ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਰਤੇ ਸਾਥਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਦਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਦੀਜੈ ਏਹ ਵਡਿਆਈ ॥ ੧ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਜ ਪਾਸਿ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕਿਲਬਿਖ ਦੁਖ ਖੀਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਵਖਾਨੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਕਾਨੀ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਾਗੈ ਏਹੁ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਦੇਹੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੋਹੁ ਇਸੁ ਮਨ ਕਾ ਮੀਤੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਰਮ ਗਤਿ ਨੀਤ ॥ ੧ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਗਟੁ ਜਾਨੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕਰਮ ਕਰਾਵੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਬਸਤੁ ਅਨੀਤਿ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਸੁ ਭਲਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਉਤਰਸਿ ਪਲਾ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪੂਰਨ ਸਭ ਕਾਮ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਘਾਲ ॥ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਭਜਹੁ ਗੋਪਾਲ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚ ਅਪਾਰ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਪਰਵਾਰ ॥ ੨ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਘਾਲ ॥ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਸਹਸਾ ਜਾਇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਇ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਨਿਬੇੜੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਬਸਤੁ ਅਗੇੜੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਖਸਮੁ ਪਛਾਨੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕੋ ਮਾਨੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਹੋਵਹੁ ਦਾਸ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਦੇਖੈ ਨਿਤ ਪਰਗਾਸ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਤਿਆਗਹੁ ਮਾਨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਨ ॥ ੩ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹੁ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਤਮ ਕਾਮੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕਥਾ ਹਰਿ ਨੀਕੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਛੂਟੀ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਸੁ ਭਗਤੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਜਾਗਤ ਰਹਤੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਦੂਖ ਪਾਪ ਖਉ ਖੋਇ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹੁ ਮੋਖ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਵਡਭਾਗ ॥ ੪ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਕੋ ਰੋਗੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਸੋਗੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪੂਰਨ ਧਰਮੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਸਦਾ ਸੁਕਾਲੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਭੂਖ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਪਾਰ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਉਧਰੈ ਸੰਸਾਰ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਹਉਮੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਬਿਨਸੈ ਭਰਮੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਮਾਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ੫ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋਪ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਜਪੀਐ ਜਪ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਮਾਨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਹਾ ਨਿਧਾਨ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਲੋਭ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਸਾਚੁ ਅਲੋਭ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਮੋਹ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸੋਹ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਦੋਖ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਿਰਮਲ ਪੋਖ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਅਹੰਕਾਰ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਾਕਾਰ ॥ ੬ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਮਾਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਛਾਇਆ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਤਿਸਨਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਜਪੀਐ ਅਪਨਾ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਮਮਤਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪੂਰਨ ਸਮਤਾ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਹਾਨਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਨਿ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਚਿੰਤ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕ ਮਹਿ ਮੰਤ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਦੁਖ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲ ਸੁਖ ॥ ੭ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਲੋਭ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਮ ਕਾ ਗਾਹੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕਾਮ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਸਹਜ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕਰੋਧ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਮ ਬੋਧ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਪਰਪੰਚ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮਨ ਮੰਚ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੂੜ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਸਚੁ ਨਿਰਮੂੜ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸੋਇ ॥ ੮ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕੁ ਕਰੈ ਵਾਸੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਗਟੈ ਆਪਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਿਰਮਲ ਪਰਤਾਪ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕੋ ਜਾਨੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪਾਰ ਪਰਾਪਰ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕੋ ਧਰਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਰਮੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕੋ ਕਰੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਭਉ ਹਰੈ ॥ ੯ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕੋ ਕਹੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕੋ ਲਹੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕੋ ਰਵੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕੋ ਸਭ ਲਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕੋ ਗਾਵੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕੋ ਧਿਆਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕੋ ਸੁਣੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਪ ਓਗਣੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕੋ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕਾਹੇ ਧਾਵਸੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਸਿਉ ਹੇਤ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲ ਨੇਤ ॥ ੧੦ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਤੇ ਹੋਇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕ ਓਹਿ ਸੋਇ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੀ ਕਾਰ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕੰਕਾਰ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕੋ ਵਖਾਣੀ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੀ ਸੇਵ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਤੇ ਹੇਵ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਤੇ ਗੇਹੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੀ ਓਟ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਹੋਤ ਨ ਖੋਟ ॥ ੧੧ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੀ ਥਾਨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕਾ ਗਿਆਨ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੀ ਪਿਆਸ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਤੇ ਆਸ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੀ ਰੀਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਤੇ ਗਰਿਮਾ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੀ ਕਥਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਤੇ ਮਿਥਾ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੀ ਸੋਭ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਏਕਸ ਮਹਿ ਲੋਭ ॥ ੧੨ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੋ ਜਾਪ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਤੇ ਤਾਪ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੀ ਸਰਧਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕ ਤੇ ਹਰਧਾ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕਾ ਬਾਸ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕ ਪਰਗਾਸ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੀ ਆਸ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਬਿਨਾਸ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਸਿਉ ਮਿਲਣਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਫਿਰਿ ਨਹ ਚਲਣਾ ॥ ੧੩ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੋ ਜਾਸ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਤਾਸ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੀ ਪੂਜਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਦੂਜਾ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੀ ਸੇਵ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਦੇਵ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੀ ਉਪਮਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਤੇ ਧਮਾ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੀ ਕਾਰ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕੰਕਾਰ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਏਕਸ ਸਮਾਣੀ ॥ ੧੪ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੋ ਜਾਗਣਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਗਣਾ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਸਿਉ ਰੀਤਿ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਤੇ ਗੇਹੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੀ ਓਟ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਤੇ ਮੋਟ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੀ ਸਾਖ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਏਕਸ ਸਿਉ ਲਾਖ ॥ ੧੫ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੋ ਵਾਸ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਤੇ ਰਾਸ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੀ ਪਿਆਸ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਤੇ ਆਸ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੀ ਰੀਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਤੇ ਗਰਿਮਾ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੀ ਕਥਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਤੇ ਮਿਥਾ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੀ ਸੋਭ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਏਕਸ ਮਹਿ ਲੋਭ ॥ ੧੬ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੋ ਜਾਪ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਤੇ ਤਾਪ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੀ ਸਰਧਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕ ਤੇ ਹਰਧਾ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕਾ ਬਾਸ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕ ਪਰਗਾਸ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੀ ਆਸ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਬਿਨਾਸ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਸਿਉ ਮਿਲਣਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਫਿਰਿ ਨਹ ਚਲਣਾ ॥ ੧੭ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੋ ਜਾਸ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਤਾਸ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੀ ਪੂਜਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਦੂਜਾ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੀ ਸੇਵ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਦੇਵ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੀ ਉਪਮਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਤੇ ਧਮਾ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੀ ਕਾਰ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕੰਕਾਰ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਏਕਸ ਸਮਾਣੀ ॥ ੧੮ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੋ ਜਾਗਣਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਗਣਾ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਸਿਉ ਰੀਤਿ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਤੇ ਗੇਹੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੀ ਓਟ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਤੇ ਮੋਟ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੀ ਸਾਖ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਏਕਸ ਸਿਉ ਲਾਖ ॥ ੧੯ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੋ ਵਾਸ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਤੇ ਰਾਸ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੀ ਪਿਆਸ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਤੇ ਆਸ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੀ ਰੀਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਤੇ ਗਰਿਮਾ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੀ ਕਥਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਤੇ ਮਿਥਾ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੀ ਸੋਭ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਏਕਸ ਮਹਿ ਲੋਭ ॥ ੨੦ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੋ ਜਾਪ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਤੇ ਤਾਪ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੀ ਸਰਧਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕ ਤੇ ਹਰਧਾ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕਾ ਬਾਸ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕ ਪਰਗਾਸ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੀ ਆਸ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਬਿਨਾਸ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਸਿਉ ਮਿਲਣਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਫਿਰਿ ਨਹ ਚਲਣਾ ॥ ੨੧ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੋ ਜਾਸ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਤਾਸ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੀ ਪੂਜਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਦੂਜਾ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੀ ਸੇਵ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਦੇਵ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੀ ਉਪਮਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਤੇ ਧਮਾ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੀ ਕਾਰ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕੰਕਾਰ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਏਕਸ ਸਮਾਣੀ ॥ ੨੨ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੋ ਜਾਗਣਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਗਣਾ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਸਿਉ ਰੀਤਿ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਤੇ ਗੇਹੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੀ ਓਟ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਤੇ ਮੋਟ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੀ ਸਾਖ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਏਕਸ ਸਿਉ ਲਾਖ ॥ ੨੩ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੋ ਵਾਸ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਤੇ ਰਾਸ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੀ ਪਿਆਸ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਤੇ ਆਸ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੀ ਰੀਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਤੇ ਗਰਿਮਾ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੀ ਕਥਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਤੇ ਮਿਥਾ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੀ ਸੋਭ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਏਕਸ ਮਹਿ ਲੋਭ ॥ ੨੪ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੋ ਜਾਪ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਤੇ ਤਾਪ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੀ ਸਰਧਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕ ਤੇ ਹਰਧਾ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕਾ ਬਾਸ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕ ਪਰਗਾਸ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਕੀ ਆਸ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਬਿਨਾਸ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕਸ ਸਿਉ ਮਿਲਣਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ

ગુણ ન્યારા ન્યારા ગાયા
ભક્તિ કરી ભગવાનની રે લોલ
ભક્તિ કરી ભગવાનની રે લોલ
ભક્તિ કરી ભગવાનની રે લોલ

ਜਾਂ ਮਿਲਾ ਮਿਲੇ ਪਰਮੇਸੁਰਾ ॥ ਜਾਂ ਮਿਲਾ ਮਿਲੇ ਪਰਮੇਸੁਰਾ ॥

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਕਾਮਾ ॥ ਤੀਰਥ ਨਾਵਣ ਜਾਉ ਨਹੀ ਠਾਮਾ ॥

ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਾ ਹੋਇ ਰਵਾਲਾ ॥ ਹਰਿ ਧਨ ਜਾ ਕੈ ਪੂਰਨ ਮਾਲਾ ॥

ਮਨ ਤਨ ਨਾਮ ਰਤੇ ਇਕ ਰੰਗਾ ॥ ਸਦਾ ਸੰਗੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੰਗਾ ॥

ਜਿਸ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰ ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥

ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਕਛੁ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਮ ਸਮਾਨਿ ਨ ਪੂਜਸ ਕੋਇ ॥

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਨਾਮ ਮਹਿ ਪਾਏ ॥ ਨਾਮ ਰਤੇ ਸਭ ਕੁਲ ਤਰਾਏ ॥

ਨਾਮ ਜਪਤ ਮਨ ਤਨ ਸੁਖ ਹੋਇ ॥ ਨਾਮ ਜਪਤ ਦੁਖ ਲਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥

ਨਾਮ ਜਪਤ ਆਪਦ ਮਿਟ ਜਾਇ ॥ ਨਾਮ ਜਪਤ ਨਾਮੈ ਰੰਗ ਖਾਇ ॥

ਨਾਮ ਜਪਤ ਕੁਲ ਉਧਰੈ ਸਾਰਾ ॥ ਨਾਮ ਜਪਤ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥

ਨਾਮ ਜਪਤ ਤੇਰੀ ਜਾਇ ਬਲਾਇ ॥ ਨਾਮ ਜਪਤ ਤੁਝੁ ਪੋਹੈ ਨ ਮਾਇ ॥

ਨਾਮ ਜਪਤ ਤੇਰੀ ਲਹਿ ਜਮ ਫਾਸ ॥ ਨਾਮ ਜਪਤ ਤੇਰਾ ਹੋਇ ਨਿਵਾਸ

ונתן הכהן על כף ידו הימנית שמן ויזה באצבעו הימנית שבע פעמים שמן אשר על כפו לפני יהוה׃ ומן השמן אשר על כפו יתן הכהן על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית על דם האשם׃ והשמן אשר נשאר על כף הכהן יתן על ראש המטהר וכפר עליו הכהן לפני יהוה׃ ועשה הכהן את החטאת וכפר על המטהר מטמאתו ואחר ישחט את העלה׃ והעלה הכהן את העלה והמנחה על המזבח וכפר עליו הכהן ומטהר׃

ואם דל הוא ואין ידו משגת ולקח כבש אחד אשם לתנופה לכפר עליו ועשרון סלת אחד בלול בשמן למנחה ולג שמן׃ ושתי תרים או שני בני יונה אשר תשיג ידו והיה אחד חטאת והאחד עלה׃ והביא אתם ביום השמיני לטהרתו אל הכהן אל פתח אהל מועד לפני יהוה׃ ולקח הכהן את כבש האשם ואת לג השמן והניף אתם הכהן תנופה לפני יהוה׃ ושחט את כבש האשם ולקח הכהן מדם האשם ונתן על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית׃ ויצק הכהן מן השמן על כף הכהן השמאלית׃ והזה הכהן באצבעו הימנית מן השמן אשר על כפו השמאלית שבע פעמים לפני יהוה׃ ומן השמן אשר על כפו יתן הכהן על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית על מקום דם האשם׃ והשמן אשר נשאר על כף הכהן יתן על ראש המטהר לכפר עליו לפני יהוה׃ ועשה את האחד מן התרים או מן בני היונה אשר תשיג ידו׃ את אשר תשיג ידו אחד חטאת והאחד עלה על המנחה וכפר הכהן על המטהר לפני יהוה׃ זאת תורת אשר בו נגע צרעת אשר לא תשיג ידו בטהרתו׃

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר׃ כי תבאו אל ארץ כנען אשר אני נתן לכם לאחזה ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחזתכם׃ והבא אשר לו הבית והגיד לכהן לאמר כנגע נראה לי בבית׃ וצוה הכהן ופנו את הבית בטרם יבא הכהן לראות את הנגע ולא יטמא כל אשר בבית ואחר כן יבא הכהן לראות את הבית׃ וראה את הנגע והנה הנגע בקירות הבית שקערורת ירקרקת או אדמדמת ומראיהן שפל מן הקיר׃ ויצא הכהן מן הבית אל פתח הבית והסגיר את הבית שבעת ימים׃ ושב הכהן ביום השביעי וראה והנה פשה הנגע בקירות הבית׃ וצוה הכהן וחלצו את האבנים אשר בהן הנגע והשליכו אתהן אל מחוץ לעיר אל מקום טמא׃ ואת הבית יקצע מבית סביב והשפכו את העפר אשר קצו אל מחוץ לעיר אל מקום טמא׃ ולקחו אבנים אחרות והביאו אל תחת האבנים ועפר אחר יקח ויטח את הבית׃ ואם ישוב הנגע ופרח בבית אחרי חלץ את האבנים ואחרי הקצות את הבית ואחרי הטח׃ ובא הכהן וראה והנה פשה הנגע בבית צרעת ממארת הוא בבית טמא הוא׃ ונתץ את הבית את אבניו ואת עציו ואת כל עפר הבית והוציא אל מחוץ לעיר אל מקום טמא׃ והבא הבית כל ימי הסגיר אתו יטמא עד הערב׃ והשכב בבית יכבס את בגדיו והאכל בבית יכבס את בגדיו׃ ואם בא יבא הכהן וראה והנה לא פשה הנגע בבית אחרי הטח את הבית וטהר הכהן את הבית כי נרפא הנגע׃ ולקח לחטא את הבית שתי צפרים ועץ ארז ושני תולעת ואזוב׃ ושחט את הצפור האחת אל כלי חרש על מים חיים׃ ואת העץ הארז ואת האזוב ואת שני התולעת ואת הצפור החיה יקח אתם ואת עץ הארז ואת האזוב ואת שני התולעת ואת הצפור החיה יקח אתם ואת הצפור החיה יקח אתם ואת הצפור החיה יקח אתם

مَحْمَدَ حَمْدًا حَبِيبُنَا مُحَمَّدٌ هَادِينَا وَنَبِيُّنَا
حَقَّ مُحَمَّدٍ كَمَا عَلَّمْتَهُ وَاجْعَلْنَا مِمَّنْ
يُحِبُّ مُحَمَّدًا وَيُحِبُّهُ وَيَتَّبِعُ مُحَمَّدًا
صَلَّى مُحَمَّدٍ كَمَا أَحْبَبْتَهُ وَرَضِيتَهُ لَهُ
صَلَّى مُحَمَّدٍ كَمَا يَنْبَغِي لَهُ أَنْ يُصَلَّى
عَلَيْهِ

مَعْنَى مَعْنَى أَحَدٍ وَاحِدٌ وَاحِدٌ مَعْنَى صَمَدٍ
وَهُوَ الَّذِي يُصْمَدُ إِلَيْهِ فِي الْحَوَائِجِ وَالشَّدَائِدِ
وَمَعْنَى صَمَدٍ أَيْضًا الَّذِي لَا جَوْفَ لَهُ وَلَا
يَأْكُلُ وَلَا يَشْرَبُ . وَمَعْنَى أَحَدٍ أَيْضًا
الَّذِي لَا نَظِيرَ لَهُ وَلَا شَبِيهَ

تَفْسِيرُ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ صَمَدٌ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ
يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ . وَبِقَوْلِهِ لَمْ يَلِدْ
وَلَمْ يُولَدْ رَدَّ عَلَى الْيَهُودِ وَالنَّصَارَى
حَيْثُ قَالُوا عُزَيْرٌ وَالْمَسِيحُ أَبْنَاءُ اللَّهِ
فَرَدَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ

نَسْأَلُ اللَّهَ وَمَحَبَّةَ مَنْ يُحِبُّهُ وَالْعَمَلَ
الَّذِي يُوَصِّلُنَا إِلَى مَحَبَّتِهِ وَأَنْ يَجْعَلَ
مَحَبَّتَهُ أَحَبَّ إِلَيْنَا مِنْ أَنْفُسِنَا وَأَهْلِنَا
وَمِنَ الْمَاءِ الْبَارِدِ . وَهُدًى وَسَلَامٌ عَلَى
الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

ਸਲੋਕ ॥
ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥
ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥
ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲ ॥
ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲ ॥੧॥

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥
ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲ ॥
ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲ ॥੧॥

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥
ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲ ॥
ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲ ॥੧॥

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥
ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲ ॥
ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲ ॥੧॥

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥
ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲ ॥
ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲ ॥੧॥

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥
ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲ ॥
ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲ ॥੧॥

ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർ ഒരുനാൾ ഒരു ബ്രാഹ്മണനെ കണ്ടു. അവൻ
ഒരു കുട്ടിയെ കൊണ്ടുവന്നു. അവർ അവനോടു ചോദിച്ചു: "നീ
ഈ കുട്ടിയെ എവിടെനിന്നു കൊണ്ടുവന്നു?" അവൻ പറഞ്ഞു:
"ഞാൻ ഒരു ദരിദ്രനാണ്. ഞാൻ ഈ കുട്ടിയെ ഒരു കാട്ടിൽ
കണ്ടു. അവനെ ഞാൻ എടുത്തുകൊണ്ടുവന്നു. അവനെ
വളർത്തുവാൻ എനിക്കു സാധിക്കുകയില്ല. അതുകൊണ്ടു
ഞാൻ അവനെ വിൽക്കുവാൻ കൊണ്ടുവന്നതാണ്." അവർ
അവനോടു പറഞ്ഞു: "നീ ഈ കുട്ടിയെ വിൽക്കുവാൻ
ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ അവനെ വാങ്ങിക്കാം."
അവൻ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ ഇവനെ വിൽക്കുവാൻ
ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. ഞാൻ ഇവനെ വിൽക്കുന്നതിനു
നിങ്ങൾ എന്തു തരും?" അവർ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ
നിനക്കു നൂറു പൊൻനാണയം തരാം." അവൻ
പറഞ്ഞു: "ഞാൻ ഇവനെ നൂറു പൊൻനാണയത്തിനു
വിൽക്കുന്നതല്ല. ഞാൻ ഇവനെ ആയിരം പൊൻനാണയത്തിനു
വിൽക്കുന്നതാണ്." അവർ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ നിനക്കു
ആയിരം പൊൻനാണയം തരാം. നീ ഈ കുട്ടിയെ
ഞങ്ങൾക്കു വിൽക്കുക." അവൻ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ
ഇവനെ വിൽക്കുന്നതല്ല. ഞാൻ ഇവനെ പതിനായിരം
പൊൻനാണയത്തിനു വിൽക്കുന്നതാണ്." അവർ
പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ നിനക്കു പതിനായിരം പൊൻനാണയം
തരാം. നീ ഈ കുട്ടിയെ ഞങ്ങൾക്കു വിൽക്കുക."
അവൻ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ ഇവനെ വിൽക്കുന്നതല്ല.
ഞാൻ ഇവനെ ഒരു കോടി പൊൻനാണയത്തിനു
വിൽക്കുന്നതാണ്." അവർ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ നിനക്കു
ഒരു കോടി പൊൻനാണയം തരാം. നീ ഈ കുട്ടിയെ
ഞങ്ങൾക്കു വിൽക്കുക." അവൻ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ
ഇവനെ വിൽക്കുന്നതല്ല. ഞാൻ ഇവനെ പത്തു കോടി
പൊൻനാണയത്തിനു വിൽക്കുന്നതാണ്." അവർ
പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ നിനക്കു പത്തു കോടി പൊൻനാണയം
തരാം. നീ ഈ കുട്ടിയെ ഞങ്ങൾക്കു വിൽക്കുക."
അവൻ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ ഇവനെ വിൽക്കുന്നതല്ല.
ഞാൻ ഇവനെ നൂറു കോടി പൊൻനാണയത്തിനു
വിൽക്കുന്നതാണ്." അവർ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ നിനക്കു
നൂറു കോടി പൊൻനാണയം തരാം. നീ ഈ കുട്ടിയെ
ഞങ്ങൾക്കു വിൽക്കുക." അവൻ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ
ഇവനെ വിൽക്കുന്നതല്ല. ഞാൻ ഇവനെ ആയിരം
കോടി പൊൻനാണയത്തിനു വിൽക്കുന്നതാണ്."
അവർ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ നിനക്കു ആയിരം കോടി
പൊൻനാണയം തരാം. നീ ഈ കുട്ടിയെ ഞങ്ങൾക്കു
വിൽക്കുക." അവൻ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ ഇവനെ
വിൽക്കുന്നതല്ല. ഞാൻ ഇവനെ പതിനായിരം
കോടി പൊൻനാണയത്തിനു വിൽക്കുന്നതാണ്."
അവർ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ നിനക്കു പതിനായിരം
കോടി പൊൻനാണയം തരാം. നീ ഈ കുട്ടിയെ
ഞങ്ങൾക്കു വിൽക്കുക." അവൻ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ
ഇവനെ വിൽക്കുന്നതല്ല. ഞാൻ ഇവനെ ഒരു
ലക്ഷം കോടി പൊൻനാണയത്തിനു വിൽക്കുന്നതാണ്."
അവർ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ നിനക്കു ഒരു ലക്ഷം
കോടി പൊൻനാണയം തരാം. നീ ഈ കുട്ടിയെ
ഞങ്ങൾക്കു വിൽക്കുക." അവൻ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ
ഇവനെ വിൽക്കുന്നതല്ല. ഞാൻ ഇവനെ പത്തു
ലക്ഷം കോടി പൊൻനാണയത്തിനു വിൽക്കുന്നതാണ്."
അവർ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ നിനക്കു പത്തു ലക്ഷം
കോടി പൊൻനാണയം തരാം. നീ ഈ കുട്ടിയെ
ഞങ്ങൾക്കു വിൽക്കുക." അവൻ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ
ഇവനെ വിൽക്കുന്നതല്ല. ഞാൻ ഇവനെ നൂറു
ലക്ഷം കോടി പൊൻനാണയത്തിനു വിൽക്കുന്നതാണ്."
അവർ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ നിനക്കു നൂറു ലക്ഷം
കോടി പൊൻനാണയം തരാം. നീ ഈ കുട്ടിയെ
ഞങ്ങൾക്കു വിൽക്കുക." അവൻ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ
ഇവനെ വിൽക്കുന്നതല്ല. ഞാൻ ഇവനെ ആയിരം
ലക്ഷം കോടി പൊൻനാണയത്തിനു വിൽക്കുന്നതാണ്."
അവർ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ നിനക്കു ആയിരം ലക്ഷം
കോടി പൊൻനാണയം തരാം. നീ ഈ കുട്ടിയെ
ഞങ്ങൾക്കു വിൽക്കുക." അവൻ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ
ഇവനെ വിൽക്കുന്നതല്ല. ഞാൻ ഇവനെ പതിനായിരം
ലക്ഷം കോടി പൊൻനാണയത്തിനു വിൽക്കുന്നതാണ്."
അവർ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ നിനക്കു പതിനായിരം
ലക്ഷം കോടി പൊൻനാണയം തരാം. നീ ഈ കുട്ടിയെ
ഞങ്ങൾക്കു വിൽക്കുക." അവൻ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ
ഇവനെ വിൽക്കുന്നതല്ല. ഞാൻ ഇവനെ ഒരു
കോടി കോടി പൊൻനാണയത്തിനു വിൽക്കുന്നതാണ്."
അവർ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ നിനക്കു ഒരു കോടി
കോടി പൊൻനാണയം തരാം. നീ ഈ കുട്ടിയെ
ഞങ്ങൾക്കു വിൽക്കുക." അവൻ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ
ഇവനെ വിൽക്കുന്നതല്ല. ഞാൻ ഇവനെ പത്തു
കോടി കോടി പൊൻനാണയത്തിനു വിൽക്കുന്നതാണ്."
അവർ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ നിനക്കു പത്തു കോടി
കോടി പൊൻനാണയം തരാം. നീ ഈ കുട്ടിയെ
ഞങ്ങൾക്കു വിൽക്കുക." അവൻ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ
ഇവനെ വിൽക്കുന്നതല്ല. ഞാൻ ഇവനെ നൂറു
കോടി കോടി പൊൻനാണയത്തിനു വിൽക്കുന്നതാണ്."
അവർ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ നിനക്കു നൂറു കോടി
കോടി പൊൻനാണയം തരാം. നീ ഈ കുട്ടിയെ
ഞങ്ങൾക്കു വിൽക്കുക." അവൻ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ
ഇവനെ വിൽക്കുന്നതല്ല. ഞാൻ ഇവനെ ആയിരം
കോടി കോടി പൊൻനാണയത്തിനു വിൽക്കുന്നതാണ്."
അവർ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ നിനക്കു ആയിരം കോടി
കോടി പൊൻനാണയം തരാം. നീ ഈ കുട്ടിയെ
ഞങ്ങൾക്കു വിൽക്കുക." അവൻ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ
ഇവനെ വിൽക്കുന്നതല്ല. ഞാൻ ഇവനെ പതിനായിരം
കോടി കോടി പൊൻനാണയത്തിനു വിൽക്കുന്നതാണ്."
അവർ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ നിനക്കു പതിനായിരം
കോടി കോടി പൊൻനാണയം തരാം. നീ ഈ കുട്ടിയെ
ഞങ്ങൾക്കു വിൽക്കുക." അവൻ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ
ഇവനെ വിൽക്കുന്നതല്ല. ഞാൻ ഇവനെ ഒരു
ലക്ഷം കോടി കോടി പൊൻനാണയത്തിനു വിൽക്കുന്നതാണ്."
അവർ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ നിനക്കു ഒരു ലക്ഷം
കോടി കോടി പൊൻനാണയം തരാം. നീ ഈ കുട്ടിയെ
ഞങ്ങൾക്കു വിൽക്കുക." അവൻ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ
ഇവനെ വിൽക്കുന്നതല്ല. ഞാൻ ഇവനെ പത്തു
ലക്ഷം കോടി കോടി പൊൻനാണയത്തിനു വിൽക്കുന്നതാണ്."
അവർ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ നിനക്കു പത്തു ലക്ഷം
കോടി കോടി പൊൻനാണയം തരാം. നീ ഈ കുട്ടിയെ
ഞങ്ങൾക്കു വിൽക്കുക." അവൻ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ
ഇവനെ വിൽക്കുന്നതല്ല. ഞാൻ ഇവനെ നൂറു
ലക്ഷം കോടി കോടി പൊൻനാണയത്തിനു വിൽക്കുന്നതാണ്."
അവർ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ നിനക്കു നൂറു ലക്ഷം
കോടി കോടി പൊൻനാണയം തരാം. നീ ഈ കുട്ടിയെ
ഞങ്ങൾക്കു വിൽക്കുക." അവൻ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ
ഇവനെ വിൽക്കുന്നതല്ല. ഞാൻ ഇവനെ ആയിരം
ലക്ഷം കോടി കോടി പൊൻനാണയത്തിനു വിൽക്കുന്നതാണ്."
അവർ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ നിനക്കു ആയിരം ലക്ഷം
കോടി കോടി പൊൻനാണയം തരാം. നീ ഈ കുട്ടിയെ
ഞങ്ങൾക്കു വിൽക്കുക." അവൻ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ
ഇവനെ വിൽക്കുന്നതല്ല. ഞാൻ ഇവനെ പതിനായിരം
ലക്ഷം കോടി കോടി പൊൻനാണയത്തിനു വിൽക്കുന്നതാണ്."
അവർ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ നിനക്കു പതിനായിരം
ലക്ഷം കോടി കോടി പൊൻനാണയം തരാം. നീ ഈ കുട്ടിയെ
ഞങ്ങൾക്കു വിൽക്കുക." അവൻ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ
ഇവനെ വിൽക്കുന്നതല്ല. ഞാൻ ഇവനെ ഒരു
കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയത്തിനു വിൽക്കുന്നതാണ്."
അവർ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ നിനക്കു ഒരു കോടി
കോടി കോടി പൊൻനാണയം തരാം. നീ ഈ കുട്ടിയെ
ഞങ്ങൾക്കു വിൽക്കുക." അവൻ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ
ഇവനെ വിൽക്കുന്നതല്ല. ഞാൻ ഇവനെ പത്തു
കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയത്തിനു വിൽക്കുന്നതാണ്."
അവർ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ നിനക്കു പത്തു കോടി
കോടി കോടി പൊൻനാണയം തരാം. നീ ഈ കുട്ടിയെ
ഞങ്ങൾക്കു വിൽക്കുക." അവൻ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ
ഇവനെ വിൽക്കുന്നതല്ല. ഞാൻ ഇവനെ നൂറു
കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയത്തിനു വിൽക്കുന്നതാണ്."
അവർ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ നിനക്കു നൂറു കോടി
കോടി കോടി പൊൻനാണയം തരാം. നീ ഈ കുട്ടിയെ
ഞങ്ങൾക്കു വിൽക്കുക." അവൻ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ
ഇവനെ വിൽക്കുന്നതല്ല. ഞാൻ ഇവനെ ആയിരം
കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയത്തിനു വിൽക്കുന്നതാണ്."
അവർ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ നിനക്കു ആയിരം കോടി
കോടി കോടി പൊൻനാണയം തരാം. നീ ഈ കുട്ടിയെ
ഞങ്ങൾക്കു വിൽക്കുക." അവൻ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ
ഇവനെ വിൽക്കുന്നതല്ല. ഞാൻ ഇവനെ പതിനായിരം
കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയത്തിനു വിൽക്കുന്നതാണ്."
അവർ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ നിനക്കു പതിനായിരം
കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയം തരാം. നീ ഈ കുട്ടിയെ
ഞങ്ങൾക്കു വിൽക്കുക." അവൻ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ
ഇവനെ വിൽക്കുന്നതല്ല. ഞാൻ ഇവനെ ഒരു
ലക്ഷം കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയത്തിനു വിൽക്കുന്നതാണ്."
അവർ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ നിനക്കു ഒരു ലക്ഷം
കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയം തരാം. നീ ഈ കുട്ടിയെ
ഞങ്ങൾക്കു വിൽക്കുക." അവൻ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ
ഇവനെ വിൽക്കുന്നതല്ല. ഞാൻ ഇവനെ പത്തു
ലക്ഷം കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയത്തിനു വിൽക്കുന്നതാണ്."
അവർ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ നിനക്കു പത്തു ലക്ഷം
കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയം തരാം. നീ ഈ കുട്ടിയെ
ഞങ്ങൾക്കു വിൽക്കുക." അവൻ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ
ഇവനെ വിൽക്കുന്നതല്ല. ഞാൻ ഇവനെ നൂറു
ലക്ഷം കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയത്തിനു വിൽക്കുന്നതാണ്."
അവർ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ നിനക്കു നൂറു ലക്ഷം
കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയം തരാം. നീ ഈ കുട്ടിയെ
ഞങ്ങൾക്കു വിൽക്കുക." അവൻ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ
ഇവനെ വിൽക്കുന്നതല്ല. ഞാൻ ഇവനെ ആയിരം
ലക്ഷം കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയത്തിനു വിൽക്കുന്നതാണ്."
അവർ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ നിനക്കു ആയിരം ലക്ഷം
കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയം തരാം. നീ ഈ കുട്ടിയെ
ഞങ്ങൾക്കു വിൽക്കുക." അവൻ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ
ഇവനെ വിൽക്കുന്നതല്ല. ഞാൻ ഇവനെ പതിനായിരം
ലക്ഷം കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയത്തിനു വിൽക്കുന്നതാണ്."
അവർ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ നിനക്കു പതിനായിരം
ലക്ഷം കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയം തരാം. നീ ഈ കുട്ടിയെ
ഞങ്ങൾക്കു വിൽക്കുക." അവൻ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ
ഇവനെ വിൽക്കുന്നതല്ല. ഞാൻ ഇവനെ ഒരു
കോടി കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയത്തിനു വിൽക്കുന്നതാണ്."
അവർ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ നിനക്കു ഒരു കോടി
കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയം തരാം. നീ ഈ കുട്ടിയെ
ഞങ്ങൾക്കു വിൽക്കുക." അവൻ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ
ഇവനെ വിൽക്കുന്നതല്ല. ഞാൻ ഇവനെ പത്തു
കോടി കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയത്തിനു വിൽക്കുന്നതാണ്."
അവർ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ നിനക്കു പത്തു കോടി
കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയം തരാം. നീ ഈ കുട്ടിയെ
ഞങ്ങൾക്കു വിൽക്കുക." അവൻ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ
ഇവനെ വിൽക്കുന്നതല്ല. ഞാൻ ഇവനെ നൂറു
കോടി കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയത്തിനു വിൽക്കുന്നതാണ്."
അവർ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ നിനക്കു നൂറു കോടി
കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയം തരാം. നീ ഈ കുട്ടിയെ
ഞങ്ങൾക്കു വിൽക്കുക." അവൻ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ
ഇവനെ വിൽക്കുന്നതല്ല. ഞാൻ ഇവനെ ആയിരം
കോടി കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയത്തിനു വിൽക്കുന്നതാണ്."
അവർ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ നിനക്കു ആയിരം കോടി
കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയം തരാം. നീ ഈ കുട്ടിയെ
ഞങ്ങൾക്കു വിൽക്കുക." അവൻ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ
ഇവനെ വിൽക്കുന്നതല്ല. ഞാൻ ഇവനെ പതിനായിരം
കോടി കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയത്തിനു വിൽക്കുന്നതാണ്."
അവർ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ നിനക്കു പതിനായിരം
കോടി കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയം തരാം. നീ ഈ കുട്ടിയെ
ഞങ്ങൾക്കു വിൽക്കുക." അവൻ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ
ഇവനെ വിൽക്കുന്നതല്ല. ഞാൻ ഇവനെ ഒരു
ലക്ഷം കോടി കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയത്തിനു വിൽക്കുന്നതാണ്."
അവർ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ നിനക്കു ഒരു ലക്ഷം
കോടി കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയം തരാം. നീ ഈ കുട്ടിയെ
ഞങ്ങൾക്കു വിൽക്കുക." അവൻ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ
ഇവനെ വിൽക്കുന്നതല്ല. ഞാൻ ഇവനെ പത്തു
ലക്ഷം കോടി കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയത്തിനു വിൽക്കുന്നതാണ്."
അവർ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ നിനക്കു പത്തു ലക്ഷം
കോടി കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയം തരാം. നീ ഈ കുട്ടിയെ
ഞങ്ങൾക്കു വിൽക്കുക." അവൻ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ
ഇവനെ വിൽക്കുന്നതല്ല. ഞാൻ ഇവനെ നൂറു
ലക്ഷം കോടി കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയത്തിനു വിൽക്കുന്നതാണ്."
അവർ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ നിനക്കു നൂറു ലക്ഷം
കോടി കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയം തരാം. നീ ഈ കുട്ടിയെ
ഞങ്ങൾക്കു വിൽക്കുക." അവൻ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ
ഇവനെ വിൽക്കുന്നതല്ല. ഞാൻ ഇവനെ ആയിരം
ലക്ഷം കോടി കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയത്തിനു വിൽക്കുന്നതാണ്."
അവർ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ നിനക്കു ആയിരം ലക്ഷം
കോടി കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയം തരാം. നീ ഈ കുട്ടിയെ
ഞങ്ങൾക്കു വിൽക്കുക." അവൻ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ
ഇവനെ വിൽക്കുന്നതല്ല. ഞാൻ ഇവനെ പതിനായിരം
ലക്ഷം കോടി കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയത്തിനു വിൽക്കുന്നതാണ്."
അവർ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ നിനക്കു പതിനായിരം
ലക്ഷം കോടി കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയം തരാം. നീ ഈ കുട്ടിയെ
ഞങ്ങൾക്കു വിൽക്കുക." അവൻ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ
ഇവനെ വിൽക്കുന്നതല്ല. ഞാൻ ഇവനെ ഒരു
കോടി കോടി കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയത്തിനു വിൽക്കുന്നതാണ്."
അവർ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ നിനക്കു ഒരു കോടി
കോടി കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയം തരാം. നീ ഈ കുട്ടിയെ
ഞങ്ങൾക്കു വിൽക്കുക." അവൻ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ
ഇവനെ വിൽക്കുന്നതല്ല. ഞാൻ ഇവനെ പത്തു
കോടി കോടി കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയത്തിനു വിൽക്കുന്നതാണ്."
അവർ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ നിനക്കു പത്തു കോടി
കോടി കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയം തരാം. നീ ഈ കുട്ടിയെ
ഞങ്ങൾക്കു വിൽക്കുക." അവൻ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ
ഇവനെ വിൽക്കുന്നതല്ല. ഞാൻ ഇവനെ നൂറു
കോടി കോടി കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയത്തിനു വിൽക്കുന്നതാണ്."
അവർ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ നിനക്കു നൂറു കോടി
കോടി കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയം തരാം. നീ ഈ കുട്ടിയെ
ഞങ്ങൾക്കു വിൽക്കുക." അവൻ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ
ഇവനെ വിൽക്കുന്നതല്ല. ഞാൻ ഇവനെ ആയിരം
കോടി കോടി കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയത്തിനു വിൽക്കുന്നതാണ്."
അവർ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ നിനക്കു ആയിരം കോടി
കോടി കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയം തരാം. നീ ഈ കുട്ടിയെ
ഞങ്ങൾക്കു വിൽക്കുക." അവൻ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ
ഇവനെ വിൽക്കുന്നതല്ല. ഞാൻ ഇവനെ പതിനായിരം
കോടി കോടി കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയത്തിനു വിൽക്കുന്നതാണ്."
അവർ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ നിനക്കു പതിനായിരം
കോടി കോടി കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയം തരാം. നീ ഈ കുട്ടിയെ
ഞങ്ങൾക്കു വിൽക്കുക." അവൻ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ
ഇവനെ വിൽക്കുന്നതല്ല. ഞാൻ ഇവനെ ഒരു
ലക്ഷം കോടി കോടി കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയത്തിനു വിൽക്കുന്നതാണ്."
അവർ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ നിനക്കു ഒരു ലക്ഷം
കോടി കോടി കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയം തരാം. നീ ഈ കുട്ടിയെ
ഞങ്ങൾക്കു വിൽക്കുക." അവൻ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ
ഇവനെ വിൽക്കുന്നതല്ല. ഞാൻ ഇവനെ പത്തു
ലക്ഷം കോടി കോടി കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയത്തിനു വിൽക്കുന്നതാണ്."
അവർ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ നിനക്കു പത്തു ലക്ഷം
കോടി കോടി കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയം തരാം. നീ ഈ കുട്ടിയെ
ഞങ്ങൾക്കു വിൽക്കുക." അവൻ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ
ഇവനെ വിൽക്കുന്നതല്ല. ഞാൻ ഇവനെ നൂറു
ലക്ഷം കോടി കോടി കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയത്തിനു വിൽക്കുന്നതാണ്."
അവർ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ നിനക്കു നൂറു ലക്ഷം
കോടി കോടി കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയം തരാം. നീ ഈ കുട്ടിയെ
ഞങ്ങൾക്കു വിൽക്കുക." അവൻ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ
ഇവനെ വിൽക്കുന്നതല്ല. ഞാൻ ഇവനെ ആയിരം
ലക്ഷം കോടി കോടി കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയത്തിനു വിൽക്കുന്നതാണ്."
അവർ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ നിനക്കു ആയിരം ലക്ഷം
കോടി കോടി കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയം തരാം. നീ ഈ കുട്ടിയെ
ഞങ്ങൾക്കു വിൽക്കുക." അവൻ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ
ഇവനെ വിൽക്കുന്നതല്ല. ഞാൻ ഇവനെ പതിനായിരം
ലക്ഷം കോടി കോടി കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയത്തിനു വിൽക്കുന്നതാണ്."
അവർ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ നിനക്കു പതിനായിരം
ലക്ഷം കോടി കോടി കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയം തരാം. നീ ഈ കുട്ടിയെ
ഞങ്ങൾക്കു വിൽക്കുക." അവൻ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ
ഇവനെ വിൽക്കുന്നതല്ല. ഞാൻ ഇവനെ ഒരു
കോടി കോടി കോടി കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയത്തിനു വിൽക്കുന്നതാണ്."
അവർ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ നിനക്കു ഒരു കോടി
കോടി കോടി കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയം തരാം. നീ ഈ കുട്ടിയെ
ഞങ്ങൾക്കു വിൽക്കുക." അവൻ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ
ഇവനെ വിൽക്കുന്നതല്ല. ഞാൻ ഇവനെ പത്തു
കോടി കോടി കോടി കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയത്തിനു വിൽക്കുന്നതാണ്."
അവർ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ നിനക്കു പത്തു കോടി
കോടി കോടി കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയം തരാം. നീ ഈ കുട്ടിയെ
ഞങ്ങൾക്കു വിൽക്കുക." അവൻ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ
ഇവനെ വിൽക്കുന്നതല്ല. ഞാൻ ഇവനെ നൂറു
കോടി കോടി കോടി കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയത്തിനു വിൽക്കുന്നതാണ്."
അവർ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ നിനക്കു നൂറു കോടി
കോടി കോടി കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയം തരാം. നീ ഈ കുട്ടിയെ
ഞങ്ങൾക്കു വിൽക്കുക." അവൻ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ
ഇവനെ വിൽക്കുന്നതല്ല. ഞാൻ ഇവനെ ആയിരം
കോടി കോടി കോടി കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയത്തിനു വിൽക്കുന്നതാണ്."
അവർ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ നിനക്കു ആയിരം കോടി
കോടി കോടി കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയം തരാം. നീ ഈ കുട്ടിയെ
ഞങ്ങൾക്കു വിൽക്കുക." അവൻ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ
ഇവനെ വിൽക്കുന്നതല്ല. ഞാൻ ഇവനെ പതിനായിരം
കോടി കോടി കോടി കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയത്തിനു വിൽക്കുന്നതാണ്."
അവർ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ നിനക്കു പതിനായിരം
കോടി കോടി കോടി കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയം തരാം. നീ ഈ കുട്ടിയെ
ഞങ്ങൾക്കു വിൽക്കുക." അവൻ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ
ഇവനെ വിൽക്കുന്നതല്ല. ഞാൻ ഇവനെ ഒരു
ലക്ഷം കോടി കോടി കോടി കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയത്തിനു വിൽക്കുന്നതാണ്."
അവർ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ നിനക്കു ഒരു ലക്ഷം
കോടി കോടി കോടി കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയം തരാം. നീ ഈ കുട്ടിയെ
ഞങ്ങൾക്കു വിൽക്കുക." അവൻ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ
ഇവനെ വിൽക്കുന്നതല്ല. ഞാൻ ഇവനെ പത്തു
ലക്ഷം കോടി കോടി കോടി കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയത്തിനു വിൽക്കുന്നതാണ്."
അവർ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ നിനക്കു പത്തു ലക്ഷം
കോടി കോടി കോടി കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയം തരാം. നീ ഈ കുട്ടിയെ
ഞങ്ങൾക്കു വിൽക്കുക." അവൻ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ
ഇവനെ വിൽക്കുന്നതല്ല. ഞാൻ ഇവനെ നൂറു
ലക്ഷം കോടി കോടി കോടി കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയത്തിനു വിൽക്കുന്നതാണ്."
അവർ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ നിനക്കു നൂറു ലക്ഷം
കോടി കോടി കോടി കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയം തരാം. നീ ഈ കുട്ടിയെ
ഞങ്ങൾക്കു വിൽക്കുക." അവൻ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ
ഇവനെ വിൽക്കുന്നതല്ല. ഞാൻ ഇവനെ ആയിരം
ലക്ഷം കോടി കോടി കോടി കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയത്തിനു വിൽക്കുന്നതാണ്."
അവർ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ നിനക്കു ആയിരം ലക്ഷം
കോടി കോടി കോടി കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയം തരാം. നീ ഈ കുട്ടിയെ
ഞങ്ങൾക്കു വിൽക്കുക." അവൻ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ
ഇവനെ വിൽക്കുന്നതല്ല. ഞാൻ ഇവനെ പതിനായിരം
ലക്ഷം കോടി കോടി കോടി കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയത്തിനു വിൽക്കുന്നതാണ്."
അവർ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ നിനക്കു പതിനായിരം
ലക്ഷം കോടി കോടി കോടി കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയം തരാം. നീ ഈ കുട്ടിയെ
ഞങ്ങൾക്കു വിൽക്കുക." അവൻ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ
ഇവനെ വിൽക്കുന്നതല്ല. ഞാൻ ഇവനെ ഒരു
കോടി കോടി കോടി കോടി കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയത്തിനു വിൽക്കുന്നതാണ്."
അവർ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ നിനക്കു ഒരു കോടി
കോടി കോടി കോടി കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയം തരാം. നീ ഈ കുട്ടിയെ
ഞങ്ങൾക്കു വിൽക്കുക." അവൻ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ
ഇവനെ വിൽക്കുന്നതല്ല. ഞാൻ ഇവനെ പത്തു
കോടി കോടി കോടി കോടി കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയത്തിനു വിൽക്കുന്നതാണ്."
അവർ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ നിനക്കു പത്തു കോടി
കോടി കോടി കോടി കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയം തരാം. നീ ഈ കുട്ടിയെ
ഞങ്ങൾക്കു വിൽക്കുക." അവൻ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ
ഇവനെ വിൽക്കുന്നതല്ല. ഞാൻ ഇവനെ നൂറു
കോടി കോടി കോടി കോടി കോടി കോടി കോടി പൊൻനാണയത്തിനു വിൽക്കുന്നതാണ്."
അവർ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ നിന

ਸਲੋਕੁ ॥
ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥
ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥
ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥
ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥
ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥
ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ ۖ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ ۖ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۖ وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ ۖ وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ۚ ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٢﴾ وَأَنَّ هَٰذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ ۖ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَن سَبِيلِهِ ۚ ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٥٣﴾ ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُم بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٤﴾ وَهَٰذَا كِتَابٌ أَنزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٥٥﴾ أَن تَقُولُوا إِنَّمَا أُنزِلَ الْكِتَابُ عَلَىٰ طَائِفَتَيْنِ مِن قَبْلِنَا وَإِن كُنَّا عَن دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ ﴿١٥٦﴾ أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ ۚ فَقَدْ جَاءَكُم بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ ۚ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن كَذَّبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا ۗ سَنَجْزِي الَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَنْ آيَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ﴿١٥٧﴾ هَلْ يَنظُرُونَ إِلَّا أَن تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ ۗ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنفَعُ نَفْسًا إِيمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِن قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا ۗ قُلِ انتَظِرُوا إِنَّا مُنتَظِرُونَ ﴿١٥٨﴾

الجزء السابع

إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا لَّسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ ۚ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿١٥٩﴾ مَن جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا ۖ وَمَن جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦٠﴾ قُلْ إِنَّنِي هَدَانِي رَبِّي إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ دِينًا قِيَمًا مِّلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۚ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٦١﴾ قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٢﴾ لَا شَرِيكَ لَهُ ۖ وَبِذَٰلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٣﴾ قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ ۚ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا ۚ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۚ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿١٦٤﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ ۗ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٦٥﴾

ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਸਾਧੁ ਸਭੁ ਥੋਰੀ ਮਹਿ ਆਨੰਦੁ ॥
ਨਾਨਕ ਓਇ ਨ ਪਰਾਪਤੀ ਜਿਨ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਰੈ ਨ ਤਪਾਇ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਗਟੈ ਸਭ ਗਿਆਨੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਬੈਰੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੀਗਾ ਪੈਰੀ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਭਾਰੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਉਤਰੈ ਭਉ ਭਾਰੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੂਖ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਭੂਖ ਪਿਆਸ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਰੋਗੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਸਭ ਸੋਗੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਜਮੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜੋਹੈ ਕਮੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਾਟੇ ਅਪਰਾਧ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਰਮਲ ਪਰਾਨ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਰਤਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਏਕ ਊਪਰਿ ਜਤਨ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਾਹਰ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਖ ਊਜਲੇ ਸਾਚੈ ਲਗੈ ਰੰਗੁ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਜੀਵੈ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਸਾਧੁ ਸੁਧਾਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਰ ਕਾ ਪਰਦਾ ਢਾਰੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬੁਰਾ ਕੋ ਮਾਨੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਸਹੀ ਪਛਾਨੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਦੇਖੈ ਅਵਗੁਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਗੁਨ ਮਹਿ ਗੁਨ ਭਨ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਬਿਰੋਧੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਜਾਨੈ ਸਭ ਸੋਧੀ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਹਉ ਤਾਪ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਲੋਕਾ ਸਭ ਥਾਪ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਨ ਤੇ ਲਹੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਕਹੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਮਾਵੈ ॥੨॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਭੋਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਚੋਰ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਭ ਊਪਰਿ ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਆਪਿ ਦਇਆਲ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਚੋਰੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਨਿੰਦਾ ਮੋਰੀ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਇਆ ਅਰਪੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਜਗੁ ਜਿਣਿ ਜਰਪੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੂਖ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਭਉ ਨ ਭਰਮ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਜੈ ਸਭ ਕਾਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੋਲੈ ਬਿਰਥਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਪੇਖੈ ਪੁਸਤਕ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਸੁਨੈ ਅਵਰ ਕਥ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਰੈ ਬਕਬਾਦ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਨਹਦ ॥੩॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ولما كان يوم الاثنين ثالث عشر ربيع الآخر سنة ثلاث وثلاثين وستمائة
ركب الخليفة المستنصر بالله أبو جعفر منصور بن الظاهر بأمر الله أبي
نصر محمد بن الناصر لدين الله أبي العباس أحمد بن المستضيء بأمر الله
أبي محمد الحسن بن المستنجد بالله أبي المظفر يوسف بن المقتفي لأمر
الله أبي عبد الله محمد بن المستظهر بالله أبي العباس أحمد بن المقتدي
بأمر الله أبي القاسم عبد الله بن الذخيرة أبي العباس أحمد بن القائم
بأمر الله أبي جعفر عبد الله بن القادر بالله أبي العباس أحمد بن
إسحاق بن المقتدر بالله أبي الفضل جعفر بن المعتضد بالله أبي العباس
أحمد بن الموفق أبي أحمد طلحة بن المتوكل على الله أبي الفضل جعفر
بن المعتصم بالله أبي إسحاق محمد بن الرشيد أبي جعفر هارون بن المهدي
أبي عبد الله محمد بن المنصور أبي جعفر عبد الله بن محمد السفاح أبي
العباس عبد الله بن محمد بن علي بن عبد الله بن العباس بن عبد المطلب
رضي الله عنهم أجمعين

ਸੁਖਮਨੀ ਸਾਹਿਬ ੧੭੧

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਅਨੰਦ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਪੂਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥ ਰਾਮ ਜਪਤ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਪਰਾਨ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਕਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਨ ॥ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਿ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਨ ਕਮਾ ॥ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਸਭ ਪੂਰਨ ਧਰਮਾ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਘਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ੮ ॥

ਸਲੋਕ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ਥਾਨੁ ॥ ਤਿਸੁ ਜਾਤਿ ਨ ਜਨਮੁ ਨ ਜੋਨਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਦ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੀ ਮਿਟੈ ਮਲੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਹੋਵਾ ਦਾਸੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਹ ਜਤਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪੁਰ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥

ਸਲੋਕ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਉਪਕਾਰੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਿਟਹਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਵਹਿ ਨਿਰਮਲ ਸਰੀਰ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤੋਖ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਘਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਤ ਘਾਲ ॥ ੨ ॥

ਸਲੋਕ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ਥਾਨੁ ॥ ਤਿਸੁ ਜਾਤਿ ਨ ਜਨਮੁ ਨ ਜੋਨਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਦ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੀ ਮਿਟੈ ਮਲੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਹੋਵਾ ਦਾਸੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਹ ਜਤਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪੁਰ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥

ਸਲੋਕ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਉਪਕਾਰੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਿਟਹਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਵਹਿ ਨਿਰਮਲ ਸਰੀਰ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤੋਖ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਘਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਤ ਘਾਲ ॥ ੨ ॥

ਸਲੋਕ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ਥਾਨੁ ॥ ਤਿਸੁ ਜਾਤਿ ਨ ਜਨਮੁ ਨ ਜੋਨਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਦ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੀ ਮਿਟੈ ਮਲੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਹੋਵਾ ਦਾਸੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਹ ਜਤਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪੁਰ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥

ਸਲੋਕ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਉਪਕਾਰੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਿਟਹਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਵਹਿ ਨਿਰਮਲ ਸਰੀਰ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤੋਖ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਘਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਤ ਘਾਲ ॥ ੨ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥
ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਸਲਾਹਨਿ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸੋਭਾ ਹੋਇ ॥
ਸਚੁ ਸਚੀ ਸੋਭਾ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ਸਚੁ ਸਚਾ ਪਾਸਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੁ ਕਰਹਿ ਜਿਨ ਸਚੁ ਪਲੈ ਹੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਭਾ ਪਾਵਹਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ॥੧॥

ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥
ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਸਲਾਹਨਿ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸੋਭਾ ਹੋਇ ॥
ਸਚੁ ਸਚੀ ਸੋਭਾ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ਸਚੁ ਸਚਾ ਪਾਸਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੁ ਕਰਹਿ ਜਿਨ ਸਚੁ ਪਲੈ ਹੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਭਾ ਪਾਵਹਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ॥੧॥

ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥
ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਸਲਾਹਨਿ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸੋਭਾ ਹੋਇ ॥
ਸਚੁ ਸਚੀ ਸੋਭਾ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ਸਚੁ ਸਚਾ ਪਾਸਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੁ ਕਰਹਿ ਜਿਨ ਸਚੁ ਪਲੈ ਹੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਭਾ ਪਾਵਹਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ॥੧॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

ਸਚੁ ਸਾਹਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਲੇ ਲਾਦਿ ॥
ਸਚੁ ਤਿਸੈ ਨੋ ਪਹਿਰਾਵਣੀ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਨਾਮੁ ਸਵਾਦਿ ॥
ਸਚੁ ਸੁਖਾਲੀ ਸੇਜੜੀ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਆਇ ॥
ਸਚੁ ਸਲਾਹਨਿ ਸੇ ਵਡੇ ਸਚੁ ਤਿਨਾ ਵਡਿਆਈ ਦੇਇ ॥
ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸਚੁ ਤਾਕੀਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਜਾਸੁ ॥
ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸੇ ਜਣ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥੧॥

ਮਃ ੧ ॥

ਸਚੁ ਸਾਹਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਲੇ ਲਾਦਿ ॥
ਸਚੁ ਤਿਸੈ ਨੋ ਪਹਿਰਾਵਣੀ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਨਾਮੁ ਸਵਾਦਿ ॥
ਸਚੁ ਸੁਖਾਲੀ ਸੇਜੜੀ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਆਇ ॥
ਸਚੁ ਸਲਾਹਨਿ ਸੇ ਵਡੇ ਸਚੁ ਤਿਨਾ ਵਡਿਆਈ ਦੇਇ ॥
ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸਚੁ ਤਾਕੀਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਜਾਸੁ ॥
ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸੇ ਜਣ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥੧॥

ਪਉੜੀ ॥

ਸਚੁ ਸਾਹਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਲੇ ਲਾਦਿ ॥
ਸਚੁ ਤਿਸੈ ਨੋ ਪਹਿਰਾਵਣੀ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਨਾਮੁ ਸਵਾਦਿ ॥
ਸਚੁ ਸੁਖਾਲੀ ਸੇਜੜੀ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਆਇ ॥
ਸਚੁ ਸਲਾਹਨਿ ਸੇ ਵਡੇ ਸਚੁ ਤਿਨਾ ਵਡਿਆਈ ਦੇਇ ॥
ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸਚੁ ਤਾਕੀਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਜਾਸੁ ॥
ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸੇ ਜਣ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥੧॥

ਸਚੁ ਸਾਹਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਲੇ ਲਾਦਿ ॥
ਸਚੁ ਤਿਸੈ ਨੋ ਪਹਿਰਾਵਣੀ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਨਾਮੁ ਸਵਾਦਿ ॥
ਸਚੁ ਸੁਖਾਲੀ ਸੇਜੜੀ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਆਇ ॥
ਸਚੁ ਸਲਾਹਨਿ ਸੇ ਵਡੇ ਸਚੁ ਤਿਨਾ ਵਡਿਆਈ ਦੇਇ ॥
ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸਚੁ ਤਾਕੀਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਜਾਸੁ ॥
ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸੇ ਜਣ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥੧॥

ਸਚੁ ਸਾਹਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਲੇ ਲਾਦਿ ॥
ਸਚੁ ਤਿਸੈ ਨੋ ਪਹਿਰਾਵਣੀ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਨਾਮੁ ਸਵਾਦਿ ॥
ਸਚੁ ਸੁਖਾਲੀ ਸੇਜੜੀ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਆਇ ॥
ਸਚੁ ਸਲਾਹਨਿ ਸੇ ਵਡੇ ਸਚੁ ਤਿਨਾ ਵਡਿਆਈ ਦੇਇ ॥
ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸਚੁ ਤਾਕੀਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਜਾਸੁ ॥
ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸੇ ਜਣ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥੧॥

ਸਚੁ ਸਾਹਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਲੇ ਲਾਦਿ ॥
ਸਚੁ ਤਿਸੈ ਨੋ ਪਹਿਰਾਵਣੀ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਨਾਮੁ ਸਵਾਦਿ ॥
ਸਚੁ ਸੁਖਾਲੀ ਸੇਜੜੀ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਆਇ ॥
ਸਚੁ ਸਲਾਹਨਿ ਸੇ ਵਡੇ ਸਚੁ ਤਿਨਾ ਵਡਿਆਈ ਦੇਇ ॥
ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸਚੁ ਤਾਕੀਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਜਾਸੁ ॥
ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸੇ ਜਣ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥੧॥

ਸਚੁ ਸਾਹਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਲੇ ਲਾਦਿ ॥
ਸਚੁ ਤਿਸੈ ਨੋ ਪਹਿਰਾਵਣੀ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਨਾਮੁ ਸਵਾਦਿ ॥
ਸਚੁ ਸੁਖਾਲੀ ਸੇਜੜੀ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਆਇ ॥
ਸਚੁ ਸਲਾਹਨਿ ਸੇ ਵਡੇ ਸਚੁ ਤਿਨਾ ਵਡਿਆਈ ਦੇਇ ॥
ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸਚੁ ਤਾਕੀਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਜਾਸੁ ॥
ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸੇ ਜਣ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥੧॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਪਾਣੀ ਧੋਤੈ ਮਲੁ ਲਹੈ ਮਲੁ ਕਾਲੇ ਤਨਿ ਚੀਰੁ ॥ ਸੁਪਨੈ ਜੇਹਾ ਜਗਤੁ ਹੈ ਕਿਉ ਤੁਟੈ ਬਹੁ ਜੀਰੁ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਤੋਲੁ ਹੈ ਨਾ ਘਟੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਪਾਣੀ ਧੋਪੈ ਮਲੁ ਲਹੈ ਮਲੁ ਕਾਲੇ ਤਨਿ ਚੀਰੁ ॥ ਸੁਪਨੈ ਜੇਹਾ ਜਗਤੁ ਹੈ ਕਿਉ ਤੁਟੈ ਬਹੁ ਜੀਰੁ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਤੋਲੁ ਹੈ ਨਾ ਘਟੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਪਾਣੀ ਧੋਪੈ ਮਲੁ ਲਹੈ ਮਲੁ ਕਾਲੇ ਤਨਿ ਚੀਰੁ ॥ ਸੁਪਨੈ ਜੇਹਾ ਜਗਤੁ ਹੈ ਕਿਉ ਤੁਟੈ ਬਹੁ ਜੀਰੁ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਤੋਲੁ ਹੈ ਨਾ ਘਟੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਪਾਣੀ ਧੋਪੈ ਮਲੁ ਲਹੈ ਮਲੁ ਕਾਲੇ ਤਨਿ ਚੀਰੁ ॥ ਸੁਪਨੈ ਜੇਹਾ ਜਗਤੁ ਹੈ ਕਿਉ ਤੁਟੈ ਬਹੁ ਜੀਰੁ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਤੋਲੁ ਹੈ ਨਾ ਘਟੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਪਾਣੀ ਧੋਪੈ ਮਲੁ ਲਹੈ ਮਲੁ ਕਾਲੇ ਤਨਿ ਚੀਰੁ ॥ ਸੁਪਨੈ ਜੇਹਾ ਜਗਤੁ ਹੈ ਕਿਉ ਤੁਟੈ ਬਹੁ ਜੀਰੁ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਤੋਲੁ ਹੈ ਨਾ ਘਟੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਪਾਣੀ ਧੋਪੈ ਮਲੁ ਲਹੈ ਮਲੁ ਕਾਲੇ ਤਨਿ ਚੀਰੁ ॥ ਸੁਪਨੈ ਜੇਹਾ ਜਗਤੁ ਹੈ ਕਿਉ ਤੁਟੈ ਬਹੁ ਜੀਰੁ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਤੋਲੁ ਹੈ ਨਾ ਘਟੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਪਾਣੀ ਧੋਪੈ ਮਲੁ ਲਹੈ ਮਲੁ ਕਾਲੇ ਤਨਿ ਚੀਰੁ ॥ ਸੁਪਨੈ ਜੇਹਾ ਜਗਤੁ ਹੈ ਕਿਉ ਤੁਟੈ ਬਹੁ ਜੀਰੁ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਤੋਲੁ ਹੈ ਨਾ ਘਟੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਪਾਣੀ ਧੋਪੈ ਮਲੁ ਲਹੈ ਮਲੁ ਕਾਲੇ ਤਨਿ ਚੀਰੁ ॥ ਸੁਪਨੈ ਜੇਹਾ ਜਗਤੁ ਹੈ ਕਿਉ ਤੁਟੈ ਬਹੁ ਜੀਰੁ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਤੋਲੁ ਹੈ ਨਾ ਘਟੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਦੁਖੁ ਵੇਲਾ ਸੁਖੁ ਵੰਞਸੀ ਸੁਖੁ ਵੇਲਾ ਦੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਏਹ ਵੇਖਣ ਸੁਣਣ ਜੋ ਥੀਐ ਨਾਨਕ ਵਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੨ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੩ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੪ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੫ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੬ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੭ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੮ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੯ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੧੦ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੧੧ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੧੨ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੧੩ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੧੪ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੧੫ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੧੬ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੧੭ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੧੮ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੧੯ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੨੦ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੨੧ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੨੨ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੨੩ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੨੪ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੨੫ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੨੬ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੨੭ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੨੮ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੨੯ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੩੦ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੩੧ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੩੨ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੩੩ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੩੪ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੩੫ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੩੬ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੩੭ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੩੮ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੩੯ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੪੦ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੪੧ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੪੨ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੪੩ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੪੪ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੪੫ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੪੬ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੪੭ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੪੮ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੪੯ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੫੦ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੫੧ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੫੨ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੫੩ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੫੪ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੫੫ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੫੬ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੫੭ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੫੮ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੫੯ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੬੦ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੬੧ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੬੨ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੬੩ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੬੪ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੬੫ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੬੬ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੬੭ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੬੮ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੬੯ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੭੦ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੭੧ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੭੨ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੭੩ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੭੪ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੭੫ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੭੬ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੭੭ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੭੮ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੭੯ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੮੦ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੮੧ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੮੨ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੮੩ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੮੪ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੮੫ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੮੬ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੮੭ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੮੮ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੮੯ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੯੦ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੯੧ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੯੨ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੯੩ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੯੪ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੯੫ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੯੬ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੯੭ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਸੀ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਹਿ ॥ ੯੮ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲਦ

٥٥ ٱلْمَلِكُ ٱلْقُدُّوسُ ٱلسَّلَامُ ٱلْمُؤْمِنُ ٱلْمُهَيْمِنُ ٱلْعَزِيزُ ٱلْجَبَّارُ ٱلْمُتَكَبِّرُ

٥٥ ٱلْمَلِكُ ٱلْقُدُّوسُ ٱلسَّلَامُ ٱلْمُؤْمِنُ ٱلْمُهَيْمِنُ ٱلْعَزِيزُ ٱلْجَبَّارُ ٱلْمُتَكَبِّرُ

٥٥ ٱلْمَلِكُ ٱلْقُدُّوسُ ٱلسَّلَامُ ٱلْمُؤْمِنُ ٱلْمُهَيْمِنُ ٱلْعَزِيزُ ٱلْجَبَّارُ ٱلْمُتَكَبِّرُ

٥٥ ٱلْمَلِكُ ٱلْقُدُّوسُ ٱلسَّلَامُ ٱلْمُؤْمِنُ ٱلْمُهَيْمِنُ ٱلْعَزِيزُ ٱلْجَبَّارُ ٱلْمُتَكَبِّرُ

٥٥ ٱلْمَلِكُ ٱلْقُدُّوسُ ٱلسَّلَامُ ٱلْمُؤْمِنُ ٱلْمُهَيْمِنُ ٱلْعَزِيزُ ٱلْجَبَّارُ ٱلْمُتَكَبِّرُ

יקשיון דעמיך ויחמלו עליו ויתרצה עוד
ויבנה ירושלים עיר קדשך ויאמרו כל
העמים אמן סלה ויקוים בנו מה שכתוב
בתורתך ושמחתם לפני ה׳ אלהיכם אתם
ובניכם ובנותיכם ועבדיכם ואמהותיכם
והלוי אשר בשעריכם כי לא חלק ונחלה
אתכם ואתה ה׳ אלהינו נתת לנו ארץ
זבת חלב ודבש ונחלתנו לעולם ועד
ונשמח בישועתך ונגיל בגאולתך ונתן
חלקנו בתורתך ונשבע לפניך ונודה
לשמך בכל עת בפי כל חי תמיד לעולם
ועד כי אל טוב ומטיב אתה הוא ברוך
אתה ה׳ אל ההודאות

ועל הכל ה׳ אלהינו אנחנו מודים לך
ומברכים אותך יתברך שמך בפי כל חי
תמיד לעולם ועד כאמור כאכלת ושבעת
וברכת את ה׳ אלהיך על הארץ הטובה
אשר נתן לך ברוך אתה ה׳ על הארץ
ועל המזון ועל הפרי ועל תנובת השדה
ועל ארץ חמדה טובה ורחבה שרצית
והנחלת לאבותינו לאכול מפריה ולשבוע
מטובה רחם נא ה׳ אלהינו על ישראל
עמך ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן
כבודך ועל מלכות בית דוד משיחך ועל
הבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו
אלהינו אבינו רענו זוננו פרנסנו וכלכלנו
והרויחנו והרוח לנו ה׳ אלהינו במהרה
מכל צרותינו ונא אל תצריכנו ה׳ אלהינו
לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלואתם
כי אם לידך המלאה הפתוחה הקדושה
והרחבה שלא נבוש ולא נכלם לעולם ועד

ועל הנסים ועל הנפלאות ועל הגבורות
ועל התשועות ועל המלחמות שעשית
לאבותינו בימים ההם בזמן הזה כימי
מרדכי ואסתר בשושן הבירה כאשר עמד
עליהם המן הרשע בקש לכלות להשמיד
ולהרוג ולאבד את כל היהודים מנער
ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלושה
עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר
ושללם לבוז ואתה ברחמיך הרבים הפרת
את עצתו וקלקלת את מחשבתו והשבות
לו גמולו בראשו ותלו אותו ואת בניו על
העץ הגבוה ועשית עמנו נסים ונפלאות
כאשר עשית לאבותינו בימים ההם בזמן
הזה בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול
החשמונאי ובניו כאשר עמדה מלכות
יון הרשעה על עמך ישראל להשכיחם
תורתך ולהעבירם מחוקי רצונך ואתה
ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם
ריבת את ריבם דנת את דינם נקמת את
נקמתם מסרת גבורים ביד חלשים ורבים
ביד מעטים וטמאים ביד טהורים ורשעים
ביד צדיקים וזדים ביד עוסקי תורתך
ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך
ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה
ופורקן כהיום הזה ואחר כך באו בניך
לדביר ביתך ופנו את היכלך וטהרו את
מקדשך והדליקו נרות בחצרות קדשך
וקבעו שמונת ימים אלו לחנוכה להודות
ולהלל לשמך הגדול

ועל הכל ה׳ אלהינו אנחנו מודים לך
ומברכים אותך יתברך שמך בפי כל חי
תמיד לעולם ועד כאמור כאכלת ושבעת
וברכת את ה׳ אלהיך על הארץ הטובה
אשר נתן לך ברוך אתה ה׳ על הארץ
ועל המזון

ਸਲੋਕ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਰਈ ਪਾਪ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੰਤਾਪ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਫਿਰਤ ਭਵਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜੋਨਿ ਗਰਭ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਨਰਕ ਕੀ ਪੀਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਤ ਅਧੀਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਤਿਆਗੈ ਪ੍ਰਭੂ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਨ ਤੇ ਲੋਭੂ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਖਾਇਆ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਨ ਤੇ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਤ ਹਾਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਨੈ ਹਾਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਰੈ ਮਾਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਤ ਜਮ ਪੰਥ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਪੈ ਅਪੁਨਾ ਕੰਥ

ਸੁਣ ਸੁਣ ਮੇਰੇ ਬਾਬਲ ਦੀਏ ਲਾਡਲੀਏ ਧੀਏ ਨੀ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਰੋਵੇਂ ਨੀ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਰੋਵੇਂ ।
ਤੇਰੇ ਵਾਸਤੇ ਵੀਰ ਨੇ ਘੋੜੀ ਲਿਆਉਣੀ ਏ ਤੇਰੇ ਵਾਸਤੇ ਵੀਰ ਨੇ ਘੋੜੀ ਲਿਆਉਣੀ ਏ ।
ਘੋੜੀ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਤੂੰ ਸਹੁਰੇ ਜਾਵੇਂ ਨੀ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਰੋਵੇਂ ਨੀ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਰੋਵੇਂ ।
ਸੁਣ ਸੁਣ ਮੇਰੇ ਬਾਬਲ ਦੀਏ ਲਾਡਲੀਏ ਧੀਏ ਨੀ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਰੋਵੇਂ ਨੀ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਰੋਵੇਂ ।
ਤੇਰੇ ਵਾਸਤੇ ਵੀਰ ਨੇ ਡੋਲੀ ਲਿਆਉਣੀ ਏ ਤੇਰੇ ਵਾਸਤੇ ਵੀਰ ਨੇ ਡੋਲੀ ਲਿਆਉਣੀ ਏ ।
ਡੋਲੀ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਤੂੰ ਸਹੁਰੇ ਜਾਵੇਂ ਨੀ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਰੋਵੇਂ ਨੀ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਰੋਵੇਂ ।
ਸੁਣ ਸੁਣ ਮੇਰੇ ਬਾਬਲ ਦੀਏ ਲਾਡਲੀਏ ਧੀਏ ਨੀ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਰੋਵੇਂ ਨੀ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਰੋਵੇਂ ।
ਤੇਰੇ ਵਾਸਤੇ ਵੀਰ ਨੇ ਮਹਿਲ ਬਣਾਉਣਾ ਏ ਤੇਰੇ ਵਾਸਤੇ ਵੀਰ ਨੇ ਮਹਿਲ ਬਣਾਉਣਾ ਏ ।
ਮਹਿਲ ਛੱਡ ਕੇ ਤੂੰ ਸਹੁਰੇ ਜਾਵੇਂ ਨੀ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਰੋਵੇਂ ਨੀ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਰੋਵੇਂ ।
ਸੁਣ ਸੁਣ ਮੇਰੇ ਬਾਬਲ ਦੀਏ ਲਾਡਲੀਏ ਧੀਏ ਨੀ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਰੋਵੇਂ ਨੀ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਰੋਵੇਂ ।
ਤੇਰੇ ਵਾਸਤੇ ਵੀਰ ਨੇ ਗੱਡੀ ਲਿਆਉਣੀ ਏ ਤੇਰੇ ਵਾਸਤੇ ਵੀਰ ਨੇ ਗੱਡੀ ਲਿਆਉਣੀ ਏ ।
ਗੱਡੀ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਤੂੰ ਸਹੁਰੇ ਜਾਵੇਂ ਨੀ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਰੋਵੇਂ ਨੀ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਰੋਵੇਂ ।
ਸੁਣ ਸੁਣ ਮੇਰੇ ਬਾਬਲ ਦੀਏ ਲਾਡਲੀਏ ਧੀਏ ਨੀ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਰੋਵੇਂ ਨੀ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਰੋਵੇਂ ।
ਤੇਰੇ ਵਾਸਤੇ ਵੀਰ ਨੇ ਨੌਕਰ ਰੱਖਣਾ ਏ ਤੇਰੇ ਵਾਸਤੇ ਵੀਰ ਨੇ ਨੌਕਰ ਰੱਖਣਾ ਏ ।
ਨੌਕਰ ਛੱਡ ਕੇ ਤੂੰ ਸਹੁਰੇ ਜਾਵੇਂ ਨੀ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਰੋਵੇਂ ਨੀ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਰੋਵੇਂ ।
ਸੁਣ ਸੁਣ ਮੇਰੇ ਬਾਬਲ ਦੀਏ ਲਾਡਲੀਏ ਧੀਏ ਨੀ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਰੋਵੇਂ ਨੀ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਰੋਵੇਂ ।
ਤੇਰੇ ਵਾਸਤੇ ਵੀਰ ਨੇ ਭਾਬੀ ਲਿਆਉਣੀ ਏ ਤੇਰੇ ਵਾਸਤੇ ਵੀਰ ਨੇ ਭਾਬੀ ਲਿਆਉਣੀ ਏ ।
ਭਾਬੀ ਛੱਡ ਕੇ ਤੂੰ ਸਹੁਰੇ ਜਾਵੇਂ ਨੀ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਰੋਵੇਂ ਨੀ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਰੋਵੇਂ ।
ਸੁਣ ਸੁਣ ਮੇਰੇ ਬਾਬਲ ਦੀਏ ਲਾਡਲੀਏ ਧੀਏ ਨੀ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਰੋਵੇਂ ਨੀ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਰੋਵੇਂ ।
ਤੇਰੇ ਵਾਸਤੇ ਵੀਰ ਨੇ ਬੱਗੀ ਲਿਆਉਣੀ ਏ ਤੇਰੇ ਵਾਸਤੇ ਵੀਰ ਨੇ ਬੱਗੀ ਲਿਆਉਣੀ ਏ ।
ਬੱਗੀ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਤੂੰ ਸਹੁਰੇ ਜਾਵੇਂ ਨੀ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਰੋਵੇਂ ਨੀ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਰੋਵੇਂ ।
ਸੁਣ ਸੁਣ ਮੇਰੇ ਬਾਬਲ ਦੀਏ ਲਾਡਲੀਏ ਧੀਏ ਨੀ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਰੋਵੇਂ ਨੀ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਰੋਵੇਂ ।
ਤੇਰੇ ਵਾਸਤੇ ਵੀਰ ਨੇ ਸੱਸ ਲਿਆਉਣੀ ਏ ਤੇਰੇ ਵਾਸਤੇ ਵੀਰ ਨੇ ਸੱਸ ਲਿਆਉਣੀ ਏ ।
ਸੱਸ ਛੱਡ ਕੇ ਤੂੰ ਸਹੁਰੇ ਜਾਵੇਂ ਨੀ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਰੋਵੇਂ ਨੀ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਰੋਵੇਂ ।
ਸੁਣ ਸੁਣ ਮੇਰੇ ਬਾਬਲ ਦੀਏ ਲਾਡਲੀਏ ਧੀਏ ਨੀ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਰੋਵੇਂ ਨੀ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਰੋਵੇਂ ।
ਤੇਰੇ ਵਾਸਤੇ ਵੀਰ ਨੇ ਸਹੁਰਾ ਲਿਆਉਣਾ ਏ ਤੇਰੇ ਵਾਸਤੇ ਵੀਰ ਨੇ ਸਹੁਰਾ ਲਿਆਉਣਾ ਏ ।
ਸਹੁਰਾ ਛੱਡ ਕੇ ਤੂੰ ਸਹੁਰੇ ਜਾਵੇਂ ਨੀ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਰੋਵੇਂ ਨੀ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਰੋਵੇਂ ।

ولا تحسبن الذين قتلوا في سبيل الله أمواتا بل أحياء عند ربهم يرزقون ۝ فرحين بما آتاهم الله من فضله ويستبشرون بالذين لم يلحقوا بهم من خلفهم ألا خوف عليهم ولا هم يحزنون ۝ يستبشرون بنعمة من الله وفضل وأن الله لا يضيع أجر المؤمنين ۝ الذين استجابوا لله والرسول من بعد ما أصابهم القرح للذين أحسنوا منهم واتقوا أجر عظيم ۝ الذين قال لهم الناس إن الناس قد جمعوا لكم فاخشوهم فزادهم إيمانا وقالوا حسبنا الله ونعم الوكيل ۝ فانقلبوا بنعمة من الله وفضل لم يمسسهم سوء واتبعوا رضوان الله والله ذو فضل عظيم ۝ إنما ذلكم الشيطان يخوف أوليائه فلا تخافوهم وخافون إن كنتم مؤمنين ۝ ولا يحزنك الذين يسارعون في الكفر إنهم لن يضروا الله شيئا يريد الله ألا يجعل لهم حظا في الآخرة ولهم عذاب عظيم ۝ إن الذين اشتروا الكفر بالإيمان لن يضروا الله شيئا ولهم عذاب أليم ۝ ولا يحسبن الذين كفروا أنما نملي لهم خير لأنفسهم إنما نملي لهم ليزدادوا إثما ولهم عذاب مهين ۝ ما كان الله ليذر المؤمنين على ما أنتم عليه حتى يميز الخبيث من الطيب وما كان الله ليطلعكم على الغيب ولكن الله يجتبي من رسله من يشاء فآمنوا بالله ورسله وإن تؤمنوا وتتقوا فلكم أجر عظيم ۝ ولا يحسبن الذين يبخلون بما آتاهم الله من فضله هو خيرا لهم بل هو شر لهم سيطوقون ما بخلوا به يوم القيامة ولله ميراث السماوات والأرض والله بما تعملون خبير ۝ لقد سمع الله قول الذين قالوا إن الله فقير ونحن أغنياء سنكتب ما قالوا وقتلهم الأنبياء بغير حق ونقول ذوقوا عذاب الحريق ۝ ذلك بما قدمت أيديكم وأن الله ليس بظلام للعبيد ۝ الذين قالوا إن الله عهد إلينا ألا نؤمن لرسول حتى يأتينا بقربان تأكله النار قل قد جاءكم رسل من قبلي بالبينات وبالذي قلتم فلم قتلتموهم إن كنتم صادقين ۝ فإن كذبوك فقد كذب رسل من قبلك جاءوا بالبينات والزبر والكتاب المنير ۝ كل نفس ذائقة الموت وإنما توفون أجوركم يوم القيامة فمن زحزح عن النار وأدخل الجنة فقد فاز وما الحياة الدنيا إلا متاع الغرور ۝ لتبلون في أموالكم وأنفسكم ولتسمعن من الذين أوتوا الكتاب من قبلكم ومن الذين أشركوا أذى كثيرا وإن تصبروا وتتقوا فإن ذلك من عزم الأمور ۝ وإذ أخذ الله ميثاق الذين أوتوا الكتاب لتبيننه للناس ولا تكتمونه فنبذوه وراء ظهورهم واشتروا به ثمنا قليلا فبئس ما يشترون ۝ لا تحسبن الذين يفرحون بما أتوا ويحبون أن يحمدوا بما لم يفعلوا فلا تحسبنهم بمفازة من العذاب ولهم عذاب أليم ۝ ولله ملك السماوات والأرض والله على كل شيء قدير ۝ إن في خلق السماوات والأرض واختلاف الليل والنهار لآيات لأولي الألباب ۝ الذين يذكرون الله قياما وقعودا وعلى جنوبهم ويتفكرون في خلق السماوات والأرض ربنا ما خلقت هذا باطلا سبحانك فقنا عذاب النار ۝ ربنا إنك من تدخل النار فقد أخزيته وما للظالمين من أنصار ۝ ربنا إننا سمعنا منادي ينادي للإيمان أن آمنوا بربكم فآمنا ربنا فاغفر لنا ذنوبنا وكفر عنا سيئاتنا وتوفنا مع الأبرار ۝ ربنا وآتنا ما وعدتنا على رسلك ولا تخزنا يوم القيامة إنك لا تخلف الميعاد ۝ فاستجاب لهم ربهم أني لا أضيع عمل عامل منكم من ذكر أو أنثى بعضكم من بعض فالذين هاجروا وأخرجوا من ديارهم وأوذوا في سبيلي وقاتلوا وقتلوا لأكفرن عنهم سيئاتهم ولأدخلنهم جنات تجري من تحتها الأنهار ثوابا من عند الله والله عنده حسن الثواب ۝ لا يغرنك تقلب الذين كفروا في البلاد ۝ متاع قليل ثم مأواهم جهنم وبئس المهاد ۝ لكن الذين اتقوا ربهم لهم جنات تجري من تحتها الأنهار خالدين فيها نزلا من عند الله وما عند الله خير للأبرار ۝ وإن من أهل الكتاب لمن يؤمن بالله وما أنزل إليكم وما أنزل إليهم خاشعين لله لا يشترون بآيات الله ثمنا قليلا أولئك لهم أجرهم عند ربهم إن الله سريع الحساب ۝ يا أيها الذين آمنوا اصبروا وصابروا ورابطوا واتقوا الله لعلكم تفلحون ۝

فقد زنا حتى سلم من الحد كما
سيجيء

وقد يكون الزنا بالمحارم كالأم والأخت والبنت
وبامرأة الأب والابن والأخ والعم والخال
وبامرأة الأخ والابن وبامرأة العم والخال
وبامرأة الابن والأخ وبامرأة العم والخال
وبامرأة الابن والأخ وبامرأة العم والخال
وبامرأة الابن والأخ

الحمد لله الذي أنار بالإسلام قلوب أوليائه، وشرح بالإيمان صدور أصفيائه، وأعز بالتوحيد والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله وأصحابه، وعلى من اهتدى بهديه واقتفى أثره واستن بسنته إلى يوم الدين. أما بعد، فإن الصلاة أفضل العبادات بعد الإيمان بالله تعالى، وأجل القربات إليه سبحانه وتعالى، وهي الركن الثاني من أركان الإسلام، وقد فرضها الله تعالى على كل مسلم ومسلمة، وأوجبها على كل مكلف ومكلفة، وجعلها عماد الدين، وشعار المتقين، وأول ما يحاسب عليه العبد يوم القيامة، فإن صلحت صلح سائر عمله، وإن فسدت فسد سائر عمله، وقد أمر الله تعالى بالمحافظة عليها في جميع الأحوال، وحث على أدائها في أوقاتها بالخشوع والخضوع، وتوعد من تهاون بها أو تكاسل عنها بالعذاب الأليم والعقاب الوخيم، فقال عز من قائل: ﴿فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غَيًّا﴾ [مريم: ٥٩]، وقال تعالى: ﴿فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ﴾ [الماعون: ٤-٥]، وقال تعالى: ﴿مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرَ قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ﴾ [المدثر: ٤٢-٤٣]، وقال تعالى: ﴿وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَاتُهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَبِرَسُولِهِ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ كُسَالَىٰ وَلَا يُنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَارِهُونَ﴾ [التوبة: ٥٤]، وقال تعالى: ﴿فَلَا صَدَّقَ وَلَا صَلَّىٰ وَلَٰكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ يَتَمَطَّىٰ﴾ [القيامة: ٣١-٣٣]، وقال تعالى: ﴿وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً وَتَصْدِيَةً﴾ [الأنفال: ٣٥

ਵਾਰ ਸਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਸਲੋਕ ਵਧੀਕ ਹਹ

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚਾ ਨਾਇ ਭਾਖਿਆ ਭਾਉ ਅਪਾਰ ॥ ਆਖਹਿ ਮੰਗਹਿ ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ ਦਾਤਿ ਕਰੈ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਫਿਰਿ ਚੁਪੈ ਨ ਧਾਪਈ ਸਚੁ ਘਿਨੈ ਸਿਰਿ ਭਾਰੁ ॥ ਕਿਸੈ ਪੈਨਣੁ ਵਡਾ ਆਖੀਐ ਕਿਸੈ ਘਰ ਵਡ ਬਾਰ ॥ ਕੀੜੀ ਨਾਗੁ ਨ ਵਿਸਰੈ ਤਿਨਾ ਭੀ ਆਹਾਰੁ ॥ ਵਡਾ ਕਰਿ ਨ ਸਰਾਹੀਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜੀਅ ਜਾਣੈ ਜੋ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ੧ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚਾ ਨਾਇ ਜਿਸੁ ਸਿਫਤੀ ਕਰੇ ਆਕਾਰੁ ॥ ਆਖਣਿ ਜੋਰੁ ਨ ਚਲਈ ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਮਤੀ ਦੇਵੈ ਸਹਜ ਕੀ ਲਏ ਸਹਜ ਸੁਖ ਸਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥ ੨ ॥

ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸੋਹਣਾ ਆਪੇ ਸਚੁ ਚਲਾਇ ॥ ਆਪੇ ਸਚੁ ਵਰਤਾਇਦਾ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਪਾਇ ॥ ਆਪੇ ਸਚੁ ਧਰਾਇਸੀ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਇ ॥ ਆਪੇ ਸਚੁ ਧਰਾਇਆ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚਾ ਨਾਇ ਜਿਸੁ ਸਿਫਤੀ ਕਰੇ ਆਕਾਰੁ ॥ ਆਖਣਿ ਜੋਰੁ ਨ ਚਲਈ ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਮਤੀ ਦੇਵੈ ਸਹਜ ਕੀ ਲਏ ਸਹਜ ਸੁਖ ਸਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥ ੧ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚਾ ਨਾਇ ਭਾਖਿਆ ਭਾਉ ਅਪਾਰ ॥ ਆਖਹਿ ਮੰਗਹਿ ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ ਦਾਤਿ ਕਰੈ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਫਿਰਿ ਚੁਪੈ ਨ ਧਾਪਈ ਸਚੁ ਘਿਨੈ ਸਿਰਿ ਭਾਰੁ ॥ ਕਿਸੈ ਪੈਨਣੁ ਵਡਾ ਆਖੀਐ ਕਿਸੈ ਘਰ ਵਡ ਬਾਰ ॥ ਕੀੜੀ ਨਾਗੁ ਨ ਵਿਸਰੈ ਤਿਨਾ ਭੀ ਆਹਾਰੁ ॥ ਵਡਾ ਕਰਿ ਨ ਸਰਾਹੀਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜੀਅ ਜਾਣੈ ਜੋ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ੧ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬੰਧਨ ਤੂਟਹਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਹ ਨਿਵਾਸ ॥
ਸਰਬ ਥੋਕ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਈਐ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਤਿਸੁ ਗੁਣਤਾਸ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਕਾਸ ਦਸ ਪੂਰੇ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੀਏ ਬਸੁਧਾ ਕੇ ਕੂਰੇ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਨੀ ਪਖਾਨ ਤਰਾਹਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਹਨ ਬੋਹਿਥ ਲੈ ਜਾਹਿ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਸਹਿ ਸਭ ਸੰਗਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਿਰਮਲ ਮਨ ਅੰਗਿ ॥
ਤਿਸ ਕੀ ਟਹਲ ਤੂ ਕਾਹੇ ਨ ਕਰਹਿ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਜਸੁ ਰਸਨਾ ਉਚਰਹਿ ॥
ਤਿਸ ਕਉ ਜਪਿ ਤਿਸੁ ਕਉ ਧਿਆਇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਸਭ ਛੂਟਹਿ ਭਾਇ ॥
ਤਿਸ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨ ਮੀਤ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਤੇ ਪਾਈਐ ਨੀਤ ॥੧॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਰਹਤੁ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਵਹਿ ਸਗਲ ਧਾਮ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੁਗਵਹਿ ਸਭ ਭੋਗ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦੁਖ ਪਰਹਰਹਿ ਰੋਗ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਹਿ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਨ ਮਾਨੈ ਜਮ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਜੀਵਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾਹਿ ਜਪਹਿ ਤੂ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ॥੨॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਆਵਹਿ ਰਾਸਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਕਾਜੁ ਨ ਜਾਸਿ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਪੂਰਨ ਆਸ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਵਿਚ ਨਿਵਾਸ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਸਹਜ ਸਮਾਇ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਦੂਖ ਪਲਾਇ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਹੋਵਹਿ ਸੰਗਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਮ ਰਸ ਰੰਗਿ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਪੂਜਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾਹਿ ਧਿਆਵਹਿ ਸੋਇ ॥੩॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਸੁਨਹਿ ਸ੍ਰਵਨ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪੇਖਹਿ ਨੈਨ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਨਾ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਵਹਿ ਸਗਲ ਤ੍ਰਿਪਤਨਾ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰ ਚਲਹਿ ਵਿਸੇਖ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੈਸਹਿ ਪਰਮੇਖ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਲਾਲ ਕਹਾਹਿ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਤਰਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾਹਿ ਸਿਮਰਿ ਤੂ ਸਦਾ ਹਰਨੁ ॥੪॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਬੋਲਹਿ ਪਰਾ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਸੁਨਹਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਹਸਤ ਕਰਾਹਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਗ ਚਲਾਹਿ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਬੈਸਹਿ ਸੁਖਿ ਥਾਇ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਭੋਗਹਿ ਮਾਇ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਹਿਰਹਿ ਨਾਨਾ ਭਾਤਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਜਾਤਿ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾਹਿ ਜਪਹਿ ਤੂ ਭਜੁ ਗੋਬਿੰਦ ॥੫॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਸਾਧਸੰਗੁ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਹੋਇ ਉਧਰੈ ਅੰਗੁ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਪਾਪ ਪਰਾਹਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਹਿ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਗੁਣ ਅਨੇਕ ਗਾਵਹਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਰਮ ਪਦ ਪਾਵਹਿ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਆਵਹਿ ਪਰ ਉਪਕਾਰ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਉਘਰਿਆ ਦੁਆਰ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਆਪਿ ਤਰਹਿ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਰਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾਹਿ ਜਪਹਿ ਤੂ ਜਿਸ ਕਾ ਦਿਤਾ ਲਹਹਿ ॥੬॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਆਵਹਿ ਪਰਤਾਪ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਜਾਪਹਿ ਜਾਪ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਨਿਹਚਲ ਬਾਸੁ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਨਿਰਭਉ ਨਾਉ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਮਨੁ ਕਤ ਨ ਡੋਲਾਉ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਸਹਜ ਧੁਨੀ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਪੂਰਨ ਘਨੀ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾਹਿ ਸਿਮਰਿ ਤੂ ਦਰਗਹ ਮਾਨ ॥੭॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਕਿਛੁ ਏਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖੁ ਸਾਚਾ ਨੇਹੁ ॥
ਤਿਸ ਕੀ ਕਰਣੀ ਕਰਹੁ ਨਿਤ ਕਾਰ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਸੁਖ ਸਾਰ ॥
ਤਿਸ ਕੀ ਸੋਭਾ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਰਤਿ ਕਰਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥
ਤਿਸ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਾਨਹੁ ਮੀਠ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਨਹ ਡੀਠ ॥
ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣਿ ਸਭ ਊਪਰਿ ਤਰਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਰਹੁ ॥੮॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਕਿਛੁ ਏਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖੁ ਸਾਚਾ ਨੇਹੁ ॥
ਤਿਸ ਕੀ ਕਰਣੀ ਕਰਹੁ ਨਿਤ ਕਾਰ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਸੁਖ ਸਾਰ ॥
ਤਿਸ ਕੀ ਸੋਭਾ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਰਤਿ ਕਰਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥
ਤਿਸ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਾਨਹੁ ਮੀਠ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਨਹ ਡੀਠ ॥
ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣਿ ਸਭ ਊਪਰਿ ਤਰਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਰਹੁ ॥੮॥

ચંદ્રાવળા. ૧૨૧

هُحُنُا هُحنه نْهمَحُبا هُمنُهُـــا وهَنْحه
هُتَّـــهُوس

حلهُنا

هُهُومُا هُحنُنا حلهُنُا هُنُا وهَلُم هُـــلس
هُحُبـــا . وهُبُدا حُه لَلأُحمر ـــنُبُا . ههُهبر
حهُقهُمم حنُّس حقهُلُس هههُحُـــا .
أهُحُنُا وُحو نْهمِرس . همَة هُامُحُنُا نُهبه .

هُدامَ وُههُحُه

. هُنُبه حلهُو همُبنُم حُمُنُاهُام وُجب
أُنُم وهُحبه أُنُم حبهُا حلهُكر ❖ هُدُم
حهُتَّ حلهُكُا وهُكُم حتَّحهُا . همسُم حههُه
وهُحنُا هُكُم نُبهُم حبهُا حلهُكر ❖ هُدُه
وُاوهُا هههُكُم حُب أُهُنه . نُههُحُهِم للأهُنُا
وهُم نُههُاه نُهجِم نُمنُه وهُنُه

حُهُا وهُحنه هههُه

هُنُا وؤههُا همنا حجُبه أههُهُـــا هكُهُبُا
هُحُهِم هُم قُنُهُا . هههُبُا حههُه ههُا
هُامُا وُسرِم وُا حُه أُبهه وُههُا وُهنُه
أههُا همجُه للأوُحل هحُهُه وُه حكُه همجُه

ਸੁਖਮਨੀ ਸਾਹਿਬ

ਸਲੋਕ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲ ॥੧॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲ ॥੧॥

ਸੁਖਮਨੀ ਸਾਹਿਬ ੧੯੬

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਹਾ ਪਲੈ ਸਭ ਕੁਲ ਛਡਾਵੈ ਨਾਇ ॥੧॥

ಕಾಮಿತಾರ್ಥಪ್ರದಾಯಿನೀ ಸಕಲಾಭೀಷ್ಟಫಲಪ್ರದಾಯಿನೀ ಸಕಲಾಗಮಸಂಸ್ತುತಾ ಸಕಲದೇವವರ್ಷಿಣೀ
ಸಕಲಸಂಪತ್ಕರೀ ಸಕಲಭಕ್ತರಕ್ಷಣಕಾರಿಣೀ ಸಕಲವಿದ್ಯಾಸ್ವರೂಪಿಣೀ ಸಕಲಲೋಕಪೂಜಿತಾ
ಸಕಲಕಲ್ಮಷನಾಶಿನೀ ಸಕಲಸಂಕಟನಿವಾರಿಣೀ ಸಕಲಸಂಪದಾಯಿನೀ ಸಕಲಸಂಶಯಹಾರಿಣೀ
ಸಕಲಸಾಧುಪೂಜಿತಾ ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರವಿಶಾರದಾ ಸಕಲಲೋಕಮಾತೃಕಾ ಸಕಲಲೋಕಪಾಲಿನೀ
ಸಕಲಲೋಕಸೇವಿತಾ ಸಕಲಲೋಕಸಾಕ್ಷಿಣೀ ಸಕಲಲೋಕಕಾರಿಣೀ ಸಕಲಲೋಕಸಂಸ್ಥಿತಾ
ಸಕಲಲೋಕಸಂಸ್ತುತಾ ಸಕಲಲೋಕಸಂಶ್ರಿತಾ ಸಕಲಲೋಕಸಂಹಾರಿಣೀ ಸಕಲಲೋಕಸಂಹಾರಿಣೀ

ꠀꠣꠞꠤꠀ ꠀꠣꠞꠤꠀ ꠀꠣꠞꠤꠀ ꠀꠣꠞꠤꠀ ꠀꠣꠞꠤꠀ ꠀꠣꠞꠤꠀ ꠀꠣꠞꠤꠀ

ومن كتاب الصلاة

باب الجمعة

فصل : وأما الذين تجب عليهم الجمعة فهم الذين لا عذر لهم من المرض والسفر والخوف والمطر والوحل والعمى والزمانة والشيخوخة وما أشبه ذلك . وأما الذين لا تجب عليهم الجمعة فهم الذين لهم عذر من هذه الأعذار . وأما الذين لا تجب عليهم الجمعة فهم الذين لا يقدرون على الوصول إلى الجمعة إلا بمشقة شديدة

ਸੰਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ਬਾਣੀ

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ

ਕਬੀਰ ਜੀਵਤ ਪਾਵਹਿ ਨਹ ਮਿਲੈ ਰੀ ਮਿਲੈ ਪਰਾਪਤਿ ਆਇ ॥
ਜੀਵਤ ਮੇਲਾ ਮਾਇਆ ਤਜੈ ਸਗੁਰ ਦੀਆ ਬਤਾਇ ॥੧॥
ਕਬੀਰ ਜੀਵਤ ਪਾਵਹਿ ਨਹ ਮਿਲੈ ਰੀ ਮਿਲੈ ਪਰਾਪਤਿ ਆਇ ॥
ਜੀਵਤ ਮੇਲਾ ਮਾਇਆ ਤਜੈ ਸਗੁਰ ਦੀਆ ਬਤਾਇ ॥੧॥
ਕਬੀਰ ਜੀਵਤ ਪਾਵਹਿ ਨਹ ਮਿਲੈ ਰੀ ਮਿਲੈ ਪਰਾਪਤਿ ਆਇ ॥
ਜੀਵਤ ਮੇਲਾ ਮਾਇਆ ਤਜੈ ਸਗੁਰ ਦੀਆ ਬਤਾਇ ॥੧॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ

ਕਬੀਰ ਜੀਵਤ ਪਾਵਹਿ ਨਹ ਮਿਲੈ ਰੀ ਮਿਲੈ ਪਰਾਪਤਿ ਆਇ ॥
ਜੀਵਤ ਮੇਲਾ ਮਾਇਆ ਤਜੈ ਸਗੁਰ ਦੀਆ ਬਤਾਇ ॥੧॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ

ਕਬੀਰ ਜੀਵਤ ਪਾਵਹਿ ਨਹ ਮਿਲੈ ਰੀ ਮਿਲੈ ਪਰਾਪਤਿ ਆਇ ॥
ਜੀਵਤ ਮੇਲਾ ਮਾਇਆ ਤਜੈ ਸਗੁਰ ਦੀਆ ਬਤਾਇ ॥੧॥

ਸਲੋਕ ॥

ਆਦਿ ਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥ ਜੁਗਾਦਿ ਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥ ਸਤਿਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂਏ ਨਮਹ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਪਾਵਉ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਤਨ ਮਾਹਿ ਮਿਟਾਵਉ ॥
ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਬਿਸੁ ਗਾਵਉ ॥ ਤਾ ਦੁਖੁ ਪਰਸ ਨ ਸਕੈ ਕਾਲੁ ॥
ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਉ ਰਾਖਿ ਜੀਅ ਅੰਗ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਸੰਗ ॥
ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਭਗਤ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਲਗਿ ਤਰੇ ਤਰਾਏ ॥
ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਕਲਿ ਪਰਿ ਪ੍ਰਗਟਾਉ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਜਪਾਉ ॥
ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਕੀ ਲਾਵੈ ਕਥਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਸੁਣਿ ਮਨਿ ਕਰਿ ਅਥਾ ॥
ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਕਰਮ ਕਰਿ ਕਮਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ੧ ॥

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ਉਪਾਤਾ ॥
ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਚਿੰਤਾ ਜਾਇ ਮਿਟੈ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥
ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਲੇਉ ॥ ਸਾਸ ਸਾਸ ਕਾ ਇਹੈ ਕਰੇਉ ॥
ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਾਇ ॥ ਪਾਛੈ ਬੀਤੀ ਸਗਲ ਜਾਇ ॥
ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ॥ ਭਉ ਨ ਲਗੈ ਦੁਖੁ ਦੂਰਿ ਪਲਾਵਹੁ ॥
ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਭ ਕਰਹੁ ॥ ਆਪਿ ਤਰਹੁ ਲੋਕਹ ਭੀ ਤਰਹੁ ॥
ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਨਿਰਮਲ ਥੀਵਹੁ ॥ ੨ ॥

ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਦੁਖ ਬਿਨਸੈ ਸਿਮਰਤ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥
ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਤਨ ਮਾਹਿ ਮਿਟਾ

ڪيڏانهن ڪيڏانهن ڪيڏانهن

الحمد لله الذي خلق الإنسان من علق، وأنعم عليه بالعقل والفهم والذكاء والحذق، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له شهادة تنجي قائلها من النار وتدخله الجنة بفضله ورحمته، وأشهد أن محمداً عبده ورسوله الذي أرسله بالهدى ودين الحق ليظهره على الدين كله ولو كره المشركون، صلى الله وسلم وبارك عليه وعلى آله وأصحابه ومن تبعهم بإحسان إلى يوم الدين.

أما بعد، فإن علم الوراثة من أجل العلوم وأنفعها، وأحوج الناس إليه القضاة والمفتون والمحامون، لأن كثيراً من القضايا الشرعية والقانونية تدور على معرفة الورثة وأنصبائهم، وقد رأيت أن أضع في هذا العلم كتاباً مختصراً سهل العبارة قريب المأخذ، يجمع ما تفرق في المطولات، ويقرب ما تعسر على الطلاب، ويوضح ما أشكل على المبتدئين، فسميته

وارثة الحمد

ورتبته على مقدمة وأربعة أبواب وخاتمة، وسميت كل باب منها فصلاً، والله أسأل أن ينفع به كما نفع بأصله، وأن يجعله خالصاً لوجهه الكريم، إنه سميع قريب مجيب.

٢٠٥ ـ ٢٠٤ ـ ٢٠٣ ـ ٢٠٢ ـ ٢٠١ ـ ٢٠٠ ـ ١٩٩ ـ ١٩٨ ـ ١٩٧ ـ ١٩٦ ـ ١٩٥ ـ ١٩٤ ـ ١٩٣ ـ ١٩٢ ـ ١٩١ ـ ١٩٠ ـ ١٨٩ ـ ١٨٨ ـ ١٨٧ ـ ١٨٦ ـ ١٨٥ ـ ١٨٤ ـ ١٨٣ ـ ١٨٢ ـ ١٨١ ـ ١٨٠ ـ ١٧٩ ـ ١٧٨ ـ ١٧٧ ـ ١٧٦ ـ ١٧٥ ـ ١٧٤ ـ ١٧٣ ـ ١٧٢ ـ ١٧١ ـ ١٧٠ ـ ١٦٩ ـ ١٦٨ ـ ١٦٧ ـ ١٦٦ ـ ١٦٥ ـ ١٦٤ ـ ١٦٣ ـ ١٦٢ ـ ١٦١ ـ ١٦٠ ـ ١٥٩ ـ ١٥٨ ـ ١٥٧ ـ ١٥٦ ـ ١٥٥ ـ ١٥٤ ـ ١٥٣ ـ ١٥٢ ـ ١٥١ ـ ١٥٠ ـ ١٤٩ ـ ١٤٨ ـ ١٤٧ ـ ١٤٦ ـ ١٤٥ ـ ١٤٤ ـ ١٤٣ ـ ١٤٢ ـ ١٤١ ـ ١٤٠ ـ ١٣٩ ـ ١٣٨ ـ ١٣٧ ـ ١٣٦ ـ ١٣٥ ـ ١٣٤ ـ ١٣٣ ـ ١٣٢ ـ ١٣١ ـ ١٣٠ ـ ١٢٩ ـ ١٢٨ ـ ١٢٧ ـ ١٢٦ ـ ١٢٥ ـ ١٢٤ ـ ١٢٣ ـ ١٢٢ ـ ١٢١ ـ ١٢٠ ـ ١١٩ ـ ١١٨ ـ ١١٧ ـ ١١٦ ـ ١١٥ ـ ١١٤ ـ ١١٣ ـ ١١٢ ـ ١١١ ـ ١١٠ ـ ١٠٩ ـ ١٠٨ ـ ١٠٧ ـ ١٠٦ ـ ١٠٥ ـ ١٠٤ ـ ١٠٣ ـ ١٠٢ ـ ١٠١ ـ ١٠٠ ـ ٩٩ ـ ٩٨ ـ ٩٧ ـ ٩٦ ـ ٩٥ ـ ٩٤ ـ ٩٣ ـ ٩٢ ـ ٩١ ـ ٩٠ ـ ٨٩ ـ ٨٨ ـ ٨٧ ـ ٨٦ ـ ٨٥ ـ ٨٤ ـ ٨٣ ـ ٨٢ ـ ٨١ ـ ٨٠ ـ ٧٩ ـ ٧٨ ـ ٧٧ ـ ٧٦ ـ ٧٥ ـ ٧٤ ـ ٧٣ ـ ٧٢ ـ ٧١ ـ ٧٠ ـ ٦٩ ـ ٦٨ ـ ٦٧ ـ ٦٦ ـ ٦٥ ـ ٦٤ ـ ٦٣ ـ ٦٢ ـ ٦١ ـ ٦٠ ـ ٥٩ ـ ٥٨ ـ ٥٧ ـ ٥٦ ـ ٥٥ ـ ٥٤ ـ ٥٣ ـ ٥٢ ـ ٥١ ـ ٥٠ ـ ٤٩ ـ ٤٨ ـ ٤٧ ـ ٤٦ ـ ٤٥ ـ ٤٤ ـ ٤٣ ـ ٤٢ ـ ٤١ ـ ٤٠ ـ ٣٩ ـ ٣٨ ـ ٣٧ ـ ٣٦ ـ ٣٥ ـ ٣٤ ـ ٣٣ ـ ٣٢ ـ ٣١ ـ ٣٠ ـ ٢٩ ـ ٢٨ ـ ٢٧ ـ ٢٦ ـ ٢٥ ـ ٢٤ ـ ٢٣ ـ ٢٢ ـ ٢١ ـ ٢٠ ـ ١٩ ـ ١٨ ـ ١٧ ـ ١٦ ـ ١٥ ـ ١٤ ـ ١٣ ـ ١٢ ـ ١١ ـ ١٠ ـ ٩ ـ ٨ ـ ٧ ـ ٦ ـ ٥ ـ ٤ ـ ٣ ـ ٢ ـ ١

ધર્મ કરવો જોઈએ. ધર્મ કરવાથી પુણ્ય બંધાય છે. પુણ્યથી સુખ મળે છે. પુણ્ય
ભોગવતાં ભોગવતાં પુણ્ય ખૂટી જાય છે. પુણ્ય ખૂટી જતાં દુઃખ આવે છે.
પુણ્ય અને પાપ બંને બેડી છે. પુણ્ય સોનાની બેડી છે. પાપ લોઢાની બેડી છે.
બેડી બેડી છે. બેડી બંધન છે. બંધન દુઃખ છે. દુઃખ સંસાર છે.
સંસાર રોગ છે. રોગ અશુદ્ધ છે. અશુદ્ધ અધર્મ છે. અધર્મ પાપ છે.
પાપ દુઃખ છે. દુઃખ સંસાર છે. સંસાર રોગ છે. રોગ અશુદ્ધ છે.
અશુદ્ધ અધર્મ છે. અધર્મ પાપ છે. પાપ

وكان ابو طالب كثير العيال قليل المال فقال العباس لاخيه ابي طالب يا اخي قد ترى ما نحن فيه من ضيق العيش وكثرة العيال وقد اصابتنا هذه السنة المجدبة فهلم بنا نخفف عنه بعض عياله فقال ابو طالب نعم فمضيا حتى اتيا منزل ابي لهب فكلماه في ذلك فقال ان شئتما فخذا عقيلا وان شئتما فخذا جعفرا فاخذ العباس عقيلا واخذ ابو طالب جعفرا فكان جعفر عند ابي طالب حتى اسلم واستغنى عنه وكان عقيل عند العباس حتى اسلم واستغنى عنه

ولادة محمد

ثم ان آمنة حملت بمحمد صلعم فاخبرت انها ستلد نبيا وامرت ان تسميه محمدا فلما حان وضعها ارسلت الى عبد المطلب تخبره بذلك وتامره ان يأتيها فاتاها فاخبرته بما رأت وبما قيل لها فيه فاخذه عبد المطلب وادخله الكعبة فدعا الله تعالى وشكر له ما اعطاه ثم خرج به فدفعه الى امه وكان مولده صلعم يوم الاثنين لاثنتي عشرة ليلة خلت من شهر ربيع الاول وقيل لثمان خلون منه وقيل لعشر خلون منه وقيل لسبع عشرة خلت منه وقيل لاثنين وعشرين خلت منه وقيل لثلاثين خلت منه وقيل لاثنتين وثلاثين خلت منه وقيل لثلاث وثلاثين خلت منه وقيل لاربع وثلاثين خلت منه وقيل لخمس وثلاثين خلت منه وقيل لست وثلاثين خلت منه وقيل لسبع وثلاثين خلت منه وقيل لثمان وثلاثين خلت منه وقيل لتسع وثلاثين خلت منه وقيل لاربعين خلت منه وقيل لاحدى واربعين خلت منه وقيل لاثنتين واربعين خلت منه وقيل لثلاث واربعين خلت منه وقيل لاربع واربعين خلت منه وقيل لخمس واربعين خلت منه وقيل لست واربعين خلت منه وقيل لسبع واربعين خلت منه وقيل لثمان واربعين خلت منه وقيل لتسع واربعين خلت منه وقيل لخمسين خلت منه وقيل لاحدى وخمسين خلت منه وقيل لاثنتين وخمسين خلت منه وقيل لثلاث وخمسين خلت منه وقيل لاربع وخمسين خلت منه وقيل لخمس وخمسين خلت منه وقيل لست وخمسين خلت منه وقيل لسبع وخمسين خلت منه وقيل لثمان وخمسين خلت منه وقيل لتسع وخمسين خلت منه وقيل لستين خلت منه وقيل لاحدى وستين خلت منه وقيل لاثنتين وستين خلت منه وقيل لثلاث وستين خلت منه وقيل لاربع وستين خلت منه وقيل لخمس وستين خلت منه وقيل لست وستين خلت منه وقيل لسبع وستين خلت منه وقيل لثمان وستين خلت منه وقيل لتسع وستين خلت منه وقيل لسبعين خلت منه وقيل لاحدى وسبعين خلت منه وقيل لاثنتين وسبعين خلت منه وقيل لثلاث وسبعين خلت منه وقيل لاربع وسبعين خلت منه وقيل لخمس وسبعين خلت منه وقيل لست وسبعين خلت منه وقيل لسبع وسبعين خلت منه وقيل لثمان وسبعين خلت منه وقيل لتسع وسبعين خلت منه وقيل لثمانين خلت منه وقيل لاحدى وثمانين خلت منه وقيل لاثنتين وثمانين خلت منه وقيل لثلاث وثمانين خلت منه وقيل لاربع وثمانين خلت منه وقيل لخمس وثمانين خلت منه وقيل لست وثمانين خلت منه وقيل لسبع وثمانين خلت منه وقيل لثمان وثمانين خلت منه وقيل لتسع وثمانين خلت منه وقيل لتسعين خلت منه وقيل لاحدى وتسعين خلت منه وقيل لاثنتين وتسعين خلت منه وقيل لثلاث وتسعين خلت منه وقيل لاربع وتسعين خلت منه وقيل لخمس وتسعين خلت منه وقيل لست وتسعين خلت منه وقيل لسبع وتسعين خلت منه وقيل لثمان وتسعين خلت منه وقيل لتسع وتسعين خلت منه وقيل لمائة خلت منه وقيل لاحدى ومائة خلت منه وقيل لاثنتين ومائة خلت منه وقيل لثلاث ومائة خلت منه وقيل لاربع ومائة خلت منه وقيل لخمس ومائة خلت منه وقيل لست ومائة خلت منه وقيل لسبع ومائة خلت منه وقيل لثمان ومائة خلت منه وقيل لتسع ومائة خلت منه وقيل لعشر ومائتين خلت منه وقيل لاحدى عشرة ومائتين خلت منه وقيل لاثنتي عشرة ومائتين خلت منه وقيل لثلاث عشرة ومائتين خلت منه وقيل لاربع عشرة ومائتين خلت منه وقيل لخمس عشرة ومائتين خلت منه وقيل لست عشرة ومائتين خلت منه وقيل لسبع عشرة ومائتين خلت منه وقيل لثمان عشرة ومائتين خلت منه وقيل لتسع عشرة ومائتين خلت منه وقيل لعشرين ومائتين خلت منه وقيل لاحدى وعشرين ومائتين خلت منه وقيل لاثنتين وعشرين ومائتين خلت منه وقيل لثلاث وعشرين ومائتين خلت منه وقيل لاربع وعشرين ومائتين خلت منه وقيل لخمس وعشرين ومائتين خلت منه وقيل لست وعشرين ومائتين خلت منه وقيل لسبع وعشرين ومائتين خلت منه وقيل لثمان وعشرين ومائتين خلت منه وقيل لتسع وعشرين ومائتين خلت منه وقيل لثلاثين ومائتين خلت منه وقيل لاحدى وثلاثين ومائتين خلت منه وقيل لاثنتين وثلاثين ومائتين خلت منه وقيل لثلاث وثلاثين ومائتين خلت منه وقيل لاربع وثلاثين ومائتين خلت منه وقيل لخمس وثلاثين ومائتين خلت منه وقيل لست وثلاثين ومائتين خلت منه وقيل لسبع وثلاثين ومائتين خلت منه وقيل لثمان وثلاثين ومائتين خلت منه وقيل لتسع وثلاثين ومائتين خلت منه وقيل لاربعين ومائتين خلت منه وقيل لاحدى واربعين ومائتين خلت منه وقيل لاثنتين واربعين ومائتين خلت منه وقيل لثلاث واربعين ومائتين خلت منه وقيل لاربع واربعين ومائتين خلت منه وقيل لخمس واربعين ومائتين خلت منه وقيل لست واربعين ومائتين خلت منه وقيل لسبع واربعين ومائتين خلت منه وقيل لثمان واربعين ومائتين خلت منه وقيل لتسع واربعين ومائتين خلت منه وقيل لخمسين ومائتين خلت منه وقيل لاحدى وخمسين ومائتين خلت منه وقيل لاثنتين وخمسين ومائتين خلت منه وقيل لثلاث وخمسين ومائتين خلت منه وقيل لاربع وخمسين ومائتين خلت منه وقيل لخمس وخمسين ومائتين خلت منه وقيل لست وخمسين ومائتين خلت منه وقيل لسبع وخمسين ومائتين خلت منه وقيل لثمان وخمسين ومائتين خلت منه وقيل لتسع وخمسين ومائتين خلت منه وقيل لستين ومائتين خلت منه وقيل لاحدى وستين ومائتين خلت منه وقيل لاثنتين وستين ومائتين خلت منه وقيل لثلاث وستين ومائتين خلت منه وقيل لاربع وستين ومائتين خلت منه وقيل لخمس وستين ومائتين خلت منه وقيل لست وستين ومائتين خلت منه وقيل لسبع وستين ومائتين خلت منه وقيل لثمان وستين ومائتين خلت منه وقيل لتسع وستين ومائتين خلت منه وقيل لسبعين ومائتين خلت منه وقيل لاحدى وسبعين ومائتين خلت منه وقيل لاثنتين وسبعين ومائتين خلت منه وقيل لثلاث وسبعين ومائتين خلت منه وقيل لاربع وسبعين ومائتين خلت منه وقيل لخمس وسبعين ومائتين خلت منه وقيل لست وسبعين ومائتين خلت منه وقيل لسبع وسبعين ومائتين خلت منه وقيل لثمان وسبعين ومائتين خلت منه وقيل لتسع وسبعين ومائتين خلت منه وقيل لثمانين ومائتين خلت منه وقيل لاحدى وثمانين ومائتين خلت منه وقيل لاثنتين وثمانين ومائتين خلت منه وقيل لثلاث وثمانين ومائتين خلت منه وقيل لاربع وثمانين ومائتين خلت منه وقيل لخمس وثمانين ومائتين خلت منه وقيل لست وثمانين ومائتين خلت منه وقيل لسبع وثمانين ومائتين خلت منه وقيل لثمان وثمانين ومائتين خلت منه وقيل لتسع وثمانين ومائتين خلت منه وقيل لتسعين ومائتين خلت منه وقيل لاحدى وتسعين ومائتين خلت منه وقيل لاثنتين وتسعين ومائتين خلت منه وقيل لثلاث وتسعين ومائتين خلت منه وقيل لاربع وتسعين ومائتين خلت منه وقيل لخمس وتسعين ومائتين خلت منه وقيل لست وتسعين ومائتين خلت منه وقيل لسبع وتسعين ومائتين خلت منه وقيل لثمان وتسعين ومائتين خلت منه وقيل لتسع وتسعين ومائتين خلت منه وقيل لثلاثمائة خلت منه وقيل لاحدى وثلاثمائة خلت منه وقيل لاثنتين وثلاثمائة خلت منه وقيل لثلاث وثلاثمائة خلت منه وقيل لاربع وثلاثمائة خلت منه وقيل لخمس وثلاثمائة خلت منه وقيل لست وثلاثمائة خلت منه وقيل لسبع وثلاثمائة خلت منه وقيل لثمان وثلاثمائة خلت منه وقيل لتسع وثلاثمائة خلت منه وقيل لاربعمائة خلت منه وقيل لاحدى واربعمائة خلت منه وقيل لاثنتين واربعمائة خلت منه وقيل لثلاث واربعمائة خلت منه وقيل لاربع واربعمائة خلت منه وقيل لخمس واربعمائة خلت منه وقيل لست واربعمائة خلت منه وقيل لسبع واربعمائة خلت منه وقيل لثمان واربعمائة خلت منه وقيل لتسع واربعمائة خلت منه وقيل لخمسمائة خلت منه وقيل لاحدى وخمسمائة خلت منه وقيل لاثنتين وخمسمائة خلت منه وقيل لثلاث وخمسمائة خلت منه وقيل لاربع وخمسمائة خلت منه وقيل لخمس وخمسمائة خلت منه وقيل لست وخمسمائة خلت منه وقيل لسبع وخمسمائة خلت منه وقيل لثمان وخمسمائة خلت منه وقيل لتسع وخمسمائة خلت منه وقيل لستمائة خلت منه وقيل لاحدى وستمائة خلت منه وقيل لاثنتين وستمائة خلت منه وقيل لثلاث وستمائة خلت منه وقيل لاربع وستمائة خلت منه وقيل لخمس وستمائة خلت منه وقيل لست وستمائة خلت منه وقيل لسبع وستمائة خلت منه وقيل لثمان وستمائة خلت منه وقيل لتسع وستمائة خلت منه وقيل لسبعمائة خلت منه وقيل لاحدى وسبعمائة خلت منه وقيل لاثنتين وسبعمائة خلت منه وقيل لثلاث وسبعمائة خلت منه وقيل لاربع وسبعمائة خلت منه وقيل لخمس وسبعمائة خلت منه وقيل لست وسبعمائة خلت منه وقيل لسبع وسبعمائة خلت منه وقيل لثمان وسبعمائة خلت منه وقيل لتسع وسبعمائة خلت منه وقيل لثمانمائة خلت منه وقيل لاحدى وثمانمائة خلت منه وقيل لاثنتين وثمانمائة خلت منه وقيل لثلاث وثمانمائة خلت منه وقيل لاربع وثمانمائة خلت منه وقيل لخمس وثمانمائة خلت منه وقيل لست وثمانمائة خلت منه وقيل لسبع وثمانمائة خلت منه وقيل لثمان وثمانمائة خلت منه وقيل لتسع وثمانمائة خلت منه وقيل لتسعمائة خلت منه وقيل لاحدى وتسعمائة خلت منه وقيل لاثنتين وتسعمائة خلت منه وقيل لثلاث وتسعمائة خلت منه وقيل لاربع وتسعمائة خلت منه وقيل لخمس وتسعمائة خلت منه وقيل لست وتسعمائة خلت منه وقيل لسبع وتسعمائة خلت منه وقيل لثمان وتسعمائة خلت منه وقيل لتسع وتسعمائة خلت منه وقيل لالف خلت منه وقيل لاحدى والف خلت منه وقيل لاثنتين والف خلت منه وقيل لثلاث والف خلت منه وقيل لاربع والف خلت منه وقيل لخمس والف خلت منه وقيل لست والف خلت منه وقيل لسبع والف خلت منه وقيل لثمان والف خلت منه وقيل لتسع والف خلت منه وقيل لعشر والفين خلت منه وقيل لاحدى عشرة والفين خلت منه وقيل لاثنتي عشرة والفين خلت منه وقيل لثلاث عشرة والفين خلت منه وقيل لاربع عشرة والفين خلت منه وقيل لخمس عشرة والفين خلت منه وقيل لست عشرة والفين خلت منه وقيل لسبع عشرة والفين خلت منه وقيل لثمان عشرة والفين خلت منه وقيل لتسع عشرة والفين خلت منه وقيل لعشرين والفين خلت منه وقيل لاحدى وعشرين والفين خلت منه وقيل لاثنتين وعشرين والفين خلت منه وقيل لثلاث وعشرين والفين خلت منه وقيل لاربع وعشرين والفين خلت منه وقيل لخمس وعشرين والفين خلت منه وقيل لست وعشرين والفين خلت منه وقيل لسبع وعشرين والفين خلت منه وقيل لثمان وعشرين والفين خلت منه وقيل لتسع وعشرين والفين خلت منه وقيل لثلاثين والفين خلت منه وقيل لاحدى وثلاثين والفين خلت منه وقيل لاثنتين وثلاثين والفين خلت منه وقيل لثلاث وثلاثين والفين خلت منه وقيل لاربع وثلاثين والفين خلت منه وقيل لخمس وثلاثين والفين خلت منه وقيل لست وثلاثين والفين خلت منه وقيل لسبع وثلاثين والفين خلت منه وقيل لثمان وثلاثين والفين خلت منه وقيل لتسع وثلاثين والفين خلت منه وقيل لاربعين والفين خلت منه وقيل لاحدى واربعين والفين خلت منه وقيل لاثنتين واربعين والفين خلت منه وقيل لثلاث واربعين والفين خلت منه وقيل لاربع واربعين والفين خلت منه وقيل لخمس واربعين والفين خلت منه وقيل لست واربعين والفين خلت منه وقيل لسبع واربعين والفين خلت منه وقيل لثمان واربعين والفين خلت منه وقيل لتسع واربعين والفين خلت منه وقيل لخمسين والفين خلت منه وقيل لاحدى وخمسين والفين خلت منه وقيل لاثنتين وخمسين والفين خلت منه وقيل لثلاث وخمسين والفين خلت منه وقيل لاربع وخمسين والفين خلت منه وقيل لخمس وخمسين والفين خلت منه وقيل لست وخمسين والفين خلت منه وقيل لسبع وخمسين والفين خلت منه وقيل لثمان وخمسين والفين خلت منه وقيل لتسع وخمسين والفين خلت منه وقيل لستين والفين خلت منه وقيل لاحدى وستين والفين خلت منه وقيل لاثنتين وستين والفين خلت منه وقيل لثلاث وستين والفين خلت منه وقيل لاربع وستين والفين خلت منه وقيل لخمس وستين والفين خلت منه وقيل لست وستين والفين خلت منه وقيل لسبع وستين والفين خلت منه وقيل لثمان وستين والفين خلت منه وقيل لتسع وستين والفين خلت منه وقيل لسبعين والفين خلت منه وقيل لاحدى وسبعين والفين خلت منه وقيل لاثنتين وسبعين والفين خلت منه وقيل لثلاث وسبعين والفين خلت منه وقيل لاربع وسبعين والفين خلت منه وقيل لخمس وسبعين والفين خلت منه وقيل لست وسبعين والفين خلت منه وقيل لسبع وسبعين والفين خلت منه وقيل لثمان وسبعين والفين خلت منه وقيل لتسع وسبعين والفين خلت منه وقيل لثمانين والفين خلت منه وقيل لاحدى وثمانين والفين خلت منه وقيل لاثنتين وثمانين والفين خلت منه وقيل لثلاث وثمانين والفين خلت منه وقيل لاربع وثمانين والفين خلت منه وقيل لخمس وثمانين والفين خلت منه وقيل لست وثمانين والفين خلت منه وقيل لسبع وثمانين والفين خلت منه وقيل لثمان وثمانين والفين خلت منه وقيل لتسع وثمانين والفين خلت منه وقيل لتسعين والفين خلت منه وقيل لاحدى وتسعين والفين خلت منه وقيل لاثنتين وتسعين والفين خلت منه وقيل لثلاث وتسعين والفين خلت منه وقيل لاربع وتسعين والفين خلت منه وقيل لخمس وتسعين والفين خلت منه وقيل لست وتسعين والفين خلت منه وقيل لسبع وتسعين والفين خلت منه وقيل لثمان وتسعين والفين خلت منه وقيل لتسع وتسعين والفين خلت منه وقيل لثلاثة آلاف خلت منه وقيل لاحدى وثلاثة آلاف خلت منه وقيل لاثنتين وثلاثة آلاف خلت منه وقيل لثلاث وثلاثة آلاف خلت منه وقيل لاربع وثلاثة آلاف خلت منه وقيل لخمس وثلاثة آلاف خلت منه وقيل لست وثلاثة آلاف خلت منه وقيل لسبع وثلاثة آلاف خلت منه وقيل لثمان وثلاثة آلاف خلت منه وقيل لتسع وثلاثة آلاف خلت منه وقيل لاربعة آلاف خلت منه وقيل لاحدى واربعة آلاف خلت منه وقيل لاثنتين واربعة آلاف خلت منه وقيل لثلاث واربعة آلاف خلت منه وقيل لاربع واربعة آلاف خلت منه وقيل لخمس واربعة آلاف خلت منه وقيل لست واربعة آلاف خلت منه وقيل لسبع واربعة آلاف خلت منه وقيل لثمان واربعة آلاف خلت منه وقيل لتسع واربعة آلاف خلت منه وقيل لخمسة آلاف خلت منه وقيل لاحدى وخمسة آلاف خلت منه وقيل لاثنتين وخمسة آلاف خلت منه وقيل لثلاث وخمسة آلاف خلت منه وقيل لاربع وخمسة آلاف خلت منه وقيل لخمس وخمسة آلاف خلت منه وقيل لست وخمسة آلاف خلت منه وقيل لسبع وخمسة آلاف خلت منه وقيل لثمان وخمسة آلاف خلت منه وقيل لتسع وخمسة آلاف خلت منه وقيل لستة آلاف خلت منه وقيل لاحدى وستة آلاف خلت منه وقيل لاثنتين وستة آلاف خلت منه وقيل لثلاث وستة آلاف خلت منه وقيل لاربع وستة آلاف خلت منه وقيل لخمس وستة آلاف خلت منه وقيل لست وستة آلاف خلت منه وقيل لسبع وستة آلاف خلت منه وقيل لثمان وستة آلاف خلت منه وقيل لتسع وستة آلاف خلت منه وقيل لسبعة آلاف خلت منه وقيل لاحدى وسبعة آلاف خلت منه وقيل لاثنتين وسبعة آلاف خلت منه وقيل لثلاث وسبعة آلاف خلت منه وقيل لاربع وسبعة آلاف خلت منه وقيل لخمس وسبعة آلاف خلت منه وقيل لست وسبعة آلاف خلت منه وقيل لسبع وسبعة آلاف خلت منه وقيل لثمان وسبعة آلاف خلت منه وقيل لتسع وسبعة آلاف خلت منه وقيل لثمانية آلاف خلت منه وقيل لاحدى وثمانية آلاف خلت منه وقيل لاثنتين وثمانية آلاف خلت منه وقيل لثلاث وثمانية آلاف خلت منه وقيل لاربع وثمانية آلاف خلت منه وقيل لخمس وثمانية آلاف خلت منه وقيل لست وثمانية آلاف خلت منه وقيل لسبع وثمانية آلاف خلت منه وقيل لثمان وثمانية آلاف خلت منه وقيل لتسع وثمانية آلاف خلت منه وقيل لتسعة آلاف خلت منه وقيل لاحدى وتسعة آلاف خلت منه وقيل لاثنتين وتسعة آلاف خلت منه وقيل لثلاث وتسعة آلاف خلت منه وقيل لاربع وتسعة آلاف خلت منه وقيل لخمس وتسعة آلاف خلت منه وقيل لست وتسعة آلاف خلت منه وقيل لسبع وتسعة آلاف خلت منه وقيل لثمان وتسعة آلاف خلت منه وقيل لتسع وتسعة آلاف خلت منه وقيل لعشرة آلاف خلت منه وقيل لاحدى عشرة آلاف خلت منه وقيل لاثنتي عشرة آلاف خلت منه وقيل لثلاث عشرة آلاف خلت منه وقيل لاربع عشرة آلاف خلت منه وقيل لخمس عشرة آلاف خلت منه وقيل لست عشرة آلاف خلت منه وقيل لسبع عشرة آلاف خلت منه وقيل لثمان عشرة آلاف خلت منه وقيل لتسع عشرة آلاف خلت منه وقيل لعشرين آلاف خلت منه وقيل لاحدى وعشرين آلاف خلت منه وقيل لاثنتين وعشرين آلاف خلت منه وقيل لثلاث وعشرين آلاف خلت منه وقيل لاربع وعشرين آلاف خلت منه وقيل لخمس وعشرين آلاف خلت منه وقيل لست وعشرين آلاف خلت منه وقيل لسبع وعشرين آلاف خلت منه وقيل لثمان وعشرين آلاف خلت منه وقيل لتسع وعشرين آلاف خلت منه وقيل لثلاثين آلاف خلت منه وقيل لاحدى وثلاثين آلاف خلت منه وقيل لاثنتين وثلاثين آلاف خلت منه وقيل لثلاث وثلاثين آلاف خلت منه وقيل لاربع وثلاثين آلاف خلت منه وقيل لخمس وثلاثين آلاف خلت منه وقيل لست وثلاثين آلاف خلت منه وقيل لسبع وثلاثين آلاف خلت منه وقيل لثمان وثلاثين آلاف خلت منه وقيل لتسع وثلاثين آلاف خلت منه وقيل لاربعين آلاف خلت منه وقيل لاحدى واربعين آلاف خلت منه وقيل لاثنتين واربعين آلاف خلت منه وقيل لثلاث واربعين آلاف خلت منه وقيل لاربع واربعين آلاف خلت منه وقيل لخمس واربعين آلاف خلت منه وقيل لست واربعين آلاف خلت منه وقيل لسبع واربعين آلاف خلت منه وقيل لثمان واربعين آلاف خلت منه وقيل لتسع واربعين آلاف خلت منه وقيل لخمسين آلاف خلت منه وقيل لاحدى وخمسين آلاف خلت منه وقيل لاثنتين وخمسين آلاف خلت منه وقيل لثلاث وخمسين آلاف خلت منه وقيل لاربع وخمسين آلاف خلت منه وقيل لخمس وخمسين آلاف خلت منه وقيل لست وخمسين آلاف خلت منه وقيل لسبع وخمسين آلاف خلت منه وقيل لثمان وخمسين آلاف خلت منه وقيل لتسع وخمسين آلاف خلت منه وقيل لستين آلاف خلت منه وقيل لاحدى وستين آلاف خلت منه وقيل لاثنتين وستين آلاف خلت منه وقيل لثلاث وستين آلاف خلت منه وقيل لاربع وستين آلاف خلت منه وقيل لخمس وستين آلاف خلت منه وقيل لست وستين آلاف خلت منه وقيل لسبع وستين آلاف خلت منه وقيل لثمان وستين آلاف خلت منه وقيل لتسع وستين آلاف خلت منه وقيل لسبعين آلاف خلت منه وقيل لاحدى وسبعين آلاف خلت منه وقيل لاثنتين وسبعين آلاف خلت منه وقيل لثلاث وسبعين آلاف خلت منه وقيل لاربع وسبعين آلاف خلت منه وقيل لخمس وسبعين آلاف خلت منه وقيل لست وسبعين آلاف خلت منه وقيل لسبع وسبعين آلاف خلت منه وقيل لثمان وسبعين آلاف خلت منه وقيل لتسع وسبعين آلاف خلت منه وقيل لثمانين آلاف خلت منه وقيل لاحدى وثمانين آلاف خلت منه وقيل لاثنتين وثمانين آلاف خلت منه وقيل لثلاث وثمانين آلاف خلت منه وقيل لاربع وثمانين آلاف خلت منه وقيل لخمس وثمانين آلاف خلت منه وقيل لست وثمانين آلاف خلت منه وقيل لسبع وثمانين آلاف خلت منه وقيل لثمان وثمانين آلاف خلت منه وقيل لتسع وثمانين آلاف خلت منه وقيل لتسعين آلاف خلت منه وقيل لاحدى وتسعين آلاف خلت منه وقيل لاثنتين وتسعين آلاف خلت منه وقيل لثلاث وتسعين آلاف خلت منه وقيل لاربع وتسعين آلاف خلت منه وقيل لخمس وتسعين آلاف خلت منه وقيل لست وتسعين آلاف خلت منه وقيل لسبع وتسعين آلاف خلت منه وقيل لثمان وتسعين آلاف خلت منه وقيل لتسع وتسعين آلاف خلت منه وقيل لمائة الف خلت منه وقيل لاحدى ومائة الف خلت منه وقيل لاثنتين ومائة الف خلت منه وقيل لثلاث ومائة الف خلت منه وقيل لاربع ومائة الف خلت منه وقيل لخمس ومائة الف خلت منه وقيل لست ومائة الف خلت منه وقيل لسبع ومائة الف خلت منه وقيل لثمان ومائة الف خلت منه وقيل لتسع ومائة الف خلت منه وقيل لعشر ومائتين الف خلت منه وقيل لاحدى عشرة ومائتين الف خلت منه وقيل لاثنتي عشرة ومائتين الف خلت منه وقيل لثلاث عشرة ومائتين الف خلت منه وقيل لاربع عشرة ومائتين الف خلت منه وقيل لخمس عشرة ومائتين الف خلت منه وقيل لست عشرة ومائتين الف خلت منه وقيل لسبع عشرة ومائتين الف خلت منه وقيل لثمان عشرة ومائتين الف خلت منه وقيل لتسع عشرة ومائتين الف خلت منه وقيل لعشرين ومائتين الف خلت منه وقيل لاحدى وعشرين ومائتين الف خلت منه وقيل لاثنتين وعشرين ومائتين الف خلت منه وقيل لثلاث وعشرين ومائتين الف خلت منه وقيل لاربع وعشرين ومائتين الف خلت منه وقيل لخمس وعشرين ومائتين الف خلت منه وقيل لست وعشرين ومائتين الف خلت منه وقيل لسبع وعشرين ومائتين الف خلت منه وقيل لثمان وعشرين ومائتين الف خلت منه وقيل لتسع وعشرين ومائتين الف خلت منه وقيل لثلاثين ومائتين الف خلت منه وقيل لاحدى وثلاثين ومائتين الف خلت منه وقيل لاثنتين وثلاثين ومائتين الف خلت منه وقيل لثلاث وثلاثين ومائتين الف خلت منه وقيل لاربع وثلاثين ومائتين الف خلت منه وقيل لخمس وثلاثين ومائتين الف خلت منه وقيل لست وثلاثين ومائتين الف خلت منه وقيل لسبع وثلاثين ومائتين الف خلت منه وقيل لثمان وثلاثين ومائتين الف خلت منه وقيل لتسع وثلاثين ومائتين الف خلت منه وقيل لاربعين ومائتين الف خلت منه وقيل لاحدى واربعين ومائتين الف خلت منه وقيل لاثنتين واربعين ومائتين الف خلت منه وقيل لثلاث واربعين ومائتين الف خلت منه وقيل لاربع واربعين ومائتين الف خلت منه وقيل لخمس واربعين ومائتين الف خلت منه وقيل لست واربعين ومائتين الف خلت منه وقيل لسبع واربعين ومائتين الف خلت منه وقيل لثمان واربعين ومائتين الف خلت منه وقيل لتسع واربعين ومائتين الف خلت منه وقيل لخمسين ومائتين الف خلت منه وقيل لاحدى وخمسين ومائتين الف خلت منه وقيل لاثنتين وخمسين ومائتين الف خلت منه وقيل لثلاث وخمسين ومائتين الف خلت منه وقيل لاربع وخمسين ومائتين الف خلت منه وقيل لخمس وخمسين ومائتين الف خلت منه وقيل لست وخمسين ومائتين الف خلت منه وقيل لسبع وخمسين ومائتين الف خلت منه وقيل لثمان وخمسين ومائتين الف خلت منه وقيل لتسع وخمسين ومائتين الف خلت منه وقيل لستين ومائتين الف خلت منه وقيل لاحدى وستين ومائتين الف خلت منه وقيل لاثنتين وستين ومائتين الف خلت منه وقيل لثلاث وستين ومائتين الف خلت منه وقيل لاربع وستين ومائتين الف خلت منه وقيل لخمس وستين ومائتين الف خلت منه وقيل لست وستين ومائتين الف خلت منه وقيل لسبع وستين ومائتين الف خلت منه وقيل لثمان وستين ومائتين الف خلت منه وقيل لتسع وستين ومائتين الف خلت منه وقيل لسبعين ومائتين الف خلت منه وقيل لاحدى وسبعين ومائتين الف خلت منه وقيل لاثنتين وسبعين ومائتين الف خلت منه وقيل لثلاث وسبعين ومائتين الف خلت منه وقيل لاربع وسبعين ومائتين الف خلت منه وقيل لخمس وسبعين ومائتين الف خلت منه وقيل لست وسبعين ومائتين الف خلت منه وقيل لسبع وسبعين ومائتين الف خلت منه وقيل لثمان وسبعين ومائتين الف خلت منه وقيل لتسع وسبعين ومائتين الف خلت منه وقيل لثمانين ومائتين الف خلت منه وقيل لاحدى وثمانين ومائتين الف خلت منه وقيل لاثنتين وثمانين ومائتين الف خلت منه وقيل لثلاث وثمانين ومائتين الف خلت منه وقيل لاربع وثمانين ومائتين الف خلت منه وقيل لخمس وثمانين ومائتين الف خلت منه وقيل لست وثمانين ومائتين الف خلت منه وقيل لسبع وثمانين ومائتين الف خلت منه وقيل لثمان وثمانين ومائتين الف خلت منه وقيل لتسع وثمانين ومائتين الف خلت منه وقيل لتسعين ومائتين الف خلت منه وقيل لاحدى وتسعين ومائتين الف خلت منه وقيل لاثنتين وتسعين ومائتين الف خلت منه وقيل لثلاث وتسعين ومائتين الف خلت منه وقيل لاربع وتسعين ومائتين الف خلت منه وقيل لخمس وتسعين ومائتين الف خلت منه وقيل لست وتسعين ومائتين الف خلت منه وقيل لسبع وتسعين ومائتين الف خلت منه وقيل لثمان وتسعين ومائتين الف خلت منه وقيل لتسع وتسعين ومائتين الف خلت منه وقيل لثلاثمائة الف خلت منه وقيل لاحدى وثلاثمائة الف خلت منه وقيل لاثنتين وثلاثمائة الف خلت منه وقيل لثلاث وثلاثمائة الف خلت منه وقيل لاربع وثلاثمائة الف خلت منه وقيل لخمس وثلاثمائة الف خلت منه وقيل لست وثلاثمائة الف خلت منه وقيل لسبع وثلاثمائة الف خلت منه وقيل لثمان وثلاثمائة الف خلت منه وقيل لتسع وثلاثمائة الف خلت منه وقيل لاربعمائة الف خلت منه وقيل لاحدى واربعمائة الف خلت منه وقيل لاثنتين واربعمائة الف خلت منه وقيل لثلاث واربعمائة الف خلت منه وقيل لاربع واربعمائة الف خلت منه وقيل لخمس واربعمائة الف خلت منه وقيل لست واربعمائة الف خلت منه وقيل لسبع واربعمائة الف خلت منه وقيل لثمان واربعمائة الف خلت منه وقيل لتسع واربعمائة الف خلت منه وقيل لخمسمائة الف خلت منه وقيل لاحدى وخمسمائة الف خلت منه وقيل لاثنتين وخمسمائة الف خلت منه وقيل لثلاث وخمسمائة الف خلت منه وقيل لاربع وخمسمائة الف خلت منه وقيل لخمس وخمسمائة الف خلت منه وقيل لست وخمسمائة الف خلت منه وقيل لسبع وخمسمائة الف خلت منه وقيل لثمان وخمسمائة الف خلت منه وقيل لتسع وخمسمائة الف خلت منه وقيل لستمائة الف خلت منه وقيل لاحدى وستمائة الف خلت منه وقيل لاثنتين وستمائة الف خلت منه وقيل لثلاث وستمائة الف خلت منه وقيل لاربع وستمائة الف خلت منه وقيل لخمس وستمائة الف خلت منه وقيل لست وستمائة الف خلت منه وقيل لسبع وستمائة الف خلت منه وقيل لثمان وستمائة الف خلت منه وقيل لتسع وستمائة الف خلت منه وقيل لسبعمائة الف خلت منه وقيل لاحدى وسبعمائة الف خلت منه وقيل لاثنتين وسبعمائة الف خلت منه وقيل لثلاث وسبعمائة الف خلت منه وقيل لاربع وسبعمائة الف خلت منه وقيل لخمس وسبعمائة الف خلت منه وقيل لست وسبعمائة الف خلت منه وقيل لسبع وسبعمائة الف خلت منه وقيل لثمان وسبعمائة الف خلت منه وقيل لتسع وسبعمائة الف خلت منه وقيل لثمانمائة الف خلت منه وقيل لاحدى وثمانمائة الف خلت منه وقيل لاثنتين وثمانمائة الف خلت منه وقيل لثلاث وثمانمائة الف خلت منه وقيل لاربع وثمانمائة الف خلت منه وقيل لخمس وثمانمائة الف خلت منه وقيل لست وثمانمائة الف خلت منه وقيل لسبع وثمانمائة الف خلت منه وقيل لثمان وثمانمائة الف خلت منه وقيل لتسع وثمانمائة الف خلت منه وقيل لتسعمائة الف خلت منه وقيل لاحدى وتسعمائة الف خلت منه وقيل لاثنتين وتسعمائة الف خلت منه وقيل لثلاث وتسعمائة الف خلت منه وقيل لاربع وتسعمائة الف خلت منه وقيل لخمس وتسعمائة الف خلت منه وقيل لست وتسعمائة الف خلت منه وقيل لسبع وتسعمائة الف خلت منه وقيل لثمان وتسعمائة الف خلت منه وقيل لتسع وتسعمائة الف خلت منه وقيل لالف الف خلت منه وقيل لاحدى والف الف خلت منه وقيل لاثنتين والف الف خلت منه وقيل لثلاث والف الف خلت منه وقيل لاربع والف الف خلت منه وقيل لخمس والف الف خلت منه وقيل لست والف الف خلت منه وقيل لسبع والف الف خلت منه وقيل لثمان والف الف خلت منه وقيل لتسع والف الف خلت منه وقيل لعشر والفين الف خلت منه وقيل لاحدى عشرة والفين الف خلت منه وقيل لاثنتي عشرة والفين الف خلت منه وقيل لثلاث عشرة والفين الف خلت منه وقيل لاربع عشرة والفين الف خلت منه وقيل لخمس عشرة والفين الف خلت منه وقيل لست عشرة والفين الف خلت منه وقيل لسبع عشرة والفين الف خلت منه وقيل لثمان عشرة والفين الف خلت منه وقيل لتسع عشرة والفين الف خلت منه وقيل لعشرين والفين الف خلت منه وقيل لاحدى وعشرين والفين الف خلت منه وقيل لاثنتين وعشرين والفين الف خلت منه وقيل لثلاث وعشرين والفين الف خلت منه وقيل لاربع وعشرين والفين الف خلت منه وقيل لخمس وعشرين والفين الف خلت منه وقيل لست وعشرين والفين الف خلت منه وقيل لسبع وعشرين والفين الف خلت منه وقيل لثمان وعشرين والفين الف خلت منه وقيل لتسع وعشرين والفين الف خلت منه وقيل لثلاثين والفين الف خلت منه وقيل لاحدى وثلاثين والفين الف خلت منه وقيل لاثنتين وثلاثين والفين الف خلت منه وقيل لثلاث وثلاثين والفين الف خلت منه وقيل لاربع وثلاثين والفين الف خلت منه وقيل لخمس وثلاثين والفين الف خلت منه وقيل لست وثلاثين والفين الف خلت منه وقيل لسبع وثلاثين والفين الف خلت منه وقيل لثمان وثلاثين والفين الف خلت منه وقيل لتسع وثلاثين والفين الف خلت منه وقيل لاربعين والفين الف خلت منه وقيل لاحدى واربعين والفين الف خلت منه وقيل لاثنتين واربعين والفين الف خلت منه وقيل لثلاث واربعين والفين الف خلت منه وقيل لاربع واربعين والفين الف خلت منه وقيل لخمس واربعين والفين الف خلت منه وقيل لست واربعين والفين الف خلت منه وقيل لسبع واربعين والفين الف خلت منه وقيل لثمان واربعين والفين الف خلت منه وقيل لتسع واربعين والفين الف خلت منه وقيل لخمسين والفين الف خلت منه وقيل لاحدى وخمسين والفين الف خلت منه وقيل لاثنتين وخمسين والفين الف خلت منه وقيل لثلاث وخمسين والفين الف خلت منه وقيل لاربع وخمسين والفين الف خلت منه وقيل لخمس وخمسين والفين الف خلت منه وقيل لست وخمسين والفين الف خلت منه وقيل لسبع وخمسين والفين الف خلت منه وقيل لثمان وخمسين والفين الف خلت منه وقيل لتسع وخمسين والفين ال

(٤٥) ونه قال ابو حنيفة رح لا يجوز بيع الدار
المشاع ولا يجوز بيع الدار المقسومة
ولا يجوز بيع الدار المشاع من شريكه
ولا يجوز بيع الدار المشاع من غير شريكه

حمطحطه أم وسمراء حمه حطه
لهحمل حمسطمه عن حمطه
محطحطه هو وحلمه حمه للأحل
محزمس همولم همحسل ممعزا هبل
همه

حملل نحسزا

حكم حطه همزا حمطل نهه لم حمطل
وهمزا همعل . محمل وزوبه ره قمه .
حلجو حدي ستملل عسمراه محكل وزمزا
همحسل تحمل محكحكم نبزا هكسطل
محمحطه حمطل . همزا وعبله حكل
حمزا . قبهه حمكم للأحمزا ونحد قمطل
حل حكم

حلهذا

حطمي حطه أه همزا همعل وحلهذا
وحمعل وحللمه حمزجي حزه حل
ومحسل نهجلل . محزحمه تا وحزحه
وحسل محمل للأحة حلتبه نهحزج .
محمم حمأه نهقتي حلحكم هقتل.

ਸਲੋਕ ॥ ਸਿਮਰਉ ਏਕ ਮਨਿ ਹੋਇ ਇਕਾਗ੍ਰ ॥ ਸੋਚ ਕਰਉ ਦਿਨ ਰੈਨਿ ਅਰੋਗ੍ਰ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ॥ ਦੂਰਿ ਕਰਉ ਸਭੁ ਮੇਰ ਪਸਾਰ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ॥ ਤਾ ਤੇ ਪਾਵਉ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੈ ਸੁਖ ਘਨਾ ॥ ਸੋ ਸਿਮਰਉ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਨਾ ॥ ੧ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ਸੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਉਪਰਿ ਨਾਹੀ ਕੂਚਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਉਧਰੇ ਮੂਚਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਭਲੀ ਸੰਜਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਖ ਪਰਹਰੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਕਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਟਰੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਗਰਭ ਨ ਬਸੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਪਦਾ ਨਸੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਬਸਹਿ ਸਾਧ ਕੀ ਰਸਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਾ ਦਾਸਨ ਦਸਨਾ ॥ ੧ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਰਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਗਲ ਸਮਿਧਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਬਸਹਿ ਪੂਰਨ ਸੰਸਾਰ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਉਧਰੈ ਸੰਸਾਰ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਬਸਹਿ ਸਾਧ ਕੀ ਰਸਨਾ ॥ ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਫੇਰੈ ਜਮਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਲ ਪਰਹਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਲ ਤੇ ਛੂਟੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟਕਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤਾਪ ਨ ਫੁਟਕਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਬਸਹਿ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦ ਗਾਹ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਦ ਬੇਪਰਵਾਹ ॥ ੨ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਨਦ ਘਨੇਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਬਸਹਿ ਹਰੇਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਬਸਹਿ ਸਾਧ ਕੀ ਰਸਨਾ ॥ ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਫੇਰੈ ਜਮਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਲ ਪਰਹਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਲ ਤੇ ਛੂਟੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟਕਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤਾਪ ਨ ਫੁਟਕਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਬਸਹਿ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦ ਗਾਹ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਦ ਬੇਪਰਵਾਹ ॥ ੨ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਨਦ ਘਨੇਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਬਸਹਿ ਹਰੇਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਬਸਹਿ ਸਾਧ ਕੀ ਰਸਨਾ ॥ ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਫੇਰੈ ਜਮਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਲ ਪਰਹਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਲ ਤੇ ਛੂਟੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟਕਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤਾਪ ਨ ਫੁਟਕਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਬਸਹਿ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦ ਗਾਹ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਦ ਬੇਪਰਵਾਹ ॥ ੨ ॥

ચોપાઈ

ધર્મ ધર્મ સહુ કોઈ કહે, ધર્મ ન જાણે કોય;
જેણે ધર્મ જાણ્યો નહીં, ધર્મ કહાં થકી હોય.

ચોપાઈ

ધર્મ ધર્મ સહુ કોઈ કહે, ધર્મ ન જાણે કોય;
જેણે ધર્મ જાણ્યો નહીં, ધર્મ કહાં થકી હોય.

ⵜⵉⵏⵏⵉ ⵏⵜⵜⴰ ⵉⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵏ ⵖⵓⵔ ⵜⵉⵎⵓⵔⵜ ⵏⵏⵙ ⵜⵉⵏⵏⵉ ⵏⵜⵜⴰ ⵉⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵏ ⵖⵓⵔ ⵜⵉⵎⵓⵔⵜ ⵏⵏⵙ

ਸਵੈਯਾ ॥ ਕਾਲ ਕਰਾਲ ਮਹਾ ਬਿਕਰਾਲ ਸਦਾ ਅਤਿ ਹੀ ਉਰ ਮੈ ਡਰਪੈ ॥
ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਭੁਅੰਗ ਭਵਾਰ ਸਭੈ ਥਰ ਥਾਰ ਮਹਾ ਥਹਰੈ ॥
ਜੋਰ ਜਰਾ ਜੁਗ ਜੀਤ ਜਵਾਨ ਜਿਤੇ ਜਗ ਮੈ ਜਸ ਕੋ ਜਹਰੈ ॥
ਤਾ ਤਨ ਤੇ ਤਨ ਕੋਪ ਕਰਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕਟਾਛ ਕਰੈ ਨਿਡਰੈ ॥੧॥

ਕਾਲ ਕਰਾਲ ਮਹਾ ਬਿਕਰਾਲ ਸਦਾ ਅਤਿ ਹੀ ਉਰ ਮੈ ਡਰਪੈ ॥
ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਭੁਅੰਗ ਭਵਾਰ ਸਭੈ ਥਰ ਥਾਰ ਮਹਾ ਥਹਰੈ ॥
ਜੋਰ ਜਰਾ ਜੁਗ ਜੀਤ ਜਵਾਨ ਜਿਤੇ ਜਗ ਮੈ ਜਸ ਕੋ ਜਹਰੈ ॥
ਤਾ ਤਨ ਤੇ ਤਨ ਕੋਪ ਕਰਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕਟਾਛ ਕਰੈ ਨਿਡਰੈ ॥੧॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਾਪ ਜਪੈ ਜਗਦੰਬਕਾ ਜਗਤ ਮਾਤ ਜਗਦੰਬ ॥
ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਰ ਅਸੁਰਾਦਿ ਸਭ ਸੀਸ ਨਵਾਵਹਿ ਅੰਬ ॥੨॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਾਪ ਜਪੈ ਜਗਦੰਬਕਾ ਜਗਤ ਮਾਤ ਜਗਦੰਬ ॥
ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਰ ਅਸੁਰਾਦਿ ਸਭ ਸੀਸ ਨਵਾਵਹਿ ਅੰਬ ॥੨॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਾਪ ਜਪੈ ਜਗਦੰਬਕਾ ਜਗਤ ਮਾਤ ਜਗਦੰਬ ॥
ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਰ ਅਸੁਰਾਦਿ ਸਭ ਸੀਸ ਨਵਾਵਹਿ ਅੰਬ ॥
ਕਾਲ ਕਰਾਲ ਮਹਾ ਬਿਕਰਾਲ ਸਦਾ ਅਤਿ ਹੀ ਉਰ ਮੈ ਡਰਪੈ ॥
ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਭੁਅੰਗ ਭਵਾਰ ਸਭੈ ਥਰ ਥਾਰ ਮਹਾ ਥਹਰੈ ॥
ਜੋਰ ਜਰਾ ਜੁਗ ਜੀਤ ਜਵਾਨ ਜਿਤੇ ਜਗ ਮੈ ਜਸ ਕੋ ਜਹਰੈ ॥
ਤਾ ਤਨ ਤੇ ਤਨ ਕੋਪ ਕਰਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕਟਾਛ ਕਰੈ ਨਿਡਰੈ ॥੩॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਾਪ ਜਪੈ ਜਗਦੰਬਕਾ ਜਗਤ ਮਾਤ ਜਗਦੰਬ ॥
ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਰ ਅਸੁਰਾਦਿ ਸਭ ਸੀਸ ਨਵਾਵਹਿ ਅੰਬ ॥
ਕਾਲ ਕਰਾਲ ਮਹਾ ਬਿਕਰਾਲ ਸਦਾ ਅਤਿ ਹੀ ਉਰ ਮੈ ਡਰਪੈ ॥
ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਭੁਅੰਗ ਭਵਾਰ ਸਭੈ ਥਰ ਥਾਰ ਮਹਾ ਥਹਰੈ ॥
ਜੋਰ ਜਰਾ ਜੁਗ ਜੀਤ ਜਵਾਨ ਜਿਤੇ ਜਗ ਮੈ ਜਸ ਕੋ ਜਹਰੈ ॥
ਤਾ ਤਨ ਤੇ ਤਨ ਕੋਪ ਕਰਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕਟਾਛ ਕਰੈ ਨਿਡਰੈ ॥੪॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਾਪ ਜਪੈ ਜਗਦੰਬਕਾ ਜਗਤ ਮਾਤ ਜਗਦੰਬ ॥
ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਰ ਅਸੁਰਾਦਿ ਸਭ ਸੀਸ ਨਵਾਵਹਿ ਅੰਬ ॥੫॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਾਪ ਜਪੈ ਜਗਦੰਬਕਾ ਜਗਤ ਮਾਤ ਜਗਦੰਬ ॥
ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਰ ਅਸੁਰਾਦਿ ਸਭ ਸੀਸ ਨਵਾਵਹਿ ਅੰਬ ॥੬॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਾਪ ਜਪੈ ਜਗਦੰਬਕਾ ਜਗਤ ਮਾਤ ਜਗਦੰਬ ॥
ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਰ ਅਸੁਰਾਦਿ ਸਭ ਸੀਸ ਨਵਾਵਹਿ ਅੰਬ ॥
ਕਾਲ ਕਰਾਲ ਮਹਾ ਬਿਕਰਾਲ ਸਦਾ ਅਤਿ ਹੀ ਉਰ ਮੈ ਡਰਪੈ ॥
ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਭੁਅੰਗ ਭਵਾਰ ਸਭੈ ਥਰ ਥਾਰ ਮਹਾ ਥਹਰੈ ॥
ਜੋਰ ਜਰਾ ਜੁਗ ਜੀਤ ਜਵਾਨ ਜਿਤੇ ਜਗ ਮੈ ਜਸ ਕੋ ਜਹਰੈ ॥
ਤਾ ਤਨ ਤੇ ਤਨ ਕੋਪ ਕਰਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕਟਾਛ ਕਰੈ ਨਿਡਰੈ ॥੭॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਾਪ ਜਪੈ ਜਗਦੰਬਕਾ ਜਗਤ ਮਾਤ ਜਗਦੰਬ ॥
ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਰ ਅਸੁਰਾਦਿ ਸਭ ਸੀਸ ਨਵਾਵਹਿ ਅੰਬ ॥
ਕਾਲ ਕਰਾਲ ਮਹਾ ਬਿਕਰਾਲ ਸਦਾ ਅਤਿ ਹੀ ਉਰ ਮੈ ਡਰਪੈ ॥
ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਭੁਅੰਗ ਭਵਾਰ ਸਭੈ ਥਰ ਥਾਰ ਮਹਾ ਥਹਰੈ ॥
ਜੋਰ ਜਰਾ ਜੁਗ ਜੀਤ ਜਵਾਨ ਜਿਤੇ ਜਗ ਮੈ ਜਸ ਕੋ ਜਹਰੈ ॥
ਤਾ ਤਨ ਤੇ ਤਨ ਕੋਪ ਕਰਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕਟਾਛ ਕਰੈ ਨਿਡਰੈ ॥੮॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਾਪ ਜਪੈ ਜਗਦੰਬਕਾ ਜਗਤ ਮਾਤ ਜਗਦੰਬ ॥
ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਰ ਅਸੁਰਾਦਿ ਸਭ ਸੀਸ ਨਵਾਵਹਿ ਅੰਬ ॥੯॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਾਪ ਜਪੈ ਜਗਦੰਬਕਾ ਜਗਤ ਮਾਤ ਜਗਦੰਬ ॥
ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਰ ਅਸੁਰਾਦਿ ਸਭ ਸੀਸ ਨਵਾਵਹਿ ਅੰਬ ॥੧੦॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਾਪ ਜਪੈ ਜਗਦੰਬਕਾ ਜਗਤ ਮਾਤ ਜਗਦੰਬ ॥
ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਰ ਅਸੁਰਾਦਿ ਸਭ ਸੀਸ ਨਵਾਵਹਿ ਅੰਬ ॥
ਕਾਲ ਕਰਾਲ ਮਹਾ ਬਿਕਰਾਲ ਸਦਾ ਅਤਿ ਹੀ ਉਰ ਮੈ ਡਰਪੈ ॥
ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਭੁਅੰਗ ਭਵਾਰ ਸਭੈ ਥਰ ਥਾਰ ਮਹਾ ਥਹਰੈ ॥
ਜੋਰ ਜਰਾ ਜੁਗ ਜੀਤ ਜਵਾਨ ਜਿਤੇ ਜਗ ਮੈ ਜਸ ਕੋ ਜਹਰੈ ॥
ਤਾ ਤਨ ਤੇ ਤਨ ਕੋਪ ਕਰਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕਟਾਛ ਕਰੈ ਨਿਡਰੈ ॥੧੧॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਾਪ ਜਪੈ ਜਗਦੰਬਕਾ ਜਗਤ ਮਾਤ ਜਗਦੰਬ ॥
ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਰ ਅਸੁਰਾਦਿ ਸਭ ਸੀਸ ਨਵਾਵਹਿ ਅੰਬ ॥
ਕਾਲ ਕਰਾਲ ਮਹਾ ਬਿਕਰਾਲ ਸਦਾ ਅਤਿ ਹੀ ਉਰ ਮੈ ਡਰਪੈ ॥
ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਭੁਅੰਗ ਭਵਾਰ ਸਭੈ ਥਰ ਥਾਰ ਮਹਾ ਥਹਰੈ ॥
ਜੋਰ ਜਰਾ ਜੁਗ ਜੀਤ ਜਵਾਨ ਜਿਤੇ ਜਗ ਮੈ ਜਸ ਕੋ ਜਹਰੈ ॥
ਤਾ ਤਨ ਤੇ ਤਨ ਕੋਪ ਕਰਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕਟਾਛ ਕਰੈ ਨਿਡਰੈ ॥੧੨॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਾਪ ਜਪੈ ਜਗਦੰਬਕਾ ਜਗਤ ਮਾਤ ਜਗਦੰਬ ॥
ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਰ ਅਸੁਰਾਦਿ ਸਭ ਸੀਸ ਨਵਾਵਹਿ ਅੰਬ ॥੧੩॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਾਪ ਜਪੈ ਜਗਦੰਬਕਾ ਜਗਤ ਮਾਤ ਜਗਦੰਬ ॥
ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਰ ਅਸੁਰਾਦਿ ਸਭ ਸੀਸ ਨਵਾਵਹਿ ਅੰਬ ॥੧੪॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਾਪ ਜਪੈ ਜਗਦੰਬਕਾ ਜਗਤ ਮਾਤ ਜਗਦੰਬ ॥
ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਰ ਅਸੁਰਾਦਿ ਸਭ ਸੀਸ ਨਵਾਵਹਿ ਅੰਬ ॥
ਕਾਲ ਕਰਾਲ ਮਹਾ ਬਿਕਰਾਲ ਸਦਾ ਅਤਿ ਹੀ ਉਰ ਮੈ ਡਰਪੈ ॥
ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਭੁਅੰਗ ਭਵਾਰ ਸਭੈ ਥਰ ਥਾਰ ਮਹਾ ਥਹਰੈ ॥
ਜੋਰ ਜਰਾ ਜੁਗ ਜੀਤ ਜਵਾਨ ਜਿਤੇ ਜਗ ਮੈ ਜਸ ਕੋ ਜਹਰੈ ॥
ਤਾ ਤਨ ਤੇ ਤਨ ਕੋਪ ਕਰਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕਟਾਛ ਕਰੈ ਨਿਡਰੈ ॥੧੫॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਾਪ ਜਪੈ ਜਗਦੰਬਕਾ ਜਗਤ ਮਾਤ ਜਗਦੰਬ ॥
ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਰ ਅਸੁਰਾਦਿ ਸਭ ਸੀਸ ਨਵਾਵਹਿ ਅੰਬ ॥
ਕਾਲ ਕਰਾਲ ਮਹਾ ਬਿਕਰਾਲ ਸਦਾ ਅਤਿ ਹੀ ਉਰ ਮੈ ਡਰਪੈ ॥
ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਭੁਅੰਗ ਭਵਾਰ ਸਭੈ ਥਰ ਥਾਰ ਮਹਾ ਥਹਰੈ ॥
ਜੋਰ ਜਰਾ ਜੁਗ ਜੀਤ ਜਵਾਨ ਜਿਤੇ ਜਗ ਮੈ ਜਸ ਕੋ ਜਹਰੈ ॥
ਤਾ ਤਨ ਤੇ ਤਨ ਕੋਪ ਕਰਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕਟਾਛ ਕਰੈ ਨਿਡਰੈ ॥੧੬॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਾਪ ਜਪੈ ਜਗਦੰਬਕਾ ਜਗਤ ਮਾਤ ਜਗਦੰਬ ॥
ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਰ ਅਸੁਰਾਦਿ ਸਭ ਸੀਸ ਨਵਾਵਹਿ ਅੰਬ ॥੧੭॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਾਪ ਜਪੈ ਜਗਦੰਬਕਾ ਜਗਤ ਮਾਤ ਜਗਦੰਬ ॥
ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਰ ਅਸੁਰਾਦਿ ਸਭ ਸੀਸ ਨਵਾਵਹਿ ਅੰਬ ॥੧੮॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਾਪ ਜਪੈ ਜਗਦੰਬਕਾ ਜਗਤ ਮਾਤ ਜਗਦੰਬ ॥
ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਰ ਅਸੁਰਾਦਿ ਸਭ ਸੀਸ ਨਵਾਵਹਿ ਅੰਬ ॥
ਕਾਲ ਕਰਾਲ ਮਹਾ ਬਿਕਰਾਲ ਸਦਾ ਅਤਿ ਹੀ ਉਰ ਮੈ ਡਰਪੈ ॥
ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਭੁਅੰਗ ਭਵਾਰ ਸਭੈ ਥਰ ਥਾਰ ਮਹਾ ਥਹਰੈ ॥
ਜੋਰ ਜਰਾ ਜੁਗ ਜੀਤ ਜਵਾਨ ਜਿਤੇ ਜਗ ਮੈ ਜਸ ਕੋ ਜਹਰੈ ॥
ਤਾ ਤਨ ਤੇ ਤਨ ਕੋਪ ਕਰਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕਟਾਛ ਕਰੈ ਨਿਡਰੈ ॥੧੯॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਾਪ ਜਪੈ ਜਗਦੰਬਕਾ ਜਗਤ ਮਾਤ ਜਗਦੰਬ ॥
ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਰ ਅਸੁਰਾਦਿ ਸਭ ਸੀਸ ਨਵਾਵਹਿ ਅੰਬ ॥
ਕਾਲ ਕਰਾਲ ਮਹਾ ਬਿਕਰਾਲ ਸਦਾ ਅਤਿ ਹੀ ਉਰ ਮੈ ਡਰਪੈ ॥
ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਭੁਅੰਗ ਭਵਾਰ ਸਭੈ ਥਰ ਥਾਰ ਮਹਾ ਥਹਰੈ ॥
ਜੋਰ ਜਰਾ ਜੁਗ ਜੀਤ ਜਵਾਨ ਜਿਤੇ ਜਗ ਮੈ ਜਸ ਕੋ ਜਹਰੈ ॥
ਤਾ ਤਨ ਤੇ ਤਨ ਕੋਪ ਕਰਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕਟਾਛ ਕਰੈ ਨਿਡਰੈ ॥੨੦॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਾਪ ਜਪੈ ਜਗਦੰਬਕਾ ਜਗਤ ਮਾਤ ਜਗਦੰਬ ॥
ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਰ ਅਸੁਰਾਦਿ ਸਭ ਸੀਸ ਨਵਾਵਹਿ ਅੰਬ ॥੨੧॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਾਪ ਜਪੈ ਜਗਦੰਬਕਾ ਜਗਤ ਮਾਤ ਜਗਦੰਬ ॥
ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਰ ਅਸੁਰਾਦਿ ਸਭ ਸੀਸ ਨਵਾਵਹਿ ਅੰਬ ॥੨੨॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਾਪ ਜਪੈ ਜਗਦੰਬਕਾ ਜਗਤ ਮਾਤ ਜਗਦੰਬ ॥
ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਰ ਅਸੁਰਾਦਿ ਸਭ ਸੀਸ ਨਵਾਵਹਿ ਅੰਬ ॥
ਕਾਲ ਕਰਾਲ ਮਹਾ ਬਿਕਰਾਲ ਸਦਾ ਅਤਿ ਹੀ ਉਰ ਮੈ ਡਰਪੈ ॥
ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਭੁਅੰਗ ਭਵਾਰ ਸਭੈ ਥਰ ਥਾਰ ਮਹਾ ਥਹਰੈ ॥
ਜੋਰ ਜਰਾ ਜੁਗ ਜੀਤ ਜਵਾਨ ਜਿਤੇ ਜਗ ਮੈ ਜਸ ਕੋ ਜਹਰੈ ॥
ਤਾ ਤਨ ਤੇ ਤਨ ਕੋਪ ਕਰਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕਟਾਛ ਕਰੈ ਨਿਡਰੈ ॥੨੩॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਾਪ ਜਪੈ ਜਗਦੰਬਕਾ ਜਗਤ ਮਾਤ ਜਗਦੰਬ ॥
ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਰ ਅਸੁਰਾਦਿ ਸਭ ਸੀਸ ਨਵਾਵਹਿ ਅੰਬ ॥
ਕਾਲ ਕਰਾਲ ਮਹਾ ਬਿਕਰਾਲ ਸਦਾ ਅਤਿ ਹੀ ਉਰ ਮੈ ਡਰਪੈ ॥
ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਭੁਅੰਗ ਭਵਾਰ ਸਭੈ ਥਰ ਥਾਰ ਮਹਾ ਥਹਰੈ ॥
ਜੋਰ ਜਰਾ ਜੁਗ ਜੀਤ ਜਵਾਨ ਜਿਤੇ ਜਗ ਮੈ ਜਸ ਕੋ ਜਹਰੈ ॥
ਤਾ ਤਨ ਤੇ ਤਨ ਕੋਪ ਕਰਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕਟਾਛ ਕਰੈ ਨਿਡਰੈ ॥੨੪॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਾਪ ਜਪੈ ਜਗਦੰਬਕਾ ਜਗਤ ਮਾਤ ਜਗਦੰਬ ॥
ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਰ ਅਸੁਰਾਦਿ ਸਭ ਸੀਸ ਨਵਾਵਹਿ ਅੰਬ ॥੨੫॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਾਪ ਜਪੈ ਜਗਦੰਬਕਾ ਜਗਤ ਮਾਤ ਜਗਦੰਬ ॥
ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਰ ਅਸੁਰਾਦਿ ਸਭ ਸੀਸ ਨਵਾਵਹਿ ਅੰਬ ॥੨੬॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਾਪ ਜਪੈ ਜਗਦੰਬਕਾ ਜਗਤ ਮਾਤ ਜਗਦੰਬ ॥
ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਰ ਅਸੁਰਾਦਿ ਸਭ ਸੀਸ ਨਵਾਵਹਿ ਅੰਬ ॥
ਕਾਲ ਕਰਾਲ ਮਹਾ ਬਿਕਰਾਲ ਸਦਾ ਅਤਿ ਹੀ ਉਰ ਮੈ ਡਰਪੈ ॥
ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਭੁਅੰਗ ਭਵਾਰ ਸਭੈ ਥਰ ਥਾਰ ਮਹਾ ਥਹਰੈ ॥
ਜੋਰ ਜਰਾ ਜੁਗ ਜੀਤ ਜਵਾਨ ਜਿਤੇ ਜਗ ਮੈ ਜਸ ਕੋ ਜਹਰੈ ॥
ਤਾ ਤਨ ਤੇ ਤਨ ਕੋਪ ਕਰਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕਟਾਛ ਕਰੈ ਨਿਡਰੈ ॥੨੭॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਾਪ ਜਪੈ ਜਗਦੰਬਕਾ ਜਗਤ ਮਾਤ ਜਗਦੰਬ ॥
ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਰ ਅਸੁਰਾਦਿ ਸਭ ਸੀਸ ਨਵਾਵਹਿ ਅੰਬ ॥
ਕਾਲ ਕਰਾਲ ਮਹਾ ਬਿਕਰਾਲ ਸਦਾ ਅਤਿ ਹੀ ਉਰ ਮੈ ਡਰਪੈ ॥
ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਭੁਅੰਗ ਭਵਾਰ ਸਭੈ ਥਰ ਥਾਰ ਮਹਾ ਥਹਰੈ ॥
ਜੋਰ ਜਰਾ ਜੁਗ ਜੀਤ ਜਵਾਨ ਜਿਤੇ ਜਗ ਮੈ ਜਸ ਕੋ ਜਹਰੈ ॥
ਤਾ ਤਨ ਤੇ ਤਨ ਕੋਪ ਕਰਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕਟਾਛ ਕਰੈ ਨਿਡਰੈ ॥੨੮॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਾਪ ਜਪੈ ਜਗਦੰਬਕਾ ਜਗਤ ਮਾਤ ਜਗਦੰਬ ॥
ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਰ ਅਸੁਰਾਦਿ ਸਭ ਸੀਸ ਨਵਾਵਹਿ ਅੰਬ ॥੨੯॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਾਪ ਜਪੈ ਜਗਦੰਬਕਾ ਜਗਤ ਮਾਤ ਜਗਦੰਬ ॥
ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਰ ਅਸੁਰਾਦਿ ਸਭ ਸੀਸ ਨਵਾਵਹਿ ਅੰਬ ॥੩੦॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਾਪ ਜਪੈ ਜਗਦੰਬਕਾ ਜਗਤ ਮਾਤ ਜਗਦੰਬ ॥
ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਰ ਅਸੁਰਾਦਿ ਸਭ ਸੀਸ ਨਵਾਵਹਿ ਅੰਬ ॥
ਕਾਲ ਕਰਾਲ ਮਹਾ ਬਿਕਰਾਲ ਸਦਾ ਅਤਿ ਹੀ ਉਰ ਮੈ ਡਰਪੈ ॥
ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਭੁਅੰਗ ਭਵਾਰ ਸਭੈ ਥਰ ਥਾਰ ਮਹਾ ਥਹਰੈ ॥
ਜੋਰ ਜਰਾ ਜੁਗ ਜੀਤ ਜਵਾਨ ਜਿਤੇ ਜਗ ਮੈ ਜਸ ਕੋ ਜਹਰੈ ॥
ਤਾ ਤਨ ਤੇ ਤਨ ਕੋਪ ਕਰਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕਟਾਛ ਕਰੈ ਨਿਡਰੈ ॥੩੧॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਾਪ ਜਪੈ ਜਗਦੰਬਕਾ ਜਗਤ ਮਾਤ ਜਗਦੰਬ ॥
ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਰ ਅਸੁਰਾਦਿ ਸਭ ਸੀਸ ਨਵਾਵਹਿ ਅੰਬ ॥
ਕਾਲ ਕਰਾਲ ਮਹਾ ਬਿਕਰਾਲ ਸਦਾ ਅਤਿ ਹੀ ਉਰ ਮੈ ਡਰਪੈ ॥
ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਭੁਅੰਗ ਭਵਾਰ ਸਭੈ ਥਰ ਥਾਰ ਮਹਾ ਥਹਰੈ ॥
ਜੋਰ ਜਰਾ ਜੁਗ ਜੀਤ ਜਵਾਨ ਜਿਤੇ ਜਗ ਮੈ ਜਸ ਕੋ ਜਹਰੈ ॥
ਤਾ ਤਨ ਤੇ ਤਨ ਕੋਪ ਕਰਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕਟਾਛ ਕਰੈ ਨਿਡਰੈ ॥੩੨॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਾਪ ਜਪੈ ਜਗਦੰਬਕਾ ਜਗਤ ਮਾਤ ਜਗਦੰਬ ॥
ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਰ ਅਸੁਰਾਦਿ ਸਭ ਸੀਸ ਨਵਾਵਹਿ ਅੰਬ ॥੩੩॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਾਪ ਜਪੈ ਜਗਦੰਬਕਾ ਜਗਤ ਮਾਤ ਜਗਦੰਬ ॥
ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਰ ਅਸੁਰਾਦਿ ਸਭ ਸੀਸ ਨਵਾਵਹਿ ਅੰਬ ॥੩੪॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਾਪ ਜਪੈ ਜਗਦੰਬਕਾ ਜਗਤ ਮਾਤ ਜਗਦੰਬ ॥
ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਰ ਅਸੁਰਾਦਿ ਸਭ ਸੀਸ ਨਵਾਵਹਿ ਅੰਬ ॥
ਕਾਲ ਕਰਾਲ ਮਹਾ ਬਿਕਰਾਲ ਸਦਾ ਅਤਿ ਹੀ ਉਰ ਮੈ ਡਰਪੈ ॥
ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਭੁਅੰਗ ਭਵਾਰ ਸਭੈ ਥਰ ਥਾਰ ਮਹਾ ਥਹਰੈ ॥
ਜੋਰ ਜਰਾ ਜੁਗ ਜੀਤ ਜਵਾਨ ਜਿਤੇ ਜਗ ਮੈ ਜਸ ਕੋ ਜਹਰੈ ॥
ਤਾ ਤਨ ਤੇ ਤਨ ਕੋਪ ਕਰਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕਟਾਛ ਕਰੈ ਨਿਡਰੈ ॥੩੫॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਾਪ ਜਪੈ ਜਗਦੰਬਕਾ ਜਗਤ ਮਾਤ ਜਗਦੰਬ ॥
ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਰ ਅਸੁਰਾਦਿ ਸਭ ਸੀਸ ਨਵਾਵਹਿ ਅੰਬ ॥
ਕਾਲ ਕਰਾਲ ਮਹਾ ਬਿਕਰਾਲ ਸਦਾ ਅਤਿ ਹੀ ਉਰ ਮੈ ਡਰਪੈ ॥
ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਭੁਅੰਗ ਭਵਾਰ ਸਭੈ ਥਰ ਥਾਰ ਮਹਾ ਥਹਰੈ ॥
ਜੋਰ ਜਰਾ ਜੁਗ ਜੀਤ ਜਵਾਨ ਜਿਤੇ ਜਗ ਮੈ ਜਸ ਕੋ ਜਹਰੈ ॥
ਤਾ ਤਨ ਤੇ ਤਨ ਕੋਪ ਕਰਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕਟਾਛ ਕਰੈ ਨਿਡਰੈ ॥੩੬॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਾਪ ਜਪੈ ਜਗਦੰਬਕਾ ਜਗਤ ਮਾਤ ਜਗਦੰਬ ॥
ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਰ ਅਸੁਰਾਦਿ ਸਭ ਸੀਸ ਨਵਾਵਹਿ ਅੰਬ ॥੩੭॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਾਪ ਜਪੈ ਜਗਦੰਬਕਾ ਜਗਤ ਮਾਤ ਜਗਦੰਬ ॥
ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਰ ਅਸੁਰਾਦਿ ਸਭ ਸੀਸ ਨਵਾਵਹਿ ਅੰਬ ॥੩੮॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਾਪ ਜਪੈ ਜਗਦੰਬਕਾ ਜਗਤ ਮਾਤ ਜਗਦੰਬ ॥
ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਰ ਅਸੁਰਾਦਿ ਸਭ ਸੀਸ ਨਵਾਵਹਿ ਅੰਬ ॥
ਕਾਲ ਕਰਾਲ ਮਹਾ ਬਿਕਰਾਲ ਸਦਾ ਅਤਿ ਹੀ ਉਰ ਮੈ ਡਰਪੈ ॥
ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਭੁਅੰਗ ਭਵਾਰ ਸਭੈ ਥਰ ਥਾਰ ਮਹਾ ਥਹਰੈ ॥
ਜੋਰ ਜਰਾ ਜੁਗ ਜੀਤ ਜਵਾਨ ਜਿਤੇ ਜਗ ਮੈ ਜਸ ਕੋ ਜਹਰੈ ॥
ਤਾ ਤਨ ਤੇ ਤਨ ਕੋਪ ਕਰਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕਟਾਛ ਕਰੈ ਨਿਡਰੈ ॥੩੯॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਾਪ ਜਪੈ ਜਗਦੰਬਕਾ ਜਗਤ ਮਾਤ ਜਗਦੰਬ ॥
ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਰ ਅਸੁਰਾਦਿ ਸਭ ਸੀਸ ਨਵਾਵਹਿ ਅੰਬ ॥
ਕਾਲ ਕਰਾਲ ਮਹਾ ਬਿਕਰਾਲ ਸਦਾ ਅਤਿ ਹੀ ਉਰ ਮੈ ਡਰਪੈ ॥
ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਭੁਅੰਗ ਭਵਾਰ ਸਭੈ ਥਰ ਥਾਰ ਮਹਾ ਥਹਰੈ ॥
ਜੋਰ ਜਰਾ ਜੁਗ ਜੀਤ ਜਵਾਨ ਜਿਤੇ ਜਗ ਮੈ ਜਸ ਕੋ ਜਹਰੈ ॥
ਤਾ ਤਨ ਤੇ ਤਨ ਕੋਪ ਕਰਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕਟਾਛ ਕਰੈ ਨਿਡਰੈ ॥੪੦॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਾਪ ਜਪੈ ਜਗਦੰਬਕਾ ਜਗਤ ਮਾਤ ਜਗਦੰਬ ॥
ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਰ ਅਸੁਰਾਦਿ ਸਭ ਸੀਸ ਨਵਾਵਹਿ ਅੰਬ ॥੪੧॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਾਪ ਜਪੈ ਜਗਦੰਬਕਾ ਜਗਤ ਮਾਤ ਜਗਦੰਬ ॥
ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਰ ਅਸੁਰਾਦਿ ਸਭ ਸੀਸ ਨਵਾਵਹਿ ਅੰਬ ॥੪੨॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਾਪ ਜਪੈ ਜਗਦੰਬਕਾ ਜਗਤ ਮਾਤ ਜਗਦੰਬ ॥
ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਰ ਅਸੁਰਾਦਿ ਸਭ ਸੀਸ ਨਵਾਵਹਿ ਅੰਬ ॥
ਕਾਲ ਕਰਾਲ ਮਹਾ ਬਿਕਰਾਲ ਸਦਾ ਅਤਿ ਹੀ ਉਰ ਮੈ ਡਰਪੈ ॥
ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਭੁਅੰਗ ਭਵਾਰ ਸਭੈ ਥਰ ਥਾਰ ਮਹਾ ਥਹਰੈ ॥
ਜੋਰ ਜਰਾ ਜੁਗ ਜੀਤ ਜਵਾਨ ਜਿਤੇ ਜਗ ਮੈ ਜਸ ਕੋ ਜਹਰੈ ॥
ਤਾ ਤਨ ਤੇ ਤਨ ਕੋਪ ਕਰਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕਟਾਛ ਕਰੈ ਨਿਡਰੈ ॥੪੩॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਾਪ ਜਪੈ ਜਗਦੰਬਕਾ ਜਗਤ ਮਾਤ ਜਗਦੰਬ ॥
ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਰ ਅਸੁਰਾਦਿ ਸਭ ਸੀਸ ਨਵਾਵਹਿ ਅੰਬ ॥
ਕਾਲ ਕਰਾਲ ਮਹਾ ਬਿਕਰਾਲ ਸਦਾ ਅਤਿ ਹੀ ਉਰ ਮੈ ਡਰਪੈ ॥
ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਭੁਅੰਗ ਭਵਾਰ ਸਭੈ ਥਰ ਥਾਰ ਮਹਾ ਥਹਰੈ ॥
ਜੋਰ ਜਰਾ ਜੁਗ ਜੀਤ ਜਵਾਨ ਜਿਤੇ ਜਗ ਮੈ ਜਸ ਕੋ ਜਹਰੈ ॥
ਤਾ ਤਨ ਤੇ ਤਨ ਕੋਪ ਕਰਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕਟਾਛ ਕਰੈ ਨਿਡਰੈ ॥੪੪॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਾਪ ਜਪੈ ਜਗਦੰਬਕਾ ਜਗਤ ਮਾਤ ਜਗਦੰਬ ॥
ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਰ ਅਸੁਰਾਦਿ ਸਭ ਸੀਸ ਨਵਾਵਹਿ ਅੰਬ ॥੪੫॥

ਦੋਹਰਾ

ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਜੀ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਜੀ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਜੀ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਜੀ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਜੀ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਜੀ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਜੀ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਜੀ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਜੀ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਸਾਖੀ ਦਾ ਸਾਰ ਅੰਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੜਾ ਅਸਹਾਇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਜੇ ਬਾਲਕ ਹੀ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵੱਡੇ ਭਰਾ ਦਾਤਾ ਜੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਲਾਹ ਨਾਲ ਹੀ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ

ਸਲੋਕ ॥
ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥
ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥
ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥
ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥
ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲ ॥
ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲ ॥
ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲ ॥੧॥
ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥
ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥
ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥
ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲ ॥
ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲ ॥
ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲ ॥੧॥

٧١٩ ؛ ٩٠ ؛ ٩٠ ؛ ٩٠

ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਖਣਿ ਜੋਰੁ ਚੁਪੈ ਨਹ ਜੋਰੁ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਮੰਗਣਿ ਜੋਰੁ ਨ ਦਾਨਿ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੀਵਣਿ ਮਰਣਿ ਨਹ ਜੋਰੁ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਰਾਜਿ ਮਾਲਿ ਮਨਿ ਸੋਰਿ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਸੁਰਤੀ ਗਿਆਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਜੁਗਤੀ ਛੁਟੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥
ਜਿਸੁ ਹਥਿ ਜੋਰੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥

ਪਉੜੀ ॥ ਆਖਣਿ ਜੋਰੁ ਚੁਪੈ ਨਹ ਜੋਰੁ ॥ ਜਿਉ ਬੋਲਾਏ ਤਿਉ ਬੋਲਣੁ ਹੋਰੁ ॥
ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਤੇਵਡੁ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤਿਸੁ ਕੁਲ ਪਤਿ ਸਾਤਿ ॥
ਕੋਈ ਆਖੈ ਬੋਲੈ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥
ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ਸਚੁ ਸਚਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਤਾ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥੨॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਪਵਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਹਤੁ ॥
ਦਿਵਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਖੇਲੈ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥
ਚੰਗਿਆਈਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ਵਾਚੈ ਧਰਮੁ ਹਦੂਰਿ ॥
ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ ਦੂਰਿ ॥
ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਘਾਲਿ ॥
ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੋ ਹੁਕਮ ਹੈ ਗੁਰੂ ਮਾਨਿਓ ਗ੍ਰੰਥ ॥
ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਜੀ ਮਾਨਿਓ ਪ੍ਰਗਟ ਗੁਰਾਂ ਕੀ ਦੇਹ ॥
ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਮਿਲਬੋ ਚਹੈ ਖੋਜ ਸ਼ਬਦ ਮੈ ਲੇਹ ॥
ਰਾਗ ਸਬਦ ਸਭ ਗੁਰੂ ਕੇ ਕਹਿਓ ਤਿਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ॥
ਸਾਧ ਲਖੈ ਸਭ ਏਕ ਹੈ ਬਾਤ ਨ ਦੂਜੀ ਕੋਇ ॥
ਜੋ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਸੋ ਹੇਤ ਕਰਿ ਮਨ ਮੈ ਧਰੈ ਪ੍ਰਤੀਤ ॥
ਕਹਿਓ ਹਮਾਰੋ ਮਾਨਿਹੈ ਸੋ ਸਿਖ ਮੋ ਮਨ ਮੀਤ ॥
ਜੋ ਹਮ ਕੋ ਸੇਵਕ ਲਖੈ ਸਿਖ ਹਮਾਰੋ ਸੋਇ ॥
ਮੋ ਕੋ ਦਰਸ ਦਿਖਾਵਹੈ ਭਲੋ ਕਹਾਵਹੈ ਸੋਇ ॥
ਜੋ ਸਿਖ ਮੋ ਕੋ ਮਿਲਨ ਕੀ ਇਛਾ ਰਾਖੈ ਮੀਤ ॥
ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਮੈ ਆਇ ਕੈ ਕਰੈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਦਰਸ ਪ੍ਰਤੀਤ

ਅਕਾਲ ਉਸਤਤਿ

ੴ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦ ॥

ਤੋਮਰ ਛੰਦ

ਜਲ ਥਲ ਮਹੀਧਰ ਬਰਨ ਬਰਨ ਅਪਾਰ ॥

ઉપાસના કરે છે તે પણ તેમને પામે છે. ૨૩. હે કુંતીપુત્ર, હું જ સર્વ યજ્ઞોનો ભોક્તા અને સ્વામી છું. પરંતુ જે મારા તત્ત્વને જાણતા નથી તેઓ પુનર્જન્મ પામે છે. ૨૪. દેવોની પૂજા કરનારા દેવોને પામે છે, પિતૃઓની પૂજા કરનારા પિતૃઓને પામે છે, ભૂતોની પૂજા કરનારા ભૂતોને પામે છે અને મારી પૂજા કરનારા મને પામે છે. ૨૫. જે ભક્ત પ્રેમથી પત્ર, પુષ્પ, ફળ કે જળ મને અર્પણ કરે છે તે હું સ્વીકારું છું. ૨૬. હે કુંતીપુત્ર, તું જે કંઈ કરે, જે કંઈ ખાય, જે કંઈ યજ્ઞ કરે, જે કંઈ દાન આપે અને જે કંઈ તપ કરે તે બધું મને અર્પણ કર. ૨૭. આ રીતે તું શુભ અને અશુભ ફળ આપનારા કર્મોના બંધનમાંથી મુક્ત થઈશ. આમ કરીને તું સંન્યાસયોગથી યુક્ત થઈ મુક્ત થઈ મારી પાસે આવીશ. ૨૮. હું સર્વ પ્રાણીઓ પ્રત્યે સમભાવ રાખું છું. મારો કોઈ દ્વેષી કે પ્રિય નથી. પરંતુ જે ભક્તિપૂર્વક મારી પૂજા કરે છે તે મારામાં વસે છે અને હું તેનામાં વસું છું. ૨૯. જો કોઈ અતિ દુરાચારી પણ અનન્ય ભક્તિથી મારી પૂજા કરે તો તેને સાધુ જ માનવો જોઈએ, કારણ કે તેણે સારો નિર્ણય કર્યો છે. ૩૦. તે ઝડપથી ધર્માત્મા બની જાય છે અને શાશ્વત શાંતિ પામે છે. હે કુંતીપુત્ર, તું નિશ્ચયપૂર્વક જાણ કે મારો ભક્ત કદી નાશ પામતો નથી. ૩૧. હે પાર્થ, સ્ત્રી, વૈશ્ય, શૂદ્ર અને પાપયોનિમાં જન્મેલા પણ મારો આશ્રય લઈને પરમ ગતિ પામે છે.

ઉપદેશ તરંગિણી

ઉપદેશ તરંગિણી

٢٢٩ ؛ ؛ ؛

ઉપર ઊંચે ચડતાં ચડતાં ઊંચે ચડતાં ચડતાં ઊંચે ચડતાં ચડતાં

ಅಥ ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತಾ ಉಪನಿಷತ್ಸು ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾಯಾಂ ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರೇ
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನಸಂವಾದೇ ಅರ್ಜುನವಿಷಾದಯೋಗೋ ನಾಮ ಪ್ರಥಮೋಽಧ್ಯಾಯಃ .

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಉವಾಚ .
ಧರ್ಮಕ್ಷೇತ್ರೇ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರೇ ಸಮವೇತಾ ಯುಯುತ್ಸವಃ .
ಮಾಮಕಾಃ ಪಾಂಡವಾಶ್ಚೈವ ಕಿಮಕುರ್ವತ ಸಂಜಯ ॥ ೧ ॥

ಸಂಜಯ ಉವಾಚ .
ದೃಷ್ಟ್ವಾ ತು ಪಾಂಡವಾನೀಕಂ ವ್ಯೂಢಂ ದುರ್ಯೋಧನಸ್ತದಾ .
ಆಚಾರ್ಯಮುಪಸಂಗಮ್ಯ ರಾಜಾ ವಚನಮಬ್ರವೀತ್ ॥ ೨ ॥

ಪಶ್ಯೈತಾಂ ಪಾಂಡುಪುತ್ರಾಣಾಮಾಚಾರ್ಯ ಮಹತೀಂ ಚಮೂಮ್ .
ವ್ಯೂಢಾಂ ದ್ರುಪದಪುತ್ರೇಣ ತವ ಶಿಷ್ಯೇಣ ಧೀಮತಾ ॥ ೩ ॥

ಅತ್ರ ಶೂರಾ ಮಹೇಷ್ವಾಸಾ ಭೀಮಾರ್ಜುನಸಮಾ ಯುಧಿ .
ಯುಯುಧಾನೋ ವಿರಾಟಶ್ಚ ದ್ರುಪದಶ್ಚ ಮಹಾರಥಃ ॥ ೪ ॥

ಧೃಷ್ಟಕೇತುಶ್ಚೇಕಿತಾನಃ ಕಾಶಿರಾಜಶ್ಚ ವೀರ್ಯವಾನ್ .
ಪುರುಜಿತ್ಕುಂತಿಭೋಜಶ್ಚ ಶೈಬ್ಯಶ್ಚ ನರಪುಂಗವಃ ॥ ೫ ॥

ಯುಧಾಮನ್ಯುಶ್ಚ ವಿಕ್ರಾಂತ ಉತ್ತಮೌಜಾಶ್ಚ ವೀರ್ಯವಾನ್ .
ಸೌಭದ್ರೋ ದ್ರೌಪದೇಯಾಶ್ಚ ಸರ್ವ ಏವ ಮಹಾರಥಾಃ ॥ ೬ ॥

ಅಸ್ಮಾಕಂ ತು ವಿಶಿಷ್ಟಾ ಯೇ ತಾನ್ನಿಬೋಧ ದ್ವಿಜೋತ್ತಮ .
ನಾಯಕಾ ಮಮ ಸೈನ್ಯಸ್ಯ ಸಂಜ್ಞಾರ್ಥಂ ತಾನ್ಬ್ರವೀಮಿ ತೇ ॥ ೭ ॥

ಭವಾನ್ಭೀಷ್ಮಶ್ಚ ಕರ್ಣಶ್ಚ ಕೃಪಶ್ಚ ಸಮಿತಿಂಜಯಃ .
ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಾ ವಿಕರ್ಣಶ್ಚ ಸೌಮದತ್ತಿಸ್ತಥೈವ ಚ ॥ ೮ ॥

ಅನ್ಯೇ ಚ ಬಹವಃ ಶೂರಾ ಮದರ್ಥೇ ತ್ಯಕ್ತಜೀವಿತಾಃ .
ನಾನಾಶಸ್ತ್ರಪ್ರಹರಣಾಃ ಸರ್ವೇ ಯುದ್ಧವಿಶಾರದಾಃ ॥ ೯ ॥

ಅಪರ್ಯಾಪ್ತಂ ತದಸ್ಮಾಕಂ ಬಲಂ ಭೀಷ್ಮಾಭಿರಕ್ಷಿತಮ್ .
ಪರ್ಯಾಪ್ತಂ ತ್ವಿದಮೇತೇಷಾಂ ಬಲಂ ಭೀಮಾಭಿರಕ್ಷಿತಮ್ ॥ ೧೦ ॥

ಅಯನೇಷು ಚ ಸರ್ವೇಷು ಯಥಾಭಾಗಮವಸ್ಥಿತಾಃ .
ಭೀಷ್ಮಮೇವಾಭಿರಕ್ಷಂತು ಭವಂತಃ ಸರ್ವ ಏವ ಹಿ ॥ ೧೧ ॥

ತಸ್ಯ ಸಂಜನಯನ್ಹರ್ಷಂ ಕುರುವೃದ್ಧಃ ಪಿತಾಮಹಃ .
ಸಿಂಹನಾದಂ ವಿನದ್ಯೋಚ್ಚೈಃ ಶಂಖಂ ದಧ್ಮೌ ಪ್ರತಾಪವಾನ್ ॥ ೧೨ ॥

ತತಃ ಶಂಖಾಶ್ಚ ಭೇರ್ಯಶ್ಚ ಪಣವಾನಕಗೋಮುಖಾಃ .
ಸಹಸೈವಾಭ್ಯಹನ್ಯಂತ ಸ ಶಬ್ದಸ್ತುಮುಲೋಽಭವತ್ ॥ ೧೩ ॥

ತತಃ ಶ್ವೇತೈರ್ಹಯೈರ್ಯುಕ್ತೇ ಮಹತಿ ಸ್ಯಂದನೇ ಸ್ಥಿತೌ .
ಮಾಧವಃ ಪಾಂಡವಶ್ಚೈವ ದಿವ್ಯೌ ಶಂಖೌ ಪ್ರದಧ್ಮತುಃ ॥ ೧೪ ॥

ಪಾಂಚಜನ್ಯಂ ಹೃಷೀಕೇಶೋ ದೇವದತ್ತಂ ಧನಂಜಯಃ .
ಪೌಂಡ್ರಂ ದಧ್ಮೌ ಮಹಾಶಂಖಂ ಭೀಮಕರ್ಮಾ ವೃಕೋದರಃ ॥ ೧೫ ॥

ಅನಂತವಿಜಯಂ ರಾಜಾ ಕುಂತೀಪುತ್ರೋ ಯುಧಿಷ್ಠಿರಃ .
ನಕುಲಃ ಸಹದೇವಶ್ಚ ಸುಘೋಷಮಣಿಪುಷ್ಪಕೌ ॥ ೧೬ ॥

ಕಾಶ್ಯಶ್ಚ ಪರಮೇಷ್ವಾಸಃ ಶಿಖಂಡೀ ಚ ಮಹಾರಥಃ .
ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನೋ ವಿರಾಟಶ್ಚ ಸಾತ್ಯಕಿಶ್ಚಾಪರಾಜಿತಃ ॥ ೧೭ ॥

ದ್ರುಪದೋ ದ್ರೌಪದೇಯಾಶ್ಚ ಸರ್ವಶಃ ಪೃಥಿವೀಪತೇ .
ಸೌಭದ್ರಶ್ಚ ಮಹಾಬಾಹುಃ ಶಂಖಾನ್ದಧ್ಮುಃ ಪೃಥಕ್ಪೃಥಕ್ ॥ ೧೮ ॥

ಸ ಘೋಷೋ ಧಾರ್ತರಾಷ್ಟ್ರಾಣಾಂ ಹೃದಯಾನಿ ವ್ಯದಾರಯತ್ .
ನಭಶ್ಚ ಪೃಥಿವೀಂ ಚೈವ ತುಮುಲೋ ವ್ಯನುನಾದಯನ್ ॥ ೧೯ ॥

ಅಥ ವ್ಯವಸ್ಥಿತಾನ್ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಧಾರ್ತರಾಷ್ಟ್ರಾನ್ಕಪಿಧ್ವಜಃ .
ಪ್ರವೃತ್ತೇ ಶಸ್ತ್ರಸಂಪಾತೇ ಧನುರುದ್ಯಮ್ಯ ಪಾಂಡವಃ ॥ ೨೦ ॥

ಹೃಷೀಕೇಶಂ ತದಾ ವಾಕ್ಯಮಿದಮಾಹ ಮಹೀಪತೇ .
ಸೇನಯೋರುಭಯೋರ್ಮಧ್ಯೇ ರಥಂ ಸ್ಥಾಪಯ ಮೇಽಚ್ಯುತ ॥ ೨೧ ॥

ಯಾವದೇತಾನ್ನಿರೀಕ್ಷೇಽಹಂ ಯೋದ್ಧುಕಾಮಾನವಸ್ಥಿತಾನ್ .
ಕೈರ್ಮಯಾ ಸಹ ಯೋದ್ಧವ್ಯಮಸ್ಮಿನ್ರಣಸಮುದ್ಯಮೇ ॥ ೨೨ ॥

ಯೋತ್ಸ್ಯಮಾನಾನವೇಕ್ಷೇಽಹಂ ಯ ಏತೇಽತ್ರ ಸಮಾಗತಾಃ .
ಧಾರ್ತರಾಷ್ಟ್ರಸ್ಯ ದುರ್ಬುದ್ಧೇರ್ಯುದ್ಧೇ ಪ್ರಿಯಚಿಕೀರ್ಷವಃ ॥ ೨೩ ॥

ಏವಮುಕ್ತೋ ಹೃಷೀಕೇಶೋ ಗುಡಾಕೇಶೇನ ಭಾರತ .
ಸೇನಯೋರುಭಯೋರ್ಮಧ್ಯೇ ಸ್ಥಾಪಯಿತ್ವಾ ರಥೋತ್ತಮಮ್ ॥ ೨೪ ॥

ಭೀಷ್ಮದ್ರೋಣಪ್ರಮುಖತಃ ಸರ್ವೇಷಾಂ ಚ ಮಹೀಕ್ಷಿತಾಮ್ .
ಉವಾಚ ಪಾರ್ಥ ಪಶ್ಯೈತಾನ್ಸಮವೇತಾನ್ಕುರೂನಿತಿ ॥ ೨೫ ॥

ತತ್ರಾಪಶ್ಯತ್ಸ್ಥಿತಾನ್ಪಾರ್ಥಃ ಪಿತೄನಥ ಪಿತಾಮಹಾನ್ .
ಆಚಾರ್ಯಾನ್ಮಾತುಲಾನ್ಭ್ರಾತೄನ್ಪುತ್ರಾನ್ಪೌತ್ರಾನ್ಸಖೀಂಸ್ತಥಾ ॥ ೨೬ ॥

ಶ್ವಶುರಾನ್ಸುಹೃದಶ್ಚೈವ ಸೇನಯೋರುಭಯೋರಪಿ .
ತಾನ್ಸಮೀಕ್ಷ್ಯ ಸ ಕೌಂತೇಯಃ ಸರ್ವಾನ್ಬಂಧೂನವಸ್ಥಿತಾನ್ ॥ ೨೭ ॥

ಕೃಪಯಾ ಪರಯಾವಿಷ್ಟೋ ವಿಷೀದನ್ನಿದಮಬ್ರವೀತ್ .
ದೃಷ್ಟ್ವೇಮಂ ಸ್ವಜನಂ ಕೃಷ್ಣ ಯುಯುತ್ಸುಂ ಸಮುಪಸ್ಥಿತಮ್ ॥ ೨೮ ॥

ಸೀದಂತಿ ಮಮ ಗಾತ್ರಾಣಿ ಮುಖಂ ಚ ಪರಿಶುಷ್ಯತಿ .
ವೇಪಥುಶ್ಚ ಶರೀರೇ ಮೇ ರೋಮಹರ್ಷಶ್ಚ ಜಾಯತೇ ॥ ೨೯ ॥

ಗಾಂಡೀವಂ ಸ್ರಂಸತೇ ಹಸ್ತಾತ್ತ್ವಕ್ಚೈವ ಪರಿದಹ್ಯತೇ .
ನ ಚ ಶಕ್ನೋಮ್ಯವಸ್ಥಾತುಂ ಭ್ರಮತೀವ ಚ ಮೇ ಮನಃ ॥ ೩೦ ॥

ನಿಮಿತ್ತಾನಿ ಚ ಪಶ್ಯಾಮಿ ವಿಪರೀತಾನಿ ಕೇಶವ .
ನ ಚ ಶ್ರೇಯೋಽನುಪಶ್ಯಾಮಿ ಹತ್ವಾ ಸ್ವಜನಮಾಹವೇ ॥ ೩೧ ॥

ನ ಕಾಂಕ್ಷೇ ವಿಜಯಂ ಕೃಷ್ಣ ನ ಚ ರಾಜ್ಯಂ ಸುಖಾನಿ ಚ .
ಕಿಂ ನೋ ರಾಜ್ಯೇನ ಗೋವಿಂದ ಕಿಂ ಭೋಗೈರ್ಜೀವಿತೇನ ವಾ ॥ ೩೨ ॥

ಯೇಷಾಮರ್ಥೇ ಕಾಂಕ್ಷಿತಂ ನೋ ರಾಜ್ಯಂ ಭೋಗಾಃ ಸುಖಾನಿ ಚ .
ತ ಇಮೇಽವಸ್ಥಿತಾ ಯುದ್ಧೇ ಪ್ರಾಣಾಂಸ್ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಧನಾನಿ ಚ ॥ ೩೩ ॥

ಆಚಾರ್ಯಾಃ ಪಿತರಃ ಪುತ್ರಾಸ್ತಥೈವ ಚ ಪಿತಾಮಹಾಃ .
ಮಾತುಲಾಃ ಶ್ವಶುರಾಃ ಪೌತ್ರಾಃ ಶ್ಯಾಲಾಃ ಸಂಬಂಧಿನಸ್ತಥಾ ॥ ೩೪ ॥

ಏತಾನ್ನ ಹಂತುಮಿಚ್ಛಾಮಿ ಘ್ನತೋಽಪಿ ಮಧುಸೂದನ .
ಅಪಿ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯರಾಜ್ಯಸ್ಯ ಹೇತೋಃ ಕಿಂ ನು ಮಹೀಕೃತೇ ॥ ೩೫ ॥

ನಿಹತ್ಯ ಧಾರ್ತರಾಷ್ಟ್ರಾನ್ನಃ ಕಾ ಪ್ರೀತಿಃ ಸ್ಯಾಜ್ಜನಾರ್ದನ .
ಪಾಪಮೇವಾಶ್ರಯೇದಸ್ಮಾನ್ಹತ್ವೈತಾನಾತತಾಯಿನಃ ॥ ೩೬ ॥

ತಸ್ಮಾನ್ನಾರ್ಹಾ ವಯಂ ಹಂತುಂ ಧಾರ್ತರಾಷ್ಟ್ರಾನ್ಸ್ವಬಾಂಧವಾನ್ .
ಸ್ವಜನಂ ಹಿ ಕಥಂ ಹತ್ವಾ ಸುಖಿನಃ ಸ್ಯಾಮ ಮಾಧವ ॥ ೩೭ ॥

ಯದ್ಯಪ್ಯೇತೇ ನ ಪಶ್ಯಂತಿ ಲೋಭೋಪಹತಚೇತಸಃ .
ಕುಲಕ್ಷಯಕೃತಂ ದೋಷಂ ಮಿತ್ರದ್ರೋಹೇ ಚ ಪಾತಕಮ್ ॥ ೩೮ ॥

ಕಥಂ ನ ಜ್ಞೇಯಮಸ್ಮಾಭಿಃ ಪಾಪಾದಸ್ಮಾನ್ನಿವರ್ತಿತುಮ್ .
ಕುಲಕ್ಷಯಕೃತಂ ದೋಷಂ ಪ್ರಪಶ್ಯದ್ಭಿರ್ಜನಾರ್ದನ ॥ ೩೯ ॥

ಕುಲಕ್ಷಯೇ ಪ್ರಣಶ್ಯಂತಿ ಕುಲಧರ್ಮಾಃ ಸನಾತನಾಃ .
ಧರ್ಮೇ ನಷ್ಟೇ ಕುಲಂ ಕೃತ್ಸ್ನಮಧರ್ಮೋಽಭಿಭವತ್ಯುತ ॥ ೪೦ ॥

ಅಧರ್ಮಾಭಿಭವಾತ್ಕೃಷ್ಣ ಪ್ರದುಷ್ಯಂತಿ ಕುಲಸ್ತ್ರಿಯಃ .
ಸ್ತ್ರೀಷು ದುಷ್ಟಾಸು ವಾರ್ಷ್ಣೇಯ ಜಾಯತೇ ವರ್ಣಸಂಕರಃ ॥ ೪೧ ॥

ಸಂಕರೋ ನರಕಾಯೈವ ಕುಲಘ್ನಾನಾಂ ಕುಲಸ್ಯ ಚ .
ಪತಂತಿ ಪಿತರೋ ಹ್ಯೇಷಾಂ ಲುಪ್ತಪಿಂಡೋದಕಕ್ರಿಯಾಃ ॥ ೪೨ ॥

ದೋಷೈರೇತೈಃ ಕುಲಘ್ನಾನಾಂ ವರ್ಣಸಂಕರಕಾರಕೈಃ .
ಉತ್ಸಾದ್ಯಂತೇ ಜಾತಿಧರ್ಮಾಃ ಕುಲಧರ್ಮಾಶ್ಚ ಶಾಶ್ವತಾಃ ॥ ೪೩ ॥

ಉತ್ಸನ್ನಕುಲಧರ್ಮಾಣಾಂ ಮನುಷ್ಯಾಣಾಂ ಜನಾರ್ದನ .
ನರಕೇ ನಿಯತಂ ವಾಸೋ ಭವತೀತ್ಯನುಶುಶ್ರುಮ ॥ ೪೪ ॥

ಅಹೋ ಬತ ಮಹತ್ಪಾಪಂ ಕರ್ತುಂ ವ್ಯವಸಿತಾ ವಯಮ್ .
ಯದ್ರಾಜ್ಯಸುಖಲೋಭೇನ ಹಂತುಂ ಸ್ವಜನಮುದ್ಯತಾಃ ॥ ೪೫ ॥

ಯದಿ ಮಾಮಪ್ರತೀಕಾರಮಶಸ್ತ್ರಂ ಶಸ್ತ್ರಪಾಣಯಃ .
ಧಾರ್ತರಾಷ್ಟ್ರಾ ರಣೇ ಹನ್ಯುಸ್ತನ್ಮೇ ಕ್ಷೇಮತರಂ ಭವೇತ್ ॥ ೪೬ ॥

ಏವಮುಕ್ತ್ವಾರ್ಜುನಃ ಸಂಖ್ಯೇ ರಥೋಪಸ್ಥ ಉಪಾವಿಶತ್ .
ವಿಸೃಜ್ಯ ಸಶರಂ ಚಾಪಂ ಶೋಕಸಂವಿಗ್ನಮಾನಸಃ ॥ ೪೭ ॥

ಓಂ ತತ್ಸದಿತಿ ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತಾಸೂಪನಿಷತ್ಸು ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾಯಾಂ ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರೇ
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನಸಂವಾದೇ ಅರ್ಜುನವಿಷಾದಯೋಗೋ ನಾಮ ಪ್ರಥಮೋಽಧ್ಯಾಯಃ .

حلا محبه . اوسما كحنا وهنه ولاحا
هكسا كهكناه . ده كلا خنوسا
وهوها وسبا خهتوا حكه وسكه

سسا

خبخ هنما سسا كحا هخه وكا
واوسها حكسموا واجله فيزه اهكبه
كهكا اكسا . سسكو نسأه خهه وسا
ونفهه هم هكسو

رحكا

منهخهمي كوهنا وسكها حكسا
أوخ هههنم كرخا واسسكم ه سبا
قهسكم وحكبه خسكبها . ههنا هقهعم
قهسا وأحكمده هم نهزنا واحسا . ه اسكبر
هخسلا واه قحكا وسكبه مي حهسا وحا
وسكو أسحسا وخ خهوبكها ههسا ولا
هجبهسا خهه حيخلا وهسا خهسا ه سا
نهوحنه . نهبنخ كو حقحرم قلوا واه وسكا
وهلبسمي للاسهنا وهنه ام . أحا

وهسهده

هجبه دم خهنه هخسلا اهبنه

ઉપરિકરણ સહ ૧૦૦૦ ઘનફૂટ ક્ષમતાનું ૧૦ મીટર ઊંચું
ઊર્ધ્વ ટાંકું બનાવવા માટે ૧૫ મીમી જાડાઈની
૨૫૦૦ મીમી પહોળાઈની કેટલી લંબાઈની
પટ્ટીની જરૂર પડે ? ૧૫૦

ઉપરિકરણ સહ ૧૦૦૦ ઘનફૂટ ક્ષમતાનું ૧૦ મીટર ઊંચું
ઊર્ધ્વ ટાંકું બનાવવા માટે ૧૫ મીમી જાડાઈની
૨૫૦૦ મીમી પહોળાઈની કેટલી લંબાઈની
પટ્ટીની જરૂર પડે ? ૧૫૦

ઉપરિકરણ સહ ૧૦૦૦ ઘનફૂટ ક્ષમતાનું ૧૦ મીટર ઊંચું
ઊર્ધ્વ ટાંકું બનાવવા માટે ૧૫ મીમી જાડાઈની
૨૫૦૦ મીમી પહોળાઈની કેટલી લંબાઈની
પટ્ટીની જરૂર પડે ? ૧૫૦

ઉપરિકરણ સહ ૧૦૦૦ ઘનફૂટ ક્ષમતાનું ૧૦ મીટર ઊંચું
ઊર્ધ્વ ટાંકું બનાવવા માટે ૧૫ મીમી જાડાઈની
૨૫૦૦ મીમી પહોળાઈની કેટલી લંબાઈની
પટ્ટીની જરૂર પડે ? ૧૫૦

ઉપરિકરણ સહ ૧૦૦૦ ઘનફૂટ ક્ષમતાનું ૧૦ મીટર ઊંચું
ઊર્ધ્વ ટાંકું બનાવવા માટે ૧૫ મીમી જાડાઈની
૨૫૦૦ મીમી પહોળાઈની કેટલી લંબાઈની
પટ્ટીની જરૂર પડે ? ૧૫૦

ઉપરિકરણ સહ ૧૦૦૦ ઘનફૂટ ક્ષમતાનું ૧૦ મીટર ઊંચું
ઊર્ધ્વ ટાંકું બનાવવા માટે ૧૫ મીમી જાડાઈની
૨૫૦૦ મીમી પહોળાઈની કેટલી લંબાઈની
પટ્ટીની જરૂર પડે ? ૧૫૦

ومن رأت يوما دما وانقطع لم تكن حائضا حتى ترى ثلاثة أيام دما تاما ولياليها أو أكثر من ذلك ما لم يجاوز العشرة وإن رأت يوما دما ويوما لا دم معه ويوما دما فالكل حيض عند أبي حنيفة ومحمد رحمهما الله وقال أبو يوسف رحمه الله الدم الذي لا دم معه طهر تام وهو قول زفر رحمه الله

فصل

وأقل الحيض ثلاثة أيام ولياليها وأكثره عشرة أيام ولياليها وأقل الطهر بين الحيضتين خمسة عشر يوما وأكثره غير محدود وأقل مدة النفاس لا حد له وأكثره أربعون يوما وما رأت الحبلى من الدم فهو حيض إذا جاوز أكثر مدة النفاس وقال أبو يوسف ومحمد رحمهما الله لا يكون حيضا حتى يجاوز أكثر مدة الحمل وهو سنتان عند أبي يوسف رحمه الله وأربع سنين عند محمد رحمه الله وقال أبو حنيفة رحمه الله أكثر مدة الحمل سنة وما رأت الآيسة من الدم فهو حيض إذا جاوز أكثر مدة النفاس وقال أبو يوسف ومحمد رحمهما الله لا يكون حيضا حتى يجاوز أكثر مدة الحمل وهو سنتان عند أبي يوسف رحمه الله وأربع سنين عند محمد رحمه الله وقال أبو حنيفة رحمه الله أكثر مدة الحمل سنة

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸਭਿ ਰਸ ਮਿਠੇ ਮੰਨਿਐ ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥
ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਨਦਰੀ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਦਰਬਾਰੁ ॥੧॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਭਿ ਰਸ ਮਿਠੇ ਮੰਨਿਐ ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥
ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਨਦਰੀ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਦਰਬਾਰੁ ॥੧॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਭਿ ਰਸ ਮਿਠੇ ਮੰਨਿਐ ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥
ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਨਦਰੀ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਦਰਬਾਰੁ ॥੧॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਭਿ ਰਸ ਮਿਠੇ ਮੰਨਿਐ ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥
ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਨਦਰੀ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਦਰਬਾਰੁ ॥੧॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਭਿ ਰਸ ਮਿਠੇ ਮੰਨਿਐ ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥
ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਨਦਰੀ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਦਰਬਾਰੁ ॥੧॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਭਿ ਰਸ ਮਿਠੇ ਮੰਨਿਐ ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥
ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਨਦਰੀ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਦਰਬਾਰੁ ॥੧॥

ثم يأخذ الماء بيده اليمنى ويضعها على رأسه ويقول : اللهم اني أسألك بحق نبيك محمد وبحق أبي بكر الصديق وبحق عمر الفاروق وبحق عثمان ذي النورين وبحق علي المرتضى وبحق الحسن والحسين وبحق جميع الصحابة والتابعين ومن تبعهم بإحسان الى يوم الدين وبحق العشرة المبشرين بالجنة وبحق الحمزة والعباس وبحق جميع أهل بدر وبحق جميع أهل أحد وبحق جميع أهل بيعة الرضوان وبحق جميع المهاجرين والأنصار وبحق جميع الشهداء والصالحين وبحق جميع الأنبياء والمرسلين وبحق جميع الملائكة المقربين وبحق جميع المؤمنين والمؤمنات وبحق جميع المسلمين والمسلمات وبحق جميع من يشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له وأن محمداً عبده ورسوله أن تغفر لي ذنوبي كلها دقها وجلها سرها وعلانيتها أولها وآخرها ما علمت منها وما لم أعلم وأن تعافيني في بدني وأن تعافيني في سمعي وأن تعافيني في بصري وأن تعافيني في أهلي ومالي وأن تعافيني في ديني ودنياي وأن تعافيني في جميع أمري وأن تعافيني في جميع ما أنعمت به علي وعلى جميع المسلمين والمسلمات في الدنيا والآخرة يا أرحم الراحمين ويا أكرم الأكرمين ويا أجود الأجودين ويا أسمع السامعين ويا أبصر المبصرين ويا أسرع الحاسبين ويا أحكم الحاكمين ويا أعلم العالمين ويا أحلم الحليمين ويا أعز المعزين ويا أقدر القادرين ويا أقرب الشاهدين ويا أعدل العادلين ويا أرأف الرؤوفين ويا أرحم الراحمين ويا أجود الأجودين ويا أكرم الأكرم

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਹਾ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੧॥
ਮਃ ੩ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਹਾ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੧॥
ਪਉੜੀ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ

ਚੌਪਈ ॥ ਜਬ ਹੀ ਸੁਨਾ ਸਾਹ ਇਹ ਬਾਤ ॥ ਚਲਾ ਸੈਨ ਲੈ ਅਧਿਕ ਅਪਾਰ ॥
ਆਇ ਗਏ ਜਹ ਸਾਹ ਹਮਾਰੇ ॥ ਤਹ ਤੁਮ ਜਾਇ ਕਰੋ ਰਣ ਭਾਰੇ ॥੧॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਸੁਤ ਕੇ ਤਬੈ ਚਲਾ ਸੈਨ ਲੈ ਸਾਥ ॥
ਜਹ ਸਾਹ ਤਹ ਜਾਇ ਕੈ ਕਰਾ ਜੁਧ ਅਤਿ ਹਾਥ ॥੨॥
ਚੌਪਈ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੀ ਜਬ ਆਈ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਚਲਿ ਧਾਈ ॥
ਜਹ ਤਹ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਮਾਰਾ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਹਠਿ ਹਾਰਾ ॥੩॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੀ ਸੈਨ ਕੋ ਜਬ ਹੀ ਦੀਨ ਹਰਾਇ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਮਾਰਿ ਕੈ ਲੀਨ ਸਾਹ ਸੁਤ ਪਾਇ ॥੪॥
ਚੌਪਈ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਜਬ ਪਾਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੫॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੬॥
ਚੌਪਈ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੭॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੮॥
ਚੌਪਈ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੯॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੧੦॥
ਚੌਪਈ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੧੧॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੧੨॥
ਚੌਪਈ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੧੩॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੧੪॥
ਚੌਪਈ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੧੫॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੧੬॥
ਚੌਪਈ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੧੭॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੧੮॥
ਚੌਪਈ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੧੯॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੨੦॥
ਚੌਪਈ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੨੧॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੨੨॥
ਚੌਪਈ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੨੩॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੨੪॥
ਚੌਪਈ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੨੫॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੨੬॥
ਚੌਪਈ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੨੭॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੨੮॥
ਚੌਪਈ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੨੯॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੩੦॥
ਚੌਪਈ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੩੧॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੩੨॥
ਚੌਪਈ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੩੩॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੩੪॥
ਚੌਪਈ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੩੫॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੩੬॥
ਚੌਪਈ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੩੭॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੩੮॥
ਚੌਪਈ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੩੯॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੪੦॥
ਚੌਪਈ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੪੧॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੪੨॥
ਚੌਪਈ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੪੩॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੪੪॥
ਚੌਪਈ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੪੫॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੪੬॥
ਚੌਪਈ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੪੭॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੪੮॥
ਚੌਪਈ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੪੯॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੫੦॥
ਚੌਪਈ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੫੧॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੫੨॥
ਚੌਪਈ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੫੩॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੫੪॥
ਚੌਪਈ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੫੫॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੫੬॥
ਚੌਪਈ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੫੭॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੫੮॥
ਚੌਪਈ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੫੯॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੬੦॥
ਚੌਪਈ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੬੧॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੬੨॥
ਚੌਪਈ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੬੩॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੬੪॥
ਚੌਪਈ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੬੫॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੬੬॥
ਚੌਪਈ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੬੭॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੬੮॥
ਚੌਪਈ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੬੯॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੭੦॥
ਚੌਪਈ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੭੧॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੭੨॥
ਚੌਪਈ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੭੩॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੭੪॥
ਚੌਪਈ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸੈਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥੭੫॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਾਹ ਸੈਨ ਸੁਤ ਕੋ ਲੈ ਆਯੋ ॥

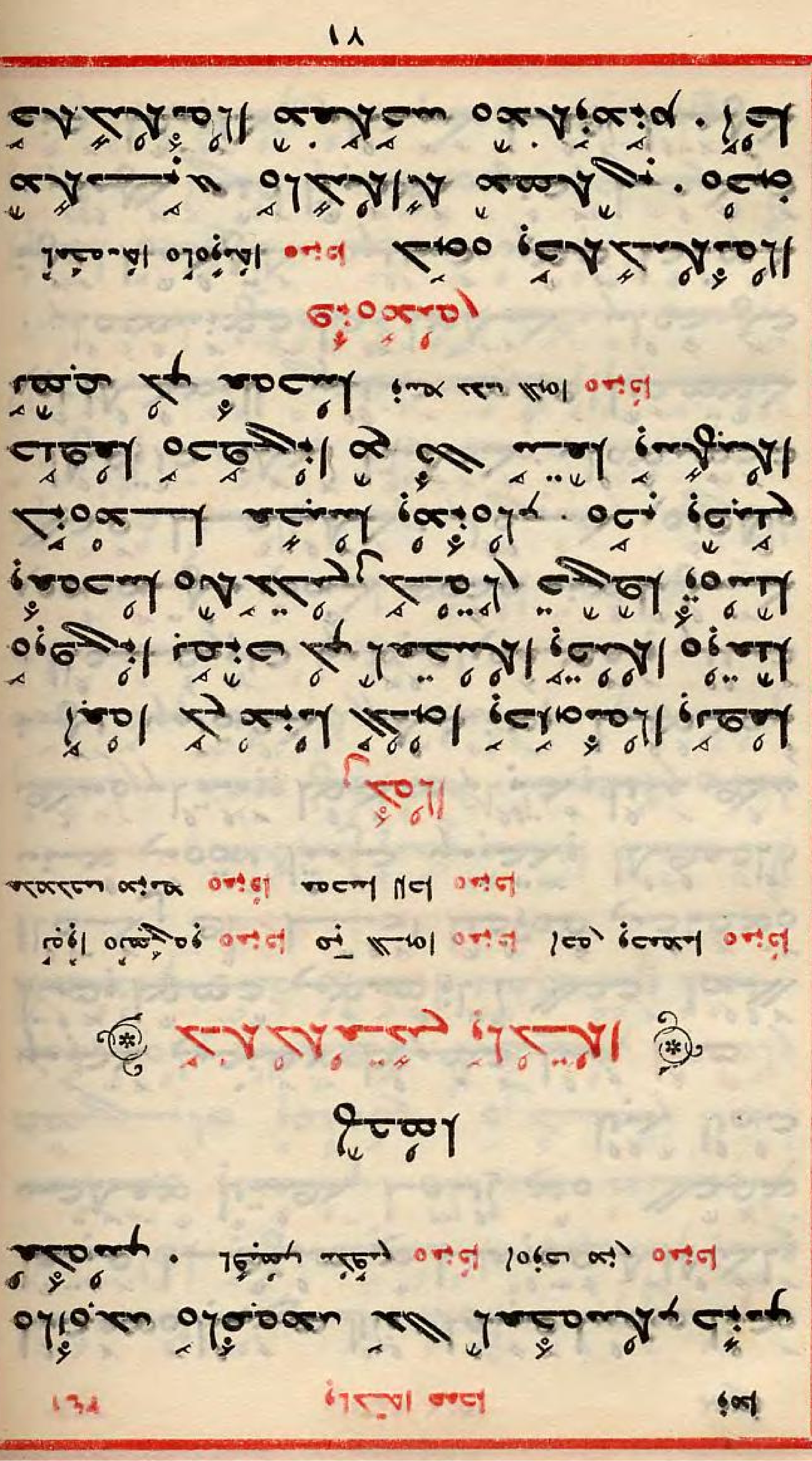

هَذَا وَهُوَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ. وَإِذَا هَجَمُوا عَلَيْكُمْ
وَلَكِنَّهُ قَوْلُهُ مَعَ هَؤُلَاءِ سَلَامٌ
عَلَيْكُمْ مَعَ إِنَّهُمْ كَانُوا عَلَيْكُمْ
حُرُوبًا حُرُوبًا

هَذَا وَسَلَامٌ كَلَامُهُمْ عَلَيْكُمْ كَلَامٌ
كُلُّهُ وَحَقٌّ أَوْ هُنَيْكُمْ كَلَامٌ وَسَلَامٌ
عَلَيْكُمْ قَوْلُهُ أَمَّا. أَوْ كَلَامُ
مَاكِرٍ وَخَبِيثٍ كَرِيمًا تَقُولُ عَلَيْهِ
سُوءٌ عَمَلٌ وَخَبِيثٌ عَلَيْهِ وَقَوْلُهُ
عَلَيْكُمْ وَعَلَيْكُمْ كَذِبٌ وَقَوْلُهُ
كَلَامٌ وَعَلَيْكُمْ كَذِبٌ وَقَوْلُهُ
كَلَامٌ وَعَلَيْكُمْ كَذِبٌ وَقَوْلُهُ
كَلَامٌ وَعَلَيْكُمْ كَذِبٌ وَقَوْلُهُ
كَلَامٌ وَعَلَيْكُمْ كَذِبٌ وَقَوْلُهُ
كَلَامٌ وَعَلَيْكُمْ كَذِبٌ وَقَوْلُهُ
كَلَامٌ وَعَلَيْكُمْ كَذِبٌ وَقَوْلُهُ
كَلَامٌ وَعَلَيْكُمْ كَذِبٌ وَقَوْلُهُ
كَلَامٌ وَعَلَيْكُمْ كَذِبٌ وَقَوْلُهُ
كَلَامٌ وَعَلَيْكُمْ كَذِبٌ وَقَوْلُهُ
كَلَامٌ وَعَلَيْكُمْ كَذِبٌ وَقَوْلُهُ
كَلَامٌ وَعَلَيْكُمْ كَذِبٌ وَقَوْلُهُ
كَلَامٌ وَعَلَيْكُمْ كَذِبٌ وَقَوْلُهُ
كَلَامٌ وَعَلَيْكُمْ كَذِبٌ وَقَوْلُهُ
كَلَامٌ وَعَلَيْكُمْ كَذِبٌ وَقَوْلُهُ
كَلَامٌ وَعَلَيْكُمْ كَذِبٌ وَقَوْلُهُ
كَلَامٌ وَعَلَيْكُمْ كَذِبٌ وَقَوْلُهُ
كَلَامٌ وَعَلَيْكُمْ كَذِبٌ وَقَوْلُهُ
كَلَامٌ وَعَلَيْكُمْ كَذِبٌ وَقَوْلُهُ
كَلَامٌ وَعَلَيْكُمْ كَذِبٌ وَقَوْلُهُ
كَلَامٌ وَعَلَيْكُمْ كَذِبٌ وَقَوْلُهُ
كَلَامٌ وَعَلَيْكُمْ كَذِبٌ وَقَوْلُهُ
كَلَامٌ وَعَلَيْكُمْ كَذِبٌ وَقَوْلُهُ
كَلَامٌ وَعَلَيْكُمْ كَذِبٌ وَقَوْلُهُ
كَلَامٌ وَعَلَيْكُمْ كَذِبٌ وَقَوْلُهُ
كَلَامٌ وَعَلَيْكُمْ كَذِبٌ وَقَوْلُهُ
كَلَامٌ وَعَلَيْكُمْ كَذِبٌ وَقَوْلُهُ
كَلَامٌ وَعَلَيْكُمْ كَذِبٌ وَقَوْلُهُ
كَلَامٌ وَعَلَيْكُمْ كَذِبٌ وَقَوْلُهُ
كَلَامٌ وَعَلَيْكُمْ كَذِبٌ وَقَوْلُهُ
كَلَامٌ وَعَلَيْكُمْ كَذِبٌ وَقَوْلُهُ
كَلَامٌ وَعَلَيْكُمْ كَذِبٌ وَقَوْلُهُ
كَلَامٌ وَعَلَيْكُمْ كَذِبٌ وَقَوْلُهُ
كَلَامٌ وَعَلَيْكُمْ كَذِبٌ وَقَوْلُهُ
كَلَامٌ وَعَلَيْكُمْ كَذِبٌ وَقَوْلُهُ

ഉപദേശിമാല

ഉപദേശിമാല

ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਪਾਵ ਸਹਜ ਸਾਬਾਸੁ ॥

ਸੁਣਿਐ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗਿਆਨੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਅਗਹੁ ਤਤੁ ਧਿਆਨੁ ॥

ਸੁਣਿਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸਰਾ ਗਰਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥੨੭॥

ਸੁਣਿਐ ਈਸਰੁ ਬਰਮਾ ਇੰਦੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਣ ਮੰਦੁ ॥

ਸੁਣਿਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਤਨਿ ਭੇਦ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵੇਦ ॥

ਸੁਣਿਐ ਛਿਆ ਰੁਤੀ ਬਾਰਹ ਮਾਹ ॥ ਸੁਣਿਐ ਧਰਤਿ ਧਵਲ ਆਕਾਹ ॥

ਸੁਣਿਐ ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਾਤਾਲ ॥ ਸੁਣਿਐ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕਾਲੁ ॥

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੨੮॥

ਸੁਣਿਐ ਸੇਖ ਪੀਰ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥ ਸੁਣਿਐ ਅੰਧੇ ਪਾਵਹਿ ਰਾਹ ॥

ਸੁਣਿਐ ਹਾਥ ਹੋਵੈ ਅਸਗਾਹੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਤਰੀਐ ਬਿਨੁ ਪੈਰਾਹੁ ॥

ਸੁਣਿਐ ਲਿਖਣੁ ਲੇਖਣੁ ਪੁਰਾਣੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਚਾਰਿ ਵੇਦ ਬਖਿਆਣੁ ॥

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੨੯॥

ਮੰਨੇ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥

ਕਾਗਦਿ ਕਲਮ ਨ ਲਿਖਣਹਾਰੁ ॥ ਮੰਨੇ ਕਾ ਬਹਿ ਕਰਨਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥

ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥

ਏਹਵ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੩੦॥

ਮੰਨੈ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਨਾ ਖਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਇ ॥

ਮੰਨੈ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਨਾਹਿ ॥ ਮੰਨੈ ਆਪਿ ਵਸੈ ਸਚ ਮਾਹਿ ॥

ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥

ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ॥ ਮੰਨੈ ਨਾਨਕ ਭੀਖ ਭਿਖ ॥੩੧॥

ਮੰਨੈ ਸੁਰਗ ਠਉਰ ਨਹ ਥਾਉ ॥ ਮੰਨੈ ਨਰਕ ਨ ਪੁਛੈ ਜਾਉ ॥

ਮੰਨੈ ਧਰਮ ਰਾਇ ਸਤਕਾਰੇ ॥ ਮੰਨੈ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਵੀਚਾਰੇ ॥

ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥

ਏਹਵ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੩੨॥

ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਮੰਨੈ ਵਿਚਿ ਹੋਵੈ ਇਸਨਾਨੁ ॥

ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਤੀਰਥ ਮਲਿ ਨਾਵਣ ॥ ਮੰਨੈ ਪਵਹਿ ਸਗਲ ਥਾਵ ਪਾਵਣ ॥

ਮੰਨੈ ਪੁਜ ਕਰੈ ਸਭ ਲੋਇ ॥ ਮੰਨੈ ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥

ਏਹਵ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੩੩॥

ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ॥

ਮੰਨੈ ਨਾਨਕ ਭੀਖ ਭਿਖ ॥ ਮੰਨੈ ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥

ਏਹਵ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੩੪॥

ሰላም ለኪ ኦ ማርያም ሙሉዕት ፀጋ ወብፅዕት አንቲ እምአንስት ወብፁዕ ፍሬ ከርሥኪ ኢየሱስ ክርስቶስ ።

ኦ ቅድስት ማርያም እግዝእትነ ወአምላክ ዘወለድኪ ለመድኃኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ።

ሰላም ለኪ ኦ ማርያም ሙሉዕት ፀጋ ወብፅዕት አንቲ እምአንስት ወብፁዕ ፍሬ ከርሥኪ ኢየሱስ ክርስቶስ ።

ኦ ቅድስት ማርያም እግዝእትነ ወአምላክ ዘወለድኪ ለመድኃኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ።

ሰላም ለኪ ኦ ማርያም ሙሉዕት ፀጋ ወብፅዕት አንቲ እምአንስት ወብፁዕ ፍሬ ከርሥኪ ኢየሱስ ክርስቶስ ።

ኦ ቅድስት ማርያም እግዝእትነ ወአምላክ ዘወለድኪ ለመድኃኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ።

ሰላም ለኪ ኦ ማርያም ሙሉዕት ፀጋ ወብፅዕት አንቲ እምአንስት ወብፁዕ ፍሬ ከርሥኪ ኢየሱስ ክርስቶስ ።

ኦ ቅድስት ማርያም እግዝእትነ ወአምላክ ዘወለድኪ ለመድኃኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ።

ሰላም ለኪ ኦ ማርያም ሙሉዕት ፀጋ ወብፅዕት አንቲ እምአንስት ወብፁዕ ፍሬ ከርሥኪ ኢየሱስ ክርስቶስ ።

ኦ ቅድስት ማርያም እግዝእትነ ወአምላክ ዘወለድኪ ለመድኃኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ።

وعن ابن عباس رضي الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «من صلى على جنازة فله قيراط، ومن تبعها حتى تدفن فله قيراطان، والقيراط مثل أحد». رواه البخاري ومسلم.

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «من تبع جنازة مسلم إيمانا واحتسابا، وكان معها حتى يصلى عليها ويفرغ من دفنها، فإنه يرجع من الأجر بقيراطين، كل قيراط مثل أحد، ومن صلى عليها ثم رجع قبل أن تدفن فإنه يرجع بقيراط». متفق عليه.

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «ما من مسلم يموت فيصلي عليه أمة من المسلمين يبلغون أن يكونوا مائة فيشفعون له إلا شفعوا فيه». رواه مسلم.

وعن عائشة رضي الله عنها قالت: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «ما من ميت يصلي عليه أمة من المسلمين يبلغون مائة كلهم يشفعون له إلا شفعوا فيه». رواه مسلم.

وعن مرثد بن عبد الله اليزني قال: كان مالك بن هبيرة إذا صلى على الجنازة تقالها في عينه، فإذا صلى عليها أتى أهلها فعزاهم فيها. رواه مالك في الموطأ.

وعن أبي أمامة بن سهل بن حنيف قال: كنا نرى أن القيراط الذي يذكر أنه يتبع الجنازة مثل الجبل العظيم. رواه مالك في الموطأ.

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «من تبع جنازة حتى يصلى عليها فله قيراط، ومن انتظر حتى تدفن فله قيراطان، أحدهما أعظم من الآخر». رواه مسلم.

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «من تبع جنازة فله قيراط، ومن حملها فله قيراطان». قيل: يا رسول الله، وما القيراطان؟ قال: «أصغرهما مثل أحد، وأكبرهما مثل أحد». رواه مسلم.

ਸੁਖਮਨੀ ਸਾਹਿਬ

ਸਲੋਕ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਲੋਕੁ ਵਾਉ ਦੁਖ ਕਾ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਜੇ ਕੋ ਰਖੈ ਸਰੀਰ ॥ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਨਾਨਕਾ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲੈ ਵੀਰ ॥ ਸਭੇ ਸੁਹਾਵੇ ਜੋ ਦਿਸਨਿ ਕਰਮਿ ਵਥੁ ਅਹਾਰੁ ॥ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਨਾਨਕਾ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਭੇ ਸੁਣੀਦੇ ਕੰਨ ਭਲੇ ਜੇ ਸਚੁ ਰਖੈ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਨਾਨਕਾ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲੈ ਕੋਇ ॥ ਸਭੇ ਸੁਹਾਵੇ ਨਕ ਭਲੇ ਜੇ ਸਚੁ ਸੁੰਘੈ ਸਚੁ ॥ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਨਾਨਕਾ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲੈ ਕੂੜੁ ॥ ਸਭੇ ਸੁਹਾਵੇ ਮੁਖ ਭਲੇ ਜੇ ਸਚੁ ਭਾਖੈ ਸਚੁ ॥ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਨਾਨਕਾ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲੈ ਕਾਈ ॥ ਸਭੇ ਸੁਹਾਵੇ ਹਥ ਭਲੇ ਜੇ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਨਾਨਕਾ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲੈ ਛਾਰੁ ॥ ਸਭੇ ਸੁਹਾਵੇ ਪੈਰ ਭਲੇ ਜੇ ਚਲਨਿ ਸਚੀ ਰਾਹਿ ॥ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਨਾਨਕਾ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲੈ ਸਾਹਿ ॥ ਸਭੇ ਸੁਹਾਵੇ ਜੰਤ ਭਲੇ ਜੇ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਨਾਉ ॥ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਨਾਨਕਾ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲੈ ਕਾਉ ॥ ਸਭੇ ਸੁਹਾਵੇ ਜੀਅ ਭਲੇ ਜੇ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਨਾਨਕਾ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲੈ ਕੋਇ ॥ ਸਭੇ ਸੁਹਾਵੇ ਜੋ ਦਿਸਨਿ ਸਚੁ ਵਿਚਿ ਪਰਪੰਚੁ ॥ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਨਾਨਕਾ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲੈ ਰੰਚੁ ॥ ਸਭੇ ਸੁਹਾਵੇ ਜੋ ਦਿਸਨਿ ਸਚੁ ਵਿਚਿ ਪਰਪੰਚੁ ॥ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਨਾਨਕਾ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲੈ ਰੰਚੁ ॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਉ ਏਕ ਮਨਿ ਏਕ ਮਨੇ ॥ ਹੋਇ ਏਕ ਅਰਾਧਉ ਏਕ ਗੁਣੇ ॥

ਏਕ ਸਿਮਰਿ ਏਕ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਸਭਨੀ ਜਾਇਆ ॥

ਏਕ ਉਪਦੇਸ ਹੋਆ ਭਲ ਜਾ ਕਉ ॥ ਏਕ ਊਪਰਿ ਆਸਾ ਤਾ ਕਉ ॥

ਏਕ ਕੀ ਸੇਵਾ ਏਕੋ ਹਮ ਕਰੀ ॥ ਏਕ ਭਰੋਸਾ ਏਕ ਟੇਕ ਹਰੀ ॥

ਏਕ ਸੰਗਿ ਮੋਹਿ ਆਨੰਦ ਘਨੇ ॥ ਏਕ ਬਿਨਾ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਹੀ ॥

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭ ਤਿਸ ਕੀ ਮਾਇਆ ॥ ਏਕ ਉਪਰਿ ਤਿਨਿ ਜਗਤੁ ਰਹਾਇਆ ॥

ਏਕ ਕੀ ਸਰਣਿ ਗਹੀ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਹਰਿ ਹੇਰੀ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ਹੋਇ ॥ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਤੇਰਾ ਨਿਬਹੈ ਸੋਇ ॥

ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ॥ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਪੂਰਨ ਤੇਰੀ ਆਸ ॥

ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਤੇਰੇ ਮਿਟਹਿ ਸਭ ਰੋਗ ॥ ਏਕੁ ਜਪਿ ਤੇਰੇ ਕਟੀਅਹਿ ਸੋਗ ॥

ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਤੇਰੇ ਉਤਰਹਿ ਪਾਪ ॥ ਏਕੁ ਜਪਿ ਤੇਰੇ ਮਿਟਹਿ ਸੰਤਾਪ ॥

ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਤੇਰੇ ਜਾਹਿ ਕਲੇਸ ॥ ਏਕੁ ਜਪਿ ਤੇਰੇ ਮਿਟਹਿ ਅੰਦੇਸ ॥

ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਤੇਰੀ ਊਤਰੈ ਮੈਲ ॥ ਏਕੁ ਜਪਿ ਤੇਰੇ ਦਰਗਹ ਜਾਹਿ ਫੈਲ ॥

ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਤੇਰੇ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ॥ ਏਕੁ ਜਪਿ ਤੇਰੇ ਕਟੀਅਹਿ ਫਾਸ ॥

ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਤੇਰੇ ਜਾਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥ ਏਕੁ ਜਪਿ ਤੇਰੇ ਖੁਲਹਿ ਭੰਡਾਰ ॥

ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਤੇਰੇ ਜਾਹਿ ਦੁਖ ਦਰਦ ॥ ਏਕੁ ਜਪਿ ਤੇਰੇ ਪੂਰਹਿ ਥਾਨ ॥

ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਤੇਰੇ ਜਾਹਿ ਅਪਮਾਨ ॥ ਏਕੁ ਜਪਿ ਤੇਰੀ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਤੇਰੀ ਪਤਿ ਜਾਈ ॥ ਏਕੁ ਜਪਿ ਤੇਰੀ ਘਾਲ ਥਾਇ ਪਾਇ ॥

ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਤੇਰੇ ਸਾਜੇ ਕਾਜ ॥ ਏਕੁ ਜਪਿ ਤੇਰੇ ਰਾਖੈ ਲਾਜ ॥

ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਤੇਰੇ ਜਾਹਿ ਭੈ ਭਰਮ ॥ ਏਕੁ ਜਪਿ ਤੇਰੇ ਪੂਰਨ ਧਰਮ ॥

ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਤੇਰੇ ਜਾਹਿ ਰੋਗ ॥ ਏਕੁ ਜਪਿ ਤੇਰੇ ਨਿਰਮਲ ਜੋਗ ॥

ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਤੇਰੇ ਜਾਹਿ ਵਿਜੋਗ ॥ ਏਕੁ ਜਪਿ ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਭੋਗ ॥

ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਤੇਰੇ ਜਾਹਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ਏਕੁ ਜਪਿ ਤੇਰੇ ਕਾਰਜ ਸਾਰ ॥

ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਤੇਰੇ ਜਾਹਿ ਵਿਰੋਧ ॥ ਏਕੁ ਜਪਿ ਤੇਰੇ ਮਹਾ ਪ੍ਰਬੋਧ ॥

ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਤੇਰੇ ਜਾਹਿ ਵਿਸੂਰ ॥ ਏਕੁ ਜਪਿ ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਹਜੂਰ ॥

ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਤੇਰੇ ਜਾਹਿ ਵਿਸਾਰ ॥ ਏਕੁ ਜਪਿ ਤੇਰੇ ਸਾਹ ਸਿਉ ਵਾਰ ॥

ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਤੇਰੇ ਜਾਹਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ਏਕੁ ਜਪਿ ਤੇਰੇ ਕਾਰਜ ਸਾਰ ॥

ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਤੇਰੇ ਜਾਹਿ ਵਿਰੋਧ ॥ ਏਕੁ ਜਪਿ ਤੇਰੇ ਮਹਾ ਪ੍ਰਬੋਧ ॥

ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਤੇਰੇ ਜਾਹਿ ਵਿਸੂਰ ॥ ਏਕੁ ਜਪਿ ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਹਜੂਰ ॥

ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਤੇਰੇ ਜਾਹਿ ਵਿਸਾਰ ॥ ਏਕੁ ਜਪਿ ਤੇਰੇ ਸਾਹ ਸਿਉ ਵਾਰ ॥

ਸਲੋਕ ॥
ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥
ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥
ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲ ॥
ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲ ॥੧॥
ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲ ॥੧॥
ਹਉਮੈ ਬੰਧਨ ਮਾਇ ਕੇ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਫਲ ਖਾਹਿ ॥ ਆਪਿ ਨ ਛੁਟੀਐ ਕਿਉ ਛੁਟੀਐ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਪਾਪ ਤਜਾਹਿ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਵਸੁ ਤਜੈ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਪਤਿ ਪਰਗਟੀ ਮੁਖ ਊਜਲ ਸਚੁ ਨਾਇ ॥
ਸਚੁ ਵਡਾਈ ਸਚੁ ਵਡਿਆਈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸਚੁ ਤੇ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸਮਾਇ ॥੨॥
ਸਚੁ ਵਡਾਈ ਸਚੁ ਵਡਿਆਈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸਚੁ ਤੇ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸਮਾਇ ॥੨॥
ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਕੂੜਾ ਕਿਤੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ਜਿਨ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਲਾਇ ॥
ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ਜਿਨ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਲਾਇ ॥ ਲਾਭੁ ਸਚੁ ਪੂੰਜੀ ਸਚੁ ਜਿਨ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ਜਾਇ ॥
ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ਜਿਨ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਲਾਇ ॥ ਲਾਭੁ ਸਚੁ ਪੂੰਜੀ ਸਚੁ ਜਿਨ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ਜਾਇ ॥
ਨਦਰਿ ਸਚੀ ਕਾਰ ਸਚੀ ਸਚੇ ਸਚਾ ਪਾਸਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਨਿਬੜੁ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ਸਚੁ ਧਰਮੁ ਸਚੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥
ਨਦਰਿ ਸਚੀ ਕਾਰ ਸਚੀ ਸਚੇ ਸਚਾ ਪਾਸਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਨਿਬੜੁ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ਸਚੁ ਧਰਮੁ ਸਚੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਕਰਹਿ ਭਾਵੈ ਸਚੁ ਤਿਨ ਕੀ ਪੈਜ ਸਚੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸਚੁ ਤੇ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸਮਾਇ ॥੩॥
ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਕਰਹਿ ਭਾਵੈ ਸਚੁ ਤਿਨ ਕੀ ਪੈਜ ਸਚੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸਚੁ ਤੇ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸਮਾਇ ॥੩॥
ਥਿਤਿ ਨਹੀ ਜਿਨ ਸਚੁ ਨਾਹਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ॥ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਗੁ ਮੋਹਿਆ ਬਿਨਸੈ ਝੂਠੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥
ਥਿਤਿ ਨਹੀ ਜਿਨ ਸਚੁ ਨਾਹਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ॥ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਗੁ ਮੋਹਿਆ ਬਿਨਸੈ ਝੂਠੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥
ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਕਰਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਤੇਰਾ ਸਚੁ ਤੂ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸਚੁ ਤਾਣੁ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਤੇਰਾ ਸਚੁ ਤੂ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸਚੁ ਤਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਤੇਰਾ ਸਚੁ ਤੂ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸਚੁ ਤਾਣੁ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਤੇਰਾ ਸਚੁ ਤੂ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸਚੁ ਤਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸਚੁ ਤੇ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸਮਾਇ ॥੪॥
ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸਚੁ ਤੇ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸਮਾਇ ॥੪॥
ਆਖਣਿ ਜੋਰੁ ਚੁਪੈ ਨਹ ਜੋਰੁ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਮੰਗਣਿ ਦੇਣਿ ਨ ਜੋਰੁ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੀਵਣਿ ਮਰਣਿ ਨਹ ਜੋਰੁ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਰਾਜਿ ਮਾਲਿ ਮਨਿ ਸੋਰੁ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਸੁਰਤੀ ਗਿਆਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਜੁਗਤੀ ਛੁਟੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥
ਜਿਸ ਹਥਿ ਜੋਰੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਉਤਮੁ ਆਖੀਐ ਤਾ ਜੋਰੁ ਕਹਾਇ ॥੫॥
ਨਾਨਕ ਉਤਮੁ ਆਖੀਐ ਤਾ ਜੋਰੁ ਕਹਾਇ ॥੫॥
ਅਸੰਖ ਜਪ ਅਸੰਖ ਭਾਉ ॥ ਅਸੰਖ ਪੂਜਾ ਅਸੰਖ ਤਪ ਤਾਉ ॥
ਅਸੰਖ ਗਰੰਥ ਮੁਖਿ ਵੇਦ ਪਾਠ ॥ ਅਸੰਖ ਜੋਗ ਮਨਿ ਰਹਹਿ ਉਦਾਸ ॥
ਅਸੰਖ ਭਗਤ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਵੀਚਾਰ ॥ ਅਸੰਖ ਸਤੀ ਅਸੰਖ ਦਾਤਾਰ ॥
ਅਸੰਖ ਸੂਰ ਮੁਹ ਭਖ ਸਾਰ ॥ ਅਸੰਖ ਮੋਨਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ਤਾਰ ॥
ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥
ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥ ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੬॥
ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥ ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੬॥
ਅਸੰਖ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਘੋਰ ॥ ਅਸੰਖ ਚੋਰ ਹਰਾਮਖੋਰ ॥
ਅਸੰਖ ਅਮਰ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ਜੋਰ ॥ ਅਸੰਖ ਗਲਵਢ ਹਤਿਆ ਕਮਾਹਿ ॥
ਅਸੰਖ ਪਾਪੀ ਪਾਪੁ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਅਸੰਖ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜੇ ਫਿਰਾਹਿ ॥
ਅਸੰਖ ਮਲੇਛ ਮਲੁ ਭਖਹਿ ਖਾਹਿ ॥ ਅਸੰਖ ਨਿੰਦਕ ਫਿਰਹਿ ਮੁਹ ਕਾਲ ॥
ਨਾਨਕ ਬਖਸੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥ ਕਰਤੇ ਕੈ ਕਰਣੈ ਨਾਹੀ ਸੁਮਾਰੁ ॥੭॥
ਨਾਨਕ ਬਖਸੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥ ਕਰਤੇ ਕੈ ਕਰਣੈ ਨਾਹੀ ਸੁਮਾਰੁ ॥੭॥
ਅਸੰਖ ਨਾਵ ਅਸੰਖ ਥਾਵ ॥ ਅਗੰਮ ਅਗੰਮ ਅਸੰਖ ਲੋਅ ॥
ਅਸੰਖ ਕਹਹਿ ਸਿਰਿ ਭਾਰ ਹੋਇ ॥ ਅਖਰੀ ਨਾਮੁ ਅਖਰੀ ਸਾਲਾਹ ॥
ਅਖਰੀ ਗਿਆਨੁ ਗੀਤ ਗੁਣ ਗਾਹ ॥ ਅਖਰੀ ਲਿਖਣੁ ਬੋਲਣੁ ਬਾਣਿ ॥
ਅਖਰਾ ਸਿਰਿ ਸੰਜੋਗ ਵਖਾਣਿ ॥ ਜਿਨਿ ਏਹਿ ਲਿਖੇ ਤਿਸ ਸਿਰ ਨਾਹਿ ॥
ਜਿਵ ਫੁਰਮਾਏ ਤਿਵ ਤਿਵ ਪਾਹਿ ॥ ਜੇਤਾ ਕੀਤਾ ਤੇਤਾ ਨਾਉ ॥
ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਹੀ ਕੋ ਥਾਉ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹੀਜੈ ਕਵਣ ਨ ਕਹੀਜੈ ਦੇਖਣੁ ਸੁਣਣਾ ਏਵ ਮਹਾ ॥
ਨਾਨਕ ਜਪੀਐ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜਾਪੀਐ ॥ ਜਿਵ ਤਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਵ ਤਿਵ ਥਾਪੀਐ ॥
ਜੇ ਕੋ ਆਖੈ ਬੋਲੁਵਿਗਾੜੁ ॥ ਤਾ ਲਿਖੀਐ ਸਿਰਿ ਗਾਵਾਰਾ ਗਾਵਾਰੁ

ಕಾಳಿಕಾಂಬಾ ಪ್ರಸನ್ನ ಶ್ರೀ

ਸਲੋਕ ॥
ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥
ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥
ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥
ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥
ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥
ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥
ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥
ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥
ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥
ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥
ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥
ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਸੁਣਿਐ ਦਿਸਹਿ ਕੰਨ ਨਾਦ ਸੁਣਿਐ ਸਰਾ ਗੁਣਾ ਕੇ ਵੇਦ ॥
ਸੁਣਿਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪਾਵਹਿ ਪਦਾ ਸੁਣਿਐ ਮੁਚ ਅਭੇਦ ॥
ਸੁਣਿਐ ਈਸਰ ਬਰਮਾ ਇੰਦ ਸੁਣਿਐ ਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਣ ਮੰਦ ॥
ਸੁਣਿਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਤਨਿ ਭੇਦ ॥ ਸੁਣਿਐ ਪਾਤਾਲਾ ਆਕਾਸਾ ਵੇਦ ॥
ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸ ॥੨॥

ਸੁਣਿਐ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗਿਆਨੁ ਸੁਣਿਐ ਅਠਸਠਿ ਕਾ ਇਸਨਾਨੁ ॥
ਸੁਣਿਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਗਡਣਾ ਪਾਪ ਜਾਹਿ ਸੁਣਿਐ ਲਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥
ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸ ॥੩॥

ਮੰਨੇ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹਿ ਨ ਜਾਇ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥
ਕਾਗਦਿ ਕਲਮ ਨ ਲਿਖਣਹਾਰੁ ਮੰਨੇ ਕਾ ਬਹਿ ਕਰਨਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਮੰਨੇ ਕੀ ਪਤਿ ਪਵੈ ਸਚਿ ਸੋਇ ॥
ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਮੰਨਾ ਸਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥
ਨਾਨਕ ਏਵਡੁ ਮੰਨੈ ਵਡਾ ਆਪਿ ॥ ਮੰਨੇ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਨ ਜਾਪਿ ॥੪॥

ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥
ਮੰਨੈ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਨਾ ਖਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਇ ॥
ਮੰਨੈ ਬਧਾ ਦੇਇ ਨ ਸਜਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ਮਨਿ ਭਾਇ ॥
ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਪੁਛਹਿ ਨ ਲੇਖਾ ਕਰਹਿ ਨ ਕਾਈ ॥
ਨਾਨਕ ਕੇਤੇ ਗਣਤ ਗਣਾਇ ॥ ਮੰਨੇ ਕਿਮਤਿ ਨ ਕਥਨੀ ਜਾਇ ॥੫॥

ਮੰਨੈ ਸੁਰਗ ਠਾਉ ਨ ਮੰਨੈ ਨਰਕ ਘੋਰ ॥ ਮੰਨੈ ਹੋਦਾ ਮੁਹੁ ਨ ਮੋੜੁ ॥
ਮੰਨੈ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਕਾਰ ॥ ਮੰਨੈ ਪਵਹਿ ਸਚੇ ਦਰਬਾਰ ॥
ਮੰਨੈ ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਰਗਟੁ ਜਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਕੁਲ ਸਾਦਾਤ ਕਰਾਇ ॥
ਮੰਨੈ ਤਖਤਿ ਰਹੈ ਰਾਜੰਨੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪਰਵਾਰ ਸਾਧਾਰੁ ॥
ਨਾਨਕ ਜੇ ਕੋ ਆਪੁ ਗਣਾਏ ॥ ਤਿਲ ਜੰਞੂ ਸੰਜਮ ਨ ਜਾਏ ॥੬॥

ਮੰਨੈ ਮਾਰਗਿ ਠਾਕ ਨ ਪਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥
ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਜਾਣੈ ਸਿਰਿ ਕਾਰ ॥ ਮੰਨੈ ਮੁਹਿ ਚਮਕਣਾ ਦਰਬਾਰ ॥
ਮੰਨੈ ਜਾਣੈ ਸਗਲ ਵਿਚਾਰ ॥ ਮੰਨੈ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ਸਚੁ ਸਾਰ ॥
ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਪੁਛਹਿ ਨ ਲੇਖਾ ਕਰਹਿ ਨ ਕਾਈ ॥
ਨਾਨਕ ਕੇਤੇ ਗਣਤ ਗਣਾਇ ॥ ਮੰਨੇ ਕਿਮਤਿ ਨ ਕਥਨੀ ਜਾਇ ॥੭॥

ਮੰਨੈ ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਮੁਖ ਤਾਸੁ ॥
ਮੰਨੈ ਸੋਈ ਜਿ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥ ਮੰਨੈ ਨਾਉ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ ॥
ਮੰਨੈ ਨਾਉ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ ॥ ਮੰਨੈ ਕਾਰਜ ਸਚੇ ਸੋਇ ॥
ਮੰਨੈ ਨਾਉ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ ॥ ਮੰਨੈ ਕਾਰਜ ਸਚੇ ਸੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਕੇਤੇ ਗਣਤ ਗਣਾਇ ॥ ਮੰਨੇ ਕਿਮਤਿ ਨ ਕਥਨੀ ਜਾਇ ॥੮॥

ਮੰਨੈ ਸਿਧ ਪੀਰ ਸੁਰਿ ਨਾਥ ॥ ਮੰਨੈ ਧਰਤਿ ਧਵਲ ਆਕਾਸ ॥
ਮੰਨੈ ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਾਤਾਲ ॥ ਮੰਨੈ ਪਉੜੀ ਆਖਣ ਬੋਲ ॥
ਮੰਨੈ ਸਿਰਿ ਉਪਰਿ ਆਕਾਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ਸਾਰੁ ॥
ਮੰਨੈ ਕੁਲ ਜਨ ਪਾਵਹਿ ਤਾਣੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪਾਰਜਾਤੁ ਦਰਗਾਹ ਮਾਣੁ ॥
ਨਾਨਕ ਕੇਤੇ ਗਣਤ ਗਣਾਇ ॥ ਮੰਨੇ ਕਿਮਤਿ ਨ ਕਥਨੀ ਜਾਇ ॥੯॥

ਮੰਨੈ ਮੁਹਿ ਚਮਕਣਾ ਦਰਬਾਰ ॥ ਮੰਨੈ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਇ ॥
ਮੰਨੈ ਅਗੈ ਹਲਤੁ ਨ ਪਲਤੁ ॥ ਮੰਨੈ ਤੀਰਥ ਮਜਨੁ ਸਚੁ ॥
ਮੰਨੈ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪਾਵਹਿ ਪਦੁ ॥ ਮੰਨੈ ਬਖਸੀ ਸਚਾ ਖੁਦੁ ॥
ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਰਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਮੰਨੈ ਨਦਰੀ ਸਚੁ ਤਿਲੁ ਹੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਕੇਤੇ ਗਣਤ ਗਣਾਇ ॥ ਮੰਨੇ ਕਿਮਤਿ ਨ ਕਥਨੀ ਜਾਇ ॥੧੦॥

ਮੰਨੈ ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਚੀਰ ॥ ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਨੀਰ ॥
ਮੰਨੈ ਸਚੀ ਸਚੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਮੰਨੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਨੀਸਾਣੈ ॥
ਮੰਨੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਮਨਿ ਭਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥
ਮੰਨੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਮੰਨੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਮਲੁ ਧੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਕੇਤੇ ਗਣਤ ਗਣਾਇ ॥ ਮੰਨੇ ਕਿਮਤਿ ਨ ਕਥਨੀ ਜਾਇ ॥੧੧॥

ਮੰਨੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਮੰਨੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਵਾਪਾਰ ॥
ਮੰਨੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਵਾਪਾਰੀ ॥ ਮੰਨੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਦੀਬਾਣੀ ॥
ਮੰਨੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਫੁਰਮਾਣ ॥ ਮੰਨੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਨੀਸਾਣ ॥
ਮੰਨੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਤਖਤਿ ਸਚਿਆਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਦਰਬਾਰੁ ॥
ਨਾਨਕ ਕੇਤੇ ਗਣਤ ਗਣਾਇ ॥ ਮੰਨੇ ਕਿਮਤਿ ਨ ਕਥਨੀ ਜਾਇ ॥੧੨॥

ਮੰਨੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਆਚਾਰ ॥ ਮੰਨੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਵਿਚਿ ਪਿਆਰ ॥
ਮੰਨੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਗੁਣ ਸਾਰ ॥ ਮੰਨੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਵਿਚਿ ਹੋਇ ॥
ਮੰਨੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਮੰਨੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਮਲੁ ਧੋਇ ॥
ਮੰਨੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਮੰਨੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਮਲੁ ਧੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਕੇਤੇ ਗਣਤ ਗਣਾਇ ॥ ਮੰਨੇ ਕਿਮਤਿ ਨ ਕਥਨੀ ਜਾਇ ॥੧੩॥

ਮੰਨੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਮੰਨੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਮਲੁ ਧੋਇ ॥
ਮੰਨੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਮੰਨੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਮਲੁ ਧੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਕੇਤੇ ਗਣਤ ਗਣਾਇ ॥ ਮੰਨੇ ਕਿਮਤਿ ਨ ਕਥਨੀ ਜਾਇ ॥੧੪॥

ਪਉੜੀ ॥
ਆਖਣ ਜੋਰੁ ਚੁਪ ਨ ਜੋਰੁ ॥ ਦਾਤਿ ਜੋਰੁ ਜੋਰੁ ਕਰਣੈ ਵਿਚਿ ਹੋਰੁ ॥
ਮਤਿ ਜੋਰੁ ਜੋਰੁ ਸਭ ਵੇਕਾਰ ॥ ਜੋਰੁ ਜੁਗਤਿ ਜੋਰੁ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰ ॥
ਜੋਰੁ ਸੁਰਤੀ ਜੋਰੁ ਗਿਆਨਿ ॥ ਜੋਰੁ ਧਿਆਨਿ ਜੋਰੁ ਮਨ ਕੀ ਮਾਨਿ ॥
ਜੋਰੁ ਜੋਰਾਵਰ ਮਾਰੇ ਘੋਰ ॥ ਨਾਨਕ ਉਥੈ ਨਾਹੀ ਹੋਰ ॥੧॥

ਸਲੋਕ ॥
ਪਵਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਹਤੁ ॥
ਦਿਵਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਖੇਲੈ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥
ਚੰਗਿਆਈਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ਵਾਚੈ ਧਰਮੁ ਹਦੂਰਿ ॥
ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ ਦੂਰਿ ॥
ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਘਾਲਿ ॥
ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥
ਸੁਣਿਐ ਸਿਧ ਪੀਰ ਸੁਰਿ ਨਾਥ ॥ ਸੁਣਿਐ ਧਰਤਿ ਧਵਲ ਆਕਾਸ ॥
ਸੁਣਿਐ ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਾਤਾਲ ॥ ਸੁਣਿਐ ਪਉੜੀ ਆਖਣ ਬੋਲ ॥
ਸੁਣਿਐ ਸਿਰਿ ਉਪਰਿ ਆਕਾਰੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ਸਾਰੁ ॥
ਸੁਣਿਐ ਕੁਲ ਜਨ ਪਾਵਹਿ ਤਾਣੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਪਾਰਜਾਤੁ ਦਰਗਾਹ ਮਾਣੁ ॥
ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸ ॥੧॥

ਸੁਣਿਐ ਈਸਰ ਬਰਮਾ ਇੰਦ ॥ ਸੁਣਿਐ ਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਣ ਮੰਦ ॥
ਸੁਣਿਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਤਨਿ ਭੇਦ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵੇਦ ॥
ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸ ॥੨॥

ਸੁਣਿਐ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗਿਆਨੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਅਠਸਠਿ ਕਾ ਇਸਨਾਨੁ ॥
ਸੁਣਿਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਗਡਣਾ ਪਾਪ ॥ ਸੁਣਿਐ ਲਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥
ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸ ॥੩॥

ਸੁਣਿਐ ਸਰਾ ਗੁਣਾ ਕੇ ਗਾਹ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸੇਖ ਪੀਰ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥
ਸੁਣਿਐ ਅੰਧੇ ਪਾਵਹਿ ਰਾਹੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਹਾਥ ਹੋਵੈ ਅਸਗਾਹੁ ॥
ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸ ॥੪॥

ਸੁਣਿਐ ਲਗੈ ਸਚ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਨਾਮੁ ਹੋਵੈ ਸਚੁ ਸੁਧੁ ॥
ਸੁਣਿਐ ਮਨੁ ਹੋਵੈ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਉ ॥ ਸੁਣਿਐ ਪਾਵਹਿ ਠਾਕੁ ਨ ਥਾਉ ॥
ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸ ॥੫॥

ਸੁਣਿਐ ਧਰਤਿ ਧਵਲ ਆਕਾਸ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਾਤਾਲ ॥
ਸੁਣਿਐ ਦਿਸਹਿ ਕੰਨ ਨਾਦ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸਰਾ ਗੁਣਾ ਕੇ ਵੇਦ ॥
ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸ ॥੬॥

ਸੁਣਿਐ ਜਮ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਬਾਟ ॥ ਸੁਣਿਐ ਹੋਵੈ ਸਾਹ ਸਿਉ ਭੇਟ ॥
ਸੁਣਿਐ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਰੇ ਮਾਨੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਪਾਪ ਕਰੇ ਹਰਿ ਹਾਨੁ ॥
ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸ ॥੭॥

ਸੁਣਿਐ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗਿਆਨੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਅਠਸਠਿ ਕਾ ਇਸਨਾਨੁ ॥
ਸੁਣਿਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਗਡਣਾ ਪਾਪ ॥ ਸੁਣਿਐ ਲਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥
ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸ ॥੮॥

ਪਉੜੀ ॥
ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥
ਮੰਨੈ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਨਾ ਖਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਇ ॥
ਮੰਨੈ ਬਧਾ ਦੇਇ ਨ ਸਜਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ਮਨਿ ਭਾਇ ॥
ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਪੁਛਹਿ ਨ ਲੇਖਾ ਕਰਹਿ ਨ ਕਾਈ ॥
ਨਾਨਕ ਕੇਤੇ ਗਣਤ ਗਣਾਇ ॥ ਮੰਨੇ ਕਿਮਤਿ ਨ ਕਥਨੀ ਜਾਇ ॥੧੫॥

ਸਲੋਕ ॥
ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਜਤੁ ਸਚੁ ਸੰਤੋਖੁ ॥ ਸੁਚਿ ਸੁਚਾਰ ਸਚੁ ਨਾਮ ਅਲੇਖੁ ॥
ਪੜੀਐ ਗੁਣੀਐ ਨਾਮ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਈ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥
ਪੰਚ ਪਰਵਾਣ ਪੰਚ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਪੰਚੇ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥
ਪੰਚੇ ਸੋਹਹਿ ਦਰਿ ਰਾਜਾਨੁ ॥ ਪੰਚਾ ਕਾ ਗੁਰੁ ਏਕੁ ਧਿਆਨੁ ॥
ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਕਰਤੇ ਕੈ ਕਰਣੈ ਨਾਹੀ ਸੁਮਾਰੁ ॥
ਧੌਲੁ ਧਰਮੁ ਦਇਆ ਕਾ ਪੂਤੁ ॥ ਸੰਤੋਖੁ ਥਾਪਿ ਰਖਿਆ ਜਿਨਿ ਸੂਤਿ ॥
ਜੇ ਕੋ ਬੂਝੈ ਹੋਵੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥ ਧਵਲੈ ਉਪਰਿ ਕੇਤਾ ਭਾਰੁ ॥
ਧਵਲੁ ਉਪਰਿ ਭਾਰੁ ਤਿਸੁ ਪਰੈ ਤਲਿ ॥ ਤਿਸੁ ਤਲਵਟ ਹੋਰੁ ਕੇਤਾ ਦਿਸੈ ਭਾਲਿ ॥
ਜੇਵਡੁ ਭਾਰੁ ਤੇਵਡੁ ਤਿਸੁ ਬਲ ਕਾ ਤੋਲੁ ॥ ਤਿਸੁ ਬਲ ਕਾ ਮੋਲੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕਾਈ ਮੋਲੁ ॥
ਧਰਤਿ ਹੋਰੁ ਪਰੈ ਹੋਰੁ ਹੋਰੁ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਭਾਰ ਅਫਾਰੂ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥
ਜੀਅ ਜਾਤਿ ਰੰਗੀ ਕੇ ਨਾਵ ॥ ਸਭਨਾ ਲਿਖਿਆ ਵੁੜੀ ਕਲਾਮ ॥
ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿਆ ਕੇਹਾ ਹੋਇ ॥
ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਤੇਵਡੁ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ਆਖਣਿ ਵਾਲਾ ਕੇਵਡੁ ਹੋਰੁ ॥
ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮੀ ਸਬਦੁ ॥ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ਵਡਾ ਹੋਵੈ ਆਪਿ ॥੧॥

ਸਲੋਕ ॥
ਆਖਣਿ ਜੋਰੁ ਚੁਪ ਨ ਜੋਰੁ ॥ ਦਾਤਿ ਜੋਰੁ ਜੋਰੁ ਕਰਣੈ ਵਿਚਿ ਹੋਰੁ ॥
ਮਤਿ ਜੋਰੁ ਜੋਰੁ ਸਭ ਵੇਕਾਰ ॥ ਜੋਰੁ ਜੁਗਤਿ ਜੋਰੁ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰ ॥
ਜੋਰੁ ਸੁਰਤੀ ਜੋਰੁ ਗਿਆਨਿ ॥ ਜੋਰੁ ਧਿਆਨਿ ਜੋਰੁ ਮਨ ਕੀ ਮਾਨਿ ॥
ਜੋਰੁ ਜੋਰਾਵਰ ਮਾਰੇ ਘੋਰ ॥ ਨਾਨਕ ਉਥੈ ਨਾਹੀ ਹੋਰ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥
ਅਮਰੁ ਨੇਹਚਲੁ ਕਰਿ ਨੇਮੁ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਜਿਤੁ ਦਿਸੈ ਨਾਹੀ ਕਰਣੈ ਕਾ ਕਿਆ ਰੂਪੁ ॥
ਨਾ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖ ਨ ਰੰਗੁ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ ॥
ਨਾ ਤਿਸੁ ਭੂਖ ਨ ਤਿਹਾ ਨ ਮਾਇ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਚਿੰਤ ਨ ਬਿਤ ਨ ਵਿਤ ॥
ਨਾ ਤਿਸੁ ਸੋਗੁ ਨ ਹਰਖੁ ਨ ਰੋਗੁ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਕਰਮ ਨ ਜੋਨਿ ਨ ਜੋਗੁ ॥
ਨਾ ਤਿਸੁ ਜਾਤਿ ਨ ਜਨਮੁ ਨ ਨਾਉ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਨਹ ਮਾਉ ॥
ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਹੋਵੈ ਸੋਗੁ ॥ ਨਾ ਓਹੁ ਦੁਖੀ ਨ ਭੁਖਾ ਹੋਗੁ ॥
ਨਾ ਓਹੁ ਲੇਪੁ ਨ ਮਾਇਆ ਭੇਦੁ ॥ ਨਾ ਓਹੁ ਸੁਖੀ ਨ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ॥
ਨਾ ਓਹੁ ਨਰਕਿ ਨ ਸੁਰਗਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਪੁੰਨੁ ਨ ਪਾਪੁ ਨ ਖਾਇ ॥
ਨਾ ਤਿਸੁ ਪਿੰਡੁ ਨ ਛਾਵ ਨ ਛਾਉ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ ॥
ਨਾ ਤਿਸੁ ਸੰਗੁ ਨ ਸੰਗਿ ਨ ਰੰਗੁ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਜਨੇਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥
ਨਾ ਤਿਸੁ ਮੰਤ੍ਰ ਨ ਤੰਤ ਨ ਖੇਲ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਮੇਲ ਨ ਗੁਣ ਨ ਵੇਲ ॥
ਨਾ ਤਿਸੁ ਸੰਖ ਨ ਤਾਲ ਨ ਰਾਸ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਰੂਪ ਨ ਬਸਤ ਨ ਬਾਸ ॥
ਨਾ ਤਿਸੁ ਮਾਇ ਬਾਪ ਨ ਭਾਈ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਕੰਨ ਨ ਕਾਇ ਨ ਜਾਈ ॥
ਨਾ ਤਿਸੁ ਵੈਰ ਨ ਚਿਤ ਨ ਚਾਉ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਦੁਖ ਨ ਸੁਖ ਨ ਸਮਾਉ ॥
ਨਾ ਤਿਸੁ ਚਿੰਤ ਨ ਭਗਤਿ ਨ ਭਾਉ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਭਾਂਡੁ ਨ ਨਾਮੁ ਨ ਥਾਉ ॥
ਨਾ ਤਿਸੁ ਘਰੁ ਨ ਗਰਬੁ ਨ ਜਾਤਿ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ ॥
ਨਾ ਤਿਸੁ ਰੈਣ ਨ ਦਿਵਸ ਨ ਰੂਖ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਦੇਸ ਨ ਨਗਰ ਨ ਭੂਖ ॥
ਨਾ ਤਿਸੁ ਵਰਨ ਨ ਚਿਹਨ ਨ ਜਾਤਿ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਦਿਨੁ ਨ ਰੈਣਿ ਨ ਰਾਤਿ ॥
ਨਾ ਤਿਸੁ ਕਾਲੁ ਨ ਕਾਲੀ ਮਾਇ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਬਿਖੁ ਨ ਮਾਇਆ ਛਾਇ ॥
ਨਾ ਤਿਸੁ ਕਾਮੁ ਨ ਨਾਰੀ ਕਾਮ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਕਥਾ ਨ ਕਹਣੀ ਨਾਮ ॥
ਨਾ ਤਿਸੁ ਕਰਣੀ ਕਰਮ ਨ ਕਾਰ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ ॥
ਨਾ ਤਿਸੁ ਸਤੁ ਨ ਸੰਜਮੁ ਤਪੁ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਜੋਰੁ ਨ ਜੁਗਤਿ ਨ ਸਪੁ ॥
ਨਾ ਤਿਸੁ ਗੋਪੀ ਜਾਂਇ ਨ ਜਾਪੁ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਅਜਪਾ ਏਹੁ ਸੰਤਾਪੁ ॥
ਨਾ ਤਿਸੁ ਸੂਤਕੁ ਪਾਕੁ ਨ ਪਲੀਤੁ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਜਨਮੁ ਨ ਮਰਣ ਨ ਚੀਤੁ ॥
ਨਾ ਤਿਸੁ ਮੋਹੁ ਨ ਮਾਇਆ ਪਸਾਰੁ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਹਉਮੈ ਨ ਗਣਤ ਗਣਾਰੁ ॥
ਨਾ ਤਿਸੁ ਲਾਜ ਨ ਲਾਲਚੁ ਚੋਰੁ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ ॥
ਨਾ ਤਿਸੁ ਪਾਪ ਨ ਪੁੰਨ ਨ ਪਰਲਉ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਸੁਖ ਨ ਦੁਖ ਨ ਫਿਰਿ ਭਉ ॥
ਨਾ ਤਿਸੁ ਜਾਚ ਨ ਮੰਗਣ ਨ ਮਰਣ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਤਰਣ ਨ ਡੁਬਣ ਨ ਜਰਣ ॥
ਨਾ ਤਿਸੁ ਸਾਦ ਨ ਬਿਸਮਾਦ ਨ ਰਸ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਕਸ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥
ਨਾ ਤਿਸੁ ਨਾਦ ਨ ਵੇਦ ਨ ਬਿਆਦ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸੋਧ ॥
ਨਾ ਤਿਸੁ ਰੋਹੁ ਨ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਦੁਖ ਨ ਸੁਖ ਨ ਦੇਵ ॥
ਨਾ ਤਿਸੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਧਿਆਨੁ ਨ ਜੋਗ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ

وإن كان على غير وضوء توضأ وصلى ركعتين ثم سجد سجدتي السهو وتشهد وسلم ثم سجد سجدة أخرى وتشهد وسلم ثم سجد سجدة أخرى وتشهد وسلم ثم سجد سجدة أخرى

٢٥٧

ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ مَٰلِكِ يَوْمِ ٱلدِّينِ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ٱهْدِنَا ٱلصِّرَٰطَ ٱلْمُسْتَقِيمَ صِرَٰطَ ٱلَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ ٱلْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا ٱلضَّآلِّينَ

٢٥٨

ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ مَٰلِكِ يَوْمِ ٱلدِّينِ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ٱهْدِنَا ٱلصِّرَٰطَ ٱلْمُسْتَقِيمَ صِرَٰطَ ٱلَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ ٱلْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا ٱلضَّآلِّينَ

ويسوع

١٥ وقال لهم مثلا. انظروا التينة وجميع الاشجار.
١٦ متى اخرجت الآن اذ تنظرونها من عندكم تعلمون
١٧ من انفسكم ان الصيف قد صار قريبا. هكذا انتم
١٨ ايضا متى نظرتم هذه الاشياء تحدث فاعلموا ان
١٩ ملكوت الله قريب. الحق اقول لكم لا يمضي هذا
٢٠ الجيل حتى يكون الكل. السماء والارض تزولان
٢١ ولكن كلامي لا يزول. واما ذلك اليوم وتلك الساعة
٢٢ فلا يعلم بهما احد ولا ملائكة السموات ولا الابن
٢٣ الا الآب وحده. وكما كانت ايام نوح كذلك
٢٤ يكون مجيء ابن الانسان. لانهم كانوا في الايام
٢٥ التي قبل الطوفان يأكلون ويشربون ويزوجون
٢٦ ويزوجن الى اليوم الذي دخل فيه نوح الفلك
٢٧ ولم يعلموا حتى جاء الطوفان واخذ الجميع
٢٨ كذلك يكون ايضا مجيء ابن الانسان. حينئذ
٢٩ يكون رجلان في الحقل فيؤخذ الواحد ويترك
٣٠ الآخر. وامرأتان تطحنان على الرحى فتؤخذ
٣١ الواحدة وتترك الاخرى. اسهروا اذا

ولا تكن من الذين يقولون بألسنتهم ولا تؤمن قلوبهم ولا تكن من الذين يقولون بأفواهه

ਸਲੋਕੁ ॥

ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਸੋ ਕਿਉ ਮੰਦਾ ਆਖੀਐ ਜਿ ਜੰਮੈ ਤੇ ਰਾਜਾਨ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਿਰਜਦਾ ਜਿ ਤਿਸ ਦਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਨ ॥ ਕੀਟਾ ਆਵਦ ਤਰਸੁ ਪਇ ਸੋ ਕਿਤੁ ਹੋਵੈ ਮਾਨ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਜੇ ਬੁਝੈ ਤ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥

ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡੀ ਨਾਈ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਾ ਹੋਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਮੇ ਕਾ ਕਿਆ ਵਖਾਣੀਐ ਕਹਣਾ ਕਥਨੁ ਨ ਹੋਵੈ ॥ ਜੇ ਦਸਣ ਵਾਲੇ ਕਉ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਵਡਾ ਕਹੈ ਕਹਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਜੇਵਡ ਦਾਤਿ ਜੋਗੁ ਤੇਵਡ ਦੇਵੈ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਜੇ ਕਿਸੈ ਨ ਭੇਵੈ ॥ ਜੇਵਡ ਭਗਤੁ ਤੇਵਡ ਤਿਸ ਭਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥੩॥

ਸੋ ਦਰੁ ਕੇਹਾ ਸੋ ਘਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ ॥ ਵਾਜੇ ਤੇਰੇ ਨਿਤ ਨਾਦ ਕਿਤੇ ਕੇਤੇ ਵਾਵਣਹਾਰੇ ॥ ਕੇਤੀ ਆਖਾ ਇਕ ਮੁਖਿ ਤੇਰੀ ਏਕੀ ਲਿਖਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਏਕੀ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ਏਕੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਏਕੀ ਤੇਰੀ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਏਕੀ ਸਚੁ ਸਲਾਹੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਏਕੁ ਵਖਾਣੀ ਏਕੁ ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥੪॥

ਸੋ ਕਰਤਾ ਕਹੀਐ ਕਿਉ ਨ ਜਿ ਕਿਆ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਕਿਆ ਕਿਛੁ ਕਰਸੀ ॥ ਜਿ ਕਿਛੁ ਕਰਸੀ ਸੁ ਕਿਛੁ ਨ ਕਰਸੀ ਜਿ ਕਿਛੁ ਕਰਸੀ ਸੁ ਕਿਛੁ ਕਰਸੀ ॥ ਜਿ ਕਿਛੁ ਕਰਸੀ ਸੁ ਕਿਛੁ ਨ ਕਰਸੀ ਜਿ ਕਿਛੁ ਕਰਸੀ ਸੁ ਕਿਛੁ ਕਰਸੀ ॥ ਜਿ ਕਿਛੁ ਕਰਸੀ ਸੁ ਕਿਛੁ ਨ ਕਰਸੀ ਜਿ ਕਿਛੁ ਕਰਸੀ ਸੁ ਕਿਛੁ ਕਰਸੀ ॥ ਜਿ ਕਿਛੁ ਕਰਸੀ ਸੁ ਕਿਛੁ ਨ ਕਰਸੀ ਜਿ ਕਿਛੁ ਕਰਸੀ ਸੁ ਕਿਛੁ ਕਰਸੀ ॥ ਜਿ ਕਿਛੁ ਕਰਸੀ ਸੁ ਕਿਛੁ ਨ ਕਰਸੀ ਜਿ ਕਿਛੁ ਕਰਸੀ ਸੁ ਕਿਛੁ ਕਰਸੀ ॥ ਜਿ ਕਿਛੁ ਕਰਸੀ ਸੁ ਕਿਛੁ ਨ ਕਰਸੀ ਜਿ ਕਿਛੁ ਕਰਸੀ ਸੁ ਕਿਛੁ ਕਰਸੀ ॥ ਜਿ ਕਿਛੁ ਕਰਸੀ ਸੁ ਕਿਛੁ ਨ ਕਰਸੀ ਜਿ ਕਿਛੁ ਕਰਸੀ ਸੁ ਕਿਛੁ ਕਰਸੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਵੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰੈ ਨ ਕਰਾਵਣਹਾਰੁ ॥੫॥

ਸੋ ਪੂਰਾ ਸਭ ਥਾਈ ਜਾਣੀਐ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਦੋਸੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਸੋ ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਕਰਮੁ ਨ ਲਿਖੀਐ ਨਾ ਤਿਸੁ ਪੁੰਨੁ ਨ ਪਾਪੁ ॥ ਸੋ ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਲੋਭੁ ਨ ਮੋਹੁ ਨ ਮਾਇਆ ਨਾਉ ਨਿਰੰਜਨ ਜਾ ਕੈ ॥ ਸੋ ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਨਿੰਦਾ ਨ ਉਸਤਤਿ ਨਾ ਆਸ ਨਿਰਾਸ ਸਮਾਨੈ ॥ ਸੋ ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਕੰਚਨ ਲੋਹ ਸਮਾਨੇ ਜਿਉ ਧਰਤੀ ਕੋ ਘਾਮ ਸਹਾਰੈ ॥ ਸੋ ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਬਿਆਪੈ ਨ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਰੁ ਜਿਹਬਾ ॥ ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਪੂਰਾ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਪਿ ਸਚਾ ॥੬॥

ਸੋ ਮੁਨਿ ਜਿ ਮਨ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਖਾਇ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਨਸੈ ਆਪੁ ਤਿਸ ਤੇ ਪਾਵੈ ਥਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਪਾਈ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਇ ਜਗੁ ਸਾਰੈ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਦਿਸਟਿ ਕੁਲਾ ਉਧਰੈ ਸੰਗਤਿ ਤਰੈ ਪਰਵਾਰ ॥ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਤ ਤਿਸ ਜਿ ਹਰਿ ਜਨੁ ਜਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਜੋ ਆਪਿ ਗਵਾਇਆ ॥੭॥

ਸੋ ਸੁਚਿ ਜੋ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਲੇਇ ॥ ਜੋ ਦਸੈ ਤਿਸ ਕਾ ਕਰਮੁ ਕਰੇਇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕਰਣੀ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਇ ਕਥਨੀ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਵੈ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਨ ਹੋਇ ਕਰੇਨੀ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਿਆ ਗਣੀ ਜਿ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਉਤਰੈ ਸਭ ਮਲ ॥੮॥

فصل في الأذان

يستحب الأذان للصلوات المكتوبة دون ما يصلى من النوافل في غير جماعة ويكره تركه للمقيم في مصر أو قرية وكذلك المسافر في الصحيح من المذهب ويستحب أن يكون المؤذن رجلا صيتا عاقلا بصيرا بالأوقات ويكره أذان الفاسق والجنب والمرأة والخنثى ويستحب أن يكون متطهرا قائما مستقبل القبلة جاعلا إصبعيه في أذنيه ويستدير في منارة إن احتاج إلى ذلك ليبلغ أذانه أكثر من يمكنه من أهل المصر ويستحب الترسل في الأذان والإقامة والإقامة حدر

ويستحب أن يقول بعد فراغه من الأذان اللهم رب هذه الدعوة التامة والصلاة القائمة آت محمدا الوسيلة والفضيلة وابعثه مقاما محمودا الذي وعدته وارزقنا شفاعته يوم القيامة

ويستحب أن يقول في أذان الصبح بعد الحيعلتين الصلاة خير من النوم مرتين ويكره أن يقول الصلاة والسلام عليك يا رسول الله بعد الأذان

ويستحب أن يقول في أذان المغرب بعد الحيعلتين هذا إقبال ليلك وإدبار نهارك وأصوات دعاتك فاغفر لي

ويستحب أن يقول في أذان الفجر بعد الحيعلتين الصلاة خير من النوم مرتين الله أكبر الله أكبر لا إله إلا الله

ولا يجوز أن يكون الشيء الواحد في الوقت الواحد في مكانين مختلفين ولا أن يكون في مكان واحد في وقتين مختلفين ولا أن يكون في مكان واحد في وقت واحد على حالين مختلفتين ولا أن يكون في مكان واحد في وقت واحد على حال واحدة ولا أن يكون في مكانين مختلفين في وقت واحد على حال واحدة ولا أن يكون في مكان واحد في وقتين مختلفين على حالين مختلفتين ولا أن يكون في مكانين مختلفين في وقتين مختلفين على حالين مختلفتين ولا أن يكون في مكانين مختلفين في وقتين مختلفين على حال واحدة ولا أن يكون في مكان واحد في وقت واحد على حالين مختلفتين ولا أن يكون في مكانين مختلفين في وقت واحد على حالين مختلفتين ولا أن يكون في مكان واحد في وقتين مختلفين على حال واحدة ولا أن يكون في مكانين مختلفين في وقتين مختلفين على حالين مختلفتين ولا أن يكون في مكان واحد في وقت واحد على حال واحدة ولا أن يكون في مكانين مختلفين في وقت واحد على حال واحدة ولا أن يكون في مكان واحد في وقتين مختلفين على حالين مختلفتين ولا أن يكون في مكانين مختلفين في وقتين مختلفين على حالين مختلفتين ولا أن يكون في مكانين مختلفين في وقتين مختلفين على حال واحدة ولا أن يكون في مكان واحد في وقت واحد على حالين مختلفتين ولا أن يكون في مكانين مختلفين في وقت واحد على حالين مختلفتين ولا أن يكون في مكان واحد في وقتين مختلفين على حال واحدة

ਸਭ ਸੈਨ ਕੋ ਸੰਗ ਲੈ ਕੈ ਚਲਾ ਤਬ ਹੀ ਰਣ ਮੈ ਜਿਹ ਠਉਰ ਭਈ ॥
ਕਰਿ ਕੋਪ ਮਹਾ ਰਿਪੁ ਜੀਤਨ ਕੋ ਤਿਹ ਠਉਰ ਲਰਾਈ ਕਰੀ ਨਵਈ ॥
ਤਜਿ ਕੈ ਡਰ ਕੋ ਰਣ ਮੈ ਜੁਝਿਬੇ ਕਹ ਸੂਰ ਸਭੈ ਮਨ ਮੈ ਠਹਰੀ ॥
ਤਬ ਹੀ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਪਰੀ ਭਜਿ ਕੈ ਜਿਮ ਸਾਵਨ ਕੀ ਘਟ ਕੀ ਝਰੀ ॥੨੭੫॥

ਦੋਹਰਾ ॥
ਜਬ ਹੀ ਸੈਨ ਭਜੀ ਤਹਾ ਤਬ ਹੀ ਚਲਾ ਨਿਸੰਗ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਥੀ ਤਹਾ ਤਹਾ ਦਏ ਭੰਗ ॥੨੭੬॥

ਚੌਪਈ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਬਿਦਾਰੀ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨ ਪਾਈ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਦਿਖਾਈ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਸੁਨੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਸੁਨੀ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨ ਸੁਨੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਨ ਸੁਨੀ ॥੨੭੭॥

ਦੋਹਰਾ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਥੀ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਜਾਇ ॥
ਸਭ ਸੈਨਾ ਕੋ ਮਾਰਿ ਕੈ ਦਈ ਤੁਰਤ ਭਜਾਇ ॥੨੭੮॥

ਚੌਪਈ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਬਿਦਾਰੀ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨ ਪਾਈ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਦਿਖਾਈ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਸੁਨੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਸੁਨੀ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨ ਸੁਨੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਨ ਸੁਨੀ ॥੨੭੯॥

ਦੋਹਰਾ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਥੀ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਜਾਇ ॥
ਸਭ ਸੈਨਾ ਕੋ ਮਾਰਿ ਕੈ ਦਈ ਤੁਰਤ ਭਜਾਇ ॥੨੮੦॥

ਚੌਪਈ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਬਿਦਾਰੀ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨ ਪਾਈ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਦਿਖਾਈ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਸੁਨੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਸੁਨੀ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨ ਸੁਨੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਨ ਸੁਨੀ ॥੨੮੧॥

ਦੋਹਰਾ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਥੀ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਜਾਇ ॥
ਸਭ ਸੈਨਾ ਕੋ ਮਾਰਿ ਕੈ ਦਈ ਤੁਰਤ ਭਜਾਇ ॥੨੮੨॥

ਚੌਪਈ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਬਿਦਾਰੀ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨ ਪਾਈ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਦਿਖਾਈ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਸੁਨੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਸੁਨੀ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨ ਸੁਨੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਨ ਸੁਨੀ ॥੨੮੩॥

ਦੋਹਰਾ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਥੀ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਜਾਇ ॥
ਸਭ ਸੈਨਾ ਕੋ ਮਾਰਿ ਕੈ ਦਈ ਤੁਰਤ ਭਜਾਇ ॥੨੮੪॥

ਚੌਪਈ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਬਿਦਾਰੀ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨ ਪਾਈ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਦਿਖਾਈ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਸੁਨੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਸੁਨੀ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨ ਸੁਨੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਨ ਸੁਨੀ ॥੨੮੫॥

ਦੋਹਰਾ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਥੀ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਜਾਇ ॥
ਸਭ ਸੈਨਾ ਕੋ ਮਾਰਿ ਕੈ ਦਈ ਤੁਰਤ ਭਜਾਇ ॥੨੮੬॥

ਚੌਪਈ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਬਿਦਾਰੀ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨ ਪਾਈ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਦਿਖਾਈ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਸੁਨੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਸੁਨੀ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨ ਸੁਨੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਨ ਸੁਨੀ ॥੨੮੭॥

ਦੋਹਰਾ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਥੀ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਜਾਇ ॥
ਸਭ ਸੈਨਾ ਕੋ ਮਾਰਿ ਕੈ ਦਈ ਤੁਰਤ ਭਜਾਇ ॥੨੮੮॥

ਚੌਪਈ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਬਿਦਾਰੀ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨ ਪਾਈ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਦਿਖਾਈ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਸੁਨੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਸੁਨੀ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨ ਸੁਨੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਨ ਸੁਨੀ ॥੨੮੯॥

ਦੋਹਰਾ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਥੀ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਜਾਇ ॥
ਸਭ ਸੈਨਾ ਕੋ ਮਾਰਿ ਕੈ ਦਈ ਤੁਰਤ ਭਜਾਇ ॥੨੯੦॥

ਚੌਪਈ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਬਿਦਾਰੀ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨ ਪਾਈ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਦਿਖਾਈ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਸੁਨੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਸੁਨੀ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨ ਸੁਨੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਨ ਸੁਨੀ ॥੨੯੧॥

ਦੋਹਰਾ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਥੀ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਜਾਇ ॥
ਸਭ ਸੈਨਾ ਕੋ ਮਾਰਿ ਕੈ ਦਈ ਤੁਰਤ ਭਜਾਇ ॥੨੯੨॥

ਚੌਪਈ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਬਿਦਾਰੀ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨ ਪਾਈ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਦਿਖਾਈ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਸੁਨੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਸੁਨੀ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨ ਸੁਨੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਨ ਸੁਨੀ ॥੨੯੩॥

ਦੋਹਰਾ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਥੀ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਜਾਇ ॥
ਸਭ ਸੈਨਾ ਕੋ ਮਾਰਿ ਕੈ ਦਈ ਤੁਰਤ ਭਜਾਇ ॥੨੯੪॥

ਚੌਪਈ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਬਿਦਾਰੀ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨ ਪਾਈ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਦਿਖਾਈ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਸੁਨੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਸੁਨੀ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨ ਸੁਨੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਨ ਸੁਨੀ ॥੨੯੫॥

ਦੋਹਰਾ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਥੀ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਜਾਇ ॥
ਸਭ ਸੈਨਾ ਕੋ ਮਾਰਿ ਕੈ ਦਈ ਤੁਰਤ ਭਜਾਇ ॥੨੯੬॥

ਚੌਪਈ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਬਿਦਾਰੀ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨ ਪਾਈ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਦਿਖਾਈ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਸੁਨੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਸੁਨੀ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨ ਸੁਨੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਨ ਸੁਨੀ ॥੨੯੭॥

ਦੋਹਰਾ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਥੀ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਜਾਇ ॥
ਸਭ ਸੈਨਾ ਕੋ ਮਾਰਿ ਕੈ ਦਈ ਤੁਰਤ ਭਜਾਇ ॥੨੯੮॥

ਚੌਪਈ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਬਿਦਾਰੀ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨ ਪਾਈ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਦਿਖਾਈ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਸੁਨੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਸੁਨੀ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨ ਸੁਨੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਨ ਸੁਨੀ ॥੨੯੯॥

ਦੋਹਰਾ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਥੀ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਜਾਇ ॥
ਸਭ ਸੈਨਾ ਕੋ ਮਾਰਿ ਕੈ ਦਈ ਤੁਰਤ ਭਜਾਇ ॥੩੦੦॥

ਚੌਪਈ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਬਿਦਾਰੀ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨ ਪਾਈ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਦਿਖਾਈ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਸੁਨੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਸੁਨੀ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨ ਸੁਨੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਨ ਸੁਨੀ ॥੩੦੧॥

ਦੋਹਰਾ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਥੀ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਜਾਇ ॥
ਸਭ ਸੈਨਾ ਕੋ ਮਾਰਿ ਕੈ ਦਈ ਤੁਰਤ ਭਜਾਇ ॥੩੦੨॥

ਚੌਪਈ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਬਿਦਾਰੀ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨ ਪਾਈ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਦਿਖਾਈ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਸੁਨੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਸੁਨੀ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨ ਸੁਨੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਨ ਸੁਨੀ ॥੩੦੩॥

ਦੋਹਰਾ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਥੀ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਜਾਇ ॥
ਸਭ ਸੈਨਾ ਕੋ ਮਾਰਿ ਕੈ ਦਈ ਤੁਰਤ ਭਜਾਇ ॥੩੦੪॥

ਚੌਪਈ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਬਿਦਾਰੀ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨ ਪਾਈ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਦਿਖਾਈ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਸੁਨੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਸੁਨੀ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨ ਸੁਨੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਨ ਸੁਨੀ ॥੩੦੫॥

ਦੋਹਰਾ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਥੀ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਜਾਇ ॥
ਸਭ ਸੈਨਾ ਕੋ ਮਾਰਿ ਕੈ ਦਈ ਤੁਰਤ ਭਜਾਇ ॥੩੦੬॥

ਚੌਪਈ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਬਿਦਾਰੀ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨ ਪਾਈ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਦਿਖਾਈ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਸੁਨੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਸੁਨੀ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨ ਸੁਨੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਨ ਸੁਨੀ ॥੩੦੭॥

ਦੋਹਰਾ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਥੀ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਜਾਇ ॥
ਸਭ ਸੈਨਾ ਕੋ ਮਾਰਿ ਕੈ ਦਈ ਤੁਰਤ ਭਜਾਇ ॥੩੦੮॥

ਚੌਪਈ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਬਿਦਾਰੀ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨ ਪਾਈ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਦਿਖਾਈ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਸੁਨੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਸੁਨੀ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨ ਸੁਨੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਨ ਸੁਨੀ ॥੩੦੯॥

ਦੋਹਰਾ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਥੀ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਜਾਇ ॥
ਸਭ ਸੈਨਾ ਕੋ ਮਾਰਿ ਕੈ ਦਈ ਤੁਰਤ ਭਜਾਇ ॥੩੧੦॥

ਚੌਪਈ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਬਿਦਾਰੀ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨ ਪਾਈ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਦਿਖਾਈ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਸੁਨੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਸੁਨੀ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨ ਸੁਨੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਨ ਸੁਨੀ ॥੩੧੧॥

ਦੋਹਰਾ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਥੀ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਜਾਇ ॥
ਸਭ ਸੈਨਾ ਕੋ ਮਾਰਿ ਕੈ ਦਈ ਤੁਰਤ ਭਜਾਇ ॥੩੧੨॥

ਚੌਪਈ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਬਿਦਾਰੀ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨ ਪਾਈ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਦਿਖਾਈ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਸੁਨੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਸੁਨੀ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨ ਸੁਨੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਨ ਸੁਨੀ ॥੩੧੩॥

ਦੋਹਰਾ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਥੀ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਜਾਇ ॥
ਸਭ ਸੈਨਾ ਕੋ ਮਾਰਿ ਕੈ ਦਈ ਤੁਰਤ ਭਜਾਇ ॥੩੧੪॥

ਚੌਪਈ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਬਿਦਾਰੀ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨ ਪਾਈ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਦਿਖਾਈ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਸੁਨੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਸੁਨੀ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨ ਸੁਨੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਨ ਸੁਨੀ ॥੩੧੫॥

ਦੋਹਰਾ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਥੀ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਜਾਇ ॥
ਸਭ ਸੈਨਾ ਕੋ ਮਾਰਿ ਕੈ ਦਈ ਤੁਰਤ ਭਜਾਇ ॥੩੧੬॥

ਚੌਪਈ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਬਿਦਾਰੀ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨ ਪਾਈ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਦਿਖਾਈ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਸੁਨੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਸੁਨੀ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨ ਸੁਨੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਨ ਸੁਨੀ ॥੩੧੭॥

ਦੋਹਰਾ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਥੀ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਜਾਇ ॥
ਸਭ ਸੈਨਾ ਕੋ ਮਾਰਿ ਕੈ ਦਈ ਤੁਰਤ ਭਜਾਇ ॥੩੧੮॥

ਚੌਪਈ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਬਿਦਾਰੀ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨ ਪਾਈ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਦਿਖਾਈ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਸੁਨੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਸੁਨੀ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨ ਸੁਨੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਨ ਸੁਨੀ ॥੩੧੯॥

ਦੋਹਰਾ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਥੀ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਜਾਇ ॥
ਸਭ ਸੈਨਾ ਕੋ ਮਾਰਿ ਕੈ ਦਈ ਤੁਰਤ ਭਜਾਇ ॥੩੨੦॥

ਚੌਪਈ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਬਿਦਾਰੀ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨ ਪਾਈ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਦਿਖਾਈ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਸੁਨੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਸੁਨੀ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨ ਸੁਨੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਨ ਸੁਨੀ ॥੩੨੧॥

ਦੋਹਰਾ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਥੀ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਜਾਇ ॥
ਸਭ ਸੈਨਾ ਕੋ ਮਾਰਿ ਕੈ ਦਈ ਤੁਰਤ ਭਜਾਇ ॥੩੨੨॥

ਚੌਪਈ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਬਿਦਾਰੀ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨ ਪਾਈ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਦਿਖਾਈ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਸੁਨੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਸੁਨੀ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨ ਸੁਨੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਨ ਸੁਨੀ ॥੩੨੩॥

ਦੋਹਰਾ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਥੀ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਜਾਇ ॥
ਸਭ ਸੈਨਾ ਕੋ ਮਾਰਿ ਕੈ ਦਈ ਤੁਰਤ ਭਜਾਇ ॥੩੨੪॥

ਚੌਪਈ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਬਿਦਾਰੀ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨ ਪਾਈ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਦਿਖਾਈ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਸੁਨੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਸੁਨੀ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨ ਸੁਨੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਨ ਸੁਨੀ ॥੩੨੫॥

ਦੋਹਰਾ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਥੀ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਜਾਇ ॥
ਸਭ ਸੈਨਾ ਕੋ ਮਾਰਿ ਕੈ ਦਈ ਤੁਰਤ ਭਜਾਇ ॥੩੨੬॥

ਚੌਪਈ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਬਿਦਾਰੀ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨ ਪਾਈ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਦਿਖਾਈ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਸੁਨੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਸੁਨੀ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨ ਸੁਨੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਨ ਸੁਨੀ ॥੩੨੭॥

ਦੋਹਰਾ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਥੀ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਜਾਇ ॥
ਸਭ ਸੈਨਾ ਕੋ ਮਾਰਿ ਕੈ ਦਈ ਤੁਰਤ ਭਜਾਇ ॥੩੨੮॥

ਚੌਪਈ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਬਿਦਾਰੀ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨ ਪਾਈ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਦਿਖਾਈ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਸੁਨੀ ॥ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤਿਨ ਦਈ ਸੁਨੀ ॥
ਜਹਾ ਜਹਾ ਰਿਪੁ ਸੈਨ ਨ ਸ

ولم يكن يعرف ما يقول . وانما كان يقول ما يسمع من غيره . وكان
اذا سمع احدا يقول شيئا قاله . واذا سمع شعرا حفظه . وكان
يحفظ الشعر بعد ان يسمعه مرة واحدة . وكان يحفظ الخطبة
بعد ان يسمعها مرتين . وكان يحفظ الحديث بعد ان يسمعه
ثلاث مرات . وكان يحفظ الكتاب بعد ان يقرأ عليه مرتين .
وكان يحفظ ما يكتب بعد ان يكتبه مرة واحدة . وكان يحفظ
ما يقرأ بعد ان يقرأه مرة واحدة . وكان يحفظ ما يسمع
بعد ان يسمعه مرة واحدة . وكان يحفظ ما يرى بعد ان
يراه مرة واحدة . وكان يحفظ ما يفكر فيه بعد ان
يفكر فيه مرة واحدة . وكان يحفظ ما يتخيله بعد ان
يتخيله مرة واحدة . وكان يحفظ ما يحلم به بعد ان
يحلم به مرة واحدة . وكان يحفظ ما يتمنى بعد ان
يتمنى مرة واحدة . وكان يحفظ ما يخاف منه بعد ان
يخاف منه مرة واحدة . وكان يحفظ ما يحب بعد ان
يحب مرة واحدة . وكان يحفظ ما يكره بعد ان
يكره مرة واحدة . وكان يحفظ ما يرجو بعد ان
يرجو مرة واحدة . وكان يحفظ ما يخشى بعد ان
يخشى مرة واحدة . وكان يحفظ ما يتوقع بعد ان
يتوقع مرة واحدة . وكان يحفظ ما يتذكر بعد ان
يتذكر مرة واحدة . وكان يحفظ ما ينساه بعد ان
ينساه مرة واحدة . وكان يحفظ ما يتعلمه بعد ان
يتعلمه مرة واحدة . وكان يحفظ ما يعلمه بعد ان
يعلمه مرة واحدة . وكان يحفظ ما يكتبه بعد ان
يكتبه مرة واحدة . وكان يحفظ ما يقرأه بعد ان
يقرأه مرة واحدة . وكان يحفظ ما يسمعه بعد ان
يسمعه مرة واحدة . وكان يحفظ ما يراه

ਸਲੋਕ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਸੁਣਿਐ ਦਿਸਟਾ ਕੁਲ ਕਾ ਪੀਰ ॥ ਸੁਣਿਐ ਧਰਤਿ ਧਵਲ ਗਭੀਰ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸਰਵਰ ਪੂਰੇ ਤੀਰ ॥ ਸੁਣਿਐ ਅੰਧਿਆ ਪਾਵੈ ਰਾਹੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਹਾਥ ਹੋਵੈ ਅਸਗਾਹੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸਰਾ ਗੁਣਾ ਕਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਪਵਹਿ ਨ ਜਮ ਕੈ ਲਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੨॥

ਸੁਣਿਐ ਦਿਸਟਾ ਕੁਲ ਕਾ ਪੀਰ ॥ ਸੁਣਿਐ ਧਰਤਿ ਧਵਲ ਗਭੀਰ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸਰਵਰ ਪੂਰੇ ਤੀਰ ॥ ਸੁਣਿਐ ਅੰਧਿਆ ਪਾਵੈ ਰਾਹੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਹਾਥ ਹੋਵੈ ਅਸਗਾਹੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸਰਾ ਗੁਣਾ ਕਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਪਵਹਿ ਨ ਜਮ ਕੈ ਲਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੨॥

ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਨਾ ਖਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨੇ ਵਿਸਵਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਹੋਰੁ ਨ ਕਹਣਾ ਕਾਸੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਬਾਰੁ ॥੩॥

ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਨਾ ਖਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨੇ ਵਿਸਵਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਹੋਰੁ ਨ ਕਹਣਾ ਕਾਸੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਬਾਰੁ ॥੩॥

ਮੰਨੈ ਮਾਰਗਿ ਠਾਕ ਨ ਪਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਪਰਗਟੁ ਜਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਮਗੁ ਨ ਚਲੈ ਪੰਥੁ ॥ ਮੰਨੈ ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਸਨਬੰਧੁ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨੇ ਵਿਸਵਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਹੋਰੁ ਨ ਕਹਣਾ ਕਾਸੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਬਾਰੁ ॥੪॥

ਮੰਨੈ ਮਾਰਗਿ ਠਾਕ ਨ ਪਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਪਰਗਟੁ ਜਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਮਗੁ ਨ ਚਲੈ ਪੰਥੁ ॥ ਮੰਨੈ ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਸਨਬੰਧੁ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨੇ ਵਿਸਵਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਹੋਰੁ ਨ ਕਹਣਾ ਕਾਸੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਬਾਰੁ ॥੪॥

ਪੰਚ ਪਰਵਾਣ ਪੰਚ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਪੰਚੇ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਪੰਚੇ ਸੋਹਹਿ ਦਰਿ ਰਾਜਾਨੁ ॥ ਪੰਚਾ ਕਾ ਗੁਰੁ ਏਕੁ ਧਿਆਨੁ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਕਰਣੈ ਵਾਲਾ ਕਰੇ ਸੁ ਸਾਰੁ ॥ ਧੌਲੁ ਧਰਮੁ ਦਇਆ ਕਾ ਪੂਤੁ ॥ ਸੰਤੋਖ ਥਾਪਿ ਰਖਿਆ ਜਿਨਿ ਸੂਤਿ ॥ ਜੇ ਕੋ ਬੂਝੈ ਹੋਵੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥ ਧਵਲੈ ਉਪਰਿ ਕੇਤਾ ਭਾਰੁ ॥ ਧਰਤੀ ਹੋਰੁ ਪਰੈ ਹੋਰੁ ਹੋਰੁ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਭਾਰੁ ਤਲੈ ਕਵਣੁ ਜੋਰੁ ॥ ਜੀਅ ਜਾਤਿ ਰੰਗਾ ਕੇ ਨਾਵ ॥ ਸਭਨਾ ਲਿਖਿਆ ਵੁੜੀ ਕਲਾਮ ॥ ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖੁ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿਆ ਕੇਤਾ ਹੋਇ ॥ ਕੇਤਾ ਤਾਣੁ ਸੁਆਲਿਹੁ ਰੂਪੁ ॥ ਕੇਤੀ ਦਾਤਿ ਜਾਣੈ ਕੌਣੁ ॥ ਕੀਤਾ ਪਸਾਉ ਏਕੋ ਕਵਾਉ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਹੋਏ ਲਖ ਦਰੀਆਉ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥ ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੫॥

ਪੰਚ ਪਰਵਾਣ ਪੰਚ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਪੰਚੇ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਪੰਚੇ ਸੋਹਹਿ ਦਰਿ ਰਾਜਾਨੁ ॥ ਪੰਚਾ ਕਾ ਗੁਰੁ ਏਕੁ ਧਿਆਨੁ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਕਰਣੈ ਵਾਲਾ ਕਰੇ ਸੁ ਸਾਰੁ ॥ ਧੌਲੁ ਧਰਮੁ ਦਇਆ ਕਾ ਪੂਤੁ ॥ ਸੰਤੋਖ ਥਾਪਿ ਰਖਿਆ ਜਿਨਿ ਸੂਤਿ ॥ ਜੇ ਕੋ ਬੂਝੈ ਹੋਵੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥ ਧਵਲੈ ਉਪਰਿ ਕੇਤਾ ਭਾਰੁ ॥ ਧਰਤੀ ਹੋਰੁ ਪਰੈ ਹੋਰੁ ਹੋਰੁ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਭਾਰੁ ਤਲੈ ਕਵਣੁ ਜੋਰੁ ॥ ਜੀਅ ਜਾਤਿ ਰੰਗਾ ਕੇ ਨਾਵ ॥ ਸਭਨਾ ਲਿਖਿਆ ਵੁੜੀ ਕਲਾਮ ॥ ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖੁ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿਆ ਕੇਤਾ ਹੋਇ ॥ ਕੇਤਾ ਤਾਣੁ ਸੁਆਲਿਹੁ ਰੂਪੁ ॥ ਕੇਤੀ ਦਾਤਿ ਜਾਣੈ ਕੌਣੁ ॥ ਕੀਤਾ ਪਸਾਉ ਏਕੋ ਕਵਾਉ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਹੋਏ ਲਖ ਦਰੀਆਉ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥ ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੫॥

باب صفة الصلاة

فرض الصلاة

فرض الصلاة خمس صلوات في اليوم والليلة لا يسع تركها ولا يجوز الوضوء إلا بماء طاهر مطلق وهو الذي يقع عليه اسم الماء إذا رآه الناس لم يستحدثوا له اسما غير اسمه الذي كان يعرف به وإن تغير بعض أوصافه بطاهر خالطه فإن كان الذي خالطه الماء أشياء تستغني عنه الماء كالزعفران والعصفر والخل وما أشبه ذلك فتغير أحد أوصافه فإنه يجوز التوضؤ به وإن كان الماء مستهلكا في الطعام حتى غلب عليه فإنه لا يجوز التوضؤ به وإن وقعت في الماء نجاسة نظر فإن كانت النجاسة غير دم ولا بول ولا روث ولا خمر وكان الماء أكثر من قلتين لم ينجس إلا بتغير أحد أوصافه وإن كان قلتين أو أقل نجس وإن لم يتغير وإن كانت النجاسة دما أو بولا أو روثا أو خمرا نجس الماء وإن كان كثيرا إلا أن يكون في بحر لا يتغير بذلك أحد أوصافه وإن وقعت في الماء الذي دون القلتين ميتة ليس لها نفس سائلة كالخنفساء والذباب والزنبور ونحو ذلك لم ينجس الماء وإن وقعت في الماء الذي دون القلتين ميتة لها نفس سائلة نجس الماء وإن كان كثيرا وإن وقعت في الماء الذي دون القلتين ميتة لها نفس سائلة نجس الماء وإن كان كثيرا وإن وقعت في الماء الذي دون القلتين ميتة لها نفس سائلة نجس الماء وإن كان كثيرا

ولا يقدر على ذلك الا بالله العلي العظيم ٥ ثم
يقول ثلاث مرات لا حول ولا قوة الا بالله العلي
العظيم ٥ ثم يقول ثلاث مرات لا اله الا الله
محمد رسول الله ٥ ثم يقول ثلاث مرات
سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله
اكبر ٥ ثم يقول ثلاث مرات لا اله الا الله
وحده لا شريك له له الملك وله الحمد
وهو على كل شيء قدير ٥ ثم يقول
ثلاث مرات اللهم صل على سيدنا محمد
وعلى آله وصحبه وسلم ٥ ثم يقول
ثلاث مرات اللهم اغفر لي ولوالدي
ولجميع المسلمين ٥ ثم يقول ثلاث
مرات اللهم اني اسألك علما نافعا
ورزقا طيبا وعملا متقبلا ٥ ثم يقول
ثلاث مرات اللهم اني اسألك
الجنة ونعيمها ورضوانك
والنظر الى وجهك الكريم
والشوق الى لقائك
في غير ضراء مضرة
ولا فتنة مضلة
اللهم زينا
بزينة الايمان
واجعلنا
هداة مهتدين

٥٩٠ - حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة ثنا عبد الله بن نمير ثنا عبيد الله بن عمر عن نافع عن ابن عمر قال: قال رسول الله ﷺ: من حلف على يمين فرأى غيرها خيرا منها فليأت الذي هو خير ولتكفر عن يمينه.

٥٩١ - حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة ثنا عبد الله بن نمير ثنا عبيد الله بن عمر عن نافع عن ابن عمر قال: قال رسول الله ﷺ: من حلف على يمين فرأى غيرها خيرا منها فليأت الذي هو خير ولتكفر عن يمينه.

٥٩٢ - حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة ثنا عبد الله بن نمير ثنا عبيد الله بن عمر عن نافع عن ابن عمر قال: قال رسول الله ﷺ: من حلف على يمين فرأى غيرها خيرا منها فليأت الذي هو خير ولتكفر عن يمينه.

٥٩٣ - حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة ثنا عبد الله بن نمير ثنا عبيد الله بن عمر عن نافع عن ابن عمر قال: قال رسول الله ﷺ: من حلف على يمين فرأى غيرها خيرا منها فليأت الذي هو خير ولتكفر عن يمينه.

٥٩٤ - حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة ثنا عبد الله بن نمير ثنا عبيد الله بن عمر عن نافع عن ابن عمر قال: قال رسول الله ﷺ: من حلف على يمين فرأى غيرها خيرا منها فليأت الذي هو خير ولتكفر عن يمينه.

مدنهجب كم حكمه حكما حنبا وهمب أهلا
وأسمج للأحبوا حبحمهما ولا أه كملا . حدب
هدبه قسعلا سكف حلهلا وهدهمتيمحد
وبعجكم مبهمه سعدلا ة رحماحد همؤا
لبهما كم مهمحد بلؤا مدخمهما
همة أسلا وركبحلا همجده ههه همكسلا
مبسعا مهمر حبهلا سمهه كهنحا .
فوقجهه هنستا . مهم لاؤا للأؤا همب حبهلا
وحجبهه حهههلا ة سبب حمهلا هاجب
هبه أمه وهمب واجبل حكمحب
سسلا سلا ولا عجلا هجب وهنلا حدسبا
وهجكمر هنا ع هبحسا . هاهبمر
حكمهجسلا اكتههه ع وسبسلا حمهجلا
وحلا وعلاسكمر ة هبكه حهكر كلنهلا
هبعهه كو هكتب همحسلا

وفهرس

أهجهسا هاوهلا صفحة حنه هجلا وسلا
حسكلا حتسعكهه حنه سلالا هجعبهلا
وحلا حكمجلا حسلله حنه وحلا حهنا

فصل ويجب على المسلم الحر العاقل البالغ الذي ملك نصابا ملكا تاما وحال عليه الحول العشر في الخارج من الأرض التي يملكها بالشراء أو الإرث أو الهبة أو غير ذلك إذا كان مما تجب فيه الزكاة وهو ما يقتات ويدخر كالحنطة والشعير والذرة والأرز والعدس والحمص والباقلا والسمسم والدخن والحبوب كلها وكذلك يجب في الثمار كالتمر والزبيب والتين والرمان والجوز واللوز والفستق والبندق والخوخ والمشمش والكمثرى والتفاح والسفرجل والإجاص والكرز والعنب والبرقوق والنارنج والليمون والموز والقثاء والخيار والبطيخ والقرع والباذنجان والبامية والبقول والخضر والورد والياسمين والريحان والقرنفل والبنفسج والنيلوفر والخيري والنرجس والخشخاش والحناء والزعفران والكتان والقطن والقنب والعصفر والسمار والعرفج والحلفا والبردي والقصب والحشيش والتبن والورق والخشب والحطب والفحم والكمأة والفقع والكبريت والنفط والقار والموميا والملح والكحل والزرنيخ والمغرة والطين الأرمني والطين المختوم والطين الأحمر والأبيض والأسرب والنحاس والحديد والرصاص والصفر والزئبق والزاج والشب والنوشادر والعقيق والفيروزج والياقوت والزمرد والبلخش والبلور والرخام والمرمر والجص والنورة والآجر والقرميد

وإذا حدث أن أحد الشركاء في شركة مفاوضة أو عنان أو وجوه أو أبدان أو مضاربة أو غير ذلك من أنواع الشركات قد مات وترك ورثة صغارا وكبارا وغيبا وحضورا وكان في التركة دين لهم على الناس وكان في التركة عروض وعقار وأموال أخر فإن الدين يقسم بين الورثة على قدر مواريثهم ولا يقسم شيء من العروض والعقار والأموال الأخر حتى يقبض الدين كله أو أكثره ويقسم ما قبض منه بين الورثة على قدر مواريثهم ولا يقسم ما بقي من الدين حتى يقبض ويقسم كلما قبض شيء منه قسم بين الورثة على قدر مواريثهم

فصل

وإذا مات الرجل وترك ورثة صغارا وكبارا وغيبا وحضورا وكان في التركة عروض وعقار وأموال أخر وترك دينا على الناس فإن الورثة يقسمون العروض والعقار والأموال الأخر بينهم على قدر مواريثهم ولا يقسم الدين حتى يقبض ويقسم كلما قبض شيء منه قسم بين الورثة على قدر مواريثهم

صلاة الجمعة

فرض كل صلاة أربع ركعات الا الجمعة والعيدين والوتر والمسافر والمريض والمتنفل بالنهار فانه مخير ان شاء صلى ركعتين وان شاء صلى اربعا وان شاء صلى ستا وان شاء صلى ثمانيا وان شاء صلى عشرا وان شاء صلى اثنتي عشرة ركعة وان شاء صلى ما شاء الا ان افضلها ثمان ركعات والمسافر اذا صلى اربعا فان شاء قعد في كل ركعتين وان شاء قعد في الاولى والثالثة ولا قعود في الثانية والرابعة والمريض اذا صلى اربعا فعليه القعود في كل ركعتين والمتنفل بالليل مخير ان شاء قعد في كل ركعتين وان شاء قعد في الاولى والثالثة ولا قعود في الثانية والرابعة والمتنفل بالنهار مخير ان شاء قعد في كل ركعتين وان شاء قعد في الاولى والثالثة ولا قعود في الثانية والرابعة

ماسكا ٠ ٢ ٠ ٢ ٠ ٢

ਸਲੋਕ

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਾ ਲਿਖਿਆ ਮੋਰਨਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਲਿਖਹੁ ਸੰਤਾਹ ॥ ਆਖਣੁ ਸੁਣਣਾ ਤਿਸੁ ਬਣੈ ਜਿ ਸਚਾ ਸਚੁ ਲਵੰਤਾਹ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹਨਿ ਸਚੁ ਸੁਣਨਿ ਸਚੁ ਰਖਨਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ੧ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹਨਿ ਸਚੁ ਸੁਣਨਿ ਸਚੁ ਰਖਨਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ੨ ॥

ਪਉੜੀ

ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਾਪੁ ਸਚੁ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹੋਵਾ ਸਚੁ ਫਿਰਾਇਆ ਸਚੁ ਜਿਨਿ ਮੁਖਿ ਲਾਇਆ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵੇਖਾਲਿਆ ਸਚੁ ਸਚੈ ਭਾਇਆ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ਸਚੁ ਲਾਭੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਪਲਿ ਪਲਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਗਾ

فصل في صفة الصلاة

اعلم أن الصلاة التي افترضها الله على عباده خمس صلوات في اليوم والليلة، وهي الظهر والعصر والمغرب والعشاء والصبح. فأما الظهر فإنها أربع ركعات بأربع سجدات، يقرأ في الركعتين الأوليين بأم القرآن وسورة، وفي الأخريين بأم القرآن فقط. وأما العصر فإنها أربع ركعات بأربع سجدات، يقرأ في الركعتين الأوليين بأم القرآن وسورة، وفي الأخريين بأم القرآن فقط. وأما المغرب فإنها ثلاث ركعات بثلاث سجدات، يقرأ في الركعتين الأوليين بأم القرآن وسورة، وفي الأخرى بأم القرآن فقط. وأما العشاء فإنها أربع ركعات بأربع سجدات، يقرأ في الركعتين الأوليين بأم القرآن وسورة، وفي الأخريين بأم القرآن فقط. وأما الصبح فإنها ركعتان بسجدتين، يقرأ في الركعتين بأم القرآن وسورة.

ਸਾਹਿਤ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਵਿਚ ਸਾਹਿਤ ਸਭਾਵਾਂ ਦਾ ਵੀ ਬੜਾ ਵੱਡਾ ਯੋਗਦਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਹਿਤ ਸਭਾਵਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਆਪਣੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਸਭਾ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਉਪਰ ਵਿਚਾਰ ਚਰਚਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਵਿਚ ਨਿਖਾਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਹਿਤ ਸਭਾਵਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਆਪਣੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਛਪਵਾਉਣ ਲਈ ਵੀ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਹਿਤ ਸਭਾਵਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਆਪਣੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਛਪਵਾਉਣ ਲਈ ਵੀ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਹਿਤ ਸਭਾਵਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਆਪਣੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਛਪਵਾਉਣ ਲਈ ਵੀ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਹਿਤ ਸਭਾਵਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਆਪਣੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਛਪਵਾਉਣ ਲਈ ਵੀ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਹਿਤ ਸਭਾਵਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਆਪਣੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਛਪਵਾਉਣ ਲਈ ਵੀ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਹਿਤ ਸਭਾਵਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਆਪਣੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਛਪਵਾਉਣ ਲਈ ਵੀ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਹਿਤ ਸਭਾਵਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਆਪਣੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਛਪਵਾਉਣ ਲਈ ਵੀ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਹਿਤ ਸਭਾਵਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਆਪਣੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਛਪਵਾਉਣ ਲਈ ਵੀ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਹਿਤ ਸਭਾਵਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਆਪਣੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਛਪਵਾਉਣ ਲਈ ਵੀ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ثم يقول الإمام سمع الله لمن حمده ويرفع يديه ويقول ربنا لك الحمد ملء السموات وملء الأرض وملء ما شئت من شيء بعد أهل الثناء والمجد أحق ما قال العبد وكلنا لك عبد اللهم لا مانع لما أعطيت ولا معطي لما منعت ولا ينفع ذا الجد منك الجد

ثم يكبر ويسجد ويضع ركبتيه قبل يديه ويضع جبهته وأنفه على الأرض ويجافي عضديه عن جنبيه ويضع يديه حذو منكبيه ويقول سبحان ربي الأعلى ثلاثا وذلك أدناه وإن زاد فحسن

ثم يكبر ويرفع رأسه ويجلس على رجله اليسرى وينصب اليمنى ويضع يديه على فخذيه ويقول رب اغفر لي وارحمني واجبرني وارفعني وارزقني واهدني وعافني واعف عني

ثم يكبر ويسجد السجدة الثانية كالأولى ثم يكبر ويرفع رأسه ويقوم على صدور قدميه معتمدا على ركبتيه ويصلي الركعة الثانية كذلك ويقرأ فيها بعد الفاتحة سورة أخرى

وَلَيْسَ حَكَمُوا هَؤُلَاءِ الْمُخْتَصُّونَ
هَكَذَا وَإِنَّمَا يَفْعَلُ كُلُّ امْتِحَانٍ
لِلْآخَرِ .

حُكْمُ وُجُوبِ الْخِتَانِ

وَحُكْمُ الْخِتَانِ هَذَا يَجِبُ هَذَا هَذَا
فِي الذُّكُورِ وَهُوَ خِتَانُ الرِّجَالِ
هَذَا وَهُوَ أَنْ يُقْطَعَ جِلْدُ الذَّكَرِ
الَّذِي يُغَطِّي رَأْسَ الذَّكَرِ وَهُوَ
الْحَشَفَةُ وَيُسَمَّى الْقُلْفَةَ . ثُمَّ
هَذَا الْخِتَانُ وَاجِبٌ عَلَى الْمُسْلِمِينَ
وَهُوَ سُنَّةٌ عِنْدَ الشَّافِعِيَّةِ . وَأَوَّلُ
وَقْتِهِ سَبْعُ سِنِينَ . وَآخِرُهُ
الْبُلُوغُ . وَالْأَفْضَلُ فِعْلُهُ فِي
السَّابِعِ . وَيُكْرَهُ تَأْخِيرُهُ عَنِ
الْعَاشِرِ . وَيَجِبُ عَلَى الْوَلِيِّ
خِتَانُ الصَّبِيِّ وَالْمَجْنُونِ . وَيُسَنُّ
خِتَانُ الْخُنْثَى . وَيَجِبُ عَلَى
الْخُنْثَى خِتَانُ الذَّكَرِ وَالْأُنْثَى .
وَيُسَنُّ خِتَانُ الْمَرْأَةِ . وَيُكْرَهُ
خِتَانُ الْخُنْثَى وَالْمَرْأَةِ قَبْلَ
الْبُلُوغِ . وَيَجِبُ خِتَانُ الْمَرْأَةِ
بَعْدَ الْبُلُوغِ . وَيُسَنُّ خِتَانُ
الْخُنْثَى بَعْدَ الْبُلُوغِ . وَيَجِبُ
خِتَانُ الْخُنْثَى الْمُشْكِلِ بَعْدَ
الْبُلُوغِ . وَيُسَنُّ خِتَانُ الْخُنْثَى
الْمُشْكِلِ قَبْلَ الْبُلُوغِ . وَيَجِبُ
خِتَانُ الْمَرْأَةِ وَالْخُنْثَى الْمُشْكِلِ
بَعْدَ الْبُلُوغِ . وَيُسَنُّ خِتَانُ
الْمَرْأَةِ وَالْخُنْثَى الْمُشْكِلِ قَبْلَ
الْبُلُوغِ . وَيَجِبُ خِتَانُ الْخُنْثَى
الْمُشْكِلِ بَعْدَ الْبُلُوغِ . وَيُسَنُّ
خِتَانُ الْخُنْثَى الْمُشْكِلِ قَبْلَ
الْبُلُوغِ . وَيَجِبُ خِتَانُ الْمَرْأَةِ
وَالْخُنْثَى الْمُشْكِلِ بَعْدَ الْبُلُوغِ .
وَيُسَنُّ خِتَانُ الْمَرْأَةِ وَالْخُنْثَى
الْمُشْكِلِ قَبْل

ਸਲੋਕ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਸੁਣਿਐ ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਾਤਾਲਾ ॥ ਸੁਣਿਐ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕਾਲਾ ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿਐ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸਰਾ ਗੁਣਾ ਕੇ ਗਾਹ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸੇਖ ਪੀਰ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥ ਸੁਣਿਐ ਅੰਧੇ ਪਾਵਹਿ ਰਾਹੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਹਾਥ ਹੋਵੈ ਅਸਗਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸਭ ਦਿਸੈ ਸਾਲਾਹ ॥੨॥

ਸੁਣਿਐ ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਾਤਾਲਾ ॥ ਸੁਣਿਐ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕਾਲਾ ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿਐ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸਰਾ ਗੁਣਾ ਕੇ ਗਾਹ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸੇਖ ਪੀਰ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥ ਸੁਣਿਐ ਅੰਧੇ ਪਾਵਹਿ ਰਾਹੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਹਾਥ ਹੋਵੈ ਅਸਗਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸਭ ਦਿਸੈ ਸਾਲਾਹ ॥੨॥

ਮੰਨੇ ਕੀ ਗਤਿ ਕਿਆ ਕਹੀ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਕਾਗਦਿ ਕਲਮ ਨ ਲਿਖਣਹਾਰੁ ॥ ਮੰਨੇ ਕਾ ਬਹਿ ਕਰਨਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਨਾ ਖਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਗਿਰਾ ਸੰਗਿ ॥ ਜਿਸ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੩॥

وإن كان مبتدأ وما بعده خبره والجملة خبر إن وما بعدها . وإذا كسرت الأولى كان ما بعدها جوابا لها . وإذا فتحت الثانية كان ما بعدها خبرا لها . وإذا كسرت الثانية كان ما بعدها جوابا لها . وإذا فتحت الأولى كان ما بعدها خبرا لها . وإذا كسرتهما كان ما بعدهما جوابا لهما . وإذا فتحتهما كان ما بعدهما خبرا لهما . وإذا فتحت الأولى وكسرت الثانية كان ما بعدهما خبرا للأولى وجوابا للثانية . وإذا كسرت الأولى وفتحت الثانية كان ما بعدهما جوابا للأولى وخبرا للثانية

ڤَلَا حَدَّهَا صَيْدٌ أَحَدٌ وَصَيْدٌ حَتَّى حَدَّهَا صَيْدٌ أَحَدٌ وَصَيْدٌ حَتَّى

وَيُكْرَهُ أَنْ يَتَّخِذَ بَيْتًا مِنْ شَعْرٍ أَوْ صُوفٍ أَوْ وَبَرٍ عَلَى الْقُبُورِ

وَيُكْرَهُ أَنْ يَبْنِيَ عَلَيْهَا بَيْتًا أَوْ قُبَّةً أَوْ مَسْجِدًا أَوْ يُصَلِّيَ إِلَيْهَا

وَيُكْرَهُ أَنْ يَقْعُدَ عَلَيْهَا أَوْ يَتَوَسَّدَهَا أَوْ يَتَّكِئَ عَلَيْهَا أَوْ يَطَأَ عَلَيْهَا

٩٤ ديوان صفا ٨٧٨

ثلاثون الأول من شهر ربيع الآخر سنة ١٣٠٠ هـ

ثلاثون الثاني من شهر ربيع الآخر سنة ١٣٠٠ هـ

ثلاثون الثالث من شهر ربيع الآخر سنة ١٣٠٠ هـ

ثلاثون الرابع من شهر ربيع الآخر سنة ١٣٠٠ هـ

ثلاثون الخامس من شهر ربيع الآخر سنة ١٣٠٠ هـ

ثلاثون السادس من شهر ربيع الآخر سنة ١٣٠٠ هـ

ثلاثون السابع من شهر ربيع الآخر سنة ١٣٠٠ هـ

ثلاثون الثامن من شهر ربيع الآخر سنة ١٣٠٠ هـ

ثلاثون التاسع من شهر ربيع الآخر سنة ١٣٠٠ هـ

ثلاثون العاشر من شهر ربيع الآخر سنة ١٣٠٠ هـ

ثلاثون الحادي عشر من شهر ربيع الآخر سنة ١٣٠٠ هـ

ثلاثون الثاني عشر من شهر ربيع الآخر سنة ١٣٠٠ هـ

ثلاثون الثالث عشر من شهر ربيع الآخر سنة ١٣٠٠ هـ

ثلاثون الرابع عشر من شهر ربيع الآخر سنة ١٣٠٠ هـ

ثلاثون الخامس عشر من شهر ربيع الآخر سنة ١٣٠٠ هـ

ثلاثون السادس عشر من شهر ربيع الآخر سنة ١٣٠٠ هـ

ثلاثون السابع عشر من شهر ربيع الآخر سنة ١٣٠٠ هـ

ثلاثون الثامن عشر من شهر ربيع الآخر سنة ١٣٠٠ هـ

ثلاثون التاسع عشر من شهر ربيع الآخر سنة ١٣٠٠ هـ

ثلاثون العشرون من شهر ربيع الآخر سنة ١٣٠٠ هـ

ثلاثون الحادي والعشرون من شهر ربيع الآخر سنة ١٣٠٠ هـ

ثلاثون الثاني والعشرون من شهر ربيع الآخر سنة ١٣٠٠ هـ

ثلاثون الثالث والعشرون من شهر ربيع الآخر سنة ١٣٠٠ هـ

ثلاثون الرابع والعشرون من شهر ربيع الآخر سنة ١٣٠٠ هـ

ثلاثون الخامس والعشرون من شهر ربيع الآخر سنة ١٣٠٠ هـ

ثلاثون السادس والعشرون من شهر ربيع الآخر سنة ١٣٠٠ هـ

ثلاثون السابع والعشرون من شهر ربيع الآخر سنة ١٣٠٠ هـ

ثلاثون الثامن والعشرون من شهر ربيع الآخر سنة ١٣٠٠ هـ

ثلاثون التاسع والعشرون من شهر ربيع الآخر سنة ١٣٠٠ هـ

ثلاثون الثلاثون من شهر ربيع الآخر سنة ١٣٠٠ هـ

وأخذ يسأل عن أحوال الناس وأعمالهم، وعن أحوال الأسواق وأسعار السلع. وكان كلما سأل عن شيء أجابه الناس بأن الأمور على ما يرام، وأن الأسعار مستقرة. وكان يسأل عن أحوال الفقراء والمساكين، فيجيبه الناس بأن الأمور على ما يرام، وأن الفقراء والمساكين يعيشون في رخاء وسعادة.

الدرس الثاني

وكان الخليفة يسأل عن أحوال الفقراء والمساكين، فيجيبه الناس بأن الأمور على ما يرام، وأن الفقراء والمساكين يعيشون في رخاء وسعادة. وكان الخليفة يسأل عن أحوال الفقراء والمساكين، فيجيبه الناس بأن الأمور على ما يرام، وأن الفقراء والمساكين يعيشون في رخاء وسعادة. وكان الخليفة يسأل عن أحوال الفقراء والمساكين، فيجيبه الناس بأن الأمور على ما يرام، وأن الفقراء والمساكين يعيشون في رخاء وسعادة.

وكان الخليفة يسأل عن أحوال الفقراء والمساكين، فيجيبه الناس بأن الأمور على ما يرام، وأن الفقراء والمساكين يعيشون في رخاء وسعادة. وكان الخليفة يسأل عن أحوال الفقراء والمساكين، فيجيبه الناس بأن الأمور على ما يرام، وأن الفقراء والمساكين يعيشون في رخاء وسعادة. وكان الخليفة يسأل عن أحوال الفقراء والمساكين، فيجيبه الناس بأن الأمور على ما يرام، وأن الفقراء والمساكين يعيشون في رخاء وسعادة.

ذکر اسامی ملائکہ موکلین بر ساعات

ساعت اول ملائکہ کہ موکل اند بر ساعت اول روز یکشنبہ
میکائیل و اسرافیل و عزرائیل و دردائیل و نورائیل و
ساعت دوم ملائکہ کہ موکل اند بر ساعت دوم روز یکشنبہ
انیل و شمخیل و ہرمائیل و ہرقائیل و ہرمیائیل و
ساعت سوم ملائکہ کہ موکل اند بر ساعت سوم روز یکشنبہ
ہرمیائیل و ہرقائیل و ہرمائیل و شمخیل و انیل و
ساعت چہارم ملائکہ کہ موکل اند بر ساعت چہارم روز یکشنبہ
نورائیل و دردائیل و عزرائیل و اسرافیل و میکائیل و
ساعت پنجم ملائکہ کہ موکل اند بر ساعت پنجم روز یکشنبہ
میکائیل و اسرافیل و عزرائیل و دردائیل و نورائیل و
ساعت ششم ملائکہ کہ موکل اند بر ساعت ششم روز یکشنبہ
انیل و شمخیل و ہرمائیل و ہرقائیل و ہرمیائیل و
ساعت ہفتم ملائکہ کہ موکل اند بر ساعت ہفتم روز یکشنبہ
ہرمیائیل و ہرقائیل و ہرمائیل و شمخیل و انیل و

ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಜನ್ಮಾಷ್ಟಮಿ

ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಜನ್ಮಾಷ್ಟಮಿ ಯ ಪೂಜಾ ವಿಧಾನ ಮತ್ತು ಕಥೆ

ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಜನ್ಮಾಷ್ಟಮಿ ಯ ಪೂಜಾ ವಿಧಾನ ಮತ್ತು ಕಥೆ

ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಜನ್ಮಾಷ್ಟಮಿ ಯ ಪೂಜಾ ವಿಧಾನ ಮತ್ತು ಕಥೆ

ਸਲੋਕ ॥ ਸਿਮਰਉ ਏਕ ਮਨਿ ਹੋਇ ਇਕਾਗ੍ਰ ॥ ਦੂਖ ਜਾਹਿ ਸਿਮਰਤ ਦਾਸ ਸਭ ਸਾਗ੍ਰ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਸਭ ਸਾਜੈ ਕਾਜ ॥ ਤਿਸਹਿ ਸਿਮਰ ਨਾਨਕ ਬਨਹਿ ਸਭ ਸਾਜ ॥ ੧ ॥

ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਜਲ ਥਲ ਮਹੀਅਲ ਪੂਰਨ ਸੋਇ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਬਿਸਥੀਰਨ ਏਹ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਜੀਅ ਅਰੁ ਦੇਹ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਜਾਇ ਕੋ ਨਾਹਿ ॥ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਸਿਮਰਉ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸੁਖ ਮੂਲ ॥ ਸਿਮਰਉ ਪ੍ਰਭੁ ਅਨਾਥ ਕੋ ਅਸਥੂਲ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਸਿਮਰਉ ਰਾਖਨਹਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ੨ ॥

ਸਿਮਰਉ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਗਤ ਬੇਪਰਵਾਹ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾ ਕੈ ਰੂਪ ਨ ਮਾਹ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਜਾਤਿ ਨਹੀ ਕਰਮ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਨਹੀ ਕਛੁ ਭਰਮ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਨਾਹੀ ਕੋ ਕਾਲ ॥ ਸਿਮਰਉ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਅਨੰਤ ਅਪਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ੩ ॥

ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਬਿਸਮ ਬਿਸਮੈ ਰੂਪ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਅਨੂਪ ਅਪਾਰ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਮੀਤ ਸਾਜਨ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਸਦਾ ਰੰਗ ਰਸਨ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਸਗਲ ਆਧਾਰ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਨਾਮ ਪਰਵਾਰ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਗਤਿ ਮਤਿ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਜਾਈ ਕੁਰਬਾਨ ॥ ੪ ॥

ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਸਗਲ ਭਉ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਦੂਖ ਪਰਾਨ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਪੂਰਨ ਸਭ ਕਾਮ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸੁਖ ਮਹਿ ਜਾ ਕੋ ਨਾਮ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਸਗਲ ਨਿਧਿ ਹਾਥ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਜਾਈ ਸਦ ਸਾਥ ॥ ੫ ॥

ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਬੁਧਿ ਪਰਗਾਸ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਸਭ ਉਸਨ ਨਾਸ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਸਗਲ ਸੰਤਾਪ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਆਪੈ ਆਪ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਸਗਲ ਸੰਜਮ ਕਾਮ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਨਿਹਚਲ ਧਾਮ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਪੂਰਨ ਭੰਡਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ੬ ॥

ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਸਗਲ ਸੁਖ ਰਾਸਿ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਕਾਟੀ ਜਮ ਫਾਸ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਸਗਲ ਦੁਖ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਨਰਕ ਨ ਪਚਾਇ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਸਗਲ ਪਰਵਾਰ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਪਤਿ ਜਾਤ ਨ ਹਾਰ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਸਗਲ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਜਾਈ ਬਲਿ ਜਾਇ ॥ ੭ ॥

ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਸਗਲ ਸੰਪੂਰਨ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਬੁਧਿ ਪਰਵਾਨ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਸਗਲ ਗੁਨ ਆਵਹਿ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਦੋਖ ਸਭ ਜਾਵਹਿ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਹੋਤ ਪਰਗਾਸ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਨਿਹਚਲ ਆਸ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਮਿਟੈ ਆਵਨ ਜਾਨ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਕੁਰਬਾਨ ॥ ੮ ॥

ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਸਗਲ ਨਿਧਿ ਦਾਤ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਪੂਰਨ ਪਰਭਾਤ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਸਗਲ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਦੂਖ ਭਰਮ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਸਗਲ ਸੰਪਦਾ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਆਪਦ ਬਿਪਦਾ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਸਗਲ ਸੰਜੋਗ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਜਾਈ ਬਲਿ ਜੋਗ ॥ ੯

॥ ३६८ ॥ ३६८ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨ ਸੇਵਿਓ ਮਨਮੁਖ ਅਹੰਕਾਰੀ ਨਾਮੁ ਨ ਲਇਓ ਜਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤਿਸਨਾ ਅਤਿ ਘਣੀ ਦੁਖੁ ਖਾਣਾ ਦੁਖੁ ਖਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਿਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਿਆ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਪਾਈਐ ਸਚੈ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੧॥

ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਖੋਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਚੇ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਪਾਈਐ ਸਚੈ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਵੈ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਗਮੁ ਹੈ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਤੁਧੁ ਕੋਵੈ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਤੋਲਵਾ ਕਿਉ ਤੁਧੁ ਤੋਲੀ ਤੋਵੈ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਤੁਲੁ ਹੈ ਕਿਉ ਤੁਧੁ ਤੁਲੀ ਤੋਵੈ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਥਾਹੁ ਹੈ ਕਿਉ ਤੁਧੁ ਥਾਹੀ ਤੋਵੈ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਮੋਲਵਾ ਕਿਉ ਤੁਧੁ ਮੁਲੀ ਤ

ਦੋਹਰਾ ॥
ਸਭ ਸਾਹਨ ਕੇ ਸਾਹ ਹੈਂ ਤਿਨ ਕੇ ਸਾਹ ਮਹੀਪ ।
ਜਾਚਕ ਹੈ ਤੁਮ ਸੋ ਕਰੋ ਦੀਜੈ ਦਾਨ ਅਦੀਪ ॥੧॥

ਸਵੈਯਾ ॥
ਦੇਹ ਸਿਵਾ ਬਰ ਮੋਹਿ ਇਹੈ ਸੁਭ ਕਰਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂੰ ਨ ਟਰੌਂ ।
ਨ ਡਰੌਂ ਅਰਿ ਸੋ ਜਬ ਜਾਇ ਲਰੌਂ ਨਿਸਚੈ ਕਰ ਅਪੁਨੀ ਜੀਤ ਕਰੌਂ ।
ਅਰੁ ਸਿਖ ਹੌ ਆਪਨੇ ਹੀ ਮਨ ਕੌ ਇਹ ਲਾਲਚ ਹਉ ਗੁਨ ਤਉ ਉਚਰੌਂ ।
ਜਬ ਆਵ ਕੀ ਅਉਧ ਨਿਦਾਨ ਬਨੈ ਅਤਿ ਹੀ ਰਨ ਮੈ ਤਬ ਜੂਝ ਮਰੌਂ ॥੨॥

ਦੇਹ ਸਿਵਾ ਬਰ ਮੋਹਿ ਇਹੈ ਸੁਭ ਕਰਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂੰ ਨ ਟਰੌਂ ।
ਨ ਡਰੌਂ ਅਰਿ ਸੋ ਜਬ ਜਾਇ ਲਰੌਂ ਨਿਸਚੈ ਕਰ ਅਪੁਨੀ ਜੀਤ ਕਰੌਂ ।
ਅਰੁ ਸਿਖ ਹੌ ਆਪਨੇ ਹੀ ਮਨ ਕੌ ਇਹ ਲਾਲਚ ਹਉ ਗੁਨ ਤਉ ਉਚਰੌਂ ।
ਜਬ ਆਵ ਕੀ ਅਉਧ ਨਿਦਾਨ ਬਨੈ ਅਤਿ ਹੀ ਰਨ ਮੈ ਤਬ ਜੂਝ ਮਰੌਂ ॥੩॥

ਦੇਹ ਸਿਵਾ ਬਰ ਮੋਹਿ ਇਹੈ ਸੁਭ ਕਰਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂੰ ਨ ਟਰੌਂ ।
ਨ ਡਰੌਂ ਅਰਿ ਸੋ ਜਬ ਜਾਇ ਲਰੌਂ ਨਿਸਚੈ ਕਰ ਅਪੁਨੀ ਜੀਤ ਕਰੌਂ ।
ਅਰੁ ਸਿਖ ਹੌ ਆਪਨੇ ਹੀ ਮਨ ਕੌ ਇਹ ਲਾਲਚ ਹਉ ਗੁਨ ਤਉ ਉਚਰੌਂ ।
ਜਬ ਆਵ ਕੀ ਅਉਧ ਨਿਦਾਨ ਬਨੈ ਅਤਿ ਹੀ ਰਨ ਮੈ ਤਬ ਜੂਝ ਮਰੌਂ ॥੪॥

ਦੇਹ ਸਿਵਾ ਬਰ ਮੋਹਿ ਇਹੈ ਸੁਭ ਕਰਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂੰ ਨ ਟਰੌਂ ।
ਨ ਡਰੌਂ ਅਰਿ ਸੋ ਜਬ ਜਾਇ ਲਰੌਂ ਨਿਸਚੈ ਕਰ ਅਪੁਨੀ ਜੀਤ ਕਰੌਂ ।
ਅਰੁ ਸਿਖ ਹੌ ਆਪਨੇ ਹੀ ਮਨ ਕੌ ਇਹ ਲਾਲਚ ਹਉ ਗੁਨ ਤਉ ਉਚਰੌਂ ।
ਜਬ ਆਵ ਕੀ ਅਉਧ ਨਿਦਾਨ ਬਨੈ ਅਤਿ ਹੀ ਰਨ ਮੈ ਤਬ ਜੂਝ ਮਰੌਂ ॥੫॥

ਦੇਹ ਸਿਵਾ ਬਰ ਮੋਹਿ ਇਹੈ ਸੁਭ ਕਰਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂੰ ਨ ਟਰੌਂ ।
ਨ ਡਰੌਂ ਅਰਿ ਸੋ ਜਬ ਜਾਇ ਲਰੌਂ ਨਿਸਚੈ ਕਰ ਅਪੁਨੀ ਜੀਤ ਕਰੌਂ ।
ਅਰੁ ਸਿਖ ਹੌ ਆਪਨੇ ਹੀ ਮਨ ਕੌ ਇਹ ਲਾਲਚ ਹਉ ਗੁਨ ਤਉ ਉਚਰੌਂ ।
ਜਬ ਆਵ ਕੀ ਅਉਧ ਨਿਦਾਨ ਬਨੈ ਅਤਿ ਹੀ ਰਨ ਮੈ ਤਬ ਜੂਝ ਮਰੌਂ ॥੬॥

ਦੇਹ ਸਿਵਾ ਬਰ ਮੋਹਿ ਇਹੈ ਸੁਭ ਕਰਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂੰ ਨ ਟਰੌਂ ।
ਨ ਡਰੌਂ ਅਰਿ ਸੋ ਜਬ ਜਾਇ ਲਰੌਂ ਨਿਸਚੈ ਕਰ ਅਪੁਨੀ ਜੀਤ ਕਰੌਂ ।
ਅਰੁ ਸਿਖ ਹੌ ਆਪਨੇ ਹੀ ਮਨ ਕੌ ਇਹ ਲਾਲਚ ਹਉ ਗੁਨ ਤਉ ਉਚਰੌਂ ।
ਜਬ ਆਵ ਕੀ ਅਉਧ ਨਿਦਾਨ ਬਨੈ ਅਤਿ ਹੀ ਰਨ ਮੈ ਤਬ ਜੂਝ ਮਰੌਂ ॥੭॥

ਦੇਹ ਸਿਵਾ ਬਰ ਮੋਹਿ ਇਹੈ ਸੁਭ ਕਰਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂੰ ਨ ਟਰੌਂ ।
ਨ ਡਰੌਂ ਅਰਿ ਸੋ ਜਬ ਜਾਇ ਲਰੌਂ ਨਿਸਚੈ ਕਰ ਅਪੁਨੀ ਜੀਤ ਕਰੌਂ ।
ਅਰੁ ਸਿਖ ਹੌ ਆਪਨੇ ਹੀ ਮਨ ਕੌ ਇਹ ਲਾਲਚ ਹਉ ਗੁਨ ਤਉ ਉਚਰੌਂ ।
ਜਬ ਆਵ ਕੀ ਅਉਧ ਨਿਦਾਨ ਬਨੈ ਅਤਿ ਹੀ ਰਨ ਮੈ ਤਬ ਜੂਝ ਮਰੌਂ ॥੮॥

ਦੇਹ ਸਿਵਾ ਬਰ ਮੋਹਿ ਇਹੈ ਸੁਭ ਕਰਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂੰ ਨ ਟਰੌਂ ।
ਨ ਡਰੌਂ ਅਰਿ ਸੋ ਜਬ ਜਾਇ ਲਰੌਂ ਨਿਸਚੈ ਕਰ ਅਪੁਨੀ ਜੀਤ ਕਰੌਂ ।
ਅਰੁ ਸਿਖ ਹੌ ਆਪਨੇ ਹੀ ਮਨ ਕੌ ਇਹ ਲਾਲਚ ਹਉ ਗੁਨ ਤਉ ਉਚਰੌਂ ।
ਜਬ ਆਵ ਕੀ ਅਉਧ ਨਿਦਾਨ ਬਨੈ ਅਤਿ ਹੀ ਰਨ ਮੈ ਤਬ ਜੂਝ ਮਰੌਂ ॥੯॥

ਦੇਹ ਸਿਵਾ ਬਰ ਮੋਹਿ ਇਹੈ ਸੁਭ ਕਰਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂੰ ਨ ਟਰੌਂ ।
ਨ ਡਰੌਂ ਅਰਿ ਸੋ ਜਬ ਜਾਇ ਲਰੌਂ ਨਿਸਚੈ ਕਰ ਅਪੁਨੀ ਜੀਤ ਕਰੌਂ ।
ਅਰੁ ਸਿਖ ਹੌ ਆਪਨੇ ਹੀ ਮਨ ਕੌ ਇਹ ਲਾਲਚ ਹਉ ਗੁਨ ਤਉ ਉਚਰੌਂ ।
ਜਬ ਆਵ ਕੀ ਅਉਧ ਨਿਦਾਨ ਬਨੈ ਅਤਿ ਹੀ ਰਨ ਮੈ ਤਬ ਜੂਝ ਮਰੌਂ ॥੧੦॥

ਦੋਹਰਾ ॥
ਜਾਚਕ ਜਸ ਕਹ ਜਾਚਤ ਹੈ ਦੇਹ ਸਿਵਾ ਪ੍ਰਭ ਮੋਹਿ ।
ਗੁਨ ਉਚਰੌਂ ਤੁਮ ਸੁ ਕਛੂ ਭਵ ਤੇ ਕਬਹੂੰ ਨ ਤਰੋਂ ॥੧੧॥

ਸਵੈਯਾ ॥
ਦੇਹ ਸਿਵਾ ਬਰ ਮੋਹਿ ਇਹੈ ਸੁਭ ਕਰਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂੰ ਨ ਟਰੌਂ ।
ਨ ਡਰੌਂ ਅਰਿ ਸੋ ਜਬ ਜਾਇ ਲਰੌਂ ਨਿਸਚੈ ਕਰ ਅਪੁਨੀ ਜੀਤ ਕਰੌਂ ।
ਅਰੁ ਸਿਖ ਹੌ ਆਪਨੇ ਹੀ ਮਨ ਕੌ ਇਹ ਲਾਲਚ ਹਉ ਗੁਨ ਤਉ ਉਚਰੌਂ ।
ਜਬ ਆਵ ਕੀ ਅਉਧ ਨਿਦਾਨ ਬਨੈ ਅਤਿ ਹੀ ਰਨ ਮੈ ਤਬ ਜੂਝ ਮਰੌਂ ॥੧੨॥

ਦੇਹ ਸਿਵਾ ਬਰ ਮੋਹਿ ਇਹੈ ਸੁਭ ਕਰਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂੰ ਨ ਟਰੌਂ ।
ਨ ਡਰੌਂ ਅਰਿ ਸੋ ਜਬ ਜਾਇ ਲਰੌਂ ਨਿਸਚੈ ਕਰ ਅਪੁਨੀ ਜੀਤ ਕਰੌਂ ।
ਅਰੁ ਸਿਖ ਹੌ ਆਪਨੇ ਹੀ ਮਨ ਕੌ ਇਹ ਲਾਲਚ ਹਉ ਗੁਨ ਤਉ ਉਚਰੌਂ ।
ਜਬ ਆਵ ਕੀ ਅਉਧ ਨਿਦਾਨ ਬਨੈ ਅਤਿ ਹੀ ਰਨ ਮੈ ਤਬ ਜੂਝ ਮਰੌਂ ॥੧੩॥

ਦੇਹ ਸਿਵਾ ਬਰ ਮੋਹਿ ਇਹੈ ਸੁਭ ਕਰਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂੰ ਨ ਟਰੌਂ ।
ਨ ਡਰੌਂ ਅਰਿ ਸੋ ਜਬ ਜਾਇ ਲਰੌਂ ਨਿਸਚੈ ਕਰ ਅਪੁਨੀ ਜੀਤ ਕਰੌਂ ।
ਅਰੁ ਸਿਖ ਹੌ ਆਪਨੇ ਹੀ ਮਨ ਕੌ ਇਹ ਲਾਲਚ ਹਉ ਗੁਨ ਤਉ ਉਚਰੌਂ ।
ਜਬ ਆਵ ਕੀ ਅਉਧ ਨਿਦਾਨ ਬਨੈ ਅਤਿ ਹੀ ਰਨ ਮੈ ਤਬ ਜੂਝ ਮਰੌਂ ॥੧੪॥

ਦੋਹਰਾ ॥
ਦੁਸਟ ਦੋਖ ਤੇ ਤੁਮ ਮੁਹਿ ਰਾਖਹੁ ।
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਰਛਾ ਅਭਿਲਾਖਹੁ ।
ਸਕਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਹੋਹੁ ਸਹਾਈ ।
ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਮੋਹਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥੧੫॥

ਸਵੈਯਾ ॥
ਦੇਹ ਸਿਵਾ ਬਰ ਮੋਹਿ ਇਹੈ ਸੁਭ ਕਰਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂੰ ਨ ਟਰੌਂ ।
ਨ ਡਰੌਂ ਅਰਿ ਸੋ ਜਬ ਜਾਇ ਲਰੌਂ ਨਿਸਚੈ ਕਰ ਅਪੁਨੀ ਜੀਤ ਕਰੌਂ ।
ਅਰੁ ਸਿਖ ਹੌ ਆਪਨੇ ਹੀ ਮਨ ਕੌ ਇਹ ਲਾਲਚ ਹਉ ਗੁਨ ਤਉ ਉਚਰੌਂ ।
ਜਬ ਆਵ ਕੀ ਅਉਧ ਨਿਦਾਨ ਬਨੈ ਅਤਿ ਹੀ ਰਨ ਮੈ ਤਬ ਜੂਝ ਮਰੌਂ ॥੧੬॥

ਦੇਹ ਸਿਵਾ ਬਰ ਮੋਹਿ ਇਹੈ ਸੁਭ ਕਰਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂੰ ਨ ਟਰੌਂ ।
ਨ ਡਰੌਂ ਅਰਿ ਸੋ ਜਬ ਜਾਇ ਲਰੌਂ ਨਿਸਚੈ ਕਰ ਅਪੁਨੀ ਜੀਤ ਕਰੌਂ ।
ਅਰੁ ਸਿਖ ਹੌ ਆਪਨੇ ਹੀ ਮਨ ਕੌ ਇਹ ਲਾਲਚ ਹਉ ਗੁਨ ਤਉ ਉਚਰੌਂ ।
ਜਬ ਆਵ ਕੀ ਅਉਧ ਨਿਦਾਨ ਬਨੈ ਅਤਿ ਹੀ ਰਨ ਮੈ ਤਬ ਜੂਝ ਮਰੌਂ ॥੧੭॥

ਦੇਹ ਸਿਵਾ ਬਰ ਮੋਹਿ ਇਹੈ ਸੁਭ ਕਰਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂੰ ਨ ਟਰੌਂ ।
ਨ ਡਰੌਂ ਅਰਿ ਸੋ ਜਬ ਜਾਇ ਲਰੌਂ ਨਿਸਚੈ ਕਰ ਅਪੁਨੀ ਜੀਤ ਕਰੌਂ ।
ਅਰੁ ਸਿਖ ਹੌ ਆਪਨੇ ਹੀ ਮਨ ਕੌ ਇਹ ਲਾਲਚ ਹਉ ਗੁਨ ਤਉ ਉਚਰੌਂ ।
ਜਬ ਆਵ ਕੀ ਅਉਧ ਨਿਦਾਨ ਬਨੈ ਅਤਿ ਹੀ ਰਨ ਮੈ ਤਬ ਜੂਝ ਮਰੌਂ ॥੧੮॥

ਦੋਹਰਾ ॥
ਆਪ ਹਾਥ ਦੈ ਮੋਹਿ ਉਬਰੇ ।
ਦੁਸਟ ਜਾਲ ਤੇ ਲੇਹੁ ਨਿਬੇਰੇ ।
ਸਭ ਬਿਧਿ ਮੋਹਿ ਹਮਾਰੋ ਨਾਥਾ ।
ਤੁਮ ਹੋ ਸਭ ਸਮਰਥ ਜਗ ਸਾਥਾ ॥੧੯॥

ਸਵੈਯਾ ॥
ਦੇਹ ਸਿਵਾ ਬਰ ਮੋਹਿ ਇਹੈ ਸੁਭ ਕਰਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂੰ ਨ ਟਰੌਂ ।
ਨ ਡਰੌਂ ਅਰਿ ਸੋ ਜਬ ਜਾਇ ਲਰੌਂ ਨਿਸਚੈ ਕਰ ਅਪੁਨੀ ਜੀਤ ਕਰੌਂ ।
ਅਰੁ ਸਿਖ ਹੌ ਆਪਨੇ ਹੀ ਮਨ ਕੌ ਇਹ ਲਾਲਚ ਹਉ ਗੁਨ ਤਉ ਉਚਰੌਂ ।
ਜਬ ਆਵ ਕੀ ਅਉਧ ਨਿਦਾਨ ਬਨੈ ਅਤਿ ਹੀ ਰਨ ਮੈ ਤਬ ਜੂਝ ਮਰੌਂ ॥੨੦॥

ਦੇਹ ਸਿਵਾ ਬਰ ਮੋਹਿ ਇਹੈ ਸੁਭ ਕਰਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂੰ ਨ ਟਰੌਂ ।
ਨ ਡਰੌਂ ਅਰਿ ਸੋ ਜਬ ਜਾਇ ਲਰੌਂ ਨਿਸਚੈ ਕਰ ਅਪੁਨੀ ਜੀਤ ਕਰੌਂ ।
ਅਰੁ ਸਿਖ ਹੌ ਆਪਨੇ ਹੀ ਮਨ ਕੌ ਇਹ ਲਾਲਚ ਹਉ ਗੁਨ ਤਉ ਉਚਰੌਂ ।
ਜਬ ਆਵ ਕੀ ਅਉਧ ਨਿਦਾਨ ਬਨੈ ਅਤਿ ਹੀ ਰਨ ਮੈ ਤਬ ਜੂਝ ਮਰੌਂ ॥੨੧॥

ਦੇਹ ਸਿਵਾ ਬਰ ਮੋਹਿ ਇਹੈ ਸੁਭ ਕਰਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂੰ ਨ ਟਰੌਂ ।
ਨ ਡਰੌਂ ਅਰਿ ਸੋ ਜਬ ਜਾਇ ਲਰੌਂ ਨਿਸਚੈ ਕਰ ਅਪੁਨੀ ਜੀਤ ਕਰੌਂ ।
ਅਰੁ ਸਿਖ ਹੌ ਆਪਨੇ ਹੀ ਮਨ ਕੌ ਇਹ ਲਾਲਚ ਹਉ ਗੁਨ ਤਉ ਉਚਰੌਂ ।
ਜਬ ਆਵ ਕੀ ਅਉਧ ਨਿਦਾਨ ਬਨੈ ਅਤਿ ਹੀ ਰਨ ਮੈ ਤਬ ਜੂਝ ਮਰੌਂ ॥੨੨॥

ਦੋਹਰਾ ॥
ਜੋ ਸੰਕਟ ਹੋਵੈ ਸੁਮਰਤ ਤੁਮਰੋ ਨਾਮ ।
ਸਭ ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਹੋ ਮੋਹਿ ਕੋ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੨੩॥

ਸਵੈਯਾ ॥
ਦੇਹ ਸਿਵਾ ਬਰ ਮੋਹਿ ਇਹੈ ਸੁਭ ਕਰਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂੰ ਨ ਟਰੌਂ ।
ਨ ਡਰੌਂ ਅਰਿ ਸੋ ਜਬ ਜਾਇ ਲਰੌਂ ਨਿਸਚੈ ਕਰ ਅਪੁਨੀ ਜੀਤ ਕਰੌਂ ।
ਅਰੁ ਸਿਖ ਹੌ ਆਪਨੇ ਹੀ ਮਨ ਕੌ ਇਹ ਲਾਲਚ ਹਉ ਗੁਨ ਤਉ ਉਚਰੌਂ ।
ਜਬ ਆਵ ਕੀ ਅਉਧ ਨਿਦਾਨ ਬਨੈ ਅਤਿ ਹੀ ਰਨ ਮੈ ਤਬ ਜੂਝ ਮਰੌਂ ॥੨੪॥

ਦੇਹ ਸਿਵਾ ਬਰ ਮੋਹਿ ਇਹੈ ਸੁਭ ਕਰਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂੰ ਨ ਟਰੌਂ ।
ਨ ਡਰੌਂ ਅਰਿ ਸੋ ਜਬ ਜਾਇ ਲਰੌਂ ਨਿਸਚੈ ਕਰ ਅਪੁਨੀ ਜੀਤ ਕਰੌਂ ।
ਅਰੁ ਸਿਖ ਹੌ ਆਪਨੇ ਹੀ ਮਨ ਕੌ ਇਹ ਲਾਲਚ ਹਉ ਗੁਨ ਤਉ ਉਚਰੌਂ ।
ਜਬ ਆਵ ਕੀ ਅਉਧ ਨਿਦਾਨ ਬਨੈ ਅਤਿ ਹੀ ਰਨ ਮੈ ਤਬ ਜੂਝ ਮਰੌਂ ॥੨੫॥

ਦੇਹ ਸਿਵਾ ਬਰ ਮੋਹਿ ਇਹੈ ਸੁਭ ਕਰਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂੰ ਨ ਟਰੌਂ ।
ਨ ਡਰੌਂ ਅਰਿ ਸੋ ਜਬ ਜਾਇ ਲਰੌਂ ਨਿਸਚੈ ਕਰ ਅਪੁਨੀ ਜੀਤ ਕਰੌਂ ।
ਅਰੁ ਸਿਖ ਹੌ ਆਪਨੇ ਹੀ ਮਨ ਕੌ ਇਹ ਲਾਲਚ ਹਉ ਗੁਨ ਤਉ ਉਚਰੌਂ ।
ਜਬ ਆਵ ਕੀ ਅਉਧ ਨਿਦਾਨ ਬਨੈ ਅਤਿ ਹੀ ਰਨ ਮੈ ਤਬ ਜੂਝ ਮਰੌਂ ॥੨੬॥

ਦੋਹਰਾ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅਸਿਧ੍ਵਜ ਜੂ ਰਾਖਿਯੋ ਆਪ ।
ਕਰੀ ਦੁਸਟ ਦਲ ਭਜੇ ਸੰਤਾਪ ।
ਸਭ ਬਿਧਿ ਮੋਹਿ ਹਮਾਰੋ ਨਾਥਾ ।
ਤੁਮ ਹੋ ਸਭ ਸਮਰਥ ਜਗ ਸਾਥਾ ॥੨੭॥

ਸਵੈਯਾ ॥
ਦੇਹ ਸਿਵਾ ਬਰ ਮੋਹਿ ਇਹੈ ਸੁਭ ਕਰਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂੰ ਨ ਟਰੌਂ ।
ਨ ਡਰੌਂ ਅਰਿ ਸੋ ਜਬ ਜਾਇ ਲਰੌਂ ਨਿਸਚੈ ਕਰ ਅਪੁਨੀ ਜੀਤ ਕਰੌਂ ।
ਅਰੁ ਸਿਖ ਹੌ ਆਪਨੇ ਹੀ ਮਨ ਕੌ ਇਹ ਲਾਲਚ ਹਉ ਗੁਨ ਤਉ ਉਚਰੌਂ ।
ਜਬ ਆਵ ਕੀ ਅਉਧ ਨਿਦਾਨ ਬਨੈ ਅਤਿ ਹੀ ਰਨ ਮੈ ਤਬ ਜੂਝ ਮਰੌਂ ॥੨੮॥

ਦੇਹ ਸਿਵਾ ਬਰ ਮੋਹਿ ਇਹੈ ਸੁਭ ਕਰਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂੰ ਨ ਟਰੌਂ ।
ਨ ਡਰੌਂ ਅਰਿ ਸੋ ਜਬ ਜਾਇ ਲਰੌਂ ਨਿਸਚੈ ਕਰ ਅਪੁਨੀ ਜੀਤ ਕਰੌਂ ।
ਅਰੁ ਸਿਖ ਹੌ ਆਪਨੇ ਹੀ ਮਨ ਕੌ ਇਹ ਲਾਲਚ ਹਉ ਗੁਨ ਤਉ ਉਚਰੌਂ ।
ਜਬ ਆਵ ਕੀ ਅਉਧ ਨਿਦਾਨ ਬਨੈ ਅਤਿ ਹੀ ਰਨ ਮੈ ਤਬ ਜੂਝ ਮਰੌਂ ॥੨੯॥

ਦੇਹ ਸਿਵਾ ਬਰ ਮੋਹਿ ਇਹੈ ਸੁਭ ਕਰਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂੰ ਨ ਟਰੌਂ ।
ਨ ਡਰੌਂ ਅਰਿ ਸੋ ਜਬ ਜਾਇ ਲਰੌਂ ਨਿਸਚੈ ਕਰ ਅਪੁਨੀ ਜੀਤ ਕਰੌਂ ।
ਅਰੁ ਸਿਖ ਹੌ ਆਪਨੇ ਹੀ ਮਨ ਕੌ ਇਹ ਲਾਲਚ ਹਉ ਗੁਨ ਤਉ ਉਚਰੌਂ ।
ਜਬ ਆਵ ਕੀ ਅਉਧ ਨਿਦਾਨ ਬਨੈ ਅਤਿ ਹੀ ਰਨ ਮੈ ਤਬ ਜੂਝ ਮਰੌਂ ॥੩੦॥

ਦੋਹਰਾ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅਸਿਧ੍ਵਜ ਜੂ ਰਾਖਿਯੋ ਆਪ ।
ਕਰੀ ਦੁਸਟ ਦਲ ਭਜੇ ਸੰਤਾਪ ।
ਸਭ ਬਿਧਿ ਮੋਹਿ ਹਮਾਰੋ ਨਾਥਾ ।
ਤੁਮ ਹੋ ਸਭ ਸਮਰਥ ਜਗ ਸਾਥਾ ॥੩੧॥

ਸਵੈਯਾ ॥
ਦੇਹ ਸਿਵਾ ਬਰ ਮੋਹਿ ਇਹੈ ਸੁਭ ਕਰਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂੰ ਨ ਟਰੌਂ ।
ਨ ਡਰੌਂ ਅਰਿ ਸੋ ਜਬ ਜਾਇ ਲਰੌਂ ਨਿਸਚੈ ਕਰ ਅਪੁਨੀ ਜੀਤ ਕਰੌਂ ।
ਅਰੁ ਸਿਖ ਹੌ ਆਪਨੇ ਹੀ ਮਨ ਕੌ ਇਹ ਲਾਲਚ ਹਉ ਗੁਨ ਤਉ ਉਚਰੌਂ ।
ਜਬ ਆਵ ਕੀ ਅਉਧ ਨਿਦਾਨ ਬਨੈ ਅਤਿ ਹੀ ਰਨ ਮੈ ਤਬ ਜੂਝ ਮਰੌਂ ॥੩੨॥

ਦੇਹ ਸਿਵਾ ਬਰ ਮੋਹਿ ਇਹੈ ਸੁਭ ਕਰਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂੰ ਨ ਟਰੌਂ ।
ਨ ਡਰੌਂ ਅਰਿ ਸੋ ਜਬ ਜਾਇ ਲਰੌਂ ਨਿਸਚੈ ਕਰ ਅਪੁਨੀ ਜੀਤ ਕਰੌਂ ।
ਅਰੁ ਸਿਖ ਹੌ ਆਪਨੇ ਹੀ ਮਨ ਕੌ ਇਹ ਲਾਲਚ ਹਉ ਗੁਨ ਤਉ ਉਚਰੌਂ ।
ਜਬ ਆਵ ਕੀ ਅਉਧ ਨਿਦਾਨ ਬਨੈ ਅਤਿ ਹੀ ਰਨ ਮੈ ਤਬ ਜੂਝ ਮਰੌਂ ॥੩੩॥

ਦੇਹ ਸਿਵਾ ਬਰ ਮੋਹਿ ਇਹੈ ਸੁਭ ਕਰਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂੰ ਨ ਟਰੌਂ ।
ਨ ਡਰੌਂ ਅਰਿ ਸੋ ਜਬ ਜਾਇ ਲਰੌਂ ਨਿਸਚੈ ਕਰ ਅਪੁਨੀ ਜੀਤ ਕਰੌਂ ।
ਅਰੁ ਸਿਖ ਹੌ ਆਪਨੇ ਹੀ ਮਨ ਕੌ ਇਹ ਲਾਲਚ ਹਉ ਗੁਨ ਤਉ ਉਚਰੌਂ ।
ਜਬ ਆਵ ਕੀ ਅਉਧ ਨਿਦਾਨ ਬਨੈ ਅਤਿ ਹੀ ਰਨ ਮੈ ਤਬ ਜੂਝ ਮਰੌਂ ॥੩੪॥

ਦੋਹਰਾ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅਸਿਧ੍ਵਜ ਜੂ ਰਾਖਿਯੋ ਆਪ ।
ਕਰੀ ਦੁਸਟ ਦਲ ਭਜੇ ਸੰਤਾਪ ।
ਸਭ ਬਿਧਿ ਮੋਹਿ ਹਮਾਰੋ ਨਾਥਾ ।
ਤੁਮ ਹੋ ਸਭ ਸਮਰਥ ਜਗ ਸਾਥਾ ॥੩੫॥

ਸਵੈਯਾ ॥
ਦੇਹ ਸਿਵਾ ਬਰ ਮੋਹਿ ਇਹੈ ਸੁਭ ਕਰਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂੰ ਨ ਟਰੌਂ ।
ਨ ਡਰੌਂ ਅਰਿ ਸੋ ਜਬ ਜਾਇ ਲਰੌਂ ਨਿਸਚੈ ਕਰ ਅਪੁਨੀ ਜੀਤ ਕਰੌਂ ।
ਅਰੁ ਸਿਖ ਹੌ ਆਪਨੇ ਹੀ ਮਨ ਕੌ ਇਹ ਲਾਲਚ ਹਉ ਗੁਨ ਤਉ ਉਚਰੌਂ ।
ਜਬ ਆਵ ਕੀ ਅਉਧ ਨਿਦਾਨ ਬਨੈ ਅਤਿ ਹੀ ਰਨ ਮੈ ਤਬ ਜੂਝ ਮਰੌਂ ॥੩੬॥

ਦੇਹ ਸਿਵਾ ਬਰ ਮੋਹਿ ਇਹੈ ਸੁਭ ਕਰਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂੰ ਨ ਟਰੌਂ ।
ਨ ਡਰੌਂ ਅਰਿ ਸੋ ਜਬ ਜਾਇ ਲਰੌਂ ਨਿਸਚੈ ਕਰ ਅਪੁਨੀ ਜੀਤ ਕਰੌਂ ।
ਅਰੁ ਸਿਖ ਹੌ ਆਪਨੇ ਹੀ ਮਨ ਕੌ ਇਹ ਲਾਲਚ ਹਉ ਗੁਨ ਤਉ ਉਚਰੌਂ ।
ਜਬ ਆਵ ਕੀ ਅਉਧ ਨਿਦਾਨ ਬਨੈ ਅਤਿ ਹੀ ਰਨ ਮੈ ਤਬ ਜੂਝ ਮਰੌਂ ॥੩੭॥

ਦੇਹ ਸਿਵਾ ਬਰ ਮੋਹਿ ਇਹੈ ਸੁਭ ਕਰਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂੰ ਨ ਟਰੌਂ ।
ਨ ਡਰੌਂ ਅਰਿ ਸੋ ਜਬ ਜਾਇ ਲਰੌਂ ਨਿਸਚੈ ਕਰ ਅਪੁਨੀ ਜੀਤ ਕਰੌਂ ।
ਅਰੁ ਸਿਖ ਹੌ ਆਪਨੇ ਹੀ ਮਨ ਕੌ ਇਹ ਲਾਲਚ ਹਉ ਗੁਨ ਤਉ ਉਚਰੌਂ ।
ਜਬ ਆਵ ਕੀ ਅਉਧ ਨਿਦਾਨ ਬਨੈ ਅਤਿ ਹੀ ਰਨ ਮੈ ਤਬ ਜੂਝ ਮਰੌਂ ॥੩੮॥

ਦੋਹਰਾ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅਸਿਧ੍ਵਜ ਜੂ ਰਾਖਿਯੋ ਆਪ ।
ਕਰੀ ਦੁਸਟ ਦਲ ਭਜੇ ਸੰਤਾਪ ।
ਸਭ ਬਿਧਿ ਮੋਹਿ ਹਮਾਰੋ ਨਾਥਾ ।
ਤੁਮ ਹੋ ਸਭ ਸਮਰਥ ਜਗ ਸਾਥਾ ॥੩੯॥

ਸਵੈਯਾ ॥
ਦੇਹ ਸਿਵਾ ਬਰ ਮੋਹਿ ਇਹੈ ਸੁਭ ਕਰਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂੰ ਨ ਟਰੌਂ ।
ਨ ਡਰੌਂ ਅਰਿ ਸੋ ਜਬ ਜਾਇ ਲਰੌਂ ਨਿਸਚੈ ਕਰ ਅਪੁਨੀ ਜੀਤ ਕਰੌਂ ।
ਅਰੁ ਸਿਖ ਹੌ ਆਪਨੇ ਹੀ ਮਨ ਕੌ ਇਹ ਲਾਲਚ ਹਉ ਗੁਨ ਤਉ ਉਚਰੌਂ ।
ਜਬ ਆਵ ਕੀ ਅਉਧ ਨਿਦਾਨ ਬਨੈ ਅਤਿ ਹੀ ਰਨ ਮੈ ਤਬ ਜੂਝ ਮਰੌਂ ॥੪੦॥

ਦੇਹ ਸਿਵਾ ਬਰ ਮੋਹਿ ਇਹੈ ਸੁਭ ਕਰਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂੰ ਨ ਟਰੌਂ ।
ਨ ਡਰੌਂ ਅਰਿ ਸੋ ਜਬ ਜਾਇ ਲਰੌਂ ਨਿਸਚੈ ਕਰ ਅਪੁਨੀ ਜੀਤ ਕਰੌਂ ।
ਅਰੁ ਸਿਖ ਹੌ ਆਪਨੇ ਹੀ ਮਨ ਕੌ ਇਹ ਲਾਲਚ ਹਉ ਗੁਨ ਤਉ ਉਚਰੌਂ ।
ਜਬ ਆਵ ਕੀ ਅਉਧ ਨਿਦਾਨ ਬਨੈ ਅਤਿ ਹੀ ਰਨ ਮੈ ਤਬ ਜੂਝ ਮਰੌਂ ॥੪੧॥

ਦੇਹ ਸਿਵਾ ਬਰ ਮੋਹਿ ਇਹੈ ਸੁਭ ਕਰਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂੰ ਨ ਟਰੌਂ ।
ਨ ਡਰੌਂ ਅਰਿ ਸੋ ਜਬ ਜਾਇ ਲਰੌਂ ਨਿਸਚੈ ਕਰ ਅਪੁਨੀ ਜੀਤ ਕਰੌਂ ।
ਅਰੁ ਸਿਖ ਹੌ ਆਪਨੇ ਹੀ ਮਨ ਕੌ ਇਹ ਲਾਲਚ ਹਉ ਗੁਨ ਤਉ ਉਚਰੌਂ ।
ਜਬ ਆਵ ਕੀ ਅਉਧ ਨਿਦਾਨ ਬਨੈ ਅਤਿ ਹੀ ਰਨ ਮੈ ਤਬ ਜੂਝ ਮਰੌਂ ॥੪੨॥

ਦੋਹਰਾ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅਸਿਧ੍ਵਜ ਜੂ ਰਾਖਿਯੋ ਆਪ ।
ਕਰੀ ਦੁਸਟ ਦਲ ਭਜੇ ਸੰਤਾਪ ।
ਸਭ ਬਿਧਿ ਮੋਹਿ ਹਮਾਰੋ ਨਾਥਾ ।
ਤੁਮ ਹੋ ਸਭ ਸਮਰਥ ਜਗ ਸਾਥਾ ॥੪੩॥

ਸਵੈਯਾ ॥
ਦੇਹ ਸਿਵਾ ਬਰ ਮੋਹਿ ਇਹੈ ਸੁਭ ਕਰਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂੰ ਨ ਟਰੌਂ ।
ਨ ਡਰੌਂ ਅਰਿ ਸੋ ਜਬ ਜਾਇ ਲਰੌਂ ਨਿਸਚੈ ਕਰ ਅਪੁਨੀ ਜੀਤ ਕਰੌਂ ।
ਅਰੁ ਸਿਖ ਹੌ ਆਪਨੇ ਹੀ ਮਨ ਕੌ ਇਹ ਲਾਲਚ ਹਉ ਗੁਨ ਤਉ ਉਚਰੌਂ ।
ਜਬ ਆਵ ਕੀ ਅਉ

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਓਅੰਕਾਰਿ ਏਕੋ ਜਾਣਹੁ ਏਕੁ ਮਨਿ ਆਣਹੁ ਏਕੁ ਕਰਮੁ ਕਰਿ ਏਕੁ ਸਚੁ ਸਾਖੀ ਏਕੁ ਸਚੁ ਪਰਖੀ ਏਕੁ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਨਾਇ ਸਚੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵੇਖੈ ਸਚੁ ਸੋ

لمذكرة واذ قال موسى لقومه يا قوم انكم ظلمتم انفسكم باتخاذكم العجل

فتوبوا الى بارئكم فاقتلوا انفسكم ذلكم خير لكم عند بارئكم فتاب عليكم

انه هو التواب الرحيم وإذ قلتم يا موسى لن نؤمن لك حتى نرى الله جهرة

فاخذتكم الصاعقة وانتم تنظرون ثم بعثناكم من بعد موتكم لعلكم تشكرون

وظللنا عليكم الغمام وانزلنا عليكم المن والسلوى كلوا من طيبات ما رزقناكم

وما ظلمونا ولكن كانوا انفسهم يظلمون وإذ قلنا ادخلوا هذه القرية فكلوا

منها حيث شئتم رغدا وادخلوا الباب سجدا وقولوا حطة نغفر لكم خطاياكم

وسنزيد المحسنين فبدل الذين ظلموا منهم قولا غير الذي قيل لهم فانزلنا

على الذين ظلموا رجزا من السماء بما كانوا يفسقون وإذ استسقى موسى

لقومه فقلنا اضرب بعصاك الحجر فانفجرت منه اثنتا عشرة عينا قد علم كل

اناس مشربهم كلوا واشربوا من رزق الله ولا تعثوا في الارض مفسدين

وإذ قلتم يا موسى لن نصبر على طعام واحد فادع لنا ربك يخرج لنا مما

تنبت الارض من بقلها وقثائها وفومها وعدسها وبصلها قال اتستبدلون

الذي هو ادنى بالذي هو خير اهبطوا مصرا فان لكم ما سالتم وضربت

عليهم الذلة والمسكنة وباءو بغضب من الله ذلك بانهم كانوا يكفرون

بايات الله ويقتلون النبيين بغير الحق ذلك بما عصوا وكانوا يعتدون

وَلَا تَرَى مِثْلَهُ فِي النَّاسِ مِنْ أَحَدٍ ... وَلَا تَرَى مِثْلَ مَا تَلْقَى مِنَ الْأَلَمِ

وَلَا تَرَى مِثْلَ مَا تَلْقَى مِنَ الْأَلَمِ

ਕਾਲੂ ਤੇ ਮਾਲੂ

ਕਾਲੂ ਤੇ ਮਾਲੂ ਦੋ ਭਰਾ ਸਨ। ਕਾਲੂ ਵੱਡਾ ਸੀ ਤੇ ਮਾਲੂ ਛੋਟਾ। ਕਾਲੂ ਦੀ ਵਹੁਟੀ ਬੜੀ ਚੰਗੀ ਸੀ ਪਰ ਮਾਲੂ ਦੀ ਵਹੁਟੀ ਬੜੀ ਮੰਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਕਾਲੂ ਦੀ ਵਹੁਟੀ ਨੂੰ ਬੜਾ ਦੁਖ ਦੇਂਦੀ ਸੀ। ਕਾਲੂ ਦੀ ਵਹੁਟੀ ਦੇ ਕੋਈ ਬਚਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੁੰਦਾ ਪਰ ਮਾਲੂ ਦੀ ਵਹੁਟੀ ਦੇ ਬਚੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਮਾਲੂ ਦੀ ਵਹੁਟੀ ਕਾਲੂ ਦੀ ਵਹੁਟੀ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਤੂੰ ਬਾਂਝ ਹੈਂ ਤੇ ਤੇਰੇ ਬਚੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਕਾਲੂ ਦੀ ਵਹੁਟੀ ਕਹਿੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਬਾਂਝ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਪਰ ਮੇਰੇ ਬਚੇ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਾਲੂ ਦੀ ਵਹੁਟੀ ਕਹਿੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਤੂੰ ਝੂਠ ਬੋਲਦੀ ਹੈਂ। ਤੂੰ ਬਾਂਝ ਹੈਂ ਤੇ ਤੇਰੇ ਬਚੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਕਾਲੂ ਦੀ ਵਹੁਟੀ ਕਹਿੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦੀ ਮੈਂ ਸੱਚ ਕਹਿੰਦੀ ਹਾਂ।

ولا يجوز أن يكون الشيء الواحد في الوقت الواحد في مكانين مختلفين ولا في أمكنة كثيرة مختلفة ولا يجوز أن يكون الشيء الواحد في الوقت الواحد في مكان واحد وهو ساكن ومتحرك ولا يجوز أن يكون الشيء الواحد في الوقت الواحد في مكان واحد وهو متحرك إلى جهتين مختلفتين ولا يجوز أن يكون الشيء الواحد في الوقت الواحد في مكان واحد وهو متحرك إلى جهة واحدة بسرعة وبطء ولا يجوز أن يكون الشيء الواحد في الوقت الواحد في مكان واحد وهو متحرك إلى جهة واحدة بسرعتين مختلفتين ولا يجوز أن يكون الشيء الواحد في الوقت الواحد في مكان واحد وهو متحرك إلى جهة واحدة بسرعة واحدة

ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਸਾਹ ਹਮੀਰ ਤੁਰਕਾਨੀ ॥ ਮਾਰਿ ਕਰੋ ਇਨ ਕੋ ਰਜਧਾਨੀ ॥
ਜੋ ਇਨ ਕੋ ਰਾਜਾ ਤੁਮ ਮਾਰੋ ॥ ਤੌ ਸਭ ਹੀ ਇਨ ਕੇ ਦਲ ਹਾਰੋ ॥
ਜੋ ਇਨ ਕੋ ਰਾਜਾ ਨਹਿ ਮਰੈ ॥ ਤੌ ਇਹ ਸਭ ਸੈਨਾ ਫਿਰ ਭਰੈ ॥
ਤਾ ਤੇ ਪ੍ਰਥਮ ਨਾਸ ਇਨ ਕੀਜੈ ॥ ਤਬ ਹੀ ਜੀਤ ਹਮਾਰੀ ਥੀਜੈ ॥੨੫॥

ઉપાસના કરે છે તે ઉપાસકો મારા ભક્તો છે. ૧૪

ઉપાસકો ઉપાસના કરે છે તે કેવી રીતે કરે છે તે કહે છે.

સતત મારું કીર્તન કરતા, દૃઢ નિશ્ચયવાળા, પ્રયત્નશીલ, મારી ભક્તિ કરતા મારી ઉપાસના કરે છે. ૧૪

ચાલ્યા. ત્યારે ગોપીઓ કહે છે જે, હે કૃષ્ણ, તમે ક્યાં ચાલ્યા? ત્યારે કૃષ્ણ કહે છે જે, હું મારા ઘરમાં ચાલ્યો. ત્યારે ગોપીઓ કહે છે જે, તમારું ઘર ક્યાં છે? ત્યારે કૃષ્ણ કહે છે જે, મારું ઘર ગોકુળમાં છે. ત્યારે ગોપીઓ કહે છે જે, તમારું ઘર ગોકુળમાં છે તો તમે અમારા ઘરમાં કેમ આવ્યા? ત્યારે કૃષ્ણ કહે છે જે, તમારા ઘરમાં હું ચોરીને આવ્યો. ત્યારે ગોપીઓ કહે છે જે, તમે ચોરીને આવ્યા તો

حكمتهما عدوحمل

لرحمة

عبعطاوه معصعبه دعبعطا وعدعبعم
كه حنه سا وعوعا . عبعهمله واعبعهو
عبعطاكه وكدوه هذا ملو عنعلم
عنعا ملاهم

وععكه

كتوبة دعنا لهكة حكحنه ولوتا
عوحسا كه كوه وحنعداه هبحنه حتكما .
هكتسا ماوعا هكم هنه ماحوعم كه
موعسه كه كحا وحتا . لهوحوبه للاسا
وكعه هعبه كه

امر اوعا حنسا رهذا حكموا هعبعلم
كو هنهو حتسا . حرهنر وعا عا وانكه
اهوا حكم وبعجع عكسو هحكا
عهبسا وهنم حركده

هكعا لهوحب لهحكم حرهنا نهبه لهحكمكما
للعا هكذا هحنه سا وعوعا . وهبهده
كعا هنوكه ومبر حكمعده . ماوا

هذا مكتب وتحت وتلك معجم هذا
وتحتها

أمر معها حرف ابدع من محل
وتلاحق وقال حقها وهم أخوين
ولا خوف عليهم ولا هم يحزنون
حسنا واتخذ

صلى وسلم حرف هجاء كله
كذا تحل محلها وهي بها هجاء
معنى هم له وهما وبرهان
معالم هذه هداية وإعلام
لحجب رحمة

هبها وضع هجاها ها هنا هجاء
(تنبيه)
حنوها وحنوها هجاء هذه هجاء
حي ماهي وبها هجاء هجاها
مقوم حسنا وهما كهو هجاها

مدخل حملا وتم أوها وجه
قتلنا محبا كتبها وهن أحكام هذا
وحكومي وأوم وتب كتبها وهما

ਸਲੋਕ ॥ ਪਵਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਹਤੁ ॥
ਦਿਵਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਖੇਲੈ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥
ਚੰਗਿਆਈਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ਵਾਚੈ ਧਰਮੁ ਹਦੂਰਿ ॥
ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ ਦੂਰਿ ॥
ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਘਾਲਿ ॥
ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਸੇ ਭਲੇ ਨਾਨਕ ਸਚੀ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਪਵੜੀ ॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥
ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥
ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥
ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥
ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥
ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਸਲੋਕ ॥ ਆਖਣਿ ਜੋਰੁ ਚੁਪੈ ਨਹ ਜੋਰੁ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਮੰਗਣਿ ਦੇਣਿ ਨ ਜੋਰੁ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੀਵਣਿ ਮਰਣਿ ਨਹ ਜੋਰੁ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਰਾਜਿ ਮਾਲਿ ਮਨਿ ਸੋਰੁ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਸੁਰਤੀ ਗਿਆਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੁਗਤੀ ਛੁਟੈ ਸੰਸਾਰ ॥
ਜਿਸੁ ਹਥਿ ਜੋਰੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਉਤਮੁ ਆਖੀਐ ਤਾ ਜੋਰੁ ਕਹਾਇ ॥੧॥

ਪਵੜੀ ॥ ਆਖਹਿ ਵੇਦ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣ ॥
ਆਖਹਿ ਪੜੇ ਕਰਹਿ ਵਖਿਆਣ ॥
ਆਖਹਿ ਬਰਮੇ ਆਖਹਿ ਇੰਦ ॥
ਆਖਹਿ ਗੋਪੀ ਤੈ ਗੋਵਿੰਦ ॥
ਆਖਹਿ ਈਸਰ ਆਖਹਿ ਸਿਧ ॥
ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ ਕੀਤੇ ਬੁਧ ॥
ਆਖਹਿ ਦਾਨਵ ਆਖਹਿ ਦੇਵ ॥
ਆਖਹਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵ ॥
ਕੇਤੇ ਆਖਹਿ ਆਖਣਿ ਪਾਹਿ ॥
ਕੇਤੇ ਕਹਿ ਕਹਿ ਉਠਿ ਉਠਿ ਜਾਹਿ ॥
ਏਤੇ ਕੀਤੇ ਹੋਰ ਕਰੇਹ ॥
ਤਾ ਆਖਿ ਨ ਸਕਹਿ ਕੇਈ ਕੇਹ ॥
ਜੇਵਡੁ ਭਾਵੈ ਤੇਵਡੁ ਹੋਇ ॥
ਆਖਿ ਨ ਜਾਣੈ ਆਖੈ ਸੋਇ ॥
ਜੇ ਕੋ ਆਖੈ ਬੋਲੁਵਿਗਾੜੁ ॥
ਤਾ ਲਿਖੀਐ ਸਿਰਿ ਗਾਵਾਰਾ ਗਾਵਾਰੁ ॥
ਨਾਨਕ ਵਡਾ ਆਖੀਐ ਆਪਿ ਜਾਣੈ ਆਪੁ ॥੨॥

ولا تقل إن نصفا مثلا

ز ما ز ما ز ما

ಅಂಗದನು ಸುಗ್ರೀವನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಟನು. ಸೈನ್ಯವು ಸಮುದ್ರದಂತೆ ಅಪಾರವಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಹೊರಟಾಗ ಭೂಮಿಯು ಕಂಪಿಸಿತು. ಆಕಾಶವು ಧೂಳಿನಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಹೋಯಿತು. ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣಗಳು ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಸೈನ್ಯವು ಹೊರಟಾಗ ಆಕಾಶವು ಕಪ್ಪಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ಸೈನ್ಯವ

ਸ਼ਾਹ ਮੁਹੰਮਦ ਦੀ ਜੰਗਨਾਮਾ

ਸੰਪਾਦਕ ਦੀ ਕਲਮ ਤੋਂ

ਸ਼ਾਹ ਮੁਹੰਮਦ ਦੀ ਜੰਗਨਾਮਾ ਪੰਜਾਬੀ ਦੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਕਾਵਿ-ਰਚਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਸਾਹਿਤਕ ਮਹੱਤਤਾ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਹਿਤ-ਪ੍ਰੇਮੀ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦੇ ਕਈ ਕਾਰਨ ਹਨ। ਇਹ ਪੰਜਾਬੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਕਾਵਿ-ਰਚਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਯੁੱਧ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪੰਜਾਬੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਕਾਵਿ-ਰਚਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਯੁੱਧ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪੰਜਾਬੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਕਾਵਿ-ਰਚਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਯੁੱਧ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥

ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥

ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥

ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥

ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਸੁਣਿਐ ਦਿਸਹਿ ਕੇਤੜੇ ਕੇਤੇ ਪੜਿ ਸੁਣਨਿ ॥ ਕੇਤੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਦੇ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਭਨਿ ॥

ਕੇਤੇ ਦਾਤੇ ਮੰਗਤੇ ਕੇਤੇ ਕਰਹਿ ਪੁਜ ॥ ਕੇਤੇ ਲੈ ਲੈ ਮੁਕਰੀ ਕੇਤੇ ਖਪਹਿ ਖਪਿ ॥

ਕੇਤੇ ਲੇਖੈ ਪਾਵਹੀ ਕੇਤੇ ਬਖਸੀਸ ॥ ਨਾਨਕ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਤੂ ਅਪਣੈ ਭਾਣੈ ਵੇਖੁ ਤੂ ਤੇਰੇ ਕੇਤੇ ਦਾਸ ॥੨॥

ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਆਖੀਅਨਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾਉ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਜਾਚਕ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਤੇ ਪਵਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਕੰਮੁ ਕਰਹਿ ਤੁਧੁ ਸੇਈ ॥

ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਖਾਣੀ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਬਾਣੀ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਸਿਧ ਬੈਠੇ ਸਮਾਧੀ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਝਗੜਦੇ ਪੰਡਿਤ ਕਰਨਿ ਵਖਿਆਣੀ ॥

ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਜੋਧ ਜੁਝਾਰੂ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਸੂਰ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਦਾਨੀ ਦਾਤੇ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਕੂੜਿਆਰ ॥

ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਚੋਰ ਜਾਰ ਠਗ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਕਾਮ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਸਾਹ ਵਣਜਾਰੇ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਦਾਮ ॥

ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਸਾਦ ਕਰਹਿ ਜੀਅ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰੋਗ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਭੋਗੀ ਭੋਗਹਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਜੋਗ ॥

ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਪਾਪੀ ਪਾਪ ਕਮਾਵਹਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਧਰਮ ਸੁਕਰਣੀ ਕਰਹਿ ਤੇਰੇ ਕੇਤੇ ॥

ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਜਪੀ ਜਪਹਿ ਤਪ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਤਪੇ ਤਪਹਿ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਕਥਕ ਕਥਹਿ ਬੀਠਲ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਵੇਦ ਪੜਹਿ ॥

ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਬਰਮੇ ਕਹੀਅਹਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਇੰਦ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਗੋਪੀ ਕਾਨ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦ ॥

ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰਾਜੇ ਰਾਣੇ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਭੇਖ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਪਾਤਾਲੀ ਬੈਸਹਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਨਰੇਸ ॥

ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਤਾਰ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਦੇਸ ਭੂਮੀ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਵਾਪਾਰ ॥

ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰੂਪ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਅਖਾੜੇ ਕਹੀਅਹਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਕੁਤ ॥

ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰੂਪ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਅਖਾੜੇ ਕਹੀਅਹਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਕੁਤ ॥

ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰਾਜੇ ਰਾਣੇ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਭੇਖ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਪਾਤਾਲੀ ਬੈਸਹਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਨਰੇਸ ॥

ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਤਾਰ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਦੇਸ ਭੂਮੀ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਵਾਪਾਰ ॥

ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰੂਪ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਅਖਾੜੇ ਕਹੀਅਹਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਕੁਤ ॥

ਸਲੋਕ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੮ ਦੁਤੁਕੀ

ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣਈ ਕਥਨੀ ਕਥੈ ਅਪਾਰ ॥
ਕਥਨੀ ਕਰਤਾ ਜੇ ਹੋਵਤਾ ਸਭਿ ਲਿਖਨਿ ਲੇਖ ਅਸੰਖ ॥
ਅਖੀ ਵੇਖਿ ਨ ਤਿਪਹਿ ਸੁਣਿ ਰਜੈ ਮੁਖਿ ਬੋਲਿ ਨ ਸਕੈ ਜੇ ਲੋਚੀਐ ॥
ਅਤਿ ਦਾਨੁ ਮੰਗਿ ਨ ਪਾਈਐ ਜੇ ਜੁਗ ਅਨੇਕ ਸਮੋਚੀਐ ॥
ਜੇ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਹੈ ਕੋਇ ਕਲਿ ਕਾਲ ਮਾਹਿ ਜਚੀਐ ॥
ਨਾਨਕ ਜੇ ਕੋ ਆਪੁ ਜਾਣੈ ਕਿਛੁ ਅਗੈ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ॥
ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣਈ ਕਥਨੀ ਕਥੈ ਅਪਾਰ ॥੧॥

ਸਲੋਕੁ

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੁ ਤੂ ਸਭੁ ਸਚਾ ਆਕਾਰੁ ॥
ਨਾਨਕ ਆਖਣਿ ਕੇ ਵਡੇ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ਸਾਰ ॥
ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਕੀਰਤੀ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀ ਰੂਪ ॥
ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਕਰਮੁ ਸਚੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ਭੂਖ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰ ਭਰੇ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਖਾਹਿ ਖਾਹਿ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੈ ਫੁਰਮਾਣਿ ਕਰਣੀ ਕਥਨੀ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਦੇਵਣਿ ਵਡਾ ਸਚੁ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਪਤਿ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਕਾਰ ਨਿਆਉ ਸਚੁ ਤੂ ਆਪੇ ਜਜਮਾਨ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਪੈਕਾਰ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਪੂਜਾਰ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਪੂਜਾਰ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਸਿਫਤੀ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਸਾਲਾਹ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਸਾਲਾਹ

ਸੁਣਿਐ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗਿਆਨੁ ਅਰਥਾਤਿ ਸੁਣਿਐ ਪਉਦੀ ਪਾਤਾਲਾ ॥
ਸੁਣਿਐ ਸਰਾ ਗੁਣਾ ਕੇ ਗਾਹ ਸੁਣਿਐ ਸੇਖ ਪੀਰ ਵਡ ਸਿਧਾ ॥
ਸੁਣਿਐ ਧਰਤਿ ਧਵਲ ਆਕਾਸਾ ਸੁਣਿਐ ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਾਤਾਲਾ ॥
ਸੁਣਿਐ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕਾਲੁ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸਾ ॥
ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ੨੭ ॥

ਮੰਨੇ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥
ਕਾਗਦਿ ਕਲਮ ਨ ਲਿਖਣਹਾਰੁ ॥ ਮੰਨੇ ਕਾ ਬਹਿ ਕਰਨਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥
ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥
ਮੰਨੈ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਨਾ ਖਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਇ ॥
ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ ੨੮ ॥

ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥
ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ॥ ਮੰਨੈ ਨਾਨਕ ਭਵਹਿ ਨ ਭਿਖ ॥
ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ ੨੯ ॥

ਪੰਚਾ ਕਾ ਗੁਰੁ ਏਕੁ ਧਿਆਨੁ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਕਰਤੇ ਕੈ ਕਰਣੈ ਨਾਹੀ ਸੁਮਾਰੁ ॥ ਧਾਰਣ ਧਰਮ ਨ ਜਾਣੈ ਪਾਰੁ ॥
ਧਵਲ ਧਰਮੁ ਦਇਆ ਕਾ ਪੂਤੁ ॥ ਸੰਤੋਖ ਥਾਪਿ ਰਖਿਆ ਜਿਨਿ ਸੂਤਿ ॥
ਜੇ ਕੋ ਬੂਝੈ ਹੋਵੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥ ਧਵਲੈ ਉਪਰਿ ਕੇਤਾ ਭਾਰੁ ॥
ਧਰਤੀ ਹੋਰੁ ਪਰੈ ਹੋਰੁ ਹੋਰੁ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਭਾਰ ਤਲੈ ਕਵਣੁ ਜੋਰੁ ॥
ਜੀਅ ਜਾਤਿ ਰੰਗੀ ਕੇ ਨਾਵ ॥ ਸਭਨਾ ਲਿਖਿਆ ਵੁੜੀ ਕਲਾਮ ॥
ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖੁ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿਆ ਕੇਤਾ ਹੋਇ ॥
ਕੇਤਾ ਤਾਣੁ ਸੁਆਲਿਹੁ ਰੂਪੁ ॥ ਕੇਵਡ ਦਾਤਿ ਜਾਣੈ ਕੌਣੁ ਕੂਤੁ ॥
ਕੀਤਾ ਪਸਾਉ ਏਕੋ ਕਵਾਉ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਹੋਏ ਲਖ ਦਰੀਆਉ ॥
ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥
ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥ ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ੩੦ ॥

ਅਸੰਖ ਜਪ ਅਸੰਖ ਭਾਉ ॥ ਅਸੰਖ ਪੂਜਾ ਅਸੰਖ ਤਪ ਤਾਉ ॥
ਅਸੰਖ ਗਰੰਥ ਮੁਖਿ ਵੇਦ ਪਾਠ ॥ ਅਸੰਖ ਜੋਗ ਮਨਿ ਰਹਹਿ ਉਦਾਸ ॥
ਅਸੰਖ ਭਗਤ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਵੀਚਾਰ ॥ ਅਸੰਖ ਸਤੀ ਅਸੰਖ ਦਾਤਾਰ ॥
ਅਸੰਖ ਸੂਰ ਮੁਹ ਭਖ ਸਾਰ ॥ ਅਸੰਖ ਮੋਨਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ਤਾਰ ॥
ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥
ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥ ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ੩੧ ॥

ਅਸੰਖ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਘੋਰ ॥ ਅਸੰਖ ਚੋਰ ਹਰਾਮਖੋਰ ॥
ਅਸੰਖ ਅਮਰ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ਜੁਲਮ ॥ ਅਸੰਖ ਨਿੰਦਕ ਸਿਰ ਕਰਹਿ ਭਾਰ ॥
ਨਾਨਕ ਨੀਚ ਕਹੈ ਵੀਚਾਰ ॥ ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥
ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥ ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ੩੨ ॥

ਅਸੰਖ ਨਾਵ ਅਸੰਖ ਥਾਵ ॥ ਅਗੰਮ ਅਗੰਮ ਅਸੰਖ ਲੋਅ ॥
ਅਸੰਖ ਕਹਹਿ ਸਿਰਿ ਭਾਰ ਹੋਇ ॥ ਅਖਰੀ ਨਾਮੁ ਅਖਰੀ ਸਾਲਾਹ ॥
ਅਖਰੀ ਗਿਆਨੁ ਗੀਤ ਗੁਣ ਗਾਹ ॥ ਅਖਰੀ ਲਿਖਣੁ ਬੋਲਣੁ ਬਾਣਿ ॥
ਅਖਰਾ ਸਿਰਿ ਸੰਜੋਗ ਵਖਾਣਿ ॥ ਜਿਵ ਫੁਰਮਾਏ ਤਿਵ ਤਿਵ ਪਾਹਿ ॥
ਜੇਤਾ ਕੀਤਾ ਤੇਤਾ ਨਾਉ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਹੀ ਕੋ ਥਾਉ ॥
ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥
ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥ ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ੩੩ ॥

ਭਰੀਐ ਹਥੁ ਪੈਰ ਤਨੁ ਦੇਹ ॥ ਪਾਣੀ ਧੋਤੈ ਉਤਰਸੁ ਖੇਹ ॥
ਮੂਤ ਪਲੀਤੀ ਕਪੜ ਹੋਇ ॥ ਦੇ ਸਾਬੂਣੁ ਲਈਐ ਓਹੁ ਧੋਇ ॥
ਭਰੀਐ ਮਤਿ ਪਾਪਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਓਹੁ ਧੋਪੈ ਨਾਵੈ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥
ਪੁੰਨੀ ਪਾਪੀ ਆਖਣੁ ਨਾਹਿ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਣਾ ਲਿਖਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥
ਆਪੇ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੀ ਆਵਹੁ ਜਾਹੁ ॥ ੩੪ ॥

ਥਾਪਿਆ ਨ ਜਾਇ ਕੀਤਾ ਨ ਹੋਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ ॥
ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗਾਵੀਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥
ਗਾਵੈ ਕੋ ਤਾਣੁ ਹੋਵੈ ਕਿਸ ਨਾਲਿ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਦਾਣੁ ਲਏ ਮਨਿ ਰਾਲਿ ॥
ਗਾਵੈ ਕੋ ਗੁਣ ਵਡਿਆਈਆ ਚਾਰ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਵਿਦਿਆ ਵਿਖਮ ਵੀਚਾਰ ॥
ਗਾਵੈ ਕੋ ਸਾਜਿ ਕਰੇ ਤਨ ਖੇਹ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਜੀਅ ਲੇ ਫਿਰਿ ਦੇਹ ॥
ਗਾਵੈ ਕੋ ਜਾਪੈ ਦਿਸੈ ਦੂਰਿ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਵੇਖੈ ਹਾਦਰਾ ਹਦੂਰਿ ॥
ਕਥਨਾ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਨ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ਸੋਇ ॥
ਜੇਵਡ ਭਾਵੈ ਤੇਵਡ ਹੋਇ ॥ ਆਖਿ ਨ ਜਾਣੈ ਆਖੈ ਕੋਇ ॥ ੩੫ ॥

ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਿ ਏਤੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਪਾਈਆ ॥
ਨਦੀਆ ਅਤੈ ਵਾਹ ਪਵਹਿ ਸਮੁੰਦਿ ਨ ਜਾਣੀਅਹਿ ॥
ਸਮੁੰਦ ਸਾਹ ਸੁਲਤਾਨ ਗਿਰਹਾ ਸੇਤੀ ਮਾਲ ਧਨ ॥
ਕੀੜਾ ਤੁਲਿ ਨ ਹੋਨ੍ਹ੍ਹਿ ਜੇ ਤਿਸ ਨਦਰਿ ਨ ਕੋਇ ॥ ੩੬ ॥

ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ਕੇਤੀ ਆਖੈ ਆਖਿ ਵਹਿ ॥
ਕੇਤੇ ਖਪਹਿ ਖਪਿ ਜਾਹਿ ਕੇਤੇ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਟੁਰਹਿ ॥
ਕੇਤੇ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪਚਹਿ ਕੇਤੇ ਦਿਚਹਿ ਦੇਸ ਫਿਰ ॥
ਕੇਤੇ ਕਰਹਿ ਪੁਜਾ ਰਖਿ ਰਖਿ ਪੈਰ ਧਰ ॥
ਕੇਤੇ ਪਵਹਿ ਪਾਣਿ ਲੋਕ ਡੁਬਹਿ ਅਰਦਾਸ ਕਰ ॥
ਕੇਤੇ ਮੰਗਹਿ ਸਿਧਿ ਦਿਖਾ ਕਰਿ ਕਰਾਮਾਤ ॥
ਕੇਤੇ ਜੋਗ ਧਿਆਨ ਮੁਦ੍ਰਾ ਭੇਖ ਕਰਿ ॥
ਕੇਤੇ ਬੇਦ ਕਹਹਿ ਮੁਖ ਭੇਦ ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ ॥
ਕੇਤੇ ਨਾਮ ਧਰਾਇ ਕੇਤੇ ਗਣਤ ਗਣ ॥
ਵਡਾ ਸਾਹਿਬ ਏਕ ਸਚਾ ਜਿਸ ਕਰਮ ਵਡ ॥
ਨਾਨਕ ਜੇਤਾ ਕੀਤਾ ਤੇਤਾ ਨਾਉ ॥
ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਹੀ ਕੋ ਥਾਉ ॥ ੩੭ ॥

ਅਖੀ ਬਿਣੁ ਕਿਆ ਦੇਖਣਾ ਵਿਣ ਕੰਨਾ ਸੁਣਨਾ ਕਿਆ ॥
ਨਕਾ ਵਿਣੁ ਕਿਆ ਸੁੰਘਣਾ ਮੁਖ ਵਿਣ ਜੀਭੈ ਕਿਆ ॥
ਵਿਣ ਹਥਾ ਕਿਆ ਕਰਣਾ ਪੈਰਾ ਵਿਣੁ ਕਿਆ ਚਲਣਾ ॥
ਵਿਣ ਪਿੰਡੈ ਕਿਆ ਵਸਤੁ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚਿ ਬਹਿ ਰਹਣਾ ॥
ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਏਕੁ ਤੂ ਕਰਤੇ ਤੇਰੀ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ ੩੮ ॥

ਸਚ ਕੀ ਬਾਣੀ ਨਚੁ ਸਚੁ ਧਿਆਇ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥
ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਪਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਪਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥
ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਨਿਰਮਲ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਦਰਗਹ ਮਨੁ ਮਾਣੁ ॥
ਹੋਰੁ ਚਤੁਰਾਈ ਕੂੜੀ ਨਾਹ ॥ ਨਾਨਕ ਜਪੀਐ ਸਚਾ ਨਾਹ ॥
ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਪਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ੩੯ ॥

ਥਾਵਾ ਕਥੀਅਹਿ ਕੇਤੜੇ ਕੇਤੇ ਕਹੀਅਹਿ ਨਾਉ ॥
ਕੇਤੇ ਕਹਣ ਨ ਆਵਨ੍ਹ੍ਹੀ ਕੇਤੇ ਕਹਣ ਨ ਜਾਹਿ

ਸਲੋਕੁ ॥ ਪਵਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਹਤੁ ॥
ਦਿਵਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਖੇਲੈ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥
ਚੰਗਿਆਈਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ਵਾਚੈ ਧਰਮੁ ਹਦੂਰਿ ॥
ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ ਦੂਰਿ ॥
ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਘਾਲਿ ॥
ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਸੇ ਭਲੇ ਨਾਨਕ ਸਚੀ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਮਃ ੧ ॥ ਪਵਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਹਤੁ ॥
ਦਿਵਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਖੇਲੈ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥
ਚੰਗਿਆਈਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ਵਾਚੈ ਧਰਮੁ ਹਦੂਰਿ ॥
ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ ਦੂਰਿ ॥
ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਘਾਲਿ ॥
ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਸੇ ਭਲੇ ਨਾਨਕ ਸਚੀ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਮਃ ੧ ॥ ਪਵਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਹਤੁ ॥
ਦਿਵਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਖੇਲੈ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥
ਚੰਗਿਆਈਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ਵਾਚੈ ਧਰਮੁ ਹਦੂਰਿ ॥
ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ ਦੂਰਿ ॥
ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਘਾਲਿ ॥
ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਸੇ ਭਲੇ ਨਾਨਕ ਸਚੀ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ولا يقرأ في الأخيرتين بشيء ويجلس بعد الرابعة قدر التشهد ثم يقوم فيأتي بالخامسة ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة سادسة ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة سابعة ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثامنة ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة تاسعة ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة عاشرة ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة حادية عشرة ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثانية عشرة ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثالثة عشرة ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة رابعة عشرة ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة خامسة عشرة ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة سادسة عشرة ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة سابعة عشرة ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثامنة عشرة ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة تاسعة عشرة ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة عشرين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة واحدة وعشرين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة اثنتين وعشرين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثلاث وعشرين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة أربع وعشرين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة خمس وعشرين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ست وعشرين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة سبع وعشرين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثمان وعشرين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة تسع وعشرين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثلاثين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة واحدة وثلاثين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة اثنتين وثلاثين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثلاث وثلاثين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة أربع وثلاثين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة خمس وثلاثين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ست وثلاثين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة سبع وثلاثين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثمان وثلاثين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة تسع وثلاثين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة أربعين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة واحدة وأربعين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة اثنتين وأربعين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثلاث وأربعين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة أربع وأربعين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة خمس وأربعين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ست وأربعين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة سبع وأربعين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثمان وأربعين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة تسع وأربعين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة خمسين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة واحدة وخمسين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة اثنتين وخمسين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثلاث وخمسين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة أربع وخمسين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة خمس وخمسين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ست وخمسين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة سبع وخمسين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثمان وخمسين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة تسع وخمسين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ستين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة واحدة وستين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة اثنتين وستين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثلاث وستين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة أربع وستين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة خمس وستين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ست وستين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة سبع وستين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثمان وستين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة تسع وستين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة سبعين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة واحدة وسبعين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة اثنتين وسبعين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثلاث وسبعين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة أربع وسبعين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة خمس وسبعين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ست وسبعين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة سبع وسبعين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثمان وسبعين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة تسع وسبعين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثمانين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة واحدة وثمانين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة اثنتين وثمانين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثلاث وثمانين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة أربع وثمانين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة خمس وثمانين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ست وثمانين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة سبع وثمانين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثمان وثمانين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة تسع وثمانين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة تسعين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة واحدة وتسعين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة اثنتين وتسعين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثلاث وتسعين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة أربع وتسعين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة خمس وتسعين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ست وتسعين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة سبع وتسعين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثمان وتسعين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة تسع وتسعين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة مائة ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة واحدة ومائة ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة اثنتين ومائة ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثلاث ومائة ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة أربع ومائة ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة خمس ومائة ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ست ومائة ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة سبع ومائة ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثمان ومائة ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة تسع ومائة ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة واحدة وألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة اثنتين وألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثلاث وألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة أربع وألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة خمس وألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ست وألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة سبع وألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثمان وألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة تسع وألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ألفين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة واحدة وألفين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة اثنتين وألفين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثلاث وألفين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة أربع وألفين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة خمس وألفين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ست وألفين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة سبع وألفين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثمان وألفين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة تسع وألفين ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثلاثة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة واحدة وثلاثة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة اثنتين وثلاثة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثلاث وثلاثة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة أربع وثلاثة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة خمس وثلاثة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ست وثلاثة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة سبع وثلاثة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثمان وثلاثة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة تسع وثلاثة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة أربعة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة واحدة وأربعة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة اثنتين وأربعة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثلاث وأربعة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة أربع وأربعة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة خمس وأربعة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ست وأربعة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة سبع وأربعة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثمان وأربعة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة تسع وأربعة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة خمسة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة واحدة وخمسة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة اثنتين وخمسة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثلاث وخمسة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة أربع وخمسة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة خمس وخمسة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ست وخمسة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة سبع وخمسة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثمان وخمسة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة تسع وخمسة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ستة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة واحدة وستة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة اثنتين وستة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثلاث وستة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة أربع وستة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة خمس وستة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ست وستة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة سبع وستة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثمان وستة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة تسع وستة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة سبعة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة واحدة وسبعة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة اثنتين وسبعة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثلاث وسبعة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة أربع وسبعة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة خمس وسبعة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ست وسبعة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة سبع وسبعة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثمان وسبعة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة تسع وسبعة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثمانية آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة واحدة وثمانية آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة اثنتين وثمانية آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثلاث وثمانية آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة أربع وثمانية آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة خمس وثمانية آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ست وثمانية آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة سبع وثمانية آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثمان وثمانية آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة تسع وثمانية آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة تسعة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة واحدة وتسعة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة اثنتين وتسعة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثلاث وتسعة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة أربع وتسعة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة خمس وتسعة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ست وتسعة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة سبع وتسعة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثمان وتسعة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة تسع وتسعة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة عشرة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة واحدة وعشرة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة اثنتين وعشرة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثلاث وعشرة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة أربع وعشرة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة خمس وعشرة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ست وعشرة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة سبع وعشرة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثمان وعشرة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة تسع وعشرة آلاف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة أحد عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة واحدة وأحد عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة اثنتين وأحد عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثلاث وأحد عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة أربع وأحد عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة خمس وأحد عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ست وأحد عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة سبع وأحد عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثمان وأحد عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة تسع وأحد عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة اثني عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة واحدة واثني عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة اثنتين واثني عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثلاث واثني عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة أربع واثني عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة خمس واثني عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ست واثني عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة سبع واثني عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثمان واثني عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة تسع واثني عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثلاثة عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة واحدة وثلاثة عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة اثنتين وثلاثة عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثلاث وثلاثة عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة أربع وثلاثة عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة خمس وثلاثة عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ست وثلاثة عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة سبع وثلاثة عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثمان وثلاثة عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة تسع وثلاثة عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة أربعة عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة واحدة وأربعة عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة اثنتين وأربعة عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثلاث وأربعة عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة أربع وأربعة عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة خمس وأربعة عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ست وأربعة عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة سبع وأربعة عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثمان وأربعة عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة تسع وأربعة عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة خمسة عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة واحدة وخمسة عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة اثنتين وخمسة عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثلاث وخمسة عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة أربع وخمسة عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة خمس وخمسة عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ست وخمسة عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة سبع وخمسة عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثمان وخمسة عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة تسع وخمسة عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ستة عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة واحدة وستة عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة اثنتين وستة عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثلاث وستة عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة أربع وستة عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة خمس وستة عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ست وستة عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة سبع وستة عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثمان وستة عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة تسع وستة عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة سبعة عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة واحدة وسبعة عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة اثنتين وسبعة عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثلاث وسبعة عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة أربع وسبعة عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة خمس وسبعة عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ست وسبعة عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة سبع وسبعة عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثمان وسبعة عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة تسع وسبعة عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثمانية عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة واحدة وثمانية عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة اثنتين وثمانية عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثلاث وثمانية عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة أربع وثمانية عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة خمس وثمانية عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ست وثمانية عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة سبع وثمانية عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثمان وثمانية عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة تسع وثمانية عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة تسعة عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة واحدة وتسعة عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة اثنتين وتسعة عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثلاث وتسعة عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة أربع وتسعة عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة خمس وتسعة عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ست وتسعة عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة سبع وتسعة عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثمان وتسعة عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة تسع وتسعة عشر ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة عشرين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة واحدة وعشرين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة اثنتين وعشرين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثلاث وعشرين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة أربع وعشرين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة خمس وعشرين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ست وعشرين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة سبع وعشرين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثمان وعشرين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة تسع وعشرين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثلاثين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة واحدة وثلاثين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة اثنتين وثلاثين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثلاث وثلاثين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة أربع وثلاثين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة خمس وثلاثين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ست وثلاثين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة سبع وثلاثين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثمان وثلاثين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة تسع وثلاثين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة أربعين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة واحدة وأربعين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة اثنتين وأربعين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثلاث وأربعين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة أربع وأربعين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة خمس وأربعين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ست وأربعين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة سبع وأربعين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثمان وأربعين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة تسع وأربعين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة خمسين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة واحدة وخمسين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة اثنتين وخمسين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثلاث وخمسين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة أربع وخمسين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة خمس وخمسين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ست وخمسين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة سبع وخمسين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثمان وخمسين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة تسع وخمسين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ستين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة واحدة وستين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة اثنتين وستين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثلاث وستين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة أربع وستين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة خمس وستين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ست وستين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة سبع وستين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثمان وستين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة تسع وستين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة سبعين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة واحدة وسبعين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة اثنتين وسبعين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثلاث وسبعين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة أربع وسبعين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة خمس وسبعين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ست وسبعين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة سبع وسبعين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثمان وسبعين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة تسع وسبعين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثمانين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة واحدة وثمانين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة اثنتين وثمانين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثلاث وثمانين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة أربع وثمانين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة خمس وثمانين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ست وثمانين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة سبع وثمانين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثمان وثمانين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة تسع وثمانين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة تسعين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة واحدة وتسعين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة اثنتين وتسعين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ثلاث وتسعين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة أربع وتسعين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة خمس وتسعين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة ست وتسعين ألف ويقعد ويتشهد ويسلم ثم يقوم فيأتي بركعة سبع وتسعين ألف ويقع

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਕਰਣੀ ਕਾਗਦੁ ਮਨੁ ਮਸਵਾਣੀ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਦੁਇ ਲੇਖ ਪਵਾਹਾ ॥
ਜੇਹਾ ਲਿਖਣਾ ਤੇਹਾ ਪੜਣਾ ਜੇਹੀ ਕਾਰ ਕਮਾਹਾ ॥
ਆਪੇ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹਾ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਕਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਹਾ ॥੧॥

ਮਃ ੧ ॥

ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਹਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥
ਤੇ ਲਾਭੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਤੇ ਪਲੈ ਪਵੈ ਸਚੁ ਸਿਰਿ ਸਚੁ ਪੁਕਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਪਤਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਦਰਬਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਵੇਖਣਾ ਸਚੁ ਆਖਣਾ ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥
ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨ੍ਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ਸਚੁ ਤਾਰੁ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥

ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਨਾਈਆ ਭਾਖਿਆ ਅਮਰੁ ਅਨੀਠ ॥
ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਸਚੁ ਲਾਦਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਮੀਠ ॥
ਸਚੁ ਸਾਹਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ਸਚੁ ਤਿਨਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥
ਸਚੁ ਤਿਨਾ ਕੈ ਪਲੈ ਪਵੈ ਸਚੁ ਤਿਨਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥
ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਪਤਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਦੀਬਾਣੁ ॥
ਸਚੁ ਤਖਤੁ ਸਚੁ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥
ਸਚੁ ਨਾਵੈ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥੧॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤੁਧੁ ਸਭੁ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਪਾਸਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਆਰਾਧਣਾ ਸਚੁ ਭਗਤੀ ਕਰਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ਜੋ ਕਰੇ ਪਰਮ ਹੰਸ ਤਿਤੁ ਦੁਆਰੁ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਜੋ ਗਾਵਦੇ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਸਚੁ ਜੈਕਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈਆ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਖੰਡ ਪਤਾਲ ਸੰਸਾਰ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਆਕਾਸ ਗੰਗਾ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਹਰਿ ਤਾਰ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਦਾ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਅਮਰੁ ਅਪਾਰ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤੀ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਕਰਣੇ ਕਾਰ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਤੂ ਕਰਤਾ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਪਰਵਦਗਾਰ ॥੧॥

٢٣ ثلاثة وعشرون

ٱلْمَدِينَةِ ٱلْمُنَوَّرَةِ

ਸਲੋਕ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲ ॥੧॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲ ॥੧॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲ ॥੧॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲ ॥੧॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲ ॥੧॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲ ॥੧॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲ ॥੧॥

ચાલ્યા જાય છે. ત્યારે ત્યાં ઊભેલા સર્વ લોકો તેમને જોઈને
ખૂબ આનંદ પામ્યા. અને તેમણે ઈશ્વરનો મહિમા કર્યો.
પછી તેઓ ભયથી ભરપૂર થયા અને કહેવા લાગ્યા કે,
આજે આપણે અદ્‌ભુત વાતો જોઈ છે. ૨૭ તે પછી
ઈસુ બહાર ગયા અને તેમણે લેવી નામના એક
માણસને જકાતની ચોકી પર બેઠેલો જોયો. ઈસુએ
તેને કહ્યું, મારી પાછળ આવ. ૨૮ અને તે સર્વ
પડતું મૂકીને ઊઠ્યો અને તેમની પાછળ ચાલ્યો.
૨૯ પછી લેવીએ પોતાને ઘેર ઈસુને મોટી મિજબાની
આપી. અને ઘણા જકાતદારો તથા બીજા લોકો
તેમની સાથે જમવા બેઠા હતા. ૩૦ ત્યારે ફરોશીઓ
અને તેમના શાસ્ત્રીઓ તેમના શિષ્યોની વિરુદ્ધ
બડબડ કરીને કહેવા લાગ્યા કે, તમે જકાતદારો
અને પાપીઓની સાથે કેમ ખાઓ પીઓ છો?
૩૧ ઈસુએ તેમને જવાબ આપ્યો કે, જેઓ સાજા
છે તેઓને વૈદની જરૂર નથી, પણ જેઓ માંદા
છે તેઓને જરૂર છે. ૩૨ હું ન્યાયીઓને નહિ,
પણ પાપીઓને પસ્તાવા માટે બોલાવવા આવ્યો છું.
૩૩ તેઓએ તેમને કહ્યું, યોહાનના શિષ્યો વારંવાર
ઉપવાસ કરે છે અને પ્રાર્થના કરે છે, તેમ જ
ફરોશીઓના શિષ્યો પણ કરે છે, પણ તમારા
શિષ્યો ખાય પીએ છે. ૩૪ ઈસુએ તેમને કહ્યું,
જ્યાં સુધી વરરાજા તેઓની સાથે છે ત્યાં સુધી
તમે તેના સોબતીઓને ઉપવાસ કરાવી શકો
છો? ૩૫ પણ એવા દિવસો આવશે કે જ્યારે
વરરાજા તેઓની પાસેથી લઈ જવામાં આવશે,
ત્યારે તેઓ ઉપવાસ કરશે. ૩૬ તેમણે તેઓને
એક દૃષ્ટાંત પણ કહ્યું કે, કોઈ નવા વસ્ત્રમાંથી
ફાડીને જૂના વસ્ત્રમાં થીગડું મારતો નથી;
નહિ તો નવું ફાડે છે અને નવામાંથી લીધેલું
થીગડું જૂના વસ્ત્રને મેળ ખાતું નથી. ૩૭ વળી
કોઈ નવો દ્રાક્ષારસ જૂની મશકોમાં ભરતો નથી;
નહિ તો નવો દ્રાક્ષારસ મશકોને ફાડી નાખે છે,
અને તે પોતે ઢોળાઈ જાય છે, અને મશકો
પણ નકામી થાય છે. ૩૮ પણ નવો દ્રાક્ષારસ
નવી મશકોમાં ભરવો જોઈએ. ૩૯ વળી જૂનો
દ્રાક્ષારસ પીધા પછી કોઈ નવો માગતો નથી,
કેમ કે તે કહે છે, જૂનો સારો છે.

ٱلْمُؤْمِنُونَ ١٠٤ ٱلْمُؤْمِنُونَ ١٠٤

ਜਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੁਧੁ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥
ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਤੂ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਤਾ ਤੂ ਸਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ॥
ਤੂ ਸਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ਤੂ ਆਪੇ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਲ ਧਾਰੇ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਹਿ ਜਗ ਅੰਦਰਿ ਤੂ ਆਪੇ ਅਲਖ ਅਪ

ਸਾਚੁ ਕਹਉ ਸੁਨਿ ਲੇਹੁ ਸਭੈ ਜਿਨ ਪ੍ਰੇਮ ਕੋ ਫਾਂਸੁ ਗਲੇ ਮਹਿ ਘਾਲਿਓ ॥
ਲੋਭ ਮੋਹ ਕੇ ਫਾਂਸ ਕਟੇ ਮੁਖ ਤੇ ਹਰਿ ਕੋ ਜਸੁ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨ ਚਾਲਿਓ ॥
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕੀ ਪ੍ਰੇਤ ਬਾਧਾ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਮਾਇਆ ਕੋ ਬਿਖੁ ਘਾਲਿਓ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਸੁਨਿ ਲੇਹੁ ਸਭੈ ਜਿਨ ਪ੍ਰੇਮ ਕੋ ਫਾਂਸੁ ਗਲੇ ਮਹਿ ਘਾਲਿਓ ॥੨॥

ਸਾਚੁ ਕਹਉ ਸੁਨਿ ਲੇਹੁ ਸਭੈ ਜਿਨ ਪ੍ਰੇਮ ਕੋ ਫਾਂਸੁ ਗਲੇ ਮਹਿ ਘਾਲਿਓ ॥
ਲੋਭ ਮੋਹ ਕੇ ਫਾਂਸ ਕਟੇ ਮੁਖ ਤੇ ਹਰਿ ਕੋ ਜਸੁ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨ ਚਾਲਿਓ ॥
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕੀ ਪ੍ਰੇਤ ਬਾਧਾ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਮਾਇਆ ਕੋ ਬਿਖੁ ਘਾਲਿਓ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਸੁਨਿ ਲੇਹੁ ਸਭੈ ਜਿਨ ਪ੍ਰੇਮ ਕੋ ਫਾਂਸੁ ਗਲੇ ਮਹਿ ਘਾਲਿਓ ॥੨॥

ਸਾਚੁ ਕਹਉ ਸੁਨਿ ਲੇਹੁ ਸਭੈ ਜਿਨ ਪ੍ਰੇਮ ਕੋ ਫਾਂਸੁ ਗਲੇ ਮਹਿ ਘਾਲਿਓ ॥
ਲੋਭ ਮੋਹ ਕੇ ਫਾਂਸ ਕਟੇ ਮੁਖ ਤੇ ਹਰਿ ਕੋ ਜਸੁ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨ ਚਾਲਿਓ ॥
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕੀ ਪ੍ਰੇਤ ਬਾਧਾ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਮਾਇਆ ਕੋ ਬਿਖੁ ਘਾਲਿਓ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਸੁਨਿ ਲੇਹੁ ਸਭੈ ਜਿਨ ਪ੍ਰੇਮ ਕੋ ਫਾਂਸੁ ਗਲੇ ਮਹਿ ਘਾਲਿਓ ॥੨॥

ਸਲੋਕ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਰਈ ਕਰਮਾ ॥ ਆਵਾ ਗਵਨੁ ਮਿਟੈ ਮੇਰੇ ਭਰਮਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਦੇਖੈ ਜਮੁ ਨੈਨਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜੋਹਹਿ ਬੈਨਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੋਲੈ ਮੰਦਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਫੰਦਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਇਆ ਪੋਹੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਨਸੈ ਕੋਹੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਤਸਕਰੁ ਲਾਗੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਦਾਵਾ ਦਾਗੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੂਡਾ ਕਬਹੂ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਲਾਗੈ ਲਬਹੂ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਦੂਖੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਭੂਖ ਪਿਆਸ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਨਮੈ ਮਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਤਪਤ ਮਹ ਜਰੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਤ ਹਤਾਸ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਡੋਲੈ ਮਨੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਇਆ ਤਨੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕਾਮੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਮਨ ਧਾਮੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੋਧ ਬਿਰੋਧ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਹਾ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਪਰ ਉਪਕਾਰੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮੋਹ ਮਗਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਲੋਭ ਲਗਨ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਦੁਖ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਤਿਆਗੈ ਸੁਖ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਰੋਗ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਸੋਗ ਬਿਓਗ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕੋਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਮਨੁ ਸੋਇ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਅਪਮਾਨੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਤਾਤਾ ਹੋਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੈਰੀ ਕੋਇ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਚਿੰਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਪਾਵਹਿ ਦੰਡ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਭਉ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜੋਨੀ ਪਾਇ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਮੋਹ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਨਸੈ ਸੋਹ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਮੀਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਤ ਅਨੀਤ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕਾਲੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜੀਵਨ ਜੰਜਾਲੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਧਾਇ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੰਗੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਰੰਗੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੋਗ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਰੋਗ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕੋਇ ॥ ਜੋ ਕੋਇ ਕਰੈ ਤਿਸ ਹੀ ਫੁਨਿ ਹੋਇ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਨਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨੈ ਆਨ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕੋਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਮਨੁ ਸੋਇ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਧਾਇ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੰਗੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਰੰਗੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੋਗ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਰੋਗ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕੋਇ ॥ ਜੋ ਕੋਇ ਕਰੈ ਤਿਸ ਹੀ ਫੁਨਿ ਹੋਇ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਨਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨੈ ਆਨ ॥

ولا تقربوا الزنا انه كان فاحشة وساء سبيلا ٣٢ ولا تقتلوا النفس التي حرم الله الا بالحق ومن قتل مظلوما فقد جعلنا لوليه سلطانا فلا يسرف في القتل انه كان منصورا ٣٣ ولا تقربوا مال اليتيم الا بالتي هي احسن حتى يبلغ اشده واوفوا بالعهد ان العهد كان مسئولا ٣٤ واوفوا الكيل اذا كلتم وزنوا بالقسطاس المستقيم ذلك خير واحسن تاويلا ٣٥ ولا تقف ما ليس لك به علم ان السمع والبصر والفؤاد كل اولئك كان عنه مسئولا ٣٦ ولا تمش في الارض مرحا انك لن تخرق الارض ولن تبلغ الجبال طولا ٣٧ كل ذلك كان سيئه عند ربك مكروها ٣٨ ذلك مما اوحى اليك ربك من الحكمة ولا تجعل مع الله الها اخر فتلقى في جهنم ملوما مدحورا ٣٩ افاصفاكم ربكم بالبنين واتخذ من الملئكة اناثا انكم لتقولون قولا عظيما ٤٠ ولقد صرفنا في هذا القرءان ليذكروا وما يزيدهم الا نفورا ٤١ قل لو كان معه ءالهة كما يقولون اذا لابتغوا الى ذي العرش سبيلا ٤٢ سبحنه وتعلى عما يقولون علوا كبيرا ٤٣ تسبح له السموت السبع والارض ومن فيهن وان من شيء الا يسبح بحمده ولكن لا تفقهون تسبيحهم انه كان حليما غفورا ٤٤ واذا قرأت القرءان جعلنا بينك وبين الذين لا يؤمنون بالاخرة حجابا مستورا ٤٥ وجعلنا على قلوبهم اكنة ان يفقهوه وفي اذانهم وقرا واذا ذكرت ربك في القرءان وحده ولوا على ادبرهم نفورا ٤٦ نحن اعلم بما يستمعون به اذ يستمعون اليك واذ هم نجوى اذ يقول الظلمون ان تتبعون الا رجلا مسحورا ٤٧ انظر كيف ضربوا لك الامثال فضلوا فلا يستطيعون سبيلا ٤٨ وقالوا ءاذا كنا عظما ورفتا ءانا لمبعوثون خلقا جديدا ٤٩ قل كونوا حجارة او حديدا ٥٠ او خلقا مما يكبر في صدوركم فسيقولون من يعيدنا قل الذي فطركم اول مرة فسينغضون اليك رءوسهم ويقولون متى هو قل عسى ان يكون قريبا ٥١ يوم يدعوكم فتستجيبون بحمده وتظنون ان لبثتم الا قليلا ٥٢ وقل لعبادي يقولوا التي هي احسن ان الشيطن ينزغ بينهم ان الشيطن كان للانسن عدوا مبينا ٥٣ ربكم اعلم بكم ان يشأ يرحمكم او ان يشأ يعذبكم وما ارسلنك عليهم وكيلا ٥٤ وربك اعلم بمن في السموت والارض ولقد فضلنا بعض النبيين على بعض وءاتينا داود زبورا ٥٥ قل ادعوا الذين زعمتم من دونه فلا يملكون كشف الضر عنكم ولا تحويلا ٥٦ اولئك الذين يدعون يبتغون الى ربهم الوسيلة ايهم اقرب ويرجون رحمته ويخافون عذابه ان عذاب ربك كان محذورا ٥٧ وان من قرية الا نحن مهلكوها قبل يوم القيمة او معذبوها عذابا شديدا كان ذلك في الكتب مسطورا ٥٨ وما منعنا ان نرسل بالايت الا ان كذب بها الاولون وءاتينا ثمود الناقة مبصرة فظلموا بها وما نرسل بالايت الا تخويفا ٥٩ واذ قلنا لك ان ربك احاط بالناس وما جعلنا الرءيا التي اريناك الا فتنة للناس والشجرة الملعونة في القرءان ونخوفهم فما يزيدهم الا طغيانا كبيرا ٦٠ واذ قلنا للملئكة اسجدوا لادم فسجدوا الا ابليس قال ءاسجد لمن خلقت طينا ٦١ قال ارءيتك هذا الذي كرمت علي لئن اخرتن الى يوم القيمة لاحتنكن ذريته الا قليلا ٦٢ قال اذهب فمن تبعك منهم فان جهنم جزاؤكم جزاء موفورا ٦٣ واستفزز من استطعت منهم بصوتك واجلب عليهم بخيلك ورجلك وشاركهم في الاموال والاولد وعدهم وما يعدهم الشيطن الا غرورا ٦٤ ان عبادي ليس لك عليهم سلطن وكفى بربك وكيلا ٦٥ ربكم الذي يزجي لكم الفلك في البحر لتبتغوا من فضله انه كان بكم رحيما ٦٦ واذا مسكم الضر في البحر ضل من تدعون الا اياه فلما نجىكم الى البر اعرضتم وكان الانسن كفورا ٦٧ افامنتم ان يخسف بكم جانب البر او يرسل عليكم حاصبا ثم لا تجدوا لكم وكيلا ٦٨ ام امنتم ان يعيدكم فيه تارة اخرى فيرسل عليكم قاصفا من الريح فيغرقكم بما كفرتم ثم لا تجدوا لكم به علينا تبيعا ٦٩ ولقد كرمنا بني ءادم وحملنهم في البر والبحر ورزقنهم من الطيبت وفضلنهم على كثير ممن خلقنا تفضيلا ٧٠ يوم ندعوا كل اناس بامامهم فمن اوتي كتبه بيمينه فاولئك يقرءون كتبهم ولا يظلمون فتيلا ٧١ ومن كان في هذه اعمى فهو في الاخرة اعمى واضل سبيلا ٧٢ وان كادوا ليفتنونك عن الذي اوحينا اليك لتفتري علينا غيره واذا لاتخذوك خليلا ٧٣ ولولا ان ثبتنك لقد كدت تركن اليهم شيئا قليلا ٧٤ اذا لاذقنك ضعف الحيوة وضعف الممات ثم لا تجد لك علينا نصيرا ٧٥ وان كادوا ليستفزونك من الارض ليخرجوك منها واذا لا يلبثون خلفك الا قليلا ٧٦ سنة من قد ارسلنا قبلك من رسلنا ولا تجد لسنتنا تحويلا ٧٧ اقم الصلوة لدلوك الشمس الى غسق الليل وقرءان الفجر ان قرءان الفجر كان مشهودا ٧٨ ومن الليل فتهجد به نافلة لك عسى ان يبعثك ربك مقاما محمودا ٧٩ وقل رب ادخلني مدخل صدق واخرجني مخرج صدق واجعل لي من لدنك سلطنا نصيرا ٨٠ وقل جاء الحق وزهق الباطل ان الباطل كان زهوقا ٨١ وننزل من القرءان ما هو شفاء ورحمة للمؤمنين ولا يزيد الظلمين الا خسارا ٨٢ واذا انعمنا على الانسن اعرض ونا بجانبه واذا مسه الشر كان يئوسا ٨٣ قل كل يعمل على شاكلته فربكم اعلم بمن هو اهدى سبيلا ٨٤ ويسئلونك عن الروح قل الروح من امر ربي وما اوتيتم من العلم الا قليلا ٨٥ ولئن شئنا لنذهبن بالذي اوحينا اليك ثم لا تجد لك به علينا وكيلا ٨٦ الا رحمة من ربك ان فضله كان عليك كبيرا ٨٧ قل لئن اجتمعت الانس والجن على ان يأتوا بمثل هذا القرءان لا يأتون بمثله ولو كان بعضهم لبعض ظهيرا ٨٨ ولقد صرفنا للناس في هذا القرءان من كل مثل فابى اكثر الناس الا كفورا ٨٩ وقالوا لن نؤمن لك حتى تفجر لنا من الارض ينبوعا ٩٠ او تكون لك جنة من نخيل وعنب فتفجر الانهر خلالها تفجيرا ٩١ او تسقط السماء كما زعمت علينا كسفا او تأتي بالله والملئكة قبيلا ٩٢ او يكون لك بيت من زخرف او ترقى في السماء ولن نؤمن لرقيك حتى تنزل علينا كتبا نقرؤه قل سبحان ربي هل كنت الا بشرا رسولا ٩٣ وما منع الناس ان يؤمنوا اذ جاءهم الهدى الا ان قالوا ابعث الله بشرا رسولا ٩٤ قل لو كان في الارض ملئكة يمشون مطمئنين لنزلنا عليهم من السماء ملكا رسولا ٩٥ قل كفى بالله شهيدا بيني وبينكم انه كان بعباده خبيرا بصيرا ٩٦ ومن يهد الله فهو المهتد ومن يضلل فلن تجد لهم اولياء من دونه ونحشرهم يوم القيمة على وجوههم عميا وبكما وصما مأويهم جهنم كلما خبت زدنهم سعيرا ٩٧ ذلك جزاؤهم بانهم كفروا بايتنا وقالوا ءاذا كنا عظما ورفتا ءانا لمبعوثون خلقا جديدا ٩٨ اولم يروا ان الله الذي خلق السموت والارض قادر على ان يخلق مثلهم وجعل لهم اجلا لا ريب فيه فابى الظلمون الا كفورا ٩٩ قل لو انتم تملكون خزائن رحمة ربي اذا لامسكتم خشية الانفاق وكان الانسن قتورا ١٠٠ ولقد ءاتينا موسى تسع ءايت بينت فسئل بني اسرءيل اذ جاءهم فقال له فرعون انى لاظنك يموسى مسحورا ١٠١ قال لقد علمت ما انزل هؤلاء الا رب السموت والارض بصائر وانى لاظنك يفرعون مثبورا ١٠٢ فاراد ان يستفزهم من الارض فاغرقنه ومن معه جميعا ١٠٣ وقلنا من بعده لبني اسرءيل اسكنوا الارض فاذا جاء وعد الاخرة جئنا بكم لفيفا ١٠٤ وبالحق انزلنه وبالحق نزل وما ارسلنك الا مبشرا ونذيرا ١٠٥ وقرءانا فرقنه لتقرأه على الناس على مكث ونزلنه تنزيلا ١٠٦ قل ءامنوا به او لا تؤمنوا ان الذين اوتوا العلم من قبله اذا يتلى عليهم يخرون للاذقان سجدا ١٠٧ ويقولون سبحان ربنا ان كان وعد ربنا لمفعولا ١٠٨ ويخرون للاذقان يبكون ويزيدهم خشوعا ١٠٩ قل ادعوا الله او ادعوا الرحمن ايا ما تدعوا فله الاسمآء الحسنى ولا تجهر بصلوتك ولا تخافت بها وابتغ بين ذلك سبيلا ١١٠ وقل الحمد لله الذي لم يتخذ ولدا ولم يكن له شريك في الملك ولم يكن له ولي من الذل وكبره تكبيرا ١١١

ਸਲੋਕੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦ ਸਲਾਹੀਐ ਜਿ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥
ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮੁਖਹੁ ਕਹਿ ਨ ਬੁਝਾਇ ॥
ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਤੇਵਡੁ ਤੂ ਨਾਹ ਜਾਨੀ ਤੂ ਕੈਸਾ ॥
ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਤੂ ਕੈਸਾ ਕੇਵਡੁ ਤੂ ਕੈਸਾ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਥਾਨ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰੂਪ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ॥
ਕੇਤੀ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਦਾਨ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਸਾਜ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਸਾਮਾਨ ॥
ਕੇਤੀ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਸਾਜ ॥
ਕੇਤੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰਾਜ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਜੋ ਭਾਵਹਿ ਤੁਧੁ ਨੋ ਭਾਣੇ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਤੀਰਥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਮਾਣੇ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਤਪਾ ਜੋ ਤਪਹਿ ਤਪੁ ਖਪਾਵਹਿ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਸੰਜਮੀ ਜੋ ਸੰਜਮੁ ਪਾਵਹਿ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਵੇਦ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਪੰਡਿਤ ਜੋ ਪੜਹਿ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਪੁਰਾਣ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਸੁਣਹਿ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਮੋਨਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਲਿਵ ਲਾਵਹਿ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਜੋਗ ਜੋ ਜੁਗਤਿ ਵੀਚਾਰਹਿ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਜੋਧ ਜੋ ਜੂਝਹਿ ਬਲ ਨਾਲ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਕਵੀ ਜੋ ਕਵਹਿ ਰਸ ਨਾਲ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਦਾਤਾਰ ਜੋ ਦੇਵਹਿ ਤੋਟ ਨ ਆਵਈ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਸੇਵਕ ਜੋ ਤੁਧੁ ਨੋ ਧਿਆਵਹਿ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਬੇਦ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਕਥਕ ਸੁਣਹਿ ਨਿਰਦੋਖ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਹਰੀਆ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰਾਤੇ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਖਾਤੇ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਇਆਲੇ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਉਪਜਹਿ ਜੰਤ ਜਿ ਕਹਣਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਖਾਣੀ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਬਾਣੀ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਸਰਵਰ ਭਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲ ਨਾਲ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਸਰਵਰ ਖਾਰੇ ਵਿਚਿ ਵਿਸੁ ਹੋਵੈ ਕਾਲ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਜਿ ਤੁਧੁ ਨੋ ਜਾਣਹਿ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਅਜਾਣ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਸਿਆਣੇ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਮੂਰਖ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਫਰਜੰਦ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਨਿਰਧਨ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਧਨਵੰਤ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰੂਪ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰੰਗ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਸੰਗ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਸੁਖਦਾਈ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਸੋਗ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਜਾਚਿਕ ਜਿਚਰੁ ਤੂ ਦੇਵਹਿ ਤਿਚਰੁ ਖਾਵਹਿ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਖਸਮ ਹੁਕਮੁ ਤੇਰਾ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਜੁਗ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਦਿਹਸ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰੁਤੀ ਮਹੀਨੇ ਪਖ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਲੇਖ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਪਰਲਅ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਭੇਖ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਸੁਮੇਰ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਨਦਰੀ ਕਰਮ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਧਰਮ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਪਾਪ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਲੇਖੇ ਪਵਹਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਆਪਿ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਪਰਤਖਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਜਾਪਿ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਪਵਣ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਝੁਲਾਰੇ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਕੂਕਣ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਪੂਕਾਰੇ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਪਰਖੇ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਅਲਖ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਅਭੇਵ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਸਾਦ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਬਿਸਮਾਦ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਅਨਹਤ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਪਿਆਰ ਕਰਹਿ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਲੈ ਭਵਜਲੁ ਤਰਹਿ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਨਿਹਚਲ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਧੀਰ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਗੰਭੀਰ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਅਥਾਹ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਵੇਪਰਵਾਹ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਸਚੇ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਜਚਹਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰਚੇ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਕਹੀਅਹਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਕਥੀਅਹਿ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਸੁਣੀਅਹਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਮਨਿ ਵਸਹਿ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਲੇਖੇ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਅਲੇਖੇ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਦੇਖਿ ਵਿਗਸਹਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਵੇਖੇ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਨੇਰੈ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਦੂਰਿ ॥
ਨਾਨਕ ਕੀਮਤਿ ਨ ਪਵੈ ਤੂ ਸਭ ਤੇ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥

صفة الصلاة

ثم يأتي بالتشهد في قعوده ويسر به ويقول بعد فراغه منه اللهم صل على محمد وعلى آل محمد كما صليت على ابراهيم وعلى آل ابراهيم انك حميد مجيد اللهم بارك على محمد وعلى آل محمد كما باركت على ابراهيم وعلى آل ابراهيم انك حميد مجيد ثم يدعو بما شاء ويختار من الدعاء ما ورد في القرآن او ما كان مأثورا عن النبي صلى الله عليه وسلم ثم يسلم عن يمينه وعن شماله فيقول السلام عليكم ورحمة الله السلام عليكم ورحمة الله ويسر بالتسليم ويكون تسليمه عن يمينه اكثر من تسليمه عن شماله ويكون تسليمه عن شماله بحيث يرى بياض خده ويكون تسليمه عن يمينه بحيث يرى بياض خده ويكون تسليمه عن يمينه وعن شماله على من حضره من الملائكة ومن المسلمين ومن الجن ويكون تسليمه على الملائكة اكثر من تسليمه على المسلمين ومن الجن ويكون تسليمه على المسلمين اكثر من تسليمه على الجن ويكون تسليمه على من يليه اكثر من تسليمه على من بعد منه ويكون تسليمه على من بعد منه اكثر من تسليمه على من يليه

ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਪਰਗਟੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥
ਸੁਣਿਐ ਸਰਾ ਗੁਣਾ ਕਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਗੁਣਵੰਤਿਆ ਕਾ ਕਰਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥
ਸੁਣਿਐ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਮਨਿ ਹੋਇ ॥ ਅਵਗੁਣ ਕਢਿ ਸਕੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥
ਸੁਣਿਐ ਜਮ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਬਾਂਕਾ ਨਾ ਦਿਸੈ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸਦਾ ਸੁਖਵਾਸੈ ॥ ੨੧ ॥

ਸੁਣਿਐ ਈਸਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਇੰਦੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਣ ਮੰਦੁ ॥
ਸੁਣਿਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਤਨਿ ਭੇਦ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵੇਦ ॥
ਸੁਣਿਐ ਛਿਆ ਰੁਤੀ ਬਾਰਹ ਮਾਹ ॥ ਸੁਣਿਐ ਧਰਤਿ ਧਵਲ ਆਕਾਹ ॥
ਸੁਣਿਐ ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਾਤਾਲ ॥ ਸੁਣਿਐ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕਾਲੁ ॥
ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸਦਾ ਸੁਖਵਾਸੈ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੈ ॥ ੨੨ ॥

ਸੁਣਿਐ ਚੋਰ ਨ ਜਮ ਮਗਿ ਲੇਹਿ ॥ ਸੁਣਿਐ ਧਰਮ ਰਾਇ ਨਹ ਪੇਹਿ ॥
ਸੁਣਿਐ ਅਪਿਉ ਪੀਐ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਪਾਵ ਤਲੈ ਹੋਵੈ ਜਗੁ ਰੋਖੁ ॥
ਸੁਣਿਐ ਤੀਰਥ ਮਜਨੁ ਮਨਿ ਭਾਉ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸਰਬ ਥਾਵ ਕੀ ਥਾਉ ॥
ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸਦਾ ਸੁਖਵਾਸੈ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੈ ॥ ੨੩ ॥

ਮੰਨੇ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥
ਕਾਗਦਿ ਕਲਮ ਨ ਲਿਖਣਹਾਰੁ ॥ ਮੰਨੇ ਕਾ ਬਹਿ ਕਰਨਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥
ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥
ਮੰਨੈ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਨਾ ਖਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਇ ॥
ਏਤੀ ਮੰਨੈ ਵਡੀ ਹੋਇ ॥ ਮੰਨੈ ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਰਗਟੁ ਜਾਇ ॥
ਮੰਨੈ ਮਗੁ ਨ ਚਲੈ ਪੰਥੁ ॥ ਮੰਨੈ ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਸਨਬੰਧੁ ॥
ਪੁਛਿ ਨ ਦੇਣਾ ਪਵੈ ਨ ਲੇਖੁ ॥ ਮੰਨੈ ਨਾਨਕ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖੁ ॥ ੨੪ ॥

ਮੰਨੈ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇਆਲੁ ॥ ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕਾ ਭਾਲੁ ॥
ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਜੀਅ ਕਾ ਇਸਟੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ਗਰਿਸਟੁ ॥
ਮੰਨੈ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਮੰਨੈ ਕਰਮ ਨ ਲਿਖੀਅਹਿ ਕੋਇ ॥
ਮੰਨੈ ਪੁਜਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਅਖੰਜਨੁ ॥
ਮੰਨੈ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਮੂਲਿ ॥ ਮੰਨੈ ਲਾਭੁ ਸਦਾ ਅਤੋਲੁ ॥
ਮੰਨੈ ਕਿਸੈ ਨ ਕੇਰਾ ਸਾਥੁ ॥ ਮੰਨੈ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਨਾਥੁ ॥ ੨੫ ॥

ਮੰਨੈ ਸਿਧ ਪੀਰ ਸੁਰਿ ਨਾਥ ॥ ਮੰਨੈ ਧਰਤਿ ਧਵਲ ਆਕਾਸ ॥
ਮੰਨੈ ਤਿਪਦ ਸਿਵ ਚਉਪਦ ਹੋਇ ॥ ਮੰਨੈ ਦੁਨੀ ਸਰੈ ਸਭ ਕੋਇ ॥
ਮੰਨੈ ਮੁਹਿ ਚਉਟਾ ਨਾ ਖਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਇ ॥
ਮੰਨੈ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ ਮੰਨੈ ਕਰਣਿ ਪਵੈ ਥਾਇ ਨ ਪਾਉ ॥ ੨੬ ॥

ਪਵੜੀ ॥

ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥
ਮੰਨੈ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਨਾ ਖਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਇ ॥
ਮੰਨੈ ਮਾਰਗਿ ਠਾਕ ਨ ਪਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਰਗਟੁ ਜਾਇ ॥
ਮੰਨੈ ਮਗੁ ਨ ਚਲੈ ਪੰਥੁ ॥ ਮੰਨੈ ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਸਨਬੰਧੁ ॥
ਪੁਛਿ ਨ ਦੇਣਾ ਪਵੈ ਨ ਲੇਖੁ ॥ ਮੰਨੈ ਨਾਨਕ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖੁ ॥ ੨੭ ॥

ਸੁਣਿਐ ਸਿਧ ਪੀਰ ਸੁਰਿ ਨਾਥ ॥ ਸੁਣਿਐ ਧਰਤਿ ਧਵਲ ਆਕਾਸ ॥
ਸੁਣਿਐ ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਾਤਾਲ ॥ ਸੁਣਿਐ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕਾਲੁ ॥
ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸਦਾ ਸੁਖਵਾਸੈ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥ ੨੮ ॥

ਸੁਣਿਐ ਈਸਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਇੰਦੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਣ ਮੰਦੁ ॥
ਸੁਣਿਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਤਨਿ ਭੇਦ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵੇਦ ॥
ਸੁਣਿਐ ਛਿਆ ਰੁਤੀ ਬਾਰਹ ਮਾਹ ॥ ਸੁਣਿਐ ਧਰਤਿ ਧਵਲ ਆਕਾਹ ॥
ਸੁਣਿਐ ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਾਤਾਲ ॥ ਸੁਣਿਐ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕਾਲੁ ॥
ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸਦਾ ਸੁਖਵਾਸੈ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੈ ॥ ੨੯ ॥

ਸੁਣਿਐ ਚੋਰ ਨ ਜਮ ਮਗਿ ਲੇਹਿ ॥ ਸੁਣਿਐ ਧਰਮ ਰਾਇ ਨਹ ਪੇਹਿ ॥
ਸੁਣਿਐ ਅਪਿਉ ਪੀਐ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਪਾਵ ਤਲੈ ਹੋਵੈ ਜਗੁ ਰੋਖੁ ॥
ਸੁਣਿਐ ਤੀਰਥ ਮਜਨੁ ਮਨਿ ਭਾਉ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸਰਬ ਥਾਵ ਕੀ ਥਾਉ ॥
ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸਦਾ ਸੁਖਵਾਸੈ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੈ ॥ ੩੦ ॥

ਮੰਨੇ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥
ਕਾਗਦਿ ਕਲਮ ਨ ਲਿਖਣਹਾਰੁ ॥ ਮੰਨੇ ਕਾ ਬਹਿ ਕਰਨਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥
ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥
ਮੰਨੈ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਨਾ ਖਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਇ ॥
ਏਤੀ ਮੰਨੈ ਵਡੀ ਹੋਇ ॥ ਮੰਨੈ ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਰਗਟੁ ਜਾਇ ॥
ਮੰਨੈ ਮਗੁ ਨ ਚਲੈ ਪੰਥੁ ॥ ਮੰਨੈ ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਸਨਬੰਧੁ ॥
ਪੁਛਿ ਨ ਦੇਣਾ ਪਵੈ ਨ ਲੇਖੁ ॥ ਮੰਨੈ ਨਾਨਕ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖੁ ॥ ੩੧ ॥

ਮੰਨੈ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇਆਲੁ ॥ ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕਾ ਭਾਲੁ ॥
ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਜੀਅ ਕਾ ਇਸਟੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ਗਰਿਸਟੁ ॥
ਮੰਨੈ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਮੰਨੈ ਕਰਮ ਨ ਲਿਖੀਅਹਿ ਕੋਇ ॥
ਮੰਨੈ ਪੁਜਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਅਖੰਜਨੁ ॥
ਮੰਨੈ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਮੂਲਿ ॥ ਮੰਨੈ ਲਾਭੁ ਸਦਾ ਅਤੋਲੁ ॥
ਮੰਨੈ ਕਿਸੈ ਨ ਕੇਰਾ ਸਾਥੁ ॥ ਮੰਨੈ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਨਾਥੁ ॥ ੩੨ ॥

ਮੰਨੈ ਸਿਧ ਪੀਰ ਸੁਰਿ ਨਾਥ ॥ ਮੰਨੈ ਧਰਤਿ ਧਵਲ ਆਕਾਸ ॥
ਮੰਨੈ ਤਿਪਦ ਸਿਵ ਚਉਪਦ ਹੋਇ ॥ ਮੰਨੈ ਦੁਨੀ ਸਰੈ ਸਭ ਕੋਇ ॥
ਮੰਨੈ ਮੁਹਿ ਚਉਟਾ ਨਾ ਖਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਇ ॥
ਮੰਨੈ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ ਮੰਨੈ ਕਰਣਿ ਪਵੈ ਥਾਇ ਨ ਪਾਉ ॥ ੩੩ ॥

ਪਵੜੀ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਭਜਨੁ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਤ ਲਿਖੇ ਪਾਏ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਲਾਗੈ ਹਰਿ ਕੈ ਕਾਮਿ ॥ ੧ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਗਟੁ ਭਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕੁਲ ਉਧਰੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਸਭ ਗਤਿ ਪਰੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਨਿਹਚਲ ਬਾਸੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪਾਵੈ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਗਟੁ ਭਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਪ ਜਾਹਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਹਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ਮੋਖੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕ ਉਪਰਿ ਧੋਖੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਆਵਹਿ ਬਸਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕਾਲੁ ਨ ਗ੍ਰਸਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਸੁ ਭਲਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਲਾ ॥ ੧ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਗਨੁ ਆਪਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਿਟੈ ਸਭ ਤਾਪਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਹਉ ਹਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਾਪੂਰਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਆਵਹਿ ਚਲਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਜਪਿ ਅਨਦ ਰੂਪੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਏ ਪੁਰਾਣ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨੀਸਾਣ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਬੈਸਣ ਲਹਹਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਕਹਹਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕੀਚਹਿ ਇਸਨਾਨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨ ॥ ੨ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਕੋ ਬੈਰੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਚੋਰੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਮੰਦਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਜਾਨੈ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਰੋਗੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਸੋਗੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੂਖ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਭੂਖ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਕਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਲੋਭੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਮੋਹੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਹੁ ॥ ੩ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਕੋ ਖਟਕਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਹਟਕਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਭਰਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਡਰਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੁਖੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਰੋਗੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਿਰਮਲ ਜੋਗੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਜਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਜਨਮ ਮਰਣ ਥਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਜੋਰੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਲ ਥੋਰੁ ॥ ੪ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਕੋ ਬੰਧਨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਿਰਮਲ ਚੰਦਨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਅੰਧੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਇਆ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਮੈਲੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਛੁਟਕੈ ਸੈਲੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਹਉ ਤਾਪ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਸੰਤਾਪ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਜਲਨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਸੀਤਲ ਪਵਨ ॥ ੫ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਕੋ ਲੇਪ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਿਰਮਲ ਦੇਹ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਛਲ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਬਲ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਪਾਪ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕਟੀਅਹਿ ਸਾਪ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਰੋਸੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੋਸੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੬ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਕੋ ਲੋਭੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਕਰੋਧੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਕੂੜਿਆਰ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਚੋਰ ਮਕਾਰ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਕੂੜਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਰੂੜਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਮੰਦਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਜਾਨੈ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਰੋਗੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਜੋਗੁ ॥ ੭ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਕੋ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਅਗਿਆਨੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਲੋਭੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਕਰੋਧੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਮਾਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਛਾਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਤਿਸਨਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਜਲਨਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਮੋਹੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਹੁ ॥ ੮ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਕੋ ਬੈਰੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਚੋਰੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਮੰਦਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਜਾਨੈ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਰੋਗੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਸੋਗੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੂਖ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਭੂਖ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਕਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਲੋਭੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਮੋਹੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਹੁ ॥ ੯ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਕੋ ਖਟਕਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਹਟਕਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਭਰਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਡਰਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੁਖੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਰੋਗੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਿਰਮਲ ਜੋਗੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਜਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਜਨਮ ਮਰਣ ਥਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਜੋਰੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਲ ਥੋਰੁ ॥ ੧੦ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਕੋ ਬੰਧਨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਿਰਮਲ ਚੰਦਨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਅੰਧੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਇਆ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਮੈਲੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਛੁਟਕੈ ਸੈਲੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਹਉ ਤਾਪ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਸੰਤਾਪ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਜਲਨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਸੀਤਲ ਪਵਨ ॥ ੧੧ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਕੋ ਲੇਪ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਿਰਮਲ ਦੇਹ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਛਲ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਬਲ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਪਾਪ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕਟੀਅਹਿ ਸਾਪ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਰੋਸੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੋਸੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੧੨ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਕੋ ਲੋਭੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਕਰੋਧੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਕੂੜਿਆਰ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਚੋਰ ਮਕਾਰ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਕੂੜਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਰੂੜਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਮੰਦਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਜਾਨੈ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਰੋਗੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਜੋਗੁ ॥ ੧੩ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਕੋ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਅਗਿਆਨੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਲੋਭੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਕਰੋਧੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਮਾਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਛਾਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਤਿਸਨਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਜਲਨਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਮੋਹੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਹੁ ॥ ੧੪ ॥

ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ਤਿਨ ਸਾਧਸੰਗੁ ਹਰਿ ਦੇਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਭਵ ਨਹੀ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ੧ ॥

٥٣٥ وإثبات حدها وعلله ٥٣٥

ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಲೀಲಾ ತರಂಗಿಣಿ

ولا تقل ان الله فقير ونحن اغنياء سنكتب ما قالوا وقتلهم الانبياء بغير حق ونقول ذوقوا عذاب الحريق ٢٢ ٢٢

ذلك بما قدمت ايديكم وان الله ليس بظلام للعبيد ٢٣ ٢٣

الذين قالوا ان الله عهد الينا الا نؤمن لرسول حتى يأتينا بقربان تأكله النار قل قد جاءكم رسل من قبلي بالبينات وبالذي قلتم فلم قتلتموهم ان كنتم صادقين ٢٤ ٢٤

فان كذبوك فقد كذبت رسل من قبلك جاءوا بالبينات والزبر والكتاب المنير ٢٥ ٢٥

كل نفس ذائقة الموت وانما توفون اجوركم يوم القيامة فمن زحزح عن النار وادخل الجنة فقد فاز وما الحياة الدنيا الا متاع الغرور ٢٦ ٢٦

لتبلون في اموالكم وانفسكم ولتسمعن من الذين اوتوا الكتاب من قبلكم ومن الذين اشركوا اذى كثيرا وان تصبروا وتتقوا فان ذلك من عزم الامور ٢٧ ٢٧

واذ اخذ الله ميثاق الذين اوتوا الكتاب لتبيننه للناس ولا تكتمونه فنبذوه وراء ظهورهم واشتروا به ثمنا قليلا فبئس ما يشترون ٢٨ ٢٨

لا تحسبن الذين يفرحون بما اتوا ويحبون ان يحمدوا بما لم يفعلوا فلا تحسبنهم بمفازة من العذاب ولهم عذاب اليم ٢٩ ٢٩

ولله ملك السموات والارض والله على كل شيء قدير ٣٠ ٣٠

ان في خلق السموات والارض واختلاف الليل والنهار لآيات لاولي الالباب ٣١ ٣١

الذين يذكرون الله قياما وقعودا وعلى جنوبهم ويتفكرون في خلق السموات والارض ربنا ما خلقت هذا باطلا سبحانك فقنا عذاب النار ٣٢ ٣٢

ربنا انك من تدخل النار فقد اخزيته وما للظالمين من انصار ٣٣ ٣٣

ربنا انا سمعنا منادي ينادي للايمان ان آمنوا بربكم فآمنا ربنا فاغفر لنا ذنوبنا وكفر عنا سيئاتنا وتوفنا مع الابرار ٣٤ ٣٤

ربنا وآتنا ما وعدتنا على رسلك ولا تخزنا يوم القيامة انك لا تخلف الميعاد ٣٥ ٣٥

فاستجاب لهم ربهم انى لا اضيع عمل عامل منكم من ذكر او انثى بعضكم من بعض فالذين هاجروا واخرجوا من ديارهم واوذوا في سبيلي وقاتلوا وقتلوا لاكفرن عنهم سيئاتهم ولادخلنهم جنات تجري من تحتها الانهار ثوابا من عند الله والله عنده حسن الثواب ٣٦ ٣٦

لا يغرنك تقلب الذين كفروا في البلاد متاع قليل ثم مأواهم جهنم وبئس المهاد ٣٧ ٣٧

لكن الذين اتقوا ربهم لهم جنات تجري من تحتها الانهار خالدين فيها نزلا من عند الله وما عند الله خير للابرار ٣٨ ٣٨

وان من اهل الكتاب لمن يؤمن بالله وما انزل اليكم وما انزل اليهم خاشعين لله لا يشترون بآيات الله ثمنا قليلا اولئك لهم اجرهم عند ربهم ان الله سريع الحساب ٣٩ ٣٩

ولا يجوز الوضوء بالنبيذ ولا بالمرقة ولا بالخل ولا بماء الورد ولا بماء البطيخ ولا بماء الباقلا ولا بماء الحمص ولا بماء الكمثرى ولا بماء الكمأة ولا بماء الكرنب ولا بماء الكراث ولا بماء الكرفس ولا بماء الكزبرة ولا بماء الكمون ولا بماء الكتان ولا بماء الكندر ولا بماء الكافور ولا بماء الكبريت ولا بماء الكحل ولا بماء الكلس ولا بماء الكذب ولا بماء الكفر ولا بماء الكبر ولا بماء الكسل ولا بماء الكذب ولا بماء الكفر ولا بماء الكبر ولا بماء الكسل

فصل

ولا يجوز الوضوء بالماء المستعمل وهو الذي استعمل في طهارة حكمية أو قربة مقصودة فالطهارة الحكمية هي التي تكون على البدن والقربة المقصودة هي التي تكون على الثوب والمستعمل في الطهارة الحكمية هو الذي يسقط به الفرض عن المتطهر والمستعمل في القربة المقصودة هو الذي يتقرب به المتقرب

فصل

ولا يجوز الوضوء بالماء المشمس وهو الذي سخن بالشمس في الآنية المنطبعة كالحديد والرصاص والصفر والنحاس ولا بأس بالوضوء بالماء المسخن بالنار

فصل

ولا يجوز الوضوء بالماء النجس وهو الذي حلت فيه نجاسة فغيرت أحد أوصافه وهي الطعم واللون والريح فإن كان الماء كثيرا لا يتغير بالنجاسة بأن كان عشرة أذرع في عشرة أذرع فوقعت النجاسة في طرف منه فاغترف من الطرف الآخر وتوضأ جاز وإن كان الماء قليلا وهو ما دون العشر في العشر فوقعت فيه نجاسة وإن لم تغيره لم يجز الوضوء به

فصل

ولا يجوز الوضوء بالماء المغلوب بغيره من الأشياء الطاهرة إذا غلبت عليه فأزالت اسم الماء المطلق عنه كالماء الذي يخالطه الزعفران والعصفر والخل وماء الورد وما أشبه ذلك فإن كان الماء المطلق هو الغالب جاز الوضوء به وإن خالطه شيء طاهر كالزعفران وما أشبهه

ಕಾಲಿಂಗಮರ್ದನ ಸಂಧಿ

ಕಾಲಿಂಗಮರ್ದನ ಸಂಧಿ

ಕಾಲಿಂಗಮರ್ದನ ಸಂಧಿ

ಕಾಲಿಂಗಮರ್ದನ ಸಂಧಿ

ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਆਕਾਰ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਈ ਕਾਰ ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਜੀਅ ਹੁਕਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਹੁਕਮੀ ਉਤਮ ਨੀਚ ਹੁਕਮਿ ਲਿਖਿ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥ ਇਕਨਾ ਹੁਕਮੀ ਬਖਸੀਸ ਇਕਿ ਹੁਕਮੀ ਸਦਾ ਭਵਾਈ ॥ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭ ਕੋ ਬਾਹਰਿ ਹੁਕਮ ਨ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਜੇ ਬੁਝੈ ਤ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਈ ॥੨॥

ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਆਕਾਰ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਈ ਕਾਰ ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਜੀਅ ਹੁਕਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਹੁਕਮੀ ਉਤਮ ਨੀਚ ਹੁਕਮਿ ਲਿਖਿ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥ ਇਕਨਾ ਹੁਕਮੀ ਬਖਸੀਸ ਇਕਿ ਹੁਕਮੀ ਸਦਾ ਭਵਾਈ ॥ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭ ਕੋ ਬਾਹਰਿ ਹੁਕਮ ਨ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਜੇ ਬੁਝੈ ਤ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਈ ॥੨॥

ਗਾਵੈ ਕੋ ਤਾਣੁ ਹੋਵੈ ਕਿਸ ਪਾਹਿ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਦਾਤਿ ਜਾਣੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਗੁਣ ਵਡਿਆਈਆ ਚਾਰ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਵਿਦਿਆ ਵਿਖਮ ਬੀਚਾਰ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਸਾਜਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਹੋਇ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਜੀਅ ਲੈ ਫਿਰਿ ਗਇ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਜਾਪੈ ਦਿਸੈ ਦੂਰਿ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਵੇਖੈ ਹਾਦਰਾ ਹਦੂਰਿ ॥ ਕਥਨਾ ਕਥੀ ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਿ ॥ ਕਥਿ ਕਥਿ ਕਥੀ ਕੋਟੀ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ॥ ਦੇਦਾ ਦੇ ਲੈਦੇ ਥਕਿ ਪਾਹਿ ॥ ਜੁਗਾ ਜੁਗੰਤਰਿ ਖਾਹੀ ਖਾਹਿ ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਰਾਹ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਗਸੈ ਵੇਪਰਵਾਹ ॥੩॥

ਗਾਵੈ ਕੋ ਤਾਣੁ ਹੋਵੈ ਕਿਸ ਪਾਹਿ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਦਾਤਿ ਜਾਣੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਗੁਣ ਵਡਿਆਈਆ ਚਾਰ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਵਿਦਿਆ ਵਿਖਮ ਬੀਚਾਰ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਸਾਜਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਹੋਇ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਜੀਅ ਲੈ ਫਿਰਿ ਗਇ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਜਾਪੈ ਦਿਸੈ ਦੂਰਿ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਵੇਖੈ ਹਾਦਰਾ ਹਦੂਰਿ ॥ ਕਥਨਾ ਕਥੀ ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਿ ॥ ਕਥਿ ਕਥਿ ਕਥੀ ਕੋਟੀ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ॥ ਦੇਦਾ ਦੇ ਲੈਦੇ ਥਕਿ ਪਾਹਿ ॥ ਜੁਗਾ ਜੁਗੰਤਰਿ ਖਾਹੀ ਖਾਹਿ ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਰਾਹ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਗਸੈ ਵੇਪਰਵਾਹ ॥੩॥

ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਵਾਸ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰੂਪ ਰੰਗ ਕੇਤੇ ਜਾਤ ਪਾਸ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਭੇਖ ਕਰਿ ਕਿਤੁ ਕਿਤੁ ਲਾਇਆ ਤੁਝ ਨਾਮੁ ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਭੁਗਤਾ ਏਕੁ ਤੂ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਕਾਮ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਹਥ ਪੈਰ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਨੈਣ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਸੋਹਣੇ ਕੇਤੇ ਕੇਵਡ ਦੈਣ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਵਾਸ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰੂਪ ਰੰਗ ਕੇਤੇ ਜਾਤ ਪਾਸ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਭੇਖ ਕਰਿ ਕਿਤੁ ਕਿਤੁ ਲਾਇਆ ਤੁਝ ਨਾਮੁ ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਭੁਗਤਾ ਏਕੁ ਤੂ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਕਾਮ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਹਥ ਪੈਰ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਨੈਣ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਸੋਹਣੇ ਕੇਤੇ ਕੇਵਡ ਦੈਣ ॥

ਕੇਤੀ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਕਹਾ ਕਰਿ ਆਖਾ ਕੇਤੀ ॥ ਕੇਤੀ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਕਹਾ ਕਰਿ ਆਖਾ ਕੇਤੀ ॥ ਕੇਤੀ ਤੇਰੀ ਆਥ ਕੇਤੀ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥ ਕੇਤੀ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਕਹਾ ਕਰਿ ਆਖਾ ਕੇਤੀ ॥ ਕੇਤੀ ਤੇਰੀ ਆਥ ਕੇਤੀ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥ ਕੇਤੀ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਕਹਾ ਕਰਿ ਆਖਾ ਕੇਤੀ ॥ ਕੇਤੀ ਤੇਰੀ ਆਥ ਕੇਤੀ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥

ਕੇਤੀ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਕਹਾ ਕਰਿ ਆਖਾ ਕੇਤੀ ॥ ਕੇਤੀ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਕਹਾ ਕਰਿ ਆਖਾ ਕੇਤੀ ॥ ਕੇਤੀ ਤੇਰੀ ਆਥ ਕੇਤੀ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥ ਕੇਤੀ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਕਹਾ ਕਰਿ ਆਖਾ ਕੇਤੀ ॥ ਕੇਤੀ ਤੇਰੀ ਆਥ ਕੇਤੀ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥ ਕੇਤੀ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਕਹਾ ਕਰਿ ਆਖਾ ਕੇਤੀ ॥ ਕੇਤੀ ਤੇਰੀ ਆਥ ਕੇਤੀ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥

ಕಂದ ಪದ್ಯ

ಕಂಸನ ಕಾರಾಗೃಹದೊಳ್ ವಸುದೇವಂ ದೇವಕಿಯುಮಿರ್ದರಾಗಳ್ ಪೆಸರಿಂ ಕೃಷ್ಣಂ ಪುಟ್ಟಿದಂ ಪಸರಿಸಿದಂ ಪೆರ್ಚಿ ಪೆರ್ಚಿ ಪಾಪಾಂಧಕಮಂ ॥೧

ಕಂಸನ ಕಾರಾಗೃಹದಲ್ಲಿ ವಸುದೇವ ದೇವಕಿಯರಿದ್ದಾಗ ಕೃಷ್ಣನು ಜನಿಸಿದನು. ಪಾಪಾಂಧಕಾರವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದನು.

ಕಂದ ಪದ್ಯ

ಕಂಸಂ ಕೇಳ್ದಾ ಕೃಷ್ಣಂ ಪುಟ್ಟಿದನೆಂದಾ ಕೃಷ್ಣನಿಂದಮೆ ತನಗೆ ಮೃತಿಯೆಂದಾ ಕೃಷ್ಣನ ಕೊಲ್ವೆಂ ಕೃಷ್ಣಂ ಕೃಷ್ಣಂ ಕೃಷ್ಣಂ ಕೃಷ್ಣಂ ॥೨

ಕಂಸನು ಕೃಷ್ಣನು ಹುಟ್ಟಿದನೆಂದು ಕೇಳಿದನು. ಆ ಕೃಷ್ಣನಿಂದಲೇ ತನಗೆ ಮರಣವೆಂದು ಆ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವೆನು ಕೃಷ್ಣ ಕೃಷ್ಣ ಕೃಷ್ಣ ಕೃಷ್ಣ.

ಕಂದ ಪದ್ಯ

ಕೃಷ್ಣಂ ಪುಟ್ಟಿದನೆಂದಾ ಕೃಷ್ಣಂ ಕೃಷ್ಣಂ ಕೃಷ್ಣಂ ಕೃಷ್ಣಂ

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਖਰੁ ਲਦਿਆ ਨਾਮੋ ਲਾਭੁ ਕਮਾਇ ॥੧॥

ಕಲ್ಪಾಂತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಳಯಜಲದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗಿದ್ದ ವೇದಗಳನ್ನು ಪುನಃ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಉದ್ಧರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟವನು ಯಾರು? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಈ ಅವತಾರವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಇದು ಮತ್ಸ್ಯಾವತಾರ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮನುವಿಗೆ ಪ್ರಳಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಹಾಮತ್ಸ್ಯವು ಉಪದೇಶಿಸಿದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಇದು ಮತ್ಸ್ಯಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಮತ್ಸ್ಯಾವತಾರಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ.

ಮತ್ಸ್ಯಾವತಾರ

ಕಲ್ಪಾಂತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಳಯಜಲದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗಿದ್ದ ವೇದಗಳನ್ನು ಪುನಃ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಉದ್ಧರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟವನು ಯಾರು? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಈ ಅವತಾರವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಇದು ಮತ್ಸ್ಯಾವತಾರ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮನುವಿಗೆ ಪ್ರಳಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಹಾಮತ್ಸ್ಯವು ಉಪದೇಶಿಸಿದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಇದು ಮತ್ಸ್ಯಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಮತ್ಸ್ಯಾವತಾರಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ.

೧ ಪ್ರಳಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರವು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಮುಳುಗಿಸಿದಾಗ ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದ ಪ್ರೇರಿತನಾದ ಹಯಗ್ರೀವನೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸನು ಬ್ರಹ್ಮನ ಮುಖದಿಂದ ಹೊರಟ ವೇದಗಳನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಆಗ ಭಗವಂತನು ಮತ್ಸ್ಯರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿ ಅವನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿ ವೇದಗಳನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿದನು.

೨ ಸತ್ಯವ್ರತನೆಂಬ ರಾಜರ್ಷಿಯು ಕೃತಮಾಲಾ ನದಿಯಲ್ಲಿ ತರ್ಪಣ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವನ ಅಂಜಲಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಮೀನು ಬಿದ್ದಿತು. ಅದನ್ನು ಅವನು ನದಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಡಲು ಅದು ಅವನಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಬೇಡಿತು. ಆಗ ಅವನು ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಕಮಂಡಲುವಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡನು. ಅದು ಅಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಬೇರೆ ಕಡೆ ಇಡಲು ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲದಂತಾಯಿತು. ಆಗ ಅವನು ಅದನ್ನು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟನು. ಅದು ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಳಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿತು. ಅದರಂತೆ ಪ್ರಳಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅದು ಬಂದು ಅವನಿಗೆ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿತು. ಅದೇ ಮತ್ಸ್ಯಾವತಾರ.

೩ ಮತ್ಸ್ಯಾವತಾರವು ಮನುವಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಇದು ಮತ್ಸ್ಯಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಮತ್ಸ್ಯಾವತಾರಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ.

೪ ಮತ್ಸ್ಯಾವತಾರವು ಮನುವಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಇದು ಮತ್ಸ್ಯಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಮತ್ಸ್ಯಾವತಾರಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ.

೫ ಮತ್ಸ್ಯಾವತಾರವು ಮನುವಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಇದು ಮತ್ಸ್ಯಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಮತ್ಸ್ಯಾವತಾರಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ.

೬ ಮತ್ಸ್ಯಾವತಾರವು ಮನುವಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಇದು ಮತ್ಸ್ಯಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಮತ್ಸ್ಯಾವತಾರಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ.

೭ ಮತ್ಸ್ಯಾವತಾರವು ಮನುವಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಇದು ಮತ್ಸ್ಯಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಮತ್ಸ್ಯಾವತಾರಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ.

೮ ಮತ್ಸ್ಯಾವತಾರವು ಮನುವಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಇದು ಮತ್ಸ್ಯಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಮತ್ಸ್ಯಾವತಾರಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ.

೯ ಮತ್ಸ್ಯಾವತಾರವು ಮನುವಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಇದು ಮತ್ಸ್ಯಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಮತ್ಸ್ಯಾವತಾರಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ.

೧೦ ಮತ್ಸ್ಯಾವತಾರವು ಮನುವಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಇದು ಮತ್ಸ್ಯಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಮತ್ಸ್ಯಾವತಾರಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ.

ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਨਿਰਮਲਾ ਅਤਿ ਚਿਟਾ ਅਗਮੁ ਅਥਾਹੁ ॥ ਮੈਲੇ ਨਾਵੈ ਕਪੜੈ ਕਿਉ ਸਚਿ ਮਿਲਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥
ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਭਰੀਐ ਦੁਰਮਤੀ ਕਿਉ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵੈ ਜਾਹੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀਐ ਭਉ ਚੁਕਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥
ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਹੈ ਦੂਜਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥

ਮਃ ੩ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਆਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਆਇ ॥

ਕੀ ਕਰਾਂ ਮੈਂ ਕਿਥੇ ਜਾਵਾਂ ਮੈਂ ਕਿਥੇ ਜਾਵਾਂ ਮੈਂ
ਕਿਥੇ ਜਾਵ

ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸਰਧਾ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗਿਆਨੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਅਠਸਠਿ ਕਾ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸਭ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ਤਾਸੁ ॥੨॥

ਮੰਨੇ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਕਾਗਦਿ ਕਲਮ ਨ ਲਿਖਣਹਾਰੁ ॥ ਮੰਨੇ ਕਾ ਬਹਿ ਕਰਨਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਮੰਨੈ ਪਾਰਿ ਪਵੈ ਲੋਕ ਤਰਾਈ ॥ ਮੰਨੈ ਮਗੁ ਨ ਚਲੈ ਪੰਥੁ ॥ ਮੰਨੈ ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਸਨਬੰਧੁ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨੈ ਜਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇਤਾ ਆਪਿ ਪਛਾਣੈ ॥੩॥

ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਨਾ ਖਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨੈ ਸਭ ਕਰੈ ॥ ਮੰਨੈ ਉਪਰਿ ਨਾਹੀ ਕਰੈ ॥ ਏਵਡੁ ਅਗਮੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਮੰਨੈ ਪਾਵੈ ਪਾਰੁ ॥੪॥

ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਧਰਮ ਕੀ ਜੜ੍ਹ ॥ ਮੰਨੈ ਹਾਥਿ ਸੋਹਨੀ ਮੁਖ ॥ ਮੰਨੈ ਨਾਲਿ ਗਲਾ ਸਾਖੀ ॥ ਮੰਨੈ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਮੰਨੈ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਮੰਨੈ ਮਾਰਗਿ ਠਾਕ ਨ ਪਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਪਰਹਾਇ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗਰੀਬੀ ਗਾਵੈ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ ॥੫॥

ਮੰਨੈ ਸੁਰਗੁ ਮੰਨੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਮੰਨੈ ਪੂਛ ਨ ਹੋਰੁ ਥਾਉ ॥ ਮੰਨੈ ਕਾਣਿ ਨ ਕਾਇਰ ਕਾਣਿ ॥ ਮੰਨੈ ਨੀਸਾਣੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਮੰਨੈ ਮਗੁ ਨ ਚਲੈ ਪੰਥੁ ॥ ਮੰਨੈ ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਸਨਬੰਧੁ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨੈ ਜਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇਤਾ ਆਪਿ ਪਛਾਣੈ ॥੬॥

ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਨਾ ਖਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨੈ ਸਭ ਕਰੈ ॥ ਮੰਨੈ ਉਪਰਿ ਨਾਹੀ ਕਰੈ ॥ ਏਵਡੁ ਅਗਮੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਮੰਨੈ ਪਾਵੈ ਪਾਰੁ ॥੭॥

ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਧਰਮ ਕੀ ਜੜ੍ਹ ॥ ਮੰਨੈ ਹਾਥਿ ਸੋਹਨੀ ਮੁਖ ॥ ਮੰਨੈ ਨਾਲਿ ਗਲਾ ਸਾਖੀ ॥ ਮੰਨੈ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਮੰਨੈ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਮੰਨੈ ਮਾਰਗਿ ਠਾਕ ਨ ਪਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਪਰਹਾਇ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗਰੀਬੀ ਗਾਵੈ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ ॥੮॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਸਲੋਕ ॥ ਪਵਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਹਤੁ ॥
ਦਿਵਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਖੇਲੈ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥
ਚੰਗਿਆਈਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ਵਾਚੈ ਧਰਮੁ ਹਦੂਰਿ ॥
ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ ਦੂਰਿ ॥
ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਘਾਲਿ ॥
ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਪਉੜੀ ॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥
ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥
ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥
ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥
ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥
ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਸਲੋਕ ॥ ਆਖਣਿ ਜੋਰੁ ਚੁਪੈ ਨਹ ਜੋਰੁ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਮੰਗਣਿ ਦੇਣਿ ਨ ਜੋਰੁ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੀਵਣਿ ਮਰਣਿ ਨਹ ਜੋਰੁ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਰਾਜਿ ਮਾਲਿ ਮਨਿ ਸੋਰੁ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਸੁਰਤੀ ਗਿਆਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੁਗਤੀ ਛੁਟੈ ਸੰਸਾਰ ॥
ਜਿਸੁ ਹਥਿ ਜੋਰੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਉਤਮੁ ਆਖੀਐ ਤਾ ਜੋਰੁ ਕਹਾਇ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਆਖਹਿ ਵੇਦ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣ ॥
ਆਖਹਿ ਪੜੇ ਕਰਹਿ ਵਖਿਆਣ ॥
ਆਖਹਿ ਬਰਮੇ ਆਖਹਿ ਇੰਦ ॥
ਆਖਹਿ ਗੋਪੀ ਤੈ ਗੋਵਿੰਦ ॥
ਆਖਹਿ ਈਸਰ ਆਖਹਿ ਸਿਧ ॥
ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ ਕੀਤੇ ਬੁਧ ॥
ਆਖਹਿ ਦਾਨਵ ਆਖਹਿ ਦੇਵ ॥
ਆਖਹਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵ ॥
ਕੇਤੇ ਆਖਹਿ ਆਖਣਿ ਪਾਹਿ ॥
ਕੇਤੇ ਕਹਿ ਕਹਿ ਉਠਿ ਉਠਿ ਜਾਹਿ ॥
ਏਤੀ ਕੀਤੀ ਹੋਰ ਕਰੇਹ ॥
ਤਾ ਆਖਿ ਨ ਸਕੈ ਕੇਈ ਕੇਹ ॥
ਜੇਵਡੁ ਭਾਵੈ ਤੇਵਡੁ ਹੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥
ਜੇ ਕੋ ਆਖੈ ਬੋਲੁਵਿਗਾੜੁ ॥
ਤਾ ਲਿਖੀਐ ਸਿਰ ਗਾਵਾਰਾ ਗਾਰੁ ॥੩॥

ਸਲੋਕ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਸਾਧ ਸਭੁ ਸਾਧੁ ਕਰੈ ਜੇ ਕੋਇ ॥
ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਭ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਵਡ ਸੋਇ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਪਈ ਕਿਥੈ ਜਾਇ ਸਮਾਇ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਵਿਆਪਈ ਦੂਖ ਭੂਖ ਸੰਤਾਪ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਵਿਆਪਈ ਤਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬਿਕਾਰ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਪੋਹਈ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੀਆਪਈ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਰੋਗ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਪਰਹਰੈ ਨਾਨਕ ਓਇ ਸੰਜੋਗ ॥ ੧ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਖ ਊਜਲੇ ਹੋਰ ਸਾਧ ਸਭਿ ਲੋਇ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਤੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵਨ ਹੋਹਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਰਾਨੀ ਕੇ ਦੋਖ ਜਾਹਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਲੁ ਲਥੀਐ ਹਰਿ ਗੁਣ ਬਸਹਿ ਮਨਿ ਆਇ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੀਛੁਰੈ ਜੋ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੂ ਕਰਤਾਰ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਰਮੁ ਕਛੁ ਜਾਣੈ ਆਵਣ ਜਾਣ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਪਰਵਾਣ ॥ ੧ ॥

ਸਲੋਕ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਵੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਮੋਹੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੀਗਾ ਹੋਹੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਇਆ ਜੋਰੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਖੋਰੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਨ ਤੇ ਲਹੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਕਹੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਦੇਖੈ ਕਾਲੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਭਉ ਫੁਨਿ ਕਰੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਾਗਰੁ ਨਿਸਤਰੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਪੋਹੈ ਮਾਇ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜੋਨੀ ਪਾਇ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਇ ਜਮੁ ਜਨੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਸਹੈ ਜਮ ਘਨੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਇ ਜਮੁ ਪਹਾਰਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਦੇਖੈ ਜਮ ਦੁਆਰਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਮ ਕਉ ਤਲਬ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਮ ਸਿਉ ਪਬ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਮ ਕਾ ਪੰਥੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਭਾਨਾ ਭੰਥੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਮ ਕਾ ਤ੍ਰਾਸੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਮ ਸਿਉ ਵਾਸੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਮ ਕਾ ਫਾਸ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਮ ਕੀ ਆਸ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਮ ਕਾ ਡੰਡੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਮ ਕਾ ਕੰਡੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਮ ਕਾ ਜੋਰੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਮ ਕਾ ਸੋਰੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਮ ਕਾ ਕਾਜੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਮ ਕਾ ਸਾਜੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਮ ਕਾ ਪਾਸਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਮ ਕਾ ਤਾਸਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਮ ਕਾ ਜੇਵੜਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਮ ਕਾ ਕੇਵੜਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਮ ਕਾ ਦਾਉ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਮ ਕਾ ਚਾਉ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਮ ਕਾ ਮੀਤੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਮ ਕਾ ਭੀਤੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਮ ਕਾ ਸਉ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਮ ਕਾ ਸਾਕੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਮ ਕਾ ਝਾਕੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਮ ਕਾ ਡੇਰਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਮ ਕਾ ਪੇਰਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਮ ਕਾ ਠਾਉ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਮ ਕਾ ਨਾਉ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਮ ਕਾ ਜੋਰੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਮ ਕਾ ਸੋਰੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਮ ਕਾ ਕਾਜੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਮ ਕਾ ਸਾਜੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਮ ਕਾ ਪਾਸਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਮ ਕਾ ਤਾਸਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਮ ਕਾ ਜੇਵੜਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਮ ਕਾ ਕੇਵੜਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਮ ਕਾ ਦਾਉ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਮ ਕਾ ਚਾਉ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਮ ਕਾ ਮੀਤੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਮ ਕਾ ਭੀਤੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਮ ਕਾ ਸਉ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਮ ਕਾ ਸਾਕੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਮ ਕਾ ਝਾਕੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਮ ਕਾ ਡੇਰਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਮ ਕਾ ਪੇਰਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਮ ਕਾ ਠਾਉ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਮ ਕਾ ਨਾਉ ॥

ਸਲੋਕ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ . وَنَحْنُ نَعْلَمُ أَنَّ
مَا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا . تُسَبِّحُ لَهُ السَّمٰوٰتُ
السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ . وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ
إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلٰكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ .
إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا . وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا
خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ . وَإِنْ مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ
مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ أَوْ مُعَذِّبُوهَا
عَذَابًا شَدِيدًا . وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ
بِالْآيٰتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ .

سورة الإسراء

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرٰى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى
الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيٰتِنَا .
إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ . وَآتَيْنَا مُوسَى
الْكِتٰبَ وَجَعَلْنٰهُ هُدًى لِبَنِي إِسْرٰئِيلَ أَلَّا
تَتَّخِذُوا مِنْ دُونِي وَكِيلًا . ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا
مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا . وَقَضَيْنَا
إِلَى بَنِي إِسْرٰئِيلَ فِي الْكِتٰبِ لَتُفْسِدُنَّ
فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوًّا كَبِيرًا .
فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولٰهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ
عِبَادًا لَنَا أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا
خِلٰلَ الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا مَفْعُولًا .
ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنٰكُمْ
بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنٰكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا .
إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ وَإِنْ
أَسَأْتُمْ فَلَهَا فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ
لِيَسُوءُوا وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ
كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا مَا عَلَوْا
تَتْبِيرًا . عَسٰى رَبُّكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُمْ وَإِنْ
عُدْتُمْ عُدْنَا وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكٰفِرِينَ
حَصِيرًا . إِنَّ هٰذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي
هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ
يَعْمَلُونَ الصّٰلِحٰتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا .
وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا
لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا . وَيَدْعُ الْإِنْسٰنُ بِالشَّرِّ
دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسٰنُ عَجُولًا .
وَجَعَلْنَا الَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَتَيْنِ فَمَحَوْنَا
آيَةَ الَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً
لِتَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا
عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ . وَكُلَّ شَيْءٍ
فَصَّلْنٰهُ تَفْصِيلًا . وَكُلَّ إِنْسٰنٍ أَلْزَمْنٰهُ
طٰئِرَهُ فِي عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
كِتٰبًا يَلْقٰهُ مَنْشُورًا . اقْرَأْ كِتٰبَكَ كَفٰى
بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا . مَنِ اهْتَدٰى

ثم يقول الامام سرا اعوذ بالله من الشيطان الرجيم

ثم يقول الامام سرا بسم الله الرحمن الرحيم

ثم يقرأ الامام سرا الحمد لله رب العالمين الرحمن الرحيم مالك يوم الدين اياك نعبد واياك نستعين اهدنا الصراط المستقيم صراط الذين انعمت عليهم غير المغضوب عليهم ولا الضالين

ثم يقول الامام سرا آمين

ثم يقرأ الامام سرا بسم الله الرحمن الرحيم قل هو الله احد الله الصمد لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا احد

ثم يقرأ الامام سرا بسم الله الرحمن الرحيم الم تر كيف فعل ربك بأصحاب الفيل الم يجعل كيدهم في تضليل وأرسل عليهم طيرا ابابيل ترميهم بحجارة من سجيل فجعلهم كعصف مأكول

ثم يقرأ الامام سرا بسم الله الرحمن الرحيم لإيلاف قريش إيلافهم رحلة الشتاء والصيف فليعبدوا رب هذا البيت الذي أطعمهم من جوع وآمنهم من خوف

ثم يقرأ الامام سرا بسم الله الرحمن الرحيم أرأيت الذي يكذب بالدين فذلك الذي يدع اليتيم ولا يحض على طعام المسكين فويل للمصلين الذين هم عن صلاتهم ساهون الذين هم يراءون ويمنعون الماعون

ਸਲੋਕ ॥ ਪਵਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਹਤੁ ॥
ਦਿਵਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਖੇਲੈ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥
ਚੰਗਿਆਈਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ਵਾਚੈ ਧਰਮੁ ਹਦੂਰਿ ॥
ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ ਦੂਰਿ ॥
ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਘਾਲਿ ॥
ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਸੇ ਭਲੇ ਨਾਨਕ ਸਚੀ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਪਉੜੀ ॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥
ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥
ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥
ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥
ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥
ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਸਲੋਕ ॥ ਆਖਣਿ ਜੋਰੁ ਚੁਪੈ ਨਹ ਜੋਰੁ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਮੰਗਣਿ ਦੇਣਿ ਨ ਜੋਰੁ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੀਵਣਿ ਮਰਣਿ ਨਹ ਜੋਰੁ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਰਾਜਿ ਮਾਲਿ ਮਨਿ ਸੋਰੁ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਸੁਰਤੀ ਗਿਆਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੁਗਤੀ ਛੁਟੈ ਸੰਸਾਰ ॥
ਜਿਸੁ ਹਥਿ ਜੋਰੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਉਤਮੁ ਆਖੀਐ ਤਾ ਕਉ ਜੋਰੁ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥

ਪਉੜੀ ॥ ਆਖਣਿ ਜੋਰੁ ਨ ਚੁਪੈ ਜੋਰੁ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਮੰਗਣਿ ਦੇਣਿ ਨ ਜੋਰੁ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੀਵਣਿ ਮਰਣਿ ਵਸਿ ਜੋਰੁ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਤਖਤਿ ਰਾਜਿ ਸਰਦਾਰਿ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਸੁਰਤੀ ਗਿਆਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੁਗਤੀ ਛੁਟੈ ਸੰਸਾਰ ॥
ਜਿਸੁ ਹਥਿ ਜੋਰੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਉਤਮੁ ਆਖੀਐ ਤਾ ਕਉ ਜੋਰੁ ਨ ਹੋਇ ॥੨॥

ਸਲੋਕ ॥ ਅਸੰਖ ਜਪ ਅਸੰਖ ਭਾਉ ॥
ਅਸੰਖ ਪੂਜਾ ਅਸੰਖ ਤਪ ਤਾਉ ॥
ਅਸੰਖ ਗਰੰਥ ਮੁਖਿ ਵੇਦ ਪਾਠ ॥
ਅਸੰਖ ਜੋਗ ਮਨਿ ਰਹਹਿ ਉਦਾਸ ॥
ਅਸੰਖ ਭਗਤ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਵੀਚਾਰ ॥
ਅਸੰਖ ਸਤੀ ਅਸੰਖ ਦਾਤਾਰ ॥
ਅਸੰਖ ਸੂਰ ਮੁਹ ਭਖ ਸਾਰ ॥
ਅਸੰਖ ਮੋਨਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ਤਾਰ ॥
ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥
ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥
ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧॥

ਪਉੜੀ ॥ ਅਸੰਖ ਨਾਵ ਅਸੰਖ ਥਾਵ ॥
ਅਗੰਮ ਅਗੰਮ ਅਸੰਖ ਲੋਅ ॥
ਅਸੰਖ ਕਹਹਿ ਸਿਰਿ ਭਾਰ ਹੋਇ ॥
ਅਖਰੀ ਨਾਮੁ ਅਖਰੀ ਸਾਲਾਹ ॥
ਅਖਰੀ ਗਿਆਨੁ ਗੀਤ ਗੁਣ ਗਾਹ ॥
ਅਖਰੀ ਲਿਖਣੁ ਬੋਲਣੁ ਬਾਣਿ ॥
ਅਖਰਾ ਸਿਰਿ ਸੰਜੋਗ ਵਖਾਣਿ ॥
ਜਿਵ ਫੁਰਮਾਏ ਤਿਵ ਤਿਵ ਹੋਇ ॥
ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ॥੨॥

ਸਲੋਕ ॥ ਭਰੀਐ ਹਥੁ ਪੈਰ ਤਨੁ ਦੇਹ ॥
ਪਾਣੀ ਧੋਤੈ ਉਤਰਸ ਖੇਹ ॥
ਮੂਤ ਪਲੀਤੀ ਕਪੜ ਹੋਇ ॥
ਦੇ ਸਾਬੂਣੁ ਲਈਐ ਓਹੁ ਧੋਇ ॥
ਭਰੀਐ ਮਤਿ ਪਾਪਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥
ਓਹੁ ਧੋਪੈ ਨਾਵੈ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥
ਪੁੰਨੀ ਪਾਪੀ ਆਖਣੁ ਨਾਹਿ ॥
ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਣਾ ਲਿਖਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥
ਆਪੇ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹੁ ॥
ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੀ ਆਵਹੁ ਜਾਹੁ ॥੧॥

ਪਉੜੀ ॥ ਧਰਮ ਖੰਡ ਕਾ ਏਹੋ ਧਰਮੁ ॥
ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਕਾ ਆਖਹੁ ਕਰਮੁ ॥
ਕੇਵਡ ਤਾਣੁ ਸੁਆਲਿਹੁ ਰੂਪੁ ॥
ਕੇਵਡ ਦਾਤਿ ਜਾਣੈ ਕੌਣੁ ॥
ਕੇਵਡ ਤਾਣੁ ਸੁਆਲਿਹੁ ਰੂਪੁ ॥
ਕੇਵਡ ਦਾਤਿ ਜਾਣੈ ਕੌਣੁ ॥
ਕੀਤਾ ਪਸਾਉ ਏਕੋ ਕਵਾਉ ॥
ਤਿਸ ਤੇ ਹੋਏ ਲਖ ਦਰੀਆਉ ॥
ਕੁਦਰਤਿ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥
ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥
ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥
ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੨॥

ਸਲੋਕ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਤਾਣੁ ਹੋਵੈ ਕਿਸ ਨਾਲਿ ॥
ਗਾਵੈ ਕੋ ਦਾਤ ਜਾਣੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਾਲਿ ॥
ਗਾਵੈ ਕੋ ਗੁਣ ਵਡਿਆਈਆ ਚਾਰ ॥
ਗਾਵੈ ਕੋ ਵਿਦਿਆ ਵਿਖਮ ਵੀਚਾਰ ॥
ਗਾਵੈ ਕੋ ਸਾਜਿ ਕਰੇ ਤਿਸ ਕਾ ਓਹੁ ਕਰਮੁ ॥
ਗਾਵੈ ਕੋ ਜਾਣੈ ਲੇਖੈ ਪਾਵੈ ਧਰਮੁ ॥
ਗਾਵੈ ਕੋ ਦੇਖੈ ਸੁਣੈ ਨਦਰਿ ਕਰਮ ॥
ਗਾਵੈ ਕੋ ਜਾਣੈ ਅਗਿ ਪਇਆ ਜਾਇ ਜਰਮ ॥
ਗਾਵੈ ਕੋ ਜੀਅ ਲੈ ਫਿਰਿ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥
ਗਾਵੈ ਕੋ ਜਸੁ ਕੀਰਤਿ ਆਗੈ ਸਾਰੁ ॥
ਗਾਵੈ ਕੋ ਜਾਣੈ ਦੂਰਿ ਵਥੁ ਅਪਾਰ ॥
ਕਥਨਾ ਕਰੜਾ ਸਾਰੁ ਨ ਪਵੈ ਤੋਲ ॥
ਕਥਨਾ ਕਰੜਾ ਸਾਰੁ ਨ ਪਵੈ ਤੋਲ ॥
ਕਥਨਾ ਵਿਰਥਾ ਜੇਤਾ ਆਲੁ ਪਤਾਲੁ ॥
ਨਾਨਕ ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਕੈ ਲਿਖਦਾ ਨਾਲਿ ॥
ਜੇ ਕੋ ਆਪੌ ਜਾਣੈ ਅਗੈ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥
ਜੇਵਡ ਆਪਿ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ਆਪਿ ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ ਸੋਇ ॥੧॥

هنس

مُنْمَمُ بُا حْدُووُبُ مْكُ أُمْ حُمْكُمْ اهْنُمْ
كُمْ مُنْزَا

أُحِبُّهُ هَضْمُا سِبْلَا أُهْنُمْ. هَضْمُا
مُلْمُ مُلْمُحُا وِهُ وِهَضْمُا مُلْمُ مُلْمُهُ
وِبْسِ مُلْمُ هَبْمُهُ. مُلْمُ هِبْزَا مُلْمُحُا
وِحْمُهُ مُحْمُ، خُلْمُ هُوْزَا بِهْزَا كُمْ مُنْزَا.

ثُمَّةَ لَاحُبُّا هُوحُا حْنُهُا هُحُمُجْمُهُ
وِوهْنُمُا. مُحُهُوتِوْا حُكْمُ ثُمَّةَ حُهُا
وِكُمْ حُوِوْنَا حُرِحُمْلَهُ حُنْزَا حُمْ هُوحُا
حُوْ

نُمُا أُحُمْ مُلْمُ وِحُبُهُ مُهْ مُلْمُ
وِأُحُا هُبُهُ. أُبْسِ مُهْبُا قُوهُمْلَهُ.
حُمْ حُنَّا مُحُمْ أُوْهُا حُلْوُنَا حُتْمُحُا
وِأُحُمْ. حُنْزَا مُهُبَا كُمْ مُحُوْلَهُ

هُوهُا هُبُهُا حُبُّا أُلْوُا

هُنْوَهُمُا

أُهْحُهُا وأُوِهُا هنزا حُوْهُ حُوحُنُا وِهْ أُحُا
هِكُمُهُا وِحُنُا أُحْنُا أُلْكُبْ هْ حُبُحُا

ਸਲੋਕ ॥
ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥
ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥
ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥
ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਤੂ ਕਾਦਰ ਕਰਣ ਕਰੀਮ ॥ ਤੇਰੇ ਕਿਤੈ ਨ ਦਿਸਹਿ ਜੇਵਡ ਹੋਰ ਦਇਆਲ ॥
ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੂ ਜਾਣਹੀ ਕਿਆ ਕੋ ਆਖਿ ਬਿਚਾਰੇ ਬਿਚਾਰ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੋ ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਤੇਰੀ ਓਪਾਰ ॥
ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਕਿਸੈ ਨ ਦੇਹਿ ਚਲਾਇ ॥
ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਹਣਾ ਜਾਇ ॥੨॥

ਤੂ ਅਥਾਹ ਅਗਣਤ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤੂ ਊਚਾ ਨਾਹੀ ਥਾਹ ॥ ਤੂ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਅਤੋਲ ॥
ਤੂ ਅਮਿਉ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਤੂ ਦੇਵਹਿ ਸਭਨਾ ਰਿਜਕੁ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਅਕਾਲ ॥
ਤੂ ਅਜੋਨੀ ਸੈਭੰ ॥ ਤੂ ਅਪਰਵਿਰਤੀ ਪਰਵਿਰਤੀ ॥ ਤੂ ਨਿਰਵੈਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥
ਤੂ ਨਿਰਗੁਣ ਸਰਗੁਣ ਤੂ ਸਰੂਪ ॥ ਤੂ ਨਿਰਜੋਨਿ ਅਜੋਨਿ ॥
ਤੂ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰ ॥ ਤੂ ਸਮਭਵ ਅਕਾਲ ॥ ਤੂ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧ ॥
ਤੂ ਆਪਿ ਅਸੰਖ ॥ ਤੂ ਆਪਿ ਅਲਖ ॥ ਤੂ ਆਪਿ ਅਭੇਉ ॥
ਤੂ ਆਪਿ ਅਗੰਜ ॥ ਤੂ ਆਪਿ ਅਭੰਜ ॥ ਤੂ ਆਪਿ ਅਜੋਨਿ ॥
ਤੂ ਆਪਿ ਅਮੋਹ ॥ ਤੂ ਆਪਿ ਅਮੋਲ ॥ ਤੂ ਆਪਿ ਅਤੋਲ ॥
ਤੂ ਆਪਿ ਅਗਣਤ ॥ ਤੂ ਆਪਿ ਅਥਾਹ ॥ ਤੂ ਆਪਿ ਅਗਾਹ ॥
ਤੂ ਆਪਿ ਅਥਾਹ ॥ ਤੂ ਆਪਿ ਅਵਗਾਹ ॥ ਤੂ ਆਪਿ ਅਪਾਰ ॥
ਤੂ ਆਪਿ ਅਪਰੰਪਰ ॥ ਤੂ ਆਪਿ ਅਨੰਤ ॥ ਤੂ ਆਪਿ ਅਤੋਲ ॥
ਤੂ ਆਪਿ ਅਮਿਤ ॥ ਤੂ ਆਪਿ ਅਮੇਵ ॥ ਤੂ ਆਪਿ ਅਸੰਖ ॥
ਤੂ ਆਪਿ ਅਲਖ ॥ ਤੂ ਆਪਿ ਅਭੇਉ ॥ ਤੂ ਆਪਿ ਅਗੰਜ ॥
ਤੂ ਆਪਿ ਅਭੰਜ ॥ ਤੂ ਆਪਿ ਅਜੋਨਿ ॥ ਤੂ ਆਪਿ ਅਮੋਹ ॥
ਤੂ ਆਪਿ ਅਮੋਲ ॥ ਤੂ ਆਪਿ ਅਤੋਲ ॥ ਤੂ ਆਪਿ ਅਗਣਤ ॥
ਤੂ ਆਪਿ ਅਥਾਹ ॥ ਤੂ ਆਪਿ ਅਗਾਹ ॥ ਤੂ ਆਪਿ ਅਥਾਹ ॥
ਤੂ ਆਪਿ ਅਵਗਾਹ ॥ ਤੂ ਆਪਿ ਅਪਾਰ ॥ ਤੂ ਆਪਿ ਅਪਰੰਪਰ ॥
ਤੂ ਆਪਿ ਅਨੰਤ ॥ ਤੂ ਆਪਿ ਅਤੋਲ ॥ ਤੂ ਆਪਿ ਅਮਿਤ ॥
ਤੂ ਆਪਿ ਅਮੇਵ ॥ ਤੂ ਆਪਿ ਅਸੰਖ ॥ ਤੂ ਆਪਿ ਅਲਖ ॥
ਤੂ ਆਪਿ ਅਭੇਉ ॥ ਤੂ ਆਪਿ ਅਗੰਜ ॥ ਤੂ ਆਪਿ ਅਭੰਜ ॥
ਤੂ ਆਪਿ ਅਜੋਨਿ ॥ ਤੂ ਆਪਿ ਅਮੋਹ ॥ ਤੂ ਆਪਿ ਅਮੋਲ ॥
ਤੂ ਆਪਿ ਅਤੋਲ ॥ ਤੂ ਆਪਿ ਅਗਣਤ ॥ ਤੂ ਆਪਿ ਅਥਾਹ ॥
ਤੂ ਆਪਿ ਅਗਾਹ ॥ ਤੂ ਆਪਿ ਅਥਾਹ ॥ ਤੂ ਆਪਿ ਅਵਗਾਹ ॥
ਤੂ ਆਪਿ ਅਪਾਰ ॥ ਤੂ ਆਪਿ ਅਪਰੰਪਰ ॥ ਤੂ ਆਪਿ ਅਨੰਤ ॥
ਤੂ ਆਪਿ ਅਤੋਲ ॥ ਤੂ ਆਪਿ ਅਮਿਤ ॥ ਤੂ ਆਪਿ ਅਮੇਵ

ਸਭਾ ਪਰਵ ਅਰਜਨ ਦਾ ਇੰਦ੍ਰ ਲੋਕ ਵਿਚ ਜਾਣਾ ਤੇ ਉਰਵਸੀ ਦਾ ਸਰਾਪ ਦੇਣਾ

ਸੁਣ ਰਾਜਾ ਜਨਮੇਜਯ ਵਿਆਸ ਦੇਵ ਮੁਨਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਅਰਜਨ ਜਾਇ ਇੰਦ੍ਰ ਲੋਕ ਵਿਚ ਕਿਉ ਕਰ ਦਰਸ ਪਾਇਆ ॥
ਕਿਉ ਕਰ ਅਸਤ੍ਰ ਸਸਤ੍ਰ ਵਿਦਿਆ ਲੈ ਕਿਉ ਕਰ ਉਰਵਸੀ ਸਰਾਪ ਦੇਵਾਇਆ ॥ ਕਿਉ ਕਰ ਫਿਰ ਆਇ ਪਾਂਡਵਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ ਸਭ ਸੁਣਾਇਆ ॥
ਕਿਉ ਕਰ ਫਿਰ ਆਇ ਪਾਂਡਵਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ ਸਭ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਕਿਉ ਕਰ ਫਿਰ ਆਇ ਪਾਂਡਵਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ ਸਭ ਸੁਣਾਇਆ ॥
ਕਿਉ ਕਰ ਫਿਰ ਆਇ ਪਾਂਡਵਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ ਸਭ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਕਿਉ ਕਰ ਫਿਰ ਆਇ ਪਾਂਡਵਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ ਸਭ ਸੁਣਾਇਆ ॥
ਕਿਉ ਕਰ ਫਿਰ ਆਇ ਪਾਂਡਵਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ ਸਭ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਕਿਉ ਕਰ ਫਿਰ ਆਇ ਪਾਂਡਵਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ ਸਭ ਸੁਣਾਇਆ ॥
ਕਿਉ ਕਰ ਫਿਰ ਆਇ ਪਾਂਡਵਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ ਸਭ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਕਿਉ ਕਰ ਫਿਰ ਆਇ ਪਾਂਡਵਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ ਸਭ ਸੁਣਾਇਆ ॥
ਕਿਉ ਕਰ ਫਿਰ ਆਇ ਪਾਂਡਵਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ ਸਭ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਕਿਉ ਕਰ ਫਿਰ ਆਇ ਪਾਂਡਵਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ ਸਭ ਸੁਣਾਇਆ ॥
ਕਿਉ ਕਰ ਫਿਰ ਆਇ ਪਾਂਡਵਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ ਸਭ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਕਿਉ ਕਰ ਫਿਰ ਆਇ ਪਾਂਡਵਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ ਸਭ ਸੁਣਾਇਆ ॥
ਕਿਉ ਕਰ ਫਿਰ ਆਇ ਪਾਂਡਵਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ ਸਭ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਕਿਉ ਕਰ ਫਿਰ ਆਇ ਪਾਂਡਵਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ ਸਭ ਸੁਣਾਇਆ ॥
ਕਿਉ ਕਰ ਫਿਰ ਆਇ ਪਾਂਡਵਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ ਸਭ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਕਿਉ ਕਰ ਫਿਰ ਆਇ ਪਾਂਡਵਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ ਸਭ ਸੁਣਾਇਆ ॥
ਕਿਉ ਕਰ ਫਿਰ ਆਇ ਪਾਂਡਵਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ ਸਭ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਕਿਉ ਕਰ ਫਿਰ ਆਇ ਪਾਂਡਵਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ ਸਭ ਸੁਣਾਇਆ ॥

ಶ್ರೀ ಗುರುಸ್ತೋತ್ರಂ

ಅಖಂಡ ಮಂಡಲಾಕಾರಂ ವ್ಯಾಪ್ತಂ ಯೇನ ಚರಾಚರಂ ।
ತತ್ಪದಂ ದರ್ಶಿತಂ ಯೇನ ತಸ್ಮೈ ಶ್ರೀ ಗುರವೇ ನಮಃ ॥ ೧ ॥

ಅಜ್ಞಾನ ತಿಮಿರಾಂಧಸ್ಯ ಜ್ಞಾನಾಂಜನ ಶಲಾಕಯಾ ।
ಚಕ್ಷುರುನ್ಮೀಲಿತಂ ಯೇನ ತಸ್ಮೈ ಶ್ರೀ ಗುರವೇ ನಮಃ ॥ ೨ ॥

ಗುರುರ್ಬ್ರಹ್ಮಾ ಗುರುರ್ವಿಷ್ಣುಃ ಗುರುರ್ದೇವೋ ಮಹೇಶ್ವರಃ ।
ಗುರುಃ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ತಸ್ಮೈ ಶ್ರೀ ಗುರವೇ ನಮಃ ॥ ೩ ॥

ಧ್ಯಾನಮೂಲಂ ಗುರೋರ್ಮೂರ್ತಿಃ ಪೂಜಾಮೂಲಂ ಗುರೋಃ ಪದಂ ।
ಮಂತ್ರಮೂಲಂ ಗುರೋರ್ವಾಕ್ಯಂ ಮೋಕ್ಷಮೂಲಂ ಗುರೋಃ ಕೃಪಾ ॥ ೪ ॥

ಶರೀರಂ ಸುರರೂಪಂ ತಾತ್ ಸದಾರೋಗೇಣ ಸಂಯುತಂ ।
ಯದ್ಗೃಹೇ ಸಾಧಕಃ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ತದ್ಗೃಹಂ ತೀರ್ಥರೂಪಕಂ ॥ ೫ ॥

ಶರೀರಮಾದ್ಯಂ ಖಲು ಧರ್ಮಸಾಧನಂ ಸದಾರೋಗೇಣ ಸಂಯುತಂ ।
ಯದ್ಗೃಹೇ ಸಾಧಕಃ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ತದ್ಗೃಹಂ ತೀರ್ಥರೂಪಕಂ ॥ ೬ ॥

ಶರೀರಮಾದ್ಯಂ ಖಲು ಧರ್ಮಸಾಧನಂ ಸದಾರೋಗೇಣ ಸಂಯುತಂ ।
ಯದ್ಗೃಹೇ ಸಾಧಕಃ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ತದ್ಗೃಹಂ ತೀರ್ಥರೂಪಕಂ ॥ ೭ ॥

ಶರೀರಮಾದ್ಯಂ ಖಲು ಧರ್ಮಸಾಧನಂ ಸದಾರೋಗೇಣ ಸಂಯುತಂ ।
ಯದ್ಗೃಹೇ ಸಾಧಕಃ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ತದ್ಗೃಹಂ ತೀರ್ಥರೂಪಕಂ ॥ ೮ ॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਲੈਹੁ ਮਨਾ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥੧॥
ਮਃ ੩ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਲੈਹੁ ਮਨਾ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਲੈਹੁ ਮਨਾ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਲੈਹੁ ਮਨਾ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਲੈਹੁ ਮਨਾ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥੩॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਲੈਹੁ ਮਨਾ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥੪॥੧॥੨॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਲੈਹੁ ਮਨਾ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥੫॥੧॥੩॥

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ۝ وَلَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا
وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ
وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًا ۝ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ
وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا ۝ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

سُورَةُ الْفَلَقِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ۝ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ
مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۝ وَمِنْ شَرِّ
النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۝ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ۝

سُورَةُ النَّاسِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ۝ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ
مَلِكِ النَّاسِ ۝ إِلَٰهِ النَّاسِ ۝ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ
الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ۝ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ۝

ه نسكم حنتا حكتا هدنه احنم هحمحد
حذا

حة جبد حده دمما وه حنلا حنة
كحوا حكتبا . وجده كنو صمعا
هلبه مع سما وحلا كنوب حصبر ادم

حلوا

حصلم صلو حنما كحوا صحبا صلم
حلوا حلا وحصحا وحنجلم صلحم حلبلا
حلا سكو حتبا صدحلا وهلبه حكلم
مع سما حكم حتلا صابحوا كم حلده
حكمحلم حسحما وحلهم حلحنلا
وكم وحلده حاهكب ادم حذنا حلا
وكو حكسكا نه وحملكه حذحلا
حكحلم هكلكما حذا .

حلوا وحنو محمحد

لحتبم ابس همزا حنا وحمده همزا حبد
حتمهكم حن كحوا حلبد تومسكا .
وحتبا وكوكحلد حنه هحلا وحدحده وكا .
ابهذا ادم حلاتوحا وحلد نهوا . حلبده

* وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

* وَأَنَّ هَٰذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَن سَبِيلِهِ ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

* ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُم بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ

* وَهَٰذَا كِتَابٌ أَنزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

* أَن تَقُولُوا إِنَّمَا أُنزِلَ الْكِتَابُ عَلَىٰ طَائِفَتَيْنِ مِن قَبْلِنَا وَإِن كُنَّا عَن دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ

* أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ فَقَدْ جَاءَكُم بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن كَذَّبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَنَجْزِي الَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَنْ آيَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ

* هَلْ يَنظُرُونَ إِلَّا أَن تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنفَعُ نَفْسًا إِيمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِن قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلِ انتَظِرُوا إِنَّا مُنتَظِرُونَ

بنی آدم اعضای یکدیگرند که در آفرینش از گوهری یک‌اند
چو عضوی بدرد روزگار دیگر عضوها را نماند قرار
تو کز محنت دیگران بی‌غمی نشاید که نامت نهند آدمی

یکی را که در بند محنت بینی
نشاید که نامش نهی آدمی

یکی را که در بند محنت بینی
نشاید که نامش نهی آدمی

یکی را که در بند محنت بینی
نشاید که نامش نهی آدمی

یکی را که در بند محنت بینی
نشاید که نامش نهی آدمی

یکی را که در بند محنت بینی
نشاید که نامش نهی آدمی

یکی را که در بند محنت بینی
نشاید که نامش نهی آدمی

یکی را که در بند محنت بینی
نشاید که نامش نهی آدمی

یکی را که در بند محنت بینی
نشاید که نامش نهی آدمی

یکی را که در بند محنت بینی
نشاید که نامش نهی آدمی

یکی را که در بند محنت بینی
نشاید که نامش نهی آدمی

ಅಂಗಾರಕ ಸಂಕಷ್ಟಹರ ಚತುರ್ಥಿ

ಅಂಗಾರಕ ಸಂಕಷ್ಟಹರ ಚತುರ್ಥಿ ಮಂಗಳವಾರ ಬಂದಾಗ ಅಂಗಾರಕ ಸಂಕಷ್ಟಹರ ಚತುರ್ಥಿ ಎಂದು ಹೆಸರು. ಈ ದಿವಸ ಉಪವಾಸವಿದ್ದು ಸಂಜೆ ಗಣಪತಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಚಂದ್ರೋದಯವಾದ ಮೇಲೆ ಅರ್ಘ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಊಟಮಾಡಬೇಕು.

ಅಂಗಾರಕ ಸಂಕಷ್ಟಹರ ಚತುರ್ಥಿ ಮಂಗಳವಾರ ಬಂದಾಗ ಅಂಗಾರಕ ಸಂಕಷ್ಟಹರ ಚತುರ್ಥಿ ಎಂದು ಹೆಸರು. ಈ ದಿವಸ ಉಪವಾಸವಿದ್ದು ಸಂಜೆ ಗಣಪತಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಚಂದ್ರೋದಯವಾದ ಮೇಲೆ ಅರ್ಘ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಊಟಮಾಡಬೇಕು.

ಅಂಗಾರಕ ಸಂಕಷ್ಟಹರ ಚತುರ್ಥಿ ಮಂಗಳವಾರ ಬಂದಾಗ ಅಂಗಾರಕ ಸಂಕಷ್ಟಹರ ಚತುರ್ಥಿ ಎಂದು ಹೆಸರು. ಈ ದಿವಸ ಉಪವಾಸವಿದ್ದು ಸಂಜೆ ಗಣಪತಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಚಂದ್ರೋದಯವಾದ ಮೇಲೆ ಅರ್ಘ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಊಟಮಾಡಬೇಕು.

ಅಂಗಾರಕ ಸಂಕಷ್ಟಹರ ಚತುರ್ಥಿ ಮಂಗಳವಾರ ಬಂದಾಗ ಅಂಗಾರಕ ಸಂಕಷ್ಟಹರ ಚತುರ್ಥಿ ಎಂದು ಹೆಸರು. ಈ ದಿವಸ ಉಪವಾಸವಿದ್ದು ಸಂಜೆ ಗಣಪತಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಚಂದ್ರೋದಯವಾದ ಮೇಲೆ ಅರ್ಘ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಊಟಮಾಡಬೇಕು.

٣٧٨ ٢٠ ٢٠ ٢٠

ঈশ্বর তাহাদিগকে আশীর্ব্বাদ করিলেন, এবং ঈশ্বর তাহাদিগকে কহিলেন, তোমরা ফলবান হও, বহুবংশ হও, পৃথিবী পরিপূর্ণ কর, এবং তাহা বশীভূত কর; আর সমুদ্রের মৎস্যদের উপরে, আকাশের পক্ষিদের উপরে, ও ভূমিতে গমনশীল সমস্ত জন্তুর উপরে কর্ত্তৃত্ব কর। ২৯ ঈশ্বর কহিলেন, দেখ, সমস্ত ভূতলস্থ বীজবিশিষ্ট যাবতীয় ওষধি, ও বীজবিশিষ্ট ফলযুক্ত যাবতীয় বৃক্ষ, এই সকল আমি তোমাদিগকে দিলাম; তাহা তোমাদের খাদ্য হইবে। ৩০ আর পৃথিবীর সমস্ত পশু, আকাশের সমস্ত পক্ষী, ভূমিতে গমনশীল যাবতীয় প্রাণী, যাহাদের মধ্যে জীবনবায়ু আছে, তাহাদের খাদ্যার্থে আমি সমস্ত হরিৎ ওষধি দিলাম; এবং তাহা সেইরূপ হইল। ৩১ পরে ঈশ্বর আপনার নির্ম্মিত সমস্ত বস্তু দেখিলেন, আর দেখ, সে সকল অতি উত্তম। এইরূপে সন্ধ্যা হইল, পরে প্রাতঃকাল হইল, ষষ্ঠ দিন।

২ এইরূপে আকাশমণ্ডল ও পৃথিবী এবং তাহাদের সমস্ত বাহিনী সাঙ্গ হইল। ২ আর ঈশ্বর আপনার কৃত কর্ম্ম সপ্তম দিনে সাঙ্গ করিলেন, এবং আপনার কৃত সমস্ত কর্ম্ম হইতে সপ্তম দিনে বিশ্রাম করিলেন। ৩ আর ঈশ্বর সপ্তম দিনকে আশীর্ব্বাদ করিলেন, ও তাহা পবিত্র করিলেন, কেননা তিনি সৃষ্টির যে সমস্ত কর্ম্ম করিতে সৃজন করিয়াছিলেন, তাহা হইতে সেই দিনে বিশ্রাম করিলেন। ৪ আকাশমণ্ডল ও পৃথিবীর সৃষ্টির বৃত্তান্ত এই; যখন সদাপ্রভু ঈশ্বর পৃথিবী ও আকাশমণ্ডল নির্ম্মাণ করিলেন, ৫ তখন ক্ষেত্রের কোন বন্য গুল্ম পৃথিবীতে ছিল না, ও ক্ষেত্রের কোন বন্য ওষধি অঙ্কুরিত হয় নাই; কেননা সদাপ্রভু ঈশ্বর পৃথিবীতে বৃষ্টি বর্ষান নাই, এবং ভূমি কর্ষণ করিতে মনুষ্য ছিল না; ৬ কিন্তু ভূতল হইতে কুজ্ঝটিকা উঠিত, তাহাতে ভূমির সমস্ত ভূতল সিক্ত হইত। ৭ পরে সদাপ্রভু ঈশ্বর ভূমির মৃত্তিকা দ্বারা মনুষ্যকে নির্ম্মাণ করিলেন, এবং তাহার নাসিকায় জীবনবায়ু ফুঁকিয়া দিলেন; তাহাতে মনুষ্য জীবন্ত প্রাণী হইল। ৮ আর সদাপ্রভু ঈশ্বর পূর্ব্বদিকে এদনে এক উদ্যান রোপণ করিলেন, এবং সেখানে আপনার নির্ম্মিত মনুষ্যকে রাখিলেন। ৯ আর সদাপ্রভু ঈশ্বর ভূমি হইতে সর্ব্বপ্রকার বৃক্ষ উৎপন্ন করিলেন, যাহা দর্শনে সুখাদ ও খাদ্যার্থে উত্তম, এবং উদ্যানের মধ্যস্থানে জীবন বৃক্ষ ও সদসদ্জ্ঞানজনক বৃক্ষ উৎপন্ন করিলেন। ১০ আর এদন হইতে এক নদী উদ্যান সেচনার্থে বাহির হইত, পরে তাহা সেখান হইতে চারি মস্তক হইল। ১১ প্রথমের নাম পীশোন; সে সমস্ত হবীলা দেশ বেষ্টন করে, সেখানে সুবর্ণ আছে; ১২ আর সেই দেশের সুবর্ণ উত্তম; সেখানে মোতি ও সুলেমানী পাথর আছে। ১৩ আর দ্বিতীয় নদীর নাম গীহোন; সে সমস্ত কূশ দেশ বেষ্টন করে। ১৪ আর তৃতীয় নদীর নাম হিদ্দেকল; সে অশূরের পূর্ব্বদিকে যায়। আর চতুর্থ নদী ফরাৎ। ১৫ পরে সদাপ্রভু ঈশ্বর মনুষ্যকে লইয়া এদন উদ্যানে রাখিলেন, যেন সে তাহা কর্ষণ ও রক্ষণ করে। ১৬ আর সদাপ্রভু ঈশ্বর মনুষ্যকে এই আজ্ঞা দিলেন, তুমি উদ্যানের সমস্ত বৃক্ষের ফল নিশ্চয় ভোজন করিতে পার; ১৭ কিন্তু সদসদ্জ্ঞানজনক যে বৃক্ষ, তাহার ফল ভোজন করিও না, কেননা যে দিন তুমি তাহার ফল ভোজন করিবে, সেই দিন নিশ্চয় মরিবে। ১৮ আর সদাপ্রভু ঈশ্বর কহিলেন, মনুষ্যের একাকী থাকা ভাল নয়; আমি তাহার জন্য তাহার উপযুক্ত সহকারিণী নির্ম্মাণ করিব। ১৯ আর সদাপ্রভু ঈশ্বর ভূমি হইতে সমস্ত বন্য পশু ও আকাশের সমস্ত পক্ষী নির্ম্মাণ করিলেন, এবং মনুষ্য তাহাদের প্রত্যেকের কি নাম রাখে, তাহা দেখিবার জন্য তাহাদিগকে মনুষ্যের নিকটে আনিলেন; মনুষ্য যে জীবিত প্রাণীর যে নাম রাখিল, তাহার সেই নাম হইল। ২০ আর মনুষ্য সমস্ত গৃহপালিত পশু ও আকাশের পক্ষী ও সমস্ত বন্য পশুর নাম রাখিল; কিন্তু মনুষ্যের উপযুক্ত সহকারিণী পাওয়া গেল না। ২১ তখন সদাপ্রভু ঈশ্বর মনুষ্যকে গাঢ় নিদ্রায় মগ্ন করিলেন, তাহাতে সে নিদ্রিত হইল; আর তিনি তাহার পাঁজরের এক খানি লইয়া সেই স্থান মাংস দ্বারা পূর্ণ করিলেন। ২২ আর সদাপ্রভু ঈশ্বর মনুষ্য হইতে লওয়া পাঁজর দ্বারা এক স্ত্রী নির্ম্মাণ করিলেন, এবং তাহাকে মনুষ্যের নিকটে আনিলেন। ২৩ তখন মনুষ্য কহিল, এবার পাইলাম, এ আমার অস্থির অস্থি ও মাংসের মাংস; এ নারী বলিয়া আখ্যাত হইবে, কেননা এ নর হইতে লওয়া হইয়াছে। ২৪ এই কারণ পুরুষ আপন পিতা ও আপন মাতাকে ত্যাগ করিয়া আপন স্ত্রীতে আসক্ত হইবে, এবং তাহারা একাঙ্গ হইবে। ২৫ আর মনুষ্য ও তাহার স্ত্রী উভয়ে উলঙ্গ ছিল, কিন্তু লজ্জিত হইত না।

৩ সদাপ্রভু ঈশ্বর যে সমস্ত বন্য পশু নির্ম্মাণ করিয়াছিলেন, তাহাদের মধ্যে সর্প সর্ব্বাপেক্ষা চতুর ছিল। সে নারীকে কহিল, ঈশ্বর কি সত্য কহিয়াছেন, তোমরা এই উদ্যানস্থ কোন বৃক্ষের ফল ভোজন করিও না? ২ নারী সর্পকে কহিল, আমরা এই উদ্যানস্থ বৃক্ষের ফল ভোজন করিতে পারি; ৩ কিন্তু উদ্যানের মধ্যস্থানস্থ বৃক্ষের ফল বিষয়ে ঈশ্বর কহিয়াছেন, তোমরা তাহা ভোজন করিও না, তাহা স্পর্শও করিও না, করিলে মরিবে। ৪ তখন সর্প নারীকে কহিল, তোমরা কোনমতে মরিবে না; ৫ কিন্তু ঈশ্বর জানেন, যে দিন তোমরা তাহা ভোজন করিবে, সেই দিন তোমাদের চক্ষু খুলিয়া যাইবে, এবং তোমরা ঈশ্বরের ন্যায় সদসদ্জ্ঞানবিশিষ্ট হইবে। ৬ তখন নারী দেখিল, সেই বৃক্ষ ভক্ষণার্থে উত্তম, এবং চক্ষুর লোভজনক, আর সেই বৃক্ষ জ্ঞানদায়ক বলিয়া বাঞ্ছনীয়; তাহাতে সে তাহার ফল লইয়া ভোজন করিল, এবং আপনার সঙ্গে থাকা আপন স্বামীকেও দিল, তাহাতে সে ভোজন করিল। ৭ তখন তাহাদের দুই জনের চক্ষু খুলিয়া গেল, আর তাহারা জানিল যে, তাহারা উলঙ্গ; তাহাতে তাহারা ডুমুর পাতা সেলাই করিয়া আপনাদের জন্য আচ্ছাদন প্রস্তুত করিল। ৮ পরে তাহারা সদাপ্রভু ঈশ্বরের রব শুনিতে পাইল, তিনি দিবসের শীতল সময়ে উদ্যানে ভ্রমণ করিতেছিলেন; তখন মনুষ্য ও তাহার স্ত্রী সদাপ্রভু ঈশ্বরের সম্মুখ হইতে উদ্যানস্থ বৃক্ষের মধ্যে লুকাইল। ৯ তখন সদাপ্রভু ঈশ্বর মনুষ্যকে ডাকিয়া কহিলেন, তুমি কোথায়? ১০ সে কহিল, আমি উদ্যানে তোমার রব শুনিতে পাইলাম, কিন্তু আমি উলঙ্গ, এই জন্য ভয় পাইলাম, আর লুকাইলাম। ১১ তিনি কহিলেন, তুমি উলঙ্গ, ইহা তোমাকে কে কহিল? যে বৃক্ষের ফল ভোজন করিতে আমি তোমাকে নিষেধ করিয়াছিলাম, তুমি কি তাহার ফল ভোজন করিয়াছ? ১২ মনুষ্য কহিল, তুমি আমার সঙ্গে থাকিতে যে স্ত্রী দিয়াছ, সে ঐ বৃক্ষের ফল আমাকে দিল, তাহাতে আমি ভোজন করিলাম। ১৩ তখন সদাপ্রভু ঈশ্বর নারীকে কহিলেন, তুমি এ কি করিলে? নারী কহিল, সর্প আমাকে ভুলাইল, তাহাতে আমি ভোজন করিলাম। ১৪ তখন সদাপ্রভু ঈশ্বর সর্পকে কহিলেন, তুমি এই কর্ম্ম করিয়াছ, এই জন্য তুমি সমস্ত গৃহপালিত পশু ও সমস্ত বন্য পশুর মধ্যে শাপগ্রস্ত হইলে; তুমি উদরে ভর দিয়া চলিবে, ও যাবজ্জীবন ধূলি ভোজন করিবে; ১৫ আর আমি তোমাতে ও নারীতে এবং তোমার বংশে ও তাহার বংশে পরস্পর বৈরিতা জন্মাইব; সে তোমার মস্তক চূর্ণ করিবে, আর তুমি তাহার পাদমূল চূর্ণ করিবে। ১৬ তিনি নারীকে কহিলেন, আমি তোমার গর্ভবেদনা অতিশয় বৃদ্ধি করিব, তুমি বেদনায় সন্তান প্রসব করিবে; আর তোমার বাঞ্ছা তোমার স্বামীর প্রতি হইবে, সে তোমার উপরে কর্ত্তৃত্ব করিবে। ১৭ আর তিনি আদমকে কহিলেন, তুমি আপন স্ত্রীর রব শুনিয়াছ, এবং যে বৃক্ষের বিষয়ে আমি তোমাকে আজ্ঞা দিয়াছিলাম, তুমি তাহার ফল ভোজন করিও না, তাহার ফল তুমি ভোজন করিয়াছ, এই জন্য তোমার নিমিত্ত ভূমি শাপগ্রস্ত হইল; তুমি যাবজ্জীবন যাতনা সহকারে তাহা ভোগ করিবে; ১৮ তাহা তোমার নিমিত্ত কণ্টক ও শেয়ালকাঁটা উৎপন্ন করিবে, এবং তুমি ক্ষেত্রের ওষধি ভোজন করিবে; ১৯ তুমি যাবৎ ভূমিতে প্রত্যাগমন না করিবে, তাবৎ মুখের ঘর্ম্মে অন্ন ভোজন করিবে, কেননা তুমি তাহা হইতে গৃহীত হইয়াছ; তুমি ধূলি, আর ধূলিতে প্রত্যাগমন করিবে। ২০ আর আদম আপন স্ত্রীর নাম হবা রাখিল, কেননা সে সমস্ত জীবিতের মাতা হইল। ২১ আর সদাপ্রভু ঈশ্বর আদম ও তাহার স্ত্রীর জন্য চর্ম্মের বস্ত্র নির্ম্মাণ করিয়া তাহাদিগকে পরাইলেন। ২২ পরে সদাপ্রভু ঈশ্বর কহিলেন, দেখ, মনুষ্য ভাল মন্দ জ্ঞানে আমাদের এক জনের তুল্য হইয়াছে; এখন সে যেন হস্ত বিস্তার করিয়া জীবন বৃক্ষের ফলও লইয়া ভোজন করিয়া চিরজীবী না হয়, ২৩ এই জন্য সদাপ্রভু ঈশ্বর তাহাকে এদন উদ্যান হইতে বাহির করিয়া দিলেন, সে যে ভূমি হইতে গৃহীত হইয়াছিল, তাহা কর্ষণ করিতে লাগিল। ২৪ পরে তিনি মনুষ্যকে দূর করিয়া দিলেন, এবং জীবন বৃক্ষের পথ রক্ষা করিবার জন্য এদন উদ্যানের পূর্ব্বদিকে করূবদিগকে ও চারিদিকে ঘূর্ণায়মান জ্বলন্ত খড়্গ স্থাপন করিলেন।

৪ আর আদম আপন স্ত্রী হবার সহবাস করিল, তাহাতে সে গর্ভবতী হইয়া কয়িনকে প্রসব করিল, এবং কহিল, সদাপ্রভুর সাহায্যে আমি পুরুষ সন্তান লাভ করিলাম। ২ পরে সে তাহার ভ্রাতা হেবলকে প্রসব করিল। আর হেবল মেষপালক হইল, কিন্তু কয়িন ভূমিকর্ষক হইল। ৩ কিছু দিন পরে কয়িন ভূমির ফলের কিয়দংশ সদাপ্রভুর উদ্দেশে নৈবেদ্য আনিল। ৪ আর হেবলও আপন পালের প্রথমজাত কয়েকটি ও তাহাদের মেদ আনিল; তাহাতে সদাপ্রভু হেবলের ও তাহার নৈবেদ্যের প্রতি দৃষ্টিপাত করিলেন, ৫ কিন্তু কয়িনের ও তাহার নৈবেদ্যের প্রতি দৃষ্টিপাত করিলেন না। তাহাতে কয়িন অতিশয় ক্রুদ্ধ হইল, ও তাহার মুখ বিষণ্ণ হইল। ৬ তখন সদাপ্রভু কয়িনকে কহিলেন, তুমি ক্রুদ্ধ হইলে কেন? তোমার মুখ বিষণ্ণ হইল কেন? ৭ তুমি যদি সৎকর্ম্ম কর, তবে কি উন্নত মুখ হইবে না? আর তুমি যদি সৎকর্ম্ম না কর, তবে পাপ দ্বারপাল হইয়া দ্বারে শয়ন করিয়া আছে, তাহার বাঞ্ছা তোমার প্রতি হইবে, কিন্তু তুমি তাহার উপরে কর্ত্তৃত্ব করিবে। ৮ পরে কয়িন আপন ভ্রাতা হেবলকে কহিল, আইস, আমরা মাঠে যাই। আর তাহারা মাঠে থাকিতে কয়িন আপন ভ্রাতা হেবলের বিরুদ্ধে উঠিয়া তাহাকে বধ করিল। ৯ তখন সদাপ্রভু কয়িনকে কহিলেন, তোমার ভ্রাতা হেবল কোথায়? সে কহিল, আমি জানি না; আমি কি আমার ভ্রাতার রক্ষক? ১০ তিনি কহিলেন, তুমি এ কি করিলে? তোমার ভ্রাতার রক্ত ভূমি হইতে আমার কাছে কাতরোক্তি করিতেছে। ১১ আর এখন তুমি ভূমি হইতে শাপগ্রস্ত হইলে; তুমি তোমার হস্ত হইতে তোমার ভ্রাতার রক্ত গ্রহণ করিবার জন্য ভূমি মুখ মেলিয়াছে; ১২ তুমি ভূমিকর্ষণ করিলে তাহা আর তোমাকে আপন বল দিবে না; তুমি পৃথিবীতে ভ্রমণকারী ও বিচরণকারী হইবে। ১৩ তখন কয়িন সদাপ্রভুকে কহিল, আমার দণ্ড বহন করা আমার সাধ্যাতীত। ১৪ দেখ, তুমি আজ আমাকে ভূমি হইতে দূর করিয়া দিতেছ, আমি তোমার সম্মুখ হইতে লুক্কায়িত হইব, আমি পৃথিবীতে ভ্রমণকারী ও বিচরণকারী হইব, আর যে কেহ আমাকে পাইবে, সে আমাকে বধ করিবে। ১৫ তখন সদাপ্রভু তাহাকে কহিলেন, এই জন্য যে কেহ কয়িনকে বধ করিবে, সে সাতগুণ প্রতিফল পাইবে। আর সদাপ্রভু কয়িনের গায়ে চিহ্ন দিলেন, যেন কেহ তাহাকে পাইলে তাহাকে বধ না করে। ১৬ পরে কয়িন সদাপ্রভুর সম্মুখ হইতে বাহির হইয়া গেল, এবং এদনের পূর্ব্বদিকস্থ নোদ দেশে বাস করিল। ১৭ আর কয়িন আপন স্ত্রীর সহবাস করিল, তাহাতে সে গর্ভবতী হইয়া হনোককে প্রসব করিল; আর সে নগর নির্ম্মাণ করিল, এবং আপন পুত্রের নামানুসারে সেই নগরের নাম হনোক রাখিল। ১৮ আর হনোকের ঘরে ঈরদ জন্মিল, ঈরদ মহূয়ায়েলের পিতা, মহূয়ায়েল মথূশায়েলের পিতা, মথূশায়েল লেমকের পিতা। ১৯ পরে লেমক দুই স্ত্রী বিবাহ করিল; এক জনের নাম আদা, অন্যের নাম সিল্লা। ২০ আর আদা যাবলকে প্রসব করিল; সে তাম্বুবাসী ও পশুপালকদের আদিপুরুষ হইল। ২১ আর তাহার ভ্রাতার নাম যুবল; সে বীণা ও বংশীধারী সকলের আদিপুরুষ হইল। ২২ আর সিল্লাও তুবল-কয়িনকে প্রসব করিল; সে পিত্তলের ও লৌহের সমস্ত অস্ত্রশস্ত্রের নির্ম্মাতা হইল; আর তুবল-কয়িনের ভগিনী নয়মা। ২৩ পরে লেমক আপন স্ত্রীদিগকে কহিল, হে আদা ও সিল্লা, আমার রব শুন; হে লেমকের ভার্য্যারা, আমার বাক্যে কর্ণপাত কর; আমি আঘাতের পরিবর্ত্তে এক পুরুষকে, ক্ষতের পরিবর্ত্তে এক যুবককে বধ করিয়াছি। ২৪ কয়িনের জন্য যদি সাতগুণ প্রতিফল দেওয়া যায়, তবে লেমকের জন্য সত্তরগুণ সাতগুণ দেওয়া যাইবে। ২৫ আর আদম আবার আপন স্ত্রীর সহবাস করিল, তাহাতে সে পুত্র প্রসব করিয়া তাহার নাম শেথ রাখিল, কেননা সে কহিল, ঈশ্বর হেবলের পরিবর্ত্তে আমাকে আর এক সন্তান দিলেন, কয়িন তাহাকে বধ করিয়াছিল। ২৬ আর শেথেরও পুত্র জন্মিল, সে তাহার নাম ইনোশ রাখিল; সেই সময়ে লোকেরা সদাপ্রভুর নামে ডাকিতে আরম্ভ করিল।

৫ আদমের বংশাবলির বৃত্তান্ত এই পুস্তক। ঈশ্বর যে দিন মনুষ্যকে সৃষ্টি করিলেন, সেই দিন তাহাকে ঈশ্বরের সাদৃশ্যে নির্ম্মাণ করিলেন; ২ তিনি পুরুষ ও স্ত্রী করিয়া তাহাদিগকে সৃষ্টি করিলেন, এবং তাহাদিগকে আশীর্ব্বাদ করিলেন, আর তাহাদের সৃষ্টির দিনে তাহাদিগকে আদম নাম দিলেন। ৩ আদম একশত ত্রিশ বৎসর বয়সে আপন সাদৃশ্যে, আপন প্রতিমূর্ত্তিতে পুত্র জন্মাইল, এবং তাহার নাম শেথ রাখিল। ৪ আর শেথের জন্মের পর আদম আট শত বৎসর জীবিত ছিল, এবং পুত্র কন্যা জন্মাইল। ৫ এইরূপে আদমের সমস্ত পরমায়ু নয় শত ত্রিশ বৎসর হইল, পরে সে মরিল। ৬ আর শেথ একশত পাঁচ বৎসর বয়সে ইনোশকে জন্মাইল। ৭ ইনোশের জন্মের পর শেথ আট শত সাত বৎসর জীবিত ছিল, এবং পুত্র কন্যা জন্মাইল। ৮ এইরূপে শেথের সমস্ত পরমায়ু নয় শত বার বৎসর হইল, পরে সে মরিল। ৯ আর ইনোশ নব্বই বৎসর বয়সে কৈনন জন্মাইল। ১০ কৈননের জন্মের পর ইনোশ আট শত পনর বৎসর জীবিত ছিল, এবং পুত্র কন্যা জন্মাইল। ১১ এইরূপে ইনোশের সমস্ত পরমায়ু নয় শত পাঁচ বৎসর হইল, পরে সে মরিল। ১২ আর কৈনন সত্তর বৎসর বয়সে মহলললেলকে জন্মাইল। ১৩ মহলললেলের জন্মের পর কৈনন আট শত চল্লিশ বৎসর জীবিত ছিল, এবং পুত্র কন্যা জন্মাইল। ১৪ এইরূপে কৈননের সমস্ত পরমায়ু নয় শত দশ বৎসর হইল, পরে সে মরিল। ১৫ আর মহলললেল পঁয়ষট্টি বৎসর বয়সে যেরদকে জন্মাইল। ১৬ যেরদের জন্মের পর মহলললেল আট শত ত্রিশ বৎসর জীবিত ছিল, এবং পুত্র কন্যা জন্মাইল। ১৭ এইরূপে মহলললেলের সমস্ত পরমায়ু আট শত পঁচানব্বই বৎসর হইল, পরে সে মরিল। ১৮ আর যেরদ একশত বাষট্টি বৎসর বয়সে হনোককে জন্মাইল। ১৯ হনোকের জন্মের পর যেরদ আট শত বৎসর জীবিত ছিল, এবং পুত্র কন্যা জন্মাইল। ২০ এইরূপে যেরদের সমস্ত পরমায়ু নয় শত বাষট্টি বৎসর হইল, পরে সে মরিল। ২১ আর হনোক পঁয়ষট্টি বৎসর বয়সে মথূশেলহকে জন্মাইল। ২২ মথূশেলহের জন্মের পর হনোক ঈশ্বরের সহিত তিন শত বৎসর গমনাগমন করিল, এবং পুত্র কন্যা জন্মাইল। ২৩ এইরূপে হনোকের সমস্ত পরমায়ু তিন শত পঁয়ষট্টি বৎসর হইল। ২৪ আর হনোক ঈশ্বরের সহিত গমনাগমন করিল, পরে সে নাই, কেননা ঈশ্বর তাহাকে গ্রহণ করিলেন। ২৫ আর মথূশেলহ একশত সাতাশি বৎসর বয়সে লেমককে জন্মাইল। ২৬ লেমকের জন্মের পর মথূশেলহ সাত শত বিরাশি বৎসর জীবিত ছিল, এবং পুত্র কন্যা জন্মাইল। ২৭ এইরূপে মথূশেলহের সমস্ত পরমায়ু নয় শত উনসত্তর বৎসর হইল, পরে সে মরিল। ২৮ আর লেমক একশত বিরাশি বৎসর বয়সে এক পুত্র জন্মাইল। ২৯ আর সে তাহার নাম নোহ রাখিল, কহিল, সদাপ্রভু যে ভূমিকে শাপগ্রস্ত করিয়াছেন, তজ্জন্য আমাদের হস্তকৃত কার্য্য ও আমাদের ভূমিকর্ষণ-শ্রম হইতে এই আমাদিগকে সান্ত্বনা দিবে। ৩০ নোহের জন্মের পর লেমক পাঁচ শত পঁচানব্বই বৎসর জীবিত ছিল, এবং পুত্র কন্যা জন্মাইল। ৩১ এইরূপে লেমকের সমস্ত পরমায়ু সাত শত সাতাত্তর বৎসর হইল, পরে সে মরিল। ৩২ আর নোহ পাঁচ শত বৎসর বয়সে শেম, হাম ও যেফতকে জন্মাইল।

৬ পরে ভূমির উপরে মনুষ্যেরা বহুসংখ্যক হইতে লাগিল, এবং তাহাদের কন্যা সকল জন্মিল। ২ তখন ঈশ্বরের পুত্রেরা মনুষ্যদের কন্যাদিগকে সুন্দরী দেখিয়া আপনাদের মনোনীত যাহাকে যাহাকে লইল, তাহাদিগকে বিবাহ করিতে লাগিল। ৩ তখন সদাপ্রভু কহিলেন, মনুষ্য চিরকাল আমার আত্মার সহিত বিবাদ করিবে না, কেননা সে মাংস বই আর কিছু নয়; তথাপি তাহার আয়ু একশত কুড়ি বৎসর হইবে। ৪ সেই সময়ে পৃথিবীতে দানবেরা ছিল, আর তাহার পরেও ছিল, যখন ঈশ্বরের পুত্রেরা মনুষ্যদের কন্যাদের নিকটে গমন করিতে লাগিল, এবং তাহারা তাহাদের জন্য সন্তান প্রসব করিতে লাগিল; তাহারা পুরাকালের বিখ্যাত বীরপুরুষ ছিল। ৫ আর সদাপ্রভু দেখিলেন, পৃথিবীতে মনুষ্যের দুষ্টতা বড় হইয়াছে, এবং তাহার হৃদয়ের চিন্তার সমস্ত কল্পনা কেবল নিয়ত দুষ্ট হইতেছে। ৬ তাহাতে পৃথিবীতে মনুষ্যকে নির্ম্মাণ করিয়াছেন বলিয়া সদাপ্রভু অনুতাপ করিলেন, এবং মনে দুঃখিত হইলেন। ৭ তখন সদাপ্রভু কহিলেন, আমি যে মনুষ্যকে সৃষ্টি করিয়াছি, তাহাকে ভূতল হইতে মুছিয়া ফেলিব; মনুষ্য অবধি পশু, সরীসৃপ ও আকাশের পক্ষী পর্য্যন্ত মুছিয়া ফেলিব, কেননা আমি তাহাদিগকে নির্ম্মাণ করিয়াছি বলিয়া অনুতাপ করিতেছি। ৮ কিন্তু নোহ সদাপ্রভুর দৃষ্টিতে অনুগ্রহ পাইল। ৯ নোহের বংশাবলির বৃত্তান্ত এই। নোহ তাহার সময়ের লোকদের মধ্যে ধার্ম্মিক ও সিদ্ধ ব্যক্তি ছিল, নোহ ঈশ্বরের সহিত গমনাগমন করিত। ১০ আর নোহ শেম, হাম ও যেফত, এই তিন পুত্রকে জন্মাইল। ১১ পরে ঈশ্বরের দৃষ্টিতে পৃথিবী ভ্রষ্ট হইল, এবং পৃথিবী দৌরাত্ম্যে পরিপূর্ণ হইল। ১২ আর ঈশ্বর পৃথিবীর প্রতি দৃষ্টিপাত করিলেন, আর দেখ, তাহা ভ্রষ্ট হইয়াছে, কেননা পৃথিবীস্থ সমস্ত প্রাণী আপন আপন আচরণ ভ্রষ্ট করিয়াছিল। ১৩ তখন ঈশ্বর নোহকে কহিলেন, সমস্ত প্রাণীর অন্তকাল আমার সম্মুখে উপস্থিত হইয়াছে, কেননা তাহাদের দ্বারা পৃথিবী দৌরাত্ম্যে পরিপূর্ণ হইয়াছে; আর দেখ, আমি তাহাদিগকে পৃথিবীর সহিত বিনষ্ট করিব। ১৪ তুমি গোফর কাষ্ঠের এক জাহাজ নির্ম্মাণ কর; জাহাজে কুঠরী করিবে, এবং ভিতরে ও বাহিরে রাল দিবে। ১৫ আর তুমি এই প্রকারে তাহা নির্ম্মাণ করিবে; জাহাজের দৈর্ঘ্য তিন শত হাত, প্রস্থ পঞ্চাশ হাত, উচ্চতা ত্রিশ হাত। ১৬ তুমি জাহাজে জানালা করিবে, এক হাত পরিমাণে উপরে তাহার চাল দিবে, এবং জাহাজের দ্বার তাহার পার্শ্বে রাখিবে; তাহাতে নিম্ন, দ্বিতীয় ও তৃতীয় তল করিবে। ১৭ আর দেখ, আমি আকাশের নীচে হইতে জীবনবায়ুযুক্ত সমস্ত প্রাণী বিনষ্ট করিবার জন্য পৃথিবীর উপরে জলপ্লাবন আনিতেছি; পৃথিবীস্থ সমস্ত প্রাণী প্রাণত্যাগ করিবে। ১৮ কিন্তু তোমার সহিত আমি নিয়ম স্থির করিব; তুমি ও তোমার পুত্রেরা, তোমার স্ত্রী ও তোমার পুত্রবধূরা জাহাজে প্রবেশ করিবে। ১৯ আর সমস্ত জীবিত প্রাণীর মধ্যে প্রত্যেক জাতীয় দুই দুই তোমার সঙ্গে জীবিত রাখিবার জন্য জাহাজে লইয়া যাইবে; তাহারা পুরুষ ও স্ত্রী হইবে। ২০ পক্ষী জাতীয় প্রত্যেক প্রকার, পশু জাতীয় প্রত্যেক প্রকার, ভূমিতে গমনশীল সমস্ত প্রকার প্রাণী জাতীয় প্রত্যেক প্রকার, ইহাদের দুই দুই তোমার নিকটে আসিবে, জীবিত রাখিবার জন্য আসিবে। ২১ আর তুমি আপনার ও তাহাদের ভক্ষণার্থে সমস্ত প্রকার খাদ্য দ্রব্য লইয়া আপনার নিকটে সংগ্রহ করিবে, তাহা তোমার ও তাহাদের খাদ্য হইবে। ২২ ঈশ্বর যেমন আজ্ঞা করিলেন, নোহ তেমনি করিল, সে সেইরূপ করিল।

৭ পরে সদাপ্রভু নোহকে কহিলেন, তুমি ও তোমার সমস্ত পরিবার জাহাজে প্রবেশ কর, কেননা এই কালের মধ্যে আমি তোমাকে আমার সম্মুখে ধার্ম্মিক দেখিতেছি। ২ তুমি সমস্ত শুচি পশুর সাত সাত, পুরুষ ও তাহার স্ত্রী, এবং অশুচি পশুর দুই দুই, পুরুষ ও তাহার স্ত্রী, ৩ আর আকাশের পক্ষীদের সাত সাত, পুরুষ ও স্ত্রী, সমস্ত পৃথিবীতে তাহাদের বংশ রক্ষার্থে জীবিত রাখিবার জন্য লইবে। ৪ কেননা এখন হইতে সাত দিন পরে আমি পৃথিবীতে চল্লিশ দিবা ও চল্লিশ রাত্রি বৃষ্টি বর্ষাইব, আর আমার সৃষ্ট সমস্ত প্রাণী ভূতল হইতে মুছিয়া ফেলিব। ৫ নোহ সদাপ্রভুর আজ্ঞানুসারে সমস্ত করিল। ৬ আর জলপ্লাবন যখন পৃথিবীর উপরে আসিল, তখন নোহ ছয় শত বৎসর বয়স্ক ছিল। ৭ নোহ ও তাহার পুত্রেরা, তাহার স্ত্রী ও তাহার পুত্রবধূরা জলপ্লাবনের জন্য জাহাজে প্রবেশ করিল। ৮ শুচি পশু ও অশুচি পশু, পক্ষী ও ভূমিতে গমনশীল সমস্ত প্রাণী, ৯ ঈশ্বর নোহকে যেমন আজ্ঞা করিয়াছিলেন, তদনুসারে পুরুষ ও স্ত্রী, দুই দুই জাহাজে নোহের নিকটে প্রবেশ করিল। ১০ পরে সাত দিন গত হইলে জলপ্লাবন পৃথিবীর উপরে আসিল। ১১ নোহের জীবনের ছয় শত বৎসরের দ্বিতীয় মাসের সপ্তদশ দিবসে সেই দিন মহাসমুদ্রের সমস্ত উৎস বিদীর্ণ হইল, এবং আকাশের জানালা সকল খুলিয়া গেল। ১২ আর চল্লিশ দিবা ও চল্লিশ রাত্রি পৃথিবীর উপরে বৃষ্টি বর্ষিল। ১৩ সেই দিনে নোহ ও তাহার পুত্র শেম, হাম ও যেফত, এবং নোহের স্ত্রী ও তাহার তিন পুত্রবধূ তাহাদের সঙ্গে জাহাজে প্রবেশ করিল। ১৪ তাহারা ও সমস্ত বন্য পশু জাতীয় প্রত্যেক প্রকার, সমস্ত গৃহপালিত পশু জাতীয় প্রত্যেক প্রকার, ভূমিতে গমনশীল সমস্ত প্রাণী জাতীয় প্রত্যেক প্রকার, এবং সমস্ত পক্ষী জাতীয় প্রত্যেক প্রকার, সমস্ত পক্ষী সমস্ত ডানাবিশিষ্ট প্রাণী, ১৫ জীবনবায়ুযুক্ত সমস্ত মাংসের দুই দুই নোহের নিকটে জাহাজে প্রবেশ করিল। ১৬ আর যাহারা প্রবেশ করিল, তাহারা সমস্ত মাংসের পুরুষ ও স্ত্রী, ঈশ্বর তাহাকে যেমন আজ্ঞা করিয়াছিলেন, তদনুসারে প্রবেশ করিল; পরে সদাপ্রভু তাহার পশ্চাৎ দ্বার রুদ্ধ করিলেন। ১৭ আর জলপ্লাবন চল্লিশ দিবা পৃথিবীর উপরে হইতে থাকিল, এবং জল বৃদ্ধি পাইল, তাহাতে জাহাজ উত্থিত হইয়া ভূতল হইতে উচ্চে উঠিল। ১৮ আর জল প্রবল হইল, এবং পৃথিবীর উপরে অতিশয় বৃদ্ধি পাইল, তাহাতে জাহাজ জলের উপরে ভাসিতে লাগিল। ১৯ আর জল পৃথিবীর উপরে অতিশয় প্রবল হইল, তাহাতে আকাশমণ্ডলের নীচে যত উচ্চ পর্ব্বত ছিল, সমস্ত আচ্ছাদিত হইল। ২০ জল পনর হাত উপরে প্রবল হইল, তাহাতে পর্ব্বত সকল আচ্ছাদিত হইল। ২১ আর পৃথিবীতে গমনশীল সমস্ত মাংসী প্রাণী, পক্ষী, পশু, বন্য জন্তু, ভূচর সমস্ত সরীসৃপ, এবং সমস্ত মনুষ্য প্রাণত্যাগ করিল। ২২ শুষ্ক ভূমিস্থ যাবতীয় প্রাণী, যাহাদের নাসিকায় জীবনবায়ুর শ্বাস ছিল, তাহারা মরিল। ২৩ এইরূপে ভূতলস্থ সমস্ত প্রাণী, মনুষ্য অবধি পশু, সরীসৃপ ও আকাশের পক্ষী পর্য্যন্ত মুছিয়া ফেলা গেল, তাহারা পৃথিবী হইতে মুছিয়া ফেলা গেল; কেবল নোহ ও যাহারা তাহার সঙ্গে জাহাজে ছিল, তাহারা রক্ষা পাইল। ২৪ আর জল পৃথিবীর উপরে একশত পঞ্চাশ দিন প্রবল হইয়া থাকিল।

৮ পরে ঈশ্বর নোহকে ও তাহার সঙ্গে জাহাজস্থ সমস্ত বন্য পশু ও সমস্ত গৃহপালিত পশুকে স্মরণ করিলেন, এবং ঈশ্বর পৃথিবীর উপরে বায়ু বহাইলেন, তাহাতে জল কমিতে লাগিল। ২ আর মহাসমুদ্রের উৎস ও আকাশের জানালা সকল রুদ্ধ হইল, এবং আকাশ হইতে বৃষ্টি নিবারিত হইল। ৩ তখন পৃথিবীর উপর হইতে জল ক্রমে ক্রমে ফিরিয়া আসিতে লাগিল, এবং একশত পঞ্চাশ দিন পরে জল কমিল। ৪ আর সপ্তম মাসের সপ্তদশ দিবসে জাহাজ অরারট পর্ব্বতমালার উপরে স্থিতি করিল। ৫ জল দশম মাস পর্য্যন্ত ক্রমে ক্রমে কমিতে থাকিল, দশম মাসের প্রথম দি

ليلى ومجنون

ليلى ومجنون

ليلى ومجنون

ليلى ومجنون

ليلى ومجنون

ليلى ومجنون

ليلى ومجنون

ليلى ومجنون

ਸਲੋਕ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥

ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥

ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥

ਇਕਨਾ ਦੇਵੈ ਸਭ ਕਿਛੁ ਇਕਿ ਮੰਗਿ ਮੰਗਿ ਪਾਇ ॥ ਦਾਤਿ ਤੇਰੀ ਜਾਣੈ ਨਾਹੀ ਕੇਤੀ ਆਖਿ ਵਿਖਾਇ ॥

ਕੇਤੇ ਖਪਹਿ ਖਪਾਇ ਕੇਤੇ ਖਾਹਿ ਖਾਇ ॥ ਕੇਤਿਆ ਦੁਖੁ ਭੁਖੁ ਲਿਖਿਆ ਦੇਵਹਿ ਭੁਖ ਨ ਜਾਇ ॥

ਕੇਤੇ ਲਏ ਛਡਾਇ ਕੇਤੇ ਗਲਿ ਪਾਇ ॥ ਕੇਤਿਆ ਪਤ ਝੜਾਇ ਕੇਤੇ ਪਤਿ ਲਾਇ ॥

ਕੇਤੇ ਭਵਹਿ ਭਵਾਇ ਕੇਤੇ ਥਾਇ ਪਾਇ ॥ ਕੇਤਿਆ ਕੀਮ ਨ ਜਾਪੈ ਕਹਿਆ ਕਿਸੈ ਨ ਜਾਇ ॥

ਕੇਤੇ ਤੁਝਹਿ ਸਲਾਹਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਕੇਤੇ ਤੁਧੁ ਧਿਆਵਹਿ ਸੇ ਤੂ ਲਇਆ ਮਨਿ ਵਸਾਇ ॥

ਕੇਤੇ ਤੁਧੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਕੇਤੇ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਮਿਲੇ ਤਿਨ ਤੂ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥

ਕੇਤੇ ਤੁਧੁ ਨ ਸੇਵਹੀ ਮੰਗਹਿ ਸਭੁ ਤੈ ਪਾਸਿ ॥ ਕੇਤਿਆ ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਗਾ ਰਹਹਿ ਨਾਨਕ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥

ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡੀ ਨਾਈ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਾ ਹੋਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਸਲਾਹੇ ਸਾਹਿਬ ਕਉ ਸੀਝੈ ਜਿਤੁ ਖਲੋਵੈ ॥

ਅਸਾ ਦਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਵਡੁ ਸਚਾ ਸਭਨਾ ਉਪਰਿ ਹੋਈ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ਤਾ ਕੀ ਕੇਤੀ ਆਖੈ ਕੋਈ ॥

ਕੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਤੇਰਾ ਕਰਤੇ ਕੇਵਡ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥ ਕੇਤੇ ਮੰਗਹਿ ਜੋਧ ਅਪਾਰ ਕੇਤੇ ਬੈਸਹਿ ਖਾਹਿ ਤੋਟਿ ॥

ਕੇਤੇ ਲੈਦੇ ਜਾਹਿ ਕੇਤੇ ਖਪਿ ਪਾਹਿ ॥ ਕੇਤਿਆ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਹੀ ਨਾਨਕ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਵ ਜਾਪੈ ॥

ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰੂਪ ਕੇਤੇ ਰੰਗ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾਵਣ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਥਾਵ ॥

ਕੇਤੀ ਕੀਮ ਪਵੈ ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਕਿਤੁ ਕਹਿ ਪਾਵਹਿ ਤੋਹ ॥

ਕੇਤੀ ਤੇਰੀ ਆਖਣਿ ਸਾਖ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਦਾਤਿ ਕਰੰਮ ॥

ਕੇਤੀ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਕਰੰਮ ॥ ਕੇਤੀ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਕੇਤਾ ਤੇਰਾ ਤੇਰੁ ॥

ਕੇਤਾ ਤੇਰਾ ਤੇਰੁ ਨਾਨਕ ਏਕ ਵਾਰ ਜਪੁ ॥ ਤੂ ਜਾਣਹਿ ਜੇਤਾ ਤੂ ਨਾਹੀ ਜਾਪੈ ਕੇਤਾ ॥

ڪنهن ڪم ۾ ڪوشش ڪرڻ ۽ ڪنهن ڪم ۾ ڪوشش نه ڪرڻ ٻنهي جي وچ ۾ ڪو وچولائي رستو آهي

ਸਲੋਕੁ ॥ ਪਵਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਹਤੁ ॥

ਦਿਵਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਖੇਲੈ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥

ਚੰਗਿਆਈਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ਵਾਚੈ ਧਰਮੁ ਹਦੂਰਿ ॥

ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ ਦੂਰਿ ॥

ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਘਾਲਿ ॥

ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਸੁਖੀ ਸਦਾ ਤਿਨਾ ਜਪਿਆ ਸਭਿ ਨਾਲਿ ॥

ਹੋਰੀ ਕੂੜੀ ਕੂੜਿਆਰ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥

ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੀ ਬੈਠਣੀ ਜਿਸੁ ਨੇੜਿ ਨ ਕੋਈ ਥਾਇ ॥

ਕਾਗਦਿ ਕਲਮ ਨ ਮਸਵਾਣੀ ਲੇਖਣਹਾਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

ਵਿਣੁ ਲਿਖੇ ਜਾਣੈ ਆਪਣੀ ਕੀਮਤਿ ਸਭ ਹੋਇ ॥

ਆਖਹਿ ਵੇਖਹਿ ਸੁਣਹਿ ਵਿਣੁ ਜਿਹਵਾ ਵਿਣੁ ਕੰਨਾ ਨਾਕ ॥

ਵਿਣੁ ਹਥਾ ਕਰਿ ਕਰੈ ਵਿਣੁ ਪੈਰਾ ਚਲੈ ਵਿਣੁ ਨਾਈ ਲੋਕ ॥

ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਤੇਵਡੁ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ਜਿਤੁ ਦੇਹਿ ਤਿਤੁ ਕੋਇ ॥

ਹੋਰੁ ਕਿਸੈ ਦੀ ਕੇਤੀ ਹੋਵੈ ਗਲ ਕਿਉ ਕਥਨੀ ਜਾਇ ॥

ਨਾਨਕ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਸੀ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਇ ॥੧॥

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਨਾਥ ਜਿਹ ਮਿਲਹੈ ਤਿਹ ਮੁਖ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾਂ ਬਲਿ ਤੇਰੀ ॥
ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਅਰਪਉ ਤਿਸ ਕਉ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਲਾਵੈ ਮੇਰੀ ॥
ਹਉ ਤਿਸ ਕੇ ਚਰਨ ਪਖਾ ਫੇਰੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ

ولا يجوز أن يكون الشيء الواحد في الوقت الواحد في مكانين مختلفين. وإذا كان كذلك فالمكان ليس بشيء. وإذا لم يكن شيء لم يكن شيء يحويه. فليس إذن مكان. وأيضا فإن المكان إما أن يكون شيئا أو لا شيء. فإن كان شيئا فهو إذن جسم. وكل جسم فله مكان. فالمكان إذن له مكان. وهذا يؤدي إلى ما لا نهاية له. فليس إذن المكان شيئا.

وإن كان لا شيء فإن الأشياء التي في المكان هي إذن لا شيء. وإذا كانت الأشياء التي في المكان هي لا شيء فإن المكان إذن هو لا شيء. فليس إذن المكان شيئا ولا هو لا شيء.

وأيضا فإن الأشياء التي في المكان إما أن تكون أجساما أو أن تكون أعراضا. وإذا كانت أجساما فإن المكان إذن هو جسم. وإذا كان جسما فإن المكان إذن له مكان. وهذا يؤدي إلى ما لا نهاية له. فليس إذن المكان جسما.

وإن كانت الأشياء التي في المكان هي أعراض فإن المكان إذن هو عرض. وإذا كان عرضا فإن المكان إذن ليس له مكان. وإذا لم يكن له مكان فإن المكان إذن هو لا شيء. فليس إذن المكان عرضا.

وإن كانت الأشياء التي في المكان هي لا شيء فإن المكان إذن هو لا شيء. فليس إذن المكان لا شيء.

وإذا لم يكن المكان لا شيء ولا شيئا ولا جسما ولا عرضا فليس إذن المكان شيئا.

ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਸਲੋਕ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲ ॥੧॥

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲ ॥੧॥

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲ ॥੧॥

ভক্তি ভাবে ভজে যেই তাহার ঈশ্বর ।
তাহার সহায় হয় সর্ব্ব শক্তিধর ॥
ভক্তি ভাবে ভজে যেই তাহার ঈশ্বর ।
তাহার সহায় হয় সর্ব্ব শক্তিধর ॥
ভক্তি ভাবে ভজে যেই তাহার ঈশ্বর ।
তাহার সহায় হয় সর্ব্ব শক্তিধর ॥
ভক্তি ভাবে ভজে যেই তাহার ঈশ্বর ।
তাহার সহায় হয় সর্ব্ব শক্তিধর ॥

ভক্তি ভাবে ভজে যেই তাহার ঈশ্বর ।
তাহার সহায় হয় সর্ব্ব শক্তিধর ॥
ভক্তি ভাবে ভজে যেই তাহার ঈশ্বর ।
তাহার সহায় হয় সর্ব্ব শক্তিধর ॥
ভক্তি ভাবে ভজে যেই তাহার ঈশ্বর ।
তাহার সহায় হয় সর্ব্ব শক্তিধর ॥
ভক্তি ভাবে ভজে যেই তাহার ঈশ্বর ।
তাহার সহায় হয় সর্ব্ব শক্তিধর ॥

ভক্তি ভাবে ভজে যেই তাহার ঈশ্বর ।
তাহার সহায় হয় সর্ব্ব শক্তিধর ॥
ভক্তি ভাবে ভজে যেই তাহার ঈশ্বর ।
তাহার সহায় হয় সর্ব্ব শক্তিধর ॥
ভক্তি ভাবে ভজে যেই তাহার ঈশ্বর ।
তাহার সহায় হয় সর্ব্ব শক্তিধর ॥
ভক্তি ভাবে ভজে যেই তাহার ঈশ্বর ।
তাহার সহায় হয় সর্ব্ব শক্তিধর ॥

ভক্তি ভাবে ভজে যেই তাহার ঈশ্বর ।
তাহার সহায় হয় সর্ব্ব শক্তিধর ॥
ভক্তি ভাবে ভজে যেই তাহার ঈশ্বর ।
তাহার সহায় হয় সর্ব্ব শক্তিধর ॥
ভক্তি ভাবে ভজে যেই তাহার ঈশ্বর ।
তাহার সহায় হয় সর্ব্ব শক্তিধর ॥
ভক্তি ভাবে ভজে যেই তাহার ঈশ্বর ।
তাহার সহায় হয় সর্ব্ব শক্তিধর ॥

ভক্তি ভাবে ভজে যেই তাহার ঈশ্বর ।
তাহার সহায় হয় সর্ব্ব শক্তিধর ॥
ভক্তি ভাবে ভজে যেই তাহার ঈশ্বর ।
তাহার সহায় হয় সর্ব্ব শক্তিধর ॥
ভক্তি ভাবে ভজে যেই তাহার ঈশ্বর ।
তাহার সহায় হয় সর্ব্ব শক্তিধর ॥
ভক্তি ভাবে ভজে যেই তাহার ঈশ্বর ।
তাহার সহায় হয় সর্ব্ব শক্তিধর ॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਪਾਵਉ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਤਨ ਮਾਹਿ ਮਿਟਾਵਉ ॥
ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਬਿਸਵ ਸਭ ਸਾਚਾ ॥ ਜਾਸੁ ਜੋਤਿ ਜਗ ਮਹਿ ਪਰਗਾਚਾ ॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਨਰਕੁ ॥ ਮਿਟਹਿ ਗਵਨ ਹੋਵਤ ਹੈ ਸੁਰਕੁ ॥
ਤਾ ਕੀ ਆਸ ਕਰੈ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
ਸੋ ਸਿਮਰਉ ਜਾ ਕਾ ਸਭੁ ਕੋਊ ॥ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੂਜਾ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਰਬ ਫਲ ਪਾਵਉ ॥ ਤਾ ਕੀ ਚਰਨ ਸਰੇਵਾ ਧਿਆਵਉ ॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਲੁ ਪਰਹਰੈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸਰਨੀ ਜਮੁ ਨਹੀ ਜੋਹੈ ॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸਾ ॥ ਸੋ ਸਿਮਰਉ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸਾ ॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਪਾਪ ਪਲਾਇਨ ॥ ਸੋ ਸਿਮਰਉ ਜਪਿ ਅਪੁਨੋ ਨਾਇਨ ॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਜਨਮ ਮਰਣਾ ॥ ਸੋ ਸਿਮਰਉ ਜੀਵਨ ਜਸੁ ਸੁਨਣਾ ॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਦੁਖ ਰੋਗ ॥ ਸੋ ਸਿਮਰਉ ਪੂਰਨ ਸੰਜੋਗ ॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲ ਪੀੜ ॥ ਸੋ ਸਿਮਰਉ ਬਸੈ ਜੋ ਰੂੜ ॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਬਿਘਨ ॥ ਸੋ ਸਿਮਰਉ ਸਾਧਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਜੋਨਿ ਗਰਭ ॥ ਸੋ ਸਿਮਰਉ ਕੇਵਲ ਪ੍ਰਭ ॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ॥ ਤਾ ਕੀ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਿਖੁ ਮਸੂਖ ॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਜਾਲ ॥ ਸੋ ਸਿਮਰਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਭਾਲ ॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਫਾਸ ॥ ਸੋ ਸਿਮਰਉ ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ਪਾਸ ॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ॥ ਸੋ ਸਿਮਰਉ ਜਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਆਸ ॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸਾ ॥ ਸੋ ਸਿਮਰਉ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸਾ ॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਪਾਪ ਪਲਾਇਨ ॥ ਸੋ ਸਿਮਰਉ ਜਪਿ ਅਪੁਨੋ ਨਾਇਨ ॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਜਨਮ ਮਰਣਾ ॥ ਸੋ ਸਿਮਰਉ ਜੀਵਨ ਜਸੁ ਸੁਨਣਾ ॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਦੁਖ ਰੋਗ ॥ ਸੋ ਸਿਮਰਉ ਪੂਰਨ ਸੰਜੋਗ ॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲ ਪੀੜ ॥ ਸੋ ਸਿਮਰਉ ਬਸੈ ਜੋ ਰੂੜ ॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਬਿਘਨ ॥ ਸੋ ਸਿਮਰਉ ਸਾਧਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਜੋਨਿ ਗਰਭ ॥ ਸੋ ਸਿਮਰਉ ਕੇਵਲ ਪ੍ਰਭ ॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ॥ ਤਾ ਕੀ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਿਖੁ ਮਸੂਖ ॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਜਾਲ ॥ ਸੋ ਸਿਮਰਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਭਾਲ ॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਫਾਸ ॥ ਸੋ ਸਿਮਰਉ ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ਪਾਸ ॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ॥ ਸੋ ਸਿਮਰਉ ਜਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਆਸ ॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ

ਸਲੋਕੁ ॥
ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥
ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥
ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥
ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥
ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥
ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥
ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥
ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥
ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥
ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥
ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥
ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਆਕਾਰ ਹੁਕਮੁ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਇ ॥
ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਜੀਅ ਹੁਕਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਸੋਇ ॥
ਹੁਕਮੈ ਉਤਮ ਨੀਚੁ ਹੁਕਮਿ ਲਿਖਿ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ॥
ਇਕਨਾ ਹੁਕਮੀ ਬਖਸੀਸ ਇਕਿ ਹੁਕਮੀ ਸਦਾ ਭਵਾਵਹਿ ॥
ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਬਾਹਰਿ ਹੁਕਮ ਨ ਕੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਜੇ ਬੁਝੈ ਤ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥

ਗਾਵੈ ਕੋ ਤਾਣੁ ਹੋਵੈ ਕਿਸੈ ਤਾਣੁ ॥
ਗਾਵੈ ਕੋ ਦਾਤਿ ਜਾਣੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥
ਗਾਵੈ ਕੋ ਗੁਣ ਵਡਿਆਈ ਚਾਰ ॥
ਗਾਵੈ ਕੋ ਵਿਦਿਆ ਵਿਖਮ ਵੀਚਾਰ ॥
ਗਾਵੈ ਕੋ ਸਾਜਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਰੂਪ ॥
ਗਾਵੈ ਕੋ ਜਾਪੈ ਦਿਸੈ ਦੂਰਿ ਸਮਾਪ ॥
ਕਥਨਾ ਕਰਤਾ ਤੂ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਹੋਦਾ ਤੂ ॥
ਨਾਨਕ ਕਰਣਾ ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਨਾਉ ਤਿਸੁ ਕਰਤਾ ਹੋਇ ॥੩॥

ਕਥਨਾ ਕਰਤਾ ਕਥੀ ਨ ਜਾਇ ॥
ਜੋ ਕਥੇ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥
ਕਥਨੈ ਵਾਲਾ ਤਿਸੁ ਜਾਣੈ ਨਾਲਿ ॥
ਕਥਿਆ ਬੁਝਹਿ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥
ਆਖਹਿ ਬੁਝਹਿ ਵੇਖਹਿ ਇਕੁ ਸੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਹੋਇ ॥
ਆਖਹਿ ਮੰਗਹਿ ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ ॥
ਜੇ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਕਰਣ ਕੀ ਹੋਇ ਪਹਿ ॥
ਨਾਨਕ ਜੀਵਣ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਜਿ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਕਰੇਇ ॥੪॥

ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥
ਸੁਣਿਐ ਸਰਧਾ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥
ਸੁਣਿਐ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗਿਆਨੁ ॥
ਸੁਣਿਐ ਅਠਸਠਿ ਕਾ ਇਸਨਾਨੁ ॥
ਸੁਣਿਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥
ਸੁਣਿਐ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥
ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥
ਸੁਣਿਐ ਸਭ ਗਤਿ ਤਿਸੁ ਅਰਦਾਸੁ ॥੫॥

ਮੰਨੇ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥
ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥
ਕਾਗਦਿ ਕਲਮ ਨ ਲਿਖਣਹਾਰੁ ॥
ਮੰਨੇ ਕਾ ਬਹਿ ਕਰਨਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨੈ ਵਿਸਾਹੁ ॥
ਨਾਨਕ ਏਵਡੁ ਮੰਨੈ ਲਹੈ ਨ ਥਾਹੁ ॥
ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥
ਮੰਨੈ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥
ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਗਿਰਾ ਸੰਗਿ ॥
ਮੰਨੈ ਨਰਕ ਨ ਜਾਇ ਸਚੁ ਅੰਗਿ ॥
ਮੰਨੈ ਧਰਮ ਰਾਇ ਸਭ ਮਾਨੁ ॥
ਮੰਨੈ ਪੁਛ ਨ ਹੋਵੈ ਆਨੁ ॥
ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨੈ ਵਡਿਆਈ ॥
ਨਾਨਕ ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਤੇਵਡੀ ਨਾਈ ॥੬॥

ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥
ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥
ਮੰਨੈ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਨਾ ਖਾਇ ॥
ਮੰਨੈ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਇ ॥
ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨੈ ਵਡਿਆਈ ॥
ਨਾਨਕ ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਤੇਵਡੀ ਨਾਈ ॥੭॥

ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥
ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥
ਮੰਨੈ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਨਾ ਖਾਇ ॥
ਮੰਨੈ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਇ ॥
ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨੈ ਵਡਿਆਈ ॥
ਨਾਨਕ ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਤੇਵਡੀ ਨਾਈ ॥੭॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਅਪਦਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਰਉ ॥ ਦੁਤੀਆ ਸਿਮਰਉ ਪ੍ਰਭ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥
ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਉ ॥ ਚਉਥੈ ਤੀਰਥ ਵਾਸੁ ਪਾਵਉ ॥
ਪੰਚੈ ਸਭ ਸੁਖ ਬਸਹਿ ਸਰੀਰਾ ॥ ਛਠੈ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਨਿਵਾਰਾ ॥
ਸਪਤਮ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਵਾਸਾ ॥ ਅਸਟਮ ਊਹਾ ਜਾਇ ਜਿਥੇ ਨਾਹੀ ਜਮ ਫਾਸਾ ॥
ਨਵਮ ਸਭ ਕੁਲ ਲੈ ਉਧਰੈ ॥ ਦਸਮ ਵਾਜੇ ਸਬਦੁ ਅਨਹਦ ਤਹ ਪੂਰੇ ॥
ਇਕਤੁ ਇਕਤੁ ਇਕਤੁ ਹਰਿ ਗਾਵੈ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਜਮੁ ਕਬ ਆਵੈ ॥
ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਧਰਮ ਕਮਾਵਾ ॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਬਨ ਮਧੇ ਜਾਵਾ ॥
ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਕਰਤ ਨਹ ਤਰੈ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਕਹ ਕੋਇ ਨ ਵਰੈ ॥
ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਪਰਵਾਨ ॥ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਸਗਲ ਜਗ ਜਾਨ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਅਪਨੀ ਭਗਤਿ ਦੇਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲ ਥੇਵੈ ॥
ਕਰਣ ਕਰਾਵਣ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥ ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਅਵਰ ਨ ਜਾਪਿ ॥
ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਆਪਿ ਬੁਝਾਵੈ ॥ ਆਪੇ ਪੰਥਿ ਸਗਲ ਜਗ ਪਾਵੈ ॥
ਕਾਰਣ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਆਪ ॥ ਜਿਸ ਨਦਰਿ ਕਰੈ ਤਿਸ ਮਿਟੈ ਸੰਤਾਪ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਭਰਮ ਬਿਨਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਘਰਿ ਕੇਲ ਹੋਵਹਿ ਸਾਬਾਸ ॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਅਪਦਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਰਉ ॥ ਦੁਤੀਆ ਸਿਮਰਉ ਪ੍ਰਭ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥
ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਉ ॥ ਚਉਥੈ ਤੀਰਥ ਵਾਸੁ ਪਾਵਉ ॥
ਪੰਚੈ ਸਭ ਸੁਖ ਬਸਹਿ ਸਰੀਰਾ ॥ ਛਠੈ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਨਿਵਾਰਾ ॥
ਸਪਤਮ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਵਾਸਾ ॥ ਅਸਟਮ ਊਹਾ ਜਾਇ ਜਿਥੇ ਨਾਹੀ ਜਮ ਫਾਸਾ ॥
ਨਵਮ ਸਭ ਕੁਲ ਲੈ ਉਧਰੈ ॥ ਦਸਮ ਵਾਜੇ ਸਬਦੁ ਅਨਹਦ ਤਹ ਪੂਰੇ ॥
ਇਕਤੁ ਇਕਤੁ ਇਕਤੁ ਹਰਿ ਗਾਵੈ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਜਮੁ ਕਬ ਆਵੈ ॥
ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਧਰਮ ਕਮਾਵਾ ॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਬਨ ਮਧੇ ਜਾਵਾ ॥
ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਕਰਤ ਨਹ ਤਰੈ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਕਹ ਕੋਇ ਨ ਵਰੈ ॥
ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਪਰਵਾਨ ॥ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਸਗਲ ਜਗ ਜਾਨ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਅਪਨੀ ਭਗਤਿ ਦੇਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲ ਥੇਵੈ ॥
ਕਰਣ ਕਰਾਵਣ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥ ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਅਵਰ ਨ ਜਾਪਿ ॥
ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਆਪਿ ਬੁਝਾਵੈ ॥ ਆਪੇ ਪੰਥਿ ਸਗਲ ਜਗ ਪਾਵੈ ॥
ਕਾਰਣ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਆਪ ॥ ਜਿਸ ਨਦਰਿ ਕਰੈ ਤਿਸ ਮਿਟੈ ਸੰਤਾਪ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਭਰਮ ਬਿਨਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਘਰਿ ਕੇਲ ਹੋਵਹਿ ਸਾਬਾਸ ॥

حتمعهم هتلكما وكم . هعبدلاوه
ووحمد هدهوحكم مركد ستكما ومنهم كو
كوهتعدا

مختحا عتحدا أتوحسما هنبعقهم لالتا
هم كه وهمهده، ه خلكم هعبهم كهعبسا
وبوهه صحدا وهنوا . كوهتعدا

هنكه وبوصوه أوتعا مسبوما ه حتانا
ه حوقتا ه حكنف كهوا وبحسا . هعقبعهم
هعبهم كهعبسا ما وهنم كحما وحداه
كوهتعدا

معدحعلمدة حنبقه مدححا هعبسا
وكبلا حدباه كما هعها أبوتوه ههبر
كن تحما معجسا هعتوا هاوح
وه حنبده . كوهتعدا

معجنبه وسكهما كنحا ابلا هاهو
هه هدحها هنهحهف ابلا كو سلسلا هدلا

ਸੁਣਿਐ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗਿਆਨੁ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸਰਾ ਗੁਣਾ ਕਾ ਵਿਚਿ ਆਵੈ ਸਹਜ ਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥ ੨੧ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸਿਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਮਗੁ ਨ ਚਲੈ ਪੰਥੁ ॥ ਮੰਨੈ ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਸਨਬੰਧੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ॥ ਨਾਨਕ ਮੰਨੈ ਮੋਖ ਮੁਖ ॥ ੨੨ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸਿਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਮਗੁ ਨ ਚਲੈ ਪੰਥੁ ॥ ਮੰਨੈ ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਸਨਬੰਧੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ॥ ਨਾਨਕ ਮੰਨੈ ਮੋਖ ਮੁਖ ॥ ੨੩ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸਿਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਮਗੁ ਨ ਚਲੈ ਪੰਥੁ ॥ ਮੰਨੈ ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਸਨਬੰਧੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ॥ ਨਾਨਕ ਮੰਨੈ ਮੋਖ ਮੁਖ ॥ ੨੪ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸਿਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਮਗੁ ਨ ਚਲੈ ਪੰਥੁ ॥ ਮੰਨੈ ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਸਨਬੰਧੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ॥ ਨਾਨਕ ਮੰਨੈ ਮੋਖ ਮੁਖ ॥ ੨੫ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥
ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥
ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥
ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥
ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥
ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥
ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥
ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥
ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥
ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥
ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥
ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥
ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥
ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

وُحكُم مُكْمِل وَمكُر هَبٍ مُحقُّه ا
مُعوحُهُا . مكُر مُوحسُا مُنعمَّمُ مُعا

خشُوه مه المعكُد

قَمنُعا حُمُا . ەوُسُا مُحسُا . مُبذ
قَمشُعه حُمُا . مُحبُ قَمنُعده مُركُعاه .
جلُا مُعه ائلا مع حُعُا . بحُعمر كُو مُنذ .
حُهذا وحقعُا . وتكبنه وحبُا نعُمذحُم
كُو . ەبعكُم حُه سُعُسُا حكبُا ەتكبنه .
وهُنبُم قُەوعُه وُحمُار . ەعقبعُم كُو
قُبلُا مُذنُ هلاحتمه١٥

حذا

حُذُه عذُو مُذنُا كُسُوا سُحكُلا
احُعبُه كُو رُحُلا مُدنُ جُسو قَمنُم
ەلائسه كُسُوه اُرحُلهذا بوُه حُتُم . ەسُعُبا
سُوحُم حُتسُعُم ەلحُذنُ هُمكُم حُسلُو .
ەسُعُو حُقاعُكم حذُه هُو عسُكُلا كُلا . اُحُا

هُداهَر وُحدة هُجبله

سُكُلا حُذ رُهذا مُعهبه اُقُبعهه كُلا
سُقُحمُم . بُرحُلا وهُحعُا حُرهذا حُمتا

ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ۝ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ۝ مَٰلِكِ يَوْمِ ٱلدِّينِ ۝ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ۝ ٱهْدِنَا ٱلصِّرَٰطَ ٱلْمُسْتَقِيمَ ۝ صِرَٰطَ ٱلَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ ٱلْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا ٱلضَّآلِّينَ ۝

سورة البقرة

الٓمٓ ۝ ذَٰلِكَ ٱلْكِتَٰبُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ۝ ٱلَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِٱلْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ ٱلصَّلَوٰةَ وَمِمَّا رَزَقْنَٰهُمْ يُنفِقُونَ ۝ وَٱلَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَآ أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ وَبِٱلْءَاخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ۝ أُولَٰٓئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ ۝ إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ سَوَآءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ خَتَمَ ٱللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ وَعَلَىٰ أَبْصَٰرِهِمْ غِشَٰوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝ وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِٱللَّهِ وَبِٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ وَمَا هُم بِمُؤْمِنِينَ ۝ يُخَٰدِعُونَ ٱللَّهَ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّآ أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ۝ فِى قُلُوبِهِم مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ ٱللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌۢ بِمَا كَانُوا۟ يَكْذِبُونَ ۝ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا۟ فِى ٱلْأَرْضِ قَالُوٓا۟ إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ۝ أَلَآ إِنَّهُمْ هُمُ ٱلْمُفْسِدُونَ وَلَٰكِن لَّا يَشْعُرُونَ ۝ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا۟ كَمَآ ءَامَنَ ٱلنَّاسُ قَالُوٓا۟ أَنُؤْمِنُ كَمَآ ءَامَنَ ٱلسُّفَهَآءُ أَلَآ إِنَّهُمْ هُمُ ٱلسُّفَهَآءُ وَلَٰكِن لَّا يَعْلَمُونَ ۝ وَإِذَا لَقُوا۟ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ قَالُوٓا۟ ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَوْا۟ إِلَىٰ شَيَٰطِينِهِمْ قَالُوٓا۟ إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِءُونَ ۝ ٱللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِى طُغْيَٰنِهِمْ يَعْمَهُونَ ۝ أُولَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ ٱشْتَرَوُا۟ ٱلضَّلَٰلَةَ بِٱلْهُدَىٰ فَمَا رَبِحَت تِّجَٰرَتُهُمْ وَمَا كَانُوا۟ مُهْتَدِينَ ۝ مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ ٱلَّذِى ٱسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّآ أَضَآءَتْ مَا حَوْلَهُۥ ذَهَبَ ٱللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِى ظُلُمَٰتٍ لَّا يُبْصِرُونَ ۝ صُمٌّۢ بُكْمٌ عُمْىٌ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ۝ أَوْ كَصَيِّبٍ مِّنَ ٱلسَّمَآءِ فِيهِ ظُلُمَٰتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ أَصَٰبِعَهُمْ فِىٓ ءَاذَانِهِم مِّنَ ٱلصَّوَٰعِقِ حَذَرَ ٱلْمَوْتِ وَٱللَّهُ مُحِيطٌۢ بِٱلْكَٰفِرِينَ ۝ يَكَادُ ٱلْبَرْقُ يَخْطَفُ أَبْصَٰرَهُمْ كُلَّمَآ أَضَآءَ لَهُم مَّشَوْا۟ فِيهِ وَإِذَآ أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا۟ وَلَوْ شَآءَ ٱللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَٰرِهِمْ إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ۝

ولا يجوز أن يكون الأول ولا الثاني ولا الثالث ولا الرابع ولا الخامس ولا السادس ولا السابع ولا الثامن ولا التاسع ولا العاشر ولا الحادي عشر ولا الثاني عشر ولا الثالث عشر ولا الرابع عشر ولا الخامس عشر ولا السادس عشر ولا السابع عشر ولا الثامن عشر ولا التاسع عشر ولا العشرين ولا الحادي والعشرين ولا الثاني والعشرين ولا الثالث والعشرين ولا الرابع والعشرين ولا الخامس والعشرين ولا السادس والعشرين ولا السابع والعشرين ولا الثامن والعشرين ولا التاسع والعشرين ولا الثلاثين ولا الحادي والثلاثين ولا الثاني والثلاثين ولا الثالث والثلاثين ولا الرابع والثلاثين ولا الخامس والثلاثين ولا السادس والثلاثين ولا السابع والثلاثين ولا الثامن والثلاثين ولا التاسع والثلاثين ولا الأربعين ولا الحادي والأربعين ولا الثاني والأربعين ولا الثالث والأربعين ولا الرابع والأربعين ولا الخامس والأربعين ولا السادس والأربعين ولا السابع والأربعين ولا الثامن والأربعين ولا التاسع والأربعين ولا الخمسين ولا الحادي والخمسين ولا الثاني والخمسين ولا الثالث والخمسين ولا الرابع والخمسين ولا الخامس والخمسين ولا السادس والخمسين ولا السابع والخمسين ولا الثامن والخمسين ولا التاسع والخمسين ولا الستين ولا الحادي والستين ولا الثاني والستين ولا الثالث والستين ولا الرابع والستين ولا الخامس والستين ولا السادس والستين ولا السابع والستين ولا الثامن والستين ولا التاسع والستين ولا السبعين ولا الحادي والسبعين ولا الثاني والسبعين ولا الثالث والسبعين ولا الرابع والسبعين ولا الخامس والسبعين ولا السادس والسبعين ولا السابع والسبعين ولا الثامن والسبعين ولا التاسع والسبعين ولا الثمانين ولا الحادي والثمانين ولا الثاني والثمانين ولا الثالث والثمانين ولا الرابع والثمانين ولا الخامس والثمانين ولا السادس والثمانين ولا السابع والثمانين ولا الثامن والثمانين ولا التاسع والثمانين ولا التسعين ولا الحادي والتسعين ولا الثاني والتسعين ولا الثالث والتسعين ولا الرابع والتسعين ولا الخامس والتسعين ولا السادس والتسعين ولا السابع والتسعين ولا الثامن والتسعين ولا التاسع والتسعين ولا المائة ولا الحادي والمائة ولا الثاني والمائة ولا الثالث والمائة ولا الرابع والمائة ولا الخامس والمائة ولا السادس والمائة ولا السابع والمائة ولا الثامن والمائة ولا التاسع والمائة ولا المائتين ولا الحادي والمائتين ولا الثاني والمائتين ولا الثالث والمائتين ولا الرابع والمائتين ولا الخامس والمائتين ولا السادس والمائتين ولا السابع والمائتين ولا الثامن والمائتين ولا التاسع والمائتين ولا الثلاثمائة ولا الحادي والثلاثمائة ولا الثاني والثلاثمائة ولا الثالث والثلاثمائة ولا الرابع والثلاثمائة ولا الخامس والثلاثمائة ولا السادس والثلاثمائة ولا السابع والثلاثمائة ولا الثامن والثلاثمائة ولا التاسع والثلاثمائة ولا الأربعمائة ولا الحادي والأربعمائة ولا الثاني والأربعمائة ولا الثالث والأربعمائة ولا الرابع والأربعمائة ولا الخامس والأربعمائة ولا السادس والأربعمائة ولا السابع والأربعمائة ولا الثامن والأربعمائة ولا التاسع والأربعمائة ولا الخمسمائة ولا الحادي والخمسمائة ولا الثاني والخمسمائة ولا الثالث والخمسمائة ولا الرابع والخمسمائة ولا الخامس والخمسمائة ولا السادس والخمسمائة ولا السابع والخمسمائة ولا الثامن والخمسمائة ولا التاسع والخمسمائة ولا الستمائة ولا الحادي والستمائة ولا الثاني والستمائة ولا الثالث والستمائة ولا الرابع والستمائة ولا الخامس والستمائة ولا السادس والستمائة ولا السابع والستمائة ولا الثامن والستمائة ولا التاسع والستمائة ولا السبعمائة ولا الحادي والسبعمائة ولا الثاني والسبعمائة ولا الثالث والسبعمائة ولا الرابع والسبعمائة ولا الخامس والسبعمائة ولا السادس والسبعمائة ولا السابع والسبعمائة ولا الثامن والسبعمائة ولا التاسع والسبعمائة ولا الثمانمائة ولا الحادي والثمانمائة ولا الثاني والثمانمائة ولا الثالث والثمانمائة ولا الرابع والثمانمائة ولا الخامس والثمانمائة ولا السادس والثمانمائة ولا السابع والثمانمائة ولا الثامن والثمانمائة ولا التاسع والثمانمائة ولا التسعمائة ولا الحادي والتسعمائة ولا الثاني والتسعمائة ولا الثالث والتسعمائة ولا الرابع والتسعمائة ولا الخامس والتسعمائة ولا السادس والتسعمائة ولا السابع والتسعمائة ولا الثامن والتسعمائة ولا التاسع والتسعمائة ولا الألف ولا الحادي والألف ولا الثاني والألف ولا الثالث والألف ولا الرابع والألف ولا الخامس والألف ولا السادس والألف ولا السابع والألف ولا الثامن والألف ولا التاسع والألف ولا الألفين ولا الحادي والألفين ولا الثاني والألفين ولا الثالث والألفين ولا الرابع والألفين ولا الخامس والألفين ولا السادس والألفين ولا السابع والألفين ولا الثامن والألفين ولا التاسع والألفين ولا الثلاثة آلاف ولا الحادي والثلاثة آلاف ولا الثاني والثلاثة آلاف ولا الثالث والثلاثة آلاف ولا الرابع والثلاثة آلاف ولا الخامس والثلاثة آلاف ولا السادس والثلاثة آلاف ولا السابع والثلاثة آلاف ولا الثامن والثلاثة آلاف ولا التاسع والثلاثة آلاف ولا الأربعة آلاف ولا الحادي والأربعة آلاف ولا الثاني والأربعة آلاف ولا الثالث والأربعة آلاف ولا الرابع والأربعة آلاف ولا الخامس والأربعة آلاف ولا السادس والأربعة آلاف ولا السابع والأربعة آلاف ولا الثامن والأربعة آلاف ولا التاسع والأربعة آلاف ولا الخمسة آلاف ولا الحادي والخمسة آلاف ولا الثاني والخمسة آلاف ولا الثالث والخمسة آلاف ولا الرابع والخمسة آلاف ولا الخامس والخمسة آلاف ولا السادس والخمسة آلاف ولا السابع والخمسة آلاف ولا الثامن والخمسة آلاف ولا التاسع والخمسة آلاف ولا الستة آلاف ولا الحادي والستة آلاف ولا الثاني والستة آلاف ولا الثالث والستة آلاف ولا الرابع والستة آلاف ولا الخامس والستة آلاف ولا السادس والستة آلاف ولا السابع والستة آلاف ولا الثامن والستة آلاف ولا التاسع والستة آلاف ولا السبعة آلاف ولا الحادي والسبعة آلاف ولا الثاني والسبعة آلاف ولا الثالث والسبعة آلاف ولا الرابع والسبعة آلاف ولا الخامس والسبعة آلاف ولا السادس والسبعة آلاف ولا السابع والسبعة آلاف ولا الثامن والسبعة آلاف ولا التاسع والسبعة آلاف ولا الثمانية آلاف ولا الحادي والثمانية آلاف ولا الثاني والثمانية آلاف ولا الثالث والثمانية آلاف ولا الرابع والثمانية آلاف ولا الخامس والثمانية آلاف ولا السادس والثمانية آلاف ولا السابع والثمانية آلاف ولا الثامن والثمانية آلاف ولا التاسع والثمانية آلاف ولا التسعة آلاف ولا الحادي والتسعة آلاف ولا الثاني والتسعة آلاف ولا الثالث والتسعة آلاف ولا الرابع والتسعة آلاف ولا الخامس والتسعة آلاف ولا السادس والتسعة آلاف ولا السابع والتسعة آلاف ولا الثامن والتسعة آلاف ولا التاسع والتسعة آلاف ولا العشرة آلاف ولا الحادي والعشرة آلاف ولا الثاني والعشرة آلاف ولا الثالث والعشرة آلاف ولا الرابع والعشرة آلاف ولا الخامس والعشرة آلاف ولا السادس والعشرة آلاف ولا السابع والعشرة آلاف ولا الثامن والعشرة آلاف ولا التاسع والعشرة آلاف ولا المائة آلاف ولا الحادي والمائة آلاف ولا الثاني والمائة آلاف ولا الثالث والمائة آلاف ولا الرابع والمائة آلاف ولا الخامس والمائة آلاف ولا السادس والمائة آلاف ولا السابع والمائة آلاف ولا الثامن والمائة آلاف ولا التاسع والمائة آلاف ولا المليون ولا الحادي والمليون ولا الثاني والمليون ولا الثالث والمليون ولا الرابع والمليون ولا الخامس والمليون ولا السادس والمليون ولا السابع والمليون ولا الثامن والمليون ولا التاسع والمليون ولا العشرة ملايين ولا الحادي والعشرة ملايين ولا الثاني والعشرة ملايين ولا الثالث والعشرة ملايين ولا الرابع والعشرة ملايين ولا الخامس والعشرة ملايين ولا السادس والعشرة ملايين ولا السابع والعشرة ملايين ولا الثامن والعشرة ملايين ولا التاسع والعشرة ملايين ولا المائة مليون ولا الحادي والمائة مليون ولا الثاني والمائة مليون ولا الثالث والمائة مليون ولا الرابع والمائة مليون ولا الخامس والمائة مليون ولا السادس والمائة مليون ولا السابع والمائة مليون ولا الثامن والمائة مليون ولا التاسع والمائة مليون ولا الألف مليون ولا الحادي والألف مليون ولا الثاني والألف مليون ولا الثالث والألف مليون ولا الرابع والألف مليون ولا الخامس والألف مليون ولا السادس والألف مليون ولا السابع والألف مليون ولا الثامن والألف مليون ولا التاسع والألف مليون ولا الألفين مليون ولا الحادي والألفين مليون ولا الثاني والألفين مليون ولا الثالث والألفين مليون ولا الرابع والألفين مليون ولا الخامس والألفين مليون ولا السادس والألفين مليون ولا السابع والألفين مليون ولا الثامن والألفين مليون ولا التاسع والألفين مليون ولا الثلاثة آلاف مليون ولا الحادي والثلاثة آلاف مليون ولا الثاني والثلاثة آلاف مليون ولا الثالث والثلاثة آلاف مليون ولا الرابع والثلاثة آلاف مليون ولا الخامس والثلاثة آلاف مليون ولا السادس والثلاثة آلاف مليون ولا السابع والثلاثة آلاف مليون ولا الثامن والثلاثة آلاف مليون ولا التاسع والثلاثة آلاف مليون ولا الأربعة آلاف مليون ولا الحادي والأربعة آلاف مليون ولا الثاني والأربعة آلاف مليون ولا الثالث والأربعة آلاف مليون ولا الرابع والأربعة آلاف مليون ولا الخامس والأربعة آلاف مليون ولا السادس والأربعة آلاف مليون ولا السابع والأربعة آلاف مليون ولا الثامن والأربعة آلاف مليون ولا التاسع والأربعة آلاف مليون ولا الخمسة آلاف مليون ولا الحادي والخمسة آلاف مليون ولا الثاني والخمسة آلاف مليون ولا الثالث والخمسة آلاف مليون ولا الرابع والخمسة آلاف مليون ولا الخامس والخمسة آلاف مليون ولا السادس والخمسة آلاف مليون ولا السابع والخمسة آلاف مليون ولا الثامن والخمسة آلاف مليون ولا التاسع والخمسة آلاف مليون ولا الستة آلاف مليون ولا الحادي والستة آلاف مليون ولا الثاني والستة آلاف مليون ولا الثالث والستة آلاف مليون ولا الرابع والستة آلاف مليون ولا الخامس والستة آلاف مليون ولا السادس والستة آلاف مليون ولا السابع والستة آلاف مليون ولا الثامن والستة آلاف مليون ولا التاسع والستة آلاف مليون ولا السبعة آلاف مليون ولا الحادي والسبعة آلاف مليون ولا الثاني والسبعة آلاف مليون ولا الثالث والسبعة آلاف مليون ولا الرابع والسبعة آلاف مليون ولا الخامس والسبعة آلاف مليون ولا السادس والسبعة آلاف مليون ولا السابع والسبعة آلاف مليون ولا الثامن والسبعة آلاف مليون ولا التاسع والسبعة آلاف مليون ولا الثمانية آلاف مليون ولا الحادي والثمانية آلاف مليون ولا الثاني والثمانية آلاف مليون ولا الثالث والثمانية آلاف مليون ولا الرابع والثمانية آلاف مليون ولا الخامس والثمانية آلاف مليون ولا السادس والثمانية آلاف مليون ولا السابع والثمانية آلاف مليون ولا الثامن والثمانية آلاف مليون ولا التاسع والثمانية آلاف مليون ولا التسعة آلاف مليون ولا الحادي والتسعة آلاف مليون ولا الثاني والتسعة آلاف مليون ولا الثالث والتسعة آلاف مليون ولا الرابع والتسعة آلاف مليون ولا الخامس والتسعة آلاف مليون ولا السادس والتسعة آلاف مليون ولا السابع والتسعة آلاف مليون ولا الثامن والتسعة آلاف مليون ولا التاسع والتسعة آلاف مليون ولا العشرة آلاف مليون ولا الحادي والعشرة آلاف مليون ولا الثاني والعشرة آلاف مليون ولا الثالث والعشرة آلاف مليون ولا الرابع والعشرة آلاف مليون ولا الخامس والعشرة آلاف مليون ولا السادس والعشرة آلاف مليون ولا السابع والعشرة آلاف مليون ولا الثامن والعشرة آلاف مليون ولا التاسع والعشرة آلاف مليون ولا المائة آلاف مليون ولا الحادي والمائة آلاف مليون ولا الثاني والمائة آلاف مليون ولا الثالث والمائة آلاف مليون ولا الرابع والمائة آلاف مليون ولا الخامس والمائة آلاف مليون ولا السادس والمائة آلاف مليون ولا السابع والمائة آلاف مليون ولا الثامن والمائة آلاف مليون ولا التاسع والمائة آلاف مليون ولا المليار ولا الحادي والمليار ولا الثاني والمليار ولا الثالث والمليار ولا الرابع والمليار ولا الخامس والمليار ولا السادس والمليار ولا السابع والمليار ولا الثامن والمليار ولا التاسع والمليار ولا العشرة مليارات ولا الحادي والعشرة مليارات ولا الثاني والعشرة مليارات ولا الثالث والعشرة مليارات ولا الرابع والعشرة مليارات ولا الخامس والعشرة مليارات ولا السادس والعشرة مليارات ولا السابع والعشرة مليارات ولا الثامن والعشرة مليارات ولا التاسع والعشرة مليارات ولا المائة مليار ولا الحادي والمائة مليار ولا الثاني والمائة مليار ولا الثالث والمائة مليار ولا الرابع والمائة مليار ولا الخامس والمائة مليار ولا السادس والمائة مليار ولا السابع والمائة مليار ولا الثامن والمائة مليار ولا التاسع والمائة مليار ولا الألف مليار ولا الحادي والألف مليار ولا الثاني والألف مليار ولا الثالث والألف مليار ولا الرابع والألف مليار ولا الخامس والألف مليار ولا السادس والألف مليار ولا السابع والألف مليار ولا الثامن والألف مليار ولا التاسع والألف مليار ولا الألفين مليار ولا الحادي والألفين مليار ولا الثاني والألفين مليار ولا الثالث والألفين مليار ولا الرابع والألفين مليار ولا الخامس والألفين مليار ولا السادس والألفين مليار ولا السابع والألفين مليار ولا الثامن والألفين مليار ولا التاسع والألفين مليار ولا الثلاثة آلاف مليار ولا الحادي والثلاثة آلاف مليار ولا الثاني والثلاثة آلاف مليار ولا الثالث والثلاثة آلاف مليار ولا الرابع والثلاثة آلاف مليار ولا الخامس والثلاثة آلاف مليار ولا السادس والثلاثة آلاف مليار ولا السابع والثلاثة آلاف مليار ولا الثامن والثلاثة آلاف مليار ولا التاسع والثلاثة آلاف مليار ولا الأربعة آلاف مليار ولا الحادي والأربعة آلاف مليار ولا الثاني والأربعة آلاف مليار ولا الثالث والأربعة آلاف مليار ولا الرابع والأربعة آلاف مليار ولا الخامس والأربعة آلاف مليار ولا السادس والأربعة آلاف مليار ولا السابع والأربعة آلاف مليار ولا الثامن والأربعة آلاف مليار ولا التاسع والأربعة آلاف مليار ولا الخمسة آلاف مليار ولا الحادي والخمسة آلاف مليار ولا الثاني والخمسة آلاف مليار ولا الثالث والخمسة آلاف مليار ولا الرابع والخمسة آلاف مليار ولا الخامس والخمسة آلاف مليار ولا السادس والخمسة آلاف مليار ولا السابع والخمسة آلاف مليار ولا الثامن والخمسة آلاف مليار ولا التاسع والخمسة آلاف مليار ولا الستة آلاف مليار ولا الحادي والستة آلاف مليار ولا الثاني والستة آلاف مليار ولا الثالث والستة آلاف مليار ولا الرابع والستة آلاف مليار ولا الخامس والستة آلاف مليار ولا السادس والستة آلاف مليار ولا السابع والستة آلاف مليار ولا الثامن والستة آلاف مليار ولا التاسع والستة آلاف مليار ولا السبعة آلاف مليار ولا الحادي والسبعة آلاف مليار ولا الثاني والسبعة آلاف مليار ولا الثالث والسبعة آلاف مليار ولا الرابع والسبعة آلاف مليار ولا الخامس والسبعة آلاف مليار ولا السادس والسبعة آلاف مليار ولا السابع والسبعة آلاف مليار ولا الثامن والسبعة آلاف مليار ولا التاسع والسبعة آلاف مليار ولا الثمانية آلاف مليار ولا الحادي والثمانية آلاف مليار ولا الثاني والثمانية آلاف مليار ولا الثالث والثمانية آلاف مليار ولا الرابع والثمانية آلاف مليار ولا الخامس والثمانية آلاف مليار ولا السادس والثمانية آلاف مليار ولا السابع والثمانية آلاف مليار ولا الثامن والثمانية آلاف مليار ولا التاسع والثمانية آلاف مليار ولا التسعة آلاف مليار ولا الحادي والتسعة آلاف مليار ولا الثاني والتسعة آلاف مليار ولا الثالث والتسعة آلاف مليار ولا الرابع والتسعة آلاف مليار ولا الخامس والتسعة آلاف مليار ولا السادس والتسعة آلاف مليار ولا السابع والتسعة آلاف مليار ولا الثامن والتسعة آلاف مليار ولا التاسع والتسعة آلاف مليار ولا العشرة آلاف مليار ولا الحادي والعشرة آلاف مليار ولا الثاني والعشرة آلاف مليار ولا الثالث والعشرة آلاف مليار ولا الرابع والعشرة آلاف مليار ولا الخامس والعشرة آلاف مليار ولا السادس والعشرة آلاف مليار ولا السابع والعشرة آلاف مليار ولا الثامن والعشرة آلاف مليار ولا التاسع والعشرة آلاف مليار ولا المائة آلاف مليار ولا الحادي والمائة آلاف مليار ولا الثاني والمائة آلاف مليار ولا الثالث والمائة آلاف مليار ولا الرابع والمائة آلاف مليار ولا الخامس والمائة آلاف مليار ولا السادس والمائة آلاف مليار ولا السابع والمائة آلاف مليار ولا الثامن والمائة آلاف مليار ولا التاسع والمائة آلاف مليار ولا التريليون ولا الحادي والتريليون ولا الثاني والتريليون ولا الثالث والتريليون ولا الرابع والتريليون ولا الخامس والتريليون ولا السادس والتريليون ولا السابع والتريليون ولا الثامن والتريليون ولا التاسع والتريليون ولا العشرة تريليونات ولا الحادي والعشرة تريليونات ولا الثاني والعشرة تريليونات ولا الثالث والعشرة تريليونات ولا الرابع والعشرة تريليونات ولا الخامس والعشرة تريليونات ولا السادس والعشرة تريليونات ولا السابع والعشرة تريليونات ولا الثامن والعشرة تريليونات ولا التاسع والعشرة تريليونات ولا المائة تريليون ولا الحادي والمائة تريليون ولا الثاني والمائة تريليون ولا الثالث والمائة تريليون ولا الرابع والمائة تريليون ولا الخامس والمائة تريليون ولا السادس والمائة تريليون ولا السابع والمائة تريليون ولا الثامن والمائة تريليون ولا التاسع والمائة تريليون ولا الألف تريليون ولا الحادي والألف تريليون ولا الثاني والألف تريليون ولا الثالث والألف تريليون ولا الرابع والألف تريليون ولا الخامس والألف تريليون ولا السادس والألف تريليون ولا السابع والألف تريليون ولا الثامن والألف تريليون ولا التاسع والألف تريليون ولا الألفين تريليون ولا الحادي والألفين تريليون ولا الثاني والألفين تريليون ولا الثالث والألفين تريليون ولا الرابع والألفين تريليون ولا الخامس والألفين تريليون ولا السادس والألفين تريليون ولا السابع والألفين تريليون ولا الثامن والألفين تريليون ولا التاسع والألفين تريليون ولا الثلاثة آلاف تريليون ولا الحادي والثلاثة آلاف تريليون ولا الثاني والثلاثة آلاف تريليون ولا الثالث والثلاثة آلاف تريليون ولا الرابع والثلاثة آلاف تريليون ولا الخامس والثلاثة آلاف تريليون ولا السادس والثلاثة آلاف تريليون ولا السابع والثلاثة آلاف تريليون ولا الثامن والثلاثة آلاف تريليون ولا التاسع والثلاثة آلاف تريليون ولا الأربعة آلاف تريليون ولا الحادي والأربعة آلاف تريليون ولا الثاني والأربعة آلاف تريليون ولا الثالث والأربعة آلاف تريليون ولا الرابع والأربعة آلاف تريليون ولا الخامس والأربعة آلاف تريليون ولا السادس والأربعة آلاف تريليون ولا السابع والأربعة آلاف تريليون ولا الثامن والأربعة آلاف تريليون ولا التاسع والأربعة آلاف تريليون ولا الخمسة آلاف تريليون ولا الحادي والخمسة آلاف تريليون ولا الثاني والخمسة آلاف تريليون ولا الثالث والخمسة آلاف تريليون ولا الرابع والخمسة آلاف تريليون ولا الخامس والخمسة آلاف تريليون ولا السادس والخمسة آلاف تريليون ولا السابع والخمسة آلاف تريليون ولا الثامن والخمسة آلاف تريليون ولا التاسع والخمسة آلاف تريليون ولا الستة آلاف تريليون ولا الحادي والستة آلاف تريليون ولا الثاني والستة آلاف تريليون ولا الثالث والستة آلاف تريليون ولا الرابع والستة آلاف تريليون ولا الخامس والستة آلاف تريليون ولا السادس والستة آلاف تريليون ولا السابع والستة آلاف تريليون ولا الثامن والستة آلاف تريليون ولا التاسع والستة آلاف تريليون ولا السبعة آلاف تريليون ولا الحادي والسبعة آلاف تريليون ولا الثاني والسبعة آلاف تريليون ولا الثالث والسبعة آلاف تريليون ولا الرابع والسبعة آلاف تريليون ولا الخامس والسبعة آلاف تريليون ولا السادس والسبعة آلاف تريليون ولا السابع والسبعة آلاف تريليون ولا الثامن والسبعة آلاف تريليون ولا التاسع والسبعة آلاف تريليون ولا الثمانية آلاف تريليون ولا الحادي والثمانية آلاف تريليون ولا الثاني والثمانية آلاف تريليون ولا الثالث والثمانية آلاف تريليون ولا الرابع والثمانية آلاف تريليون ولا الخامس والثمانية آلاف تريليون ولا السادس والثمانية آلاف تريليون ولا السابع والثمانية آلاف تريليون ولا الثامن والثمانية آلاف تريليون ولا التاسع والثمانية آلاف تريليون ولا التسعة آلاف تريليون ولا الحادي والتسعة آلاف تريليون ولا الثاني والتسعة آلاف تريليون ولا الثالث والتسعة آلاف تريليون ولا الرابع والتسعة آلاف تريليون ولا الخامس والتسعة آلاف تريليون ولا السادس والتسعة آلاف تريليون ولا السابع والتسعة آلاف تريليون ولا الثامن والتسعة آلاف تريليون ولا التاسع والتسعة آلاف تريليون ولا العشرة آلاف تريليون ولا الحادي والعشرة آلاف تريليون ولا الثاني والعشرة آلاف تريليون ولا الثالث والعشرة آلاف تريليون ولا الرابع والعشرة آلاف تريليون ولا الخامس والعشرة آلاف تريليون ولا السادس والعشرة آلاف تريليون ولا السابع والعشرة آلاف تريليون ولا الثامن والعشرة آلاف تريليون ولا التاسع والعشرة آلاف تريليون ولا المائة آلاف تريليون ولا الحادي والمائة آلاف تريليون ولا الثاني والمائة آلاف تريليون ولا الثالث والمائة آلاف تريليون ولا الرابع والمائة آلاف تريليون ولا الخامس والمائة آلاف تريليون ولا السادس والمائة آلاف تريليون ولا السابع والمائة آلاف تريليون ولا الثامن والمائة آلاف تريليون ولا التاسع والمائة آلاف تريليون ولا المليون تريليون ولا الحادي والمليون تريليون ولا الثاني والمليون تريليون ولا الثالث والمليون تريليون ولا الرابع والمليون تريليون ولا الخامس والمليون تريليون ولا السادس والمليون تريليون ولا السابع والمليون تريليون ولا الثامن والمليون تريليون ولا التاسع والمليون تريليون ولا العشرة ملايين تريليون ولا الحادي والعشرة ملايين تريليون ولا الثاني والعشرة ملايين تريليون ولا الثالث والعشرة ملايين تريليون ولا الرابع والعشرة ملايين تريليون ولا الخامس والعشرة ملايين تريليون ولا السادس والعشرة ملايين تريليون ولا السابع والعشرة ملايين تريليون ولا الثامن والعشرة ملايين تريليون ولا التاسع والعشرة ملايين تريليون ولا المائة مليون تريليون ولا الحادي والمائة مليون تريليون ولا الثاني والمائة مليون تريليون ولا الثالث والمائة مليون تريليون ولا الرابع والمائة مليون تريليون ولا الخامس والمائة مليون تريليون ولا السادس والمائة مليون تريليون ولا السابع والمائة مليون تريليون ولا الثامن والمائة مليون تريليون ولا التاسع والمائة مليون تريليون ولا الألف مليون تريليون ولا الحادي والألف مليون تريليون ولا الثاني والألف مليون تريليون ولا الثالث والألف مليون تريليون ولا الرابع والألف مليون تريليون ولا الخامس والألف مليون تريليون ولا السادس والألف مليون تريليون ولا السابع والألف مليون تريليون ولا الثامن والألف مليون تريليون ولا التاسع والألف مليون تريليون ولا الألفين مليون تريليون ولا الحادي والألفين مليون تريليون ولا الثاني والألفين مليون تريليون ولا الثالث والألفين مليون تريليون ولا الرابع والألفين مليون تريليون ولا الخامس والألفين مليون تريليون ولا السادس والألفين مليون تريليون ولا السابع والألفين مليون تريليون ولا الثامن والألفين مليون تريليون ولا التاسع والألفين مليون تريليون ولا الثلاثة آلاف مليون تريليون ولا الحادي والثلاثة آلاف مليون تريليون ولا الثاني والثلاثة آلاف مليون تريليون ولا الثالث والثلاثة آلاف مليون تريليون ولا الرابع والثلاثة آلاف مليون تريليون ولا الخامس والثلاثة آلاف مليون تريليون ولا السادس والثلاثة آلاف مليون تريليون ولا السابع والثلاثة آلاف مليون تريليون ولا الثامن والثلاثة آلاف مليون تريليون ولا التاسع والثلاثة آلاف مليون تريليون ولا الأربعة آلاف مليون تريليون ولا الحادي والأربعة آلاف مليون تريليون ولا الثاني والأربعة آلاف مليون تريليون ولا الثالث والأربعة آلاف مليون تريليون ولا الرابع والأربعة آلاف مليون تريليون ولا الخامس والأربعة آلاف مليون تريليون ولا السادس والأربعة آلاف مليون تريليون ولا السابع والأربعة آلاف مليون تريليون ولا الثامن والأربعة آلاف مليون تريليون ولا التاسع والأربعة آلاف مليون تريليون ولا الخمسة آلاف مليون تريليون ولا الحادي والخمسة آلاف مليون تريليون ولا الثاني والخمسة آلاف مليون تريليون ولا الثالث والخمسة آلاف مليون تريليون ولا الرابع والخمسة آلاف مليون تريليون ولا الخامس والخمسة آلاف مليون تريليون ولا السادس والخمسة آلاف مليون تريليون ولا السابع والخمسة آلاف مليون تريليون ولا الثامن والخمسة آلاف مليون تريليون ولا التاسع والخمسة آلاف مليون تريليون ولا الستة آلاف مليون تريليون ولا الحادي والستة آلاف مليون تريليون ولا الثاني والستة آلاف مليون تريليون ولا الثالث والستة آلاف مليون تريليون ولا الرابع والستة آلاف مليون تريليون ولا الخامس والستة آلاف مليون تريليون ولا السادس والستة آلاف مليون تريليون ولا السابع والستة آلاف مليون تريليون ولا الثامن والستة آلاف مليون تريليون ولا التاسع والستة آلاف مليون تريليون ولا السبعة آلاف مليون تريليون ولا الحادي والسبعة آلاف مليون تريليون ولا الثاني والسبعة آلاف مليون تريليون ولا الثالث والسبعة آلاف مليون تريليون ولا الرابع والسبعة آلاف مليون تريليون ولا الخامس والسبعة آلاف مليون تريليون ولا السادس والسبعة آلاف مليون تريليون ولا السابع والسبعة آلاف مليون تريليون ولا الثامن والسبعة آلاف مليون تريليون ولا التاسع والسبعة آلاف مليون تريليون ولا الثمانية آلاف مليون تريليون ولا الحادي والثمانية آلاف مليون تريليون ولا الثاني والثمانية آلاف مليون تريليون ولا الثالث والثمانية آلاف مليون تريليون ولا الرابع والثمانية آلاف مليون تريليون ولا الخامس والثمانية آلاف مليون تريليون ولا السادس والثمانية آلاف مليون تريليون ولا السابع والثمانية آلاف مليون تريليون ولا الثامن والثمانية آلاف مليون تريليون ولا التاسع والثمانية آلاف مليون تريليون ولا التسعة آلاف مليون تريليون ولا الحادي والتسعة آلاف مليون تريليون ولا الثاني والتسعة آلاف مليون تريليون ولا الثالث والتسعة آلاف مليون تريليون ولا الرابع والتسعة آلاف مليون تريليون ولا الخامس والتسعة آلاف مليون تريليون ولا السادس والتسعة آلاف مليون تريليون ولا السابع والتسعة آلاف مليون تريليون ولا الثامن والتسعة آلاف مليون تريليون ولا التاسع والتسعة آلاف مليون تريليون ولا العشرة آلاف مليون تريليون ولا الحادي والعشرة آلاف مليون تريليون ولا الثاني والعشرة آلاف مليون تريليون ولا الثالث والعشرة آلاف مليون تريليون ولا الرابع والعشرة آلاف مليون تريليون ولا الخامس والعشرة آلاف مليون تريليون ولا السادس والعشرة آلاف مليون تريليون ولا السابع والعشرة آلاف مليون تريليون ولا الثامن والعشرة آلاف مليون تريليون ولا التاسع والعشرة آلاف مليون تريليون ولا المائة آلاف مليون تريليون ولا الحادي والمائة آلاف مليون تريليون ولا الثاني والمائة آلاف مليون تريليون ولا الثالث والمائة آلاف مليون تريليون ولا الرابع والمائة آلاف مليون تريليون ولا الخامس والمائة آلاف مليون تريليون ولا السادس والمائة آلاف مليون تريليون ولا السابع والمائة آلاف مليون تريليون ولا الثامن والمائة آلاف مليون تريليون ولا التاسع والمائة آلاف مليون تريليون ولا المليار تريليون ولا الحادي والمليار تريليون ولا الثاني والمليار تريليون ولا الثالث والمليار تريليون ولا الرابع والمليار تريليون ولا الخامس والمليار تريليون ولا السادس والمليار تريليون ولا السابع والمليار تريليون ولا الثامن والمليار تريليون ولا التاسع والمليار تريليون ولا العشرة مليارات تريليون ولا الحادي والعشرة مليارات تريليون ولا الثاني والعشرة مليارات تريليون ولا الثالث والعشرة مليارات تريليون ولا الرابع والعشرة مليارات تريليون ولا الخامس والعشرة مليارات تريليون ولا السادس والعشرة مليارات تريليون ولا السابع والعشرة مليارات تريليون ولا الثامن والعشرة مليارات تريليون ولا التاسع والعشرة مليارات تريليون ولا المائة مليار تريليون ولا الحادي والمائة مليار تريليون ولا الثاني والمائة مليار تريليون ولا الثالث والمائة مليار تريليون ولا الرابع والمائة مليار تريليون ولا الخامس والمائة مليار تريليون ولا السادس والمائة مليار تريليون ولا السابع والمائة مليار تريليون ولا الثامن والمائة مليار تريليون ولا التاسع والمائة مليار تريليون ولا الألف مليار تريليون ولا الحادي والألف مليار تريليون ولا الثاني والألف مليار تريليون ولا الثالث والألف مليار تريليون ولا الرابع والألف مليار تريليون ولا الخامس والألف مليار تريليون ولا السادس والألف مليار تريليون ولا السابع والألف مليار تريليون ولا الثامن والألف مليار تريليون ولا التاسع والألف مليار تريليون ولا الألفين مليار تريليون ولا الحادي والألفين مليار تريليون ولا الثاني والألفين مليار تريليون ولا الثالث والألفين مليار تريليون ولا الرابع والألفين مليار تريليون ولا الخامس والألفين مليار تريليون ولا السادس والألفين مليار تريليون ولا السابع والألفين مليار تريليون ولا الثامن والألفين مليار تريليون ولا التاسع والألفين مليار تريليون ولا الثلاثة آلاف مليار تريليون ولا الحادي والثلاثة آلاف مليار تريليون ولا الثاني والثلاثة آلاف مليار تريليون ولا الثالث والثلاثة آلاف مليار تريليون ولا الرابع والثلاثة آلاف مليار تريليون ولا الخامس والثلاثة آلاف مليار تريليون ولا السادس والثلاثة آلاف مليار تريليون ولا السابع والثلاثة آلاف مليار تريليون ولا الثامن والثلاثة آلاف مليار تريليون ولا التاسع والثلاثة آلاف مليار تريليون ولا الأربعة آلاف مليار تريليون ولا الحادي والأربعة آلاف مليار تريليون ولا الثاني والأربعة آلاف مليار تريليون ولا الثالث والأربعة آلاف مليار تريليون ولا الرابع والأربعة آلاف مليار تريليون ولا الخامس والأربعة آلاف مليار تريليون ولا السادس والأربعة آلاف مليار تريليون ولا السابع والأربعة آلاف مليار تريليون ولا الثامن والأربعة آلاف مليار تريليون ولا التاسع والأربعة آلاف مليار تريليون ولا الخمسة آلاف مليار تريليون ولا الحادي والخمسة آلاف مليار تريليون ولا الثاني والخمسة آلاف مليار تريليون ولا الثالث والخمسة آلاف مليار تريليون ولا الرابع والخمسة آلاف مليار تريليون ولا الخامس والخمسة آلاف مليار تريليون ولا السادس والخمسة آلاف مليار تريليون ولا السابع والخمسة آلاف مليار تريليون ولا الثامن والخمسة آلاف مليار تريليون ولا التاسع والخمسة آلاف مليار تريليون ولا الستة آلاف مليار تريليون ولا الحادي والستة آلاف مليار تريليون ولا الثاني والستة آلاف مليار تريليون ولا الثالث والستة آلاف مليار تريليون ولا الرابع والستة آلاف مليار تريليون ولا الخامس والستة آلاف مليار تريليون ولا السادس والستة آلاف مليار تريليون ولا السابع والستة آلاف مليار تريليون ولا الثامن والستة آلاف مليار تريليون ولا التاسع والستة آلاف مليار تريليون ولا السبعة آلاف مليار تريليون ولا الحادي والسبعة آلاف مليار تريليون ولا الثاني والسبعة آلاف مليار تريليون ولا الثالث والسبعة آلاف مليار تريليون ولا الرابع والسبعة آلاف مليار تريليون ولا الخامس والسبعة آلاف مليار تريليون ولا السادس والسبعة آلاف مليار تريليون ولا السابع والسبعة آلاف مليار تريليون ولا الثامن والسبعة آلاف مليار تريليون ولا التاسع والسبعة آلاف مليار تريليون ولا الثمانية آلاف مليار تريليون ولا الحادي والثمانية آلاف مليار تريليون ولا الثاني والثمانية آلاف مليار تريليون ولا الثالث والثمانية آلاف مليار تريليون ولا الرابع والثمانية آلاف مليار تريليون ولا الخامس والثمانية آلاف مليار تريليون ولا السادس والثمانية آلاف مليار تريليون ولا السابع والثمانية آلاف مليار تريليون ولا الثامن والثمانية آلاف مليار تريليون ولا التاسع والثمانية آلاف مليار تريليون ولا التسعة آلاف مليار تريليون ولا الحادي والتسعة آلاف مليار تريليون ولا الثاني والتسعة آلاف مليار تريليون ولا الثالث والتسعة آلاف مليار تريليون ولا الرابع والتسعة آلاف مليار تريليون ولا الخامس والتسعة آلاف مليار تريليون ولا السادس والتسعة آلاف مليار تريليون ولا السابع والتسعة آلاف مليار تريليون ولا الثامن والتسعة آلاف مليار تريليون ولا

ઉત્તરા ભાદ્રા ૧૦૨

ਸਲੋਕੁ ॥
ਪ੍ਰਥਮੇ ਅਰਪਉ ਕਰਿ ਕਰਣਾ ਜਾ ਦੇਖਾ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੂਜਾ ॥
ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਗਲ ਹੋਈ ॥
ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥
ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਤਤ ਨਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਕੇਤ ਕੀ ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ॥ ੧ ॥

ਅਸਟਪਦੀ

ਜਪੁ ਜਪੁ ਏਕੁ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥
ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥
ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥
ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥
ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥
ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥
ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥
ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥ ੧ ॥

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥
ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥
ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥
ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥
ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥
ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥ ੧ ॥

ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਆਕਾਰ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਈ ॥
ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਜੀਅ ਹੁਕਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥
ਹੁਕਮੀ ਉਤਮ ਨੀਚ ਹੁਕਮਿ ਲਿਖਿ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਾਈਅਹਿ ॥
ਇਕਨਾ ਹੁਕਮੀ ਬਖਸੀਸ ਇਕਿ ਹੁਕਮੀ ਸਦਾ ਭਵਾਈਅਹਿ ॥
ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਬਾਹਰਿ ਹੁਕਮ ਨ ਕੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਜੇ ਬੁਝੈ ਤ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ੨ ॥

ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਆਕਾਰ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਈ ॥
ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਜੀਅ ਹੁਕਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥
ਹੁਕਮੀ ਉਤਮ ਨੀਚ ਹੁਕਮਿ ਲਿਖਿ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਾਈਅਹਿ ॥
ਇਕਨਾ ਹੁਕਮੀ ਬਖਸੀਸ ਇਕਿ ਹੁਕਮੀ ਸਦਾ ਭਵਾਈਅਹਿ ॥
ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਬਾਹਰਿ ਹੁਕਮ ਨ ਕੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਜੇ ਬੁਝੈ ਤ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ੨ ॥

ਗਾਵੈ ਕੋ ਤਾਣੁ ਹੋਵੈ ਕਿਸੈ ਤਾਣੁ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਦਾਤਿ ਜਾਣੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥
ਗਾਵੈ ਕੋ ਗੁਣ ਵਡਿਆਈਆ ਚਾਰ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਵਿਦਿਆ ਵਿਖਮ ਵੀਚਾਰ ॥
ਗਾਵੈ ਕੋ ਸਾਜਿ ਕਰੇ ਤਿਹ ਜਾਣੈ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਵੇਖੈ ਹਦੂਰਿ ਵਖਾਣੈ ॥
ਕਥਨਾ ਕਥੀ ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਿ ॥ ਕਥਨਾ ਕਰਤ ਪਵਹਿ ਮਨਿ ਰੋਟਿ ॥
ਦੇਦਾ ਦੇ ਲੈਦੇ ਥਕਿ ਪਾਹਿ ॥ ਜੁਗਾ ਜੁਗੰਤਰਿ ਖਾਹੀ ਖਾਹਿ ॥
ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਰਾਹ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਗਸੈ ਵੇਪਰਵਾਹ ॥ ੩ ॥

ਗਾਵੈ ਕੋ ਤਾਣੁ ਹੋਵੈ ਕਿਸੈ ਤਾਣੁ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਦਾਤਿ ਜਾਣੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥
ਗਾਵੈ ਕੋ ਗੁਣ ਵਡਿਆਈਆ ਚਾਰ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਵਿਦਿਆ ਵਿਖਮ ਵੀਚਾਰ ॥
ਗਾਵੈ ਕੋ ਸਾਜਿ ਕਰੇ ਤਿਹ ਜਾਣੈ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਵੇਖੈ ਹਦੂਰਿ ਵਖਾਣੈ ॥
ਕਥਨਾ ਕਥੀ ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਿ ॥ ਕਥਨਾ ਕਰਤ ਪਵਹਿ ਮਨਿ ਰੋਟਿ ॥
ਦੇਦਾ ਦੇ ਲੈਦੇ ਥਕਿ ਪਾਹਿ ॥ ਜੁਗਾ ਜੁਗੰਤਰਿ ਖਾਹੀ ਖਾਹਿ ॥
ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਰਾਹ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਗਸੈ ਵੇਪਰਵਾਹ ॥ ੩ ॥

ਜਾ ਕਉ ਤੇਰੀ ਲਗੀ ਭੂਖ ॥ ਤਿਸ ਨਾ ਹੋਵੈ ਦੂਖ ॥

ਫਿਰਿ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਵਣਾ ਜਾ ਦਮੁ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥
ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਕੂੜੈ ਕੂੜਾ ਪਿਆਰੁ ॥
ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਤਿਨ ਕਾ ਕਿਆ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਤਿਨ ਕਾ ਕਿਆ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਤਿਨ ਕਾ ਕਿਆ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਤਿਨ ਕਾ ਕਿਆ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਤਿਨ ਕਾ ਕਿਆ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਤਿਨ ਕਾ ਕਿਆ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਤਿਨ ਕਾ ਕਿਆ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਤਿਨ ਕਾ ਕਿਆ ਵੀਚਾਰੁ ॥

وقال آخرون: بل عنى بذلك أن الله أخبر أن الذين كفروا به وبرسوله لن تغني عنهم أموالهم ولا أولادهم من عذاب الله شيئا، وأن وقود النار هم وأموالهم وأولادهم.

ذكر من قال ذلك

حدثنا ابن حميد، قال: ثنا سلمة، عن ابن إسحاق، عن محمد بن أبي محمد، عن عكرمة أو سعيد بن جبير، عن ابن عباس، قوله: ﴿لن تغني عنهم أموالهم ولا أولادهم من الله شيئا﴾ قال: لن تمنعهم من الله ﴿وأولئك هم وقود النار﴾ قال: حطب النار.

حدثنا ابن حميد، قال: ثنا سلمة، عن ابن إسحاق، عن محمد بن أبي محمد، عن عكرمة أو سعيد بن جبير، عن ابن عباس، قوله: ﴿كدأب آل فرعون والذين من قبلهم﴾ قال: كصنيع آل فرعون والذين من قبلهم.

حدثنا ابن حميد، قال: ثنا سلمة، عن ابن إسحاق، عن محمد بن أبي محمد، عن عكرمة أو سعيد بن جبير، عن ابن عباس، قوله: ﴿كدأب آل فرعون والذين من قبلهم﴾ قال: كفعل آل فرعون والذين من قبلهم.

حدثنا ابن حميد، قال: ثنا سلمة، عن ابن إسحاق، عن محمد بن أبي محمد، عن عكرمة أو سعيد بن جبير، عن ابن عباس، قوله: ﴿كدأب آل فرعون والذين من قبلهم﴾ قال: كدأبهم.

حدثنا ابن حميد، قال: ثنا سلمة، عن ابن إسحاق، عن محمد بن أبي محمد، عن عكرمة أو سعيد بن جبير، عن ابن عباس، قوله: ﴿كدأب آل فرعون والذين من قبلهم﴾ قال: كشأنهم.

حدثنا ابن حميد، قال: ثنا سلمة، عن ابن إسحاق، عن محمد بن أبي محمد، عن عكرمة أو سعيد بن جبير، عن ابن عباس، قوله: ﴿كدأب آل فرعون والذين من قبلهم﴾ قال: كتكذيبهم.

حدثنا ابن حميد، قال: ثنا سلمة، عن ابن إسحاق، عن محمد بن أبي محمد، عن عكرمة أو سعيد بن جبير، عن ابن عباس، قوله: ﴿كدأب آل فرعون والذين من قبلهم﴾ قال: كعادتهم.

حدثنا ابن حميد، قال: ثنا سلمة، عن ابن إسحاق، عن محمد بن أبي محمد، عن عكرمة أو سعيد بن جبير، عن ابن عباس، قوله: ﴿كدأب آل فرعون والذين من قبلهم﴾ قال: كدأبهم في الكفر بالله.

حدثنا ابن حميد، قال: ثنا سلمة، عن ابن إسحاق، عن محمد بن أبي محمد، عن عكرمة أو سعيد بن جبير، عن ابن عباس، قوله: ﴿كدأب آل فرعون والذين من قبلهم﴾ قال: كجحود

مرثية لأخيه

ألا يا أخي الخير يا منتهى أملي ♦ ويا من عليه اعتمادي وكلي

ويا من إذا ما دعوت أجاب ♦ ويا من إذا ما سألت أعطى

ويا من إذا ما رجوت أفاد ♦ ويا من إذا ما قصدت أرضى

ويا من إذا ما ابتليت أعان ♦ ويا من إذا ما ابتليت أغن

ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَتَوَاصَوْا۟ بِٱلْحَقِّ وَتَوَاصَوْا۟ بِٱلصَّبْرِ ﴿٣﴾

٥٣٥

إِنَّ ٱلْإِنسَٰنَ لَفِى خُسْرٍ ﴿٢﴾

٥٣٥

وَٱلْعَصْرِ ﴿١﴾

٥٣٥

سُورَةُ العَصْرِ

٥٣٥

مَكِّيَّةٌ

٥٣٥

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

٥٣٥

ಸಂಧಿ ಪ್ರಕರಣ

ಸಂಧಿಯೆಂದರೆ ಎರಡು ಅಕ್ಷರಗಳು ಒಂದಾಗಿ ಸೇರುವುದು. ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ವಿಧ. ಅವುಗಳೆಂದರೆ ಸ್ವರಸಂಧಿ, ವ್ಯಂಜನಸಂಧಿ ಮತ್ತು ವಿಸರ್ಗಸಂಧಿ.

ಸ್ವರಸಂಧಿ - ಎರಡು ಸ್ವರಗಳು ಒಂದಾಗಿ ಸೇರಿ ಒಂದು ಸ್ವರವಾಗಿ ಬದಲಾಗುವುದು ಸ್ವರಸಂಧಿ. ಸ್ವರಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ಐದು ವಿಧ. ಅವುಗಳೆಂದರೆ ಸವರ್ಣದೀರ್ಘ ಸಂಧಿ, ಗುಣಸಂಧಿ, ವೃದ್ಧಿಸಂಧಿ, ಯಣ್‌ಸಂಧಿ ಮತ್ತು ಜಶ್ತ್ವಸಂಧಿ.

ಸವರ್ಣದೀರ್ಘ ಸಂಧಿ - ಒಂದೇ ಜಾತಿಯ ಸ್ವರಗಳು ಸೇರಿ ಅದೇ ಜಾತಿಯ ದೀರ್ಘಸ್ವರವಾಗಿ ಬದಲಾಗುವುದು ಸವರ್ಣದೀರ್ಘ ಸಂಧಿ. ಉದಾ: ಅ+ಅ=ಆ, ಇ+ಇ=ಈ, ಉ+ಉ=ಊ, ಋ+ಋ=ೠ.

ಗುಣಸಂಧಿ - ಅ ಅಥವಾ ಆ ಸ್ವರದ ಮುಂದೆ ಇ ಅಥವಾ ಈ ಸ್ವರ ಸೇರಿ ಏ ಸ್ವರವಾಗಿ ಬದಲಾಗುವುದು. ಅ ಅಥವಾ ಆ ಸ್ವರದ ಮುಂದೆ ಉ ಅಥವಾ ಊ ಸ್ವರ ಸೇರಿ ಓ ಸ್ವರವಾಗಿ ಬದಲಾಗುವುದು. ಅ ಅಥವಾ ಆ ಸ್ವರದ ಮುಂದೆ ಋ ಸ್ವರ ಸೇರಿ ಅರ್ ಆಗಿ ಬದಲಾಗುವುದು. ಅ ಅಥವಾ ಆ ಸ್ವರದ ಮುಂದೆ ೠ ಸ್ವರ ಸೇರಿ ಆರ್ ಆಗಿ ಬದಲಾಗುವುದು. ಉದಾ: ಅ+ಇ=ಏ, ಆ+ಈ=ಏ, ಅ+ಉ=ಓ, ಆ+ಊ=ಓ, ಅ+ಋ=ಅರ್, ಆ+ೠ=ಆರ್.

ವೃದ್ಧಿಸಂಧಿ - ಅ ಅಥವಾ ಆ ಸ್ವರದ ಮುಂದೆ ಏ ಅಥವಾ ಐ ಸ್ವರ ಸೇರಿ ಐ ಸ್ವರವಾಗಿ ಬದಲಾಗುವುದು. ಅ ಅಥವಾ ಆ ಸ್ವರದ ಮುಂದೆ ಓ ಅಥವಾ ಔ ಸ್ವರ ಸೇರಿ ಔ ಸ್ವರವಾಗಿ ಬದಲಾಗುವುದು. ಉದಾ: ಅ+ಏ=ಐ, ಆ+ಐ=ಐ, ಅ+ಓ=ಔ, ಆ+ಔ=ಔ.

ಯಣ್‌ಸಂಧಿ - ಇ, ಈ, ಉ, ಊ, ಋ, ೠ ಸ್ವರಗಳ ಮುಂದೆ ಅಸವರ್ಣ ಸ್ವರ ಸೇರಿ ಯ್, ವ್, ರ್ ಆಗಿ ಬದಲಾಗುವುದು. ಉದಾ: ಇ+ಅ=ಯ, ಈ+ಆ=ಯಾ, ಉ+ಅ=ವ, ಊ+ಆ=ವಾ, ಋ+ಅ=ರ, ೠ+ಆ=ರಾ.

ಜಶ್ತ್ವಸಂಧಿ - ಜ್, ಬ್, ಗ್, ಡ್, ದ್ ಇವುಗಳ ಮುಂದೆ ಯಾವುದೇ ವರ್ಗೀಯ ವ್ಯಂಜನ ಸೇರಿ ಅದೇ ವರ್ಗದ ಮೂರನೆಯ ವ್ಯಂಜನವಾಗಿ ಬದಲಾಗುವುದು. ಉದಾ: ಜ್+ಚ=ಜ್ಜ, ಬ್+ಪ=ಬ್ಬ, ಗ್+ಕ=ಗ್ಗ, ಡ್+ಟ=ಡ್ಡ, ದ್+ತ=ದ್ದ.

ವ್ಯಂಜನಸಂಧಿ - ಒಂದು ವ್ಯಂಜನದ ಮುಂದೆ ಸ್ವರ ಅಥವಾ ವ್ಯಂಜನ ಸೇರಿ ಅದು ಬೇರೆ ವ್ಯಂಜನವಾಗಿ ಬದಲಾಗುವುದು ವ್ಯಂಜನಸಂಧಿ. ವ್ಯಂಜನಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ಹಲವು ವಿಧ. ಅವುಗಳೆಂದರೆ ಶ್ಚುತ್ವಸಂಧಿ, ಷ್ಟುತ್ವಸಂಧಿ, ಲತ್ವಸಂಧಿ, ಅನುನಾಸಿಕಸಂಧಿ, ಪೂರ್ವರೂಪಸಂಧಿ, ಪರರೂಪಸಂಧಿ, ಆದೇಶಸಂಧಿ ಮತ್ತು ಆಗಮಸಂಧಿ.

ಶ್ಚುತ್ವಸಂಧಿ - ಸ್ ಅಥವಾ ಶ್ ಮುಂದೆ ಚ ವರ್ಗದ ವ್ಯಂಜನ ಸೇರಿ ಸ್ ಅಥವಾ ಶ್ ಚ ವರ್ಗದ ವ್ಯಂಜನವಾಗಿ ಬದಲಾಗುವುದು. ಉದಾ: ಸ್+ಚ=ಶ್ಚ, ಶ್+ಚ=ಶ್ಚ, ಸ್+ಜ=ಜ್ಜ, ಶ್+ಜ=ಜ್ಜ, ಸ್+ಝ=ಜ್ಝ, ಶ್+ಝ=ಜ್ಝ.

ಷ್ಟುತ್ವಸಂಧಿ - ಸ್ ಅಥವಾ ಶ್ ಮುಂದೆ ಟ ವರ್ಗದ ವ್ಯಂಜನ ಸೇರಿ ಸ್ ಅಥವಾ ಶ್ ಟ ವರ್ಗದ ವ್ಯಂಜನವಾಗಿ ಬದಲಾಗುವುದು. ಉದಾ: ಸ್+ಟ=ಷ್ಟ, ಶ್+ಟ=ಷ್ಟ, ಸ್+ಡ=ಷ್ಡ, ಶ್+ಡ=ಷ್ಡ, ಸ್+ಢ=ಷ್ಢ, ಶ್+ಢ=ಷ್ಢ.

ಲತ್ವಸಂಧಿ - ಲ್ ಮುಂದೆ ತ ವರ್ಗದ ವ್ಯಂಜನ ಸೇರಿ ಲ್ ತ ವರ್ಗದ ವ್ಯಂಜನವಾಗಿ ಬದಲಾಗುವುದು. ಉದಾ: ಲ್+ತ=ಲ್ಲ, ಲ್+ದ=ಲ್ಲ, ಲ್+ಧ=ಲ್ಲ.

ಅನುನಾಸಿಕಸಂಧಿ - ಕ, ಚ, ಟ, ತ, ಪ ವರ್ಗಗಳ ಮುಂದೆ ಅನುನಾಸಿಕ ಸೇರಿ ಅನುನಾಸಿಕವು ಆಯಾ ವರ್ಗದ ಅನುನಾಸಿಕವಾಗಿ ಬದಲಾಗುವುದು. ಉದಾ: ಮ್+ಕ=ಙ್ಕ, ಮ್+ಚ=ಞ್ಚ, ಮ್+ಟ=ಣ್ಟ, ಮ್+ತ=ನ್ತ, ಮ್+ಪ=ಮ್ಪ.

ಪೂರ್ವರೂಪಸಂಧಿ - ಸ್ವರದ ಮುಂದೆ ಸ್ವರ ಸೇರಿ ಮೊದಲಿನ ಸ್ವರವು ಅದೇ ಸ್ವರದ ಹ್ರಸ್ವವಾಗಿ ಬದಲಾಗುವುದು. ಉದಾ: ಆ+ಅ=ಅ, ಈ+ಇ=ಇ, ಊ+ಉ=ಉ, ಏ+ಅ=ಅ, ಓ+ಅ=ಅ.

ಪರರೂಪಸಂಧಿ - ಸ್ವರದ ಮುಂದೆ ಸ್ವರ ಸೇರಿ ಮೊದಲಿನ ಸ್ವರವು ಮುಂದಿನ ಸ್ವರವಾಗಿ ಬದಲಾಗುವುದು. ಉದಾ: ಅ+ಆ=ಆ, ಇ+ಈ=ಈ, ಉ+ಊ=ಊ, ಅ+ಏ=ಏ, ಅ+ಓ=ಓ.

ಆದೇಶಸಂಧಿ - ಒಂದು ವರ್ಣದ ಮುಂದೆ ಸ್ವರ ಅಥವಾ ವ್ಯಂಜನ ಸೇರಿ ಆ ವರ್ಣವು ಬೇರೆ ವರ್ಣವಾಗಿ ಬದಲಾಗುವುದು. ಉದಾ: ಸ್+ಅ=ಹ, ಸ್+ಕ=ಹ್ಕ, ಸ್+ಚ=ಹ್ಚ, ಸ್+ಟ=ಹ್ಟ, ಸ್+ತ=ಹ್ತ, ಸ್+ಪ=ಹ್ಪ.

ಆಗಮಸಂಧಿ - ಎರಡು ಪದಗಳು ಸೇರುವಾಗ ಮೊದಲಿನ ಪದದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಮುಂದಿನ ಪದದ ಮೊದಲಿನಲ್ಲಿ ಹೊಸ ವರ್ಣ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಆಗಮಸಂಧಿ. ಉದಾ: ಮರ+ಅ=ಮರವ, ಮನೆ+ಅ=ಮನೆಯ, ಹಣ್ಣು+ಅನ್ನು=ಹಣ್ಣುವನ್ನು, ಕಾಯಿ+ಅನ್ನು=ಕಾಯಿಯನ್ನು.

ਸਲੋਕ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ٱلْمَقْصَدُ ٱلسَّادِسُ فِي شَمَائِلِهِ ﷺ

وَأَمَّا شَمَائِلُهُ ﷺ فَقَدْ وَرَدَ فِي وَصْفِهَا مِنَ ٱلْأَحَادِيثِ ٱلصَّحِيحَةِ وَٱلْحَسَنَةِ وَٱلْغَرِيبَةِ مَا يَمْلَأُ ٱلطُّرُوسَ وَيَفُوقُ ٱلْقَرَاطِيسَ وَقَدْ أَفْرَدَ ٱلْعُلَمَاءُ فِي ذَٰلِكَ مُصَنَّفَاتٍ مُسْتَقِلَّةً وَأَبْوَابًا مُسْتَطِيلَةً وَمُطَوَّلَةً وَمُخْتَصَرَةً وَمُتَوَسِّطَةً وَنَحْنُ نَذْكُرُ مِنْ ذَٰلِكَ مَا يَسْهُلُ ٱلْوُقُوفُ عَلَيْهِ وَيَتَيَسَّرُ ٱلْكَشْفُ عَنْهُ وَيَحْصُلُ ٱلْمَقْصُودُ بِهِ وَبِٱللَّهِ ٱلتَّوْفِيقُ وَٱلْهِدَايَةُ وَٱلْعِصْمَةُ وَٱلْكِفَايَةُ

ٱلْفَصْلُ ٱلْأَوَّلُ فِي خَلْقِهِ ﷺ

كَانَ ﷺ أَبْيَضَ مَلِيحًا مُقَصَّدًا مُشْرَبًا بِحُمْرَةٍ أَدْعَجَ ٱلْعَيْنِ أَهْدَبَ ٱلْأَشْفَارِ أَوْقَى ٱلْحَاجِبِ سَبِطَ ٱلشَّعْرِ إِذَا مَشَى تَكَفَّأَ كَأَنَّمَا يَنْحَطُّ مِنْ صَبَبٍ وَإِذَا ٱلْتَفَتَ ٱلْتَفَتَ مَعًا سَوَاءُ ٱلْبَطْنِ وَٱلصَّدْرِ بَعِيدَ مَا بَيْنَ ٱلْمَنْكِبَيْنِ ضَخْمَ ٱلْكَرَادِيسِ أَنْوَرَ ٱلْمُتَجَرَّدِ مَوْصُولَ ٱلْحَدِيثِ بِسُرَّتِهِ بِشَعْرٍ يَجْرِي كَٱلْخَطِّ عَارِي ٱلثَّدْيَيْنِ وَٱلْبَطْنِ مِمَّا سِوَىٰ ذَٰلِكَ أَشْعَرَ ٱلذِّرَاعَيْنِ ٱلْمَنْكِبَيْنِ وَأَعْلَى ٱلصَّدْرِ طَوِيلَ ٱلزَّنْدَيْنِ رَحْبَ ٱلرَّاحَةِ سَبْطَ ٱلْقَصَبِ شَثْنَ ٱلْكَفَّيْنِ وَٱلْقَدَمَيْنِ سَائِلَ ٱلْأَطْرَافِ خُمْصَانَ ٱلْأَخْمَصَيْنِ مَسِيحَ ٱلْقَدَمِ يَنْبُو عَنْهُمَا ٱلْمَاءُ إِذَا زَالَ زَالَ قَلْعًا يَخْطُو تَكَفِّيًا وَيَمْشِي هَوْنًا ذَرِيعَ ٱلْمِشْيَةِ إِذَا مَشَى كَأَنَّمَا يَتَقَلَّعُ مِنْ صَخْرٍ وَيَهْبِطُ مِنْ أَكْمَةٍ وَيَمْشِي فِي ٱلْمُسْتَوِي كَأَنَّمَا يَدْفَعُ وَيَرْتَفِعُ فِي ٱلْقَامَةِ بِتَكَلُّفٍ وَإِذَا ٱلْتَفَتَ ٱلْتَفَتَ جَمِيعًا خَافِضَ ٱلطَّرْفِ نَظَرُهُ إِلَى ٱلْأَرْضِ أَبْلَغُ مِنْ نَظَرِهِ إِلَى ٱلسَّمَاءِ جُلُّ نَظَرِهِ ٱلْمُلَاحَظَةُ يَسُوقُ أَصْحَابَهُ وَيَبْدَأُ مَنْ لَقِيَ بِٱلسَّلَامِ

ٱلْفَصْلُ ٱلثَّانِي فِي خُلُقِهِ ﷺ

كَانَ ﷺ أَجْوَدَ ٱلنَّاسِ كَفًّا وَأَجْرَأَ ٱلنَّاسِ صَدْرًا وَأَصْدَقَ ٱلنَّاسِ لَهْجَةً وَأَوْفَاهُمْ ذِمَّةً وَأَلْيَنَهُمْ عَرِيكَةً وَأَكْرَمَهُمْ عِشْرَةً مَنْ رَآهُ بَدِيهَةً هَابَهُ وَمَنْ خَالَطَهُ مَعْرِفَةً أَحَبَّهُ يَقُولُ نَاعِتُهُ لَمْ أَرَ قَبْلَهُ وَلَا بَعْدَهُ مِثْلَهُ ﷺ

ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲਣਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸਚੀ ਨਾਇ ॥੧੦॥

ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸਚੀ ਨਾਇ ਕਰਤੇ ਕਾ ਕਰਣਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥

ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵਸੀ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ਤਤੁ ਸਮਾਈ ॥

ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸਚੀ ਨਾਇ ਭਾਖਿਆ ਭਾਉ ਅਪਾਰ ॥

ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਕਰੀਜਨਾ ਸਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ॥

ਸਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸੋਹਣੇ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰ ॥

ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸਚੀ ਨਾਇ ਕੇਤੀ ਦਾਤਿ ਜਿ ਦੇਵਣੀ ॥

ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਬਾਹਰੀ ਕੂੜੈ ਕਾਰ ਨ ਹੋਵਈ ॥

ਨਾਨਕ ਆਖਣਿ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਇਕ ਦੁ ਇਕਿ ਸਿਆਣੀ ॥

ਵਡਾ ਸਾਹਿਬ ਵਡੀ ਨਾਈ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਾ ਹੋਵੈ ॥

ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ ਸਾਹਿਬੈ ਕਉ ਜਿ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਸਚੁ ਸੇਵਾ ॥੧੧॥

꣆꣊ꣀ꣈ ꣀ꣈ꣀ꣈ꣀ꣈

ومن صلى ركعة من الوتر ثم قام فصلى ركعة أخرى قبل أن يقعد أو قعد قدر التشهد ثم قام فصلى ركعة أخرى فسدت صلاته عند أبي حنيفة رحمه الله وقالا لا تفسد ما لم يقعد بعد الركعة الثانية قدر التشهد وهذا على الخلاف الذي ذكرنا في الفجر وكذا لو صلى ركعة من المغرب ثم قام فصلى ركعة أخرى قبل أن يقعد أو قعد قدر التشهد ثم قام فصلى ركعة أخرى فسدت صلاته عند أبي حنيفة رحمه الله وقالا لا تفسد ما لم يقعد بعد الركعة الثانية قدر التشهد وهذا على الخلاف الذي ذكرنا في الفجر ولو صلى ركعة من الوتر ثم قام فصلى ركعة أخرى قبل أن يقعد أو قعد قدر التشهد ثم قام فصلى ركعة أخرى فسدت صلاته عند أبي حنيفة رحمه الله وقالا لا تفسد ما لم يقعد بعد الركعة الثانية قدر التشهد وهذا على الخلاف الذي ذكرنا في الفجر وكذا لو صلى ركعة من المغرب ثم قام فصلى ركعة أخرى قبل أن يقعد أو قعد قدر التشهد ثم قام فصلى ركعة أخرى فسدت صلاته عند أبي حنيفة رحمه الله وقالا لا تفسد ما لم يقعد بعد الركعة الثانية قدر التشهد وهذا على الخلاف الذي ذكرنا في الفجر

ومن صلى ركعة من الوتر ثم قام فصلى ركعة أخرى قبل أن يقعد أو قعد قدر التشهد ثم قام فصلى ركعة أخرى فسدت صلاته عند أبي حنيفة رحمه الله وقالا لا تفسد ما لم يقعد بعد الركعة الثانية قدر التشهد وهذا على الخلاف الذي ذكرنا في الفجر وكذا لو صلى ركعة من المغرب ثم قام فصلى ركعة أخرى قبل أن يقعد أو قعد قدر التشهد ثم قام فصلى ركعة أخرى فسدت صلاته عند أبي حنيفة رحمه الله وقالا لا تفسد ما لم يقعد بعد الركعة الثانية قدر التشهد وهذا على الخلاف الذي ذكرنا في الفجر ولو صلى ركعة من الوتر ثم قام فصلى ركعة أخرى قبل أن يقعد أو قعد قدر التشهد ثم قام فصلى ركعة أخرى فسدت صلاته عند أبي حنيفة رحمه الله وقالا لا تفسد ما لم يقعد بعد الركعة الثانية قدر التشهد وهذا على الخلاف الذي ذكرنا في الفجر وكذا لو صلى ركعة من المغرب ثم قام فصلى ركعة أخرى قبل أن يقعد أو قعد قدر التشهد ثم قام فصلى ركعة أخرى فسدت صلاته عند أبي حنيفة رحمه الله وقالا لا تفسد ما لم يقعد بعد الركعة الثانية قدر التشهد وهذا على الخلاف الذي ذكرنا في الفجر

ومن صلى ركعة من الوتر ثم قام فصلى ركعة أخرى قبل أن يقعد أو قعد قدر التشهد ثم قام فصلى ركعة أخرى فسدت صلاته عند أبي حنيفة رحمه الله وقالا لا تفسد ما لم يقعد بعد الركعة الثانية قدر التشهد وهذا على الخلاف الذي ذكرنا في الفجر وكذا لو صلى ركعة من المغرب ثم قام فصلى ركعة أخرى قبل أن يقعد أو قعد قدر التشهد ثم قام فصلى ركعة أخرى فسدت صلاته عند أبي حنيفة رحمه الله وقالا لا تفسد ما لم يقعد بعد الركعة الثانية قدر التشهد وهذا على الخلاف الذي ذكرنا في الفجر ولو صلى ركعة من الوتر ثم قام فصلى ركعة أخرى قبل أن يقعد أو قعد قدر التشهد ثم قام فصلى ركعة أخرى فسدت صلاته عند أبي حنيفة رحمه الله وقالا لا تفسد ما لم يقعد بعد الركعة الثانية قدر التشهد وهذا على الخلاف الذي ذكرنا في الفجر وكذا لو صلى ركعة من المغرب ثم قام فصلى ركعة أخرى قبل أن يقعد أو قعد قدر التشهد ثم قام فصلى ركعة أخرى فسدت صلاته عند أبي حنيفة رحمه الله وقالا لا تفسد ما لم يقعد بعد الركعة الثانية قدر التشهد وهذا على الخلاف الذي ذكرنا في الفجر

ਸਾਹਿਤ ਅਕਾਡਮੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪੁਸਤਕਾਂ

ਕਾਵਿ

ਸੁਰਜੀਤ ਪਾਤਰ
ਹਵਾ ਵਿਚ ਲਿਖੇ ਹਰਫ਼

ਸੰਤ ਸਿੰਘ ਸੇਖੋਂ
ਦੁਖ ਸੁਖ

ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਦੁੱਗਲ
ਸੁਰਖ਼ ਫੁੱਲ ਦੀ ਡੂੰਘੀ ਚੁੱਪ

ਨਾਵਲ

ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਕੰਵਲ
ਪੂਰਨਮਾਸ਼ੀ

ਨਾਨਕ ਸਿੰਘ
ਚਿੱਟਾ ਲਹੂ

ਕਹਾਣੀ

ਵਰਿਆਮ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ
ਦੀਵੇ ਬਲਦੇ ਰਹੇ

ਨਾਟਕ

ਹਰਚਰਨ ਸਿੰਘ
ਰਾਤ ਵਾਲਾ ਗੇੜਾ

ਆਲੋਚਨਾ

ਪ੍ਰੋ. ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ
ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਦੀ ਪਰਖ ਪੜਚੋਲ

ਪ੍ਰੋ. ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਧੀਰ
ਕਾਵਿ ਸ਼ਾਸਤਰ

ਬਾਲ ਸਾਹਿਤ

ਪ੍ਰੋ. ਸੁਜਾਨ ਸਿੰਘ
ਬਾਲ ਸਾਹਿਤ ਦੀ ਰੂਪ ਰੇਖਾ

ਅਨੁਵਾਦ

ਪ੍ਰੋ. ਸੰਤ ਸਿੰਘ ਸੇਖੋਂ
ਸ਼ੇਕਸਪੀਅਰ ਦੇ ਨਾਟਕ

ਪ੍ਰੋ. ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਧੀਰ
ਸ਼ੇਕਸਪੀਅਰ ਦੇ ਨਾਟਕ

ಕಾಮಿತಾರ್ಥಪ್ರದಾಯಿನೀ ಸಕಲಾಭೀಷ್ಟಫಲಪ್ರದಾಯಿನೀ ಸಕಲಾಗಮಸಂಸ್ತುತಾ ಸಕಲದೇವವರ್ಷಿಣೀ ಸಕಲಸಂಪತ್ಕರೀ ಸಕಲಭಕ್ತರಕ್ಷಿಣೀ ಸಕಲವಿದ್ಯಾಸ್ವರೂಪಿಣೀ ಸಕಲಲೋಕಪೂಜಿತಾ ಸಕಲವೇದಸಂಸ್ತುತಾ ಸಕಲಸಂಪದಾಯಿನೀ ಸಕಲದುಃಖಹಾರಿಣೀ ಸಕಲಸೌಖ್ಯದಾಯಿನೀ ಸಕಲದುರ್ಗವಾಸಿನೀ ಸಕಲಶತ್ರುನಾಶಿನೀ ಸಕಲಪಾಪನಾಶಿನೀ ಸಕಲಮಂತ್ರರೂಪಿಣೀ ಸಕಲಯಂತ್ರಮಧ್ಯಗಾ ಸಕಲತಂತ್ರರೂಪಿಣೀ ಸಕಲಮಂತ್ರಸಿದ್ಧಿದಾ ಸಕಲಸಿದ್ಧಿದಾಯಿನೀ ಸಕಲಪೀಠಮಧ್ಯಗಾ ಸಕಲಪೀಠರೂಪಿಣೀ ಸಕಲಪೀಠಪೂಜಿತಾ ಸಕಲಪೀಠಶಕ್ತಿದಾ ಸಕಲಪೀಠಮಾತೃಕಾ ಸಕಲಪೀಠಮಾಲಿನೀ ಸಕಲಪೀಠಸೂಚಿಕಾ ಸಕಲಪೀಠಯೋಗಿನೀ ಸಕಲಪೀಠಶಾಯಿನೀ

ਸਲੋਕ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਭਜਨੁ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕਥਾ ਹਰਿ ਸਾਰ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਹਿ ਪਰ ਪਾਰ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕੀਚਹਿ ਇਸਨਾਨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਪਰਵਾਨ ॥ ੧ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਕੀ ਨਿਵਾਸਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਅਮਰਾ ਥੀਜੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮੀਤੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਿਰਮਲ ਚੀਤੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਗਟੁ ਜਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਏ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪੂਰਨ ਕਾਮੁ ॥ ੧ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਘਾਲ ॥ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਸੁ ਭਲਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਉਤਰਹਿ ਮਲਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਓਹੁ ਧਨੁ ਖਾਟਿ ॥ ਜਾ ਤੇ ਜਾਇ ਨ ਕਬਹੂ ਘਾਟਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਰਹਾ ਸਮਾਇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਤੂਟਹਿ ਮੋਹ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨ ਵਿਆਪਹਿ ਕੋਹ ॥ ੨ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਹਉ ਤਾਪ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਿਟਹਿ ਸਭ ਪਾਪ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਲੋਭ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਮ ਜਪਿ ਸੋਭ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕਾਮ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪੂਰਨ ਧਾਮ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚ ਵਿਚਾਰੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਮਾਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪਰਗਟਾਇਆ ॥ ੩ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋਪ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਜਪਹਿ ਪ੍ਰਭ ਜਾਪ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਚੋਰ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਸਦਾ ਸਾਹ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਭਰਮ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕੇਵਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਮੈਲ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਫੈਲ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਲ ਬਾਸ ॥ ੪ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਦੁਖ ਰੋਗ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕੇਵਲ ਜਪਿ ਲੋਗ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਦੁਖ ਭੂਖ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲ ਕਲੇਸ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਜਨਮ ਮਰਣ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਰਣ ॥ ੫ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਜੋਹ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਮੋਹ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਲੇਪ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਿਰਮਲ ਦੇਹ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਆਲਸ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਰਾਲਸ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਖੇਦ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਭੇਦ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਦੁਰਾਵ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਸਹਜਾਵ ॥ ੬ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਅਭਿਮਾਨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਅਪਮਾਨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਤਾਪ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਆਪਸ ਕਉ ਜਾਪ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਈਰਖਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਹਰਖ ਸੋਗ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਜਪਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬੋਧੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਲੋਭ ਮੋਹ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸੋਹ ॥ ੭ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਮਨ ਕੀ ਦੌਰ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਤਨ ਕੀ ਠੌਰ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਮਾਇਆ ਕਾ ਬਲੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਛਲ ਛਲੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕਪਟ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਿਹਚਲ ਮਠ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਮਾਇਆ ਕਾ ਪਸਾਰੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕ ਊਪਰਿ ਆਧਾਰੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ੮ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਭਜਨੁ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕਥਾ ਹਰਿ ਸਾਰ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਹਿ ਪਰ ਪਾਰ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕੀਚਹਿ ਇਸਨਾਨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਪਰਵਾਨ ॥ ੧ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਕੀ ਨਿਵਾਸਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਅਮਰਾ ਥੀਜੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮੀਤੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਿਰਮਲ ਚੀਤੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਗਟੁ ਜਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਏ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪੂਰਨ ਕਾਮੁ ॥ ੧ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਘਾਲ ॥ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਸੁ ਭਲਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਉਤਰਹਿ ਮਲਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਓਹੁ ਧਨੁ ਖਾਟਿ ॥ ਜਾ ਤੇ ਜਾਇ ਨ ਕਬਹੂ ਘਾਟਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਰਹਾ ਸਮਾਇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਤੂਟਹਿ ਮੋਹ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨ ਵਿਆਪਹਿ ਕੋਹ ॥ ੨ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਹਉ ਤਾਪ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਿਟਹਿ ਸਭ ਪਾਪ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਲੋਭ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਮ ਜਪਿ ਸੋਭ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕਾਮ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪੂਰਨ ਧਾਮ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚ ਵਿਚਾਰੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਮਾਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪਰਗਟਾਇਆ ॥ ੩ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕੋਪ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਜਪਹਿ ਪ੍ਰਭ ਜਾਪ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਚੋਰ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਸਦਾ ਸਾਹ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਭਰਮ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕੇਵਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਮੈਲ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਫੈਲ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਲ ਬਾਸ ॥ ੪ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਦੁਖ ਰੋਗ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕੇਵਲ ਜਪਿ ਲੋਗ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਦੁਖ ਭੂਖ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲ ਕਲੇਸ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਜਨਮ ਮਰਣ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਰਣ ॥ ੫ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਜੋਹ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਮੋਹ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਲੇਪ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਿਰਮਲ ਦੇਹ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਆਲਸ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਰਾਲਸ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਖੇਦ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਭੇਦ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਦੁਰਾਵ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਸਹਜਾਵ ॥ ੬ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਅਭਿਮਾਨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਅਪਮਾਨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਤਾਪ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਆਪਸ ਕਉ ਜਾਪ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਈਰਖਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਹਰਖ ਸੋਗ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਜਪਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬੋਧੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਲੋਭ ਮੋਹ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸੋਹ ॥ ੭ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਮਨ ਕੀ ਦੌਰ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਤਨ ਕੀ ਠੌਰ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਮਾਇਆ ਕਾ ਬਲੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਛਲ ਛਲੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕਪਟ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਿਹਚਲ ਮਠ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਮਾਇਆ ਕਾ ਪਸਾਰੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕ ਊਪਰਿ ਆਧਾਰੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ੮ ॥

ગુણ ગાતાં ગુણ ઊપજે ગુણ ગાતાં ગુણ જાય ।
ગુણ ગાતાં ગુણ પાઈએ ગુણ ગાતાં ગુણ માંહિ ॥

كُنُوا رِجَالٌ حَبُّنَا نُنَا أَمِ وَعَجَبُهُ
رُحَاهُ وَسَأَعْنَا مُحَدُّا ةَالِمَنْ سَمَكَهُ
وَهَلَسْتَ مَعَ عَبْدِهِ . حَبَّنَا نُحَنَّا
كُنُوا حَبُّنَا نُنَا أَمِ وَحَبَّكَمِ لَاكَنَا
حَكَمَلَا حَبَّ تَسَكَا نُوا ةَاحَكَمَ حَمَّوُحَنَّهُ
ةَاسَحُنَا وَعَجَبُهُ رُحَاهُ وَسَنَا حَمَّ مَوُنَا
وَوَعَنَمَ وَوَحَنَا حَلَّ مَحَنَّهُ وَكُنُوزُ
أَمَّهُ . وَوَعَكَسَا مَبَّمَا حَكَمَا
وَوَحَمَّوْا حَتَّحَا حَمَّ وَنَا نُوَحَنَا
كُنُوا عَجَبَ رُحَوَا مَحَنَّوَا وَحَبَّمَ
وَمَعَكَمَ مَبَّمَ وَعَبَا حَمَّ هَاكَمَّهُ
حَمَّوَا أَمَّ حَمَّ حَاوَ مَ عَكَنَا . مَحَبَّ
هَحَنَا وَمَوَنَا حَمَّكَمَ نَمَّا وَسَنَّ
حَمَّحَنَ وَعَحَمَّ حَكَمَحَاوَ . مَعَحَنَا
أَمَّنَا وَعَجَبَ رُحَوَا مَحَنَّحَا نَمَّهُ كُو
وَلَأَحَمَ مَحَنَّهُ سُو مَبَّمَا نُوَا

سَمَّا مَحَمَّنَا

لَحُنَا وَمَحَبَّ حَمَّهُ وَوَمَ وَحَبَّمَّوَا
مَحَنَّحَمَ يَوُا . حَلَوَنَهُ وَأَنَّ مَحَوَمَّا حَمَ

ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਟੀ ਪਰਗਾਸੁ ॥
ਸੁਣਿਐ ਸਰਾ ਗੁਣਾ ਕਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਗੁਣਵੰਤਾ ਕਾ ਹੋਇ ਪਿਆਰੁ ॥
ਸੁਣਿਐ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਹਿ ਪੈਰ ॥ ਪਾਪ ਕਰਮ ਕਾ ਕਟੀਐ ਵੈਰ ॥
ਸੁਣਿਐ ਤੀਰਥ ਮਜਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ਨ ਦਾਨੁ ॥
ਸੁਣਿਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥
ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸਭ ਦਿਸੈ ਸਾਲਾਹ ॥
ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਪਾਵਹਿ ਮਹਾ ਕੈਲਾਸੁ ॥
ਸੁਣਿਐ ਸਿਧ ਪੀਰ ਸੁਰਨਾਥ ॥ ਸੁਣਿਐ ਧਰਤਿ ਧਵਲ ਆਕਾਸ ॥
ਸੁਣਿਐ ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਾਤਾਲ ॥ ਸੁਣਿਐ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕਾਲੁ ॥
ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸਭ ਦਿਸੈ ਸਾਲਾਹ ॥
ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਪਾਵਹਿ ਮਹਾ ਕੈਲਾਸੁ ॥

ਮੰਨੇ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥
ਕਾਗਦਿ ਕਲਮ ਨ ਲਿਖਣਹਾਰੁ ॥ ਮੰਨੇ ਕਾ ਬਹਿ ਕਰਨਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥
ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥
ਮੰਨੈ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਨਾ ਖਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਇ ॥
ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥
ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥
ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ॥ ਮੰਨੈ ਨਾਨਕ ਭਵਹਿ ਨ ਭਿਖ ॥
ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥

ਪੰਚਾ ਕਾ ਗੁਰੁ ਏਕੁ ਧਿਆਨੁ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਕਰਤੇ ਕੈ ਕਰਣੈ ਨਾਹੀ ਸੁਮਾਰੁ ॥ ਧਾਵਤ ਰਾਖੈ ਠਾਕਿ ਰਹਾਵੈ ॥
ਸਤਿ ਕਰਣੀ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਨਾਹਿ ॥ ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਅਪਵਾਦ ਨ ਖਾਹਿ ॥
ਜੋ ਕਿਛੁ ਵੇਖੈ ਕਰਤਾ ਵਸਿ ॥ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਕਰਿ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ॥
ਪੰਚਾ ਕਾ ਗੁਰੁ ਏਕੁ ਧਿਆਨੁ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਜੀਵਤ ਮਰਣਾ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰ ॥ ਇਤੁ ਰਾਹੀ ਤਰੈ ਤਰਣੁ ਸੰਸਾਰ ॥
ਕਹਣੀ ਬਦਨੀ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਹੈ ਸੋਇ ॥
ਤਸ ਕੈ ਰੂਪਿ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਜਾਣੈ ਨਾਹਿ ॥
ਪੰਚਾ ਕਾ ਗੁਰੁ ਏਕੁ ਧਿਆਨੁ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੁ ਤੁਲਾ ਸਾਚਾ ਤਪਨੁ ਸੁਨਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੀ ਸੰਗਤਿ ਸਾਚੁ ਮਿਲਿ ਸਾਚਾ ਵਣਜਾਰੁ ॥ ਸਾਚੁ ਸਾਹ ਸਚੁ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਲਿਖਿ ਲਾਭੁ ਲੈ ਸਾਚੁ ਸਚੀ ਪਤਿ ਸਾਰੁ ॥ ਸਾਚੁ ਸਚਾ ਸਭੁ ਸਾਚੁ ਹੈ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੁ ॥ ੧ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੁ ਤੁਲਾ ਸਾਚਾ ਤਪਨੁ ਸੁਨਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੀ ਸੰਗਤਿ ਸਾਚੁ ਮਿਲਿ ਸਾਚਾ ਵਣਜਾਰੁ ॥ ਸਾਚੁ ਸਾਹ ਸਚੁ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਲਿਖਿ ਲਾਭੁ ਲੈ ਸਾਚੁ ਸਚੀ ਪਤਿ ਸਾਰੁ ॥ ਸਾਚੁ ਸਚਾ ਸਭੁ ਸਾਚੁ ਹੈ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੁ ॥ ੧ ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੁ ਤੁਲਾ ਸਾਚਾ ਤਪਨੁ ਸੁਨਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੀ ਸੰਗਤਿ ਸਾਚੁ ਮਿਲਿ ਸਾਚਾ ਵਣਜਾਰੁ ॥ ਸਾਚੁ ਸਾਹ ਸਚੁ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਲਿਖਿ ਲਾਭੁ ਲੈ ਸਾਚੁ ਸਚੀ ਪਤਿ ਸਾਰੁ ॥ ਸਾਚੁ ਸਚਾ ਸਭੁ ਸਾਚੁ ਹੈ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੁ ॥ ੧ ॥

ঈশোপনিষদ্।

শান্তিপাঠ।

ওঁ পূর্ণমদঃ পূর্ণমিদং পূর্ণাৎ পূর্ণমুদচ্যতে।
পূর্ণস্য পূর্ণমাদায় পূর্ণমেবাবশিষ্যতে॥ ওঁ শান্তিঃ শান্তিঃ শান্তিঃ॥

ওঁ। পূর্ণ অদঃ পূর্ণ ইদং পূর্ণাৎ পূর্ণ উদচ্যতে।
পূর্ণস্য পূর্ণমাদায় পূর্ণমেবাবশিষ্যতে॥ ওঁ শান্তিঃ শান্তিঃ শান্তিঃ॥

ওঁ। সেই পূর্ণ এই পূর্ণ পূর্ণ হইতে পূর্ণ উদিত হয়।
পূর্ণ হইতে পূর্ণ লইলে পূর্ণই অবশিষ্ট থাকে॥ ওঁ শান্তি শান্তি শান্তি॥

ওঁ ঈশা বাস্যমিদং সর্বং যৎকিঞ্চ জগত্যাং জগৎ।
তেন ত্যক্তেন ভুঞ্জীথা মা গৃধঃ কস্যস্বিদ্ধনম্॥ ১॥

ওঁ। ঈশা বাস্যমিদং সর্বং যৎকিঞ্চ জগত্যাং জগৎ।
তেন ত্যক্তেন ভুঞ্জীথা মা গৃধঃ কস্যস্বিদ্ধনম্॥ ১॥

ওঁ। ঈশ্বর দ্বারা আচ্ছাদনীয় এই সমস্ত যাহা কিছু জগতে জগৎ।
তাহা ত্যাগের দ্বারা ভোগ কর, কাহারও ধনে লোভ করিও না॥ ১॥

কুর্বন্নেবেহ কর্মাণি জিজীবিষেচ্ছতং সমাঃ।
এবং ত্বয়ি নান্যথেতোঽস্তি ন কর্ম লিপ্যতে নরে॥ ২॥

কুর্বন্নেবেহ কর্মাণি জিজীবিষেচ্ছতং সমাঃ।
এবং ত্বয়ি নান্যথেতোঽস্তি ন কর্ম লিপ্যতে নরে॥ ২॥

কর্ম করিতে করিতেই এখানে শত বৎসর বাঁচিতে ইচ্ছা করিবে।
এইরূপে তোমাতে অন্য প্রকার নাই, ইহা হইতে কর্ম নরে লিপ্ত হয় না॥ ২॥

অসুর্যা নাম তে লোকা অন্ধেন তমসাবৃতাঃ।
তাংস্তে প্রেত্যাভিগচ্ছন্তি যে কে চাত্মহনো জনাঃ॥ ৩॥

অসুর্যা নাম তে লোকা অন্ধেন তমসাবৃতাঃ।
তাংস্তে প্রেত্যাভিগচ্ছন্তি যে কে চাত্মহনো জনাঃ॥ ৩॥

অসুর্য নাম সে লোক অন্ধ তমসাবৃত।
তাহাতে প্রেত হইয়া গমন করে যে কেহ আত্মহনন করে॥ ৩॥

অনেজদেকং মনসো জবীয়ো নৈনদ্দেবা আপ্নুবন্ পূর্বমর্ষৎ।
তদ্ধাবতোঽন্যানত্যেতি তিষ্ঠত্তস্মিন্নপো মাতরিশ্বা দধাতি॥ ৪॥

অনেজদেকং মনসো জবীয়ো নৈনদ্দেবা আপ্নুবন্ পূর্বমর্ষৎ।
তদ্ধাবতোঽন্যানত্যেতি তিষ্ঠত্তস্মিন্নপো মাতরিশ্বা দধাতি॥ ৪॥

অনেজৎ একং মনসো জবীয়ো নৈনৎ দেবা আপ্নুবন্ পূর্বমর্ষৎ।
তৎ ধাবতোঽন্যান্ অত্যেতি তিষ্ঠৎ তস্মিন্ অপো মাতরিশ্বা দধাতি॥ ৪॥

অচল এক মন হইতে বেগবান্ ইহাকে দেবতারা প্রাপ্ত হয় না পূর্বে গমন করিয়াছে।
তাহা ধাবমানদিগকে অতিক্রম করিয়া যায় স্থিত তাহাতে জল মাতরিশ্বা ধারণ করে॥ ৪॥

তদেজতি তন্নৈজতি তদ্দূরে তদ্বন্তিকে।
তদন্তরস্য সর্বস্য তদু সর্বস্যাস্য বাহ্যতঃ॥ ৫॥

তদেজতি তন্নৈজতি তদ্দূরে তদ্বন্তিকে।
তদন্তরস্য সর্বস্য তদু সর্বস্যাস্য বাহ্যতঃ॥ ৫॥

তৎ এজতি তৎ ন এজতি তৎ দূরে তৎ বন্তিকে।
তৎ অন্তরস্য সর্বস্য তৎ উ সর্বস্য অস্য বাহ্যতঃ॥ ৫॥

তাহা চলে তাহা চলে না তাহা দূরে তাহা নিকটে।
তাহা অন্তর এই সমস্তের তাহা উ এই সমস্তের বাহিরে॥ ৫॥

যস্তু সর্বাণি ভূতান্যাত্মন্যেবানুপশ্যতি।
সর্বভূতেষু চাত্মানং ততো ন বিজুগুপ্সতে॥ ৬॥

যস্তু সর্বাণি ভূতান্যাত্মন্যেবানুপশ্যতি।
সর্বভূতেষু চাত্মানং ততো ন বিজুগুপ্সতে॥ ৬॥

যঃ তু সর্বাণি ভূতানি আত্মনি এব অনুপশ্যতি।
সর্বভূতেষু চ আত্মানং ততঃ ন বিজুগুপ্সতে॥ ৬॥

যে তু সমস্ত ভূতকে আত্মাতেই অনুপশ্যতি করে।
সর্বভূতে চ আত্মাকে তাহা হইতে ন বিজুগুপ্সতে॥ ৬॥

যস্মিন্ সর্বাণি ভূতান্যাত্মৈবাভূদ্বিজানতঃ।
তত্র কো মোহঃ কঃ শোক একত্বমনুপশ্যতঃ॥ ৭॥

যস্মিন্ সর্বাণি ভূতান্যাত্মৈবাভূদ্বিজানতঃ।
তত্র কো মোহঃ কঃ শোক একত্বমনুপশ্যতঃ॥ ৭॥

যস্মিন্ সর্বাণি ভূতানি আত্মা এব অভূৎ বিজানতঃ।
তত্র কঃ মোহঃ কঃ শোক একত্বম্ অনুপশ্যতঃ॥ ৭॥

যাহাতে সমস্ত ভূত আত্মাই অভূৎ বিজানতঃ।
তাহাতে কে মোহ কে শোক একত্ব অনুপশ্যতঃ॥ ৭॥

স পর্যগাচ্ছুক্রমকায়মব্রণমস্নাবিরং শুদ্ধমপাপবিদ্ধম্।
কবির্মনীষী পরিভূঃ স্বয়ম্ভূর্যাথাতথ্যতোঽর্থান্ ব্যদধাচ্ছাশ্বতীভ্যঃ সমাভ্যঃ॥ ৮॥

স পর্যগাচ্ছুক্রমকায়মব্রণমস্নাবিরং শুদ্ধমপাপবিদ্ধম্।
কবির্মনীষী পরিভূঃ স্বয়ম্ভূর্যাথাতথ্যতোঽর্থান্ ব্যদধাচ্ছাশ্বতীভ্যঃ সমাভ্যঃ॥ ৮॥

সঃ পর্যগাৎ শুক্রম্ অকায়ম্ অব্রণম্ অস্নাবিরং শুদ্ধম্ অপাপবিদ্ধম্।
কবিঃ মনীষী পরিভূঃ স্বয়ম্ভূঃ যাথাতথ্যতঃ অর্থান্ ব্যদধাৎ শাশ্বতীভ্যঃ সমাভ্যঃ॥ ৮॥

সে পর্যগাৎ শুক্র অকায় অব্রণ অস্নাবির শুদ্ধ অপাপবিদ্ধ।
কবি মনীষী পরিভূ স্বয়ম্ভূ যাথাতথ্যতঃ অর্থ ব্যদধাৎ শাশ্বতী সমা॥ ৮॥

অন্ধং তমঃ প্রবিশন্তি যেঽবিদ্যামুপাসতে।
ততো ভূয় ইব তে তমো য উ বিদ্যায়াং রতাঃ॥ ৯॥

অন্ধং তমঃ প্রবিশন্তি যেঽবিদ্যামুপাসতে।
ততো ভূয় ইব তে তমো য উ বিদ্যায়াং রতাঃ॥ ৯॥

অন্ধং তমঃ প্রবিশন্তি যে অবিদ্যাম্ উপাসতে।
ততঃ ভূয় ইব তে তমঃ যে উ বিদ্যায়াং রতাঃ॥ ৯॥

অন্ধ তমঃ প্রবিশন্তি যে অবিদ্যা উপাসতে।
তাহা হইতে ভূয় ইব তে তমঃ যে উ বিদ্যায় রতাঃ॥ ৯॥

অন্যদেবাহুর্বিদ্যয়াঽন্যদাহুরবিদ্যয়া।
ইতি শুশ্রুম ধীরাণাং যে নস্তদ্বিচচক্ষিরে॥ ১০॥

অন্যদেবাহুর্বিদ্যয়াঽন্যদাহুরবিদ্যয়া।
ইতি শুশ্রুম ধীরাণাং যে নস্তদ্বিচচক্ষিরে॥ ১০॥

অন্যৎ এব আহুঃ বিদ্যয়া অন্যৎ আহুঃ অবিদ্যয়া।
ইতি শুশ্রুম ধীরাণাং যে নঃ তৎ বিচচক্ষিরে॥ ১০॥

অন্য এব আহুঃ বিদ্যা অন্য আহুঃ অবিদ্যা।
ইতি শুশ্রুম ধীরাণাং যে নঃ তাহা বিচচক্ষিরে॥ ১০॥

বিদ্যাঞ্চাবিদ্যাঞ্চ যস্তদ্বেদোভয়ং সহ।
অবিদ্যয়া মৃত্যুং তীর্ত্বা বিদ্যয়াঽমৃতমশ্নুতে॥ ১১॥

বিদ্যাঞ্চাবিদ্যাঞ্চ যস্তদ্বেদোভয়ং সহ।
অবিদ্যয়া মৃত্যুং তীর্ত্বা বিদ্যয়াঽমৃতমশ্নুতে॥ ১১॥

বিদ্যাং চ অবিদ্যাং চ যঃ তৎ বেদ উভয়ং সহ।
অবিদ্যয়া মৃত্যুং তীর্ত্বা বিদ্যয়া অমৃতম্ অশ্নুতে॥ ১১॥

বিদ্যা চ অবিদ্যা চ যে তাহা বেদ উভয় সহ।
অবিদ্যায় মৃত্যু তীর্ত্বা বিদ্যায় অমৃত অশ্নুতে॥ ১১॥

অন্ধং তমঃ প্রবিশন্তি যেঽসম্ভূতিমুপাসতে।
ততো ভূয় ইব তে তমো য উ সম্ভূত্যাং রতাঃ॥ ১২॥

অন্ধং তমঃ প্রবিশন্তি যেঽসম্ভূতিমুপাসতে।
ততো ভূয় ইব তে তমো য উ সম্ভূত্যাং রতাঃ॥ ১২॥

অন্ধং তমঃ প্রবিশন্তি যে অসম্ভূতিম্ উপাসতে।
ততঃ ভূয় ইব তে তমঃ যে উ সম্ভূত্যাং রতাঃ॥ ১২॥

অন্ধ তমঃ প্রবিশন্তি যে অসম্ভূতি উপাসতে।
তাহা হইতে ভূয় ইব তে তমঃ যে উ সম্ভূতি রতাঃ॥ ১২॥

অন্যদেবাহুঃ সম্ভবাদসম্ভবাৎ।
ইতি শুশ্রুম ধীরাণাং যে নস্তদ্বিচচক্ষিরে॥ ১৩॥

অন্যদেবাহুঃ সম্ভবাদসম্ভবাৎ।
ইতি শুশ্রুম ধীরাণাং যে নস্তদ্বিচচক্ষিরে॥ ১৩॥

অন্যৎ এব আহুঃ সম্ভবাৎ অসম্ভবাৎ।
ইতি শুশ্রুম ধীরাণাং যে নঃ তৎ বিচচক্ষিরে॥ ১৩॥

অন্য এব আহুঃ সম্ভব হইতে অসম্ভব।
ইতি শুশ্রুম ধীরাণাং যে নঃ তাহা বিচচক্ষিরে॥ ১৩॥

সম্ভূতিঞ্চ বিনাশঞ্চ যস্তদ্বেদোভয়ং সহ।
বিনাশেন মৃত্যুং তীর্ত্বা সম্ভূত্যাঽমৃতমশ্নুতে॥ ১৪॥

সম্ভূতিঞ্চ বিনাশঞ্চ যস্তদ্বেদোভয়ং সহ।
বিনাশেন মৃত্যুং তীর্ত্বা সম্ভূত্যাঽমৃতমশ্নুতে॥ ১৪॥

সম্ভূতিং চ বিনাশং চ যঃ তৎ বেদ উভয়ং সহ।
বিনাশেন মৃত্যুং তীর্ত্বা সম্ভূত্যা অমৃতম্ অশ্নুতে॥ ১৪॥

সম্ভূতি চ বিনাশ চ যে তাহা বেদ উভয় সহ।
বিনাশে মৃত্যু তীর্ত্বা সম্ভূতি অমৃত অশ্নুতে॥ ১৪॥

হিরণ্ময়েন পাত্রেণ সত্যস্যাপিহিতং মুখম্।
তত্ত্বং পূষন্নপাবৃণু সত্যধর্মায় দৃষ্টয়ে॥ ১৫॥

হিরণ্ময়েন পাত্রেণ সত্যস্যাপিহিতং মুখম্।
তত্ত্বং পূষন্নপাবৃণু সত্যধর্মায় দৃষ্টয়ে॥ ১৫॥

হিরণ্ময়েন পাত্রেণ সত্যস্য অপিহিতং মুখম্।
তৎ ত্বং পূষন্ অপাবৃণু সত্যধর্মায় দৃষ্টয়ে॥ ১৫॥

হিরণ্ময় পাত্রে সত্য অপিহিত মুখ।
তাহা ত্বং পূষন্ অপাবৃণু সত্যধর্ম দৃষ্টি॥ ১৫॥

পূষন্নেকর্ষে যম সূর্য প্রাজাপত্য ব্যূহ রশ্মীন্ সমূহ তেজো যত্তে রূপং কল্যাণতমং তত্তে পশ্যামি যোঽসাবসৌ পুরুষঃ সোঽহমস্মি॥ ১৬॥

পূষন্নেকর্ষে যম সূর্য প্রাজাপত্য ব্যূহ রশ্মীন্ সমূহ তেজো যত্তে রূপং কল্যাণতমং তত্তে পশ্যামি যোঽসাবসৌ পুরুষঃ সোঽহমস্মি॥ ১৬॥

পূষন্ একর্ষে যম সূর্য প্রাজাপত্য ব্যূহ রশ্মীন্ সমূহ তেজঃ যৎ তে রূপং কল্যাণতমং তৎ তে পশ্যামি যঃ অসৌ অসৌ পুরুষঃ সঃ অহম্ অস্মি॥ ১৬॥

পূষন্ একর্ষে যম সূর্য প্রাজাপত্য ব্যূহ রশ্মীন্ সমূহ তেজ যৎ তে রূপং কল্যাণতমং তাহা তে পশ্যামি যঃ অসৌ অসৌ পুরুষঃ সঃ অহম্ অস্মি॥ ১৬॥

বায়ুরনিলমমৃতমথেদং ভস্মান্তং শরীরম্।
ওঁ ক্রতো স্মর কৃতং স্মর ক্রতো স্মর কৃতং স্মর॥ ১৭॥

বায়ুরনিলমমৃতমথেদং ভস্মান্তং শরীরম্।
ওঁ ক্রতো স্মর কৃতং স্মর ক্রতো স্মর কৃতং স্মর॥ ১৭॥

বায়ুঃ অনিলম্ অমৃতম্ অথ ইদং ভস্মান্তং শরীরম্।
ওঁ ক্রতো স্মর কৃতং স্মর ক্রতো স্মর কৃতং স্মর॥ ১৭॥

বায়ু অনিল অমৃত অথ এই ভস্মান্ত শরীর।
ওঁ ক্রতো স্মর কৃত স্মর ক্রতো স্মর কৃত স্মর॥ ১৭॥

অগ্নে নয় সুপথা রায়ে অস্মান্ বিশ্বানি দেব বয়ুনানি বিদ্বান্।
যুযোধ্যস্মজ্জুহুরাণমেনো ভূয়িষ্ঠাং তে নম উক্তিং বিধেম॥ ১৮॥

অগ্নে নয় সুপথা রায়ে অস্মান্ বিশ্বানি দেব বয়ুনানি বিদ্বান্।
যুযোধ্যস্মজ্জুহুরাণমেনো ভূয়িষ্ঠাং তে নম উক্তিং বিধেম॥ ১৮॥

অগ্নে নয় সুপথা রায়ে অস্মান্ বিশ্বানি দেব বয়ুনানি বিদ্বান্।
যুযোধি অস্মৎ জুহুরাণম্ এনঃ ভূয়িষ্ঠাং তে নমঃ উক্তিং বিধেম॥ ১৮॥

অগ্নে নয় সুপথা রায়ে অস্মান্ বিশ্বানি দেব বয়ুনানি বিদ্বান্।
যুযোধি অস্মৎ জুহুরাণ এনঃ ভূয়িষ্ঠাং তে নমঃ উক্তিং বিধেম॥ ১৮॥

ওঁ শান্তিঃ শান্তিঃ শান্তিঃ॥

ওঁ শান্তি শান্তি শান্তি॥

ᐊᑐᐃᓐᓇᖅ ᐊᑭᓐᓯᒪᓂᖅ ᐊᓂᔑᓇᐯᒧᐎᓐ ᐊᓂᔑᓇᐯᒧᐎᓐ ᐊᑭᓐᓯᒪᓂᖅ ᐊᑐᐃᓐᓇᖅ

ᐊᑐᐃᓐᓇᖅ ᐊᑭᓐᓯᒪᓂᖅ ᐊᓂᔑᓇᐯᒧᐎᓐ ᐊᓂᔑᓇᐯᒧᐎᓐ ᐊᑭᓐᓯᒪᓂᖅ ᐊᑐᐃᓐᓇᖅ

ᐊᑐᐃᓐᓇᖅ ᐊᑭᓐᓯᒪᓂᖅ ᐊᓂᔑᓇᐯᒧᐎᓐ ᐊᓂᔑᓇᐯᒧᐎᓐ ᐊᑭᓐᓯᒪᓂᖅ ᐊᑐᐃᓐᓇᖅ

ᐊᑐᐃᓐᓇᖅ ᐊᑭᓐᓯᒪᓂᖅ ᐊᓂᔑᓇᐯᒧᐎᓐ ᐊᓂᔑᓇᐯᒧᐎᓐ ᐊᑭᓐᓯᒪᓂᖅ ᐊᑐᐃᓐᓇᖅ

ધન્ય મંગલ મહા દિવસ આજ ઉગ્યો અતિશય ભલો :
પૂર્ણિમા ચંદ્ર સમાન ઉદય પામ્યો અદ્ભુત ઝળહળો ઝાંખો કરી

દેવકી ઉદરે પ્રગટ્યા

ત્રિભુવનપતિ · બ્રહ્મેશ્વરોના ઈશ્વર પોતે
મનુષ્યરૂપે દેવકી ગર્ભે અવતર્યા કારણ કોણ ?
ભક્તજન કાજે ગોલોકથી આવ્યા ધરણી પર
ભક્તવત્સલ નામ સાચું કરવા
ભક્તોના દુઃખ હરવા
ભક્તોને સુખ દેવા
ભક્તોને મુક્તિ દેવા
ભક્તોને ભક્તિ દેવા
ભક્તોને પ્રેમ દેવા
ભક્તોને ધર્મ શીખવવા
ભક્તોને ભક્તિ શીખવવા
ભક્તોને પ્રેમ શીખવ

ويقول لهم ان ابن الانسان يسلم الى ايدي الناس فيقتلونه وبعد ان يقتل يقوم في اليوم الثالث ٣٢ وهم لم يفهموا هذا القول وخافوا ان يسألوه ٣٣ وجاءوا الى كفرناحوم ولما كان في البيت سألهم بما كنتم تتحاجون في الطريق ٣٤ فسكتوا لانهم تحاجوا في الطريق من هو اعظم ٣٥ فجلس ودعا الاثني عشر وقال لهم ان اراد احد ان يكون اولا فليكن آخر الكل وخادم الكل ٣٦ وأخذ ولدا واقامه في وسطهم واحتضنه وقال لهم ٣٧ من قبل واحدا من اولاد مثل هذا الولد باسمي فقد قبلني ومن قبلني فليس يقبلني انا بل الذي ارسلني ٣٨ فاجاب يوحنا وقال له يا معلم قد رأينا واحدا يخرج الشياطين باسمك ونحن منعناه لانه ليس يتبعنا ٣٩ فقال يسوع لا تمنعوه لانه ليس احد يصنع قوة باسمي ويقدر سريعا ان يقول علي شرا ٤٠ لان من ليس هو علينا فهو معنا ٤١ فان من يسقيكم كاسا بماء باسمي لانكم للمسيح فالحق اقول لكم انه لا يضيع اجره ٤٢ ومن اعثر احد هؤلاء الصغار المؤمنين بي فخير له لو طرح حجر الرحى في عنقه وطرح في البحر ٤٣ وان اعثرتك يدك فاقطعها خير لك ان تدخل الحياة اقطع منك ويداك ذاهبتان الى جهنم الى النار التي لا تطفأ ٤٤ حيث دودهم لا يموت والنار لا تطفأ ٤٥ وان اعثرتك رجلك فاقطعها خير لك ان تدخل الحياة اقطع منك ورجلاك ذاهبتان الى جهنم الى النار التي لا تطفأ ٤٦ حيث دودهم لا يموت والنار لا تطفأ ٤٧ وان اعثرتك عينك فاقلعها خير لك ان تدخل ملكوت الله اعور منك وعينان ذاهبتان الى جهنم الى النار ٤٨ حيث دودهم لا يموت والنار لا تطفأ ٤٩ لان كل واحد بالنار يملح وكل ذبيحة بملح تملح ٥٠ الملح جيد ولكن ان فسد الملح فبماذا تصلحونه ليكن فيكم ملح وسالموا بعضكم بعضا

ولا يجوز أن يكون الشيء الواحد في الوقت الواحد في مكانين مختلفين ولا في أمكنة كثيرة مختلفة ولا يجوز أن يكون الشيء الواحد في الوقت الواحد في مكان واحد وفي أوقات كثيرة مختلفة ولا يجوز أن يكون الشيء الواحد في الوقت الواحد في مكان واحد وفي وقت واحد

ولا يجوز أن يكون الشيء الواحد في الوقت الواحد في مكانين مختلفين ولا في أمكنة كثيرة مختلفة ولا يجوز أن يكون الشيء الواحد في الوقت الواحد في مكان واحد وفي أوقات كثيرة مختلفة ولا يجوز أن يكون الشيء الواحد في الوقت الواحد في مكان واحد وفي وقت واحد

ولا يجوز أن يكون الشيء الواحد في الوقت الواحد في مكانين مختلفين ولا في أمكنة كثيرة مختلفة ولا يجوز أن يكون الشيء الواحد في الوقت الواحد في مكان واحد وفي أوقات كثيرة مختلفة ولا يجوز أن يكون الشيء الواحد في الوقت الواحد في مكان واحد وفي وقت واحد

ولا يجوز أن يكون الشيء الواحد في الوقت الواحد في مكانين مختلفين ولا في أمكنة كثيرة مختلفة ولا يجوز أن يكون الشيء الواحد في الوقت الواحد في مكان واحد وفي أوقات كثيرة مختلفة ولا يجوز أن يكون الشيء الواحد في الوقت الواحد في مكان واحد وفي وقت واحد

ᐊᐢᑲᓂᒥᐦᑖᐃᐧᐣ ᑭᓯᐢᑲᓂᒥᐦᑖᐃᐧᐣ ᐊᐢᑲᓂᒥᐦᑖᐃᐧᐣ ᐊᐢᑲᓂᒥᐦᑖᐃᐧᐣ ᐊᐢᑲᓂᒥᐦᑖᐃᐧᐣ ᐊᐢᑲᓂᒥᐦᑖᐃᐧᐣ ᐊᐢᑲᓂᒥᐦᑖᐃᐧᐣ ᐊᐢᑲᓂᒥᐦᑖᐃᐧᐣ

ᐊᐢᑲᓂᒥᐦᑖᐃᐧᐣ ᐊ

وَسَمَّاهَا مُحَمَّدًا وَسَمَّاهُ . هَمَلًا كَذَٰلِكَ
مُحَمَّدًا خَيْرًا . أَمَّا حُقُوقُ أُمَّتِهِ
خَيْرُهَا . مُحَمَّدًا كَتَبَهَا . وَبِقَاؤُهَا
لِلْكُبْرَى . كَمَا وَجَدَ كَتَبَهَا . مُحَمَّدًا
حَمَّلَهُ وَمُلْحَقَاتِهَا . كَمَا وَجَدَ . كَمَا
هَذَا لِأُمَّتِهِ وَهُمَا كَتَبَهَا وَلِلْحُكْمِ وَمَعَ
وَمَا كَتَبَهَا مُحَمَّدٌ مَعَهُ وَوَجَدَ هَكَذَا
وَمَعَ كَتَبَهَا مَعَهُ بِمَعَ . وَلِلْحُكْمِ وَمَعَاجِبِ
مُحَمَّدٌ رَكَعَا وَكَبَّرَا : بِمَعَ كَمَا
هَذَا مَعَهَا وَهَمَلًا وَمَعَهَا وَبِمَعَهَا
أَنَّهُ كَمَا مَعَهَا وَوَجَدَ أَمَّا كَمَا هَذَا
مَعَهَا . وَلِلْحُكْمِ وَاسْمِ وَمَعَهَا
وَجَدَ مُحَمَّدًا وَهَذَا مَعَهُ مُحَمَّدٌ : كَمَا هَذَا
وَمَعَهَا بِمَعَ كَمَا وَجَدَ مُحَمَّدًا وَكَمَا
وَسَلَّمَ وَبِمَعَ كَمَا مَعَهَا وَلِلْحُكْمِ
مُحَمَّدٌ مَعَ مَعَهَا

وَهَمَلًا حَدًّا

هَذَا مُحَمَّدًا كَمَا أَحَدٌ مَعَهُ
مَعَهَا وَبِمَعَهَا مَعَهَا وَوَجَدَ . وَأَحَدٌ

ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਅਕਾਦਮੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਸੂਚੀ

ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਅਕਾਦਮੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਸੂਚੀ

ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਅਕਾਦਮੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਸੂਚੀ

ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਅਕਾਦਮੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਸੂਚੀ

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ਤਾ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਹੋਇ ਵਡਭਾਗੀ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਣਤਿਆ ਦੁਖ ਪਾਪ ਵਿਚਹੁ ਜਾਹਿ ਸਭ ਰੋਗ ਗਵਾਚਹਿ ਜੀਉ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਣਤਿਆ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਲਹਿ ਜਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਣਤਿਆ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਵੈ ਜਿਉ ਮਲਿ ਨਾਤੈ ਸਭ ਨਾਇ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਣਤਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਹੁ ਉਚਰਹਿ ਸਭ ਸਾਕਤ ਨਰਕਿ ਪਵਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਣਤਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਹੁ ਉਚਰਹਿ ਸਭ ਸਾਕਤ ਨਰਕਿ ਪਵਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਣਤਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਹੁ ਉਚਰਹਿ ਸਭ ਸਾਕਤ ਨਰਕਿ ਪਵਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਣਤਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਹੁ ਉਚਰਹਿ ਸਭ ਸਾਕਤ ਨਰਕਿ ਪਵਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਣਤਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਹੁ ਉਚਰਹਿ ਸਭ ਸਾਕਤ ਨਰਕਿ ਪਵਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਣਤਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਹੁ ਉਚਰਹਿ ਸਭ ਸਾਕਤ ਨਰਕਿ ਪਵਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਣਤਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਹੁ ਉਚਰਹਿ ਸਭ ਸਾਕਤ ਨਰਕਿ ਪਵਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਣਤਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਹੁ ਉਚਰਹਿ ਸਭ ਸਾਕਤ ਨਰਕਿ ਪਵਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਣਤਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਹੁ ਉਚਰਹਿ ਸਭ ਸਾਕਤ ਨਰਕਿ ਪਵਾਹਿ ॥

ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ

ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ

ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ

ಶ್ರೀ ಮಾತಾಪಿತೃಭ್ಯಾಂ ನಮಃ

ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತ್ಯೈ ನಮಃ

ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾಯ ನಮಃ

ಶ್ರೀ ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯಾಯ ನಮಃ

ಶ್ರೀ ಮದ್ರಾಘವೇಂದ್ರಾಯ ನಮಃ

ಶ್ರೀ ಮದ್ವಾದಿರಾಜಾಯ ನಮಃ

ಶ್ರೀ ಮದ್ವಿಜಯೀಂದ್ರಾಯ ನಮಃ

ಶ್ರೀ ಮದ್ವಿದ್ಯಾಧೀಶಾಯ ನಮಃ

ಶ್ರೀ ಮದ್ವಿದ್ಯಾಪ್ರಸನ್ನಾಯ ನಮಃ

ಶ್ರೀ ಮದ್ವಿದ್ಯಾನಿಧಯೇ ನಮಃ

ಶ್ರೀ ಮದ್ವಿದ್ಯಾಮನೋಹರಾಯ ನಮಃ

ಶ್ರೀ ಮದ್ವಿದ್ಯಾಭೂಷಣಾಯ ನಮಃ

ಶ್ರೀ ಮದ್ವಿದ್ಯಾಭಿನವತೀರ್ಥಾಯ ನಮಃ

ಶ್ರೀ ಮದ್ವಿದ್ಯಾಗಮ್ಭೀರತೀರ್ಥಾಯ ನಮಃ

ಶ್ರೀ ಮದ್ವಿದ್ಯಾಧೀಶತೀರ್ಥಾಯ ನಮಃ

ಶ್ರೀ ಮದ್ವಿದ್ಯಾಪ್ರಸನ್ನತೀರ್ಥಾಯ ನಮಃ

ಶ್ರೀ ಮದ್ವಿದ್ಯಾನಿಧಿತೀರ್ಥಾಯ ನಮಃ

ಶ್ರೀ ಮದ್ವಿದ್ಯಾಮನೋಹರತೀರ್ಥಾಯ ನಮಃ

ಶ್ರೀ ಮದ್ವಿದ್ಯಾಭೂಷಣತೀರ್ಥ

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਬਾਵਨ ਅਖਰੀ

ਓਅੰਕਾਰ ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਏਕੋ ਏਕੀ ਆਪਿ ਰਹਤਾ ॥
ਓਅੰਕਾਰ ਸਗਲ ਭਵਨ ਮਹਿ ਏਕੋ ਏਕੀ ਸਭਿ ਮਹਿ ਜਾਪਿ

ਸਲੋਕ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਾਤਾਲਾ ॥ ਸੁਣਿਐ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜਮ ਜਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਈਸਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਇੰਦੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਣ ਮੰਦੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਤਨਿ ਭੇਦ ॥ ਸੁਣਿਐ ਪੜ ਰਖੀਸ੍ਵਰ ਵੇਦ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗਿਆਨੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਅਠਸਠਿ ਕਾ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਲਾਗੈ ਸਹਜ ਧਿਆਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸਰਾ ਗੁਣਾ ਕੇ ਗਾਹ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸੇਖ ਪੀਰ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥ ਸੁਣਿਐ ਅੰਧੇ ਪਾਵਹਿ ਰਾਹ ॥ ਸੁਣਿਐ ਹਾਥ ਹੋਵੈ ਅਸਗਾਹ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥ ਮੰਨੇ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਕਾਗਦਿ ਕਲਮ ਨ ਲਿਖਣਹਾਰੁ ॥ ਮੰਨੇ ਕਾ ਬਹਿ ਕਰਨਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਨਾ ਖਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ॥ ਮੰਨੈ ਨਾਨਕ ਹੋਰਿ ਵੀ ਲਿਖ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ ਮੰਨੈ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਕਾਰ ॥ ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥ ਮੰਨੈ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਸਚਿ ਰਹੈ ਸਚਿ ਨਾਇ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ ਮੰਨੈ ਮਗੁ ਨ ਚਲੈ ਪੰਥੁ ॥ ਮੰਨੈ ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਸਨਬੰਧੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਰਗਟੁ ਜਾਉ ॥ ਮੰਨੈ ਮਸਤਕਿ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਮੰਨੈ ਉਤਰੈ ਜੀਅ ਕਾ ਮਾਨੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪੂਰਾ ਗਿਆਨੁ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ ਮੰਨੈ ਸੁਣਿਐ ਦੇਖਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਨਾਮੁ ਮੁਖੁ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਏਵ ਜਾਣੈ ਸਭ ਆਪਿ ॥ ਮੰਨੈ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ ਮੰਨੈ ਸਭੇ ਥੋਕ ਮੰਨਿ ਲੇਹੁ ॥ ਮੰਨੈ ਜੇਵਡ ਅਵਰੁ ਨ ਦੇਹੁ ॥ ਜੇਤੀ ਸਿਰਠਿ ਉਪਾਈ ਵੇਖ ॥ ਮੰਨੈ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਕਾਲੁ ਨ ਲੇਖ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ ਮੰਨੈ ਨਾਨਕ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥ ਮੰਨੈ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਸਚੁ ॥ ਓਥੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ਰਚੁ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ ਮੰਨੈ ਸੋਹਹਿ ਦਰਿ ਰਾਜਾਨੇ ॥ ਮੰਨੈ ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਵਹਿ ਨਿਸਾਨੇ ॥ ਮੰਨੈ ਮਗੁ ਨ ਚਲੈ ਰਾਹੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪਤਿ ਸਿਉ ਕਰੇ ਨਿਬਾਹੁ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਤਿਸੁ ਸਚਾ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਸਚੀ ਪਾਵੈ ਸਾਚੁ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ਕਾਚੁ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ ਮੰਨੈ ਸੁਰਗ ਮਛੁ ਪਇਆਲ ॥ ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੇ ਭਾਲ ॥ ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ

ثم ان الله تعالى لما ذكر ان الكفار يعذبون بالنار ذكر ان المؤمنين يدخلون الجنة فقال

لَقَدْ كَفَرَ ٱلَّذِينَ قَالُوٓا۟ إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلْمَسِيحُ ٱبْنُ مَرْيَمَ ۖ قُلْ فَمَن يَمْلِكُ مِنَ ٱللَّهِ شَيْـًٔا إِنْ أَرَادَ أَن يُهْلِكَ ٱلْمَسِيحَ ٱبْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُۥ وَمَن فِى ٱلْأَرْضِ جَمِيعًا ۗ وَلِلَّهِ مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۚ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ۚ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧﴾

وَقَالَتِ ٱلْيَهُودُ وَٱلنَّصَٰرَىٰ نَحْنُ أَبْنَٰٓؤُا۟ ٱللَّهِ وَأَحِبَّٰٓؤُهُۥ ۚ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُم بِذُنُوبِكُم ۖ بَلْ أَنتُم بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ ۚ يَغْفِرُ لِمَن يَشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَآءُ ۚ وَلِلَّهِ مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۖ وَإِلَيْهِ ٱلْمَصِيرُ ﴿١٨﴾

يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ قَدْ جَآءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَىٰ فَتْرَةٍ مِّنَ ٱلرُّسُلِ أَن تَقُولُوا۟ مَا جَآءَنَا مِنۢ بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ ۖ فَقَدْ جَآءَكُم بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ ۗ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٩﴾

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِۦ يَٰقَوْمِ ٱذْكُرُوا۟ نِعْمَةَ ٱللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنۢبِيَآءَ وَجَعَلَكُم مُّلُوكًا وَءَاتَىٰكُم مَّا لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا مِّنَ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٢٠﴾

يَٰقَوْمِ ٱدْخُلُوا۟ ٱلْأَرْضَ ٱلْمُقَدَّسَةَ ٱلَّتِى كَتَبَ ٱللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا۟ عَلَىٰٓ أَدْبَٰرِكُمْ فَتَنقَلِبُوا۟ خَٰسِرِينَ ﴿٢١﴾

قَالُوا۟ يَٰمُوسَىٰٓ إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ وَإِنَّا لَن نَّدْخُلَهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا۟ مِنْهَا فَإِن يَخْرُجُوا۟ مِنْهَا فَإِنَّا دَٰخِلُونَ ﴿٢٢﴾

قَالَ رَجُلَانِ مِنَ ٱلَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْعَمَ ٱللَّهُ عَلَيْهِمَا ٱدْخُلُوا۟ عَلَيْهِمُ ٱلْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ غَٰلِبُونَ ۚ وَعَلَى ٱللَّهِ فَتَوَكَّلُوٓا۟ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿٢٣﴾

قَالُوا۟ يَٰمُوسَىٰٓ إِنَّا لَن نَّدْخُلَهَآ أَبَدًا مَّا دَامُوا۟ فِيهَا فَٱذْهَبْ أَنتَ وَرَبُّكَ فَقَٰتِلَآ إِنَّا هَٰهُنَا قَٰعِدُونَ ﴿٢٤﴾

قَالَ رَبِّ إِنِّى لَآ أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِى وَأَخِى فَٱفْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ ٱلْقَوْمِ ٱلْفَٰسِقِينَ ﴿٢٥﴾

قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً ۖ يَتِيهُونَ فِى ٱلْأَرْضِ ۗ فَلَا تَأْسَ عَلَى ٱلْقَوْمِ ٱلْفَٰسِقِينَ ﴿٢٦﴾

تَحْتُلْ وَلَا سَمِعُلْ حَقَّحَلْ وَهُبُوا
وَحُمَامِ حَنْحَبِيهِ

حَنْ حَلْ حَكَلْ سَعْجَه يِهِ هَنْوَهُلْ
حُمُلْ هَحَلَا . هُهْبَه رَحْبِيهِ كَهَعْبَلْ
حُلَا وَبَعْمَلْ حَنْحَبَة

حَنْ حَتَّلْ حَبْدَلْ حَنْمَلْ وِرْوَا هُحَنْ
حَتَّلْ . هُحَ هُنْلْ هَلَائِمَه وَحَنْ كُلْ
حَبْحَة

حَنْ مِعْتَلْ حَمْلْ كَبِرْ هَنْ مَقَه
حَكَحَقَبِيهِ . وَاحَجَه هَعْجَه : وَلَا أَحَم
هِبْحَة حَمَا هَحَنْ حَنْحَة

حَنْ سَمَّا تَحَكَمْ هَالَا سَقَمَا حَكَنْ
كَالَحَمَا هَعْمَمْ حَبَا حَكَجَمَنْ
هَحَبَه حَهَنْ حَبْحَة

حَنْ تَقَمَا حَتَمْ تَقَمَا هَوَهَسَمَا
وَلَا أَوَمَلْ . حَدَّ حَمَعْلْ هَاهَ حَمَة
لِلْحَمَا حَبْحَه

حَنْ تَحَلْ حَمَحَ نَبَهَوَا وَوَبَسَ يِهِ حَمَ
حَنَا وَهَبَ حَنَمَنْ حَكَبَا هَمَا أَهَنَا حَلَه

ᐊᐢᑭᓐᑲᐦᑭᒡ ᐊᐢᑭᓐᑲᐦᑭᒡ ᐊᐢᑭᓐᑲᐦᑭᒡ ᐊᐢᑭᓐᑲᐦᑭᒡ

ᐊᐢᑭᓐᑲᐦᑭᒡ ᐊᐢᑭᓐᑲᐦᑭᒡ ᐊᐢᑭᓐᑲᐦᑭᒡ ᐊᐢᑭᓐᑲᐦᑭᒡ

ᐊᐢᑭᓐᑲᐦᑭᒡ ᐊᐢᑭᓐᑲᐦᑭᒡ ᐊᐢᑭᓐᑲᐦᑭᒡ ᐊᐢᑭᓐᑲᐦᑭᒡ

ᐊᐢᑭᓐᑲᐦᑭᒡ ᐊᐢᑭᓐᑲᐦᑭᒡ ᐊᐢᑭᓐᑲᐦᑭᒡ ᐊᐢᑭᓐᑲᐦᑭᒡ

ᐊᐢᑭᓐᑲᐦᑭᒡ ᐊᐢᑭᓐᑲᐦᑭᒡ ᐊᐢᑭᓐᑲᐦᑭᒡ ᐊᐢᑭᓐᑲᐦᑭᒡ

ᐊᐢᑭᓐᑲᐦᑭᒡ ᐊᐢᑭᓐᑲᐦᑭᒡ ᐊᐢᑭᓐᑲᐦᑭᒡ ᐊᐢᑭᓐᑲᐦᑭᒡ

ᐊᐢᑭᓐᑲᐦᑭᒡ ᐊᐢᑭᓐᑲᐦᑭᒡ ᐊᐢᑭᓐᑲᐦᑭᒡ ᐊᐢᑭᓐᑲᐦᑭᒡ

ᐊᐢᑭᓐᑲᐦᑭᒡ ᐊᐢᑭᓐᑲᐦᑭᒡ ᐊᐢᑭᓐᑲᐦᑭᒡ ᐊᐢᑭᓐᑲᐦᑭᒡ

ᐊᐢᑭᓐᑲᐦᑭᒡ ᐊᐢᑭᓐᑲᐦᑭᒡ ᐊᐢᑭᓐᑲᐦᑭᒡ ᐊᐢᑭᓐᑲᐦᑭᒡ

ᐊᐢᑭᓐᑲᐦᑭᒡ ᐊᐢᑭᓐᑲᐦᑭᒡ ᐊᐢᑭᓐᑲᐦᑭᒡ ᐊᐢᑭᓐᑲᐦᑭᒡ

ᐊᐢᑭᓐᑲᐦᑭᒡ ᐊᐢᑭᓐᑲᐦᑭᒡ ᐊᐢᑭᓐᑲᐦᑭᒡ ᐊᐢᑭᓐᑲᐦᑭᒡ

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸਖੇ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਠਾਕੁਰ ਪਹਿ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਸੁਖ ਸੋਈ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਭਲੇ ਜਗ ਮਾਹੀ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਸਾਹੀ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਧੂੜਿ ਕਰੀ ਮੁਖਿ ਮਜਨੁ ਤਿਨ ਕੀ ਹਉ ਵੇਸੁ ਕਮਾਹੀ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਟਹਲ ਕਰੀ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਤਿਨ ਵੇਖਾ ਵਿਗਸਾਹੀ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ਮੋਹਿ ਮਿਲਿਆ ਸਭ ਚੂਕੀ ਆਵਣ ਜਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਹਰਿ ਪਹਿ ਮੇਲਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਹੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕਰਣੀ ਤੇਰੇ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਲਖੁ ਹੈ ਸਭ ਭਰਮੁ ਭੁਲਾਵਾ ਤੇਰੇ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਗਮੁ ਹੈ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਵੇਰੇ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਗੋਚਰੁ ਹੈ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਸਵੇਰੇ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਤੋਲੁ ਹੈ ਸਭ ਤੇਰੇ ਤੋਲ ਤੋਲੇ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਮਾਪੁ ਹੈ ਸਭ ਤੇਰੇ ਮਾਪ ਮਾਪ

ਸੁਣਿਐ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗਿਆਨੁ ਅਰਥਾਤਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
ਸੁਣਿਐ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ਹੋਇ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜਮੁ ਕੋਇ ॥
ਸੁਣਿਐ ਅਪਮਾ ਧਰਮੁ ਸੁਣਿਐ ਧਉਲ ਪਰਥਵੀ ਹੋਇ ॥
ਸੁਣਿਐ ਸਰਾ ਗਰਾ ਨੀਸਾਣੁ ਸੁਣਿਐ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ॥
ਸੁਣਿਐ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥
ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥ ੨੭ ॥

ਮੰਨੇ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹਿ ਨ ਜਾਇ ॥
ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥
ਕਾਗਦਿ ਕਲਮ ਨ ਲਿਖਣਹਾਰੁ ॥
ਮੰਨੇ ਕਾ ਬਹਿ ਕਰਨਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥
ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥
ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥
ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥
ਮੰਨੈ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਨਾ ਖਾਇ ॥
ਮੰਨੈ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਇ ॥
ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥
ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥
ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥
ਮੰਨੈ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥
ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ॥
ਮੰਨੈ ਨਾਨਕ ਭਵਹਿ ਨ ਭਿਖ ॥
ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥
ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ ੨੮ ॥

ਪੰਚਾ ਕਾ ਗੁਰੁ ਏਕੁ ਧਿਆਨੁ ॥
ਜੇ ਕੋ ਸੁਣੇ ਏਕ ਮਨਿ ਕਾਨ ॥
ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਕਰੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਕਰਤੇ ਕੈ ਕਰਣੈ ਨਾਹੀ ਸੁਮਾਰੁ ॥
ਧਉਲ ਧਰਮੁ ਦਇਆ ਕਾ ਪੂਤੁ ॥
ਸੰਤੋਖ ਥਾਪਿ ਰਖਿਆ ਜਿਨਿ ਸੂਤਿ ॥
ਜੇ ਕੋ ਬੂਝੈ ਹੋਵੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥
ਧਵਲੈ ਉਪਰਿ ਕੇਤਾ ਭਾਰੁ ॥
ਧਰਤਿ ਹੋਰੁ ਪਰੈ ਹੋਰੁ ਹੋਰੁ ॥
ਤਿਸ ਤੇ ਭਾਰੁ ਤਲੈ ਕਵਣੁ ਜੋਰੁ ॥
ਜੀਅ ਜਾਤਿ ਰੰਗੀ ਕੇ ਨਾਵ ॥
ਸਭਨਾ ਲਿਖਿਆ ਵੁੜੀ ਕਲਾਮ ॥
ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖੁ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥
ਲੇਖਾ ਲਿਖਿਆ ਕੇਤਾ ਹੋਇ ॥
ਕੇਤਾ ਤਾਣੁ ਸੁਆਲਿਹੁ ਰੂਪੁ ॥
ਕੇਵਡ ਦਾਤਿ ਜਾਣੈ ਕੌਣੁ ਕੂਤੁ ॥
ਕੀਤਾ ਪਸਾਉ ਏਕੋ ਕਵਾਉ ॥
ਤਿਸ ਤੇ ਹੋਏ ਲਖ ਦਰੀਆਉ ॥
ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥
ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥
ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ੨੯ ॥

ਅਸੰਖ ਜਪ ਅਸੰਖ ਭਾਉ ॥
ਅਸੰਖ ਪੂਜਾ ਅਸੰਖ ਤਪ ਤਾਉ ॥
ਅਸੰਖ ਗਰੰਥ ਮੁਖਿ ਵੇਦ ਪਾਠ ॥
ਅਸੰਖ ਜੋਗ ਮਨਿ ਰਹਹਿ ਉਦਾਸ ॥
ਅਸੰਖ ਭਗਤ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਵੀਚਾਰ ॥
ਅਸੰਖ ਸਤੀ ਅਸੰਖ ਦਾਤਾਰ ॥
ਅਸੰਖ ਸੂਰ ਮੁਹ ਭਖ ਸਾਰ ॥
ਅਸੰਖ ਮੋਨਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ਤਾਰ ॥
ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥
ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥
ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ੩੦ ॥

ਅਸੰਖ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਘੋਰ ॥
ਅਸੰਖ ਚੋਰ ਹਰਾਮਖੋਰ ॥
ਅਸੰਖ ਅਮਰ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ਜੁਲਮ ॥
ਅਸੰਖ ਨਿੰਦਕ ਸਿਰਿ ਕਰਹਿ ਭਾਰ ॥
ਨਾਨਕ ਨੀਚ ਕਹੈ ਵੀਚਾਰ ॥
ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥
ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥
ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ੩੧ ॥

ਹਉ ਤਿਸੁ ਸੇਵੀ ਸਦ ਸਦਾ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਪਰਸਾਦਿ ॥
ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਨਾਮੁ ਉਚਰਾ ਅਵਰ ਕਾਜ ਨਹੀ ਵਾਦ ॥
ਜਿਸੁ ਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਮੈ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਇ ॥੧॥

ਸਲੋਕੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਬੈਸਣਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੁਆਉ ॥
ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਮਿਲਿਆ ਦੇਵਾਉ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਆ ॥
ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਤਿਖਾ ਬੁਝੀਆ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ॥
ਚਰਣ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗਾ ਚਾਮ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਨਿਵੰਤੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਜਪੀਐ ਭਗਵੰਤੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮੈਲੁ ਗਵਾਏ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਪਾਏ ॥੧॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚ ਅਸਥਾਨੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਿਰਮਲ ਗਿਆਨੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਪ ਤੇ ਹਰੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਰਕਿ ਨ ਪਰੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪਰਧਾਨੁ ॥੨॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਕਾਮੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਕ੍ਰੋਧੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਲੋਭੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਮੋਹੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਦੁਰਾਨੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਚ ਨ ਨੀਚ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਮੀਚ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕੋ ਰਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕੋ ਲਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਦੁਇ ਭਾਉ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਬਸਾਉ ॥੩॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਿਹਚਲ ਥਾਣੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਭਜੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਣੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਤਪਤ ਮਾਇ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਸੀਤਲ ਛਾਇ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਭੂਖ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਰੋਗ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਸੋਗ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਬਿਓਗੁ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਰਜੋਗੁ ॥੪॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਜਮੁ ਜੰਦੁ ਨ ਜੋਹ ਸਕਾਈਐ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਕਾਲੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਬਿਕਾਰ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਉਧਰੈ ਸੰਸਾਰ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਹਉਮੈ ਮਲਾ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਗਟੁ ਭਲਾ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਏ ਨਾਮੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਤਮ ਕਾਮੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਏ ਮਾਨੁ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪਰਧਾਨੁ ॥੫॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕੁਲ ਉਧਰੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਗੀਤ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਗਾਈਐ ਹਰਿ ਹਰਿ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਬਿਨਸੈ ਡਰੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਲੈ ਨਿਸਤਰੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਗਟੁ ਜਾਨੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਏ ਨਾਮੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਤਮ ਕਾਮੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਏ ਮਾਨੁ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪਰਧਾਨੁ ॥੬॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਏ ਨਾਮੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਤਮ ਕਾਮੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਏ ਮਾਨੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਗਟੁ ਜਾਨੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਏ ਨਾਮੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਤਮ ਕਾਮੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਏ ਮਾਨੁ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪਰਧਾਨੁ ॥੭॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਏ ਨਾਮੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਤਮ ਕਾਮੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਏ ਮਾਨੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਗਟੁ ਜਾਨੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਏ ਨਾਮੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਤਮ ਕਾਮੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਏ ਮਾਨੁ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪਰਧਾਨੁ ॥੮॥

ᐊᓂᔑᓇᓯᒪᔨᖅ ᐊᓂᔑᓇᓯᒪᔨᖅ ᐊᓂᔑᓇᓯᒪᔨᖅ

ومن يتق الله يجعل له مخرجا ويرزقه من حيث لا يحتسب ومن يتوكل على الله فهو حسبه ان الله بالغ امره قد جعل الله لكل شيء قدرا ان الله لا يضيع اجر المحسنين ان الله لا يحب كل مختال فخور ان الله لا يحب الخائنين ان الله لا يحب الفساد ان الله لا يحب المفسدين ان الله لا يحب من كان خوانا اثيما ان الله لا يحب من كان مختالا فخورا ان الله لا يحب من كان فرحا فخورا ان الله لا يحب من كان يبخل ويأمر الناس بالبخل ان الله لا يحب من كان يظلم الناس ويبغي في الارض بغير الحق ان الله لا يحب من كان يسرف ان الله لا يحب من كان يعتدي ان الله لا يحب من كان يكذب ان الله لا يحب من كان يكفر ان الله لا يحب من كان يشرك ان الله لا يحب من كان يقتل النفس التي حرم الله الا بالحق ان الله لا يحب من كان يزني ان الله لا يحب من كان يسرق ان الله لا يحب من كان يشرب الخمر ان الله لا يحب من كان يقامر ان الله لا يحب من كان يربي ان الله لا يحب من كان يأكل الربوا ان الله لا يحب من كان يأكل مال اليتيم ظلما انما يأكلون في بطونهم نارا وسيصلون سعيرا

الجزء الثاني

يوصيكم الله في اولادكم للذكر مثل حظ الانثيين فان كن نساء فوق اثنتين فلهن ثلثا ما ترك وان كانت واحدة فلها النصف ولابويه لكل واحد منهما السدس مما ترك ان كان له ولد فان لم يكن له ولد وورثه ابواه فلامه الثلث فان كان له اخوة فلامه السدس من بعد وصية يوصي بها او دين آباؤكم وابناؤكم لا تدرون ايهم اقرب لكم نفعا فريضة من الله ان الله كان عليما حكيما ولكم نصف ما ترك ازواجكم ان لم يكن لهن ولد فان كان لهن ولد فلكم الربع مما تركن من بعد وصية يوصين بها او دين ولهن الربع مما تركتم ان لم يكن لكم ولد فان كان لكم ولد فلهن الثمن مما تركتم من بعد وصية توصون بها او دين وان كان رجل يورث كلالة او امرأة وله اخ او اخت فلكل واحد منهما السدس فان كانوا اكثر من ذلك فهم شركاء في الثلث من بعد وصية يوصى بها او دين غير مضار وصية من الله والله عليم حليم تلك حدود الله ومن يطع الله ورسوله يدخله جنات تجري من تحتها الانهار خالدين فيها وذلك الفوز العظيم ومن يعص الله ورسوله ويتعد حدوده يدخله نارا خالدا فيها وله عذاب مهين

ديوان الحكمة

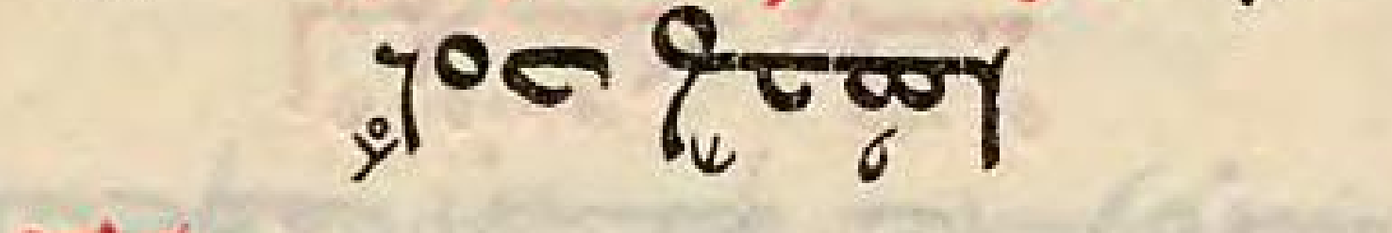

١٥٠ ـ ٥ ـ ٥ ـ ٥

ਸਲੋਕ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ꠀꠣꠞꠤꠀꠣꠞꠤ ꠀꠣꠞꠤꠀꠣꠞꠤ ꠀꠣꠞꠤꠀꠣꠞꠤ ꠀꠣꠞꠤꠀꠣꠞꠤ ꠀꠣꠞꠤꠀꠣꠞꠤ ꠀꠣꠞꠤꠀꠣꠞꠤ ꠀꠣꠞꠤꠀꠣꠞꠤ ꠀꠣꠞꠤꠀꠣꠞꠤ

ಅಂಗದನು ಕೇಳ್ದು ಕೋಪಾಗ್ನಿಯಿಂ ಜ್ವಲಿಸಿ ಕಿಡಿಗಣ್ಣಿಂ ನೋಡಿ ಕೆಂಗಣ್ಣಿಂ ಕಿಡಿಗಳಂ ಸೂಸುತ್ತುಂ ಕೆಂಡದಂತೆ ಕೆಂಪಾಗಿ

ਮੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੦ ਦੁਪਦੇ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸਹਿ ਸੋ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ਸਭ ਫਲ ਪਾਏ ਆਇਆ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਸੁਖ ਸਹਜ ਘਨੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੂਖ ਦਰਦ ਭਉ ਭਾਗੈ ਸੋ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਕੋਟਿ ਅਘ ਖੋਵਹਿ ਸੋ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਗਾਮੀ ਸੋ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥੨॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ਸੋ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਦੁਖ ਪਰਹਰੀਅਹਿ ਸੋ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਰੀਅਹਿ ਸੋ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥੩॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਸੁਖਦਾਈ ਸੋ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਸੁਖਦਾਈ ਸੋ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਸੁਖਦਾਈ ਸੋ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥੪॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਸੁਖਦਾਈ ਸੋ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਸੁਖਦਾਈ ਸੋ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਸੁਖਦਾਈ ਸੋ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥੫॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਸੁਖਦਾਈ ਸੋ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਸੁਖਦਾਈ ਸੋ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਸੁਖਦਾਈ ਸੋ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥੬॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਸੁਖਦਾਈ ਸੋ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਸੁਖਦਾਈ ਸੋ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਸੁਖਦਾਈ ਸੋ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥੭॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਸੁਖਦਾਈ ਸੋ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਸੁਖਦਾਈ ਸੋ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਸੁਖਦਾਈ ਸੋ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥੮॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਸੁਖਦਾਈ ਸੋ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਸੁਖਦਾਈ ਸੋ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਸੁਖਦਾਈ ਸੋ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥੯॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਸੁਖਦਾਈ ਸੋ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਸੁਖਦਾਈ ਸੋ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਸੁਖਦਾਈ ਸੋ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥੧੦॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਸੁਖਦਾਈ ਸੋ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਸੁਖਦਾਈ ਸੋ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਸੁਖਦਾਈ ਸੋ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥੧੧॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਸੁਖਦਾਈ ਸੋ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਸੁਖਦਾਈ ਸੋ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਸੁਖਦਾਈ ਸੋ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥੧੨॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਸੁਖਦਾਈ ਸੋ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਸੁਖਦਾਈ ਸੋ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਸੁਖਦਾਈ ਸੋ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥੧੩॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਸੁਖਦਾਈ ਸੋ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਸੁਖਦਾਈ ਸੋ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਸੁਖਦਾਈ ਸੋ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥੧੪॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਸੁਖਦਾਈ ਸੋ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਸੁਖਦਾਈ ਸੋ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਸੁਖਦਾਈ ਸੋ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥੧੫॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਸੁਖਦਾਈ ਸੋ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਸੁਖਦਾਈ ਸੋ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਸੁਖਦਾਈ ਸੋ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥੧੬॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਸੁਖਦਾਈ ਸੋ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਸੁਖਦਾਈ ਸੋ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਸੁਖਦਾਈ ਸੋ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥੧੭॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਸੁਖਦਾਈ ਸੋ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਸੁਖਦਾਈ ਸੋ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਸੁਖਦਾਈ ਸੋ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥੧੮॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਸੁਖਦਾਈ ਸੋ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਸੁਖਦਾਈ ਸੋ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਸੁਖਦਾਈ ਸੋ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥੧੯॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਸੁਖਦਾਈ ਸੋ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਸੁਖਦਾਈ ਸੋ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਸੁਖਦਾਈ ਸੋ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥੨੦॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਭ ਕਉ ਦੇਵਹਿ ਦਾਨੁ ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਨ ਚੂਕਸਿ ਭੰਡਾਰ ॥
ਕਿਤੁ ਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹੀ ਤੁਧੁ ਸਚੇ ਕਿਤੁ ਸਾਦਿ ਵਿਸਾਰਹਿ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ॥
ਤੂ ਦਾਤਾ ਜੀਆ ਸਭਨਾ ਕਾ ਜੀਅ ਅੰਦਰਿ ਤੇਰੀ ਸਾਰ ॥
ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸੁ ਦੇਹਿ ਤੂ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮਿਲੈ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਲੈਹਿ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ਰਤੀ ॥
ਜਿਸੁ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ਜੰਜਾਲੁ ॥
ਜਿਸੁ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ਸੋਗੁ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ਰੋਗੁ ॥
ਜਿਸੁ ਤੂ ਕਰਹਿ ਤਿਸੁ ਕੋਇ ਨ ਕਰੈ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਤਿਸੁ ਸਭ ਕੋ ਤਰੈ ॥
ਜਿਸੁ ਤੂ ਮਿਹਰਵਾਨ ਹੋਵਹਿ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸੋ ਦਾਸੁ ਸਦਾ ਫਿਰੈ ਨਿਸਕਾਮੀ ॥
ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸਿ ॥੧॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਾਚ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥ ਅਤਿ ਪਿਆਰਾ ਮੀਠਾ ਮਨ ਮਾਣਾ ॥
ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਪੂਜਾ ਪਰਵਾਣਾ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਹਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣਾ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਾਚਾ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ਸਾਚਾ ॥ ਸਾਚਾ ਥਿਰੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਾਚਾ ॥
ਸਾਚਾ ਰੂਪੁ ਸਚੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ ਸਾਚੇ ਕੀ ਸਭ ਸਾਚੀ ਬਾਈ ॥
ਸਾਚਾ ਤਖਤੁ ਸਚੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਵਿਸਾਹੀ ॥
ਸਾਚਾ ਆਪਿ ਸਚੇ ਕਾ ਭਾਣਾ ॥ ਸਾਚੇ ਕਉ ਸਭੁ ਆਣਿ ਨਿਵਾਣਾ ॥
ਸਾਚੇ ਕੇ ਘਰ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਕੇ ਨਾਹੀ ਜੰਜਾਲੁ ॥੧॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਚੇ ਮਨ ਕਾ ਸਾਚਾ ਵੇਸੁ ॥ ਸਾਚੁ ਖਾਣਾ ਸਾਚੁ ਪੈਨਣਾ ॥
ਸਾਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਚੁ ਕਹਣਾ ॥ ਸਾਚੁ ਰਹਤ ਸਾਚੁ ਸਹਣਾ ॥
ਸਾਚੁ ਸੰਜਮੁ ਸਾਚੁ ਜਾਗਣਾ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਲਾਗਣਾ ॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਮਾਂ ਕਾ ਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਾਰੁ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਾਚੇ ਮਾਰਗ ਕਾ ਬਨਜਾਰਾ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਵਣਜੁ ਪਿਆਰਾ ॥
ਸਾਚੀ ਵਸਤੁ ਲਾਦਿ ਲੈ ਚਲੈ ॥ ਸਾਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਕਰੈ ਦਿਨੁ ਰਲੈ ॥
ਸਾਚੁ ਲਾਭੁ ਸਚੁ ਮਨ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ ਸਾਚੁ ਵਾਪਾਰੀਆ ਸਾਬਾਸਿ ॥
ਸਾਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਭਗਤਾ ਕੀ ਓਟ ॥ ਸਾਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਨਿਹਚਲ ਕੋਟ ॥
ਸਾਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਕਰੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਪਰਗਟੁ ਸੋਇ ॥੧॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਵਰਤਾਰਾ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਪਾਸਾਰਾ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਬੋਲਣਾ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਚੋਲਣਾ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਖੇਲੁ ਪਸਾਰਾ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਹੈ ਆਕਾਰਾ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਦਿਸਟ ਅਨੰਦੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਬੰਦੁ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੁ ਨਾਇ ਭਾਖਿਆ ॥ ਉਪਾਇ ਕਿਨੈ ਨ ਕਹਿਆ ਲਾਖਿਆ ॥
ਸਾਚਾ ਭਵਨੁ ਸਾਚੇ ਦਰ ਸਾਲ ॥ ਸਾਚੇ ਤਖਤ ਸਚੀ ਪਗ ਪਾਲ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਲਏ ਜਾਈ ॥
ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਮਹਿ ਸਭੁ ਆਕਾਰੁ ॥ ਸਾਚੇ ਤੇ ਸਭ ਪਵਹਿ ਪਾਰਿ ॥
ਸਾਚਾ ਅਮਰੁ ਸਾਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਕੀ ਸਭ ਸਾਹੀ ॥੧॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਹੋਵੈ ॥ ਸਾਚੇ ਨਿੰਦਕੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਮੀਤ ॥ ਸਾਚੇ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਸਿਉ ਵੈਰੁ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਸੈਨ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਗੈਨ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਸੁਖੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਦੁਖੀ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਨਾਈ ॥ ਹੋਰੁ ਨਾਹੀ ਜਾਂ ਕੀ ਕਰੇ ਬੜਾਈ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਚਲੈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਗਲੈ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਡਰੈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਜਰੈ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਮਰੈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਫਿਰੈ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਡਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਕੀ ਸਭ ਸੇਵ ॥੧॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਜਾਚੈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਮਾਗੈ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਲੇਵੈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਦੇਵੈ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਖਾਇ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਪੈਨ੍ਹਾਇ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਸਾਹੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਕੀ ਸਭ ਲਾਹੈ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੁ ਭਾਇ ਅਤਿ ਸੁਰਤਾ ॥ ਸਾਚੇ ਘੜਣ ਭੰਨਣ ਤੋਲ ਤੁਰਤਾ ॥
ਸਾਚੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਣਹਾਰਾ ॥ ਸਾਚੇ ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਵੀਚਾਰਾ ॥
ਸਾਚੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੀ ਸਾਰ ॥ ਸਾਚੇ ਆਪਿ ਸਚੀ ਦਰਬਾਰ ॥
ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਹਕ ॥ ਸਾਚੇ ਦਾਤੇ ਸਾਚੇ ਵਾਹਕ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਵਰਤਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਕਾ ਸਭੁ ਪਾਸਾਰਾ ॥੧॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਸੂਚਾ ॥ ਸਾਚੇ ਨਾਹੀ ਕੋ ਕਿਸੁ ਊਚਾ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਸਮਾਨੈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਜਾਨੈ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਦੇਖੈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਲੇਖੈ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਸੁਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਕੀ ਸਭ ਬਣੈ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਨਾਈ ॥ ਹੋਰੁ ਨਾਹੀ ਜਾਂ ਕੀ ਕਰੇ ਬੜਾਈ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਚਲੈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਗਲੈ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਡਰੈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਜਰੈ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਮਰੈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਫਿਰੈ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਡਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਕੀ ਸਭ ਸੇਵ ॥੧॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਸਦਾ ਸਿਵ ਕੋ ਕਰ ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਸਦਾ ਸਿਵ ਕੋ ਕਰ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਸਦਾ ਸਿਵ ਕੋ ਕਰ ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਸਦਾ ਸਿਵ ਕੋ ਕਰ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਸਦਾ ਸਿਵ ਕੋ ਕਰ ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਸਦਾ ਸਿਵ ਕੋ ਕਰ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਸਦਾ ਸਿਵ ਕੋ ਕਰ ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਸਦਾ ਸਿਵ ਕੋ ਕਰ ਹੈ ॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਸਦਾ ਸਿਵ ਕੋ ਕਰ ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਸਦਾ ਸਿਵ ਕੋ ਕਰ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਸਦਾ ਸਿਵ ਕੋ ਕਰ ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਸਦਾ ਸਿਵ ਕੋ ਕਰ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਸਦਾ ਸਿਵ ਕੋ ਕਰ ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਸਦਾ ਸਿਵ ਕੋ ਕਰ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਸਦਾ ਸਿਵ ਕੋ ਕਰ ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਸਦਾ ਸਿਵ ਕੋ ਕਰ ਹੈ ॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਸਦਾ ਸਿਵ ਕੋ ਕਰ ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਸਦਾ ਸਿਵ ਕੋ ਕਰ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਸਦਾ ਸਿਵ ਕੋ ਕਰ ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਸਦਾ ਸਿਵ ਕੋ ਕਰ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਸਦਾ ਸਿਵ ਕੋ ਕਰ ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਸਦਾ ਸਿਵ ਕੋ ਕਰ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਸਦਾ ਸਿਵ ਕੋ ਕਰ ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਸਦਾ ਸਿਵ ਕੋ ਕਰ ਹੈ ॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਸਦਾ ਸਿਵ ਕੋ ਕਰ ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਸਦਾ ਸਿਵ ਕੋ ਕਰ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਸਦਾ ਸਿਵ ਕੋ ਕਰ ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਸਦਾ ਸਿਵ ਕੋ ਕਰ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਸਦਾ ਸਿਵ ਕੋ ਕਰ ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਸਦਾ ਸਿਵ ਕੋ ਕਰ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਸਦਾ ਸਿਵ ਕੋ ਕਰ ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਸਦਾ ਸਿਵ ਕੋ ਕਰ ਹੈ ॥

ਸੁਖਮਨੀ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਜਪਿ ਤਰੀ ॥ ਸਗਲ ਸਮਿਆ ਕਾ ਪੂਰਨ ਹਰੀ ॥
ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਲਿ ਕਾ ਕਾਲੁ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਖਰ ਦੁਇ ਇਹ ਮਾਹਿ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਸੁਨਹਿ ਤਿ ਦੁਖ ਜਰ ਜਾਹਿ ॥
ਧਰਮ ਅਰਥ ਕਾਮ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥ ਨਵ ॥ ਉਚਰਤ ਰਸਨਾ ਪਾਵਨੀ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਜਸੁ ਸਰਬ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਮਿ ਤਰੈ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਜਪਿ ਤਰੈ ॥ ੩੮ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ਸੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥
ਇਹ ਫਲ ਤਜੇ ਮਾਇਆ ਰਾਜੁ ॥ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਲੇਖੁ ॥
ਸੋ ਪਾਵੈ ਇਹ ਮੀਠੀ ਰਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲ ਜਾਸਿ ॥ ੧ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ਸੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ॥ ਦੁਖ ਪਰਹਰ ਸੁਖ ਧਰਮ ਕੋ ਧਾਮੁ ॥
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਨ ਹੀ ਜਪਿ ਤਰਿਆ ॥ ਸਗਲ ਸਮਿਆ ਕਾ ਪੂਰਨ ਹਰਿਆ ॥
ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਲਿ ਕਾ ਕਾਲੁ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਖਰ ਦੁਇ ਇਹ ਮਾਹਿ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਸੁਨਹਿ ਤਿ ਦੁਖ ਜਰ ਜਾਹਿ ॥
ਧਰਮ ਅਰਥ ਕਾਮ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥ ਨਵ ॥ ਉਚਰਤ ਰਸਨਾ ਪਾਵਨੀ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਜਸੁ ਸਰਬ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਮਿ ਤਰੈ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਜਪਿ ਤਰੈ ॥ ੩੮ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ਸੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥
ਇਹ ਫਲ ਤਜੇ ਮਾਇਆ ਰਾਜੁ ॥ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਲੇਖੁ ॥
ਸੋ ਪਾਵੈ ਇਹ ਮੀਠੀ ਰਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲ ਜਾਸਿ ॥ ੧ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ਸੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ॥ ਦੁਖ ਪਰਹਰ ਸੁਖ ਧਰਮ ਕੋ ਧਾਮੁ ॥
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਨ ਹੀ ਜਪਿ ਤਰਿਆ ॥ ਸਗਲ ਸਮਿਆ ਕਾ ਪੂਰਨ ਹਰਿਆ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਿਮਰਉ ਏਕ ਮਨਿ ਹੋਇ ਇਕਾਗ੍ਰ ॥ ਸੋਚ ਕਰਉ ਦਿਨ ਕੇ ਅਰੁ ਰਾਗ੍ਰ ॥ ਜਪਉ ਜਪਾਵਉ ਬਿਸਮ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਭਜੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥ ੧ ॥

ਚਰਨ ਚਿਤਾਰਉ ਹਰਿ ਨਾਰਾਇਣ ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਣਉ ਅਰੁ ਕਥਉ ਨਾਰਾਇਣ ॥ ਨਾਮ ਰਤਉ ਅਰੁ ਨਾਮ ਵਖਾਣੀ ॥ ਨਾਮ ਸੁਖੀ ਹੋਇ ਪਛਾਣੀ ॥ ੨ ॥

ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੇਰੀ ਦੇਹ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੇਰੀ ਪੂਰਨ ਜਾਤ੍ਰਾ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੇਰੀ ਉਤਰੀ ਪੀਰ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੈ ਪਾਇਆ ਧੀਰ ॥ ੩ ॥

ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਠਹਰਾਇਆ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੇਰਾ ਸਹਸਾ ਗਇਆ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੇਰੀ ਬਿਨਸੀ ਮੈਲ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੈ ਪਾਇਆ ਸੈਲ ॥ ੪ ॥

ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੇਰੀ ਲਹਰੀ ਬਿਲਾਸ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੇਰੀ ਪੂਰਨ ਆਸ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੇਰੀ ਸਭ ਪੁਰਤਾਨ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੇਰੇ ਜਨਮ ਮਰਣ ਨਿਦਾਨ ॥ ੫ ॥

ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੇਰੀ ਸੁਰਤਿ ਅਸਮਾਨੀ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੇਰੀ ਉਨਮਨ ਬਾਨੀ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੇਰੀ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੇਰੇ ਮਿਟੇ ਦੁਖ ਦੰਦ ॥ ੬ ॥

ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੇਰੀ ਸੋਭਾ ਚਹੂ ਕੁੰਟ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੈ ਜਪਿਆ ਤਿਹੂ ਭੁਵਨ ਭੂਪਾਲ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੇਰੇ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੇਰੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰ ॥ ੭ ॥

ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੇਰੀ ਪਤਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੈ ਕੀਰਤਿ ਲੋਈ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੇਰੇ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੇਰੇ ਕਾਮ ਅਭੂਰੇ ॥ ੮ ॥

ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੇਰੀ ਸਭ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੈ ਪਾਇਆ ਸਭ ਕੋਈ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੇਰੇ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੇਰੇ ਕਾਮ ਨਿਰਾਸ ॥ ੯ ॥

ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੇਰੀ ਸਭ ਤੇ ਸਾਂਟ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੈ ਪਾਇਆ ਆਪਿ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੇਰੇ ਮਿਟੇ ਸੰਤਾਪ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੈ ਪਾਇਆ ਮਾਪ ॥ ੧੦ ॥

ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰੀ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੈ ਕਾਟੀ ਦੂਰੀ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੈ ਪਾਇਆ ਮਾਨੁ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੇਰਾ ਊਚਾ ਥਾਨੁ ॥ ੧੧ ॥

ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੇਰੀ ਸਰਬ ਬਿਧਿ ਬਨੀ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੈ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਗਨੀ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੇਰੇ ਕੁਲ ਉਧਰੇ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੈ ਸਗਲੇ ਤਰੇ ॥ ੧੨ ॥

ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੇਰੀ ਸਭ ਮਹਿ ਸਾਖ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੈ ਨਿਰਮਲ ਭਾਖ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੈ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਧਰਮੁ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੈ ਕੀਓ ਸੁ ਕਰਮੁ ॥ ੧੩ ॥

ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੇਰੀ ਸੋਭ ਸੁਹੇਲੀ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੈ ਸਗਲ ਕੀ ਬੇਲੀ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੈ ਪਾਇਆ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੈ ਪਾਇਆ ਮਾਨ ॥ ੧੪ ॥

ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੇਰੀ ਸਭ ਤੇ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੈ ਸਹਜ ਸਮਾਈ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੈ ਪਾਇਆ ਸਰਬ ਸੁਖ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੈ ਪਾਇਆ ਮੁਖ ॥ ੧੫ ॥

ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੇਰੀ ਸਭ ਤੇ ਸਾਂਝ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੈ ਪਾਇਆ ਸਾਚ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੈ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੈ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ੧੬ ॥

ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੇਰੀ ਸਭ ਤੇ ਸੂਚੀ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੈ ਊਤਮ ਊਚੀ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੈ ਪਾਇਆ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੈ ਸਚਾ ਪਿਆਰੁ ॥ ੧੭ ॥

ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੇਰੀ ਸਭ ਤੇ ਬਣੀ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੈ ਸਾਚੀ ਧਣੀ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੈ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੈ ਨਵ ਨਿਧਿ ਹੋਇ ॥ ੧੮ ॥

ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੇਰੀ ਸਭ ਤੇ ਸਾਚੀ ਰਹਤ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੈ ਨਿਰਮਲ ਮਤਿ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੈ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਗਿਆਨੁ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੈ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਧਿਆਨੁ ॥ ੧੯ ॥

ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੇਰੀ ਸਭ ਤੇ ਸਾਚੀ ਰਹਤ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੈ ਨਿਰਮਲ ਮਤਿ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੈ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਗਿਆਨੁ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੈ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਧਿਆਨੁ ॥ ੨੦ ॥

ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੇਰੀ ਸਭ ਤੇ ਸਾਚੀ ਰਹਤ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੈ ਨਿਰਮਲ ਮਤਿ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੈ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਗਿਆਨੁ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੈ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਧਿਆਨੁ ॥ ੨੧ ॥

ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੇਰੀ ਸਭ ਤੇ ਸਾਚੀ ਰਹਤ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੈ ਨਿਰਮਲ ਮਤਿ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੈ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਗਿਆਨੁ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੈ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਧਿਆਨੁ ॥ ੨੨ ॥

ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੇਰੀ ਸਭ ਤੇ ਸਾਚੀ ਰਹਤ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੈ ਨਿਰਮਲ ਮਤਿ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੈ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਗਿਆਨੁ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੈ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਧਿਆਨੁ ॥ ੨੩ ॥

ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੇਰੀ ਸਭ ਤੇ ਸਾਚੀ ਰਹਤ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੈ ਨਿਰਮਲ ਮਤਿ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੈ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਗਿਆਨੁ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮੈ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਧਿਆਨੁ ॥ ੨੪ ॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਰਿ ਸੇਵੀਐ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਪੂਰਨ ਜਾ ਕੇ ਮਾਹਿ ॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਆਨੰਦ ਨਿਧਿ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੈ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਤੂ ਹੋਹਿ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸਾਚੁ ਸੋਹਿ ॥ ਸਾਚੁ ਤਖਤੁ ਸਾਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ ਸਾਚੁ ਤੇਰਾ ਅਮਰੁ ਸਾਚੁ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥ ਸਾਚੁ ਤੇਰਾ ਦਰਬਾਰੁ ਸਾਚੁ ਨਿਆਉ ॥ ਸਾਚੁ ਤੇਰਾ ਕਰਮੁ ਸਾਚੁ ਫੁਰਮਾਉ ॥ ਸਾਚੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਸਾਚੁ ਤੇਰੀ ਕਾਰ ॥ ਸਾਚੁ ਤੇਰਾ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰ ॥ ਸਾਚੁ ਤੇਰੀ ਵਥੁ ਸਾਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸਾਚੁ ਤੇਰਾ ਲੇਖਾ ਸਾਚੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸਾਚੁ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਾਚੁ ਸਾਲਾਹ ॥ ਸਾਚੁ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਚੁ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ॥ ਸਾਚੁ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਸਾਚੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਸਾਚੁ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਸਾਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਸਾਚੁ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ਸਾਚੁ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਸਾਚੁ ਤੇਰਾ ਰਹਸੁ ਸਾਚੁ ਚੋਜ ॥ ਸਾਚੁ ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਰੋਜ ॥ ਸਾਚੁ ਤੇਰਾ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਣਾ ਜਾਇ ॥ ਸਾਚੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਾਚੁ ਤੇਰਾ ਥਾਨੁ ਸਾਚੁ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਸਾਚੁ ਤੇਰਾ ਭਵਣੁ ਸਾਚੁ ਆਕਾਸੁ ॥ ਸਾਚੁ ਤੇਰੀ ਸਭ ਉਪਮਾ ਸਾਚੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਤੇ ਸਭ ਸਾਚੁ ॥੨॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਤੂ ਹੋਹਿ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸਾਚੁ ਸੋਹਿ ॥ ਸਾਚੁ ਤਖਤੁ ਸਾਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ ਸਾਚੁ ਤੇਰਾ ਅਮਰੁ ਸਾਚੁ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥ ਸਾਚੁ ਤੇਰਾ ਦਰਬਾਰੁ ਸਾਚੁ ਨਿਆਉ ॥ ਸਾਚੁ ਤੇਰਾ ਕਰਮੁ ਸਾਚੁ ਫੁਰਮਾਉ ॥ ਸਾਚੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਸਾਚੁ ਤੇਰੀ ਕਾਰ ॥ ਸਾਚੁ ਤੇਰਾ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰ ॥ ਸਾਚੁ ਤੇਰੀ ਵਥੁ ਸਾਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸਾਚੁ ਤੇਰਾ ਲੇਖਾ ਸਾਚੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸਾਚੁ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਾਚੁ ਸਾਲਾਹ ॥ ਸਾਚੁ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਚੁ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ॥ ਸਾਚੁ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਸਾਚੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਸਾਚੁ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਸਾਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਸਾਚੁ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ਸਾਚੁ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਸਾਚੁ ਤੇਰਾ ਰਹਸੁ ਸਾਚੁ ਚੋਜ ॥ ਸਾਚੁ ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਰੋਜ ॥ ਸਾਚੁ ਤੇਰਾ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਣਾ ਜਾਇ ॥ ਸਾਚੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਾਚੁ ਤੇਰਾ ਥਾਨੁ ਸਾਚੁ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਸਾਚੁ ਤੇਰਾ ਭਵਣੁ ਸਾਚੁ ਆਕਾਸੁ ॥ ਸਾਚੁ ਤੇਰੀ ਸਭ ਉਪਮਾ ਸਾਚੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਤੇ ਸਭ ਸਾਚੁ ॥੨॥

ᐊᑭᓐᑲᓂᐸᐢᑭ

ᐊᑭᓐᑲᓂᐸᐢᑭᒧᐎᓐ ᐅᑭᐢᑭᐅᐢᑭᐅᓐ

ᐅᐱᒪᐢᑭᐅᓐ ᐱᐢᑭᐅᓐ ᐅᐢᑭᐅᓐᑲᓂᐸᐢᑭᐅᓐ ᓀᐦᐃᑲᓐᑲᓂᐸᐢᑭᐅᓐ ᐊᑭᓐᑲᓂᐸᐢᑭᒧᐎᓐ ᐅᓂᒪᐢᑭᐅᓐ

ᐅᐢᑭᐅᓐᑲᓂᐸᐢᑭᐅᓐ ᐊᑭᓐᑲᓂᐸᐢᑭᒧᐎᓐ ᐅᐢᑭᐅᓐᑲᓂᐸᐢᑭᐅᓐ ᐅᐢᑭᐅᓐᑲᓂᐸᐢᑭᐅᓐ ᐅᐢᑭᐅᓐᑲᓂᐸᐢᑭᐅᓐ ᐅᐢᑭᐅᓐᑲᓂᐸᐢᑭᐅᓐ

ᐅᐢᑭᐅᓐᑲᓂᐸᐢᑭᐅᓐ ᐅᐢᑭᐅᓐᑲᓂᐸᐢᑭᐅᓐ ᐅᐢᑭᐅᓐᑲᓂᐸᐢᑭᐅᓐ ᐅᐢᑭᐅᓐᑲᓂᐸᐢᑭᐅᓐ ᐅᐢᑭᐅᓐᑲᓂᐸᐢᑭᐅᓐ

ᐅᐢᑭᐅᓐᑲᓂᐸᐢᑭᐅᓐ ᐅᐢᑭᐅᓐᑲᓂᐸᐢᑭᐅᓐ ᐅᐢᑭᐅᓐᑲᓂᐸᐢᑭᐅᓐ ᐅᐢᑭᐅᓐᑲᓂᐸᐢᑭᐅᓐ ᐅᐢᑭᐅᓐᑲᓂᐸᐢᑭᐅᓐ

ᐅᐢᑭᐅᓐᑲᓂᐸᐢᑭᐅᓐ ᐅᐢᑭᐅᓐᑲᓂᐸᐢᑭᐅᓐ ᐅᐢᑭᐅᓐᑲᓂᐸᐢᑭᐅᓐ ᐅᐢᑭᐅᓐᑲᓂᐸᐢᑭᐅᓐ ᐅᐢᑭᐅᓐᑲᓂᐸᐢᑭᐅᓐ

ᐅᐢᑭᐅᓐᑲᓂᐸᐢᑭᐅᓐ ᐅᐢᑭᐅᓐᑲᓂᐸᐢᑭᐅᓐ ᐅᐢᑭᐅᓐᑲᓂᐸᐢᑭᐅᓐ ᐅᐢᑭᐅᓐᑲᓂᐸᐢᑭᐅᓐ ᐅᐢᑭᐅᓐᑲᓂᐸᐢᑭᐅᓐ

ᐅᐢᑭᐅᓐᑲᓂᐸᐢᑭᐅᓐ ᐅᐢᑭᐅᓐᑲᓂᐸᐢᑭᐅᓐ ᐅᐢᑭᐅᓐᑲᓂᐸᐢᑭᐅᓐ ᐅᐢᑭᐅᓐᑲᓂᐸᐢᑭᐅᓐ ᐅᐢᑭᐅᓐᑲᓂᐸᐢᑭᐅᓐ

ᐅᐢᑭᐅᓐᑲᓂᐸᐢᑭᐅᓐ ᐅᐢᑭᐅᓐᑲᓂᐸᐢᑭᐅᓐ ᐅᐢᑭᐅᓐᑲᓂᐸᐢᑭᐅᓐ ᐅᐢᑭᐅᓐᑲᓂᐸᐢᑭᐅᓐ ᐅᐢᑭᐅᓐᑲᓂᐸᐢᑭᐅᓐ

ᐅᐢᑭᐅᓐᑲᓂᐸᐢᑭᐅᓐ ᐅᐢᑭᐅᓐᑲᓂᐸᐢᑭᐅᓐ ᐅᐢᑭᐅᓐᑲᓂᐸᐢᑭᐅᓐ ᐅᐢᑭᐅᓐᑲᓂᐸᐢᑭᐅᓐ ᐅᐢᑭᐅᓐᑲᓂᐸᐢᑭᐅᓐ

ᐅᐢᑭᐅᓐᑲᓂᐸᐢᑭᐅᓐ ᐅᐢᑭᐅᓐᑲᓂᐸᐢᑭᐅᓐ ᐅᐢᑭᐅᓐᑲᓂᐸᐢᑭᐅᓐ ᐅᐢᑭᐅᓐᑲᓂᐸᐢᑭᐅᓐ ᐅᐢᑭᐅᓐᑲᓂᐸᐢᑭᐅᓐ

ᐅᐢᑭᐅᓐᑲᓂᐸᐢᑭᐅᓐ ᐅᐢᑭᐅᓐᑲᓂᐸᐢᑭᐅᓐ ᐅᐢᑭᐅᓐᑲᓂᐸᐢᑭᐅᓐ ᐅᐢᑭᐅᓐᑲᓂᐸᐢᑭᐅᓐ ᐅᐢᑭᐅᓐᑲᓂᐸᐢᑭᐅᓐ

ᐅᐢᑭᐅᓐᑲᓂᐸᐢᑭᐅᓐ ᐅᐢᑭᐅᓐᑲᓂᐸᐢᑭᐅᓐ ᐅᐢᑭᐅᓐᑲᓂᐸᐢᑭᐅᓐ ᐅᐢᑭᐅᓐᑲᓂᐸᐢᑭᐅᓐ ᐅᐢᑭᐅᓐᑲᓂᐸᐢᑭᐅᓐ

ᐅᐢᑭᐅᓐᑲᓂᐸᐢᑭᐅᓐ ᐅᐢᑭᐅᓐᑲᓂᐸᐢᑭᐅᓐ ᐅᐢᑭᐅᓐᑲᓂᐸᐢᑭᐅᓐ ᐅᐢᑭᐅᓐᑲᓂᐸᐢᑭᐅᓐ ᐅᐢᑭᐅᓐᑲᓂᐸᐢᑭᐅᓐ

ଭାଗବତ

ଜୟ ଜୟ ଜଗତ ଜୀବନ ଜଗନ୍ନାଥ ଜୟ ଜୟ ଜଗତ ଜୀବନ ଜଗନ୍ନାଥ ।

ਦੁਰਮਤਿ ਹਰਤਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਨਾਮੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਨਾਮ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਪੈ ਜਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਵਿਰਲਾ ਜਨੁ ਕੋਈ ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਖੁ ਨਾਮੁ ਸਹਜੁ ਆਨੰਦੁ ॥ ਨਾਮੁ ਪਰਗਟੁ ਕਰੈ ਜਨ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਪੈ ਮਨਿ ਕੋਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਈ ॥੨੦॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਪੈ ਕਾਲੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਵਿਆਪੈ ਜੰਜਾਲੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮੋਹ ਮਗਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਇਆ ਪਰਹਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਪੂਰਨ ਕਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਨ ਤੇ ਖਸੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਊਭਰ ਹਸੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਨਸੈ ਧਨੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਨ ਤੇ ਮਨੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਨਮੈ ਮਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜੀਵਨ ਹਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਦੋਖ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਖ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਸਥਿਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਇ ਆਵਣ ਜਾਣ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਵਖਾਣ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਵਡਾ ਇਸਨਾਨ ॥੨੧॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਖ ਊਜਲੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਪ ਭਾਗਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਸੋਭਾ ਕਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਪਵਹਿ ਪਰਾਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਜਪੈ ਭਗਵਾਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਕਾਲ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜੋਹੈ ਜਮ ਜਾਲ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਫਿਰਾਹੀ ਦੇਸ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਕਲੇਸ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਭਉ ਕਤ ਹੋਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੋਗ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਨਸੈ ਲੋਗ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਨ ਤੇ ਲਹੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਫਲ ਜਨ ਲਹੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਨ ਤੇ ਬਿਨਸੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦ ਬਸੈ ॥੨੨॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੂ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਸਚੁ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸੁਣਹੁ ਸਚੁ ਬੁਝਹੁ ਸਚੁ ਕਹਹੁ ਸਚੁ ਪਾਵਹੁ ਪਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਸਚੁ ਲਾਦੀਐ ਪਹੁਚਾਵਹਿ ਸਚੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਚੁ ਤਿਥੈ ਲੇਖਾ ਜਾਚੀਐ ਸਚੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਤੇ ਸੋਭਾ ਊਪਜੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਿਰਿ ਕਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਤੇ ਮਹਲੁ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਸਚੇ ਗਲਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਤੇ ਪਤਿ ਊਗਵੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਿਰਿ ਸਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਤੇ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਆਧਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਤੇ ਸਚੁ ਨਿਬਹੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਵਣਜਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਤੇ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਵਿਚਿ ਸਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਤੇ ਸਚੁ ਵਰਸਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਵਿਚਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਤੇ ਸਚੁ ਨਿਕਲੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਵਿਚਿ ਹਥਿਆ

وكان يقول: ما رأيت أحداً أعلم بالله من نفسه. وكان يقول: ما رأيت أحداً أعلم بالله من نفسه. وكان يقول: ما رأيت أحداً أعلم بالله من نفسه.

وكان يقول: ما رأيت أحداً أعلم بالله من نفسه. وكان يقول: ما رأيت أحداً أعلم بالله من نفسه. وكان يقول: ما رأيت أحداً أعلم بالله من نفسه.

وكان يقول: ما رأيت أحداً أعلم بالله من نفسه. وكان يقول: ما رأيت أحداً أعلم بالله من نفسه. وكان يقول: ما رأيت أحداً أعلم بالله من نفسه.

وكان يقول: ما رأيت أحداً أعلم بالله من نفسه. وكان يقول: ما رأيت أحداً أعلم بالله من نفسه. وكان يقول: ما رأيت أحداً أعلم بالله من نفسه.

وكان يقول: ما رأيت أحداً أعلم بالله من نفسه. وكان يقول: ما رأيت أحداً أعلم بالله من نفسه. وكان يقول: ما رأيت أحداً أعلم بالله من نفسه.

وكان يقول: ما رأيت أحداً أعلم بالله من نفسه. وكان يقول: ما رأيت أحداً أعلم بالله من نفسه. وكان يقول: ما رأيت أحداً أعلم بالله من نفسه.

وكان يقول: ما رأيت أحداً أعلم بالله من نفسه. وكان يقول: ما رأيت أحداً أعلم بالله من نفسه. وكان يقول: ما رأيت أحداً أعلم بالله من نفسه.

وكان يقول: ما رأيت أحداً أعلم بالله من نفسه. وكان يقول: ما رأيت أحداً أعلم بالله من نفسه. وكان يقول: ما رأيت أحداً أعلم بالله من نفسه.

ಕಾಲಾಂತಕನಂತೆ ಕಾಣುವ ಆ ಕಪಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಭಯಗೊಂಡ ಸೈನಿಕರು ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು. ಆಗ ಅವನು ಅವರನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಅವರ ಮೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದನು. ಅವರ ರಥಗಳನ್ನು ಮುರಿದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಸಾರಥಿಗಳನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಆನೆಗಳನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಆನೆಯ ಸವಾರರನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಕಾಲಾಳುಗಳನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಧ್ವಜಗಳನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಧ್ವಜಗಳನ್ನು ಮುರಿದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಕವಚಗಳನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಕವಚಗಳನ್ನು ಮುರಿದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಶಿರಸ್ತ್ರಾಣಗಳನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಶಿರಸ್ತ್ರಾಣಗಳನ್ನು ಮುರಿದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಕೈಗವಸುಗಳನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಕೈಗವಸುಗಳನ್ನು ಮುರಿದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಕಾಲುಚೀಲಗಳನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಕಾಲುಚೀಲಗಳನ್ನು ಮುರಿದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಪಾದರಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಪಾದರಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಮುರಿದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಕಿವಿಯೋಲೆಗಳನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಕಿವಿಯೋಲೆಗಳನ್ನು ಮುರಿದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಕೊರಳಪಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಕೊರಳಪಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಮುರಿದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಕೈಬಳೆಗಳನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಕೈಬಳೆಗಳನ್ನು ಮುರಿದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಕಡಗಗಳನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಕಡಗಗಳನ್ನು ಮುರಿದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಬಾಜುಬಂದಿಗಳನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಬಾಜುಬಂದಿಗಳನ್ನು ಮುರಿದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಹಾರಗಳನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಹಾರಗಳನ್ನು ಮುರಿದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮಾಲೆಗಳನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮಾಲೆಗಳನ್ನು ಮುರಿದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಉಡುಪುಗಳನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಉಡುಪುಗಳನ್ನು ಮುರಿದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಕಚ್ಚೆಪಂಚೆಗಳನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಕಚ್ಚೆಪಂಚೆಗಳನ್ನು ಮುರಿದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಮುರಿದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಮುರಿದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ಚರ್ಮವನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ಚರ್ಮವನ್ನು ಮುರಿದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ಮಾಂಸವನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ಮಾಂಸವನ್ನು ಮುರಿದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ರಕ್ತವನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ರಕ್ತವನ್ನು ಮುರಿದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ಮೂಳೆಗಳನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ಮೂಳೆಗಳನ್ನು ಮುರಿದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ಮಜ್ಜೆಯನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ಮಜ್ಜೆಯನ್ನು ಮುರಿದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ಕೊಬ್ಬನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ಕೊಬ್ಬನ್ನು ಮುರಿದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ಮೇದಸ್ಸನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ಮೇದಸ್ಸನ್ನು ಮುರಿದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ಕಫವನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ಕಫವನ್ನು ಮುರಿದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ಪಿತ್ತವನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ಪಿತ್ತವನ್ನು ಮುರಿದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ವಾತವನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ವಾತವನ್ನು ಮುರಿದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ಶುಕ್ರವನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ಶುಕ್ರವನ್ನು ಮುರಿದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ಶೋಣಿತವನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ಶೋಣಿತವನ್ನು ಮುರಿದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ಮಲವನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ಮಲವನ್ನು ಮುರಿದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ಮೂತ್ರವನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ಮೂತ್ರವನ್ನು ಮುರಿದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ಮುರಿದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ಬೆವರನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ಬೆವರನ್ನು ಮುರಿದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ಕೂದಲನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ಕೂದಲನ್ನು ಮುರಿದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ಉಗುರನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ಉಗುರನ್ನು ಮುರಿದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ಹಲ್ಲನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ಹಲ್ಲನ್ನು ಮುರಿದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ಕಿವಿಯನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ಕಿವಿಯನ್ನು ಮುರಿದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ಕಣ್ಣನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ಕಣ್ಣನ್ನು ಮುರಿದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ಮೂಗನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ಮೂಗನ್ನು ಮುರಿದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ಬಾಯನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ಬಾಯನ್ನು ಮುರಿದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ನಾಲಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ನಾಲಿಗೆಯನ್ನು ಮುರಿದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ಗಂಟಲನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ಗಂಟಲನ್ನು ಮುರಿದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ಎದೆಯನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ಎದೆಯನ್ನು ಮುರಿದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಮುರಿದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ಬೆನ್ನನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ಬೆನ್ನನ್ನು ಮುರಿದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ಪೃಷ್ಠವನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ಪೃಷ್ಠವನ್ನು ಮುರಿದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ಗುಹ್ಯವನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ಗುಹ್ಯವನ್ನು ಮುರಿದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ಗುದವನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ಗುದವನ್ನು ಮುರಿದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ಕೈಯನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ಕೈಯನ್ನು ಮುರಿದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ಕಾಲನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ಕಾಲನ್ನು ಮುರಿದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ಬೆರಳನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದನು. ಅವರ ಮೈಮೇಲಿನ ಬೆರಳ

ولا يجوز الوضوء بالنبيذ ولا بالمرقة ولا بالخل ولا بماء الورد ولا بماء البقل ولا بماء الباقلا ولا بماء الحمص ولا بماء الحمام ولا بماء الورد ولا بماء الباقلا ولا بماء الحمص ولا بماء الحمام

ولا يجوز الوضوء بالماء المستعمل

ولا يجوز الوضوء بالماء المستعمل في الطهارة الكبرى ولا بالماء المستعمل في الطهارة الصغرى ولا بالماء المستعمل في الطهارة الكبرى ولا بالماء المستعمل في الطهارة الصغرى.

ولا يجوز الوضوء بالماء المستعمل في الطهارة الكبرى ولا بالماء المستعمل في الطهارة الصغرى ولا بالماء المستعمل في الطهارة الكبرى ولا بالماء المستعمل في الطهارة الصغرى.

ولا يجوز الوضوء بالماء المستعمل في الطهارة الكبرى ولا بالماء المستعمل في الطهارة الصغرى ولا بالماء المستعمل في الطهارة الكبرى ولا بالماء المستعمل في الطهارة الصغرى.

ولا يجوز الوضوء بالماء المستعمل في الطهارة الكبرى ولا بالماء المستعمل في الطهارة الصغرى ولا بالماء المستعمل في الطهارة الكبرى ولا بالماء المستعمل في الطهارة الصغرى.

۱۷۲ ۱۲۵۰ھ ۱۲۵۰ھ

ﷺ الحديد مدنية وهي تسع وعشرون آية وثلاث ركوعات

سبح لله ما في السموات والأرض وهو العزيز الحكيم ١ له ملك السموات والأرض يحيي ويميت وهو على كل شيء قدير ٢ هو الأول والآخر والظاهر والباطن وهو بكل شيء عليم ٣ هو الذي خلق السموات والأرض في ستة أيام ثم استوى على العرش يعلم ما يلج في الأرض وما يخرج منها وما ينزل من السماء وما يعرج فيها وهو معكم أين ما كنتم والله بما تعملون بصير ٤ له ملك السموات والأرض وإلى الله ترجع الأمور ٥ يولج الليل في النهار ويولج النهار في الليل وهو عليم بذات الصدور ٦ آمنوا بالله ورسوله وأنفقوا مما جعلكم مستخلفين فيه فالذين آمنوا منكم وأنفقوا لهم أجر كبير ٧ وما لكم لا تؤمنون بالله والرسول يدعوكم لتؤمنوا بربكم وقد أخذ ميثاقكم إن كنتم مؤمنين ٨ هو الذي ينزل على عبده آيات بينات ليخرجكم من الظلمات إلى النور وإن الله بكم لرءوف رحيم ٩ وما لكم ألا تنفقوا في سبيل الله ولله ميراث السموات والأرض لا يستوي منكم من أنفق من قبل الفتح وقاتل أولئك أعظم درجة من الذين أنفقوا من بعد وقاتلوا وكلا وعد الله الحسنى والله بما تعملون خبير ١٠ من ذا الذي يقرض الله قرضا حسنا فيضاعفه له ولهم أجر كريم ١١

حدثنا ابو بكر بن ابي شيبة حدثنا عبد الله بن نمير ح وحدثنا
ابن نمير حدثنا ابي حدثنا عبيد الله بن عمر ح وحدثنا محمد بن
عبد الله بن نمير حدثنا ابي حدثنا عبيد الله ح وحدثنا ابو كريب
حدثنا وكيع عن سفيان ح وحدثنا محمد بن عبد الله بن نمير
حدثنا ابي حدثنا زكريا بن ابي زائدة ح وحدثنا ابو كريب حدثنا
ابو اسامة عن زكريا عن عبد الملك بن عمير ح وحدثنا ابو كريب
حدثنا ابو معاوية عن الاعمش ح وحدثنا ابو بكر بن ابي شيبة
حدثنا محمد بن بشر عن اسمعيل بن ابي خالد ح وحدثنا ابو كريب
حدثنا ابو بكر بن عياش عن حصين ح وحدثنا ابو كريب حدثنا
ابو معاوية عن الاعمش عن ابي سفيان ح وحدثنا ابو بكر بن ابي
شيبة حدثنا ابو خالد الاحمر عن حجاج ح وحدثنا ابو كريب
حدثنا وكيع عن الاعمش عن ابي سفيان عن جابر بن عبد الله
قال

ولا يجوز الوضوء بالنبيذ ولا بالمرقة ولا بالخل ولا بماء الورد ولا بماء البطيخ ولا بماء الباقلا ولا بماء الحمص ولا بماء الكامخ ولا بماء الزعفران ولا بماء الخلاف ولا بماء الخلاف ولا بماء الخلاف

ديا ايتوكدوه ڤيتوه دڤيلاه ڤي ڤيدوا مڤين دڤوا ٥ڤدي ڤمڤا

ڤيلا ڤوڤا + مدا ايمي ٥٥٤ ڤيدوا ڤمڤين ٥٥٤ ٥٥٤ ٥٥٤

ਸਲੋਕੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਸਾਧੁ ਸਭੁ ਸੁਧਾ ਸਰੀਰੁ ਹੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਵਰਤਦੀ ਮੁਕਤਿ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਧਾਵੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਆਵਹਿ ਬਸਿ ਪੰਚਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਰੰਚਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੈਰੁ ਕਿਸੈ ਸਿਉ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਿਉ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਨ ਤੇ ਲਹੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਕਛੁ ਸਹੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਵੈ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਮਾਵੈ ॥੧॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਕਥੁ ਕਥਾਵੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਇਆ ਡੋਲ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੋਲੈ ਮਿਠ ਬੋਲ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੁਝੈ ਪਿਆਸ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪੂਰਨ ਆਸ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਿਰਪਾ ਤੂਟੈ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਛੂਟੈ ॥੨॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਰਤਾ ਤ੍ਰਾਸੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਰਮਲ ਪਰਗਾਸੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਨਮੈ ਜਾਉ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਨਸੈ ਧਨੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਨ ਤੇ ਮਨੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਹੂ ਜਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਵੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਨਮੈ ਆਵੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜੋਨਿ ਗਹਾਵੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਰੋਗੁ ਬਿਆਪੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਦੂਖ ਸੰਤਾਪੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਨ ਤੇ ਲਹੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਕਛੁ ਸਹੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਵੈ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਜੈ ਸਭੁ ਜਤਨੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਧਾਵੈ ਧਾਵਨ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਖਿਆ ਪੋਹੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਇਆ ਮੋਹੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹਉਮੈ ਮਲਾ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਰਮਲਾ ॥੫॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੈ ਕਾਲੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜੀਵਨੁ ਜਾਲੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਨਸੈ ਲੋਭੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਖੋਭੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਨਸੈ ਧਨੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਨ ਤੇ ਮਨੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਹੂ ਜਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਮਾਇ ॥੬॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਭੋਰ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਲਾਗੈ ਚੋਰ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਰੇ ਜਮੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜੋਹੈ ਕਮੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕਾਮੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਰਥਾ ਜਾਮੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਨਸੈ ਮਾਨੁ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਰਾਨੁ ॥੭॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਨਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਦੇਵੈ ਕਾਨਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਨੈ ਸੋਗੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਰੋਗੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਨਸੈ ਧਨੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਨ ਤੇ ਮਨੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਹੂ ਜਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਮਾਇ ॥੮॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਨਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਦੇਵੈ ਕਾਨਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਨੈ ਸੋਗੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਰੋਗੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਨਸੈ ਧਨੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਨ ਤੇ ਮਨੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਹੂ ਜਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਮਾਇ ॥੮॥

ਸਲੋਕ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ꠀꠢꠣꠞꠤꠀ ꠀꠣꠞꠤ ꠀꠣꠞꠤ ꠀꠣꠞꠤ

ਸਲੋਕੁ ॥ ਪਵਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਹਤੁ ॥ ਦਿਵਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਖੇਲੈ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥ ਚੰਗਿਆਈਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ਵਾਚੈ ਧਰਮੁ ਹਦੂਰਿ ॥ ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ ਦੂਰਿ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਘਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ॥ ੧ ॥

ਜਪੁ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥ ੧ ॥

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥ ੧ ॥

ਸੁਣਿਐ ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਾਤਾਲਾ ॥ ਸੁਣਿਐ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥ ੨ ॥

ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਨਾ ਖਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੈ ਭਾਈ ॥ ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਏਵਡੁ ਅਗਮੁ ਹੈ ਨਾਮੁ ॥ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਨ ਕਥਨੀ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਥੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਕਾਗਦਿ ਕਲਮ ਨ ਲਿਖਣਹਾਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਕਾ ਬਹਿ ਕਰਨਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਨਾ ਖਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੈ ਭਾਈ ॥ ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਏਵਡੁ ਅਗਮੁ ਹੈ ਨਾਮੁ ॥ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਨ ਕਥਨੀ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਥੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਕਾਗਦਿ ਕਲਮ ਨ ਲਿਖਣਹਾਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਕਾ ਬਹਿ ਕਰਨਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥

ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਬਾਤ ਸਭੈ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ॥ ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਪੜੈ ਚਿਤ ਲਾਵਹਿ ॥
ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਵਹਿ ॥ ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵਹਿ ॥੧੦॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੧੧॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੧੨॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੧੩॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੧੪॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੧੫॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੧੬॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੧੭॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੧੮॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੧੯॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੨੦॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੨੧॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੨੨॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੨੩॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੨੪॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੨੫॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੨੬॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੨੭॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੨੮॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੨੯॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੩੦॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੩੧॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੩੨॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੩੩॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੩੪॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੩੫॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੩੬॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੩੭॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੩੮॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੩੯॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੪੦॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੪੧॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੪੨॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੪੩॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੪੪॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੪੫॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੪੬॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੪੭॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੪੮॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੪੯॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੫੦॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੫੧॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੫੨॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੫੩॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੫੪॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੫੫॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੫੬॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੫੭॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੫੮॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੫੯॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੬੦॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੬੧॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੬੨॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੬੩॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੬੪॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੬੫॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੬੬॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੬੭॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੬੮॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੬੯॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੭੦॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੭੧॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੭੨॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੭੩॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੭੪॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੭੫॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੭੬॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੭੭॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੭੮॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੭੯॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੮੦॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੮੧॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੮੨॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੮੩॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੮੪॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੮੫॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੮੬॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੮੭॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸੋ ਸਭ

ايدا ٥١٤

ايدا ٥١٤

ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ ਹੈ ॥੧੦॥

ਚੌਪਈ ॥ ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ ਹੈ ॥੧੧॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ ਹੈ ॥੧੨॥

ਚੌਪਈ ॥ ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ ਹੈ ॥੧੩॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ ਹੈ ॥੧੪॥

ਚੌਪਈ ॥ ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ ਹੈ ॥੧੫॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ ਹੈ ॥੧੬॥

ਚੌਪਈ ॥ ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ ਹੈ ॥੧੭॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ ਹੈ ॥੧੮॥

ਚੌਪਈ ॥ ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ ਹੈ ॥੧੯॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ ਹੈ ॥੨੦॥

ਚੌਪਈ ॥ ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ ਹੈ ॥੨੧॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ ਹੈ ॥੨੨॥

ਚੌਪਈ ॥ ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ ਹੈ ॥੨੩॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ ਹੈ ॥੨੪॥

ਚੌਪਈ ॥ ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ ਹੈ ॥੨੫॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ ਹੈ ॥੨੬॥

ਚੌਪਈ ॥ ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ ਹੈ ॥੨੭॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ ਹੈ ॥੨੮॥

ਚੌਪਈ ॥ ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ ਹੈ ॥੨੯॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ ਹੈ ॥੩੦॥

ਚੌਪਈ ॥ ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ ਹੈ ॥੩੧॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ ਹੈ ॥੩੨॥

ਚੌਪਈ ॥ ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ ਹੈ ॥੩੩॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ ਹੈ ॥੩੪॥

ਚੌਪਈ ॥ ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ ਹੈ ॥੩੫॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ ਹੈ ॥੩੬॥

ਚੌਪਈ ॥ ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ ਹੈ ॥੩੭॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ ਹੈ ॥੩੮॥

ਚੌਪਈ ॥ ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ ਹੈ ॥੩੯॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ ਹੈ ॥੪੦॥

ਚੌਪਈ ॥ ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ ਹੈ ॥੪੧॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ ਹੈ ॥੪੨॥

ਚੌਪਈ ॥ ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ ਹੈ ॥੪੩॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ ਹੈ ॥੪੪॥

ਚੌਪਈ ॥ ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ ਹੈ ॥੪੫॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ ਹੈ ॥੪੬॥

ਚੌਪਈ ॥ ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ ਹੈ ॥੪੭॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ ਹੈ ॥੪੮॥

ਚੌਪਈ ॥ ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ ਹੈ ॥੪੯॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ ਹੈ ॥੫੦॥

ਚੌਪਈ ॥ ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ ਹੈ ॥੫੧॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ ਹੈ ॥੫੨॥

ਚੌਪਈ ॥ ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ ਹੈ ॥੫੩॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ ਹੈ ॥੫੪॥

ਚੌਪਈ ॥ ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ ਹੈ ॥੫੫॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥
ਜਾਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਹਾਥ ਨ ਧਰਿਓ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਲਿਯੋ

ثلاثة اثواب بثلاثة دنانير ثلاثة اثواب بثلاثة دنانير

وَلَا تَسُبُّوا ٱلَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ فَيَسُبُّوا ٱللَّهَ عَدْوًۢا بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ كَذَٰلِكَ زَيَّنَّا لِكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلَهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِم مَّرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٠٨﴾ وَأَقْسَمُوا بِٱللَّهِ جَهْدَ أَيْمَٰنِهِمْ لَئِن جَآءَتْهُمْ ءَايَةٌ لَّيُؤْمِنُنَّ بِهَا ۖ قُلْ إِنَّمَا ٱلْءَايَٰتُ عِندَ ٱللَّهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَآ إِذَا جَآءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٩﴾ وَنُقَلِّبُ أَفْـِٔدَتَهُمْ وَأَبْصَٰرَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِۦٓ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِى طُغْيَٰنِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١٠﴾ وَلَوْ أَنَّنَا نَزَّلْنَآ إِلَيْهِمُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ ٱلْمَوْتَىٰ وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَىْءٍ قُبُلًا مَّا كَانُوا۟ لِيُؤْمِنُوٓا۟ إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ ﴿١١١﴾ وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِىٍّ عَدُوًّا شَيَٰطِينَ ٱلْإِنسِ وَٱلْجِنِّ يُوحِى بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرُفَ ٱلْقَوْلِ غُرُورًا ۚ وَلَوْ شَآءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ ۖ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١١٢﴾ وَلِتَصْغَىٰٓ إِلَيْهِ أَفْـِٔدَةُ ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِٱلْءَاخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا۟ مَا هُم مُّقْتَرِفُونَ ﴿١١٣﴾ أَفَغَيْرَ ٱللَّهِ أَبْتَغِى حَكَمًا وَهُوَ ٱلَّذِىٓ أَنزَلَ إِلَيْكُمُ ٱلْكِتَٰبَ مُفَصَّلًا ۚ وَٱلَّذِينَ ءَاتَيْنَٰهُمُ ٱلْكِتَٰبَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُۥ مُنَزَّلٌ مِّن رَّبِّكَ بِٱلْحَقِّ ۖ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ ٱلْمُمْتَرِينَ ﴿١١٤﴾ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا ۚ لَّا مُبَدِّلَ لِكَلِمَٰتِهِۦ ۚ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ ﴿١١٥﴾ وَإِن تُطِعْ أَكْثَرَ مَن فِى ٱلْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ ۚ إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا ٱلظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿١١٦﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَن يَضِلُّ عَن سَبِيلِهِۦ وَهُوَ أَعْلَمُ بِٱلْمُهْتَدِينَ ﴿١١٧﴾ فَكُلُوا۟ مِمَّا ذُكِرَ ٱسْمُ ٱللَّهِ عَلَيْهِ إِن كُنتُم بِـَٔايَٰتِهِۦ مُؤْمِنِينَ ﴿١١٨﴾ وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا۟ مِمَّا ذُكِرَ ٱسْمُ ٱللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ لَكُم مَّا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا ٱضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ ۗ وَإِنَّ كَثِيرًا لَّيُضِلُّونَ بِأَهْوَآئِهِم بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِٱلْمُعْتَدِينَ ﴿١١٩﴾ وَذَرُوا۟ ظَٰهِرَ ٱلْإِثْمِ وَبَاطِنَهُۥٓ ۚ إِنَّ ٱلَّذِينَ يَكْسِبُونَ ٱلْإِثْمَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا۟ يَقْتَرِفُونَ ﴿١٢٠﴾ وَلَا تَأْكُلُوا۟ مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ ٱسْمُ ٱللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُۥ لَفِسْقٌ ۗ وَإِنَّ ٱلشَّيَٰطِينَ لَيُوحُونَ إِلَىٰٓ أَوْلِيَآئِهِمْ لِيُجَٰدِلُوكُمْ ۖ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ﴿١٢١﴾ أَوَمَن كَانَ مَيْتًا فَأَحْيَيْنَٰهُ وَجَعَلْنَا لَهُۥ نُورًا يَمْشِى بِهِۦ فِى ٱلنَّاسِ كَمَن مَّثَلُهُۥ فِى ٱلظُّلُمَٰتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا ۚ كَذَٰلِكَ زُيِّنَ لِلْكَٰفِرِينَ مَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿١٢٢﴾ وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا فِى كُلِّ قَرْيَةٍ أَكَٰبِرَ مُجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا۟ فِيهَا ۚ وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢٣﴾ وَإِذَا جَآءَتْهُمْ ءَايَةٌ قَالُوا۟ لَن نُّؤْمِنَ حَتَّىٰ نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَآ أُوتِىَ رُسُلُ ٱللَّهِ ۘ ٱللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَٰلَتَهُۥ ۗ سَيُصِيبُ ٱلَّذِينَ أَجْرَمُوا۟ صَغَارٌ عِندَ ٱللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌۢ بِمَا كَانُوا۟ يَمْكُرُونَ ﴿١٢٤﴾ فَمَن يُرِدِ ٱللَّهُ أَن يَهْدِيَهُۥ يَشْرَحْ صَدْرَهُۥ لِلْإِسْلَٰمِ ۖ وَمَن يُرِدْ أَن يُضِلَّهُۥ يَجْعَلْ صَدْرَهُۥ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِى ٱلسَّمَآءِ ۚ كَذَٰلِكَ يَجْعَلُ ٱللَّهُ ٱلرِّجْسَ عَلَى ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢٥﴾ وَهَٰذَا صِرَٰطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا ۗ قَدْ فَصَّلْنَا ٱلْءَايَٰتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٢٦﴾ لَهُمْ دَارُ ٱلسَّلَٰمِ عِندَ رَبِّهِمْ ۖ وَهُوَ وَلِيُّهُم بِمَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿١٢٧﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا يَٰمَعْشَرَ ٱلْجِنِّ قَدِ ٱسْتَكْثَرْتُم مِّنَ ٱلْإِنسِ ۖ وَقَالَ أَوْلِيَآؤُهُم مِّنَ ٱلْإِنسِ رَبَّنَا ٱسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَغْنَآ أَجَلَنَا ٱلَّذِىٓ أَجَّلْتَ لَنَا ۚ قَالَ ٱلنَّارُ مَثْوَىٰكُمْ خَٰلِدِينَ فِيهَآ إِلَّا مَا شَآءَ ٱللَّهُ ۗ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٢٨﴾ وَكَذَٰلِكَ نُوَلِّى بَعْضَ ٱلظَّٰلِمِينَ بَعْضًۢا بِمَا كَانُوا۟ يَكْسِبُونَ ﴿١٢٩﴾ يَٰمَعْشَرَ ٱلْجِنِّ وَٱلْإِنسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ ءَايَٰتِى وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَآءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا ۚ قَالُوا۟ شَهِدْنَا عَلَىٰٓ أَنفُسِنَا ۖ وَغَرَّتْهُمُ ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَا وَشَهِدُوا۟ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا۟ كَٰفِرِينَ ﴿١٣٠﴾ ذَٰلِكَ أَن لَّمْ يَكُن رَّبُّكَ مُهْلِكَ ٱلْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا غَٰفِلُونَ ﴿١٣١﴾ وَلِكُلٍّ دَرَجَٰتٌ مِّمَّا عَمِلُوا۟ ۚ وَمَا رَبُّكَ بِغَٰفِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٢﴾ وَرَبُّكَ ٱلْغَنِىُّ ذُو ٱلرَّحْمَةِ ۚ إِن يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنۢ بَعْدِكُم مَّا يَشَآءُ كَمَآ أَنشَأَكُم مِّن ذُرِّيَّةِ قَوْمٍ ءَاخَرِينَ ﴿١٣٣﴾ إِنَّ مَا تُوعَدُونَ لَءَاتٍ ۙ وَمَآ أَنتُم بِمُعْجِزِينَ ﴿١٣٤﴾ قُلْ يَٰقَوْمِ ٱعْمَلُوا۟ عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّى عَٰمِلٌ ۖ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَن تَكُونُ لَهُۥ عَٰقِبَةُ ٱلدَّارِ ۖ إِنَّهُۥ لَا يُفْلِحُ ٱلظَّٰلِمُونَ ﴿١٣٥﴾ وَجَعَلُوا۟ لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ ٱلْحَرْثِ وَٱلْأَنْعَٰمِ نَصِيبًا فَقَالُوا۟ هَٰذَا لِلَّهِ بِزَعْمِهِمْ وَهَٰذَا لِشُرَكَآئِنَا ۖ فَمَا كَانَ لِشُرَكَآئِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى ٱللَّهِ ۖ وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَىٰ شُرَكَآئِهِمْ ۗ سَآءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿١٣٦﴾ وَكَذَٰلِكَ زَيَّنَ لِكَثِيرٍ مِّنَ ٱلْمُشْرِكِينَ قَتْلَ أَوْلَٰدِهِمْ شُرَكَآؤُهُمْ لِيُرْدُوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا۟ عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ ۖ وَلَوْ شَآءَ ٱللَّهُ مَا فَعَلُوهُ ۖ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٧﴾ وَقَالُوا۟ هَٰذِهِۦٓ أَنْعَٰمٌ وَحَرْثٌ حِجْرٌ لَّا يَطْعَمُهَآ إِلَّا مَن نَّشَآءُ بِزَعْمِهِمْ وَأَنْعَٰمٌ حُرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَٰمٌ لَّا يَذْكُرُونَ ٱسْمَ ٱللَّهِ عَلَيْهَا ٱفْتِرَآءً عَلَيْهِ ۚ سَيَجْزِيهِم بِمَا كَانُوا۟ يَفْتَرُونَ ﴿١٣٨﴾ وَقَالُوا۟ مَا فِى بُطُونِ هَٰذِهِ ٱلْأَنْعَٰمِ خَالِصَةٌ لِّذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَىٰٓ أَزْوَٰجِنَا ۖ وَإِن يَكُن مَّيْتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَآءُ ۚ سَيَجْزِيهِمْ وَصْفَهُمْ ۚ إِنَّهُۥ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٣٩﴾ قَدْ خَسِرَ ٱلَّذِينَ قَتَلُوٓا۟ أَوْلَٰدَهُمْ سَفَهًۢا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا۟ مَا رَزَقَهُمُ ٱللَّهُ ٱفْتِرَآءً عَلَى ٱللَّهِ ۚ قَدْ ضَلُّوا۟ وَمَا كَانُوا۟ مُهْتَدِينَ ﴿١٤٠﴾ وَهُوَ ٱلَّذِىٓ أَنشَأَ جَنَّٰتٍ مَّعْرُوشَٰتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَٰتٍ وَٱلنَّخْلَ وَٱلزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أُكُلُهُۥ وَٱلزَّيْتُونَ وَٱلرُّمَّانَ مُتَشَٰبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَٰبِهٍ ۚ كُلُوا۟ مِن ثَمَرِهِۦٓ إِذَآ أَثْمَرَ وَءَاتُوا۟ حَقَّهُۥ يَوْمَ حَصَادِهِۦ ۖ وَلَا تُسْرِفُوٓا۟ ۚ إِنَّهُۥ لَا يُحِبُّ ٱلْمُسْرِفِينَ ﴿١٤١﴾ وَمِنَ ٱلْأَنْعَٰمِ حَمُولَةً وَفَرْشًا ۚ كُلُوا۟ مِمَّا رَزَقَكُمُ ٱللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا۟ خُطُوَٰتِ ٱلشَّيْطَٰنِ ۚ إِنَّهُۥ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿١٤٢﴾ ثَمَٰنِيَةَ أَزْوَٰجٍ ۖ مِّنَ ٱلضَّأْنِ ٱثْنَيْنِ وَمِنَ ٱلْمَعْزِ ٱثْنَيْنِ ۗ قُلْ ءَآلذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ ٱلْأُنثَيَيْنِ أَمَّا ٱشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ ٱلْأُنثَيَيْنِ ۖ نَبِّـُٔونِى بِعِلْمٍ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿١٤٣﴾ وَمِنَ ٱلْإِبِلِ ٱثْنَيْنِ وَمِنَ ٱلْبَقَرِ ٱثْنَيْنِ ۗ قُلْ ءَآلذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ ٱلْأُنثَيَيْنِ أَمَّا ٱشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ ٱلْأُنثَيَيْنِ ۖ أَمْ كُنتُمْ شُهَدَآءَ إِذْ وَصَّىٰكُمُ ٱللَّهُ بِهَٰذَا ۚ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ ٱفْتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا لِّيُضِلَّ ٱلنَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿١٤٤﴾ قُل لَّآ أَجِدُ فِى مَآ أُوحِىَ إِلَىَّ مُحَرَّمًا عَلَىٰ طَاعِمٍ يَطْعَمُهُۥٓ إِلَّآ أَن يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَّسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنزِيرٍ فَإِنَّهُۥ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهِلَّ لِغَيْرِ ٱللَّهِ بِهِۦ ۚ فَمَنِ ٱضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤٥﴾ وَعَلَى ٱلَّذِينَ هَادُوا۟ حَرَّمْنَا كُلَّ ذِى ظُفُرٍ ۖ وَمِنَ ٱلْبَقَرِ وَٱلْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَآ إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَآ أَوِ ٱلْحَوَايَآ أَوْ مَا ٱخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ۚ ذَٰلِكَ جَزَيْنَٰهُم بِبَغْيِهِمْ ۖ وَإِنَّا لَصَٰدِقُونَ ﴿١٤٦﴾ فَإِن كَذَّبُوكَ فَقُل رَّبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَٰسِعَةٍ ۖ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُۥ عَنِ ٱلْقَوْمِ ٱلْمُجْرِمِينَ ﴿١٤٧﴾ سَيَقُولُ ٱلَّذِينَ أَشْرَكُوا۟ لَوْ شَآءَ ٱللَّهُ مَآ أَشْرَكْنَا وَلَآ ءَابَآؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِن شَىْءٍ ۚ كَذَٰلِكَ كَذَّبَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا۟ بَأْسَنَا ۗ قُلْ هَلْ عِندَكُم مِّنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَآ ۖ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا ٱلظَّنَّ وَإِنْ أَنتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿١٤٨﴾ قُلْ فَلِلَّهِ ٱلْحُجَّةُ ٱلْبَٰلِغَةُ ۖ فَلَوْ شَآءَ لَهَدَىٰكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٤٩﴾ قُلْ هَلُمَّ شُهَدَآءَكُمُ ٱلَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ ٱللَّهَ حَرَّمَ هَٰذَا ۖ فَإِن شَهِدُوا۟ فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْ ۚ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَآءَ ٱلَّذِينَ كَذَّبُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَا وَٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِٱلْءَاخِرَةِ وَهُم بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿١٥٠﴾ قُلْ تَعَالَوْا۟ أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ ۖ أَلَّا تُشْرِكُوا۟ بِهِۦ شَيْـًٔا ۖ وَبِٱلْوَٰلِدَيْنِ إِحْسَٰنًا ۖ وَلَا تَقْتُلُوٓا۟ أَوْلَٰدَكُم مِّنْ إِمْلَٰقٍ ۖ نَّحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ ۖ وَلَا تَقْرَبُوا۟ ٱلْفَوَٰحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ ۖ وَلَا تَقْتُلُوا۟ ٱلنَّفْسَ ٱلَّتِى حَرَّمَ ٱللَّهُ إِلَّا بِٱلْحَقِّ ۚ ذَٰلِكُمْ وَصَّىٰكُم بِهِۦ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٥١﴾ وَلَا تَقْرَبُوا۟ مَالَ ٱلْيَتِيمِ إِلَّا بِٱلَّتِى هِىَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُۥ ۚ وَأَوْفُوا۟ ٱلْكَيْلَ وَٱلْمِيزَانَ بِٱلْقِسْطِ ۖ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۖ وَإِذَا قُلْتُمْ فَٱعْدِلُوا۟ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ ۖ وَبِعَهْدِ ٱللَّهِ أَوْفُوا۟ ۚ ذَٰلِكُمْ وَصَّىٰكُم بِهِۦ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٢﴾ وَأَنَّ هَٰذَا صِرَٰطِى مُسْتَقِيمًا فَٱتَّبِعُوهُ ۖ وَلَا تَتَّبِعُوا۟ ٱلسُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَن سَبِيلِهِۦ ۚ ذَٰلِكُمْ وَصَّىٰكُم بِهِۦ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٥٣﴾ ثُمَّ ءَاتَيْنَا مُوسَى ٱلْكِتَٰبَ تَمَامًا عَلَى ٱلَّذِىٓ أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَىْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُم بِلِقَآءِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٤﴾ وَهَٰذَا كِتَٰبٌ أَنزَلْنَٰهُ مُبَارَكٌ فَٱتَّبِعُوهُ وَٱتَّقُوا۟ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٥٥﴾ أَن تَقُولُوٓا۟ إِنَّمَآ أُنزِلَ ٱلْكِتَٰبُ عَلَىٰ طَآئِفَتَيْنِ مِن قَبْلِنَا وَإِن كُنَّا عَن دِرَاسَتِهِمْ لَغَٰفِلِينَ ﴿١٥٦﴾ أَوْ تَقُولُوا۟ لَوْ أَنَّآ أُنزِلَ عَلَيْنَا ٱلْكِتَٰبُ لَكُنَّآ أَهْدَىٰ مِنْهُمْ ۚ فَقَدْ جَآءَكُم بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ ۚ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن كَذَّبَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا ۗ سَنَجْزِى ٱلَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَنْ ءَايَٰتِنَا سُوٓءَ ٱلْعَذَابِ بِمَا كَانُوا۟ يَصْدِفُونَ ﴿١٥٧﴾ هَلْ يَنظُرُونَ إِلَّآ أَن تَأْتِيَهُمُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ أَوْ يَأْتِىَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِىَ بَعْضُ ءَايَٰتِ رَبِّكَ ۗ يَوْمَ يَأْتِى بَعْضُ ءَايَٰتِ رَبِّكَ لَا يَنفَعُ نَفْسًا إِيمَٰنُهَا لَمْ تَكُنْ ءَامَنَتْ مِن قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِىٓ إِيمَٰنِهَا خَيْرًا ۗ قُلِ ٱنتَظِرُوٓا۟ إِنَّا مُنتَظِرُونَ ﴿١٥٨﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ فَرَّقُوا۟ دِينَهُمْ وَكَانُوا۟ شِيَعًا لَّسْتَ مِنْهُمْ فِى شَىْءٍ ۚ إِنَّمَآ أَمْرُهُمْ إِلَى ٱللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا۟ يَفْعَلُونَ ﴿١٥٩﴾ مَن جَآءَ بِٱلْحَسَنَةِ فَلَهُۥ عَشْرُ أَمْثَالِهَا ۖ وَمَن جَآءَ بِٱلسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَىٰٓ إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦٠﴾ قُلْ إِنَّنِى هَدَىٰنِى رَبِّىٓ إِلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ دِينًا قِيَمًا مِّلَّةَ إِبْرَٰهِيمَ حَنِيفًا ۚ وَمَا كَانَ مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ ﴿١٦١﴾ قُلْ إِنَّ صَلَاتِى وَنُسُكِى وَمَحْيَاىَ وَمَمَاتِى لِلَّهِ رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿١٦٢﴾ لَا شَرِيكَ لَهُۥ ۖ وَبِذَٰلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا۠ أَوَّلُ ٱلْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٣﴾ قُلْ أَغَيْرَ ٱللَّهِ أَبْغِى رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَىْءٍ ۚ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا ۚ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۚ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿١٦٤﴾ وَهُوَ ٱلَّذِى جَعَلَكُمْ خَلَٰٓئِفَ ٱلْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَٰتٍ لِّيَبْلُوَكُمْ فِى مَآ ءَاتَىٰكُمْ ۗ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ ٱلْعِقَابِ وَإِنَّهُۥ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٦٥﴾

ڤنا: ٢:٣٣٣

ڤنا ٢:٣٣٣ ڤنا ٢:٣٣٣ ڤنا ٢:٣٣٣

وحو وحمدها وسعا وكو وأحمر

حبلم أنا هذ

وحنم نحلا معسا وأجناه همها
حنما وحنم هتوا مبعا وبرمه
والحكه وحنا حبا حمر مكبف وعنمم
محبا كوا وحنم حكمه حسبا
ومحجه حلا هذ.

حلنا

هم وكو لا هنما ولا سهنا هنجلم
حلنا أنا وحعدا سكف همكما
وأبعا معهفنا وسكها مسكف نما
وحنا لحا وحكمه . أنا وحمعنا
وهنوا محبه حنا وحانا همكبه وبلا
والحمعكمه . سبحانه وم سكف حنجم
وحكم وبوا حكمه وحنا معنا وبه
حسهكم بائب تومنكمه وحكمه وأحنم
وامهمس ومحمد حاوا وحانا معلم
هذنا وأبعا . أمحا وسبم معنهذمهم
حكمه أنا وعدبجم كو . مسلم حمب

باب صفة الصلاة

١٤٠٠ حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة وعمرو الناقد وابن نمير قالوا حدثنا سفيان بن عيينة عن الزهري عن سالم عن أبيه قال رأيت رسول الله ﷺ إذا افتتح الصلاة رفع يديه حتى يكونا حذو منكبيه وإذا أراد أن يركع وبعد ما يرفع رأسه من الركوع لا يرفع يديه ولا يسجد بين يديه ولكن على مثل ذلك وإذا رفع رأسه من السجود رفع يديه حتى يكونا حذو منكبيه وكبر

١٤٠١ حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا وكيع عن سفيان ح وحدثنا ابن نمير حدثنا أبي حدثنا سفيان عن الزهري عن سالم عن أبيه قال رأيت رسول الله ﷺ إذا افتتح الصلاة رفع يديه حتى يكونا حذو منكبيه وإذا أراد أن يركع ورفع رأسه من الركوع رفعهما كذلك وقال سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد ولا يفعل ذلك في السجود

١٤٠٢ حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا عبد الله بن نمير ح وحدثنا أبو كريب حدثنا وكيع ح وحدثنا ابن نمير حدثنا أبي حدثنا سفيان عن الزهري عن سالم عن أبيه قال رأيت رسول الله ﷺ إذا قام إلى الصلاة رفع يديه حتى يكونا حذو منكبيه وكبر فذكر نحو حديثهم

١٤٠٣ حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا عبد الله بن نمير ح وحدثنا أبو كريب حدثنا وكيع ح وحدثنا ابن نمير حدثنا أبي حدثنا سفيان عن الزهري عن سالم عن أبيه قال رأيت رسول الله ﷺ إذا افتتح الصلاة رفع يديه حتى يكونا حذو منكبيه وإذا أراد أن يركع ورفع رأسه من الركوع رفعهما كذلك وقال سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد ولا يفعل ذلك في السجود

١٤٠٤ حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا عبد الله بن نمير ح وحدثنا أبو كريب حدثنا وكيع ح وحدثنا ابن نمير حدثنا أبي حدثنا سفيان عن الزهري عن سالم عن أبيه قال رأيت رسول الله ﷺ إذا افتتح الصلاة رفع يديه حتى يكونا حذو منكبيه وإذا أراد أن يركع ورفع رأسه من الركوع رفعهما كذلك وقال سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد ولا يفعل ذلك في السجود

١٤٠٥ حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا عبد الله بن نمير ح وحدثنا أبو كريب حدثنا وكيع ح وحدثنا ابن نمير حدثنا أبي حدثنا سفيان عن الزهري عن سالم عن أبيه قال رأيت رسول الله ﷺ إذا افتتح الصلاة رفع يديه حتى يكونا حذو منكبيه وإذا أراد أن يركع ورفع رأسه من الركوع رفعهما كذلك وقال سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد ولا يفعل ذلك في السجود

١٤٠٦ حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا عبد الله بن نمير ح وحدثنا أبو كريب حدثنا وكيع ح وحدثنا ابن نمير حدثنا أبي حدثنا سفيان عن الزهري عن سالم عن أبيه قال رأيت رسول الله ﷺ إذا افتتح الصلاة رفع يديه حتى يكونا حذو منكبيه وإذا أراد أن يركع ورفع رأسه من الركوع رفعهما كذلك وقال سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد ولا يفعل ذلك في السجود

١٤٠٧ حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا عبد الله بن نمير ح وحدثنا أبو كريب حدثنا وكيع ح وحدثنا ابن نمير حدثنا أبي حدثنا سفيان عن الزهري عن سالم عن أبيه قال رأيت رسول الله ﷺ إذا افتتح الصلاة رفع يديه حتى يكونا حذو منكبيه وإذا أراد أن يركع ورفع رأسه من الركوع رفعهما كذلك وقال سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد ولا يفعل ذلك في السجود

١٤٠٨ حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا عبد الله بن نمير ح وحدثنا أبو كريب حدثنا وكيع ح وحدثنا ابن نمير حدثنا أبي حدثنا سفيان عن الزهري عن سالم عن أبيه قال رأيت رسول الله ﷺ إذا افتتح الصلاة رفع يديه حتى يكونا حذو منكبيه وإذا أراد أن يركع ورفع رأسه من الركوع رفعهما كذلك وقال سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد ولا يفعل ذلك في السجود

١٤٠٩ حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا عبد الله بن نمير ح وحدثنا أبو كريب حدثنا وكيع ح وحدثنا ابن نمير حدثنا أبي حدثنا سفيان عن الزهري عن سالم عن أبيه قال رأيت رسول الله ﷺ إذا افتتح الصلاة رفع يديه حتى يكونا حذو منكبيه وإذا أراد أن يركع ورفع رأسه من الركوع رفعهما كذلك وقال سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد ولا يفعل ذلك في السجود

١٤١٠ حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا عبد الله بن نمير ح وحدثنا أبو كريب حدثنا وكيع ح وحدثنا ابن نمير حدثنا أبي حدثنا سفيان عن الزهري عن سالم عن أبيه قال رأيت رسول الله ﷺ إذا افتتح الصلاة رفع يديه حتى يكونا حذو منكبيه وإذا أراد أن يركع ورفع رأسه من الركوع رفعهما كذلك وقال سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد ولا يفعل ذلك في السجود

١٤١١ حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا عبد الله بن نمير ح وحدثنا أبو كريب حدثنا وكيع ح وحدثنا ابن نمير حدثنا أبي حدثنا سفيان عن الزهري عن سالم عن أبيه قال رأيت رسول الله ﷺ إذا افتتح الصلاة رفع يديه حتى يكونا حذو منكبيه وإذا أراد أن يركع ورفع رأسه من الركوع رفعهما كذلك وقال سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد ولا يفعل ذلك في السجود

١٤١٢ حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا عبد الله بن نمير ح وحدثنا أبو كريب حدثنا وكيع ح وحدثنا ابن نمير حدثنا أبي حدثنا سفيان عن الزهري عن سالم عن أبيه قال رأيت رسول الله ﷺ إذا افتتح الصلاة رفع يديه حتى يكونا حذو منكبيه وإذا أراد أن يركع ورفع رأسه من الركوع رفعهما كذلك وقال سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد ولا يفعل ذلك في السجود

١٤١٣ حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا عبد الله بن نمير ح وحدثنا أبو كريب حدثنا وكيع ح وحدثنا ابن نمير حدثنا أبي حدثنا سفيان عن الزهري عن سالم عن أبيه قال رأيت رسول الله ﷺ إذا افتتح الصلاة رفع يديه حتى يكونا حذو منكبيه وإذا أراد أن يركع ورفع رأسه من الركوع رفعهما كذلك وقال سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد ولا يفعل ذلك في السجود

١٤١٤ حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا عبد الله بن نمير ح وحدثنا أبو كريب حدثنا وكيع ح وحدثنا ابن نمير حدثنا أبي حدثنا سفيان عن الزهري عن سالم عن أبيه قال رأيت رسول الله ﷺ إذا افتتح الصلاة رفع يديه حتى يكونا حذو منكبيه وإذا أراد أن يركع ورفع رأسه من الركوع رفعهما كذلك وقال سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد ولا يفعل ذلك في السجود

١٤١٥ حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا عبد الله بن نمير ح وحدثنا أبو كريب حدثنا وكيع ح وحدثنا ابن نمير حدثنا أبي حدثنا سفيان عن الزهري عن سالم عن أبيه قال رأيت رسول الله ﷺ إذا افتتح الصلاة رفع يديه حتى يكونا حذو منكبيه وإذا أراد أن يركع ورفع رأسه من الركوع رفعهما كذلك وقال سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد ولا يفعل ذلك في السجود

١٤١٦ حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا عبد الله بن نمير ح وحدثنا أبو كريب حدثنا وكيع ح وحدثنا ابن نمير حدثنا أبي حدثنا سفيان عن الزهري عن سالم عن أبيه قال رأيت رسول الله ﷺ إذا افتتح الصلاة رفع يديه حتى يكونا حذو منكبيه وإذا أراد أن يركع ورفع رأسه من الركوع رفعهما كذلك وقال سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد ولا يفعل ذلك في السجود

١٤١٧ حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا عبد الله بن نمير ح وحدثنا أبو كريب حدثنا وكيع ح وحدثنا ابن نمير حدثنا أبي حدثنا سفيان عن الزهري عن سالم عن أبيه قال رأيت رسول الله ﷺ إذا افتتح الصلاة رفع يديه حتى يكونا حذو منكبيه وإذا أراد أن يركع ورفع رأسه من الركوع رفعهما كذلك وقال سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد ولا يفعل ذلك في السجود

١٤١٨ حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا عبد الله بن نمير ح وحدثنا أبو كريب حدثنا وكيع ح وحدثنا ابن نمير حدثنا أبي حدثنا سفيان عن الزهري عن سالم عن أبيه قال رأيت رسول الله ﷺ إذا افتتح الصلاة رفع يديه حتى يكونا حذو منكبيه وإذا أراد أن يركع ورفع رأسه من الركوع رفعهما كذلك وقال سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد ولا يفعل ذلك في السجود

١٤١٩ حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا عبد الله بن نمير ح وحدثنا أبو كريب حدثنا وكيع ح وحدثنا ابن نمير حدثنا أبي حدثنا سفيان عن الزهري عن سالم عن أبيه قال رأيت رسول الله ﷺ إذا افتتح الصلاة رفع يديه حتى يكونا حذو منكبيه وإذا أراد أن يركع ورفع رأسه من الركوع رفعهما كذلك وقال سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد ولا يفعل ذلك في السجود

١٤٢٠ حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا عبد الله بن نمير ح وحدثنا أبو كريب حدثنا وكيع ح وحدثنا ابن نمير حدثنا أبي حدثنا سفيان عن الزهري عن سالم عن أبيه قال رأيت رسول الله ﷺ إذا افتتح الصلاة رفع يديه حتى يكونا حذو منكبيه وإذا أراد أن يركع ورفع رأسه من الركوع رفعهما كذلك وقال سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد ولا يفعل ذلك في السجود

١٤٢١ حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا عبد الله بن نمير ح وحدثنا أبو كريب حدثنا وكيع ح وحدثنا ابن نمير حدثنا أبي حدثنا سفيان عن الزهري عن سالم عن أبيه قال رأيت رسول الله ﷺ إذا افتتح الصلاة رفع يديه حتى يكونا حذو منكبيه وإذا أراد أن يركع ورفع رأسه من الركوع رفعهما كذلك وقال سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد ولا يفعل ذلك في السجود

١٤٢٢ حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا عبد الله بن نمير ح وحدثنا أبو كريب حدثنا وكيع ح وحدثنا ابن نمير حدثنا أبي حدثنا سفيان عن الزهري عن سالم عن أبيه قال رأيت رسول الله ﷺ إذا افتتح الصلاة رفع يديه حتى يكونا حذو منكبيه وإذا أراد أن يركع ورفع رأسه من الركوع رفعهما كذلك وقال سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد ولا يفعل ذلك في السجود

١٤٢٣ حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا عبد الله بن نمير ح وحدثنا أبو كريب حدثنا وكيع ح وحدثنا ابن نمير حدثنا أبي حدثنا سفيان عن الزهري عن سالم عن أبيه قال رأيت رسول الله ﷺ إذا افتتح الصلاة رفع يديه حتى يكونا حذو منكبيه وإذا أراد أن يركع ورفع رأسه من الركوع رفعهما كذلك وقال سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد ولا يفعل ذلك في السجود

١٤٢٤ حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا عبد الله بن نمير ح وحدثنا أبو كريب حدثنا وكيع ح وحدثنا ابن نمير حدثنا أبي حدثنا سفيان عن الزهري عن سالم عن أبيه قال رأيت رسول الله ﷺ إذا افتتح الصلاة رفع يديه حتى يكونا حذو منكبيه وإذا أراد أن يركع ورفع رأسه من الركوع رفعهما كذلك وقال سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد ولا يفعل ذلك في السجود

١٤٢٥ حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا عبد الله بن نمير ح وحدثنا أبو كريب حدثنا وكيع ح وحدثنا ابن نمير حدثنا أبي حدثنا سفيان عن الزهري عن سالم عن أبيه قال رأيت رسول الله ﷺ إذا افتتح الصلاة رفع يديه حتى يكونا حذو منكبيه وإذا أراد أن يركع ورفع رأسه من الركوع رفعهما كذلك وقال سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد ولا يفعل ذلك في السجود

١٤٢٦ حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا عبد الله بن نمير ح وحدثنا أبو كريب حدثنا وكيع ح وحدثنا ابن نمير حدثنا أبي حدثنا سفيان عن الزهري عن سالم عن أبيه قال رأيت رسول الله ﷺ إذا افتتح الصلاة رفع يديه حتى يكونا حذو منكبيه وإذا أراد أن يركع ورفع رأسه من الركوع رفعهما كذلك وقال سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد ولا يفعل ذلك في السجود

١٤٢٧ حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا عبد الله بن نمير ح وحدثنا أبو كريب حدثنا وكيع ح وحدثنا ابن نمير حدثنا أبي حدثنا سفيان عن الزهري عن سالم عن أبيه قال رأيت رسول الله ﷺ إذا افتتح الصلاة رفع يديه حتى يكونا حذو منكبيه وإذا أراد أن يركع ورفع رأسه من الركوع رفعهما كذلك وقال سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد ولا يفعل ذلك في السجود

١٤٢٨ حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا عبد الله بن نمير ح وحدثنا أبو كريب حدثنا وكيع ح وحدثنا ابن نمير حدثنا أبي حدثنا سفيان عن الزهري عن سالم عن أبيه قال رأيت رسول الله ﷺ إذا افتتح الصلاة رفع يديه حتى يكونا حذو منكبيه وإذا أراد أن يركع ورفع رأسه من الركوع رفعهما كذلك وقال سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد ولا يفعل ذلك في السجود

١٤٢٩ حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا عبد الله بن نمير ح وحدثنا أبو كريب حدثنا وكيع ح وحدثنا ابن نمير حدثنا أبي حدثنا سفيان عن الزهري عن سالم عن أبيه قال رأيت رسول الله ﷺ إذا افتتح الصلاة رفع يديه حتى يكونا حذو منكبيه وإذا أراد أن يركع ورفع رأسه من الركوع رفعهما كذلك وقال سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد ولا يفعل ذلك في السجود

١٤٣٠ حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا عبد الله بن نمير ح وحدثنا أبو كريب حدثنا وكيع ح وحدثنا ابن نمير حدثنا أبي حدثنا سفيان عن الزهري عن سالم عن أبيه قال رأيت رسول الله ﷺ إذا افتتح الصلاة رفع يديه حتى يكونا حذو منكبيه وإذا أراد أن يركع ورفع رأسه من الركوع رفعهما كذلك وقال سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد ولا يفعل ذلك في السجود

١٤٣١ حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا عبد الله بن نمير ح وحدثنا أبو كريب حدثنا وكيع ح وحدثنا ابن نمير حدثنا أبي حدثنا سفيان عن الزهري عن سالم عن أبيه قال رأيت رسول الله ﷺ إذا افتتح الصلاة رفع يديه حتى يكونا حذو منكبيه وإذا أراد أن يركع ورفع رأسه من الركوع رفعهما كذلك وقال سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد ولا يفعل ذلك في السجود

١٤٣٢ حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا عبد الله بن نمير ح وحدثنا أبو كريب حدثنا وكيع ح وحدثنا ابن نمير حدثنا أبي حدثنا سفيان عن الزهري عن سالم عن أبيه قال رأيت رسول الله ﷺ إذا افتتح الصلاة رفع يديه حتى يكونا حذو منكبيه وإذا أراد أن يركع ورفع رأسه من الركوع رفعهما كذلك وقال سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد ولا يفعل ذلك في السجود

١٤٣٣ حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا عبد الله بن نمير ح وحدثنا أبو كريب حدثنا وكيع ح وحدثنا ابن نمير حدثنا أبي حدثنا سفيان عن الزهري عن سالم عن أبيه قال رأيت رسول الله ﷺ إذا افتتح الصلاة رفع يديه حتى يكونا حذو منكبيه وإذا أراد أن يركع ورفع رأسه من الركوع رفعهما كذلك وقال سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد ولا يفعل ذلك في السجود

١٤٣٤ حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا عبد الله بن نمير ح وحدثنا أبو كريب حدثنا وكيع ح وحدثنا ابن نمير حدثنا أبي حدثنا سفيان عن الزهري عن سالم عن أبيه قال رأيت رسول الله ﷺ إذا افتتح الصلاة رفع يديه حتى يكونا حذو منكبيه وإذا أراد أن يركع ورفع رأسه من الركوع رفعهما كذلك وقال سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد ولا يفعل ذلك في السجود

١٤٣٥ حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا عبد الله بن نمير ح وحدثنا أبو كريب حدثنا وكيع ح وحدثنا ابن نمير حدثنا أبي حدثنا سفيان عن الزهري عن سالم عن أبيه قال رأيت رسول الله ﷺ إذا افتتح الصلاة رفع يديه حتى يكونا حذو منكبيه وإذا أراد أن يركع ورفع رأسه من الركوع رفعهما كذلك وقال سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد ولا يفعل ذلك في السجود

١٤٣٦ حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا عبد الله بن نمير ح وحدثنا أبو كريب حدثنا وكيع ح وحدثنا ابن نمير حدثنا أبي حدثنا سفيان عن الزهري عن سالم عن أبيه قال رأيت رسول الله ﷺ إذا افتتح الصلاة رفع يديه حتى يكونا حذو منكبيه وإذا أراد أن يركع ورفع رأسه من الركوع رفعهما كذلك وقال سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد ولا يفعل ذلك في السجود

١٤٣٧ حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا عبد الله بن نمير ح وحدثنا أبو كريب حدثنا وكيع ح وحدثنا ابن نمير حدثنا أبي حدثنا سفيان عن الزهري عن سالم عن أبيه قال رأيت رسول الله ﷺ إذا افتتح الصلاة رفع يديه حتى يكونا حذو منكبيه وإذا أراد أن يركع ورفع رأسه من الركوع رفعهما كذلك وقال سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد ولا يفعل ذلك في السجود

١٤٣٨ حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا عبد الله بن نمير ح وحدثنا أبو كريب حدثنا وكيع ح وحدثنا ابن نمير حدثنا أبي حدثنا سفيان عن الزهري عن سالم عن أبيه قال رأيت رسول الله ﷺ إذا افتتح الصلاة رفع يديه حتى يكونا حذو منكبيه وإذا أراد أن يركع ورفع رأسه من الركوع رفعهما كذلك وقال سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد ولا يفعل ذلك في السجود

١٤٣٩ حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا عبد الله بن نمير ح وحدثنا أبو كريب حدثنا وكيع ح وحدثنا ابن نمير حدثنا أبي حدثنا سفيان عن الزهري عن سالم عن أبيه قال رأيت رسول الله ﷺ إذا افتتح الصلاة رفع يديه حتى يكونا حذو منكبيه وإذا أراد أن يركع ورفع رأسه من الركوع رفعهما كذلك وقال سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد ولا يفعل ذلك في السجود

١٤٤٠ حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا عبد الله بن نمير ح وحدثنا أبو كريب حدثنا وكيع ح وحدثنا ابن نمير حدثنا أبي حدثنا سفيان عن الزهري عن سالم عن أبيه قال رأيت رسول الله ﷺ إذا افتتح الصلاة رفع يديه حتى يكونا حذو منكبيه وإذا أراد أن يركع ورفع رأسه من الركوع رفعهما كذلك وقال سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد ولا يفعل ذلك في السجود

١٤٤١ حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا عبد الله بن نمير ح وحدثنا أبو كريب حدثنا وكيع ح وحدثنا ابن نمير حدثنا أبي حدثنا سفيان عن الزهري عن سالم عن أبيه قال رأيت رسول الله ﷺ إذا افتتح الصلاة رفع يديه حتى يكونا حذو منكبيه وإذا أراد أن يركع ورفع رأسه من الركوع رفعهما كذلك وقال سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد ولا يفعل ذلك في السجود

١٤٤٢ حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا عبد الله بن نمير ح وحدثنا أبو كريب حدثنا وكيع ح وحدثنا ابن نمير حدثنا أبي حدثنا سفيان عن الزهري عن سالم عن أبيه قال رأيت رسول الله ﷺ إذا افتتح الصلاة رفع يديه حتى يكونا حذو منكبيه وإذا أراد أن يركع ورفع رأسه من الركوع رفعهما كذلك وقال سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد ولا يفعل ذلك في السجود

١٤٤٣ حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا عبد الله بن نمير ح وحدثنا أبو كريب حدثنا وكيع ح وحدثنا ابن نمير حدثنا أبي حدثنا سفيان عن الزهري عن سالم عن أبيه قال رأيت رسول الله ﷺ إذا افتتح الصلاة رفع يديه حتى يكونا حذو منكبيه وإذا أراد أن يركع ورفع رأسه من الركوع رفعهما كذلك وقال سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد ولا يفعل ذلك في السجود

١٤٤٤ حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا عبد الله بن نمير ح وحدثنا أبو كريب حدثنا وكيع ح وحدثنا ابن نمير حدثنا أبي حدثنا سفيان عن الزهري عن سالم عن أبيه قال رأيت رسول الله ﷺ إذا افتتح الصلاة رفع يديه حتى يكونا حذو منكبيه وإذا أراد أن يركع ورفع رأسه من الركوع رفعهما كذلك وقال سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد ولا يفعل ذلك في السجود

١٤٤٥ حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا عبد الله بن نمير ح وحدثنا أبو كريب حدثنا وكيع ح وحدثنا ابن نمير حدثنا أبي حدثنا سفيان عن الزهري عن سالم عن أبيه قال رأيت رسول الله ﷺ إذا افتتح الصلاة رفع يديه حتى يكونا حذو منكبيه وإذا أراد أن يركع ورفع رأسه من الركوع رفعهما كذلك وقال سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد ولا يفعل ذلك في السجود

١٤٤٦ حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا عبد الله بن نمير ح وحدثنا أبو كريب حدثنا وكيع ح وحدثنا ابن نمير حدثنا أبي حدثنا سفيان عن الزهري عن سالم عن أبيه قال رأيت رسول الله ﷺ إذا افتتح الصلاة رفع يديه حتى يكونا حذو منكبيه وإذا أراد أن يركع ورفع رأسه من الركوع رفعهما كذلك وقال سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد ولا يفعل ذلك في السجود

١٤٤٧ حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا عبد الله بن نمير ح وحدثنا أبو كريب حدثنا وكيع ح وحدثنا ابن نمير حدثنا أبي حدثنا سفيان عن الزهري عن سالم عن أبيه قال رأيت رسول الله ﷺ إذا افتتح الصلاة رفع يديه حتى يكونا حذو منكبيه وإذا أراد أن يركع ورفع رأسه من الركوع رفعهما كذلك وقال سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد ولا يفعل ذلك في السجود

١٤٤٨ حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا عبد الله بن نمير ح وحدثنا أبو كريب حدثنا وكيع ح وحدثنا ابن نمير حدثنا أبي حدثنا سفيان عن الزهري عن سالم عن أبيه قال رأيت رسول الله ﷺ إذا افتتح الصلاة رفع يديه حتى يكونا حذو منكبيه وإذا أراد أن يركع ورفع رأسه من الركوع رفعهما كذلك وقال سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد ولا يفعل ذلك في السجود

١٤٤٩ حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا عبد الله بن نمير ح وحدثنا أبو كريب حدثنا وكيع ح وحدثنا ابن نمير حدثنا أبي حدثنا سفيان عن الزهري عن سالم عن أبيه قال رأيت رسول الله ﷺ إذا افتتح الصلاة رفع يديه حتى يكونا حذو منكبيه وإذا أراد أن يركع ورفع رأسه من الركوع رفعهما كذلك وقال سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد ولا يفعل ذلك في السجود

١٤٥٠ حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا عبد الله بن نمير ح وحدثنا أبو كريب حدثنا وكيع ح وحدثنا ابن نمير حدثنا أبي حدثنا سفيان عن الزهري عن سالم عن أبيه قال رأيت رسول الله ﷺ إذا افتتح الصلاة رفع يديه حتى يكونا حذو منكبيه وإذا أراد أن يركع ورفع رأسه من الركوع رفعهما كذلك وقال سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد ولا يفعل ذلك في السجود

١٤٥١ حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا عبد الله بن نمير ح وحدثنا أبو كريب حدثنا وكيع ح وحدثنا ابن نمير حدثنا أبي حدثنا سفيان عن الزهري عن سالم عن أبيه قال رأيت رسول الله ﷺ إذا افتتح الصلاة رفع يديه حتى يكونا حذو منكبيه وإذا أراد أن يركع ورفع رأسه من الركوع رفعهما كذلك وقال سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد ولا يفعل ذلك في السجود

١٤٥٢ حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا عبد الله بن نمير ح وحدثنا أبو كريب حدثنا وكيع ح وحدثنا ابن نمير حدثنا أبي حدثنا سفيان عن الزهري عن سالم عن أبيه قال رأيت رسول الله ﷺ إذا افتتح الصلاة رفع يديه حتى يكونا حذو منكبيه وإذا أراد أن يركع ورفع رأسه من الركوع رفعهما كذلك وقال سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد ولا يفعل ذلك في السجود

١٤٥٣ حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا عبد الله بن نمير ح وحدثنا أبو كريب حدثنا وكيع ح وحدثنا ابن نمير حدثنا أبي حدثنا سفيان عن الزهري عن سالم عن أبيه قال رأيت رسول الله ﷺ إذا افتتح الصلاة رفع يديه حتى يكونا حذو منكبيه وإذا أراد أن يركع ورفع رأسه من الركوع رفعهما كذلك وقال سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد ولا يفعل ذلك في السجود

١٤٥٤ حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا عبد الله بن نمير ح وحدثنا أبو كريب حدثنا وكيع ح وحدثنا ابن نمير حدثنا أبي حدثنا سفيان عن الزهري عن سالم عن أبيه قال رأيت رسول الله ﷺ إذا افتتح الصلاة رفع يديه حتى يكونا حذو منكبيه وإذا أراد أن يركع ورفع رأسه من الركوع رفعهما كذلك وقال سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد ولا يفعل ذلك في السجود

١٤٥٥ حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا عبد الله بن نمير ح وحدثنا أبو كريب حدثنا وكيع ح وحدثنا ابن نمير حدثنا أبي حدثنا سفيان عن الزهري عن سالم عن أبيه قال رأيت رسول الله ﷺ إذا افتتح الصلاة رفع يديه حتى يكونا حذو منكبيه وإذا أراد أن يركع ورفع رأسه من الركوع رفعهما كذلك وقال سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد ولا يفعل ذلك في السجود

١٤٥٦ حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا عبد الله بن نمير ح وحدثنا أبو كريب حدثنا وكيع ح وحدثنا ابن نمير حدثنا أبي حدثنا سفيان عن الزهري عن سالم عن أبيه قال رأيت رسول الله ﷺ إذا افتتح الصلاة رفع يديه حتى يكونا حذو منكبيه وإذا أراد أن يركع ورفع رأسه من الركوع رفعهما كذلك وقال سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد ولا يفعل ذلك في السجود

١٤٥٧ حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا عبد الله بن نمير ح وحدثنا أبو كريب حدثنا وكيع ح وحدثنا ابن نمير حدثنا أبي حدثنا سفيان عن الزهري عن سالم عن أبيه قال رأيت رسول الله ﷺ إذا افتتح الصلاة رفع يديه حتى يكونا حذو منكبيه وإذا أراد أن يركع ورفع رأسه من الركوع رفعهما كذلك وقال سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد ولا يفعل ذلك في السجود

١٤٥٨ حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا عبد الله بن نمير ح وحدثنا أبو كريب حدثنا وكيع ح وحدثنا ابن نمير حدثنا أبي حدثنا سفيان عن الزهري عن سالم عن أبيه قال رأيت رسول الله ﷺ إذا افتتح الصلاة رفع يديه حتى يكونا حذو منكبيه وإذا أراد أن يركع ورفع رأسه من الركوع رفعهما كذلك وقال سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد ولا يفعل ذلك في السجود

١٤٥٩ حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا عبد الله بن نمير ح وحدثنا أبو كريب حدثنا وكيع ح وحدثنا ابن نمير حدثنا أبي حدثنا سفيان عن الزهري عن سالم عن أبيه قال رأيت رسول الله ﷺ إذا افتتح الصلاة رفع يديه حتى يكونا حذو منكبيه وإذا أراد أن يركع ورفع رأسه من الركوع رفعهما كذلك وقال سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد ولا يفعل ذلك في السجود

١٤٦٠ حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا عبد الله بن نمير ح وحدثنا أبو كريب حدثنا وكيع ح وحدثنا ابن نمير حدثنا أبي حدثنا سفيان عن الزهري عن سالم عن أبيه قال رأيت رسول الله ﷺ إذا افتتح الصلاة رفع يديه حتى يكونا حذو منكبيه وإذا أراد أن يركع ورفع رأسه من الركوع رفعهما كذلك وقال سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد ولا يفعل ذلك في السجود

١٤٦١ حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا عبد الله بن نمير ح وحدثنا أبو كريب حدثنا وكيع ح وحدثنا ابن نمير حدثنا أبي حدثنا سفيان عن الزهري عن سالم عن أبيه قال رأيت رسول الله ﷺ إذا افتتح الصلاة رفع يديه حتى يكونا حذو منكبيه وإذا أراد أن يركع ورفع رأسه من الركوع رفعهما كذلك وقال سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد ولا يفعل ذلك في السجود

١٤٦٢ حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا عبد الله بن نمير ح وحدثنا أبو كريب حدثنا وكيع ح وحدثنا ابن نمير حدثنا أبي حدثنا سفيان عن الزهري عن سالم عن أبيه قال رأيت رسول الله ﷺ إذا افتتح الصلاة رفع يديه حتى يكونا حذو منكبيه وإذا أراد أن يركع ورفع رأسه من الركوع رفعهما كذلك وقال سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد ولا يفعل ذلك في السجود

١٤٦٣ حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا عبد الله بن نمير ح وحدثنا أبو كريب حدثنا وكيع ح وحدثنا ابن نمير حدثنا أبي حدثنا سفيان عن الزهري عن سالم عن أبيه قال رأيت رسول الله ﷺ إذا افتتح الصلاة رفع يديه حتى يكونا حذو منكبيه وإذا أراد أن يركع ورفع رأسه من الركوع رفعهما كذلك وقال سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد ولا يفعل ذلك في السجود

١٤٦٤ حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا عبد الله بن نمير ح وحدثنا أبو كريب حدثنا وكيع ح وحدثنا ابن نمير حدثنا أبي حدثنا سفيان عن الزهري عن سالم عن أبيه قال رأيت رسول الله ﷺ إذا افتتح الصلاة رفع يديه حتى يكونا حذو منكبيه وإذا أراد أن يركع ورفع رأسه من الركوع رفعهما كذلك وقال سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد ولا يفعل ذلك في السجود

١٤٦٥ حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا عبد الله بن نمير ح وحدثنا أبو كريب حدثنا وكيع ح وحدثنا ابن نمير حدثنا أبي حدثنا سفيان عن الزهري عن سالم عن أبيه قال رأيت رسول الله ﷺ إذا افتتح الصلاة رفع يديه حتى يكونا حذو منكبيه وإذا أراد أن يركع ورفع رأسه من الركوع رفعهما كذلك وقال سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد ولا يفعل ذلك في السجود

١٤٦٦ حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا عبد الله بن نمير ح وحدثنا أبو كريب حدثنا وكيع ح وحدثنا ابن نمير حدثنا أبي حدثنا سفيان عن الزهري عن سالم عن أبيه قال رأيت رسول الله ﷺ إذا افتتح الصلاة رفع يديه حتى يكونا حذو منكبيه وإذا أراد أن يركع ورفع رأسه من الركوع رفعهما كذلك وقال سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد ولا يفعل ذلك في السجود

١٤٦٧ حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة حدثنا عبد الله بن نمير ح وحدثنا أبو كريب حدثنا وكيع ح وحدثنا ابن نمير حدثنا أبي حدثنا سفيان عن الزهري ع

ਸਲੋਕ ॥

ਪਵਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਹਤੁ ॥
ਦਿਵਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਖੇਲੈ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥
ਚੰਗਿਆਈਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ਵਾਚੈ ਧਰਮੁ ਹਦੂਰਿ ॥
ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ ਦੂਰਿ ॥
ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਘਾਲਿ ॥
ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਜਪੁ ॥

ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥
ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥
ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥
ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥
ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥
ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥
ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੨॥

ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਆਕਾਰ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਈ ॥
ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਜੀਅ ਹੁਕਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥
ਹੁਕਮੀ ਉਤਮ ਨੀਚ ਹੁਕਮਿ ਲਿਖਿ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥
ਇਕਨਾ ਹੁਕਮੀ ਬਖਸੀਸ ਇਕਿ ਹੁਕਮੀ ਸਦਾ ਭਵਾਈ ॥
ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਬਾਹਰਿ ਹੁਕਮ ਨ ਕੋਈ ॥
ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਜੇ ਬੁਝੈ ਤ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਈ ॥੩॥

ਗਾਵੈ ਕੋ ਤਾਣੁ ਹੋਵੈ ਕਿਸੈ ਤਾਣੁ ॥
ਗਾਵੈ ਕੋ ਦਾਣੁ ਜਾਣੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥
ਗਾਵੈ ਕੋ ਗੁਣ ਵਡਿਆ ਚਾਰ ॥
ਗਾਵੈ ਕੋ ਵਿਦਿਆ ਵਿਖਮ ਵੀਚਾਰ ॥
ਗਾਵੈ ਕੋ ਸਾਜਿ ਕਰੇ ਤਨ ਖੇਹ ॥
ਗਾਵੈ ਕੋ ਜੀਅ ਲੈ ਫਿਰਿ ਦੇਹ ॥
ਗਾਵੈ ਕੋ ਜਾਪੈ ਦਿਸੈ ਦੂਰਿ ॥
ਗਾਵੈ ਕੋ ਵੇਖੈ ਹਾਦਰਾ ਹਦੂਰਿ ॥
ਕਥਨਾ ਕਥੀ ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਿ ॥
ਕਥਿ ਕਥਿ ਕਥੀ ਕੋਟੀ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ॥
ਦੇਦਾ ਦੇ ਲੈਦੇ ਥਕਿ ਪਾਹਿ ॥
ਜੁਗਾ ਜੁਗੰਤਰਿ ਖਾਹੀ ਖਾਹਿ ॥
ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਰਾਹ ॥
ਨਾਨਕ ਵਿਗਸੈ ਵੇਪਰਵਾਹ ॥੪॥

ઉપર ઉપરથી ઉપાડી લઈ જાય છે. ત્યારે તેમને ઘણું દુઃખ થાય છે. તેમ
જ્યારે પ્રભુ પોતાના ભક્તોને પોતાની પાસે બોલાવી લે છે ત્યારે તેમને
ઘણું દુઃખ થાય છે. પ્રભુ પોતાના ભક્તોને પોતાની પાસે બોલાવી લે
છે ત્યારે તેમને ઘણું દુઃખ થાય છે. પ્રભુ પોતાના ભક્તોને પોતાની
પાસે બોલાવી લે છે ત્યારે તેમને ઘણું દુઃખ થાય છે. પ્રભુ પોતાના
ભક્તોને પોતાની પાસે બોલાવી લે છે ત્યારે તેમને ઘણું દુઃખ થાય
છે. પ્રભુ પોતાના ભક્તોને પોતાની પાસે બોલાવી લે છે ત્યારે તેમને
ઘણું દુઃખ થાય છે. પ્રભુ પોતાના ભક્તોને પોતાની પાસે બોલાવી
લે

ਸੁਣਿਐ ਈਸਰੁ ਬਰਮਾ ਇੰਦੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਣ ਮੰਦੁ ॥
ਸੁਣਿਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥੨॥

ਸੁਣਿਐ ਧਰਤਿ ਧਵਲ ਆਕਾਸ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਾਤਾਲ ॥
ਸੁਣਿਐ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥੩॥

ਸੁਣਿਐ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗਿਆਨੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਅਠਸਠਿ ਕਾ ਇਸਨਾਨੁ ॥
ਸੁਣਿਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥੪॥

ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਚਰਨ ਰਿਦੈ ਪਰਗਾਸੁ ॥
ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਆਪ ਖਲਾ ਕਾ ਤਾਸੁ ॥੫॥

ਮਨਿ ਜਪਿਐ ਜਪੀਐ ਜਗਦੀਸ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਕਟੈ ਅਘਨਾਸ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਅਰਦਾਸ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਗੁਣਤਾਸ ॥੬॥

ਮਨਿ ਜਪਿਐ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਜਾਇ ॥ ਮਨਿ ਜਪਿਐ ਸਚਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥
ਮਨਿ ਜਪਿਐ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਰੈ ॥ ਮਨਿ ਜਪਿਐ ਨਰਕਿ ਨ ਸੁਰਗਿ ਨ ਪਚੈ ॥੭॥

ਮਨਿ ਜਪਿਐ ਤਨੁ ਹੋਵੈ ਹਰਿਆ ॥ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲੁ ਭੀ ਪਰਿਆ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਤੁਧੁ ਤਰੈ ॥ ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਕੁਲ ਭੀ ਨਿਸਤਰੈ ॥੮॥

ਮਨਿ ਜਪਿਐ ਨਹ ਜੋਨਿ ਗਹੰਮਿ ॥ ਮਨਿ ਜਪਿਐ ਨਹ ਬਿਨਸੈ ਜੰਮਿ ॥
ਮਨਿ ਜਪਿਐ ਸੁਖ ਸਹਜ ਘਨੇਰੇ ॥ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਟਹਿ ਦੁਖ ਤੇਰੇ ॥੯॥

ਮਨਿ ਜਪਿਐ ਸਭ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਅੜੇ ਫਲ ਅਪਾਰੇ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਿਤ ਏਵ ॥ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਤਰੀਐ ਭਵਜਲੁ ਖੇਵ ॥੧੦॥

ਭਰਿਆ ਹੋਵੈ ਪਾਪ ਨਾਲਿ ਤਿਸੁ ਨਾਵੈ ਨੇੜਿ ਨ ਜਾਇ ॥
ਮੁਹਿ ਫੇਰੀ ਪਿਠਿ ਦੇਵਦਾ ਸਣੁ ਕਪੜੈ ਨੰਗਾ ਥਾਇ ॥
ਵੇਖਹੁ ਏਹੁ ਨਿਆਉ ਤੁਸਾ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥
ਜੇਹਾ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਣੈ ਕਰਮਾ ਸੰਦੜਾ ਖੇਤੁ ॥
ਆਪੇ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਖਾਹੁ ਨਾਨਕ ਏਵ ਚਲਾਇ ॥੧॥

ਸਲੋਕੁ ॥
ਸੁਣਿਐ ਸਿਧ ਪੀਰ ਸੁਰਿ ਨਾਥ ॥ ਸੁਣਿਐ ਧਰਤਿ ਧਵਲ ਆਕਾਸ ॥
ਸੁਣਿਐ ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਾਤਾਲ ॥ ਸੁਣਿਐ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕਾਲੁ ॥
ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੧॥

ઉપાસકોનું કર્તવ્ય

ઉપાસકોનું કર્તવ્ય છે કે તેઓ પોતાના ઉપાસ્યદેવ પ્રત્યે પ્રેમ રાખે, તેમની સેવા કરે, તેમની આજ્ઞાનું પાલન કરે, તેમની સ્તુતિ કરે, તેમનું ધ્યાન ધરે, તેમનું સ્મરણ કરે, તેમનું કીર્તન કરે, તેમનું ભજન કરે, તેમની પૂજા કરે, તેમને નમસ્કાર કરે, તેમની સાથે સખ્યભાવ રાખે, તેમની સાથે આત્મનિવેદન કરે. ૧૦૦

ઉપાસકોનું કર્તવ્ય છે કે તેઓ પોતાના ઉપાસ્યદેવ પ્રત્યે પ્રેમ રાખે, તેમની સેવા કરે, તેમની આજ્ઞાનું પાલન કરે, તેમની સ્તુતિ કરે, તેમનું ધ્યાન ધરે, તેમનું સ્મરણ કરે, તેમનું કીર્તન કરે, તેમનું ભજન કરે, તેમની પૂજા કરે, તેમને નમસ્કાર કરે, તેમની સાથે સખ્યભાવ રાખે, તેમની સાથે આત્મનિવેદન કરે. ૧૦૦

ઉપાસકોનું કર્તવ્ય છે કે તેઓ પોતાના ઉપાસ્યદેવ પ્રત્યે પ્રેમ રાખે, તેમની સેવા કરે, તેમની આજ્ઞાનું પાલન કરે, તેમની સ્તુતિ કરે, તેમનું ધ્યાન ધરે, તેમનું સ્મરણ કરે, તેમનું કીર્તન કરે, તેમનું ભજન કરે, તેમની પૂજા કરે, તેમને નમસ્કાર કરે, તેમની સાથે સખ્યભાવ રાખે, તેમની સાથે આત્મનિવેદન કરે. ૧૦૦

ઉપાસકોનું કર્તવ્ય છે કે તેઓ પોતાના ઉપાસ્યદેવ પ્રત્યે પ્રેમ રાખે, તેમની સેવા કરે, તેમની આજ્ઞાનું પાલન કરે, તેમની સ્તુતિ કરે, તેમનું ધ્યાન ધરે, તેમનું સ્મરણ કરે, તેમનું કીર્તન કરે, તેમનું ભજન કરે, તેમની પૂજા કરે, તેમને નમસ્કાર કરે, તેમની સાથે સખ્યભાવ રાખે, તેમની સાથે આત્મનિવેદન કરે. ૧૦૦

ઉપાસકોનું કર્તવ્ય છે કે તેઓ પોતાના ઉપાસ્યદેવ પ્રત્યે પ્રેમ રાખે, તેમની સેવા કરે, તેમની આજ્ઞાનું પાલન કરે, તેમની સ્તુતિ કરે, તેમનું ધ્યાન ધરે, તેમનું સ્મરણ કરે, તેમનું કીર્તન કરે, તેમનું ભજન કરે, તેમની પૂજા કરે, તેમને નમસ્કાર કરે, તેમની સાથે સખ્યભાવ રાખે, તેમની સાથે આત્મનિવેદન કરે. ૧૦૦

ઉપાસકોનું કર્તવ્ય છે કે તેઓ પોતાના ઉપાસ્યદેવ પ્રત્યે પ્રેમ રાખે, તેમની સેવા કરે, તેમની આજ્ઞાનું પાલન કરે, તેમની સ્તુતિ કરે, તેમનું ધ્યાન ધરે, તેમનું સ્મરણ કરે, તેમનું કીર્તન કરે, તેમનું ભજન કરે, તેમની પૂજા કરે, તેમને નમસ્કાર કરે, તેમની સાથે સખ્યભાવ રાખે, તેમની સાથે આત્મનિવેદન કરે. ૧૦૦

ਕੁਲ ਜੋਤ ਵਿਚੋਂ ਕਾਸ਼ਤ ਹੇਠ ਰਕਬਾ ਘਟਾਉਣ ਤੇ ਜੋ ਰਕਬਾ ਬਚੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬੰਜਰ ਰਕਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਬੰਜਰ ਰਕਬਾ

ਕੁਲ ਜੋਤ ਵਿਚੋਂ ਕਾਸ਼ਤ ਹੇਠ ਰਕਬਾ ਅਤੇ ਬੰਜਰ ਰਕਬਾ ਘਟਾਉਣ ਤੇ ਜੋ ਰਕਬਾ ਬਚੇ ਉਸ ਨੂੰ ਚਰਾਂਦ ਰਕਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਰਕਬੇ ਵਿਚ ਪਿੰਡ ਦੀਆਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਚਰਾਂਦਾਂ ਅਤੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੇ ਨਿਜੀ ਚਰਾਂਦ ਰਕਬੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਚਰਾਂਦ ਰਕਬਾ

ਕੁਲ ਜੋਤ ਵਿਚੋਂ ਕਾਸ਼ਤ ਹੇਠ ਰਕਬਾ, ਬੰਜਰ ਰਕਬਾ ਅਤੇ ਚਰਾਂਦ ਰਕਬਾ ਘਟਾਉਣ ਤੇ ਜੋ ਰਕਬਾ ਬਚੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ੁਧ ਬੀਜਿਆ ਰਕਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਰਕਬੇ ਵਿਚ ਕਿਸਾਨ ਦੇ ਨਿਜੀ ਖੇਤ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਦੀਆਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਵਾਹੀਆਂ ਹੇਠ ਰਕਬੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਸ਼ੁਧ ਬੀਜਿਆ ਰਕਬਾ

ਕੁਲ ਜੋਤ ਵਿਚੋਂ ਕਾਸ਼ਤ ਹੇਠ ਰਕਬਾ, ਬੰਜਰ ਰਕਬਾ, ਚਰਾਂਦ ਰਕਬਾ ਅਤੇ ਸ਼ੁਧ ਬੀਜਿਆ ਰਕਬਾ ਘਟਾਉਣ ਤੇ ਜੋ ਰਕਬਾ ਬਚੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਲ ਬੀਜਿਆ ਰਕਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਰਕਬੇ ਵਿਚ ਸ਼ੁਧ ਬੀਜਿਆ ਰਕਬਾ ਅਤੇ ਦੁਹਰਵਾਂ ਬੀਜਿਆ ਰਕਬਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਕੁਲ ਬੀਜਿਆ ਰਕਬਾ

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ كِتَابَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَأُحِلَّ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَٰلِكُمْ أَنْ تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا تَرَاضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۞ وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ فَتَيَاتِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ فَانْكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسَافِحَاتٍ وَلَا مُتَّخِذَاتِ أَخْدَانٍ فَإِذَا أُحْصِنَّ فَإِنْ أَتَيْنَ بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۞ يُرِيدُ اللَّهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ أَنْ تَمِيلُوا مَيْلًا عَظِيمًا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا

٤٤٤ حكمها

وكمها وعدها

بعوا وتعجبو ٤٤٤ لأخا ٤٤٤

٤٤٤

حذوملي كو حنا كموا واعبد كم
وقبوم عكما نوا خا معكلها
لعتسما ومكو كموتكما وخا لعمده
وكما حنوملي : حنحمملي كو واعجم
كم حنوا وامعا خا حنو وبعلا
مم كا حددبتما وعاوا . وخا
كاوهما حمكا وتسمحكا محنوا لومد
مملي وبعب كو همحسا مكما دبا مكدبته

لعدة لاخا ٤٤٤

قبم . حذوملي

حنحه حكما معكم واوا كو حنوا
كحنا . وانحا حنو همحمنا حد هحكما
سنسا ٤٤٤ وسكا حد سكما . لا لاوحة
كس خمرا وهحنا ٤٤٤

ಶ್ರೀ ಗುರುಸ್ತೋತ್ರ

ಶ್ರೀಮತ್ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಗುರುಂ ಭಜಾಮಿ
ಶ್ರೀಮತ್ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಗುರುಂ ಭಜಾಮಿ
ಶ್ರೀಮತ್ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಗುರುಂ ಭಜಾಮಿ ॥

ಸಚ್ಚಿತ್ಸುಖಾಕಾರಮನಂತರೂಪಂ
ಸಚ್ಚಿತ್ಸುಖಾಕಾರಮನಂತರೂಪಂ
ಸಚ್ಚಿತ್ಸುಖಾಕಾರಮನಂತರೂಪಂ
ಹೃದಾ ವಿಭಾತಂ ಗುರುರಾಜಯೋಗಿನಂ
ಹೃದಾ ವಿಭಾತಂ ಗುರುರಾಜಯೋಗಿನಂ
ಹೃದಾ ವಿಭಾತಂ ಗುರುರಾಜಯೋಗಿನಂ
ಶ್ರೀಮತ್ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಗುರುಂ ಭಜಾಮಿ
ಶ್ರೀಮತ್ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಗುರುಂ ಭಜಾಮಿ
ಶ್ರೀಮತ್ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಗುರುಂ ಭಜಾಮಿ ॥

ಸಮಸ್ತಸಂಸಾರಿಜನಾಪವರ್ಗ
ಸಮಸ್ತಸಂಸಾರಿಜನಾಪವರ್ಗ
ಸಮಸ್ತಸಂಸಾರಿಜನಾಪವರ್ಗ
ದಾರಪ್ರವೀಣಂ ಯತಿರಾಜವರ್ಯಂ
ದಾರಪ್ರವೀಣಂ ಯತಿರಾಜವರ್ಯಂ
ದಾರಪ್ರವೀಣಂ ಯತಿರಾಜವರ್ಯಂ
ಶ್ರೀಮತ್ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಗುರುಂ ಭಜಾಮಿ
ಶ್ರೀಮತ್ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಗುರುಂ ಭಜಾಮಿ
ಶ್ರೀಮತ್ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಗುರುಂ ಭಜಾಮಿ ॥

ಸದಾಶಿವಬ್ರಹ್ಮೇಂದ್ರ ಸರಸ್ವತೀಂದ್ರ
ಸದಾಶಿವಬ್ರಹ್ಮೇಂದ್ರ ಸರಸ್ವತೀಂದ್ರ
ಸದಾಶಿವಬ್ರಹ್ಮೇಂದ್ರ ಸರಸ್ವತೀಂದ್ರ
ಸದಾಶಿವಾಖ್ಯಾಂ ಗುರುಮೀಶರೂಪಂ
ಸದಾಶಿವಾಖ್ಯಾಂ ಗುರುಮೀಶರೂಪಂ
ಸದಾಶಿವಾಖ್ಯಾಂ ಗುರುಮೀಶರೂಪಂ
ಶ್ರೀಮತ್ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಗುರುಂ ಭಜಾಮಿ
ಶ್ರೀಮತ್ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಗುರುಂ ಭಜಾಮಿ
ಶ್ರೀಮತ್ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಗುರುಂ ಭಜಾಮಿ ॥

ಶ್ರೀಮತ್ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಗುರುಂ ಭಜಾಮಿ
ಶ್ರೀಮತ್ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಗುರುಂ ಭಜಾಮಿ
ಶ್ರೀಮತ್ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಗುರುಂ ಭಜಾಮಿ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਸਲੋਕ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲ ॥੧॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲ ॥੧॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲ ॥੧॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲ ॥੧॥

٥٠٠ ٤ ٥٠٠ ٤ ٥٠٠ ٤ ٥٠٠ ٤ ٥٠٠ ٤ ٥٠٠ ٤ ٥٠٠ ٤ ٥٠٠ ٤ ٥٠٠ ٤ ٥٠٠ ٤

ਸਲੋਕ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ١٥٢ وَأَنَّ هَٰذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَن سَبِيلِهِ ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ١٥٣ ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُم بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ١٥٤ وَهَٰذَا كِتَابٌ أَنزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ١٥٥ أَن تَقُولُوا إِنَّمَا أُنزِلَ الْكِتَابُ عَلَىٰ طَائِفَتَيْنِ مِن قَبْلِنَا وَإِن كُنَّا عَن دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ ١٥٦ أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ فَقَدْ جَاءَكُم بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن كَذَّبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَنَجْزِي الَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَنْ آيَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ١٥٧ هَلْ يَنظُرُونَ إِلَّا أَن تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنفَعُ نَفْسًا إِيمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِن قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلِ انتَظِرُوا إِنَّا مُنتَظِرُونَ ١٥٨ إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا لَّسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ١٥٩ مَن جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا وَمَن جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ١٦٠ قُلْ إِنَّنِي هَدَانِي رَبِّي إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ دِينًا قِيَمًا مِّلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ١٦١ قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ١٦٢ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَٰلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ١٦٣ قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ١٦٤ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ١٦٥

ولد ابراهيم اسحاق ويعقوب ٠ ويعقوب ولد يهوذا ويوسف وبنيامين وروبين وشمعون ولاوي ويساكر وزبولون ٠ وبنو يوسف منسى وافرايم ٠ وبنو بنيامين بالع وباكر واشبيل وجيرا ونعمان واحي وروش وموفيم وحوفيم وارد ٠ وبنو بالع ادار وجيرا وابيهود وابيشوع ونعمان واحيا وروش وبرع وشامع وبئيرا الذي سباه تغلث فلاسر ملك اشور وهو رئيس الاباء ساكنا في حاصور ٠ وشمعا ومالك وعدعيل وبنو شمعا حمويل وزكور وشاول ٠ وبنو شاول يوعيل وبنو يوعيل شمعي وبنو شمعي زخريا وبكريا ٠ ومشلام ابنه وحزيا ابنه وعابر ابنه ويوقيم ٠ وبنو شمعي زخريا وبكريا ٠ ومشلام ابنه وحزيا ابنه وعابر ابنه ويوقيم ٠ وبنو بالع عصبون وعزي وعزيئيل ويريموث واري ٠ وعنوث وعدايا وعبدايل

ভাষার ইতিহাস

ভাষা কাহাকে বলে? ভাষা বলিতে আমরা কি বুঝি? ভাষা বলিতে আমরা বুঝি মানুষের মুখের কথা। মানুষ মনের ভাব প্রকাশ করিবার জন্য যে সকল ধ্বনি উচ্চারণ করে, সেই ধ্বনিগুলির সমষ্টিকে ভাষা বলে। ভাষা ব্যতীত মানুষ মনের ভাব প্রকাশ করিতে পারে না। ভাষা মানুষের একটি শ্রেষ্ঠ সম্পদ।

ভাষা কত প্রকার? ভাষা দুই প্রকার—মুখের ভাষা ও লেখার ভাষা। মুখের ভাষা বলিতে আমরা বুঝি মুখে উচ্চারিত ধ্বনিসমষ্টি। লেখার ভাষা বলিতে বুঝি লিখিত বর্ণসমষ্টি। মুখের ভাষা ক্ষণস্থায়ী, লেখার ভাষা চিরস্থায়ী।

মুখের ভাষা কাহাকে বলে? যে ভাষা মুখে উচ্চারণ করিয়া মনের ভাব প্রকাশ করা হয়, তাহাকে মুখের ভাষা বলে। মুখের ভাষা ক্ষণস্থায়ী। মুখের ভাষা উচ্চারণ করিবামাত্র তাহা বাতাসে মিলাইয়া যায়। মুখের ভাষা শুনিবার জন্য কাছে থাকিতে হয়।

লেখার ভাষা কাহাকে বলে? যে ভাষা লিখিয়া মনের ভাব প্রকাশ করা হয়, তাহাকে লেখার ভাষা বলে। লেখার ভাষা চিরস্থায়ী। লেখার ভাষা পড়িবার জন্য কাছে থাকিতে হয় না। লেখার ভাষা বহুদূরে থাকিয়াও পড়া যায়।

ਦੀਪ ਸਮਕਲਾ ਦੀਪ ਸਮਕਲਾ

ਦੀਪ ਸਮਕਲਾ ਦੀਪ ਸਮਕਲਾ

ਦੀਪ ਸਮਕਲਾ ਦੀਪ ਸਮਕਲਾ

لاكنها . هكذا ايمان المسيحيين كلهم واحد لا يختلف
بعضهم عن بعض ولا يتغير ولا يتبدل ولا يزيد ولا
ينقص . وكما ان الشمس واحدة في جميع العالم
وهي تضيء لكل الناس كذلك ايمان المسيحيين
واحد في جميع العالم وهو يضيء لكل المسيحيين
ويعطيهم نور المعرفة الالهية . وكما ان الشمس
لا تضيء لقوم دون قوم كذلك ايمان المسيحيين
لا يضيء لقوم دون قوم . وكما ان الشمس
لا تتغير ولا تتبدل ولا تزيد ولا تنقص كذلك
ايمان المسيحيين لا يتغير ولا يتبدل ولا يزيد
ولا ينقص . وكما ان الشمس لا تضيء
لقوم في وقت ولقوم في وقت آخر كذلك
ايمان المسيحيين لا يضيء لقوم في وقت
ولقوم في وقت آخر . وكما ان الشمس
لا تضيء لقوم في مكان ولقوم في مكان
آخر كذلك ايمان المسيحيين لا يضيء لقوم
في مكان ولقوم في مكان آخر . وكما
ان الشمس لا تضيء لقوم في زمان
ولقوم في زمان آخر كذلك ايمان
المسيحيين لا يضيء لقوم في زمان
ولقوم في زمان آخر . وكما ان
الشمس لا تضيء لقوم في
مكان ولقوم في مكان
آخر كذلك ايمان
المسيحيين

ચોપાઈ

ચોપાઈ

ચોપાઈ

ਮੁਫ਼ਤ ਵੰਡਣ ਲਈ

ٱفْعَلُوا ٱلْخَيْرَ وَٱعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَٱفْعَلُوا
ٱلْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ وَجَٰهِدُوا
فِى ٱللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِۦ هُوَ ٱجْتَبَىٰكُمْ
وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِى ٱلدِّينِ مِنْ
حَرَجٍ

وَمِنْهُ

ٱلْعَبْدُ مَمْلُوكٌ لَا يَمْلِكُ وَلَا يُمْلَكُ
وَجَمْعُهُ عَبِيدٌ وَعِبَادٌ وَعَبِيدَىٰ :
وَعَبَّدْتُهُ ٱتَّخَذْتُهُ عَبْدًا . وَأَعْبَدَ
كَثُرَ عَبِيدُهُ

ٱلْعَدَدُ مَصْدَرُ عَدَّ يَعُدُّ وَهُوَ
ٱلْإِحْصَاءُ وَٱلْمَعْدُودُ وَٱلْمَعْدُودَةُ
وَٱلْعُدَّةُ مَا أَعْدَدْتَ مِنْ شَىْءٍ
لِحَوَادِثِ ٱلدَّهْرِ وَنَوَائِبِهِ

ٱلْعَدَسُ حَبٌّ وَهُوَ أَنْوَاعٌ وَٱحِدَتُهُ
عَدَسَةٌ وَٱلْعَدَسُ أَيْضًا نَبْتٌ
وَعَدَسَ ٱلرَّجُلُ عَدَسًا وَعُدُوسًا
وَعَدَسَ ٱلْمَاءُ فِى ٱلْبِئْرِ نَقَصَ
وَعَدَسَ ٱلْبَعِيرُ عَدْسًا وَعُدُوسًا
وَعَدَسَ ٱلْبَعِيرُ بِعَدَسِهِ ضَرَبَهُ
بِهِ وَٱلْعَدَسُ ٱلْبَعُوضُ

ٱلْعَدَسَةُ ٱلْحَلْقَةُ فِى ٱلْأَنْفِ
وَٱلْجَمْعُ عَدَسٌ وَعَدَسَاتٌ
وَعَدَسَ ٱلْبَعِيرَ جَعَلَ فِى أَنْفِهِ
عَدَسَةً وَٱلْعَدَسَةُ ٱلْبَعُوضَةُ
وَٱلْعَدَسَةُ ٱلْقَمْلَةُ وَٱلْعَدَسَةُ
ٱلْحَلْقَةُ فِى ٱلْأَنْفِ

ٱلْعَدَسِىُّ ٱلْعَدَسُ وَٱلْعَدَسِىُّ
وَٱلْعَدَسِيَّةُ ٱلْعَدَسَة

ولا يجوز أن يكون الشيء الواحد في وقت واحد في مكانين مختلفين ولا في أمكنة كثيرة

وكذلك لا يجوز أن يكون الشيء الواحد في وقت واحد في مكانين مختلفين ولا في أمكنة كثيرة

وكذلك لا يجوز أن يكون الشيء الواحد في وقت واحد في مكانين مختلفين ولا في أمكنة كثيرة

ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟਹਿ ਸਭ ਕਲਮਲਾ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਹੋਵਹਿ ਸਭ ਸਫਲਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਧਾਵੈ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੀਗਾ ਜਾਈ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜੋਨਿ ਗਰਭਾਸੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਲੁ ਬਿਨਾਸੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਦੂਖ ਭੂਖ ਰੋਗ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੋਗ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਨ ਤੇ ਜਾਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਗਲ ਪਰਉਪਕਾਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਅਹੰਕਾਰ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਜੈ ਸਭ ਜਤਨੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਸੰਦੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪੂਰਨ ਪਰਕਾਸੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਘਾਲ ॥ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਸਭ ਘਾਲ ਜਾਲ ॥ ੧ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਭੋਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਦੇਖੈ ਚੋਰ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਮ ਕਾ ਤ੍ਰਾਸੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਇਆ ਪਾਸੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਨੈ ਹਾਰੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਥੈ ਭਾਰੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਨੈ ਤਾਤਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਰਾਤਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਸੀਤ ਅਗਨਾਰੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਨਾਰੀ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੈਰੀ ਬਿਰਾਨੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਬਾਨੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੀਗਾ ਕੋਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮੰਦਾ ਹੋਇ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੇਦਨ ਜਾਨੈ ॥ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਸਭ ਦੂਖ ਪਰਾਨੈ ॥ ੧ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਨਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਆਵੈ ਗਾਨਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਦਹ ਦਿਸਿ ਜਾਵੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੋਲੈ ਬਿਰਥਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਚਿੰਤਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਿਛੁ ਘਾਲ ਅਜਾਈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਚੀ ਢਈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਚੈ ਗਈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਚਾ ਤਾਲੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਚੀ ਪਾਲ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਚਾ ਭਾਂਡਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਚਾ ਕਾਂਡਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਖੰਡ ਅਮੋਲ ॥ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਤੋਲ ॥ ੨ ॥

৩৮৫ ইতিহাস

ولا يجوز أن يكون الشيء الواحد في الوقت الواحد في مكانين مختلفين
وإذا كان ذلك كذلك فالمكان الذي فيه الشيء غير الشيء الذي فيه

ઉપદેશ આપ્યો. ત્યારે તે ઘણા લોકો પોતપોતાના ઘરે ગયા

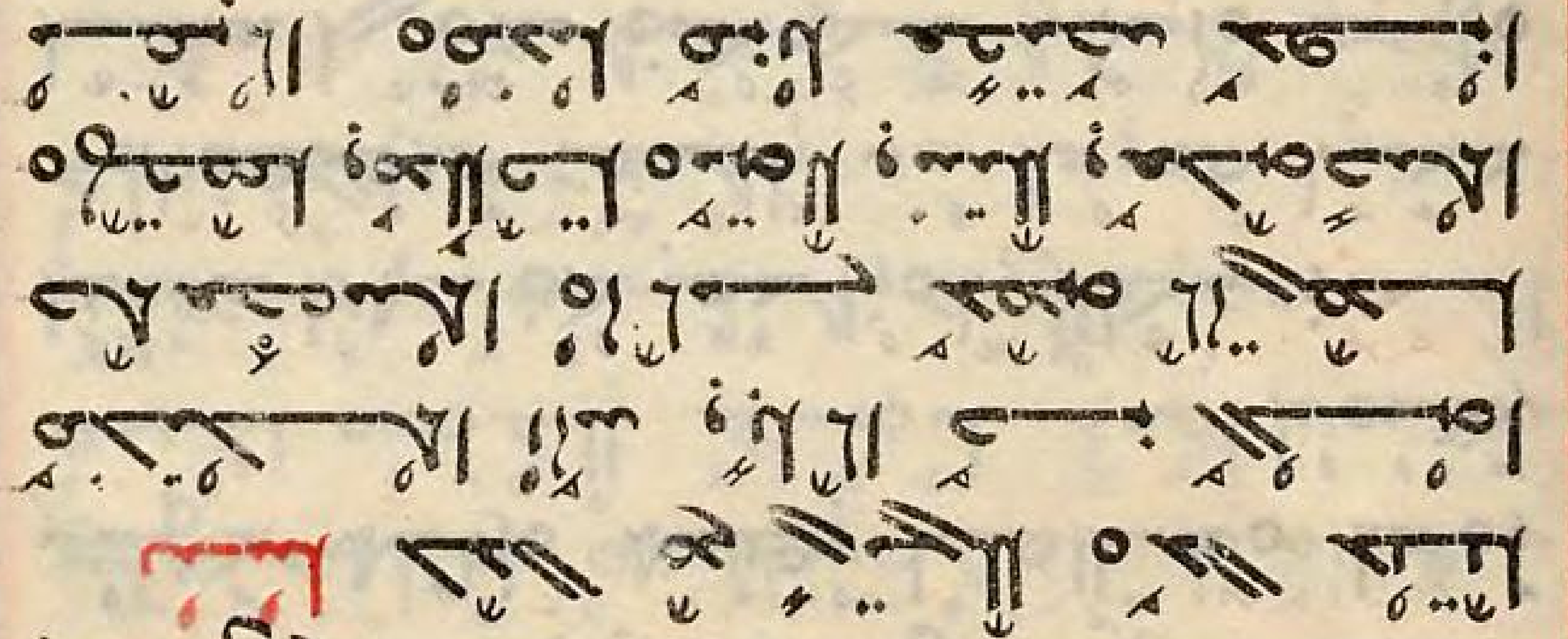

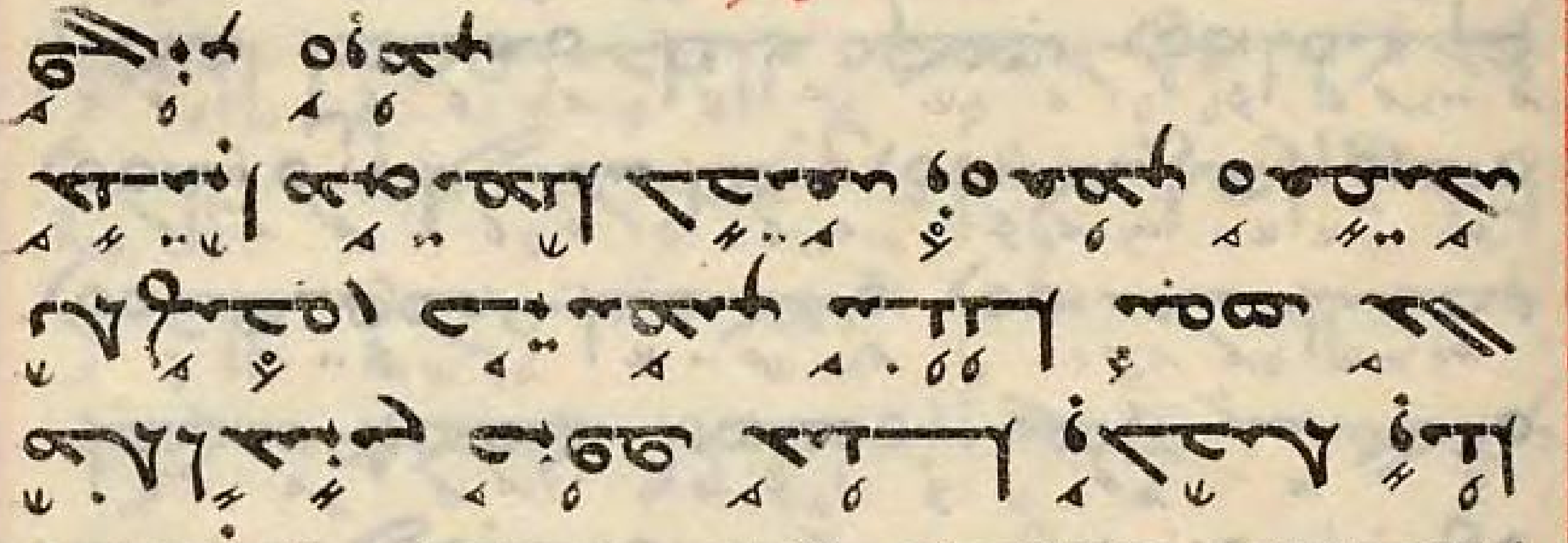

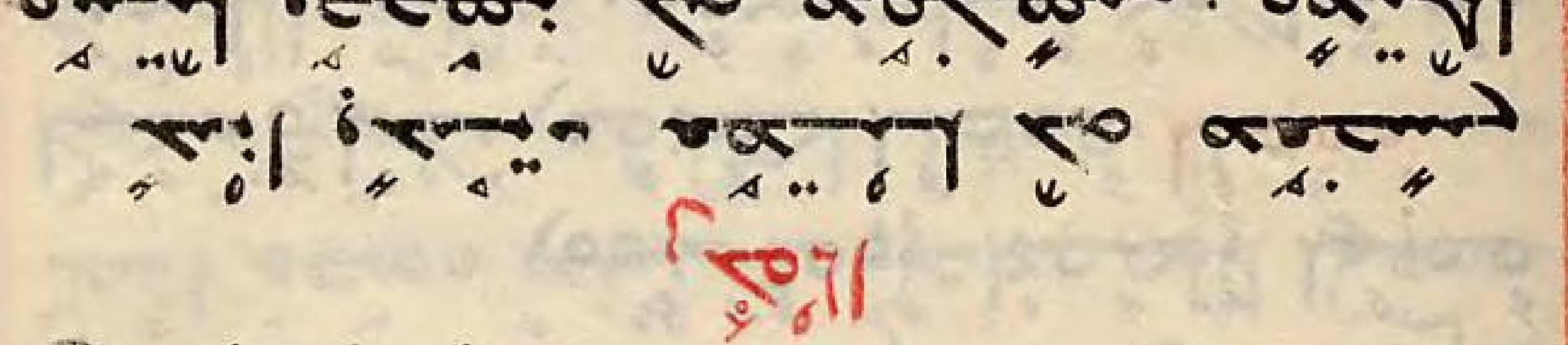

ਮਲਹਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਾਇਆ ਕਾਮਣਿ ਭਰਿਆ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਵਿਚਿ ਆਇ ॥ ਸਾਚੁ ਸਹਜੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸੁਖੁ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸਚੀ ਨਾਇ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀ ਸਚੁ ਸੁਣੀ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਭਾਵਸੀ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਭਾਵਸੀ

ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਰਈ ਕਰਮਾ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਨਿਤ ਤਿਨ ਕਾ ਫਿਰਿਆ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਪੂਜੈ ਠਾਕੁਰੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਨਰੁ ਜਮ ਕਾ ਪੈਡਾ ਪਰਿਆ ॥੧॥
ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਵੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੋਲੈ ਬੁਰਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਦੇਖੈ ਪੁਰਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਨ ਤੇ ਟਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਮ ਤੇ ਡਰੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਇਆ ਪਹ ਜੋਹੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਇਆ ਮੋਹੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਅਹੰਬੁਧਿ ਨਾਸੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਤੇ ਤ੍ਰਾਸੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕੋਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੈ ਹਾਨਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਰਗਿ ਖਾਨਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੋਗੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਦੁਰਮਤਿ ਹੋਗੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਰੋਗੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਦੁਸਮਨੁ ਸੋਗੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਦੂਖ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਭੂਖ ਪਿਆਸ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਤਸਕਰ ਲਾਗੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਦੁਸਟੁ ਭਾਗੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕਾਮੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਧਾਮੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਬੋਧੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹਉਮੈ ਮਾਰ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਮੋਹੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੰਧਨ ਪੋਹ

ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

مطلب في الأحاديث

فصل في بيان ما يفسد الصلاة وما لا يفسدها

يفسد الصلاة الكلام سواء كان لإصلاحها أو لغيرها عمدا كان أو سهوا قليلا كان أو كثيرا

فصل في القراءة

يجب قراءة الفاتحة وضم سورة أو ثلاث آيات قصار أو آية طويلة أو قدرها في ركعتين من الفرض وفي كل ركعة من النفل والوتر

فصل في الواجبات

واجبات الصلاة ثلاثة عشر القيام للقادر في الفرض والقراءة والركوع والسجود والقعدة الأولى والقنوت والوتر والقعدة الأخيرة والسلام الأول والترتيب بين الفرض والوتر وبين الفرض والسنة الراتبة وتعديل الأركان

ਸਲੋਕੁ ॥ ਪਵਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਹਤੁ ॥
ਦਿਵਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਖੇਲੈ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥
ਚੰਗਿਆਈਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ਵਾਚੈ ਧਰਮੁ ਹਦੂਰਿ ॥
ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ ਦੂਰਿ ॥
ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਘਾਲਿ ॥
ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਜਪੁ ॥
ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥
ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥
ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥
ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥
ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥
ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥
ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਆਕਾਰ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਈ ॥
ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਜੀਅ ਹੁਕਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥
ਹੁਕਮੀ ਉਤਮ ਨੀਚ ਹੁਕਮਿ ਲਿਖਿ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥
ਇਕਨਾ ਹੁਕਮੀ ਬਖਸੀਸ ਇਕਿ ਹੁਕਮੀ ਸਦਾ ਭਵਾਈ ॥
ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਬਾਹਰਿ ਹੁਕਮ ਨ ਕੋਈ ॥
ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਜੇ ਬੁਝੈ ਤ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਈ ॥੨॥

ਗਾਵੈ ਕੋ ਤਾਣੁ ਹੋਵੈ ਕਿਸੈ ਤਾਣ ॥
ਗਾਵੈ ਕੋ ਦਾਣੁ ਜਾਣੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥
ਗਾਵੈ ਕੋ ਗੁਣ ਵਡਿਆਈਆ ਚਾਰ ॥
ਗਾਵੈ ਕੋ ਵਿਦਿਆ ਵਿਖਮ ਵੀਚਾਰ ॥
ਗਾਵੈ ਕੋ ਸਾਜਿ ਕਰੇ ਤਨ ਖੇਹ ॥
ਗਾਵੈ ਕੋ ਜੀਅ ਲੈ ਫਿਰਿ ਦੇਹ ॥
ਗਾਵੈ ਕੋ ਜਾਪੈ ਦਿਸੈ ਦੂਰਿ ॥
ਗਾਵੈ ਕੋ ਵੇਖੈ ਹਾਦਰਾ ਹਦੂਰਿ ॥
ਕਥਨਾ ਕਥੀ ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਿ ॥
ਕਥਿ ਕਥਿ ਕਥੀ ਕੋਟੀ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ॥
ਦੇਦਾ ਦੇ ਲੈਦੇ ਥਕਿ ਪਾਹਿ ॥
ਜੁਗਾ ਜੁਗੰਤਰਿ ਖਾਹੀ ਖਾਹਿ ॥
ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਰਾਹ ॥
ਨਾਨਕ ਵਿਗਸੈ ਵੇਪਰਵਾਹ ॥੩॥

ਅਮਰੁ ਨ ਉਪਜੈ ਨਾ ਮਰੈ ਜਾਣੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥
ਮਨ ਤੂੰ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੁ ਹੈ ਆਪਣਾ ਮੂਲੁ ਪਛਾਣੁ ॥
ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲੈ ਸਭ ਮਿਟੀ ਅੰਧ ਧਾਹ ॥
ਜੇਹਾ ਨਾਮੁ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ਪਾਸਿ ਬੈਠਾ ਪਛਾਣੈ ॥
ਜੇਹੀ ਮਨਸਾ ਤੇਹੀ ਭੁਗਤਿ ਹੋਸੀ ਜੇਹੀ ਕਰਣੀ ਤੇਹਾ ਕਾਮੁ ॥
ਜੇਹੀ ਧਰਮ ਹਦੂਰਿ ਤੇਹੀ ਕੋਈ ਆਖੈ ਜੇਹੀ ਵਸਤੁ ਤੇਹਾ ਨਾਉ ॥
ਨਾਨਕ ਪਾਰਖੁ ਏਕੁ ਤੂੰ ਜਾਣਹਿ ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਤੂੰ ਤੇਵਡੁ ਦਾਤਿ ॥੪॥

ਥਾਪਿਆ ਨ ਜਾਇ ਕੀਤਾ ਨ ਹੋਇ ॥
ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ ॥
ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਸਿਫਤਿ ਸਨਾਹ ॥
ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਪੂਰੀ ਸਚੁ ਨਾਹ ॥
ਅਸੰਖ ਨਾਵ ਅਸੰਖ ਥਾਵ ॥
ਅਗੰਮ ਅਗੰਮ ਅਸੰਖ ਲੋਅ ॥
ਅਸੰਖ ਕਹਹਿ ਸਿਰਿ ਭਾਰ ਹੋਇ ॥
ਅਖਰੀ ਨਾਮੁ ਅਖਰੀ ਸਾਲਾਹ ॥
ਅਖਰੀ ਗਿਆਨੁ ਗੀਤ ਗੁਣ ਗਾਹ ॥
ਅਖਰੀ ਲਿਖਣੁ ਬੋਲਣੁ ਬਾਣਿ ॥
ਅਖਰਾ ਸਿਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ਵਖਾਣਿ ॥
ਜਿਵ ਫੁਰਮਾਏ ਤਿਵ ਤਿਵ ਪਾਹਿ ॥
ਜੇਤਾ ਕੀਤਾ ਤੇਤਾ ਨਾਉ ॥
ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਹੀ ਕੋ ਥਾਉ ॥
ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥
ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥
ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੫॥

ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰ ਸੁਰ ਜੀਵਾਲ ਮੁਖ ਉਜਲ ਸਭ ਥਾਈ ॥
ਦੁਖੁ ਪਰਹਰਿ ਸੁਖੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਹਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਈ ॥
ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਨਾਥ ਕਵਿ ਜੋਧ ਜਪਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀਅ ਜਪਾਈ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਕਰਾਈ ॥
ਜਿਸ ਨੋ ਮੇਲਹਿ ਸੋ ਮਿਲੈ ਹਉ ਤਿਸ ਕੁਰਬਾਣੈ ਜਾਈ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਟੇਕ ਹੈ ਨਾਮੇ ਪਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥
ਨਾਮੇ ਲਗੈ ਤ ਰਹਸੀ ਸਭ ਕੁਲ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥
ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਅਗਲਾ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਨਾਮੁ ਪਰਾਣ

ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਮੈ ਨਾਹੀ ਕੋਈ ਮੈ ਨਿਰਗੁਣਿਆਰੇ ਨੀਚ ਅਜਾਣ
ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਤੂ ਵਡਾ ਦਾਤਾ ਤੂ ਵਡਾ ਦਾਣਾ ॥੨੭॥

ਆਖਣਿ ਜੋਰੁ ਚੁਪੈ ਨਹ ਜੋਰੁ ਜੋਰੁ ਨ ਮੰਗਣ ਦਾਨਿ ਨ ਜੋਰੁ
ਜੋਰੁ ਨ ਜੀਵਣਿ ਮਰਣਿ ਨਹ ਜੋਰੁ ਜੋਰੁ ਨ ਰਾਜਿ ਮਾਲਿ ਮਨਿ ਸੋਰੁ
ਜੋਰੁ ਨ ਸੁਰਤੀ ਗਿਆਨਿ ਨਹ ਜੋਰੁ ਜੋਰੁ ਨ ਜੁਗਤੀ ਛੁਟੈ ਕੋਇ
ਜੋਰੁ ਨ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਜੋਰੁ ਜੋਰੁ ਨ ਉਤਮ ਨੀਚੁ ਨ ਕੋਇ
ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਬਨਿ ਰੂਪਿ ਨਹ ਜੋਰੁ ਜੋਰੁ ਨ ਮਾਇ ਨ ਬਾਪਿ
ਜੋਰੁ ਨ ਸੰਜੋਗੀ ਵਿਜੋਗਿ ਨਹ ਜੋਰੁ ਜੋਰੁ ਨ ਘਰਿ ਵਾਪਿ
ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਗਿ ਨ ਭੋਗਿ ਨਹ ਜੋਰੁ ਜੋਰੁ ਨ ਅੰਦਰਿ ਮਾਨੁ
ਜੋਰੁ ਨ ਸਾਹਣਿ ਸਾਹਿ ਨਹ ਜੋਰੁ ਜੋਰੁ ਨ ਤਖਤਿ ਧਿਆਨੁ
ਜੋਰੁ ਨ ਜੁਧੀ ਸੂਰਿ ਨਹ ਜੋਰੁ ਜੋਰੁ ਨ ਜੀਵਣਿ ਮਰਣਿ
ਜੋਰੁ ਨ ਪੁਰੀਆ ਸਪਤ ਮਹਿ ਜੋਰੁ ਨ ਪਾਤਾਲੀ ਪਇਐ ਤਰਣਿ
ਜੋਰੁ ਨ ਮੇਰੁ ਉਲੰਘਣੈ ਜੋਰੁ ਨ ਜਗਤੈ ਕਰਣਿ ਨ ਕਾਰਿ
ਜੋਰੁ ਨ ਜੀਅ ਸਜਾਇ ਨਹ ਜੋਰੁ ਜੋਰੁ ਨ ਕਰਣਿ ਨ ਮਾਰਿ
ਜੋਰੁ ਨ ਜੀਵਣਿ ਮਰਣਿ ਨਹ ਜੋਰੁ ਜੋਰੁ ਨ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੇਰੈ ਹਥਿ
ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੀ ਲਿਖਿ ਲੈਹਿ ਜੀਅ ਵਡਾ ਸਚਾ ਸਚੈ ਤਖਤਿ ॥੧॥

ڤ اتتا ملكا عينغمه ٱلا بيتمڤس ٱلڠ
ڤس كاسا ڠاس ٱلڠ ملكا ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ
ڤس ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ
ڤس ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ

ڤس ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ
ڤس ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ
ڤس ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ
ڤس ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ

ڤس ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ
ڤس ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ
ڤس ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ
ڤس ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ

ڤس ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ
ڤس ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ
ڤس ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ
ڤس ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ ٱلڠ

ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਤੁਮਾਰੇ ਜਾਹਿ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਬੰਦਨਾ ਜੋ ਤਾਰੈ ਓਹ ਭੀ ਪਥਰ ਮਾਹਿ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕਥਾ ਹਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕਰਣ ਜੋਗ ਨਮਸਕਾਰ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਗਟੁ ਗਿਆਨੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ਮੋਖੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕ ਊਪਰ ਹੋਖੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਏ ਨਾਮੁ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਰੈ ਸਲਾਮੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ ॥੧॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਕੀ ਨਿਵਾਸਿ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਜੀਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੁਣੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਅਵਗਣ ਸਭਿ ਗੁਣੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਸੁ ਭਲਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕਿਸ ਤੇ ਗਿਲਾ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਤਜੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਹਾ ਨਿਧਾਨੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪੇਖੈ ਸਭ ਏਕੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ਵਿਰਲਾ ਵਿਵੇਕੁ ॥੨॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਘਾਲ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਫਲ ਫਾਲ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਆਵਹਿ ਬਸਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕਾਲੁ ਨ ਗ੍ਰਸਿ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਿਖਹਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਜਮ ਤੇ ਨ ਦਿਖਹਿ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਰੈ ਸੇਵ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਭੇਵ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਪ ਜਾਹਿ ਜਲਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਬਲਿ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਨਿਰਵੈਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਤਰੈ ਤਾਰੈ ਗਣਿ ਲੇਹੁ ॥੩॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਕੋ ਰੋਗੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਸੋਗੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਲੋਭੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਥੋਭੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਕਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਕਿਸੈ ਕੀ ਗ੍ਰਾਮੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਗਰੀਬ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਬਿਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਨਿਰਾਕਾਰ ॥੪॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਕਾਣਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਕੋ ਸਿਆਣਿ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕੈ ਰੰਗਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਪ ਪਲਾਇਨ ਭੰਗਿ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕੈ ਨਾਇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕੋ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕੋ ਧਰਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਮਰਮੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕੋ ਕਹੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕੋ ਲਹੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕੋ ਦੇਖੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਵਿਸਰੈ ਨਾਹੀ ਏਕੁ ॥੫॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਲੇਣ ਦੇਣੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਦੁਖ ਭੂਖ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਕਾਲ ਕੀ ਜੂਖ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਉਪਾਵ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਸਹਜ ਕੇ ਛਾਵ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਤਾਪ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਿਰਮਲ ਆਪ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਮਲੁ ਕਾਈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਕਾਲਖ ਖਾਈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਅਪਵਾਦ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮਾਦ ॥੬॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਹਉ ਤੁਹਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਹਉ ਮੁਹਾ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਹਉ ਜਲੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਹਉ ਗਲੀ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਹਉ ਬੰਧ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਹਉ ਧੰਧ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਹਉ ਰੋਗ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਹਉ ਸੋਗ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਹਉ ਕਾਮ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਹਉ ਕ੍ਰੋਧ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਹਉ ਮਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥੭॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਘਾਲਿ ॥ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਪਾਤਿ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕੀਨੋ ਜਾਪੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਬਿਆਪੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕੀਨੋ ਵਾਸੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਰਾਸਿ ॥੮॥੧੭॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਤਖਤੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ ਬਖਸੀਸ ॥ ਸਚੁ ਦਰਸਨੁ ਸਚੁ ਦੇਖਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ ਘਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ ਜਿਨ ਸਚੁ ਤਿਨ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ

ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ଦୁଇ ଜଣଙ୍କ ଠାରୁ ଅନ୍ୟ କେହି ଜଣେ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅଟନ୍ତି ।
ଏଥିରେ ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଯୋହନ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦେଇଥିଲେ ତାହା
ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଆସିଥିଲା ନା ମନୁଷ୍ୟଠାରୁ ଆସିଥିଲା ? ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଉତ୍ତର ଦିଅ ।
ତହିଁରେ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତର୍କ କରି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଯଦି ଆମ୍ଭେମାନେ
କହୁ, ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଆସିଥିଲା, ତେବେ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିବେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କାହିଁକି
ବିଶ୍ୱାସ କଲ ନାହିଁ ? ଆଉ ଯଦି କହୁ, ମନୁଷ୍ୟଠାରୁ ଆସିଥିଲା, ତେବେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ଭୟ କରୁ ; କାରଣ ସମସ୍ତେ ଯୋହନଙ୍କୁ ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ବୋଲି ମାନନ୍ତି ।
ତହିଁରେ ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ ନାହୁଁ । ତହିଁରେ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ
କହିଲେ, ମୁଁ ମଧ୍ୟ କେଉଁ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱରେ ଏ ସମସ୍ତ କର୍ମ କରୁଅଛି, ତାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିବି ନାହିଁ ।
ଏଥିଉତ୍ତାରେ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦ୍ୱାରା କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଜଣେ ଲୋକ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର
କରି ତାହା ଚାଷୀମାନଙ୍କୁ ଜମା ଦେଇ ବହୁ ଦିନ ପାଇଁ ବିଦେଶକୁ ଗଲା । ଅମଳ ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ
ହେଲେ ସେ ଚାଷୀମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ଫଳର ଅଂଶ ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ଜଣେ ଦାସକୁ
ପଠାଇଲା । କିନ୍ତୁ ଚାଷୀମାନେ ତାହାକୁ ପ୍ରହାର କରି ଶୂନ୍ୟ ହସ୍ତରେ ବିଦାୟ କଲେ । ତହିଁରେ
ସେ ପୁନର୍ବାର ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଦାସକୁ ପଠାଇଲା, ମାତ୍ର ସେମାନେ ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରହାର କଲେ ଓ
ଅପମାନ କଲେ । ତହିଁରେ ସେ ପୁନର୍ବାର ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଦାସକୁ ପଠାଇଲା, ମାତ୍ର ସେମାନେ
ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ହତ୍ୟା କଲେ । ଏଥିଉତ୍ତାରେ ସେ ଅନେକ ଅନ୍ୟ ଦାସଙ୍କୁ ପଠାଇଲା, ମାତ୍ର
ସେମାନେ କାହାକୁ ପ୍ରହାର କଲେ ଓ କାହାକୁ ହତ୍ୟା କଲେ । ତହିଁରେ ତାହାର ଆଉ ଜଣେ
ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରିୟ ପୁତ୍ର ଥିଲା, ସେ ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଶେଷରେ ପଠାଇଲା, ଏହା ଭାବି ଯେ ସେମାନେ
ଆମ୍ଭ ପୁତ୍ରକୁ ଭୟ କରିବେ । କିନ୍ତୁ ଚାଷୀମାନେ ପୁତ୍ରକୁ ଦେଖି ପରସ୍ପର କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ,
ଏ ତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ; ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହାକୁ ବଧ କରିବା, ତହିଁରେ ଉତ୍ତରାଧିକାର
ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ହେବ । ତହିଁରେ ସେମାନେ ତାହାକୁ ଧରି ହତ୍ୟା କଲେ ଓ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ବାହାରେ
ପକାଇ ଦେଲେ । ଏଣୁ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କଅଣ କରିବେ ? ସେ ଆସି
ସେହି ଚାଷୀମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରି ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେବେ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି
ଶାସ୍ତ୍ରବାକ୍ୟ କି ପାଠ କରି ନାହଁ ?

ଯେଉଁ ପ୍ରସ୍ତର ଗାନ୍ଥନିମାନେ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କଲେ,
ତାହା କୋଣର ପ୍ରଧାନ ପ୍ରସ୍ତର ହେଲା ।

ଏହା ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ହେଲା,
ଏହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ।

ଏଣୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ନିଆଯିବ ଓ ଯେଉଁ
ଲୋକମାନେ ତାହାର ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯିବ । ଏହି ପ୍ରସ୍ତର ଉପରେ ଯେ
ପଡ଼ିବ, ସେ ଚୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯିବ ; ମାତ୍ର ଯାହା ଉପରେ ତାହା ପଡ଼ିବ, ତାହାକୁ ତାହା ଗୁଣ୍ଡ କରି
ପକାଇବ । ପୁରୋହିତ ପ୍ରଧାନମାନେ ଓ ଫାରୂଶୀମାନେ ତାହାଙ୍କର ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଶୁଣି ତାହାଙ୍କ
ବିଷୟରେ ଏହା କହୁଅଛନ୍ତି, ଏ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି କହିଲେ, ଏହା ଜାଣି ସେମାନେ
ତାହାଙ୍କୁ ଧରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ, ମାତ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭୟ କଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ
ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ବୋଲି ମାନନ୍ତି ।

ତହିଁରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଗଲେ । ଏଥିଉତ୍ତାରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ
କେତେକ ଫାରୂଶୀ ଓ ହେରୋଦୀୟମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ, ଯେପରି ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ
କଥାରେ ଫସାଇପାରନ୍ତି । ସେମାନେ ଆସି ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଗୁରୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ,
ତୁମ୍ଭେ ସତ୍ୟବାଦୀ ଓ କାହାରି ଅପେକ୍ଷା ରଖ ନାହଁ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ମନୁଷ୍ୟର ମୁଖାପେକ୍ଷା
କରନ୍ତ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ସତ୍ୟରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପଥ ଶିକ୍ଷା ଦିଅ । ଆମ୍ଭେମାନେ କାଇସରଙ୍କୁ କର
ଦେବା ଉଚିତ୍ କି ନୁହେଁ ? ଆମ୍ଭେମାନେ କି ଦେବା ନାହିଁ ? ତହିଁରେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ଛଳନା
ବୁଝି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ପରୀକ୍ଷା କରୁଛ କାହିଁକି ? ଗୋଟିଏ ଦିନାର
ମୋତେ ଆଣି ଦେଖାଅ । ତହିଁରେ ସେମାନେ ଆଣିଲେ, ଆଉ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏଥିରେ
କାହାର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଓ କାହାର ନାମ ଅଛି ? ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, କାଇସରଙ୍କର ।
ତହିଁରେ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, କାଇସରଙ୍କର ଯାହା, କାଇସରଙ୍କୁ ଦିଅ ଓ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର
ଯାହା, ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଦିଅ । ତହିଁରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ମାନିଲେ ।

ସେହି ଦିନ ସଦ୍ଦୂକୀମାନେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ, ଯେଉମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ପୁନରୁତ୍ଥାନ
ନାହିଁ । ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ଗୁରୁ, ମୋଶା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଲେଖିଅଛନ୍ତି,
ଯଦି କାହାର ଭାଇ ସନ୍ତାନହୀନ ହୋଇ ମରେ, ତେବେ ତାହାର ଭାଇ ତାହାର ସ୍ତ୍ରୀକୁ ବିବାହ କରି
ଆପଣା ଭାଇ ନିମନ୍ତେ ସନ୍ତାନ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବ । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାତ ଭାଇ ଥିଲେ ;
ପ୍ରଥମ ଜଣ ବିବାହ କରି ମରିଗଲା, ଆଉ ସନ୍ତାନ ନ ଥିବାରୁ ତାହାର ସ୍ତ୍ରୀକୁ ତାହାର ଭାଇ
ପାଇଲା । ସେହିପରି ଦ୍ୱିତୀୟ ଓ ତୃତୀୟ ଜଣ ମଧ୍ୟ ସାତ ଜଣଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେଲା । ସେମାନେ
ସମସ୍ତେ ସନ୍ତାନହୀନ ହୋଇ ମରିଲେ । ଶେଷରେ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ମଧ୍ୟ ମଲା । ଏଣୁ ପୁନରୁତ୍ଥାନରେ
ସେ ସାତ ଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାର ସ୍ତ୍ରୀ ହେବ ? କାରଣ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ ହୋଇଥିଲା ।
ତହିଁରେ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶାସ୍ତ୍ର ଓ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପରାକ୍ରମ ଜାଣି ନ
ଥିବାରୁ ଭ୍ରମରେ ପଡ଼ିଅଛ । ପୁନରୁତ୍ଥାନରେ ଲୋକମାନେ ବିବାହ କରନ୍ତି ନାହିଁ କି ବିବାହ
ଦିଆଯାଆନ୍ତି ନାହିଁ, ମାତ୍ର ସ୍ୱର୍ଗରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୂତମାନଙ୍କ ତୁଲ୍ୟ ଥାଆନ୍ତି । ମୃତମାନଙ୍କର
ପୁନରୁତ୍ଥାନ ବିଷୟରେ ଈଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଥିବା ବାକ୍ୟ କି ତୁମ୍ଭେମାନେ ପାଠ କରି ନାହଁ ?
ସେ କହିଥିଲେ,

ମୁଁ ଅବ୍ରହାମର ଈଶ୍ୱର, ଇସ୍ହାକର ଈଶ୍ୱର ଓ ଯାକୁବର ଈଶ୍ୱର ।

ସେ ମୃତମାନଙ୍କର ଈଶ୍ୱର ନୁହନ୍ତି, ମାତ୍ର ଜୀବିତମାନଙ୍କର ଈଶ୍ୱର । ତୁମ୍ଭେମାନେ ବଡ଼ ଭ୍ରମରେ
ପଡ଼ିଅଛ । ଏହା ଶୁଣି ଲୋକସମୂହ ତାହାଙ୍କ ଉପଦେଶରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ମାନିଲେ । ଫାରୂଶୀମାନେ
ଶୁଣିଲେ ଯେ ସେ ସଦ୍ଦୂକୀମାନଙ୍କୁ ମୁଖ ବନ୍ଦ କରାଇଅଛନ୍ତି, ଏଣୁ ସେମାନେ ଏକତ୍ର ହେଲେ ।
ତହିଁରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ତାହାଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ନିମନ୍ତେ ପଚାରିଲେ,
ଗୁରୁ, ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟରେ କେଉଁ ଆଜ୍ଞା ମହତ୍ତମ ? ତହିଁରେ ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ,

ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଆପଣା ହୃଦୟ, ଆପଣା ପ୍ରାଣ ଓ ଆପଣା ମନ ସହିତ
ପ୍ରେମ କରିବ ।

ଏହା ମହତ୍ତମ ଓ ପ୍ରଥମ ଆଜ୍ଞା । ଆଉ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଜ୍ଞା ଏହା ତୁଲ୍ୟ,

ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପ୍ରତିବାସୀକୁ ଆପଣା ସମାନ ପ୍ରେମ କରିବ ।

ଏହି ଦୁଇ ଆଜ୍ଞା ଉପରେ ସମସ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ବାକ୍ୟ ନିର୍ଭର କରେ ।
ଫାରୂଶୀମାନେ ଏକତ୍ର ହୋଇଥିବା ସମୟରେ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିଷୟରେ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କି ମତ ? ସେ କାହାର ସନ୍ତାନ ? ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଦାଉଦଙ୍କର ।
ତହିଁରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତେବେ ଦାଉଦ ଆତ୍ମାରେ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ କାହିଁକି କହନ୍ତି ?
ସେ କହିଥିଲେ,

ପ୍ରଭୁ ମୋ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କହିଲେ,
ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ବସ,
ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭର ପାଦପୀଠ କରେ ।

ଏଣୁ ଦାଉଦ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ତେବେ ସେ କିପରି ତାହାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହେବେ ? ତହିଁରେ
କୌଣସି ଲୋକ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ ପାରିଲା ନାହିଁ, ଆଉ ସେହି ଦିନଠାରୁ କେହି ତାହାଙ୍କୁ
ଆଉ କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବାକୁ ସାହସ କଲା ନାହିଁ ।

ତହିଁରେ ଯୀଶୁ ଲୋକସମୂହ ଓ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଶାସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଓ
ଫାରୂଶୀମାନେ ମୋଶାଙ୍କ ଆସନରେ ବସିଅଛନ୍ତି । ଏଣୁ ସେମାନେ ଯାହା ଯାହା କହନ୍ତି,
ତାହା ତାହା ପାଳନ କର ଓ କରିବା ଉଚିତ୍, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମ ଅନୁସାରେ କର୍ମ କର ନାହିଁ,
କାରଣ ସେମାନେ କହନ୍ତି ମାତ୍ର କରନ୍ତି ନାହିଁ । ସେମାନେ ଭାରି ଭାରି ଓ ବହନ କରିବା
କଷ୍ଟକର ବୋଝ ବାନ୍ଧି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ କାନ୍ଧରେ ଦିଅନ୍ତି, ମାତ୍ର ସେମାନେ ନିଜେ ଆପଣା
ଆଙ୍ଗୁଠିରେ ସେ ବୋଝ ଛୁଇଁବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ନାହିଁ । ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଦେଖିବା
ନିମନ୍ତେ ସମସ୍ତ କର୍ମ କରନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଫିତାଗୁଡ଼ାକୁ ଚଉଡ଼ା କରନ୍ତି
ଓ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଲୁଗାର ଝୁଲାଗୁଡ଼ାକୁ ବଡ଼ କରନ୍ତି । ଭୋଜିରେ ପ୍ରଧାନ ସ୍ଥାନ ଓ ସମାଜଗୃହରେ
ପ୍ରଧାନ ଆସନ ଏବଂ ହାଟରେ ନମସ୍କାର ଓ ଲୋକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରବ୍ବି ବୋଲି ସମ୍ବୋଧିତ
ହେବା ସେମାନେ ଭଲ ପାଆନ୍ତି । ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ରବ୍ବି ବୋଲି ସମ୍ବୋଧିତ ହୁଅ ନାହିଁ,
କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଜଣେ ଗୁରୁ ଅଛନ୍ତି, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଭାଇ । ପୁଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ
ପୃଥିବୀରେ କାହାକୁ ପିତା ବୋଲି ସମ୍ବୋଧନ କର ନାହିଁ, କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଜଣେ ପିତା
ଅଛନ୍ତି, ସେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଅଛନ୍ତି । ପୁଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗୁରୁ ବୋଲି ସମ୍ବୋଧିତ ହୁଅ ନାହିଁ,
କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଜଣେ ଗୁରୁ ଅଛନ୍ତି, ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ । ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେ
ମହତ୍ତମ, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସେବକ ହେବ । ଯେ ଆପଣାକୁ ଉନ୍ନତ କରେ, ସେ ଅବନତ
ହେବ ଓ ଯେ ଆପଣାକୁ ଅବନତ କରେ, ସେ ଉନ୍ନତ ହେବ ।

ହେ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଫାରୂଶୀ ଭଣ୍ଡମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଧିକ୍ ! କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ
ସମ୍ମୁଖରେ ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟ ବନ୍ଦ କରୁଅଛ ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜେ ପ୍ରବେଶ କରୁ ନାହଁ, ପୁଣି ପ୍ରବେଶ
କରିବାକୁ ଯେଉଁମାନେ ଚେଷ୍ଟା କରୁଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଦିଅ ନାହଁ ।
ହେ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଫାରୂଶୀ ଭଣ୍ଡମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଧିକ୍ ! କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଧବାମାନଙ୍କର
ଘର ଗ୍ରାସ କରୁଅଛ ଓ ଛଳନା କରି ଦୀର୍ଘ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛ ; ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅଧିକ
ଦଣ୍ଡଭୋଗ କରିବ । ହେ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଫାରୂଶୀ ଭଣ୍ଡମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଧିକ୍ ! କାରଣ
ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜଣେ ଧର୍ମାନ୍ତରିତ ଲୋକ ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ସମୁଦ୍ର ଓ ସ୍ଥଳ ବେଢ଼ି ବୁଲୁଅଛ ;
ପୁଣି ସେ ଧର୍ମାନ୍ତରିତ ହେଲେ ତାହାକୁ ଆପଣାମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୁଇଗୁଣ ଅଧିକ ନରକର ସନ୍ତାନ
କରୁଅଛ । ହେ ଅନ୍ଧ ପଥପ୍ରଦର୍ଶକମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଧିକ୍ ! କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ କହୁଅଛ,
ଯଦି କେହି ମନ୍ଦିରର ଦିବ୍ୟ କରେ, ତାହା କିଛି ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଯଦି କେହି ମନ୍ଦିରସ୍ଥ ସୁନାର
ଦିବ୍ୟ କରେ, ତାହା ବାଧ୍ୟକର । ହେ ମୂର୍ଖ ଓ ଅନ୍ଧମାନେ, କେଉଁଟି ମହତ୍ତର, ସୁନା ନା ସୁନାକୁ
ପବିତ୍ର କରୁଥିବା ମନ୍ଦିର ? ପୁଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ କହୁଅଛ, ଯଦି କେହି ଯଜ୍ଞବେଦିର ଦିବ୍ୟ କରେ,
ତାହା କିଛି ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଯଦି କେହି ତହିଁସ୍ଥିତ ନୈବେଦ୍ୟର ଦିବ୍ୟ କରେ, ତାହା ବାଧ୍ୟକର ।
ହେ ଅନ୍ଧମାନେ, କେଉଁଟି ମହତ୍ତର, ନୈବେଦ୍ୟ ନା ନୈବେଦ୍ୟକୁ ପବିତ୍ର କରୁଥିବା ଯଜ୍ଞବେଦି ?
ଏଣୁ ଯେ ଯଜ୍ଞବେଦିର ଦିବ୍ୟ କରେ, ସେ ତାହାର ଉପରସ୍ଥ ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁର ଦିବ୍ୟ କରେ ।
ଯେ ମନ୍ଦିରର ଦିବ୍ୟ କରେ, ସେ ତାହାର ମଧ୍ୟସ୍ଥିତ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଦିବ୍ୟ କରେ । ଯେ ସ୍ୱର୍ଗର
ଦିବ୍ୟ କରେ, ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସିଂହାସନ ଓ ତହିଁରେ ଉପବିଷ୍ଟ ଜଣଙ୍କର ଦିବ୍ୟ କରେ ।
ହେ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଫାରୂଶୀ ଭଣ୍ଡମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଧିକ୍ ! କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୁଦିନା,
ମୌରି ଓ ଜୀରାର ଦଶମାଂଶ ଦେଉଅଛ, ମାତ୍ର ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଗୁରୁତର ବିଷୟ, ଅର୍ଥାତ୍ ନ୍ୟାୟ,
ଦୟା ଓ ବିଶ୍ୱାସ ଏହି ସବୁକୁ ଅବହେଳା କରୁଅଛ ; ଏହି ସବୁ ପାଳନ କରିବା ଉଚିତ୍ ଥିଲା,
ଆଉ ସେହି ଅନ୍ୟ ବିଷୟଗୁଡ଼ାକୁ ମଧ୍ୟ ଅବହେଳା କରିବା ଉଚିତ୍ ନ ଥିଲା । ହେ ଅନ୍ଧ ପଥପ୍ରଦର୍ଶକମାନେ,
ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଶାକୁ ତ ଛାଣି ପକାଅ, ମାତ୍ର ଉଟକୁ ଗିଳି ପକାଅ ।

وَهَبْتُهَا وَسَتَكُنْ صَبُورًا نَعَمْ : ثُمَّ
سُهَيْلٌ يَفْهَمُ مَعْنَى هَوْيَةٍ ثَلَاثَةٌ.
كَلِمَاتٍ وَهَمَسَ وَهْلَةً أَعَدَلَ مَهَبَّا
هَمَخَكُمَا نُهْبَ كُوبَ وَهَا

وَهَعُكَبَه

هُكَبَه كَلِمَاتٍ وَحَقَّقَا وَعَدَهُ كَبَارٍ
هُنَا دَهَلَا كَبَلَا وَرَهَا هَكَهَا هَهَلَا.
بَهَّا كَسَهُمَا وَسَقَكَا هَكَهَدَهُلَا وَكَهُنَ
كَنَلَا وَعَنَ كَهُمَ وَأَعَنَا كُوبَ هَهَلَا
هُكَسَبِهِ كَبَهَنَ وَهَعَنَكَا
كَهَهَكَا هُنَهُمَ سَبَعَ هَكَبَهِ كَتَهُكَا
هَهَكَسُكَا أَعَنَ. كَعَنَ لَهُكَا وَبَسَ عَنَهُ
هُبَهُلَا هَهُبَ هَاوَدَ وَهَنَهُ
كَلَا كَهَقَهُكَا

هَةَ تَكَا هَهُكَسَا هُهَقَا وَسَهُكَهَبِهِ
وَهَبَسَلَ أَهُبَهَهَ هَكَبَهَ هَالَهُهَهَ سَكَهَ
كَبَلَا هَبَكَبَهَ. وَهَهُعَا وَهَتَهُمَ
كَبَهَهُلَا وَبَهَكَ هَنَهُ سَتَهَلَ كَسَلَا
وَكَهَأَهَ

ઓ ગણપતયે નમઃ ॥

ગણપતિ સ્તોત્ર

ગણપતિ ગણનાયક ગણરાજ ગજાનન ગણપતિ ગણનાયક ગણરાજ ગજાનન
ગણપતિ ગણનાયક ગણરાજ ગજાનન ગણપતિ ગણનાયક ગણરાજ ગજાનન

ਸਲੋਕ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਸਲੋਕ

ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ

ਸਲੋਕ

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲ ॥੧॥

ਸਲੋਕ

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜਪੁ

ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲ ॥੧॥

ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ།

ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ།

ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ།

ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ།

ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ།

ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਸਾਧੁ ਸਭੁ ਧਾਵਤੁ ਆਵੈ ਥਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਪਰਮੇਸਰੈ ਕੀਆ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਧਾਵੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਆਵਹਿ ਬਸਿ ਪੰਚਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਰੰਚਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਫਾਹਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪੋਹੈ ਨ ਮਾਹਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਿਲਬਿਖ ਸਭਿ ਨਾਸਹਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਸਹਿ ॥੧॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਲੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਪਰਫੁਲੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਆਵਹਿ ਬਸਿ ਦਸੂ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਜਪੂ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਵੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਮਰ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਰਾਨ ॥੨॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੈਰੁ ਕਾਹੂ ਕਰੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਨਮੈ ਮਰੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਡੋਲਾਵੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਸਥਿਰੁ ਰਹਾਵੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਾਹੇ ਕਉ ਸੰਕ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਿਸੰਕ ॥੩॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਹਉ ਤਾਪ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਸਭ ਪਾਪ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਪਹਾਰਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਰਣਹਾਰੁ ਚੀਤਾਰਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਪੰਥੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਭਜੀਐ ਹਰਿ ਕੰਥੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਭਰਮ ॥੪॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਝਖਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਮਰੁ ਕਰਿ ਰਖਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਪੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਖਾਹਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਹਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਉਧਰੇ ਪੂਰਿ ॥੫॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਕਰਾਲੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਜਾਲੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸਕਤਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਭਕਤਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸਾਕਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਜਾਕਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸਿਮਰਤਾ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਮਰੁ ਕਰਤਾ ॥੬॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਬਿਕਰਾਲੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਜੰਜਾਲੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਪੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਖਾਹਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਹਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਉਧਰੇ ਪੂਰਿ ॥੭॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਕਰਾਲੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਜਾਲੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸਕਤਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਭਕਤਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸਾਕਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਜਾਕਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸਿਮਰਤਾ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਮਰੁ ਕਰਤਾ ॥੮॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਅਪਰਾਧ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੀਗਾ ਪਾਧ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਪੰਥੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਭਵ ਫੰਥੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੂਟਹਿ ਮਾਇਆ ਫਾਸ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਗਟੈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਸ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲ ਰਹਤ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਰਿ ਗਹਤ ॥੯॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਕਰਾਲੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਜਾਲੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸਕਤਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਭਕਤਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸਾਕਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਜਾਕਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸਿਮਰਤਾ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਮਰੁ ਕਰਤਾ ॥੧੦॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਬਿਕਰਾਲੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਜੰਜਾਲੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਪੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਖਾਹਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਹਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਉਧਰੇ ਪੂਰਿ ॥੧੧॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਕਰਾਲੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਜਾਲੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸਕਤਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਭਕਤਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸਾਕਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਜਾਕਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸਿਮਰਤਾ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਮਰੁ ਕਰਤਾ ॥੧੨॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਅਪਰਾਧ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੀਗਾ ਪਾਧ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਪੰਥੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਭਵ ਫੰਥੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੂਟਹਿ ਮਾਇਆ ਫਾਸ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਗਟੈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਸ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲ ਰਹਤ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਰਿ ਗਹਤ ॥੧੩॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਕਰਾਲੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਜਾਲੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸਕਤਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਭਕਤਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸਾਕਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਜਾਕਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸਿਮਰਤਾ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਮਰੁ ਕਰਤਾ ॥੧੪॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਬਿਕਰਾਲੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਜੰਜਾਲੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਪੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਖਾਹਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਹਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਉਧਰੇ ਪੂਰਿ ॥੧੫॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਕਰਾਲੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਜਾਲੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸਕਤਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਭਕਤਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸਾਕਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਜਾਕਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸਿਮਰਤਾ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਮਰੁ ਕਰਤਾ ॥੧੬॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਅਪਰਾਧ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੀਗਾ ਪਾਧ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਪੰਥੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਭਵ ਫੰਥੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੂਟਹਿ ਮਾਇਆ ਫਾਸ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਗਟੈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਸ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲ ਰਹਤ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਰਿ ਗਹਤ ॥੧੭॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਕਰਾਲੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਜਾਲੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸਕਤਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਭਕਤਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸਾਕਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਜਾਕਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸਿਮਰਤਾ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਮਰੁ ਕਰਤਾ ॥੧੮॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਬਿਕਰਾਲੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਜੰਜਾਲੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਪੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਖਾਹਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਹਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਉਧਰੇ ਪੂਰਿ ॥੧੯॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਕਰਾਲੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਜਾਲੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸਕਤਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਭਕਤਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸਾਕਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਜਾਕਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸਿਮਰਤਾ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਮਰੁ ਕਰਤਾ ॥੨੦॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਅਪਰਾਧ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੀਗਾ ਪਾਧ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਪੰਥੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਭਵ ਫੰਥੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੂਟਹਿ ਮਾਇਆ ਫਾਸ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਗਟੈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਸ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲ ਰਹਤ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਰਿ ਗਹਤ ॥੨੧॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਕਰਾਲੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਜਾਲੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸਕਤਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਭਕਤਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸਾਕਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਜਾਕਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸਿਮਰਤਾ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਮਰੁ ਕਰਤਾ ॥੨੨॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਬਿਕਰਾਲੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਜੰਜਾਲੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਪੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਖਾਹਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਹਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਉਧਰੇ ਪੂਰਿ ॥੨੩॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਕਰਾਲੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਜਾਲੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸਕਤਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਭਕਤਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸਾਕਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਜਾਕਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸਿਮਰਤਾ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਮਰੁ ਕਰਤਾ ॥੨੪॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਅਪਰਾਧ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੀਗਾ ਪਾਧ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਪੰਥੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਭਵ ਫੰਥੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੂਟਹਿ ਮਾਇਆ ਫਾਸ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਗਟੈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਸ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲ ਰਹਤ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਰਿ ਗਹਤ ॥੨੫॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਕਰਾਲੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਜਾਲੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸਕਤਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਭਕਤਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸਾਕਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਜਾਕਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸਿਮਰਤਾ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਮਰੁ ਕਰਤਾ ॥੨੬॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਬਿਕਰਾਲੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਜੰਜਾਲੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਪੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਖਾਹਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਹਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਉਧਰੇ ਪੂਰਿ ॥੨੭॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਕਰਾਲੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਜਾਲੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸਕਤਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਭਕਤਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸਾਕਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਜਾਕਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸਿਮਰਤਾ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਮਰੁ ਕਰਤਾ ॥੨੮॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਅਪਰਾਧ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੀਗਾ ਪਾਧ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਪੰਥੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਭਵ ਫੰਥੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੂਟਹਿ ਮਾਇਆ ਫਾਸ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਗਟੈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਸ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲ ਰਹਤ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਰਿ ਗਹਤ ॥੨੯॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਕਰਾਲੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਜਾਲੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸਕਤਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਭਕਤਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸਾਕਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਜਾਕਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸਿਮਰਤਾ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਮਰੁ ਕਰਤਾ ॥੩੦॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਬਿਕਰਾਲੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਜੰਜਾਲੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਪੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਖਾਹਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਹਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਉਧਰੇ ਪੂਰਿ ॥੩੧॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਕਰਾਲੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਜਾਲੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸਕਤਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਭਕਤਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸਾਕਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਜਾਕਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸਿਮਰਤਾ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਮਰੁ ਕਰਤਾ ॥੩੨॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਅਪਰਾਧ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੀਗਾ ਪਾਧ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਪੰਥੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਭਵ ਫੰਥੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੂਟਹਿ ਮਾਇਆ ਫਾਸ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਗਟੈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਸ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲ ਰਹਤ

٥٥٨ - سورة الجاثية مكية

ગોવિંદ ગુરુ ભગત ભજન સંગ્રહ

૧૦૧ ગોવિંદ

باب صلاة الجماعة

عن ابن عمر رضي الله عنهما أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال صلاة الجماعة أفضل من صلاة الفذ بسبع وعشرين درجة رواه البخاري ومسلم وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال والذي نفسي بيده لقد هممت أن آمر بحطب فيحطب ثم آمر بالصلاة فيؤذن لها ثم آمر رجلا فيؤم الناس ثم أخالف إلى رجال فأحرق عليهم بيوتهم والذي نفسي بيده لو يعلم أحدهم أنه يجد عرقا سمينا أو مرماتين حسنتين لشهد العشاء رواه البخاري ومسلم وعن أبي الدرداء رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم ما من ثلاثة في قرية ولا بدو لا تقام فيهم الصلاة إلا قد استحوذ عليهم الشيطان فعليك بالجماعة فإنما يأكل الذئب من الغنم القاصية رواه أبو داود والنسائي وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال من سمع النداء فلم يأت فلا صلاة له إلا من عذر رواه ابن ماجه والدارقطني وعن ابن عباس رضي الله عنهما قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم من سمع المنادي فلم يمنعه من اتباعه عذر قالوا وما العذر قال خوف أو مرض لم تقبل منه الصلاة التي صلى رواه أبو داود

ولا يجوز أن يكون الشيء الواحد في الوقت الواحد
موجودا ومعدوما

ولا يجوز أن يكون الشيء الواحد في الوقت الواحد
موجودا ومعدوما

ولا يجوز أن يكون الشيء الواحد في الوقت الواحد
موجودا ومعدوما

٢٨٥ ٥٦٢

٢٨٥ ٥٦٢

ᐊᑐᓕᕆᔨᒃᑯᑦ ᐱᓕᕆᔨᒃᑯᑦ ᐃᓄᐃᑦ ᐊᓂᔑᓇᐯᒧᐎᓐ

ᐊᑐᓕᕆᔨᒃᑯᑦ ᐱᓕᕆᔨᒃᑯᑦ ᐃᓄᐃᑦ ᐊᓂᔑᓇᐯᒧᐎᓐ

ᐊᑐᓕᕆᔨᒃᑯᑦ ᐱᓕᕆᔨᒃᑯᑦ ᐃᓄᐃᑦ ᐊᓂᔑᓇᐯᒧᐎᓐ

ᐊᑐᓕᕆᔨᒃᑯᑦ ᐱᓕᕆᔨᒃᑯᑦ ᐃᓄᐃᑦ ᐊᓂᔑᓇᐯᒧᐎᓐ

ᐊᑐᓕᕆᔨᒃᑯᑦ ᐱᓕᕆᔨᒃᑯᑦ ᐃᓄᐃᑦ ᐊᓂᔑᓇᐯᒧᐎᓐ

ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ يَٰمَرْيَمُ إِنَّ ٱللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِّنْهُ ٱسْمُهُ ٱلْمَسِيحُ عِيسَى ٱبْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِى ٱلدُّنْيَا وَٱلْءَاخِرَةِ وَمِنَ ٱلْمُقَرَّبِينَ ٤٥ وَيُكَلِّمُ ٱلنَّاسَ فِى ٱلْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ٤٦ قَالَتْ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِى وَلَدٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِى بَشَرٌ قَالَ كَذَٰلِكِ ٱللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ إِذَا قَضَىٰٓ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُۥ كُن فَيَكُونُ ٤٧ وَيُعَلِّمُهُ ٱلْكِتَٰبَ وَٱلْحِكْمَةَ وَٱلتَّوْرَىٰةَ وَٱلْإِنجِيلَ ٤٨ وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ أَنِّى قَدْ جِئْتُكُم بِـَٔايَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ أَنِّىٓ أَخْلُقُ لَكُم مِّنَ ٱلطِّينِ كَهَيْـَٔةِ ٱلطَّيْرِ فَأَنفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًۢا بِإِذْنِ ٱللَّهِ وَأُبْرِئُ ٱلْأَكْمَهَ وَٱلْأَبْرَصَ وَأُحْىِ ٱلْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ ٱللَّهِ وَأُنَبِّئُكُم بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدَّخِرُونَ فِى بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَةً لَّكُمْ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ٤٩ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَىَّ مِنَ ٱلتَّوْرَىٰةِ وَلِأُحِلَّ لَكُم بَعْضَ ٱلَّذِى حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُم بِـَٔايَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ ٥٠ إِنَّ ٱللَّهَ رَبِّى وَرَبُّكُمْ فَٱعْبُدُوهُ هَٰذَا صِرَٰطٌ مُّسْتَقِيمٌ ٥١ فَلَمَّآ أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْهُمُ ٱلْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنصَارِىٓ إِلَى ٱللَّهِ قَالَ ٱلْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنصَارُ ٱللَّهِ ءَامَنَّا بِٱللَّهِ وَٱشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ٥٢ رَبَّنَآ ءَامَنَّا بِمَآ أَنزَلْتَ وَٱتَّبَعْنَا ٱلرَّسُولَ فَٱكْتُبْنَا مَعَ ٱلشَّٰهِدِينَ ٥٣ وَمَكَرُوا۟ وَمَكَرَ ٱللَّهُ وَٱللَّهُ خَيْرُ ٱلْمَٰكِرِينَ ٥٤ إِذْ قَالَ ٱللَّهُ يَٰعِيسَىٰٓ إِنِّى مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَىَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَجَاعِلُ ٱلَّذِينَ ٱتَّبَعُوكَ فَوْقَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْقِيَٰمَةِ ثُمَّ إِلَىَّ مَرْجِعُكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ٥٥ فَأَمَّا ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ فَأُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِى ٱلدُّنْيَا وَٱلْءَاخِرَةِ وَمَا لَهُم مِّن نَّٰصِرِينَ ٥٦ وَأَمَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَٱللَّهُ لَا يُحِبُّ ٱلظَّٰلِمِينَ ٥٧ ذَٰلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ ٱلْـَٔايَٰتِ وَٱلذِّكْرِ ٱلْحَكِيمِ ٥٨ إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِندَ ٱللَّهِ كَمَثَلِ ءَادَمَ خَلَقَهُۥ مِن تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُۥ كُن فَيَكُونُ ٥٩ ٱلْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَلَا تَكُن مِّنَ ٱلْمُمْتَرِينَ ٦٠ فَمَنْ حَآجَّكَ فِيهِ مِنۢ بَعْدِ مَا جَآءَكَ مِنَ ٱلْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا۟ نَدْعُ أَبْنَآءَنَا وَأَبْنَآءَكُمْ وَنِسَآءَنَا وَنِسَآءَكُمْ وَأَنفُسَنَا وَأَنفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَل لَّعْنَتَ ٱللَّهِ عَلَى ٱلْكَٰذِبِينَ ٦١ إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ ٱلْقَصَصُ ٱلْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَٰهٍ إِلَّا ٱللَّهُ وَإِنَّ ٱللَّهَ لَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ٦٢ فَإِن تَوَلَّوْا۟ فَإِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٌۢ بِٱلْمُفْسِدِينَ ٦٣ قُلْ يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ تَعَالَوْا۟ إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَآءٍۭ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا ٱللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِۦ شَيْـًٔا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّن دُونِ ٱللَّهِ فَإِن تَوَلَّوْا۟ فَقُولُوا۟ ٱشْهَدُوا۟ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ٦٤ يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ لِمَ تُحَآجُّونَ فِىٓ إِبْرَٰهِيمَ وَمَآ أُنزِلَتِ ٱلتَّوْرَىٰةُ وَٱلْإِنجِيلُ إِلَّا مِنۢ بَعْدِهِۦٓ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ٦٥ هَٰٓأَنتُمْ هَٰٓؤُلَآءِ حَٰجَجْتُمْ فِيمَا لَكُم بِهِۦ عِلْمٌ فَلِمَ تُحَآجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُم بِهِۦ عِلْمٌ وَٱللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ٦٦ مَا كَانَ إِبْرَٰهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَٰكِن كَانَ حَنِيفًا مُّسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ ٦٧ إِنَّ أَوْلَى ٱلنَّاسِ بِإِبْرَٰهِيمَ لَلَّذِينَ ٱتَّبَعُوهُ وَهَٰذَا ٱلنَّبِىُّ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَٱللَّهُ وَلِىُّ ٱلْمُؤْمِنِينَ ٦٨ وَدَّت طَّآئِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ ٱلْكِتَٰبِ لَوْ يُضِلُّونَكُمْ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّآ أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ٦٩ يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ وَأَنتُمْ تَشْهَدُونَ ٧٠ يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ لِمَ تَلْبِسُونَ ٱلْحَقَّ بِٱلْبَٰطِلِ وَتَكْتُمُونَ ٱلْحَقَّ وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ ٧١ وَقَالَت طَّآئِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ ٱلْكِتَٰبِ ءَامِنُوا۟ بِٱلَّذِىٓ أُنزِلَ عَلَى ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَجْهَ ٱلنَّهَارِ وَٱكْفُرُوٓا۟ ءَاخِرَهُۥ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ٧٢ وَلَا تُؤْمِنُوٓا۟ إِلَّا لِمَن تَبِعَ دِينَكُمْ قُلْ إِنَّ ٱلْهُدَىٰ هُدَى ٱللَّهِ أَن يُؤْتَىٰٓ أَحَدٌ مِّثْلَ مَآ أُوتِيتُمْ أَوْ يُحَآجُّوكُمْ عِندَ رَبِّكُمْ قُلْ إِنَّ ٱلْفَضْلَ بِيَدِ ٱللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَآءُ وَٱللَّهُ وَٰسِعٌ عَلِيمٌ ٧٣ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِۦ مَن يَشَآءُ وَٱللَّهُ ذُو ٱلْفَضْلِ ٱلْعَظِيمِ ٧٤ وَمِنْ أَهْلِ ٱلْكِتَٰبِ مَنْ إِن تَأْمَنْهُ بِقِنطَارٍ يُؤَدِّهِۦٓ إِلَيْكَ وَمِنْهُم مَّنْ إِن تَأْمَنْهُ بِدِينَارٍ لَّا يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَآئِمًا ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا۟ لَيْسَ عَلَيْنَا فِى ٱلْأُمِّيِّـۧنَ سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى ٱللَّهِ ٱلْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ٧٥ بَلَىٰ مَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِۦ وَٱتَّقَىٰ فَإِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلْمُتَّقِينَ ٧٦ إِنَّ ٱلَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ ٱللَّهِ وَأَيْمَٰنِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُو۟لَٰٓئِكَ لَا خَلَٰقَ لَهُمْ فِى ٱلْءَاخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ ٱللَّهُ وَلَا يَنظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ٧٧ وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلْوُۥنَ أَلْسِنَتَهُم بِٱلْكِتَٰبِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ ٱلْكِتَٰبِ وَمَا هُوَ مِنَ ٱلْكِتَٰبِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِندِ ٱللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِندِ ٱللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى ٱللَّهِ ٱلْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ٧٨ مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَن يُؤْتِيَهُ ٱللَّهُ ٱلْكِتَٰبَ وَٱلْحُكْمَ وَٱلنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا۟ عِبَادًا لِّى مِن دُونِ ٱللَّهِ وَلَٰكِن كُونُوا۟ رَبَّٰنِيِّـۧنَ بِمَا كُنتُمْ تُعَلِّمُونَ ٱلْكِتَٰبَ وَبِمَا كُنتُمْ تَدْرُسُونَ ٧٩ وَلَا يَأْمُرَكُمْ أَن تَتَّخِذُوا۟ ٱلْمَلَٰٓئِكَةَ وَٱلنَّبِيِّـۧنَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُم بِٱلْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنتُم مُّسْلِمُونَ ٨٠ وَإِذْ أَخَذَ ٱللَّهُ مِيثَٰقَ ٱلنَّبِيِّـۧنَ لَمَآ ءَاتَيْتُكُم مِّن كِتَٰبٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَآءَكُمْ رَسُولٌ مُّصَدِّقٌ لِّمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِۦ وَلَتَنصُرُنَّهُۥ قَالَ ءَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِى قَالُوٓا۟ أَقْرَرْنَا قَالَ فَٱشْهَدُوا۟ وَأَنَا مَعَكُم مِّنَ ٱلشَّٰهِدِينَ ٨١ فَمَن تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْفَٰسِقُونَ ٨٢ أَفَغَيْرَ دِينِ ٱللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُۥٓ أَسْلَمَ مَن فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ٨٣ قُلْ ءَامَنَّا بِٱللَّهِ وَمَآ أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَآ أُنزِلَ عَلَىٰٓ إِبْرَٰهِيمَ وَإِسْمَٰعِيلَ وَإِسْحَٰقَ وَيَعْقُوبَ وَٱلْأَسْبَاطِ وَمَآ أُوتِىَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَٱلنَّبِيُّونَ مِن رَّبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُۥ مُسْلِمُونَ ٨٤ وَمَن يَبْتَغِ غَيْرَ ٱلْإِسْلَٰمِ دِينًا فَلَن يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِى ٱلْءَاخِرَةِ مِنَ ٱلْخَٰسِرِينَ ٨٥ كَيْفَ يَهْدِى ٱللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا۟ بَعْدَ إِيمَٰنِهِمْ وَشَهِدُوٓا۟ أَنَّ ٱلرَّسُولَ حَقٌّ وَجَآءَهُمُ ٱلْبَيِّنَٰتُ وَٱللَّهُ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلظَّٰلِمِينَ ٨٦ أُو۟لَٰٓئِكَ جَزَآؤُهُمْ أَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ ٱللَّهِ وَٱلْمَلَٰٓئِكَةِ وَٱلنَّاسِ أَجْمَعِينَ ٨٧ خَٰلِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ ٱلْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ٨٨ إِلَّا ٱلَّذِينَ تَابُوا۟ مِنۢ بَعْدِ ذَٰلِكَ وَأَصْلَحُوا۟ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ٨٩ إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ بَعْدَ إِيمَٰنِهِمْ ثُمَّ ٱزْدَادُوا۟ كُفْرًا لَّن تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ وَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلضَّآلُّونَ ٩٠ إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَمَاتُوا۟ وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَن يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِم مِّلْءُ ٱلْأَرْضِ ذَهَبًا وَلَوِ ٱفْتَدَىٰ بِهِۦٓ أُو۟لَٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُم مِّن نَّٰصِرِينَ ٩١ لَن تَنَالُوا۟ ٱلْبِرَّ حَتَّىٰ تُنفِقُوا۟ مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا تُنفِقُوا۟ مِن شَىْءٍ فَإِنَّ ٱللَّهَ بِهِۦ عَلِيمٌ ٩٢ كُلُّ ٱلطَّعَامِ كَانَ حِلًّا لِّبَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَٰٓءِيلُ عَلَىٰ نَفْسِهِۦ مِن قَبْلِ أَن تُنَزَّلَ ٱلتَّوْرَىٰةُ قُلْ فَأْتُوا۟ بِٱلتَّوْرَىٰةِ فَٱتْلُوهَآ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ٩٣ فَمَنِ ٱفْتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ ٱلْكَذِبَ مِنۢ بَعْدِ ذَٰلِكَ فَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلظَّٰلِمُونَ ٩٤ قُلْ صَدَقَ ٱللَّهُ فَٱتَّبِعُوا۟ مِلَّةَ إِبْرَٰهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ ٩٥ إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِى بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِّلْعَٰلَمِينَ ٩٦ فِيهِ ءَايَٰتٌۢ بَيِّنَٰتٌ مَّقَامُ إِبْرَٰهِيمَ وَمَن دَخَلَهُۥ كَانَ ءَامِنًا وَلِلَّهِ عَلَى ٱلنَّاسِ حِجُّ ٱلْبَيْتِ مَنِ ٱسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَنِىٌّ عَنِ ٱلْعَٰلَمِينَ ٩٧ قُلْ يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ وَٱللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ ٩٨ قُلْ يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ لِمَ تَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ مَنْ ءَامَنَ تَبْغُونَهَا عِوَجًا وَأَنتُمْ شُهَدَآءُ وَمَا ٱللَّهُ بِغَٰفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ٩٩ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِن تُطِيعُوا۟ فَرِيقًا مِّنَ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْكِتَٰبَ يَرُدُّوكُم بَعْدَ إِيمَٰنِكُمْ كَٰفِرِينَ ١٠٠ وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ ءَايَٰتُ ٱللَّهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُۥ وَمَن يَعْتَصِم بِٱللَّهِ فَقَدْ هُدِىَ إِلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ ١٠١ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِۦ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُم مُّسْلِمُونَ ١٠٢ وَٱعْتَصِمُوا۟ بِحَبْلِ ٱللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا۟ وَٱذْكُرُوا۟ نِعْمَتَ ٱللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنتُمْ أَعْدَآءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُم بِنِعْمَتِهِۦٓ إِخْوَٰنًا وَكُنتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِّنَ ٱلنَّارِ فَأَنقَذَكُم مِّنْهَا كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمْ ءَايَٰتِهِۦ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ١٠٣ وَلْتَكُن مِّنكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى ٱلْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِٱلْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ ٱلْمُنكَرِ وَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ ١٠٤ وَلَا تَكُونُوا۟ كَٱلَّذِينَ تَفَرَّقُوا۟ وَٱخْتَلَفُوا۟ مِنۢ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ ٱلْبَيِّنَٰتُ وَأُو۟لَٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ١٠٥ يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ فَأَمَّا ٱلَّذِينَ ٱسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكَفَرْتُم بَعْدَ إِيمَٰنِكُمْ فَذُوقُوا۟ ٱلْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ١٠٦ وَأَمَّا ٱلَّذِينَ ٱبْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ فَفِى رَحْمَةِ ٱللَّهِ هُمْ فِيهَا خَٰلِدُونَ ١٠٧ تِلْكَ ءَايَٰتُ ٱللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِٱلْحَقِّ وَمَا ٱللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعَٰلَمِينَ ١٠٨ وَلِلَّهِ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ وَإِلَى ٱللَّهِ تُرْجَعُ ٱلْأُمُورُ ١٠٩ كُنتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِٱلْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ ٱلْمُنكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَلَوْ ءَامَنَ أَهْلُ ٱلْكِتَٰبِ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُم مِّنْهُمُ ٱلْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ ٱلْفَٰسِقُونَ ١١٠ لَن يَضُرُّوكُمْ إِلَّآ أَذًى وَإِن يُقَٰتِلُوكُمْ يُوَلُّوكُمُ ٱلْأَدْبَٰرَ ثُمَّ لَا يُنصَرُونَ ١١١ ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ ٱلذِّلَّةُ أَيْنَ مَا ثُقِفُوٓا۟ إِلَّا بِحَبْلٍ مِّنَ ٱللَّهِ وَحَبْلٍ مِّنَ ٱلنَّاسِ وَبَآءُو بِغَضَبٍ مِّنَ ٱللَّهِ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ ٱلْمَسْكَنَةُ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا۟ يَكْفُرُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ وَيَقْتُلُونَ ٱلْأَنۢبِيَآءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوا۟ وَّكَانُوا۟ يَعْتَدُونَ ١١٢ لَيْسُوا۟ سَوَآءً مِّنْ أَهْلِ ٱلْكِتَٰبِ أُمَّةٌ قَآئِمَةٌ يَتْلُونَ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ ءَانَآءَ ٱلَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ ١١٣ يُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِٱلْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ ٱلْمُنكَرِ وَيُسَٰرِعُونَ فِى ٱلْخَيْرَٰتِ وَأُو۟لَٰٓئِكَ مِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ١١٤ وَمَا يَفْعَلُوا۟ مِنْ خَيْرٍ فَلَن يُكْفَرُوهُ وَٱللَّهُ عَلِيمٌۢ بِٱلْمُتَّقِينَ ١١٥ إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لَن تُغْنِىَ عَنْهُمْ أَمْوَٰلُهُمْ وَلَآ أَوْلَٰدُهُم مِّنَ ٱللَّهِ شَيْـًٔا وَأُو۟لَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ ٱلنَّارِ هُمْ فِيهَا خَٰلِدُونَ ١١٦ مَثَلُ مَا يُنفِقُونَ فِى هَٰذِهِ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتْهُ وَمَا ظَلَمَهُمُ ٱللَّهُ وَلَٰكِنْ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ١١٧ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تَتَّخِذُوا۟ بِطَانَةً مِّن دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُّوا۟ مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ ٱلْبَغْضَآءُ مِنْ أَفْوَٰهِهِمْ وَمَا تُخْفِى صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ ٱلْـَٔايَٰتِ إِن كُنتُمْ تَعْقِلُونَ ١١٨ هَٰٓأَنتُمْ أُو۟لَآءِ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِٱلْكِتَٰبِ كُلِّهِۦ وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوٓا۟ ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَوْا۟ عَضُّوا۟ عَلَيْكُمُ ٱلْأَنَامِلَ مِنَ ٱلْغَيْظِ قُلْ مُوتُوا۟ بِغَيْظِكُمْ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٌۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ١١٩ إِن تَمْسَسْكُمْ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِن تُصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا۟ بِهَا وَإِن تَصْبِرُوا۟ وَتَتَّقُوا۟ لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْـًٔا إِنَّ ٱللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ١٢٠ وَإِذْ غَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ ٱلْمُؤْمِنِينَ مَقَٰعِدَ لِلْقِتَالِ وَٱللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ١٢١ إِذْ هَمَّت طَّآئِفَتَانِ مِنكُمْ أَن تَفْشَلَا وَٱللَّهُ وَلِيُّهُمَا وَعَلَى ٱللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ ٱلْمُؤْمِنُونَ ١٢٢ وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ ٱللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنتُمْ أَذِلَّةٌ فَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ١٢٣ إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَن يَكْفِيَكُمْ أَن يُمِدَّكُمْ رَبُّكُم بِثَلَٰثَةِ ءَالَٰفٍ مِّنَ ٱلْمَلَٰٓئِكَةِ مُنزَلِينَ ١٢٤ بَلَىٰٓ إِن تَصْبِرُوا۟ وَتَتَّقُوا۟ وَيَأْتُوكُم مِّن فَوْرِهِمْ هَٰذَا يُمْدِدْكُمْ رَبُّكُم بِخَمْسَةِ ءَالَٰفٍ مِّنَ ٱلْمَلَٰٓئِكَةِ مُسَوِّمِينَ ١٢٥ وَمَا جَعَلَهُ ٱللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُم بِهِۦ وَمَا ٱلنَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِندِ ٱللَّهِ ٱلْعَزِيزِ ٱلْحَكِيمِ ١٢٦ لِيَقْطَعَ طَرَفًا مِّنَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ أَوْ يَكْبِتَهُمْ فَيَنقَلِبُوا۟ خَآئِبِينَ ١٢٧ لَيْسَ لَكَ مِنَ ٱلْأَمْرِ شَىْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبَهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَٰلِمُونَ ١٢٨ وَلِلَّهِ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَن يَشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَآءُ وَٱللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ١٢٩ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تَأْكُلُوا۟ ٱلرِّبَوٰٓا۟ أَضْعَٰفًا مُّضَٰعَفَةً وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ١٣٠ وَٱتَّقُوا۟ ٱلنَّارَ ٱلَّتِىٓ أُعِدَّتْ لِلْكَٰفِرِينَ ١٣١ وَأَطِيعُوا۟ ٱللَّهَ وَٱلرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ١٣٢ وَسَارِعُوٓا۟ إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا ٱلسَّمَٰوَٰتُ وَٱلْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ١٣٣ ٱلَّذِينَ يُنفِقُونَ فِى ٱلسَّرَّآءِ وَٱلضَّرَّآءِ وَٱلْكَٰظِمِينَ ٱلْغَيْظَ وَٱلْعَافِينَ عَنِ ٱلنَّاسِ وَٱللَّهُ يُحِبُّ ٱلْمُحْسِنِينَ ١٣٤ وَٱلَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا۟ فَٰحِشَةً أَوْ ظَلَمُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ ذَكَرُوا۟ ٱللَّهَ فَٱسْتَغْفَرُوا۟ لِذُنُوبِهِمْ وَمَن يَغْفِرُ ٱلذُّنُوبَ إِلَّا ٱللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا۟ عَلَىٰ مَا فَعَلُوا۟ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ١٣٥ أُو۟لَٰٓئِكَ جَزَآؤُهُم مَّغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنَّٰتٌ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ ٱلْعَٰمِلِينَ ١٣٦ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا۟ فِى ٱلْأَرْضِ فَٱنظُرُوا۟ كَيْفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلْمُكَذِّبِينَ ١٣٧ هَٰذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ١٣٨ وَلَا تَهِنُوا۟ وَلَا تَحْزَنُوا۟ وَأَنتُمُ ٱلْأَعْلَوْنَ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ١٣٩ إِن يَمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ ٱلْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُۥ وَتِلْكَ ٱلْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ ٱلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَيَتَّخِذَ مِنكُمْ شُهَدَآءَ وَٱللَّهُ لَا يُحِبُّ ٱلظَّٰلِمِينَ ١٤٠ وَلِيُمَحِّصَ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَيَمْحَقَ ٱلْكَٰفِرِينَ ١٤١ أَمْ حَسِبْتُمْ أَن تَدْخُلُوا۟ ٱلْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ جَٰهَدُوا۟ مِنكُمْ وَيَعْلَمَ ٱلصَّٰبِرِينَ ١٤٢ وَلَقَدْ كُنتُمْ تَمَنَّوْنَ ٱلْمَوْتَ مِن قَبْلِ أَن تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنتُمْ تَنظُرُونَ ١٤٣ وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهِ ٱلرُّسُلُ أَفَإِى۟ مَّاتَ أَوْ قُتِلَ ٱنقَلَبْتُمْ عَلَىٰٓ أَعْقَٰبِكُمْ وَمَن يَنقَلِبْ عَلَىٰ عَقِبَيْهِ فَلَن يَضُرَّ ٱللَّهَ شَيْـًٔا وَسَيَجْزِى ٱللَّهُ ٱلشَّٰكِرِينَ ١٤٤ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَن تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ ٱللَّهِ كِتَٰبًا مُّؤَجَّلًا وَمَن يُرِدْ ثَوَابَ ٱلدُ

ديوان

ديوان

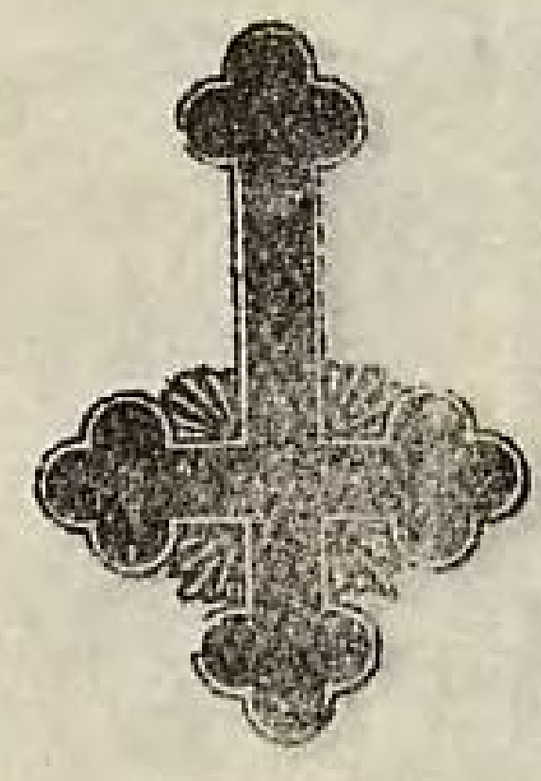

Divin Sauveur Bouddha

فحص اوّل

لحديثة أحداث الحديثة الحديثة مدينة

مع هدية أرخص الكتب هدية في العالم

| ۱۰۰۰ | ۱۰۰۱ | ۱۰۰۲ | ۱۰۰۳ | ۱۰۰۴ | ۱۰۰۵ | ۱۰۰۶ | ۱۰۰۷ | ۱۰۰۸ | ۱۰۰۹ | ۱۰۱۰ | ۱۰۱۱ | ۱۰۱۲ | ۱۰۱۳ | ۱۰۱۴ | ۱۰۱۵ | ۱۰۱۶ | ۱۰۱۷ | ۱۰۱۸ | ۱۰۱۹ | ۱۰۲۰ | ۱۰۲۱ | ۱۰۲۲ | ۱۰۲۳ | ۱۰۲۴ | ۱۰۲۵ | ۱۰۲۶ | ۱۰۲۷ | ۱۰۲۸ | ۱۰۲۹ | ۱۰۳۰ | ۱۰۳۱ | ۱۰۳۲ | ۱۰۳۳ | ۱۰۳۴ | ۱۰۳۵ | ۱۰۳۶ | ۱۰۳۷ | ۱۰۳۸ | ۱۰۳۹ | ۱۰۴۰ | ۱۰۴۱ | ۱۰۴۲ | ۱۰۴۳ | ۱۰۴۴ | ۱۰۴۵ | ۱۰۴۶ | ۱۰۴۷ | ۱۰۴۸ | ۱۰۴۹ | ۱۰۵۰ | ۱۰۵۱ | ۱۰۵۲ | ۱۰۵۳ | ۱۰۵۴ | ۱۰۵۵ | ۱۰۵۶ | ۱۰۵۷ | ۱۰۵۸ | ۱۰۵۹ | ۱۰۶۰ | ۱۰۶۱ | ۱۰۶۲ | ۱۰۶۳ | ۱۰۶۴ | ۱۰۶۵ | ۱۰۶۶ | ۱۰۶۷ | ۱۰۶۸ | ۱۰۶۹ | ۱۰۷۰ | ۱۰۷۱ | ۱۰۷۲ | ۱۰۷۳ | ۱۰۷۴ | ۱۰۷۵ | ۱۰۷۶ | ۱۰۷۷ | ۱۰۷۸ | ۱۰۷۹ | ۱۰۸۰ | ۱۰۸۱ | ۱۰۸۲ | ۱۰۸۳ | ۱۰۸۴ | ۱۰۸۵ | ۱۰۸۶ | ۱۰۸۷ | ۱۰۸۸ | ۱۰۸۹ | ۱۰۹۰ | ۱۰۹۱ | ۱۰۹۲ | ۱۰۹۳ | ۱۰۹۴ | ۱۰۹۵ | ۱۰۹۶ | ۱۰۹۷ | ۱۰۹۸ | ۱۰۹۹ | ۱۱۰۰ | ۱۱۰۱ | ۱۱۰۲ | ۱۱۰۳ | ۱۱۰۴ | ۱۱۰۵ | ۱۱۰۶ | ۱۱۰۷ | ۱۱۰۸ | ۱۱۰۹ | ۱۱۱۰ | ۱۱۱۱ | ۱۱۱۲ | ۱۱۱۳ | ۱۱۱۴ | ۱۱۱۵ | ۱۱۱۶ | ۱۱۱۷ | ۱۱۱۸ | ۱۱۱۹ | ۱۱۲۰ | ۱۱۲۱ | ۱۱۲۲ | ۱۱۲۳ | ۱۱۲۴ | ۱۱۲۵ | ۱۱۲۶ | ۱۱۲۷ | ۱۱۲۸ | ۱۱۲۹ | ۱۱۳۰ | ۱۱۳۱ | ۱۱۳۲ | ۱۱۳۳ | ۱۱۳۴ | ۱۱۳۵ | ۱۱۳۶ | ۱۱۳۷ | ۱۱۳۸ | ۱۱۳۹ | ۱۱۴۰ | ۱۱۴۱ | ۱۱۴۲ | ۱۱۴۳ | ۱۱۴۴ | ۱۱۴۵ | ۱۱۴۶ | ۱۱۴۷ | ۱۱۴۸ | ۱۱۴۹ | ۱۱۵۰ | ۱۱۵۱ | ۱۱۵۲ | ۱۱۵۳ | ۱۱۵۴ | ۱۱۵۵ | ۱۱۵۶ | ۱۱۵۷ | ۱۱۵۸ | ۱۱۵۹ | ۱۱۶۰ | ۱۱۶۱ | ۱۱۶۲ | ۱۱۶۳ | ۱۱۶۴ | ۱۱۶۵ | ۱۱۶۶ | ۱۱۶۷ | ۱۱۶۸ | ۱۱۶۹ | ۱۱۷۰ | ۱۱۷۱ | ۱۱۷۲ | ۱۱۷۳ | ۱۱۷۴ | ۱۱۷۵ | ۱۱۷۶ | ۱۱۷۷ | ۱۱۷۸ | ۱۱۷۹ | ۱۱۸۰ | ۱۱۸۱ | ۱۱۸۲ | ۱۱۸۳ | ۱۱۸۴ | ۱۱۸۵ | ۱۱۸۶ | ۱۱۸۷ | ۱۱۸۸ | ۱۱۸۹ | ۱۱۹۰ | ۱۱۹۱ | ۱۱۹۲ | ۱۱۹۳ | ۱۱۹۴ | ۱۱۹۵ | ۱۱۹۶ | ۱۱۹۷ | ۱۱۹۸ | ۱۱۹۹ | ۱۲۰۰ | ۱۲۰۱ | ۱۲۰۲ | ۱۲۰۳ | ۱۲۰۴ | ۱۲۰۵ | ۱۲۰۶ | ۱۲۰۷ | ۱۲۰۸ | ۱۲۰۹ | ۱۲۱۰ | ۱۲۱۱ | ۱۲۱۲ | ۱۲۱۳ | ۱۲۱۴ | ۱۲۱۵ | ۱۲۱۶ | ۱۲۱۷ | ۱۲۱۸ | ۱۲۱۹ | ۱۲۲۰ | ۱۲۲۱ | ۱۲۲۲ | ۱۲۲۳ | ۱۲۲۴ | ۱۲۲۵ | ۱۲۲۶ | ۱۲۲۷ | ۱۲۲۸ | ۱۲۲۹ | ۱۲۳۰ | ۱۲۳۱ | ۱۲۳۲ | ۱۲۳۳ | ۱۲۳۴ | ۱۲۳۵ | ۱۲۳۶ | ۱۲۳۷ | ۱۲۳۸ | ۱۲۳۹ | ۱۲۴۰ | ۱۲۴۱ | ۱۲۴۲ | ۱۲۴۳ | ۱۲۴۴ | ۱۲۴۵ | ۱۲۴۶ | ۱۲۴۷ | ۱۲۴۸ | ۱۲۴۹ | ۱۲۵۰ | ۱۲۵۱ | ۱۲۵۲ | ۱۲۵۳ | ۱۲۵۴ | ۱۲۵۵ | ۱۲۵۶ | ۱۲۵۷ | ۱۲۵۸ | ۱۲۵۹ |
|---|---|---

۱۳۵۶	۱	۱۰۵۶	۱	۱۰۵۶	۱
	۱		۱		۱
	۰		۰		۰
	۱		۱

| ۱۲۵۱ | ۱۲۵۲ | ۱۲۵۳ | ۱۲۵۴ | ۱۲۵۵ | ۱۲۵۶ | ۱۲۵۷ | ۱۲۵۸ | ۱۲۵۹ | ۱۲۶۰ | ۱۲۶۱ | ۱۲۶۲ | ۱۲۶۳ | ۱۲۶۴ | ۱۲۶۵ | ۱۲۶۶ | ۱۲۶۷ | ۱۲۶۸ | ۱۲۶۹ | ۱۲۷۰ |

১৮৫৮	৩	১		৪৫৮	১৫	১৮৭৮	৪৮
	৫	০		৪৫৮	১০	১৮৭৮	৪৯
	৮	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	৫০
	১১	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	৫১
১৮৫৮	১৪	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	৫২
	১৭	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	৫৩
	২০	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	৫৪
	২৩	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	৫৫
১৮৫৮	২৬	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	৫৬
	২৯	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	৫৭
	৩২	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	৫৮
	৩৫	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	৫৯
১৮৫৮	৩৮	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	৬০
	৪১	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	৬১
	৪৪	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	৬২
	৪৭	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	৬৩
১৮৫৮	৫০	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	৬৪
	৫৩	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	৬৫
	৫৬	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	৬৬
	৫৯	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	৬৭
১৮৫৮	৬২	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	৬৮
	৬৫	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	৬৯
	৬৮	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	৭০
	৭১	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	৭১
১৮৫৮	৭৪	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	৭২
	৭৭	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	৭৩
	৮০	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	৭৪
	৮৩	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	৭৫
১৮৫৮	৮৬	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	৭৬
	৮৯	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	৭৭
	৯২	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	৭৮
	৯৫	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	৭৯
১৮৫৮	৯৮	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	৮০
	১০১	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	৮১
	১০৪	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	৮২
	১০৭	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	৮৩
১৮৫৮	১১০	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	৮৪
	১১৩	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	৮৫
	১১৬	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	৮৬
	১১৯	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	৮৭
১৮৫৮	১২২	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	৮৮
	১২৫	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	৮৯
	১২৮	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	৯০
	১৩১	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	৯১
১৮৫৮	১৩৪	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	৯২
	১৩৭	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	৯৩
	১৪০	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	৯৪
	১৪৩	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	৯৫
১৮৫৮	১৪৬	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	৯৬
	১৪৯	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	৯৭
	১৫২	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	৯৮
	১৫৫	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	৯৯
১৮৫৮	১৫৮	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	১০০
	১৬১	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	১০১
	১৬৪	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	১০২
	১৬৭	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	১০৩
১৮৫৮	১৭০	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	১০৪
	১৭৩	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	১০৫
	১৭৬	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	১০৬
	১৭৯	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	১০৭
১৮৫৮	১৮২	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	১০৮
	১৮৫	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	১০৯
	১৮৮	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	১১০
	১৯১	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	১১১
১৮৫৮	১৯৪	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	১১২
	১৯৭	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	১১৩
	২০০	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	১১৪
	২০৩	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	১১৫
১৮৫৮	২০৬	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	১১৬
	২০৯	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	১১৭
	২১২	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	১১৮
	২১৫	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	১১৯
১৮৫৮	২১৮	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	১২০
	২২১	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	১২১
	২২৪	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	১২২
	২২৭	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	১২৩
১৮৫৮	২৩০	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	১২৪
	২৩৩	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	১২৫
	২৩৬	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	১২৬
	২৩৯	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	১২৭
১৮৫৮	২৪২	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	১২৮
	২৪৫	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	১২৯
	২৪৮	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	১৩০
	২৫১	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	১৩১
১৮৫৮	২৫৪	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	১৩২
	২৫৭	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	১৩৩
	২৬০	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	১৩৪
	২৬৩	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	১৩৫
১৮৫৮	২৬৬	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	১৩৬
	২৬৯	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	১৩৭
	২৭২	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	১৩৮
	২৭৫	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	১৩৯
১৮৫৮	২৭৮	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	১৪০
	২৮১	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	১৪১
	২৮৪	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	১৪২
	২৮৭	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	১৪৩
১৮৫৮	২৯০	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	১৪৪
	২৯৩	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	১৪৫
	২৯৬	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	১৪৬
	২৯৯	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	১৪৭
১৮৫৮	৩০২	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	১৪৮
	৩০৫	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	১৪৯
	৩০৮	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	১৫০
	৩১১	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	১৫১
১৮৫৮	৩১৪	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	১৫২
	৩১৭	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	১৫৩
	৩২০	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	১৫৪
	৩২৩	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	১৫৫
১৮৫৮	৩২৬	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	১৫৬
	৩২৯	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	১৫৭
	৩৩২	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	১৫৮
	৩৩৫	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	১৫৯
১৮৫৮	৩৩৮	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	১৬০
	৩৪১	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	১৬১
	৩৪৪	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	১৬২
	৩৪৭	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	১৬৩
১৮৫৮	৩৫০	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	১৬৪
	৩৫৩	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	১৬৫
	৩৫৬	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	১৬৬
	৩৫৯	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	১৬৭
১৮৫৮	৩৬২	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	১৬৮
	৩৬৫	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	১৬৯
	৩৬৮	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	১৭০
	৩৭১	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	১৭১
১৮৫৮	৩৭৪	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	১৭২
	৩৭৭	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	১৭৩
	৩৮০	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	১৭৪
	৩৮৩	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	১৭৫
১৮৫৮	৩৮৬	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	১৭৬
	৩৮৯	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	১৭৭
	৩৯২	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	১৭৮
	৩৯৫	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	১৭৯
১৮৫৮	৩৯৮	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	১৮০
	৪০১	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	১৮১
	৪০৪	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	১৮২
	৪০৭	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	১৮৩
১৮৫৮	৪১০	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	১৮৪
	৪১৩	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	১৮৫
	৪১৬	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	১৮৬
	৪১৯	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	১৮৭
১৮৫৮	৪২২	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	১৮৮
	৪২৫	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	১৮৯
	৪২৮	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	১৯০
	৪৩১	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	১৯১
১৮৫৮	৪৩৪	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	১৯২
	৪৩৭	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	১৯৩
	৪৪০	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	১৯৪
	৪৪৩	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	১৯৫
১৮৫৮	৪৪৬	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	১৯৬
	৪৪৯	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	১৯৭
	৪৫২	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	১৯৮
	৪৫৫	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	১৯৯
১৮৫৮	৪৫৮	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	২০০
	৪৬১	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	২০১
	৪৬৪	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	২০২
	৪৬৭	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	২০৩
১৮৫৮	৪৭০	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	২০৪
	৪৭৩	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	২০৫
	৪৭৬	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	২০৬
	৪৭৯	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	২০৭
১৮৫৮	৪৮২	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	২০৮
	৪৮৫	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	২০৯
	৪৮৮	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	২১০
	৪৯১	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	২১১
১৮৫৮	৪৯৪	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	২১২
	৪৯৭	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	২১৩
	৫০০	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	২১৪
	৫০৩	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	২১৫
১৮৫৮	৫০৬	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	২১৬
	৫০৯	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	২১৭
	৫১২	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	২১৮
	৫১৫	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	২১৯
১৮৫৮	৫১৮	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	২২০
	৫২১	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	২২১
	৫২৪	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	২২২
	৫২৭	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	২২৩
১৮৫৮	৫৩০	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	২২৪
	৫৩৩	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	২২৫
	৫৩৬	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	২২৬
	৫৩৯	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	২২৭
১৮৫৮	৫৪২	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	২২৮
	৫৪৫	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	২২৯
	৫৪৮	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	২৩০
	৫৫১	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	২৩১
১৮৫৮	৫৫৪	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	২৩২
	৫৫৭	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	২৩৩
	৫৬০	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	২৩৪
	৫৬৩	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	২৩৫
১৮৫৮	৫৬৬	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	২৩৬
	৫৬৯	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	২৩৭
	৫৭২	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	২৩৮
	৫৭৫	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	২৩৯
১৮৫৮	৫৭৮	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	২৪০
	৫৮১	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	২৪১
	৫৮৪	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	২৪২
	৫৮৭	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	২৪৩
১৮৫৮	৫৯০	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	২৪৪
	৫৯৩	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	২৪৫
	৫৯৬	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	২৪৬
	৫৯৯	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	২৪৭
১৮৫৮	৬০২	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	২৪৮
	৬০৫	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	২৪৯
	৬০৮	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	২৫০
	৬১১	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	২৫১
১৮৫৮	৬১৪	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	২৫২
	৬১৭	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	২৫৩
	৬২০	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	২৫৪
	৬২৩	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	২৫৫
১৮৫৮	৬২৬	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	২৫৬
	৬২৯	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	২৫৭
	৬৩২	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	২৫৮
	৬৩৫	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	২৫৯
১৮৫৮	৬৩৮	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	২৬০
	৬৪১	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	২৬১
	৬৪৪	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	২৬২
	৬৪৭	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	২৬৩
১৮৫৮	৬৫০	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	২৬৪
	৬৫৩	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	২৬৫
	৬৫৬	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	২৬৬
	৬৫৯	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	২৬৭
১৮৫৮	৬৬২	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	২৬৮
	৬৬৫	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	২৬৯
	৬৬৮	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	২৭০
	৬৭১	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	২৭১
১৮৫৮	৬৭৪	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	২৭২
	৬৭৭	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	২৭৩
	৬৮০	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	২৭৪
	৬৮৩	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	২৭৫
১৮৫৮	৬৮৬	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	২৭৬
	৬৮৯	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	২৭৭
	৬৯২	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	২৭৮
	৬৯৫	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	২৭৯
১৮৫৮	৬৯৮	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	২৮০
	৭০১	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	২৮১
	৭০৪	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	২৮২
	৭০৭	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	২৮৩
১৮৫৮	৭১০	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	২৮৪
	৭১৩	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	২৮৫
	৭১৬	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	২৮৬
	৭১৯	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	২৮৭
১৮৫৮	৭২২	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	২৮৮
	৭২৫	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	২৮৯
	৭২৮	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	২৯০
	৭৩১	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	২৯১
১৮৫৮	৭৩৪	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	২৯২
	৭৩৭	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	২৯৩
	৭৪০	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	২৯৪
	৭৪৩	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	২৯৫
১৮৫৮	৭৪৬	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	২৯৬
	৭৪৯	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	২৯৭
	৭৫২	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	২৯৮
	৭৫৫	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	২৯৯
১৮৫৮	৭৫৮	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	৩০০
	৭৬১	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	৩০১
	৭৬৪	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	৩০২
	৭৬৭	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	৩০৩
১৮৫৮	৭৭০	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	৩০৪
	৭৭৩	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	৩০৫
	৭৭৬	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	৩০৬
	৭৭৯	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	৩০৭
১৮৫৮	৭৮২	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	৩০৮
	৭৮৫	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	৩০৯
	৭৮৮	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	৩১০
	৭৯১	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	৩১১
১৮৫৮	৭৯৪	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	৩১২
	৭৯৭	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	৩১৩
	৮০০	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	৩১৪
	৮০৩	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	৩১৫
১৮৫৮	৮০৬	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	৩১৬
	৮০৯	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	৩১৭
	৮১২	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	৩১৮
	৮১৫	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	৩১৯
১৮৫৮	৮১৮	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	৩২০
	৮২১	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	৩২১
	৮২৪	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	৩২২
	৮২৭	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	৩২৩
১৮৫৮	৮৩০	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	৩২৪
	৮৩৩	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	৩২৫
	৮৩৬	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	৩২৬
	৮৩৯	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	৩২৭
১৮৫৮	৮৪২	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	৩২৮
	৮৪৫	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	৩২৯
	৮৪৮	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	৩৩০
	৮৫১	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	৩৩১
১৮৫৮	৮৫৪	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	৩৩২
	৮৫৭	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	৩৩৩
	৮৬০	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	৩৩৪
	৮৬৩	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	৩৩৫
১৮৫৮	৮৬৬	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	৩৩৬
	৮৬৯	১	৮০	৪৫৮	১০	১৮৭৮	৩৩৭
	৮৭২	১	৮০	৪৫৮	৫	১৮৭৮	৩৩৮
	৮৭৫	১	৮০	৪৫৮	০	১৮৭৮	৩৩৯
১৮৫৮	৮৭৮	১	৮০	৪৫৮	১৫	১৮৭৮	৩

١	٣٠٠٠	٠	٣٠٠٠	٠	٣٠٠٠	٠
٢	٣٠٠٠	٠	٣٠٠٠	٠	٣٠٠٠	٠
٣	٣٠٠٠	٠	٣٠٠٠	٠	٣٠٠٠	٠
٤	٣٠٠٠	٠	٣٠٠٠	٠	٣٠٠٠	٠
٥	٣٠٠٠	٠	٣٠٠٠	٠	٣٠٠٠	٠
٦	٣٠٠٠	٠	٣٠٠٠	٠	٣٠٠٠	٠
٧	٣٠٠٠	٠	٣٠٠٠	٠	٣٠٠٠	٠
٨	٣٠٠٠	٠	٣٠٠٠	٠	٣٠٠٠	٠
٩	٣٠٠٠	٠	٣٠٠٠	٠	٣٠٠٠	٠
١٠	٣٠٠٠	٠	٣٠٠٠	٠	٣٠٠٠	٠
١١	٣٠٠٠	٠	٣٠٠٠	٠	٣٠٠٠	٠
١٢	٣٠٠٠	٠	٣٠٠٠	٠	٣٠٠٠	٠
١٣	٣٠٠٠	٠	٣٠٠٠	٠	٣٠٠٠	٠
١٤	٣٠٠٠	٠	٣٠٠٠	٠	٣٠٠٠	٠
١٥	٣٠٠٠	٠	٣٠٠٠	٠	٣٠٠٠	٠
١٦	٣٠٠٠	٠	٣٠٠٠	٠	٣٠٠٠	٠
١٧	٣٠٠٠	٠	٣٠٠٠	٠	٣٠٠٠	٠
١٨	٣٠٠٠	٠	٣٠٠٠	٠	٣٠٠٠	٠
١٩	٣٠٠٠	٠	٣٠٠٠	٠	٣٠٠٠	٠
٢٠	٣٠٠٠	٠	٣٠٠٠	٠	٣٠٠٠	٠

الرقم	الدرجات	الجزء	الدقائق	الثواني

فهرس موضوعات الجزء الثاني من كتاب إعانة الطالبين على حل ألفاظ فتح المعين

كتاب الحج

فصل في بيان أركان الحج ٣
فصل في بيان أركان العمرة ٤
فصل في بيان ما يجب بالإحرام ٥
فصل في بيان ما يحرم بالإحرام ٦
فصل في بيان ما يحرم بالإحرام ٧
فصل في بيان ما يحرم بالإحرام ٨
فصل في بيان ما يحرم بالإحرام ٩
فصل في بيان ما يحرم بالإحرام .....

الأسماء المركبة

اسم الإشارة

اسم الإشارة هو ما دل على مسمى وإشارة.

وهو قسمان:

١ - اسم إشارة للقريب، وهو: هذا، هذه، هذان، هاتان، هؤلاء.

٢ - اسم إشارة للبعيد، وهو: ذلك، تلك، ذانك، تانك، أولئك.

اسم الإشارة للقريب:

هذا: للمفرد المذكر.

هذه: للمفردة المؤنثة.

هذان: للمثنى المذكر.

هاتان: للمثنى المؤنث.

هؤلاء: للجمع مذكرا ومؤنثا.

اسم الإشارة للبعيد:

ذلك: للمفرد المذكر.

تلك: للمفردة المؤنثة.

ذانك: للمثنى المذكر.

تانك: للمثنى المؤنث.

أولئك: للجمع مذكرا ومؤنثا.

الموصول

الموصول هو ما دل على مسمى بواسطة جملة تأتي بعده تسمى صلة الموصول.

والموصول قسمان:

١ - موصول اسمي، وهو: الذي، التي، اللذان، اللتان، الذين، اللاتي، اللائي، اللواتي، من، ما، أي.

٢ - موصول حرفي، وهو: أن، أنّ، ما، كي.

الموصول الاسمي:

الذي: للمفرد المذكر.

التي: للمفردة المؤنثة.

اللذان: للمثنى المذكر.

اللتان: للمثنى المؤنث.

الذين: للجمع مذكرا.

اللاتي: للجمع مؤنثا.

اللائي: للجمع مؤنثا.

اللواتي: للجمع مؤنثا.

من: للعاقل مفردا ومثنى وجمعا مذكرا ومؤنثا.

ما: لغير العاقل مفردا ومثنى وجمعا مذكرا ومؤنثا.

أي: للعاقل وغير العاقل مفردا ومثنى وجمعا مذكرا ومؤنثا.

الموصول الحرفي:

أن: وتسبك مع ما بعدها بمصدر.

أنّ: وتسبك مع ما بعدها بمصدر.

ما: وتسبك مع ما بعدها بمصدر.

كي: وتسبك مع ما بعدها بمصدر.

أل الموصولية

أل الموصولية هي التي تدخل على اسم الفاعل واسم المفعول والصفة المشبهة.

أل الموصولية

اسم صاحب عزاء	اسم صاحب مصيبت
اسم صاحبة عزاء	اسم صاحبة مصيبت
اسم صاحبة عزاء	اسم صاحبة مصيبت
اسم صاحبة عزاء	اسم صاحبة مصيبت
اسم صاحبة عزاء	اسم صاحبة مصيبت
اسم صاحبة عزاء	اسم صاحبة مصيبت
اسم صاحبة عزاء	اسم صاحبة مصيبت
اسم صاحبة عزاء	اسم صاحبة مصيبت
اسم صاحبة عزاء	اسم صاحبة مصيبت
اسم صاحبة عزاء	اسم صاحبة مصيبت

فوائد رلة الحنز

بيوا متعيو ومجس كمكمماا مبمعا معمحسعا أحا محنا
مؤمسا وهموها أمم

الحمصعاا الحلاامة

مومؤماحمم مة مة . مبمعه كموا مبمعه سمحمنا مبمعه
لاعمماا أباؤمعه حكم . معنى أباؤمعه حكم . معنى سمهه مؤسمحدكم .
معنى جنس مؤمبعه حكم.معنى مجلاعمعمعى مركمةلاعماا لامكم مؤمعه حكم

الرلة الحصة

أحم وحمعمنا : نبمبمعه معم ءاباا معحمعاب نبوا وحسنب أبحنا
وحمعمنا أهى حاوحا
هج كم كمعدا وهموعنى معمنسا معجوه كم سمحكم مسهشم
أبحنا وإف سى محم حسحت.ولا أحكم حنعمنا.الا قبى من صنعا
معهلا ؤمكر بى معحمعاا مسلا ماعحمعسا حنعه حمعم أمم

الحصلام الحصلامح

معمحكم مزمه معدمه لهحمعاا معنى حمحه معجزحسا أيهه
حنقا معجزب بهو قاوا وحزهحه معنى نعمه معمسا
معناه معزمه أمده وكمنوا أماجيحه سكمم سى سهشما وعا معمعدا
ومعمل . أمم

علم الاعداد

هذه مختصر حسب كثرة أخذ أشياء قد جمعوا وتتبعوا مواضع
موقعهم أمكن وتتمسام ولا تتمسام

فحسب هذا تقعد مسمسا تسبيحا خذا وكثرة هو وهي أخذ
أيامك مبرم فحشم جتحفا كثرة وهي كثرة نعوذ وهي نعوذ كثرة
هذا وهي كثرة اختاما مكبرا لا حضرا قعدا حاهما لأحديم وحاسبه
هوا قد مبرم . هذه وهكذا حسنتما معكم قموقع بسه هي قعدا
فاياكم هي وسط وهوها مني هذه حفحدا هوها خانما .
ولا بجد سكفي حقعد فيكمه قمالهه . مبد معبد فاجدا
مجد كفكتا متمي أمه وحفت . معجد كتقما مجد هي
مقسا واحديم . ماحد أنا حمدشه وذا كجبي حشا فحقعا
هو وحفحفاه همكفا لا أبه .

فحسب وسط هبعا واهديم هذا مراسنا وقد هذه وهي أخذ
فذا أنعد مكه أخا مكه خذا هنعه مقعدكس هو وهبلا حتحا
مخبرا خبا هبمدا هاأمكمه فمكسفا . معذوبتي سبا
فعفموها حمدحفا وسكتا . فعفحتم كمنعفا وعتفا . فحشا
شبا وحفا وحمب أعم

همسا لأخا مكنا مكتمسا وهموها خلا همزم معمكتي فكم
مسئلا مسكتما وسفا مسسا بعكفي حمومهم كتحفا وجنمه
هكمحاب هتي مكتم كب همسا كذكم . أعم

كتاب

الصلاة

الصلاة لازمة على كل مسلم ومسلمة بالغ عاقل من حين يبلغ سبع سنين. ويؤمر بها الصبي لثلاث سنين. ويضرب عليها لعشر سنين. ويجب على المرأة ستر جميع بدنها في الصلاة حتى ظفرها. ويجب على الرجل ستر ما بين سرته وركبته. ويجب على المرأة الحرة ستر جميع بدنها في الصلاة إلا وجهها وكفيها. ويجب على الأمة ستر ما بين سرتها وركبتها. ويجب على المرأة ستر ما ظهر من شعرها في الصلاة. ويجب على المصلي ستر ما يحاذي عورته من ثوبه. ويجب عليه اجتناب النجاسة في بدنه وثوبه ومكانه. ويجب عليه استقبال القبلة. وهي الكعبة المشرفة. ويجب عليه النية. وهي قصد الفعل. وتعيين الصلاة التي يريد فعلها. وتكون النية مقارنة للتكبير. ويجب عليه التكبير. وهو قوله الله أكبر. ويجب عليه القيام في الفريضة. ويجب عليه القراءة. ويجب عليه الركوع. ويجب عليه الرفع منه. ويجب عليه السجود. ويجب عليه الرفع منه. ويجب عليه الجلوس بين السجدتين. ويجب عليه الجلوس للتشهد الأخير. ويجب عليه التشهد. ويجب عليه الصلاة على النبي صلى الله عليه وسلم. ويجب عليه السلام. وهو قوله السلام عليكم ورحمة الله. ويجب عليه الترتيب. وهو أن يأتي بالأركان على ما ذكرنا. ويجب عليه الموالاة. وهي أن لا يؤخر ركنا عن ركن حتى يفرغ الثاني من الأول.

أركانها

وأركان الصلاة اثنا عشر ركنا. وهي القيام. والتكبير. والقراءة. والركوع. والرفع منه. والسجود. والرفع منه. والجلوس بين السجدتين. والجلوس للتشهد الأخير. والتشهد. والصلاة على النبي صلى الله عليه وسلم. والسلام. والترتيب. والموالاة. وهي أن لا يؤخر ركنا عن ركن حتى يفرغ الثاني من الأول.

مَبُوهُ . وَنُبِيَهِ كِتَهُ مَحَّتَهُ أَهِفِ أَقَتِ هِ سَهُهُ
وَهَدَهِ هَتَحَدُهُ حَبَ + كَحَا وَحَا جِنَّ حَ كَحُهُا وَوَسُا اوَّمِوا
بَبَا حِكَمَ لَا أَهِبَسَ هِ هِبَهَسَ وَوَسُ هَبَّهِ لَا أَهَجَ هُسَ +
أَلَا أَهِفِ كَ هَهُهُ وَهَوَهَنُ وَوَسُ هَحَسَهُا اهَجَحَسَ . وَلَحَفَ
كَذَّلَا أَوسُ مَسَّهُا حَهُبَ نَهَفَهِ + قَبُسَ هِ وَهَا كَهَ كَحُهَا
وَهَوَهَسَ . هَبَحَسَ كَهَسَ حَاوَهَهُبَ . هَزَهُـــا وَهَسَ كَ هَهَقَاب
وَهَهَسَ نَزَهَ أَهَتَسَهُبَ + هَهَّهَ وَلَا رِحَبَهِ حِجَسَا . أَهَلَا حَهَبَا
هَحَهَا أَاوَحَبَهِ . وَحَسَهَهَ وَكَحُهَا وَهَسَاهَ هَهَهَا . كَحَا هَبَهَا
كَحُهَا لَا هَهَلَا + أَلَهَاجِ حِجَسَبَ كَجَزَهَهَ وَجَسَّ هَهَوَهَنَ وَاوَوَهَكَ
هَهَبَ أَاوَجَا حِجَسَا وَهَهَهَا هَحَهَبَا هَحَهَا . هَهَبَ نَجَهَ أَهَوَا
كَلَا هَجِحَسَ + هَهَحَسَا لَاحَا هَكَحَزَا هَكَزَهَسَا وَهَهِوَا هَ كَكَهَ هَزَهَا
كَكَكَهَ كَحَهَسَ أَهَسَ + نَسَا كَتَبَبَا هَتَهَهَا هَكَ هَنَ هَهَحَسَا +

هَاهَدَهُوَا هَ

هَزَهَا هَنَهَهَ أَيَهَ حَبَبَ هَوَبَا حَهَكَتَ هَهَجَلَا + وَكَهَابَ أَهَ
كَهَزَا هَهَسَ هَهَوَحَزَا وَاتَبَ أَهَ هَهَوَحَزَا وَوَهَهَا أَهَهَبَ هَزَهَـــا
نَهَهَوَاكَهَهَسَ هَنَهَهَوَا كَهَهَقَابَ وَلَانَهَنَهَا كَحَ كَهَكَهَا هَعَهَا هَاحَحَ
حَحَبَا وَكَهَلَا + كَهَ رِحَزَا وَهَهَـــا لَا أَاهَبَكَبَ كَهَهَهَ نَكَهَبَ
أَوَهَهَا هَنَجَهَبَ . هَهَسَا وَوَهَهَا كَزَهَسَ لَا بَهَهَ + هَهَلَا وَوَكَهَابَ
كَلَا كَهَهَهَاهَهَ هَأَاهَبَكَهَ كَاهَبَا وَهَاهَـــا وَهَتَهَهَ هَهَهَجَهَ هَتَكَبَ
وَكَهَتَهَهَ + أَهَ هَكَهَا وَوَ وَهَـــا أَوَكَا أَاهَجَوَهَ كَتَهَهَهَ كَلَا
هَهَهَهَ وَهَهَلَا هَاهَا كَهَابَ هَزَهَـــا أَوَهَكَهَ كَتَبَ هَكَكَبَ أَاهَاكَهَ لَا
اهِبَهَ كَكَهَسَ + نَكَهَسَ هَ أَهَبَا وَحَهَوَوَنَا وَوَهَهَ كَ قَتَسَا
بَكَهَ كَتَهَلَا أَهَسَبَا كَهَوَهَبَاهَهَ كَهَهَا وَاكَهَ أَاهَا +

صلاة الصبح

ربي افتح شفتي فيسبح فمي تسبيحك + اللهم اجعلني من الذين يقولون سمعنا واطعنا + اللهم اجعلني من الذين يقولون سمعنا واطعنا + اللهم اجعلني من الذين يقولون سمعنا واطعنا

هَوِيْا هُوصُا نَهْف حقَا خْبُنَم + كَلا هُوصِحْهِ وِلا هُصَمُحِلا
حَذَكَم حُقَم أَهُم هَاهُم +

هُنُوعُمُو

لمحَصِدَا ملَوِمُا صصِبِلا وصِوِوْا وصَحكُصُا وؤُوصِنُوْا وؤُحصا
مُاهُمالُ بُصِدَا وِنَهْف + لمحَـــا وِكُم مُـلَا هَة هَّامِصُنَا حِصُنَا حُبُنَا
وَحقَدَهُم خْتَاوُا مْخْبِنُا مْصْدَا مَاكْنَا مْتقْصُوْا وِسْتَتِ هُمُا مَحقَا اكِ
حُنْصَتِ

حب حمحا

مُنُمُا مُنُ مُنُا وِحُتْا هَوِمْتَلاحُا . مِصْبِ حُصَلَ مَحصْ وَّسقُـــا كَلا
نَعتَمُكَ + حَمُنُا وِهُبِ كَمقَمُنُا مَلاَوْتُنُا هُبِ حكِبلُ مِبْكُنِ مُكِبْتِهِ
كَرِكْحِ نُهوِوُا +

وِحُبَّم بَحْتَا وِحُبَّم هكْتَسُا وِحُبَّمِ هُتِوُا . وِحُنَ هُم وِوكْس
حصَزْهِ وِهُنُ حُمُنُاهُ . وِحُنَ هُنِ مُحْصِف وِحُنَ هُنِ هُنُم وِحُبَّم
مُحتَّهِوِ حَم هُنِ أَوِنْمِ هُم حُنُا وِوَّمُا وِهُووُا . حَرِكْحُاهُم
سَبِ كُمسُتَلا مِصْوِ كَحَبَّهِوُا . سَهُا حمَّتَمُا مكِ سَّوُمُا مِحْمِ كَمِ
شُمكُمِ +

أَوِوْف هُنُ وِهنُ أَهُبِ وَوِهُبَّمتَمِبِ حَرِكْحُاهُم سَهُا كَمِ هُنِ
مَحكَتَبِم . حَرِكْحا أَهُبِ حَم وِبَحْتَا هكْتَسُا مِهْتِوُا . حَسْتَا بَكُنِ
مَحكَتَبُا بِمُا حَتَّمِهُبِ +

ححلا مهم

مُنُا وِوَّمُا مَمكِحمُنُا وِحُلا حُبُتَ مِصْبِ حُصَلَ مَحصْ وَّسقُـــا
كَلا نَعتَمُكَ + حَمُنُا وِهُبِ كَمقَمُنُا مَلاَوْتُنُـــا هُبِ حكِبلُ مِبْكُنِ
مُكِبْتِهِ كَرِكْحِ نُهوِوُا +

باقصص سكقص مزمر حةمحدا هس وُمجبأب . ٥ڪوا وسمدا
هس وُنحتا هكتسا ٥هتوا ڪوكةاهص سي كمستلا هجُوذ كحتّهما
ببها حقتسا ٥كم شّهُا هجُوه كم شةص +
أوذب هنّل وُودنُ أهب ٥وفبّهقب . ڪوكةاهص ببها كم هزه
٥دكتّسبم . كوكما أهب كم وُنحتا هكتسا ٥هتوا حسّتا بكها
٥دختّسبا ببها حتّسقص +

حقّهاوا

صادهوا

مّكه حقهذوه وُمزهدا ٥دهكدكه وُكّهوا هزةكس + أهبز
حفزها أه٥كس ضه ڪوهس كّوا وُاهّما إذا حكّهوم وهه بقوب
هم قسّسا وأه٥كها ٥هم هعدلا وُهزّهقهاا + كاحتّه٥وم بقوب
ةاسّهضقةوم أهكاذ أها بعبوذ قهةهذه لا أوبّلا هم وُسكذه وكسّا
٥هم ڪاوا وقتّس كاهقهدا ٥هم هكها وُهزةكحا حسّقهدا ٥هم وُ٥سا
وهسّا حكّهوا + نجكص هم هقهنب كتّقسا ةوحهاا هم هقّهنب
٥كحذاب لا نجهزقص ألا حتّستب كحسّهو أبدا ٥قوتحّه٥ص وةّهدا
أبدا + هقّهلا وُايدهوه هزها أه٥كس وحدزه٥ها هجه هدهنذ .
لا أجزه٥ص كب ضعسقا ةهسّهاا لا أهةزص حكّهدنب + هقّهلا
وُحكّللاقه٥وم بقص حكّب وُبنكهزنب حكّدهوم أةوسّهب ٥كلا وةُحّه٥ص
نهكّدنب ولا أباهلا حتّركب كلا ڪزها ٥كلا سّهنا أوةُوب ةاوُه٥م
أوزا ماّسّا + هقّهلا وڪ جدا أقزمه٥وم ٥أحمّه٥وم هقّهلا
وُجبّه هها نهتّسه ٥أحمّه٥وم . حهذه أزا ةاه٥دبزا أحمّه٥وم
٥أهتّه٥وم نهبزا وُمقهقا أهحتّه٥وم ٥أسّه٥وم قهوُه٥ب +

حُكُمُا وُعنز أُهنُم

هنُن أُاوُسُم حكم هنُن هجُما أمعُمهُ . هنُن لا أُموقب أقتب هم
سُتهُا وهنُم كب + أجزا هُنب هُعكُمب حكتبُاب هُحبهُاب معُها
هُنهُم حسُنُب هُشهُاا مهُتها وؤُه حزا + كب هُوصُا حبُومنُ أهب
هُوؤح وُهصـــنُ هُبُهتُعهُوم . حركُما أهب هُهُبهتُعب بُعصـــا كم
هُحكنُتبُم + لاكُوا هُوصُا حزُوهُا هُحكُبُاه وُومنُهُا. هُحصُوا
حكما هُقكُهُا مكم هُووُنُا حركُماهُم +

حُكُمُا وُعنز هُحصُد

هُنُم كب هنُما هنُن اُا حكووُنُم هجُب هُحصُلُ هُجُب وُسهُـــا كما
نُقتهُ + أجزا هُنب حيـــه حُتبُاب هُحبهُاب . مكها هُنهُم
كما هُشهُاا مهُتها وؤُه حزا + حتب كُنُوا حتب كُنُوا وؤُسجكم
هُاوبُا كحصُم وُحنُتهُا كهُنُحصُاا + هُجُد جُما هُوهُحكنُا وُركُقُاا
هجُب حُحصُلُ هُجُب وُسهُا كما نُقتهُ +

كُحُا

جُزُه حهُنُما هُحصُم حُتبُووب وهنُما + أمكم وهُنصُم حصُهُه
وهنُما حكتكُحُاا + أوُسجه أُتبُهصُم حصُووُما هجُزُه حهُنُما +
بحُزُب هنُما هُم وُومُم هُه وُجُب هعُنُتـــا هاوُنُا + هنُما كُنُوم
كُامهُعُنُا حـــتُه هُحكُنُـــا هبُهُب + أُهصُن وكُماه هبُهُب
هاوُنُم أوُب حصُكُماه + وكُماهُ هُـــووُا أوُنُا كم وُهحُزُهُنُا +
وكُماهُم وهتوُا اجُبوُه كم مكم هنُه هُوصُا +
حُنا هُكحُا حهُوصُا هُهُج + هُهُحهُا هُم هُهُصُا +

ⵓⵙⵙⵓⵍ ⵏⵏⴰⵏ ⵓⵙⵙⴰⵙ

ⵔⴽⴰⵎⵏ ⵙⵙⵎ ⵎⵎⴰ ⵏⵙⵙ ⵔⴽⵓⵔⵙⴰⵎⵏ ⵜⵜⵎⵔ ⵎⵎⴰⵜ ⵜⵙⵎⵔⴰⵖ ⴽⵔ + ⵜⵔⵎ ⵎⵎⴰⵜ ⵀⵓⵔⴰ ⵡⵙⵎⵔⴰ ⵔⴽⵓⵔⵙⴰⵎⵏ . ⵙⵙⵎ ⵡⵉⵀⴰ ⵔⴽⵓⵔⵙⴰⵎⵏ ⵓⵙⵙⵓⵙⴰⵎⵏ + ⵔⴽⵓⵔⵙⴰ ⵏⵙⵙ ⵡⵔⵎⵙⵙ ⵜⵜⴰ ⵜⵎⵔ . ⵔ ⵓⵔⵜⴰ ⵜⵔⵎ ⵜⵙⵙⴰ ⵡⵓⵔⵉⴰ +

ⵓⵙⵙⵓⵍ ⵏⵏⴰⵏ ⵜⵎⵙⵙ

ⵜⵜⵎ ⵜⴰⵡⵔⵎ ⵙⵙⵎ ⵔⴽⵓⵔⵙⴰ ⵜⵎⵔ ⵡⵎⵔⵜⴰ ⵔⵙⵙⵓⵙⴰⵏ ⵓⵙⵙⵓⵙⴰⵏ ⵔⵎⵔ ⵔⴽⴰⵍ ⵓⵡⵔⵎ ⵙⵙⵎ + ⵜⵜⵎⵔⵙⴰⵎⵏ ⵙⵙⵎ . . . + ⵔ ⵓⵔⵜⴰ ⵜⵔⵎ ⵜⵙⵙⴰ ⵡⵓⵔⵉⴰ . . . + ⵜⵜⵎ . . . + ⵍⵍⵔⵜⴰ ⵀⵓⵙⵙⴰ ⵜⵙⵙⵓⵙⴰ . . . +

ⵜⵜⵎⵔⵜⴰⵏ ⵜⵜⵎⵔⵜⴰⵏ ⵔⵙⵙⵓⵙⴰⵏ . ⵜⵜⵙⵎⵔⵔ ⵜⵎ ⵜⵜⵎⵔ ⵙⵙⵎⵔⵙⴰ + ⵔⵙⵙⵓⵙⴰⵏ ⵜⵔⵎⵙⵙ ⵜⵙⵙⵎⵔⵙⴰ + ⵔⵙⵙⵓⵙⴰⵏ ⵜⵔⵎⵙⵙ ⵜⵙⵙⵎⵔⵙⴰ +

ⵓⵙⵙⵓⵍ ⵏⵏⴰⵏ ⵓⵙⵙⴰⵙ

ⵔⴽⴰⵎⵏ ⵙⵙⵎ ⵀⵓⵔⵉⴰ ⵙⵜⵜⵎⵔ ⵔⴽⴰⵎⵏ ⵙⵙⵎ . ⵔⴽⵓⵔⵙⴰⵎⵏ ⵜⵜⵎⵔ ⵎⵎⴰⵜ ⵜⵙⵎⵔⴰⵖ ⴽⵔ + ⵜⵔⵎ ⵎⵎⴰⵜ ⵀⵓⵔⴰ ⵡⵙⵎⵔⴰ ⵔⴽⵓⵔⵙⴰⵎⵏ . ⵙⵙⵎ ⵡⵉⵀⴰ ⵔⴽⵓⵔⵙⴰⵎⵏ ⵓⵙⵙⵓⵙⴰⵎⵏ + ⵓⵡⵔⵎ ⵜⵜⵎ ⵡⵙⵙⵎ ⵜⵙⵙⵓⵙⴰ ⵡⵓⵔⵉⴰ . . . +

ⵓⵙⵙⵓⵍ ⵏⵏⴰⵏ ⵜⵎⵙⵙ

ⵜⵜⵎ ⵜⴰⵡⵔⵎ ⵙⵙⵎ ⵔⴽⵓⵔⵙⴰⵎⵏ ⵡⵙⵎⵔⵜⴰ ⵙⵜⵜⵎⵔ . ⵔⴽⵓⵔⵙⴰⵎⵏ ⵓⵙⵙⵓⵙⴰⵎⵏ ⵜⵜⵎⵔ ⵔⴽⴰⵍ ⵓⵡⵔⵎ ⵙⵙⵎ + ⵜⵔⵎ ⵎⵎⴰⵜ ⵀⵓⵔⴰ ⵡⵙⵎⵔⴰ ⵔⴽⵓⵔⵙⴰⵎⵏ . ⵙⵙⵎ ⵡⵉⵀⴰ ⵔⴽⵓⵔⵙⴰⵎⵏ ⵓⵙⵙⵓⵙⴰⵎⵏ + ⵔⵙⵙⵓⵙⴰⵏ ⵜⵔⵎⵙⵙ ⵜⵙⵙⵎⵔⵙⴰ + ⵔⵙⵙⵓⵙⴰⵏ ⵜⵔⵎⵙⵙ ⵜⵙⵙⵎⵔⵙⴰ + ⵔⵙⵙⵓⵙⴰⵏ ⵜⵔⵎⵙⵙ ⵜⵙⵙⵎⵔⵙⴰ +

وَحمَّدْتَا لَمحَّمالُ حُوْتَسِ نَلْجَمَى أَوْمَحَمالُا مَاوُمتَحَمِ هَةَ
مَهْلا وَوَمِ حَدِبُ لا أَبِوفُ أَقْتَمِ وَمحَمَّسُ

حُدَّمالُا وَعُدَ مَحفَّدَ

حَكَتَبِمَ أَنَّبِسَ حَمَلَهُ قَتَالُا حَ كَدَمُا . حمَحَدَمَا وَّمَمُا وِلا مَحمَاوُمُا
حَمَ مَبُمتَمَبِ حزُا وِحمَكَدَه مَحمَّسِ مَّتَدَا مِ مَحتَّمَّمَى . حمَّدِ
حُمَّالُ مَبَعُا حَكَتَبِمَ وَحَزَمِه مَنِ مَحَسُا وِرَكَبَ وَبَحَتَ مَنَدِه حَمَعُا
وِمَعُالُا أَحَتَ مَنِ حُمَا وِمَعُالُا وَوَبَعَ حَكَمِ أَوَوَدِ مَنِ وَّمَنِ أَمَبِ
وَوَمَبُمتَمَبِ حَوَكَتَقَاوَمَى مَبَعُاكَمِ مَنِ مَحَتَّتَبِمَ حَوَكَمَا أَمَبِ
حَمَ وَتَحَمُا حَكَتَّا مَحَتَوُا حَتَّتَا بَكَّهَ مَحَكَتَّتَبُا مَبَعُا حَتَّمحَمَبِ

أَوَّ حُلَّا

مَحَكَمَا مَحَكَمَا مَحَكَمَا مَحمَحُا كَ كَدَمُا . ةَ ةَ ةَ هَةَ كَ
كَدَمُا . ةَ ةَ ةَ مَحمَحُا كَ كَدَمُا . مَنَمُا مَتَّمحَمُا وَّبَمَ حَمَ مَحزَّمَ
مَجَبِ مَحمُا مَقَمَوَمُا حَمَحَقَمُا وَمتَقَمَى كَ حَرَمَمَّتَا مَحَمَّتَكَلَّا
مَحَوَكَقَالُا . نَبَوَحَ أَنَى لَاحَمَّمَ وَقَحَقَمَ وَوَه حَ كَ سَّمَ وَبَمَوُا
حَتَّا وَكَدَمُا : حَ كَدَمُا أَنَّبِسَ أَنَى حَمَ مَحَحَمالُا وَمحَمَّا وِلا حَحَتَّا وَلا
مَحمَاوُمُا حَمَ حَتَّالُا مَحَمَ أَوَّمتَدَا حَحَمَّمَ .

لمحَّمسمالُا وَلَهُحَتَّا

حَزَّقَبَوِمَ حَمَنَمُا حَحَمَّمَ حَحَّبَوِمَ وَمَنَمُا حَمَنَمُا حَزَّمَه
حمَتَّا مَمَلَّاقَبَوِمَ وَمَنَمُا مَمتَّا وَحَمَا مِ مَمحَمُا حَمَنَمُا حَزَّمَه
مَتَكَمَالُاه وَمَنَمُا مَحمَمُا مَمَحوَّا مَقَحَجَا وَحَمَحَمُا مَهَنَا مَلَّالا مَحَحَمَ
نَمَمَحُا حَمَنَمُا حَزَّمَه حَزَّمَا حَتَّتَا أَوَحَه وَمَنَمُا لَمَوَّا مَؤَمحُا
مَحَلا وَنَحَا حَلا أَوَحَا حَمَنَمُا حَزَّمَه مَحتَحَا مَبَوَّمَالُا مَحَحَقَحَا وَمتَّا

مَنْهُ مَكْلا وِؤْسُم حَمْتَمُا مَفْسُمُا وَحَمُا حَمْنَمُا حَزْحِ سَمْمُا
مَكْنَه حَنْمُا مَكْنَهُوم حَمْتَمُا وِكْلا أَمْحَزَامُلا حَمْنَمُا. مُهْمَوم
وِهْنَمُا حَتْبُوم وِهْنَمُا حَمْنَمُا حَزْمِ نَعْتَمُا مَؤْسُمُا وِزُوسْمُا
أَمْتَمْنَا مَمْتَكْم كَحُا سَلَّمُا مَحْزُومُا مَمْعَلُمْلا مَؤْنُلا حَمْنَمُا
حَزْحِ نَحْسُا مَحْكَمْنَا مَمْحَوِمُا مَمْحَوِمُسُا خَبْرُا مَوِمْتُا مَكْلا وِمْنَكَم
حَمْنَهُ وِهْنَمُا حَمْنَمُا مَحْزُمُلَم مَحْمَحْسُلَم هُجِنْمُلَم مَمْحَوِمُلَم
كَاحُا مَحْحَمُا مَحْزُمُسُا وِمَمْوِحُا مِنْ حُكْمِ مَحْزُمُا حَحُكْمِ نَتْحَكَم أَمْكَم

هُمْحِسْمُا

بَامْنَ حُكْمِ حَمْلا كَحْكَمْ مَحْمَلا نُبْ مَبْمِم كَمْمَنِه مَسْلَ بَامْنَ
حَمْلا خُبْنَم . . . لَاحُا مَكْنَمُا . . . كَلا مَمْوَحْمَه . . .

لمحسما

كُبِ وَمَحْسَم مَلَاحْتَا مكُبِ مُزَا هَمحسُا كُبُوا . جَحْسَه حَمْنَمُا مِنْ
مَحْتَمُا جَحْسُوم حَمْتَوْمُا جَحْسُوم فَحْمَم مَلَاقَوم جَحْسُوم
حَحْمَم مَحْكَقُاه جَحْسُوم حَمْمَاهَوْوُا هَجْسُوم فَلَاقَحْحَا مَنْهِوْوُا
مكُبِ مُزَا هَمحسُا كُبُوا هَجْسُوم هَمْس هَمْمُا . مَمْتَا وِكْلا مِنْ
هَنْمُا نَعْجَسُم كَمْمَه وِهْنَمُا هَهْلا وِبْه أَهْنَ مَوْمَه مَهْمَهُ هَجِب
وُلِمَاهَّمه دَاهَبِه أَنَم حَحْكَم نَحْكَمْ نَهْمَهُسُا مَوِص مَلَا نَحْنَ مكُبِ
مُزَا هَمحسُا كُبُوا هَجْسَه حَمْنَمُا مِنْ أَوْحُا أَمْتَا مَحْحَم لَاهَّمْحَا
نَهْوُا مَحْنَوُا أَحْيَا مَكْبَا وَّمْسُا مَكْتَحْلُا حَتْحُبُا وِمَحْكَمه مكُبِ مُزَا هَمْ
كُبُوا وَهْوُا مَحْحَمِ وَّمَحْمُا أَمْتَحْنَا وِقَاوُا مَحْحَم أَوْزَا سَمْمُا
مَحْكَه حَمْنَا وَّسُا مَلْهَنَا مَحْزُمُسُا مكُبِ مُزَا هَمْ كُبُوا مَتْحَحُا وَأَوْحُا
مَحْحَمِ أَمْقَا . وَّوَحْنَا مَحْحَم وَّمْتَا وَأَوْحُا كَبَّوْوُا مَحْمَّحَكُمُا هَتْحَا
مَحْتَحْحَا بِمَحْسَم كَمْمَه وِهْنَمُا مكُبِ مُزَا هَمْ كُبُوا هَهْلا وِؤْحَوم

مقدم كحشمؤمين مقمحشم كاؤكا محمعنا . مؤمم هنا وكقدم
لمحشمكا كحكشمم أؤمعتمين مكحتنا أمعنالما خضا وهنمح كم
مكم ١١ هة كدما + هجسم حمزمنا لمحشمكا سبالا . لمحشمكم
حجبالا وأؤستما نسبا أمعنالما حتكموه ختنا زومم نزمأم حمكحشمم
مكم ١١ هة كدما + نعشمم كمقدم حتمكيا مختحضا محتشا
نزجزم كم . مهكما وبحا منزا حقدم مقدم حمقمعتنا قموقمنا مكم
١١ هة كدما + نحكمنم أؤستما كامعنا نتعجشمين حا كتمحمم
نزمزمهم لاكما حيجتاهم همكا وابم قمتمين كاستبمم مكم
١١ هة كدما + حمجحم قموخنا مم خيتحا معمحمنما مم أمقالا
حمكامز مكحتشم حمتمهما متمتبمم حقمحكا وقزال حمجحم
دمم وبنا وحمحص . مهة حكحمم أؤستمين مكم ١١ هة كدما +
محتبه حمزمنا حمموهم محشمين كزممنا وكمحلم . محشمين
حسكحنمام محشمين حمهموا وؤكمام . محشمين حملا وهنا
محسمين حمحنؤا محقنؤا مبمم مبمم محبمحم كدما + محشمين
كمحيا متحكما محشمين حمتا شكحنا . محشمين حزيكم همكا
محشمين حمسلا محمحنا . كما نمعسا اجكس حمزمنا مبمم
مبمم محبمحم كدما + محتبه حمزمنا كحكم كميحسا . محشمين
كحكمم أهتما . مهكما وكمتبه حكم لمحمام هزمزائم مزنامين حكحمم
ركمام همؤا امما كم وممحزحنا . مكمحكحت مكبا كدما + همحسا
لاحا مكحزا محزمسا وهموما مم حمم محبمنا حكحمم كحكشم أهشم
ركمامين وهتؤا اجزؤين كم مكم ١١ هة كدما + محتبه حمزمنا
مم همنا محشمين حمتزممنا . مهحشم كم مزم متلاقا وتسؤا
هوؤسا . ممحتحهم كم كيمتنا وؤكس متلاقا ملمحمسكا أمتر .
محتشا وم همحسا أهتزم . ماوحتسا هجبالا مهمزحم حسب أمحنا

مَعْهُ مَعْمُا كُلُّهُا هَزُّهُا وِهُمْ كُلُّهُا هَزُّهُا شَوْهِ هُ/اوُّسْجِدْكُمْ + بِهُا وُوهُزُا حِنْكُبُ هُكْهُبُقْمِ مِعْبِسُا فُزُّوهُ هُمِلُفِ حُمِنْهُو لِلاَحُهُا هُ/اشْا وُمِ هُحْتُحُنْمِ . هُ/هُبِهِ أَنْمِ حِنْهُسُهُا كُهِ قُتَالُا هُ/وُّسْتَهُا وِوُّسْجُهِ مِنْهُعِبِهِ حُبِ هُبِكْهُهِ هُوهُبُّسْتِ حُدِهِ . هُكْبِ مُا هَ كُلُّهُا

حُحُّهُا وُهُنْ حُحُّهُ

هُوِلُفِ كُمِ هُنْهِ حُبُّهُنْ أَهُبِ هُوهُبُّقْمِ . حُرِكْهُاهُّهِ بُهِا كُمِ هُنْهِ هُكْتُبُّبِمِ + حُرِكْهُا أَهُبِ كُهِ وُنْحُتُمُا هُكْشُا مُهْتِوُا . حِشُّا لَكُهُ هُحْكُتُبُّا بُهُا حِتُّهُمِ +

حُحُّهُا وُهُنْ أَهُنْمِ

هُنُ أُ/اوُّبِهِ حُكْمِ حُرِكْهُا أَهُبِ هُهُبُّقْمِ . حُرِكْهُاهُّهِ هُحْحُنُهِ أَهُّهِ هُهُنْ وِكْهُلُ هُوُّبُهِحُكْمِ + أَجِنُا هُمِلُ هُكْهُبِ . . . +

هُنُلُ حِشْتُوُمُا

هُنُلُ حِشْتُوُمُا شَمِ كُمِ حِنْهُهِ وُمِنُا هُهُجُهِ كُمِ هُقُحُمِ حُهُنُهُسُهُنُاهُلِ هُحُنْهِ كُحِسُلُ أَهُفُ كِهُنُلِ +

هُنُا وُتُحُكُا هُهُحُنُا وِلُتُهُمُا : هُحُلا لُهُهُهُلُ هُ/اوُّسْهِحُكْمِ : بُهُا كِ هُنُا هُبُهُا لِلاَحُهُمِ : بُهُا كِ هُنُا هُبُهُا حُتُّحُنْمِ . هُبُهُا كِ هُنُا هُبُهُا حُهُّهُاقُمِ هُهُا كِ هُنُا هُ/اوُّسْهِ حُكْمُتُبُّمِ + هُكْهِهِ حُتُّسْا وُاوُبُّهِ هُهُهُبِهِ حُبِ. هُ/اكِهِ هُمِ قُهِنُبِ هُ/اهُبِهِ وِهُبِ هُنُا. حُهِ أَهُتُّمِ أَهُفُ وِنُتُهِلا حُهِهُنُبِ وِهُبُتُمِ بُجُهُنُهِ حُنُّوُهُ/اُبِ هُهِحُسُا وِاُوُّهِ كُمِ هُحُنُكُهِ حُنُهُمِ + نُهُقُهِمِ أَوُّحِسِ أَوُّهُكُمِ وُحِنُا : هُنُتُكِ وِكُهُلُ مُبِهِ كُهِ وُهُبُسُا : هُهُتُحُ قُ/اكُهُ وُّسُهُا هُهُهُمُا . حُرِكْهُا هُكْبِاُبِ هُكْبِهُهُ هُبُبُتُسِ هُجُلا وِكْهُلُ هُ/اوُّبِهِ

حكم ٥١٠كم وكلا هُحنُب خَجْمه سَتْسَهُم . أنبس وُّوسُهُم حَجِنَم سُبوُّا +

حرفنا

لمحمسُا وحمحكُا هنم

هَفوُحا نَعس حسُنمُا مسْمَه وُّوس حَاكُهُا هَاسُس + وبُسْ حمَهفُفُن وُامهُه هَا حِسْ هِ هُمَا لَهحُاتَه كُ گس حَتْحُحُا ذَكْهِم + وُحجْ حَماس وُّوتُحُسُا هُه وسُنكُمْ مهَّبِم مهُه هُسلُنه حبُوُّا مَتْحُحُا كَا أَمكُم وُوسُكُم كُنه + ججْ أَقْمُا حُوُّنْه وجُبُوْ سَمْتُم حَفُوْسُمُا وكحهُم + هَبُف أَهَسْفا هِ هُووَهُمُا هَاوُبه حَهُنَّسْا + فَقْنا هَجْب لُحْتُهُا هَكْكَمْتُا جِنُا هَهُمُاتُه + جُوْ لَامِعْزَالُا حُجْرِه هأُبوُحُ سلُنْبِ أَمب وهُبْكا حُه أَحْتُهِم حُه أَحْزُهُه مكُب أَوْحُه حُكْكُه +

مامعوُا هب

كُنُه كُنُه أَبِه أَهْنَا حُه رَهُاوِم حُه نَعس هُهَحُسا حُه حُهنُه + أَمب أَوْحُسا رِهُمُا هُمكُوْهُا وحُنُسا هُنُسا هُوْ شُنُاب حَمَعُهُا وُاسْزَا حُهجُب هَاهُنُب + هُهُلا وِلْحَم وُّهُمب هِ سُنُا هُهْتَهُاب نَحشُب هُوْ أَحْنُوْب حسُنُب هُحهُب أَوُّبه أَسْبَه + أَمب هُهمُا وأمب أَوْحُا أَوِبُس نَعس هُحهْتَهُاْا وهُهحسُا نَجْسُب قُهس أَوِجْبَاب حُا أَهقُهس هُحكُكَهُاْا وُنُبه حُب + هُهُلا وُهمُبه گ هَبُوُنُا هُحهُحُلُا وِهُتقُب أَهنُهَاوُنعَهَ: نَعس حُهوُب هُحكُ هُهحَهَ: هُهُسُبَ + هِنُعِ حجْه وِنُوحِبُم حنُعس نُجكُم حهُتهُهُنُه وُاوُحُا نُعجُهقُم حسُنحُا هِهُاهُهحُا حَهُنَّالُ بووُم + هُححُا نُبِبُا حُاكُسُا هِنجُحهُوْ حُا وِنُحُا حُه هُهُلا وِنُعجحُ قُهِهُم ووُحُتَالُ +

المحمسة وحذف العنصر

تصوّا وُوبَب حزُوتحا وكوَّمِن كحا سُوصاا مَنْ + مُعصمسُسا وبَب كم مِ كحدا وُاحْدمس أاوَاوِمِ مِ سُعدا وَابِوْ كم حنصوْه كاما أصُعدا وبَب كلا حتسْمَا وَجِم هُحكْهِن وسُعدا + تصوّا وبَب كم مِ تصوْه وَابِوْ حتسْا سُقدْهَا هُحصْه وبَب حِم أاحْدلا وَابِوْ كحوَّصْا أتحْا + وجِ هُماا وَجِم سُعدا وَاأاحْا أوْحتسْه وُهُسلا وَابِوْ ححْصْم حتْمُا وِمِ كُومِم سُقدْ وِوَّم + مُجِه مَتسْا هختحْ حذا مَجْسه وُووا حسُم قتْوصا حِج قُوفمُتا مبِوح كم سْتسْا وَاحِجْ حصا أحُموس وُهُا + وأوص أاا حمُحصْه وُحُا مَصْبُوْ حتسْا وِكلا وهَجَّب كم مَحكح أاا حمُحصْه وُحُا نَبِوْ حَتِّكِم وَجْمِه لَاوْزُه + نَبِبُا حه أمِ . وَبِبُم كِ وِوَ هَسْبُا كم حنصوْه كاما مُعصسُا نَهْه حزُحـــواه مَكح تَوْوا لَاحْصَه وُهُا + وُهِبِّ به وَسَعْصوس . هَحْبَه وُبِبُم مُجِحْ كِ هَحْبُا مَقوفمُتا مَنْصُا ووُنْس مِ هَحسُا نُحْتُم لَاوْزُه هَبُّسْتُا مَصْسوُم كَصَوَّاوَسَتَصَ كَلا وَلَّابِه هَصَحْبِ وْاالهَّبَحِه + تَبُم هَتَلَاهُا مَحتَّب هعَتْسُا حمُحصُا وِتْتَاتُا وَوَاوَسَتْا هُصَصُم هَكْتَلَا حَبَّمَسَّصَ وأحسُا هَتحصَّ مَصَوَكَم + أشَ هَوصَم وْاالهَّبَحِه مَبَوْا حصَحصَ هَحفَوَصَ وَاا حمُحصْه وُحُا مَصْبُوْا كِ حنصوْا كَاما وِحه هَحكَصاه +

هُعكَّسلا

بَاهَ فَكِ حفَحصَّ رَوْقا كِه أهكَّصسُا هَكَّم وُسعُا + مَسْم بَاهَ . . . + لَاحُا مكَحنُا . . . + كلا مَهوَحصَه +

صَلَاةُ الوِتْرِ مَعَ شَفْعِهِ

حَسَبَ دَفْعًا

حَذَا وَحَمْعَدَهُ قَوْمَهُ حَبَّابُهُ هُمْ لَهُمَّا . حَبَّبَ حُمَّالَ مَحَبَّ
وَسَعَدَا لَا تَقْعُدُ + هُمَّا وَهُمْ ... + وَهُمَّمْ تَحَمَّا ... +

حَلَا مَدَم

فَبَّسَ كَ أَوْحَبَ وَمِلَا وَسَعَدَا حُـ كَمَّا مَعَّدَ حُمَّالَ ... +
هُمَّا وَهُمْ ... + بَاقَبَعَهُ سَكَفَّعَ ... + أَوْفَ هُنَّ ... +
مَعَّدَهُ هُوَا فَحَفَّعَ حَفَّعَدَا + مَوْبَاهُ فَحَفَّعَ مَدَّفَ اوْحَـا +

سُعَامَا

هُوَوَّمَاحَمَعَ هُوَوَ هُوَوَ هُوَحَمَا كَ هُوَ كَ هُوَ كَ كَمَّا أَحَـا
وَابَهُ كَ حَقَّعَمَـا . حَمَعَبَ سَمَّا مَعَبَّمَا نَكَ كَ هُمَ حَمَا هَحَنَعَمَا
لَا أَبَحَ وَحَسَّرِيَوَ كَلَا هُ هَحَنَ مَكَ هُنَّمَ هُنَّ هَكَمَّ كَ هُوَ
حَحَفَّعَ + أَهَّمَ + أَهَعَمَّ مَسَّحَكَا هُنَـا هُنَّ أَبَوَا حَنَسَبَ
هَرَكَقَّلَ كَـعَمَّ مَأَعَقَّلَ لَامَعَـأَ وَسَعَبَ هَسَنَبَ مَحَبَوَّنَبَ
وَلَمَحَمَّلَ مَبَحَا مَعَحَدَا وَكَمَّاهَلَ بَاهَ مَنَّبَ مَنَحَفَعَ كَلَا
مَسَّحَمَلَ مَكَّعَـلَ حَوَّمَ حَحَفَا وَجَمَّهَ حَلَّحَمَلَ هَـنَ
هَكَمَّ كَ هَوَحَا حَحَفَّعَ + أَهَّمَ + هَكَمَا حَحَفَّعَ + هَذَ
وَمَا وَهَكَ أَحَمَ + بَعَهَ كَمَّا كَلَا حَعَبَ هَاوَبَعَ خَلَا هَنَحَعَ
حَرَكَا أَمَا وَهَكَابَ هَوَحَبَمَا وَاوَوَبَهَ كَ . حَتَرَكَاهَمَ هَـنَ
وَحَتَا وَوَتَكَسَا وَوَهَوَا وَوَهَوَقَا هَرَحَنَا وَوَحَوَا وَاحَـشَا
هَبَّسَا وَوَحَمَّا هَـتَّا مَعَتَحَفَا اوَّمَرَ هَوَحَا . حَرَكَقَاهَ وَهَبَوَا

مُحِبًا كُلَّهُا مَنِعَمِ وَإِمكَمِ حَمْدَةُوْهِ + وِكَمَاهِ مُمْوَا أَمْهَا كَمِ +
مَحْرِكَمَاا وِقَحْمَمِ مَبْمِشَا مَمْبِمْقَمَا وِوَّبِمْمَمِيمِ حَمْنَ مَبْوْهِ
قَمْمِبْنَمِيمِ . مَحْرِكَمَاهِ وِمُنْمِ فَكَمِ فَاهَا وِوَّيمَمْسَ مَوِمُنْمِ فَكَمِ
فَمْهِنَمِ فَمْهَّنْدَا وَبِكَمِ + مَوِمُنْمِ فَكَمِ سَمْمِشَا وَّمِكَمِ +
مَحْرِكَمَاهَمِ أَحْمَشَ مَاشَ مَوَّحْنَ + أَمَّمِ + كَلَّهُا بَحْبَ
مَبْسَمَا مَنْجِبَمِ مَبْرَهُا مَبْنَكَمْ حَحَلَ مَرَمْمِمْنَا مَمْرَمْمِمْنَا وِإِمْمَمَاكَ
حَمَّمِ حَمْمِمْمَا هَوْا وَّمِسْنَدَا بِسَمَا كَمْ مُنْمِشَا كَلَّهُا مَلَّاحَمَّمِيمِ
مَلَّاسَمَّمِيمِ مَحْنَبَّمِيمِ مَرَمْمِمْنَا - مَحْكَمِ مَحْكَمَمِ أَشَمِ مَنْمَاشَ
مَرَّمِيمَا أَمْ مَنْمَا أَمْ وَبِنَا هَوْا مَحْرَمِ حَمْمَوَّمِ مَرَمْمِمْنَا أَمْ
أَبَاوَا هَنَا مَحْرَمِ حَمْمَوَّمِيمِ مَرَمْمِمْنَا . مَنْحَبِ بِسَا لَهَا حَنَّبِبَا
مَرَمْمِمْنَا وِقَنْمِ مَنْنَمِ أَمْ مَنْنَمِ . مَبْنَكَمْ حَشَا مَرَمْمِمْنَا وِمَبْنَمِ
حُمِ أَمْ حُمِ . حَرِكَحْمِ أَضَا . مَحَلَ نَمْقَمَ مَنْمَمْمَمِ مَنْمَمْمَا
وِأَحْمَشَمِ مَاشَ مَوَّحْنَمِ مَمْحَمْنَمِ مَحَّنَّبَمِ . مَحَلَ مَحْمَمِ مَنْحَبَّمِ
وِحَبِأَا مَبْمِمَا حَنْتَمِ وِمَحْمَمِوَّمِا مَسْمَمْنَّمِ . مَحَلَ حَنَّبَمِ
مَمْكَمِوَّبِ أَمْ كَلَّ حَنَّبَمِ مَاهِشَاب وِوَّحْمَنَمِ مَوَّمَمِيمِ مَبْمَمِ .
وَّسَمَا مَّسْنَا نَمَمْمِحَمِ . مَحَّلَ هَنَمَمِ مَسْكَمَمَاَ بِنْسَمِ وَّسَمَا
وِاكَحْمَنَمِاَا مَبْمِمَا مَمَمَحْسَمَا . أَضَا مَحَّنَا مَوَّمَسَا وِمَمِوِمَا . كَمِ
مَمَحْسَا مَحْكَمِ وَّسَمَمِيمِ حَحَلَ رَحَمَ مَحَحَلَ حَبَّ حَنَحَمَمِ + أَمَّمِ +

حُكْمُ سُمُاهُا

فَوَمِ حَحَفَمِ مِحَّبَ حَنَّبَاهَاب . وَجَّ أَنَمِ مِوَّجَ أَنَمِ حَبَمَا حَنَحَمِ

وحدة الوجود

آراء في بيان وحدة الوجود

كُلُّ شَيْءٍ مُتَحَرِّكٌ وَمُتَحَوِّلٌ وَمُتَغَيِّرٌ ثُمَّ قَالَ سَلَّمَ مُحَمَّدٌ كُلُّ نَبِيٍّ نَقَلَهُ وَتَنَبَّأَ بِهِ كُلُّ حَيٍّ مِنْهُ مُحَمَّدٌ وَقَدْ مَا سَلَّمَ كُلُّ حَرَكَةٍ حَرَكَةٌ وَلَا حَرَكَةٌ وَلَا حَرَكَةٌ .

لَا هَيْءَ مَعَهُ لَا مَعَهُ لَا هَيْءَ مَعَهُ مَعَهُ هَيْءٌ مَعَهُ لَا مَعَهُ لَا هَيْءَ مَعَهُ . فَحَدَاوَحَمَ لَا مَعَهُ لَا مَعَهُ لَا مَعَهُ لَا مَعَهُ لَا مَعَهُ لَا مَعَهُ